DE SONIS ET FORMIS TITULORUM MILESIORUM DIDYMÆORUMQUE

DISSERTATIO INAUGURALIS

SCRIPSIT
ET PERMISSU AMPLISSIMI ORDINIS PHILOSOPHORUM
LUNDENSIUM
AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES
RITE CAPESSENDOS
IN PUBLICO DEFENDET

BONDE BONDESSON
LIC. PHIL. VERML.

IN AUDITORIO I DIE V MENSIS MAII MCMXXXVI
HORA POST MERIDIEM IV

LUNDÆ
TYPIS DESCRIPSIT HÅKAN OHLSSONS BOKTRYCKERI
MCMXXXVI

DE SONIS ET FORMIS TITULORUM MILESIORUM DIDYMÆORUMQUE

DISSERTATIO INAUGURALIS

SCRIPSIT

BONDE BONDESSON

LUNDÆ
TYPIS DESCRIPSIT HÅKAN OHLSSONS BOKTRYCKERI
MCMXXXVI

PRÆFATIO.

Hæc iam priore proximi anni parte prelo mandata sunt. Dissertatio, quam scripsit Scherer (A. Scherer, Zur Laut- und Formenlehre d. miles. Inschr. München 1934), non prius mihi allata est, quam partem libri maiorem typis describendam curaveram. Scherer ad eas res, quas tractavit, illustrandas exempla haud indiligenter collegit; tamen interdum negligens, eundem tit. haud raro bis vel ter editum esse, sæpius idem exemplum bis enumeravit; nonnumquam titulos falsis temporum finibus circumscripsit. Exempla nonnulla ex tit. ineditis congessit, quæ tamen non maioris momenti sunt.

Iuvat præceptoribus et amicis, qui de studiis meis bene meriti sunt, gratum animum testari. Quod Prof. J. Charpentier, iam morte erepto, debeo, grata memoria semper servabo. Prof. A. Wifstrand me et consiliis et opera adiuvit. Etiam Prof. K. Lundmark, Doc. K. Rönnow mihi summo studio profuerunt. Restat, ut Bibliothecariis Lundens. et Upsaliens. maximas agam gratias.

Scribebam Lundæ mense Aprili a. D. MCMXXXVI.

Conspectus librorum allatorum.

Ab.B. = Berlin, Königl. Preuss. Akad. d. Wiss., Abhandl. d. Phil. Hist. Kl.; 08 = 1908; 11 = 1911 etc.

'Αθηνᾶ = 'Αθ. Σύγγραμμα περιοδ. τῆς ἐν 'Αθήναις ἐπιστημονικῆς ἑταιρείας.

A.M. = Athen, Kais. Deutsch. archäol. Institut, Mitteil. d. Athen. Abteil.

Anat. Stud. = Anatolian Studies presented to W. M. Ramsay. Publ. of the univ. of Manchester 160. Manchester 1923.

Arch. f. Pap. = Archiv. f. Papyrusforschung etc., herausgegeben v. U. Wilcken.

Audollent = Defixionum tabellæ quotquot innotuerunt ... præter Atticas in C.I.A. editas collegit, digessit commentario instruxit ... A. Audollent. Lutetiæ Par. 1904.

Babelon = Paris, Bibliothèque nationale, catalogue des monnais grecques: Babelon, M. E., Inventaire de la collection Waddington. Paris 1897—98.

Babelon, Syrie = Paris, Bibl. nat., catal. etc. Babelon, M. E., Les rois de Syrie, d'Armenie et de Commagène. Paris 1890.

Barth = Barth, H., De Coorum tit. dial. Diss. Basel 1896.

B.B. = Beitr. z. Kunde d. idg. Sprachen begründet von A. Bezzenberger, herausg. v. A. Bezz. und W. Prellwitz 1—30. Göttingen. 1877—1906.

B.C.H. = Bulletin de correspondance hellénique. Paris.

Bechtel = Bechtel, F., Die griech. Dialekte I—III. Berlin 1921—24.

—, Frauennamen = Bechtel, F., Die att. Frauennamen. Göttingen 1902.

—, Namenstudien. Halle 1917.

—, Pers. = Bechtel, F., Die hist. Personennamen des Griech. Halle 1917.

Benndorf-Niemann = Reisen im südwestl. Kleinasien. I. Reisen in Lykien und Karien beschrieben v. O. Benndorf und G. Niemann. Wien 1884.

Bilabel = Bilabel, Fr., Die ion. Kolonisation. Philolog. Suppl. 14.

Björkegren = Björkegren, R., De sonis dial. Rhodiacæ. Diss. Upsaliæ 1902.

Blass, Ausspr. = Blass, F., Über die Aussprache des Griech. 3. Aufl. Berlin 1888.

Bl.Debr. = Blass, F., Gramm. d. neutest. Griech. 4. Aufl. besorgt v. A. Debrunner. Göttingen 1913. (6. Aufl. 1931.)

Boisacq = Boisacq, É., Dictionnaire étymologique de la langue grecque. Heidelberg—Paris 1916.

Brause = Brause, J., Lautlehre der kret. Dialekte. Halle 1909.

Bredow = Bredow, F. I. C., Quæstionum de dial. Hdea l. IV. Lipsiæ 1846.

Br.Gr.Gr. = Brugmann, K., Griech. Gramm. 4. Aufl. bearb. v. A. Thumb. München 1913.

Br.Grundr. = Grundriss d. vergleich. Gramm. d. idg. Sprachen. 2. Aufl. Strassburg 1897—1916.

Broschmann, Beitr. = Broschmann, M., Lexical. Beitr. z. Herodot. Progr. Zwichau 1898.

Broschmann, Suppl. lex. = Suppl. lexici Hdtei alterum. Berolini 1904.

Buck = Buck, Ch. D., Introduction to the study of the Greek dialects. Boston 1910. (1928.)

Buresch, Lydien = Buresch, K., Aus Lydien (ed. Ribbeck). Leipzig 1898.

Busolt, Staatskunde = Busolt, G., Griech. Staatskunde. 3. Aufl. (Handbuch d. klass. Altertum herausg. v. I. v. Müller IV: I, 1) München 1920.

Byz. Zeitschr. = Byzantinische Zeitschrift.

C. = Corpus inscriptionum Græc. ed. A. Boeckh. Berolini 1828—77 (II; 1843).

Chishull, Antiqu. As. = Chishull, E., Antiquitates Asiaticæ christ. æram antecedentes ... London 1728.

Class. Rev. = The classical review. London and Boston.

Crönert = Crönert, W., Memoria Græca Herculanensis. Lipsiæ 1903.

Curt. Stud. = Studien z. griech. und lat. Gramm. herausg. v. G. Curtius und K. Brugmann. Leipzig 1868—78.

Danielsson, Metr. Dehn. = Danielsson, O. A., Zur metr. Dehnung im älteren griech. Epos. Upsala 1897.

Dienstbach = Dienstbach, E., De tit. Prienensium sonis. Diss. Marpurgi Catt. 1910.

Dieterich = Dieterich, K., Untersuch. z. Geschichte d. griech. Sprache von d. hellenist. Zeit bis z. 10. Jahrh. n. Chr. Leipzig 1898. (Byzant. Archiv 1).

Diss. phil. Arg. = Dissertationes philolog. Argentoratenses.

» » Hal. = » » Halenses. Halis Sax.

Ditt. = Dittenberger, W., Sylloge inscriptionum Græcarum. Ed. 3. I—IV. Lipsiæ 1915—24.

Ditt. Or. = Orientis Græci inscriptiones selectæ. Suppl. Sylloges inscr. Græc. I—II. Lipsiæ 1903—05.

Döttling = Döttling, Chr., Die Flexionsformen lat. Nomina in den griech. Pap. und Inschriften. Diss. Lausanne 1920.

D.W.A. = Wien, Akad. d. Wiss., Denkschriften d. Phil. Hist. Kl.

Eckinger = Eckinger Th., Die Orthographie lat. Wörter in den griech. Inschr. Zürich. Diss. München 1892.

Ehrlich, Betonung = Ehrlich, H., Untersuchungen über die Natur d. griech. Betonung. Berlin 1912.

Ephesos = Forschungen in Ephesos I—III herausg. v. Heberdey, Niemann u. Wilberg. Wien 1906—23.

Eranos = Eranos. Acta philologica suecana.

Favre = Favre, Ch., Thesaurus verborum, quæ in tit. Ion. leguntur cum Hdteo sermone comparatus. Heidelbergæ 1914.

Festschr. f. Kretschmer = Festschrift für P. Kretschmer. Wien 1926.

Fick-Bechtel, Pers. = Die griech. Personennamen nach ihrer Bildung erklärt und systemat. geordnet v. A. Fick. 2. Aufl. bearb. v. F. Bechtel und A. Fick. Göttingen 1894.

Frænkel, Denom. = Frænkel, E., Die griech. Denominativa. Göttingen 1906.

v. Friesen = v. Friesen, O., Über die Sprache d. argeischen Dialektinschriften. Upsala 1897.

Fritsch = Fritsch, A., Zum Vokalismus d. Herodot. Dialektes. Progr. Hamburg 1888.

G.D.I. = Sammlung d. griech. Dialektinschriften herausgeg. v. H. Collitz und F. Bechtel. Göttingen 1884—1914. — G.D.I.Ind. = G.D.I. III: 2 p. 851 sq., Gramm. und Wortregister z. d. ion. Inschr. v. P. Gärtchen und O. Hoffmann.

G.G.A. = Göttingische gelehrte Anzeigen.

Glaser = Glaser, O., De ratione, quæ intercedit inter sermonem Polybii et eum, qui in tit. s. III, II, I apparet. Diss. Gissæ 1894.

Glotta = Glotta, Zeitschr. f. griech und lat. Sprache. Göttingen.

Gomperz = Gomperz, Th., Die Apologie d. Heilkunst. (Leipzig 1910.) Sb. W. 120; 1890.

Grammont = Grammont, M., La dissimilation consonantique dans les langues indoeur. et dans les langues romanes. Dijon 1895.

H. = Haussoullier, B., Études sur l'historie de Milet et du Didymeion. Paris 1902. (Paris, École des hautes études, bibl., sciences hist. 138.)

H. 2 = Hauss, B., La voie sacrée de Milet a Didymes. Paris 1921. (Cinquantenaire de l'école pratique des hautes études).

Handel = Handel, J., De lingua comm. in tit. Ion. irrepente. (Studia Leopolitana I) Leopoli 1913.

Hanisch = Hanisch, E., De tit. Argol. dial. Breslau 1903.

Hatzidakis = Hatzidakis, G. N., Einleit. in die neugriech. Gramm. Leipzig 1892.

Hauser = Hauser, K., Gramm. d. griech. Inschr. Lykiens. Diss. Zürich 1916.

Head, Hist. Numm. = Head, B. V., Historia nummorum. Oxford 1887. (1912.)

Head, Ionia; Head, Crete etc. = London, Brit. Mus., Catalogue of Greek coins. (ed. B. V. Head) Ionia 1892; Crete 1886; Caria 1897.

Heberdey-Kalinka = Bericht über zwei Reisen im südwestl. Kleinasien ausgeführt v. R. Heberdey und E. Kalinka. D.W.A. 45. 1897.

Heberdey-Wilhelm = Reisen in Kilikien, beschrieben v. R. Heberdey und A. Wilhelm. D.W.A. 44. 1896.

Helbing = Helbing, R., Grammatik d. Septuaginta. Göttingen 1907.

Hermes = Hermes, Zeitschr. f. klass. Philologie. Berlin.

Herzog = Herzog, R., Koische Forschungen und Funde. Leipzig 1899.

Hierapolis = Altertümer v. Hierapolis. Jb. B. Ergänz. h. 4. 1898.

Hirt = Hirt, H. A., Handb. d. griech. Laut- und Formenlehre. 2. Aufl. Heidelberg 1912.

Hoffmann = Hoffmann, O., Die griech. Dialekte in ihrer hist. Zusammenhange mit d. wichtigsten ihrer Quellen dargestellt. I—III. Göttingen 1891—8.

Hoffmann, Makedonen = Die Makedonen, ihre Sprache und ihr Volkstum. Göttingen 1906.

Hula-Szanto = Hula, E. und Szanto, E., Bericht über eine Reise in Karien Sb.W. 132. 1895.

I.B.M. = The collection of ancient Greek inscript. in the Brit. Mus. ed. by C. T. Newton. Oxford 1874—93.

I.F. = Indogerm. Forschungen. Strassburg.

I.G. = Inscriptiones Græcæ.

I.G.A. = Inscriptiones Græcæ antiquissimæ, ed. H. Roehl. Berolini 1882.

I.G.R. = Inscr. Græcæ ad res Romanas pertinentes, ed. Cagnat etc. Paris 1901—.

I.Magn. = Die Inschriften v. Magnesia am Mæander, herausg. v. O. Kern. Berlin 1900.

I.Perg. = Die Inschr. v. Pergamon I—II, herausgeg. v. M. Frænkel. Berlin 1890—5.

I.Pr. = Die Inschr. v. Priene, herausgeg. v. F. Hiller v. Gærtringen. Berlin 1906.

Izv. = Izvestija imp. archeol. kommissija. S:t Petersburg 1901—10. (Bulletin de la Commission Impériale archéol.)

Jacoby, Fragm. = Jacoby, Die Fragmente d. griech. Historiker.

Jannaris = Jannaris, A. N., An hist. Greek grammar, chiefly of the Att. dialect . . . from class. antiquity down to the present time. London 1897.

Jb.B. = Jahrbuch d. kais. deutsch. archäol. Instituts.

J.H.S. = The Journal of Hellenic Studies. London.

Justi, Ir. Namenbuch = Justi F., Iranisches Namenbuch. Marburg 1895.

Kalén, Quæst. gramm. = Kalén, T., Quæstiones grammaticæ. Göteborg 1918.

Kalinka, Bulg. = Kalinka, E., Denkmäler aus Bulgarien. Wien 1906. (Wien, Akad. d. Wiss., Schriften d. Balkankommission, Antiquar. Abt. 4).

K.v.Pr. = Keil, J., v. Premerstein, A., Bericht über eine Reise in Lydien und d. südl. Aiolis. I. D.W.A. 53. 908. II. Bericht über eine zweite Reise. D.W.A. 54. 1909. III. Bericht über eine dritte Reise. D.W.A. 57. 1914.

Kretschmer, Einleit. = Kretschmer, P., Einleit. in die Geschichte d. griech. Sprache. Göttingen 1896.

Kretschmer, Vas. = Die griech. Vaseninschriften. Gütersloh 1894.

Kühlewein = Hippocratis opera ed. Kühlewein. Prolegomena. (III scripsit H. Kühl.) Lipsiæ 1894.

K.Bl. = Ausfürliche Gramm. d. griech. Sprache v. R. Kühner. 3 Aufl., Erster Teil, besorgt v. F. Blass. Hannover 1890—2.

K.G. = Ausführl. Gramm. d. griech. Sprache. 3. Aufl. Zweiter Teil, besorgt v. B. Gerth. Hannover u. Leipzig 1898—1904.

K.Z. = Zeitschr. f. vergl. Sprachforschung . . . begründet v. A. Kuhn. Berlin, Gütersloh.

Körte = Körte, A., Inscript. Bureschianæ. Progr. Greisswald 1902.

Lademann = Lademann, W., De tit. Att. quæstiones orthogr. et gramm. Diss. Kirchaini 1915.

Lagercrantz, Lautgesch. = Lagercrantz, O., Zur griech. Lautgeschichte. Upsala 1898.

Lanckoronski = Städte Pamphyliens und Pisidiens . . , herausg. v. Karl Grafen Lanckoroński. Wien 1890—2 (I Pamphylien; II Pisidien.).

Larfeld, Epigr. = Larfeld, W., Griech. Epigrafik. 3. Aufl. München 1914. (Handbuch d. klass. Altertumswissenschaft I: 5).

Lat. = Inscr. antiquæ oræ septentr. Ponti Eux. Græcæ et Latinæ ed. B. Latyschev. I—II, IV. S:t Petersburg 1885—1901.

L.B. = Ph. Le Bas et W. H. Waddington, Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure . . . II partie Inscriptions . . . III: 5 Asie Mineure. Paris 1870. — L.B. Pél. = II Mégaride et Péloponnèse.

Leipz. Stud. = Leipziger Studien.

Leitzsch = Leitzsch, I., Quatenus quandoque in dial. æolicas q. d. vulg. lingua irrepserit. I. Diss. Regiomonti 1895.

Lidén, Bidr. = Lidén E., Blandade språkhistoriska bidrag. Göteborg 1903.

Lindemann = Lindemann, H., De dial. Ion. recentiore. Diss. Kiliæ 1889.

L.S. = Leges Græcorum sacræ . . . Ed. I. de Prott, L. Ziehen. II: 1. Lipsiæ 1906.

M.A.M. = Monumenta Asiæ Minoris antiqua. Ed. W. M. Calder. London 1928.

Mayser = Mayser, E., Gramm. d. griech. Pap. aus d. Ptolemäerzeit mit Einschl. d. gleichzeit. Ostraka und d. in Äg. verfassten Inschr. Laut- und Wortlehre. Leipzig 1906.

Meister, Herodas = Meister, R., Die Mimiamben des Herodas . . . Abhandl. d. sächs. Gesellschaft d. Wiss. 13. Leipzig 1893.

Meisterhans = Meisterhans, K., Gramm. d. att. Inschr. 3. Aufl. v. E. Schwyzer. Berlin 1900.

Melcher = Melcher, P., De serm. Epicteteo . . . Diss. phil. Hal. 17. 1906.

Mél. Weil = Mélanges H. Weil. Paris 1898.

Mém. Dél. en Perse etc. = Mémoires de la Délégation en Perse VII, Recherches archéol. 2. 1905.

M.S.L. = Paris, Société de Linguistique, Mémoires.

G. Meyer = Meyer, G., Griech. Gramm. 3. Aufl. Leipzig 1896.

Mezger = Mezger, F., Inscriptio Milesiaca de pace. Diss. Monaci 1913.

Mich. = Michel, Ch., Recueil d'inscriptions grecques. Brüssel 1900.

Milet = Königl. Museen zu Berlin. Milet. Ergebnisse d. Ausgrabungen und Untersuchungen seit dem Jahre 1899 herausg. v. Th. Wiegand. I: 2 Das Rathaus von Milet v. H. Knackfuss. Berlin 1908. I: 3 Das Delphinion in Milet v. G. Kawerau und A. Rehm. 1914. I: 5 Das Nymphäum 1919. I: 6 Der Nordmarkt und d. Hafen an d. Löwenbucht v. A. v. Gerkan. Mit epigraph. Beitrag v. A. Rehm. 1922. I: 7 Der Südmarkt und d. benachbarten Bauanlagen v. H. Knackfuss. Mit epigr. Beitr. v. A. Rehm 1924. I: 9. Thermen und Palæstren v. A. v. Gerkan u. F. Krischen. Mit Beitr. v. A. Drexel, K. A. Neugebauer, A. Rehm, Th. Wiegand. 1928.

Mnem. = Mnemosyne. Bibliotheca philologica Batava. Nova series. Lugduni Bat.

Moeris = (Harpocration et) Moeris ex rec. I. Bekkeri. Berolini 1833.

M.U. = Morphologische Untersuchungen auf dem Gebiete d. idg. Sprachen v. H. Osthoff und K. Brugmann Leipzig 1878—1910.

Mucke = Mucke, E., De consonarum in Græca lingua præter Asiaticorum dialectum Aeol. geminatione. Progr. I Budissæ 1883, II—III Fribergæ 1893—95.

Müllensiefen = Müllensiefen, P., De tit. Laconicorum dial. Diss. Argentorati 1882. (Diss. phil. Arg. 6).

Nachmanson = Nachmanson, E., Laute und Formen d. Magnet. Inschr. Upsala 1903.

Nachmanson, Volkssprache = Beiträge z. Kenntnis d. altgriech. Volkssprache. Upsala 1910.

Newton, Disc. = Newton, Ch. Th., Pullan, R. P., A history of discoveries at Halicarnassus, Cnidus and Branchidæ. London 1862.

N.Jb. = Neue Jahrbücher f. d. klass. Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und f. Pädagogik. Leipzig.

Ö.Jh. = Wien, österreich. arheol. Institut, Jahreshefte.

Osthoff, Perf. = Osthoff, H., Z. Geschichte des Perfekts im Indogerm. . . . Strassburg 1884.

Palma di Cesnola = di Cesnola, A. P., Cyprus. London 1877.

P.A.S. = Papers of the American School of class. studies at Athen. Boston.

Perrot = Perrot, Guillaume et Delbet, Exploration archéol. de la Galatie, de la Bithynie, de la Phrygie, de la Mysie. Paris 1862—74.

Persson, Beitr. = Persson, P., Beiträge z. indogerm. Wortforschung I—II. Upsala 1912.

Persson, Wurzelerw. = Studien z. Lehre v. Wurzelerweiterung und Wurzelvariation. Upsala 1891.

Petersen-Luschan = Reisen im südwestl. Kleinasien. II. Reisen in Lykien, Milyas u. Kibyratis . . . herausg. v. E. Petersen und F. v. Luschan. Wien 1889.

P.H. = Paton, W. R., Hicks, E. L., The inscriptions of Cos. Oxford 1891.

Philologus = Philologus. Zeitschr. f. d. klass. Altertum. Leipzig.

Phrynich. = Rutherford, W. G., The new Phrynichus. London 1881.

Preisigke, Namenbuch = Preisigke, Fr., Namenbuch. Heidelberg 1922.

Ra = Revue archéologique. Nouv. sér. Paris.

Rabehl = Rabehl, W., De serm. defixionum Att. Diss. Berlin 1906.

Radermacher = Radermacher, L., Neutest. Gramm. 2. Aufl. Tübingen 1925. (Handb. z. N. T.)

Ramsay = Studies in the history and art of the eastern provinces of Roman empire, ed. by W. M. Ramsay. Aberdeen University studies 20. Aberdeen 1906.

Ramsay, Phrygia = The cities and bishoprics of Phrygia I—II. Oxford 1895—7.

Reinhold = Reinhold, H., De græcitate patrum apost. librorumque apocryphorum Novi test. quæstiones gramm. Diss. phil. Hal. 14. 1898.

Rh.M. = Rheinisches Museum f. Philologie. Neue Folge. Frankfurt a. M.

R.Gr. = Revue des études grecques. Paris.

Rott = Rott, H., Kleinasiat. Denkmäler aus Pisidien, Pamphylien, Kappadokien und Lykien. (Studien über christl. Denkmäler 5—6). Leipzig 1908.

R.Ph. = Revue de philologie, de littérature et d'histoire anciennes. N. S. Paris.

Roussel = Roussel, P., Délos. Paris 1916.

Rüsch = Rüsch, E., Gramm. d. delph. Inschr. I Lautlehre. Berlin 1914.

Salonius = Salonius, A. H., De dialectis Epirot. Acarnan. Aetol. Aenian. Phthiot. Helsingforsiæ 1911.

Sb.B. = Berlin, Akad. d. Wiss., Sitzungsberichte.

Sb.M. = München, Akad. d. Wiss., Sitzungsberichte.

Sb.W. = Wien, Akad. d. Wiss., Sitzungsberichte d. phil.-hist. Kl.

Schlageter = Schlageter, J., Z. Laut- und Formenlehre d. ausserhalb Attikas gefundenen att. Inschr. Progr. Freiburg i. Br. 1908.

Schlageter, Wortschatz = Der Wortschatz d. ausserhalb Attikas gefundenen att. Inschr. Strassburg 1912.

Schmid, Att., = Schmid, W., Der Atticismus in seinen Hauptvertretern. 1—4. Stuttgart 1887—97.

Schmidt = Schmidt, W., De Flavii Josephi elocutione observationes crit. Lipsiæ 1894. (Fleckeisens Jahrbücher, Suppl. 20.)

Schmidt, Plur. = Schmidt, J., Die Pluralbildungen d. indogerm. Neutra. Weimar 1889.

Schmidt, Sonantentheorie = Kritik d. Sonantentheorie. Weimar 1895.

Schneider = Schneider, E., De dial. Megarica. Diss. Giessen 1882.

Schopf, Fernwirk. = Schopf, E., Die konsonantischen Fernwirkungen. Göttingen 1919. (Forschungen z. griech. u. lat. Gramm. 5.)

Schulze, Lat. Eigennamen = Schulze, W., Z. Geschichte d. lat. Eigennamen. Göttingen, Gesellschaft d. Wiss., Abhandl. d. phil. hist. Kl. 1904.

Schulze, Orthogr. = Orthographica. Marpurgi Catt. 1894.

Schulze, Qu. ep. = Quæstiones epicæ Gueterslohæ 1892.

Schw. = Schwyzer, E., Griech. Grammatik (Handb. d. klass. Altertumswissenschaft). München 1934.

Schweighäuser = Schweighäuser, J., Lexicon Hdteum. Argentorati 1824.

Schweizer = Schweizer, E., Gramm. d. pergamen. Inschriften. Berlin 1898.

S.E.G. = Supplementum epigraphicum Græcum. Lugduni Bat. 1923—.

S.E.S. = Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ἐν Σμύρνῃ 1873—86.

Smyth = Smyth, H. W., The sounds and inflections of the greek dialects. I. Ionic. Oxford 1894.

Solmsen, Unters. = Solmsen, F., Untersuchungen z. griech. Laut- und Verselehre. Strassburg 1901.

Solmsen, Wortforschung = Beiträge z. griech. Wortforschung I. Strassburg 1909.

Sommer = Sommer, F., Handb. d. lat. Laut- und Formenlehre. 2. Aufl. Heidelberg 1914.

Sommer, Lautstud., = Griech. Lautstudien. Strassburg 1905.

Th. Stein = Stein, Th., Z. Formenlehre d. prien. Inschr. Glotta 6. 1915.

Strena phil. Ups. = Strena philolog. Upsaliensis. Festskrift tillägnad prof. P. Persson. Upsala 1922.

Stud. it. = Studi italiani di filologia classica. Firenze.

Stud. Pont. = Studia Pontica III Recueil des inscriptions greques et lat. du Pont et de l'Armenie publ. par J. G. C. Andersson, F. Cumont, H. Gregoire. Brüssel 1910.

Sundwall = Sundwall, J., Die einheimischen Namen d. Lykier nebst einem Verzeichnisse klenasiat. Namenstämme. Klio, Beiheft 11. 1913.

Svoronos, Crète = Svoronos, J. N., Numismatique de la Crète ancienne. Macon 1890.

Syria = Syria. Publications of the Princeton univ. arch. exped. Div. III. Leyden 1921—2.

T.A.M. = Tituli Asiæ Minoris; ed. E. Kalinka. I—II. Wien 1901; 1920.

Thumb = Thumb, A., Handb. d. griech. Dialekte. Heidelberg 1909.

Thumb, Hell. = Die griech. Sprache im Zeitalter d. Hellenismus. Strassburg 1901.

Thumb, Spir. asp. = Untersuchungen über d. Spiritus asper im Griech. Diss. Strassburg 1888.

Thumb, Volkssprache = Handb. d. neugriech. Volkssprache. Heidelberg 1910.

Trans. Soc. Bibl. Arch. = Transactions of the Society for bibl. archeology. London.

Wack. Dehnungsgesetz = Wackernagel, J., Das Dehnungsgesetz d. griech. Composita. Basel 1889.

Wack. Hom. = Sprachliche Untersuchungen zu Homer. Göttingen 1916. (Forschungen z. griech. und lat. Gramm. 4.)

Wack. Hell. = Hellenistica. Progr. Göttingen 1907.

Wack. Verm. Beitr. = Vermischte Beiträge z. griech. Sprachkunde. Basel 1897.

Wagner = Wagner, R., Quæstiones de epigramm. Græc. ex lapidibus collectis . . . Diss. Lipsiæ 1883.

Weber = Weber, L., Anacreontea. Diss. Gottingæ 1895.

Wien. Stud. = Wiener Studien. Zeitschr. f. klass. Philologie. Wien.

Viereck = Viereck, P., Sermo Græcus, quo senatus populusque Rom. magistratusque pop. Rom. usque ad Tib. Cæs. ætatem in scriptis publ. usi sunt, examinatur. Diss. Gottingæ 1888.

Wilhelm, Beitr. = Wilhelm, A., Beiträge z. griech. Inschriftenkunde. — Wien 1909. (Wien, Österreich. arch. Inst., Sonderschriften 7.)

Völker = Völker, F., Papyrorum Græc. syntaxis specimen. Diss. Bonnæ 1900.

Z. f. Gymn. = Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen. Berlin.

Conspectus titulorum.

Tit. Miles. libris his continentur: Milet I 2: **1—30**; I 3: **31—186** p. 238, p. 247 p. 409—10; I 5 p. 54; I 6: **187—92**; I 7: **193—305**; I 9: **306—97**. Ab.B. 08 (p. 9—46) p. 20—4 p. 27 p. 36 p. 42 p. 44—6; 11 (p. 7—71) p. 7 p. 9 p. 19 p. 27—9 p. 36 p. 40—1 p. 50—5 p. 62—71; 24 = S.E.G. 4, 456—67. Sb.B. 00 p. 107; 01 p. 910—1; 04 p. 83 p. 85 p. 87 p. 96 sq.; 05 p. 534—6 p.

546 p. 981—2 = Ditt. 590. Jb.B. 06 Beibl. p. 12. H. (p. 34 sq.) p. 195—206 p. 208—63 p. 280 N. 4 p. 288 = B.C.H. 1 p. 288, 65. H. 2 = S.E.G. 2, 568—9. R.Ph. 19 p. 131; 20 (p. 95 sq.) p. 95—6 p. 100—1; 21 (p. 38 sq.) p. 38—40, 11 p. 41, 13—p. 42, 17 p. 44, 19—p. 45; 22 p. 41, 22 p. 46 p. 50—1 p. 113—4 (p. 121—31); 23 p. 2—3 p. 25—7 p. 148—9, 29 p. 313—20; 24 p. 245—6 p. 323; 25 p. 6 p. 9 sq. p. 126; 26 p. 131 sq.; 29 p. 239 sq.; 43 p. 186 sq.; 44 p. 38 p. 57—9; 45 p. 46—53; 49 p. 6; 50 p. 67—71 p. 82 p. 140 p. 145. C. (2852—95; 2871 b—91 b) 2863—9, 2871—5, 2878—9, 2881—5, 2887, 2889—90, 2892—5, 2883 b, d, 2885 c. L.B. (210—44; 1568 b—70) 210—26, 229—36, 243—44, 1569—70. Ra 28 p. 104—6 p. 108—14. G.D.I. (5493—5514, n. 33—7) 5508—10, 5512—4, n. 34, n. 37. I.G.A. (483—90) 487 = C. 2861, 489 = L.B. 221. I.B.M. 921—34. J.H.S. 6 p. 350, 98 p. 351, 102—p. 353, 105; 16 p. 222—5, B.C.H. 1 (p. 287 sq.) p. 288, 64. Mél. Weil p. 148. Mich. 31 = Ditt. 683. Hermes 55 p. 177. Inv. 1896, 56, inv. Rayet 1874 (Hauss. communicavit.) — Head, Ionia p. 188 sq. Babelon p. 98 sq.

VII vel VI: 1 s. tit. hi sunt: Bases I.B.M. 930 = G.D.I. 5504; 931 = 5505; G.D.I. 5508; Sb.B. 04 p. 85 = G.D.I. 5503; I.B.M. 932 = G.D.I. 5506; G.D.I. n. 34 (= R.Ph. 29 p. 334 sq., R.Gr. 42 p. 133.) Ab.B. 11 p. 40 = G.D.I. n. 33. Jb.B. 06 Beibl. p. 12 = Sb.B. 05 p. 546. I.G.A. 487 (= C. 2861) **8**; **129**; oraculum: **178**. — I.B.M. 932, 8 unum solum continent versum, cet. βουστροφηδόν exarati sunt.

VI s. tit. hi sunt: dedicationes I.B.M. 933 = G.D.I. 5507; G.D.I. 5509; Leges sacræ **31** / VI: 2 /; **132** / VI: 2 / Sb.B. 01 p. 910(?); tit. metr. I.G.A. 489; qui tit. βουστρ. exarati sunt. Ad VI s. v. 1—26 eponymorum catalogi **122** I / 525 / 00 / spectant. Qui tit. c. annos 335 / 3 ex tit. antiquiore transcriptus est.

V s. tit. hi sunt: **186**; leges sacræ Ab.B. 08 p. 20 sq. = G.D.I. n. 36 (στοιχ.), **133** = G.D.I. 5495 (Molporum lex) / 450 / 49 /. Tit. c. 100 ex tit. antiquiore transcriptus est. Lex contra tyrannos **187** = G.D.I. n. 35 (στοιχ.); bases G.D.I. n. 37 (στοιχ.) 5513 (Naucrati posita); eponym. cat. **122** I^{27}—II^{15} / 500 / 400 / + / 335 / 33 / — Basis G.D.I. 5512 aut V s. aut s. IV ineunti tribuenda est.

IV s. tit. hi sunt: Ion. et Strusæ satrapæ inter Miles. et Myes. arbitr. **9** / 391 / 87 / (στοιχ.); decreta, foedera etc. **135** / (a. 334?) a. 323 / **136** / paulo p. 334; (a. 323) / **137** / a. 323 / **142** / a. 323 /. **142** vestigia tantum orthographiæ Ion. exhibet; Eponym. cat. **122** II^{16}—$\mathbf{123}^{16}$ / 400 / 300 /; decr. de civitate danda, cat. hom. civit. donatorum **32** a / 326 / 5(?) / **179** / IV: 2 vel III: 1 /. Leges sacræ. Sb.B. 01 p. 911 / 380 / 79 / Ra 28 p. 106 / IV: 2 /; ded. etc. G.D.I. 5510 = B.C.H. 23 p. 384 / IV m. / (Delphis posita) Ab.B. 11 p. 65; **244** / a. 305 / **160** / 301 / 0 / **159** / c. 300 /; (tit. ædificatorius **193** a / a. 300 /) signatura artificis Sb.B. 04 p. 85 / c. Alex. Magn. /. — Ded. R.Ph. 20 p. 96, 2 = J.H.S. 16 p. 225, 19 / IV? /.

III s. tit. hi sunt: decr. foed. etc. **32** / s. ineunt. / Ab.B. 11 p. 68—9, 08 p. 44 / a. 294 / **10** / 289 / 8 / v. 1—24 Ionum sunt. R.Ph. 24 p. 245—6 / 295 / 81 / **138** / c. 282 / **139** / 262 / 0 / v. 1—15 epist. Ptolemæi continent. Ra 28 p. 104—5 / a. 228 / (ad rem sacr. spectat) **141** / c. 228 / **143** / 212 / 1 / B Trallianorum est. **146** / 209 / 8 / B Mylasensium est. **147** / 205 / 4 / **144** / III / B incertæ urbis est. **270** / a. 200 / — Sb.B. 05 p. 981—2 / III—II / (decr. de

Didymeis Coi inv.); decr. de civitate danda, cat. hom. civit. donat. **61** / paulo p. 300 / **40** / 273 / 2 / **62** / c. 250 / **50** / 228 / 7 / **33—4** / 228 / 7 / **35** / 228 / 7? / **36—8, 36** aa / 223 / 2 / **41** / 226 / 5 / **180** / 224 / 3 / **42** / 221 / 0 / **181** / 216 / 5 / **45** / 216 / 5 / **43** / a. 212? / **44** / 212 / 1 / **46** / 206 / 5 / **51** / 201 / 0 / **66—8** / III: 2; c. 228 / 7? / **65** / a. 200 / **63** / a. 200? / **69** / a. ut videtur, 200 / — **39** / c. 200 / **65** a / c. 200 / **74** a / c. 200 / **75—8** / c. 200 / **92—3** / c. 200 / **72—4** / III? / **85** / III? / cat. proxenorum **97** / a. 267 / 6 / **98** / 267 / 6 / **95** / 266 / 5? / **96** / 265 / 4 / **99** / 228 / 7 / **100** / 216 / 5 / **94** / III: 2 /; cat. epon. **123** / 313—259 / **124** / 232—183 / (c. 100 ex. tit. antiquiore transscr.) cat. Ab.B. 08 p. 23—4; J.H.S. 16 p. 225, 18; Cat. donatorum donorumque templi Apoll. Didym. H. p. 195—6 = C. 2852 / 288 / 7 / v. 10 sq. epist. et indicem Seleuci continent; p. 198 = C. 2853 / 287 / 6 / cfr Rehm Sb.M. 1923 p. 4 sq. p. 199 / 281 / 79 / p. 204, 2 = C. 2859 / a. 233 / 2 / p. 204, 3 / 231 / 0 / cfr Rehm o. c. p. 7. p. 205, 4 / 225 / 4 / Ab.B. 11 p. 62 / a. 224 / 3 / p. 63 II / eiusd. fere æt. /; rationes curat. templi Ap.Did. R.Ph, 29 p. 239—42 / 217 / 6 / R.Ph. 43 p. 184 p. 186—8 / 219 / 8 / p. 190—2 (= Ab.B. 11 p. 56—8), p. 198—202 / III: 2 / R.Ph. 49 p. 6 / c. 205 / — Ab.B. 11 p. 55 I, II / III—II? /. Lex sacra Ab.B. 08 p. 22—3 / 276 / 5 /; Ded. sim. **158** (publ.) / s. ineunt. / **288—9** / 283 / **47** / R.Ph. 24 p. 323 / 283 / **47** / (publ.) **194** (publ.) / c. 253 / **157** / 259 / 32 / **163** / III: 2 / **11** / c. 200 /; signat. artif. **246** / III: 2 / **162** / III: 2 /; tit. hon. Ab.B. 11 p. 69 (publ.) / III: 1 / **12** a v. 1—4 / III: 2 / (publ.); tit. agonist. Ra 28 p. 108—9 / p. 260 /. Tit. metr. **245** / III: 1 / **12** a v. 5 sq. / III: 2 / **364**. Tit. extern. H. p. 195—6 v. 10 sq. / 288 / 7 / **139** v. 1—15 / 262 / 0 / Ab.B. 08 p. 36, R.Ph. 25 p. 9 sq. (tit. Laodicæ) / c. 253 / R.Ph. 25 p. 126 (epist.-Seleuci II) / c. 246 / **143** B / 212 / 1 / **146** B / 209 / 8 / **144** B / III /.

II s. tit. hi sunt: (cfr Rehm Sb.M. 1923) decr., foed. **145** / 200 / 199 / **148** / c. 196 / **149** / 176 / 5 / **150** / 173 / 2 / Ab.B. 11 p. 27—9 / II: 1 / **307** / II: 1 / Mich. 31 (arbitr. inter Mess. et Laced.; Olympiæ. inv.) / c. 140 / — **120** / II—I / **368** / 108—89 /; cat. hom. civit. donat. **52** / 198 / 7 / **54** = Ra 28 p. 107 sq. / 194 / 3 / **53** / a. 194 / 3 / **80** / II: 1 / **49** 188 / 7 / **55** / 171 / 0 / **56** / 170 / 69 / **58** / II m. / **48** / c. 130 / **57** / II: 2 / **183** / II: 2 / **83** / II / **84** / II m.? / — **47** / 155—89 / cfr Rehm o. c. **182** / II—I /; cat. prox. **104** / 181 / 0 / **105** / 159 / 5 / **103** / c. 135 / **114** / II / **118** / II: 2 / **108—10** / a. 100 / **184—5** / II: 2 / **107** / a. 100? / **119** a b / II: 2 (II—I?) / — **117** / c. 100 / **106** / c. 100 / **101** / 156—89 /, cfr Rehm o. c. p. 20, **102** / 124—89 /; cat. stipium **151** / c. 195 /; cat. **13** / II: 2 /; cat. donat. donor. templi Ap.Did. (J.H.S. 6 p. 351, 100 =) H. p. 208, 8 / 183 / 2 / H. p. 201 = C. 2854 / 182 / 1 / p. 201 sq. = C. 2855 / 178 / 7 / p. 206, 5 = R.Ph. 22 p. 114, 23 b / 177 / 6 / p. 203 = C. 2856 / 176 / 5 / p. 200, (1) / 168 / 7 / p. 200, (2) / 167 / 6 / p. 203 = C. 2857 / 166 / 2 / p. 203 = C. 2858 / 165 / 1 (p. 207, 6 =) R.Ph. 23 p. 27, 27 / II: 2 / H. p. 208, 7 / II: 2? / p. 209, 9 / II: 2? / p. 209—10, 10 / 108—89 /; rat. curat. templi Ap.Did. R.Ph. 43 p. 205 / 200 / 199 / p. 212 sq. / II: 1 / R.Ph. 29 p. 246, p. 249 v. 24—5 / II: 1? / H. 2 p. 87 sq. / II: 1 / R.Ph. 50 p. 67 c. 39, p. 69, p. 70, p. 82, p. 140 / II: 1 / R.Ph. 22 p. 41, 22 = R.Ph. 44 p. 249 / 182 / 1 / p. 113, 22 b = 44 p. 249 / 181 / 0 / R.Ph. 23 p. 2, 24 a = 44 p. 250 / 180 / 79 / p. 3, 24 b = 44 p. 250 / 179 / 8 / R.Ph. 22 p. 46, 23 = 44 p. 251 / 178 / 7 / (nr. 22—24 = H. p. 158—73) — R.Ph. 50 p. 145 / II—I / H. p. 252 B = R.Ph. 50 p. 143 / II—I /

Ab.B. 08 p. 42 = R.Ph. 50 p. 144 / II—I /. Lex sacra **203** / c. 130 /. Ded. R.Ph. 44 p. 57 / II: 1 / **1, 2, 247** / c. 150 / **174** / c. 110 / **130—1** / II: 2 / — **287** / c. II / **249** = C. 2871 b) / c. II: 2 / **367** / II / I / **366** (vict. rec.) / II? /; tit. hon. R.Ph. 23 p. 25, 25 (publ.) p. 26, 26 (publ.) / p. 159 / **332** (publ.) / c. 110 / — **252** (publ.) / c. 100 / **251** / c. 100 / **333** (publ.) / p. II: 2? / **248** (publ.) / II / I / **167—71** (**167, 169** publ. **170** comm. Ion.) **166** (publ.) / II—I? / **331** (publ.) / II / I / **250** / II / I? /; tit. memorialis R.Ph. 25 p. 6. Parapegmata Sb.B. 04 p. 96 p. 102 sq. p. 755—6 Tit. metr. Sb.B. 05 p. 534 p. 535; **164** / II? / H. p. 218 / II? / **365** / II / I /; Ra 28 p. 114 v. 4 sq. / II / I? / (v. 1 / III (—II) / v. 2 / II / v. 3 / (II—)I / (sep.) — Epist. Eum. reg. **306** / II: 1 /.

I s. tit. hi sunt: decr. I.B.M. 925 b / 45 / **7** a / I: 2 /, decr. de βοηγία c. cat. vict. J.H.S. 16 p. 351 = L.B. 222 = Mél. Weil p. 151 / 16 / 4 /; cat. epon. **125** / 89 / 8 /—54 / 3 / **126** / 53 / 2—18 / 7 / **127** / 17 / 6—20 / 1 p. /; cat. magistrat. **308** / 22 / 1 /; cat. hom. civ. donat. **59** / 57 / 6 / **60** / 50 / 49 / **90** / I /; cat. prox. **112—3** / p. 100 / **111** / p. 100? / **115** / 85 / 4 / **116** / 57 / 6 /; cat. stipium **271** / I: 1 /; cat. epheb. I.B.M. 924 b / 54 / c / 53 /; cfr R.Ph. 20 p. 97, 3, R.Gr. 6 p. 195 sq.; I.B.M. 925 c / 45 /; num cat. I.B.M. 927 tit. Miles. tribuendus sit, incertum est ; cat. R.Ph. 45 p. 53 / I m. /; cat. quæst. Ap.Did. R.Ph. 26 p. 132 sq. / 47; 44; 41 / 0; 25 / 4; 26 / 4 / R.Ph. 45 p. 52 / 54 / 2 /; cat. prophetarum R.Ph. 21 p. 40, 10(?) / 84 / 3 /, 9 b / I: 1?; 62 / 0 / J.H.S. 16 p. 224, 17 / 61; 51; / Ab.B. 24 p. 17, 1—p. 19, 8 / c. 70 a.—c. I p. / cfr S.E.G. 4, 456—63; I.B.M. 921 a / I: 2 / Milet I: 3 p. 238 + p. 274 + p. 394 / 63 /; tit. mem. sim. (proph.) R.Ph. 21 p. 38, 7 / p. 45; 65 / p. 44, 19 / p. 38 / p. 42, **14** (= L.B. 240) / p. 20 / 19 / — (hydroph.) R.Ph. 45 p. 46 / 58 / Hermes 55 p. 177 / 38 / 7 / Milet I: 3 p. 409 / 7 / Ab.B. 11 p. 67—8 / 2 / 1 /. Lex sacra **202** / vix a. Aug. /; ded. **172** / a 78 / **280, 282, 299** Ab.B. 11 p. 7, **5** / p. 27 / **165** / c. 9 / **6** (publ.) **15** (publ.) / I: 2? / H. p. 252 A, p. 253 C, p. 260, **14** / I? /. Tit. hon. H. p. 249 / c. 71 / Deli inv. p. 261 (publ.) / a. 15 / **253** (publ.) / I: 1 / **173** (publ.) / c. 67 / **254—5** (publ.) / I: 2 / Ab.B. 11 p. 50—1 / 54 / 3 / p. 70, II (publ.) / p. 29 / R.Ph. 44 p. 38 / I: 1 / (publ.) C. 2879 = R.Ph. 26 p. 132 / 40 / **359** / I: 2 / **12** b / I: 2 / (publ.) **7** (publ.) **309** / I a—I p. / **256** / æt. Aug. / **369** (vict. rec.; publ.?) / I: 2/. Tit. sepulcr. R.Ph. 44 p. 59, 2—3. Graff. **161** / a. Chr. n.? /. Tit. metr. R.Ph. 20 p. 100—1 / p. 67 / 5 / **188** / I: 2 / — Edict. propræt. Rom. **3** / 56 / 0 /.

Aet. hellenist. tit. hi sunt: Ab.B. 11 p. 9 (metr.), p. 41 (τόπος); ded. **269** (publ.) (ætate Rom. ex tit. antiquiore transcr.) **275—6, 279, 281, 362.** — Ab.B. 08 p. 27 (nomina, al.). — A.Chr. n. etiam hi exarati sunt: C. 2868 (agonist.); Ra 28 p. 109, 2 / c. III? /; cat. hom. civit. donat. **64** (= L.B. 1568 bis, R.Ph. 23 p. 86) / III—I / **70—1, 79** / II—I? / **81—2** / III—II? / **86—9, 91**; cat. prox. **119.** Vict. rec. I.B.M. 929 / II? /.

I p. Chr. n. s. tit. hi sunt; cat. epon. **127** / 17 / 6—20 / 1 / **128** / 21 / 2—31 / 2 /; cat. stip. **4** / Aug.—Ner. /; cat. proph. I.B.M. 922 / I: 2 p. / 923 b, c / I p.? / J.H.S. 16 p. 222, 17 / p. 14 / 5 /; tit. mem. proph. R.Ph. 21 p. 40, 11 / 10 / 1 / p. 42, 16 / p. 14 / 5 /, 17 / æt. Calig.? / R.Ph. 19 p. 131 = R.Ph. 44 p. 67 / I: 1 p. / C. 2869, Milet I: 3 p. 247 / I: 1 p. / Mél. Weil p. 148 / p. 14 / 5 / — I.B.M. 923 a / c. I p. / R.Ph. 20 p. 100, 4 / c. I p. / Leg. sacræ **134, 204**; orac. **345** / c. 100 p. /; ded. **189** / a. 84 p. /; tit. ædif. **328—30** / æt. Cl. /; tit. hon. **335** / p. Aug. / H. p. 263 Ab.B. 11 p. 65 / æt. Cal. /

R.Ph. 23 p. 148, 29 / æt. Cal.? / — **257** (publ.) / I p.? / **361** / (publ.) / c. 100 p. / **370** / c. I: 2 p. / **371** (publ.) / c. 100 p. / C. 2887 / c. I p.? / **334** / I p.? / — Epist. Claud. imp. **156** / 48 p. / epist. procons. Rom. **360** / a. 42 p. /

II p. Chr. n. s. tit. hi sunt: decr. **259**. Ded. **310** / æt. Tr. / **303** / c. Tr. / **301—2** / æt. Hadr. / **290—7** / æt. Hadr. / **21—3** / æt. Hadr. / C. 2863 / æt. Hadr. / 2866 / æt. Hadr.? / H. p. 260 N. 3 / æt. Hadr. / **18—9**, **298** (**25** / II: 2 p. /); tit. ædif. H. p. 286 D + Sb.B. 00 p. 107 = C. 2870^{1-7} / æt. Tr. / Ab.B. 11 p. 36 / æt. Tr. / **196**; tit. hon. **17** (publ.) / æt. Tr. / **226—9** (publ.) / æt. Tr. / L.B. 210 (= C. 2876) / æt. Tr. / **20** (publ.) / æt. Hadr. / **230—2** (publ.) / æt. Hadr. / L.B. 211 / æt. Hadr. / Sb.B. 04 p. 87, 1—2 / p. Hadr. / **233—4** (publ.) / æt. Ant. Pii / **235—8** (publ.) / æt. Marc. Aur. / **239** (publ.) / æt. Com. / **121** / æt. Com. / **258**, **260**, (publ.) **261**, **262** (publ.) **264—5**, **348** Ab.B. 08 p. 45, 1—2 (publ.) / p. Hadr. / **24**, Ab.B. 11 p. 70, III (publ.) / II: 2 p. / **336**, **361** (publ.) — C. 2885 c (publ.) II(—III: 1 p.) / **241—3** / c. II p. / L.B. 212 (= **240**) = C. 2878 / II: 2 p. / — **26** / II—III p. /. Tit. mem. (hydr.) Ab.B. 11 p. 71; (proph.) I.B.M. 921 a. Orac. **205** / c. Hadr. / — Sb.B. 04 p. 83 / c. II p. / Ab.B. 11 p. 63—4 / II—III p. /.

III p. Chr. n. s. tit. hi sunt: L.B. 232 = C. 2870^{8-10} / m. s. /; ara **191** / III vel IV /; tit. ædif. **200** Milet I: 5 p. 54 / 241 / 4 /, tit. hon. **263**, **266**, **267** / c. III / **268** (publ.) / m. s. / **176**, **344** (publ.) / 242—4 /; (tit. sep. **28**). Tit. metr. **29**, Ab.B. 08 p. 46, Ab.B. 24 p. 22, **339—40** / c. III: 2 /. — Epist. Macrini imp. **274**. — Aet. Const. Chl. L.B. 233 (hon.) est. — Aet. Iul. Ap. H. p. 288 = L.B. 234 (miliar.) H. p. 288 = B.C.H. 1 p. 288, 65 (hon., publ.) sunt.

Ceteri imp. æt. tit. hi sunt: decr. J.H.S. 6 p. 353, 105. Ded. C. 2864, **277—8**, **283—6**, **300**, **304—5**, **346—7** (publ.) **372—3**; tit. hon. R.Ph. 23 p. 313, 31 (publ.) / II—III p.? / p. 320, 36 C. 2883 (publ.?) Ra 28 p. 109—10 (publ.) p. 110—1 (publ.) / c. III p. / p. 112—3 / c. III p.? / L.B. 213 / I—II p.? / 224 = C. 2888 (publ.) / c. III p.? / 229 (publ.), 231, I.B.M. 928 (vict. rec.; publ.) B.C.H. 1 p. 288, 64 J.H.S. 6 p. 350, 98 (publ.); tit. mem. (proph.) R.Ph. 23 p. 314, 31 bis (= C. 2880) p. 318, 34 / c. II p.? / p. 317, 33 (= C. 2883 c = L.B. 227) p. 319, 35, C. 2881 / c. III p. / 2882 / c. II—III p. / — (hydroph.) L.B. 223 = C. 2885, 225 (= C. 2885 b) / I—II p.? /, 226 (= C. 2886) / I—II p.? / R.Ph. 22 p. 50, 24 (= C. 2885 d = L.B. 228) Inv. Rayet 1874; inv. 1896, 56(?). Tit. ædif. I.B.M. 926. Tit. sepulcr. Sb.B. 05 p. 535, L.B. 214 (= C. 2891 b)(?), 217(?), 220, 235 / c. III p. / Ra 28 p. 111. Tit. var. C. 2865, 2867, 2883 d, 2889 (ad lud. glad. spectat) 2895 (tit. magic.) / æt. Christ. / L.B. 1570 bis, **27** / æt. Rom. /; tit. metr. **175**, **341—3** / rec. æt. / — Tit. qui graffiti (acclam. τόπος sim.) vocantur, æt. ut videtur, rec. plerumque sunt; cuius gen. sunt **177**, **192**, **208—25** a, **311—27**, **350—8**, **363**, **374—97**, I.B.M. 934, 924 b^{26-7}, Ab.B. 24 p. 19, 9 / III—IV p. /; **316**, **387** c æt. hellenist. fortasse attribui possunt.

Aet. inc. tit. hi sunt: cat. donat. donor. templi Ap.Did. Ab.B. 11 p. 63, III / a. I? /; ded. R.Ph. 20 p. 95 (= C. 2862) C. 2871, Ab.B. 11 p. 19 L.B. 219; H. p. 280 N. 4 (vict. rec.) tit. ædif. Sb.B. 06 p. 256. Tit. mem. sim. R.Ph. 21 p. 38, 6 (= L.B. 238) p. 39, 8 (= L.B. 242) / a. 89? /, 9, p. 41, 13, L.B. 239, Ab.B. 11 p. 66—7; L.B. 241, 243 (metr.) 244, 1569—70; (C. 2872) tit. hon. C. 2883 b (2873; 2875 (publ.). Termini R.Ph. 20 p.

95, 1, ib. 21 p. 45, 20, 21. Tit. sep. C. 2890, 2893, L.B. 215 (= C. 2891) 216 / æt. imp.? / 236. Tit. metr. C. 2884, 2892 / æt. rec. /. Tit. var. C. 2874, 2894; Sb.B. 05 p. 536.

Tit. repetitorum, qui in C., apud L.B., in R.Ph., apud H., in Ab.B., in Sb.B., in Milet exstant, editionibus his usus sum: **L.B.** 210 (= C. 2876) 212 = C. 2878 (= **240**) 214 (= C. 2891 b) 215 (= C. 2891) 223 = C. 2885; 224 = C. 2888, 226 (= C. 2886) 232 (= C. 2870^{8-10}) 234 (= H. p. 288). **R.Ph.** 19 p. 131 (= R.Ph. 44 p. 67) R.Ph. 20 p. 95 (= C. 2862) p. 96, 2 (= J.H.S. 16 p. 225, 19) R.Ph. 21 p. 38, 6 (= L.B. 238) p. 39, 8 (= L.B. 242) p. 42, 14 (= L.B. 240) p. 42, 16 (= Mél. Weil p. 148) R.Ph. 22 p. 41, 22 (= H. p. 158; R.Ph. 44 p. 249) p. 45, 23 (= H. p. 162; R.Ph. 44 p. 251) p. 50, 24 (= C. 2885 d, L.B. 228) p. 113, 22 b (= H. p. 166, R.Ph. 44 p. 249); R.Ph. 23 p. 2, 24 a (= H. p. 172, R.Ph. 44 p. 250) p. 3, 24 b (= H. p. 172, R.Ph. 44 p. 250) p. 25, 25 (= H. p. 221) p. 26, 2C (= H. p. 222) p. 27, 27 (= H. p. 207) p. 148, 29 (= H. p. 264) p. 314, 31 b (= C. 2880) p. 317, 33 (= C. 2883 c, L.B. 227) R.Ph. 24 p. 245 (= H. p. 34) p. 323 (= H. p. 67) R.Ph. 25 p. 6 (= H. p. 73) p. 9 (= H. p. 76) p. 126 (= H. p. 114); R.Ph. 26 p. 133 (= R.Ph. 23 p. 149, 30) H. p. 274) R.Ph. 43 p. 190 (= Ab.B. 11 p. 56) p. 212 (= Ab. 08 p. 39, Ab.B. 11 p. 59). **H.** p. 195 (= C. 2852, R.Ph. 22 p. 121) p. 198 (= C. 2853, R.Ph. 22 p. 125) p. 199 (= R.Ph. 22 p. 126) p. 200 (= R.Pb. 22 p. 127) p. 200 (= R.Ph. 22 p. 128) p. 201 (= C. 2854) p. 201 sq. (= C. 2855, R.Ph. 22 p. 128 sq.) p. 203 (= C. 2856, R.Ph. 22 p. 129) p. 203 (= C. 2857, R.Ph. 22 p. 130) p. 203 (= C. 2858, R.Ph. 22 p. 130) p. 204, 2 (= C. 2859) p. 206, 5 (= R.Ph. 22 p. 114) p. 208, 8 (= J.H.S. 6 p. 351, 100) p. 252 B (= R.Ph. 50 p. 143) p. 288 (= B.C.H. 1 p. 288, 65). **J.H.S.** 16 p. 222, 17 (R.Ph. 21 p. 43, 18); **Sb.B.** 00 p. 107 (= C. 2870^{1-7}, H. p. 285). **Ab.B.** 08 p. 42 (= R.Ph. 50 p. 144) p. 44 (= R.Ph. 24 p. 251) Ab.B. 11 p. 68 (= Ab.B. 08 p. 43); **9** = Sb.B. 01 p. 905 **12** (= Sb.B. 01 p. 906) **64** (= L.B. 1568 bis R.Ph. 23 p. 86) **158** (= Sb.B. 04 p. 75) **200** (= Ab.B. 11 p. 22) **203** (= Ab.B. 11 p. 16) **204** (= Sb.B. 06 p. 259) **205** a b (= Sb.B. 06 p. 258) **244** (= Sb.B. 05 p. 536) **245** (= Ab.B. 08 p. 24) **253** (= Sb.B. 05 p. 547) **268** (= Sb.B. 01 p. 908) **269** (= Ab.B. 08 p. 9) **307** (= Ab.B. 11 p. 26) **328** (= Ab.B. 08 p. 12) **330** (= Ab.B. 08 p. 14) **339** (= Sb.B. 06 p. 264) **341** (= Ab.B. 08 p. 19) **342** (= Ab.B. 08 p. 18) **343** (= Sb.B. 06 p. 265) **344** (= Ab.B. 08 p. 19) **360** (= Ab.B. 08 p. 26) **249** (= C. 2871 b).

Tit. extern. (**10** v. 1—24; decr. Ion.) H. p. 195–6 v. 10 sequ. (epist. Seleuci) $\mathbf{139}^{1-15}$ (epist. Ptolemæi) Ab.B. 08 p. 36, R.Ph. 25 p. 9 sq. (tit. Laodicæ) R.Ph. 25 p. 126 (epist. Seleuci II) **143** B (decr. Trall.) **146** B (decr. Mylas.) **144** B (decr. urbis inc.) **3** (edict. propræt.) **156** (epist. Claud. imp.) **360** (epist. procons.) **274** (epist. Macr. imp.) in rebus tractandis, semper originem tit. commemorans, adhibui. In tabellis testimonia horum tit. aut uncis aut + signo instructa sunt. Præterea tit. **155** (decr. Apolloniat. ad Rhynd.) / II m. / haud raro usus sum. Cfr Larfeld, Epigr. p. 117 sq.

140 (decr. Cretensium) / III m. / **152** (decr. Methymnæorum et Eresiorum / p. 167? / **152** a (decr. urbis Aeol.) / II? / **153** (decr. Byzant.) / II / **154** (decr. Eretriens.) / II: 1 / ad divisionem syllabarum illustrandam adhibui, **140**, **153**, nonnumquam ad alias res illustrandas.

Tit. metr. ad rem orthogr. illustrandam adhibui, alias raro; cfr Nachmanson p. 11.

Tit. æt. Byzant. rationem non habui.

Tit. 400 antiquiores meram Ion. exhibent dialectum, tit. autem s. IV lingua comm. imbuti sunt. **142** / c. 323 / vestigia tantum orthogr. Ion. exhibet, **32** a, **160**, **179**, **193** a, **244** nil ad dial. Ion. illustrandam præbent.

Tit. quos æt. hellenist. attribui, s. II: 2 non antiquiores sunt.

Tit. hos et in conspectu et in rerum tractatione prætermisi: A. M. 18 p. 267—71, 1—8 (excepto 2 = **309**) — Annual of Brit. School at Athens 28 p. 119—26, 6—12. — R. Ph. 33 p. 5 (metr.)

Addenda et corrigenda.

P. 2 v. 9 lege ἄρρενα v. 27 adde Björkegren p. 85
p. 3 v. 22 lege Lanckoronski
p. 5 v. 24 lege Ab. B. 08
p. 7 v. 14—5 Ἀνθέηι uncis errore instructum est; dele cfr § 54, 1 b.
p. 9 v. 20 lege est,
p. 14 v. 20 lege p. 534 (pro 543)
p. 15 v. 2 post sunt adde / II. /
p. 17 v. 32 lege Τιθορέα; v. 39 dele βορέας, quod coniectura nititur (lege 107 pro 105.)
p. 21 v. 2 lege ΔΡΙΜΗΤΡΙΟΣ v. 37 lege adnotatio hæc
p. 25 v. 16 lege iam a. v. 27 post Δαμασίας adde / III: 2; c. 150. /
p. 30 v. 1 lege compositis
p. 34 v. 8 insere Θρασονίδου Ab. B. 24 p. 18, 6^{7} / I: 2 / v. 15 insere κράτε[ι] **187**[7] / V. /
p. 35 v. 37 sq. Rehm, Milet I: 8 (= Jb. B. Beibl. p. 12, Sb. B. 05 p. 536) qui τᾷθηνάηι legit, ad tit. hæc addidit: »Die mürbe Oberfläche ist so zerstört, — — dass die Lesung fast jedes Bchst. Schwierigkeiten bietet, auch da, wo dank die Doppelfassung die Deutung nicht zweifelhaft ist. — — τᾷθηνάηι scheint mir sicher; — —» tamen non credibile est, eiusmodi formam hoc tempore Mileti exaratam esse.
p. 41 v. 32 lege ex tit.
p. 52 v. 4 lege **37**[93]; v. 28 lege 534^{5}.
p. 53 v. 14 lege ἠρχ- v. 35 lege semel (pro bis.)
p. 56 v. 5 lege sunt,
p. 58 v. 2 dele ἦσθα, adde ἐπηνῆσθαι I. B. M. 925^{36} / I /; v. 4 adde ἐξειρημένων **147**[66] / 205 / 4 /
p. 62 v. 28 adde Thebis / V /
p. 64 v. 7 post -ουσα insere (< -οντια) v. 9 adde τούς Sb. B. 01 p. 911^{11} / 380 / 79 / v. 36 lege Φερεκλέος.
p. 65 v. 6 lege occurrit; v. 21 lege Τειχιόσης.
p. 66 v. 34 adde Ἀπατουριῶνι Ab. B. 08 p. 22^{9} / III: 1 / Ἀπα]τουριῶνος **83**[1] / II /
p. 68 v. 1 lege vetustissimum.
p. 69 v. 22 lege Ζηναία; v. 26 lege in media voce a. voc. vel cons.
p. 73 v. 21 lege Jacoby
p. 74 v. 19 lege Χρυσάορι
p. 76 v. 23 lege Ὀνομακλῆς
p. 82 v. 27 lege Danielsson

p. 85 v. 13 lege ἐκγραφῆ
p. 87 v. 11 lege νεώς
p. 88 v. 35 lege ὁ (pro οἱ)
p. 89 v. 32 insere (δ') Sb. B. 04 p. 756² / II / v. 29 sic legendum est: δ' quinquies et vicies — — p. 90 v. 39 sic: δ' sexies et vicies — —
p. 91 v. 1 lege quinquagies (pro quadragies) v. 32 adde Σωσίπω(λ)ις / 298 / 7 / (§ 8, 3) (Ἀρχι-) Ἀρχέπολις / (III: 1) II—1 / (§ 5, 3 a) Τιμόπολις etc. / III: 2 / Σώπολις etc. / III: 2 — c. I m. / (Μιμνόπολις / III: 2 /) Εὔπολις etc. / 288 / 6 / (§ 56, 2.)
p. 96 v. 7 lege inde a I: 2 s.
p. 99 v. 3 lege ξενοδ]οχιῶν
p. 101 v. 22 ante signum H omissum est; (clausam huius litteræ formam officina significare non potuit.)
p. 103 v. 29 lege inconstantiam
p. 109 v. 11 lege σφ[η]νίων
p. 110 v. 36—7 (ἀρχείω / μετέχ. etc.) adde cfr Rabehl p. 26.
p. 112 v. 37 lege χξ pro χχς habendum est;
p. 113 v. 8 lege 2 (pro 4) v. 27 lege ignotæ v. 36 lege orta
p. 119 v. 28 dele paulo
p. 120 v. 3 adde ὠνκώθη Sb. B. 05 p. 535² / II / (metr.)
p. 121 v. 15 lege / p. Chr. n. /
p. 123 v. 11 lege imperf. v. 30 lege deesse
p. 126 v. 23 adde λίθ/[ων R. Ph. 23 p. 3⁵³ / 179 / 8 / ἱερῶ[ι Κ]/αλλικράτου H. p. 203³ (= C. 2858) / 165 / 1 /; v. 34 adde ὁλκῆ/ς Ἀλεξανδρείων H. p. 209, 10¹⁵ βασιλέω/ς Ἀντιόχου⁸⁰ / II / I. /
p. 127 v. 12 adde προσενηνε/γμένη R. Ph. 25 p. 9¹³ / a. 250 / v. 24 adde ἔ[σ]/ται R. Ph. 25 p. 9⁹ / a. 250 / v. 39 adde Λεωδάμ[αντο]/ς τοῦ H. p. 204, 2⁴ / a. 233 / 2 /
p. 130 v. 12 lege sim.
p. 133 v. 6 lege præterea in aliis
p. 134 v. 29 lege putat gen.
p. 135 v. 33 p. 136 v. 24 adde Δαμασίας **147**⁸⁰ -ίου⁸⁰ / 205 / 4 / -ίου **33** a¹¹ / 228 / 7 / -ίαν **247**³ / c. 150 /
p. 140 v. 16 lege æt. ; v. 21 lege exeuntia
p. 194 v. 19 adde ἐπαγγείλας Sb. B. 01 p. 911¹² / 380 / 79 /

Paginæ hæ ad Schw., quem librum hic S signo noto, spectantes his locis addendæ sunt:

§ 1: adn. (p. 2) S 277; 2 (p. 3) S 406 (p. 4 sq.) S 258.
§ 2, 1 (p. 7 sq.) S 187 sq.

§ 3, 6 (p. 16) S 253.
§ 5, 1 (p. 22) S 351.
§ 7, 2 (p. 29) S 302.
§ 11, 1 (p. 34) S 265 sq.
§ 12, 2 (p. 40) S 306, 323 (p. 41) S 281 (p. 42) S 228; 4 (p. 44) S 193; 7 (p. 45 S 193 sq.
§ 15, 1 (p. 54) S 201 sq.
§ 18 (p. 61) S 197 sq.
§ 19, 1 (p. 62) S 197 sq.
§ 20, 2, adn. 2 (p. 65) S 344; 2 b (p. 65 sq.) S 285 sq. 228, 344.
§ 22 (p. 68) S 392.
§ 25, 2 (p. 71) S 329.
§ 27 p. 73 S 240 sq.; 1 (p. 73) S 248 sq.; 2 b (p. 75 sq.) S 248 sq.; 2 c (p. 76) S 251 sq.; 2 d (p. 77 sq.) S 247 sq. 251 (p. 79) S 268, 243, 249, 197; 3 a (p. 80) S 250; b (p. 81) S 252 sq.; 4 (p. 84) S 248; 5 (p. 84) S 251 sq.; 6 d (p. 87) S 252, 246, 190.
§ 31, 4 (p. 93) S 315 sq.
§ 33, 1 (p. 95) S. 226.
§ 37, 3 (p. 98) S 268 sq.; 4 S 206.
§ 38, 1 (p. 99) S 333.
§ 39, 4 (p. 100) S 217, 264; 5 (p. 101) S 206.
§ 40, 1 (p. 101) S 220 sq.; 2 (p. 102) S 305.
§ 41, 3 (p. 104) S 287.
§ 44, 2 (p. 107) S 335 sq.
§ 45, 2 (p. 107) S 319 sq.; 3 (p. 108) S 317.
§ 46 (p. 110) S 230 sq. (p. 111) S 338.
§ 47, 1 (p. 111) S 237 sq.; 3 (p. 112) S 315 sq.
§ 48, 2 (p. 113) S 316; 3 S 223, 335.
§ 49, 1 (p. 118) S 407 sq.; 2 (p. 119) S 213 sq.; 5 c (p. 120) S 336 sq.
§ 51, 1 (p. 122) 2 (p. 123) S 405.

Conspectus rerum.

Pag.

Conspectus librorum allatorum v

Conspectus titulorum xii

Addenda et corrigenda..... xix

Vocales ..... 1—91

§ 1. α p. 1 — § 2. ᾱ p. 7 — § 3. ε p. 11 — § 4. η p. 19 — § 5. ῐ p. 22 — § 6. ῑ p. 26 — § 7. ο p. 29 — § 8. ω p. 30 — § 9. υ p. 31 — § 10 ῠ p. 33 — § 11. αι p. 34 — § 12. ει p. 39 — § 13. οι p. 50 — § 14. υι p. 52 — § 15. ᾱι p. 54 — § 16. ηι p. 55 — § 17. ωι p. 59 — § 18. αυ p. 61 — § 19. ευ p. 62 — § 20. ου p. 63 — § 21. ᾱυ, ωυ, ηυ p. 68 — § 22. De brevium longarumque vocalium permixtione p. 68. — § 23. Syncope p. 69 — § 24. Apocope p. 70 — § 25. Anaptyxis vocalium p. 70 — § 26. De vocalium assimilatione p. 71 — § 27. De vocalium concursu p. 73 — § 28. De crasi p. 88 — § 29. Elisio p. 89.

Consonæ ..... 91—124

§ 30. π p. 91 — § 31. τ p. 92 — § 32. κ p. 93 — § 33. β p. 94 — § 34. δ p. 95 — § 35. γ p. 96 — § 36. φ p. 96 — § 37. ϑ p. 97 — § 38. χ p. 98 — § 39. σ p. 99 — § 40. h p. 101 — § 41. Nasales p. 103 — § 42. Liquidæ p. 104 — § 43. ζ, ξ p. 105 — § 44. ρσ : ρρ p. 106 — § 45. σσ : ττ p. 107 — § 46. De consonis geminis simplicibus factis p. 110 — § 47. De consonis duplicatis p. 111 — § 48. Consonæ—nasalibus exceptis—cum consonis concurrentes p. 113 — § 49. ν + consona p. 115 — § 50. Dissimilatio et assimilatio consonarum non vicinarum p. 121 — § 51. De mobilibus consonis finalibus p. 122.

De syllabis ..... 124—129

§ 52. Haplologia p. 124 — § 53. De syllabarum divisione p. 125.

De formis ..... 129—205

§ 54. Stirpes in ᾱ exeuntes p. 129 — § 55. Stirp. in ο exeunt. p. 139 — § 56. Stirp. in ι exeunt. p. 145 — § 57. Stirp. in υ exeunt. p. 148 — § 58. Stirp. in diphth. exeunt. p. 149 — § 59. Stirp. in cons. mutam exeunt. p. 153 — § 60. Stirp. in ν exeuntes p. 155 — § 61. Stirp. in ρ exeunt. p. 156 — § 62. Stirp. in

ς exeunt. p. 157 — § 63. Nomina propr. barb. orig. p. 163. — § 64. Adverbia p. 163 — § 65. Adiectiva p. 166 — § 66. Pronomina p. 169 — § 67. Numeralia p. 173 — § 68. Terminationes verborum p. 176 — § 69. Augm. et redupl. p. 179 — § 70. Præsens p. 182 — § 71. Futurum p. 188 — § 72. Perfectum p. 190 — § 73. Aor. act. et med. p. 193 — § 74. Aor. et fut. pass. p. 200.

Summarium 205

Index verborum 213

Vocales.

§ 1 α.

1. Quibusdam in vocibus Attico η Ionicum α respondet; cfr Smyth p. 135 sq. Bredow p. 135; quæ res ad Indoeuropæam vocalium vicissitudinem referenda est, quam apophoniam vocant. Mileti hæc invenimus a) λαφθέωσιν **187**[8] /V/ λά[ψεται Ra 28 p. 106[1] λάψεται[2,4,5] /IV: 2/ — λάψεται Erythris G.D.I. n. 64[10] /IV: 2/ exstat, λαψόμεθα Ephesi 5597[11] /III: 1/, κατελάφθη Zeleæ 5532[7] /IV: 2/. De cod. Hdti usu cfr Br.Gr.Gr. p. 349. Non dubium est, quin Hdts λαψ-ἐλαφθ-scripserit; cfr Schulze, Festschr. f. Kretschmer p. 220 sq. cfr præterea de λαψ- etc. Boisacq, Bechtel III p. 205 p. 210. Formæ Att. in tit. Ion. inde ab initio III s. leguntur; cfr Handel p. 58. ἐγκαταλ(η)φθῶσιν enim Chii G.D.I. 5655[14] /333/2/ obvium sola coniectura nititur; cfr § 74, 1 e. Mileti initio II s. Att. λήψονται **150**[84,104] /173/2/ deprehendimus; cfr § 71, 1.

b) λάξις **133**[35,43] /V + I/, quod etiam apud Hdtm legitur. Attici λῆξις usi sunt. Huc pertinet Ἀπολάξιδος Eretriæ G.D.I. 5313[32,38,109] /IV: 2/ obvium. Forma Att. ibidem deprehenditur: Ἀπόληξις, Ἀντίληξις n. 8 /III/ Ἀπολήξιδος 5317[1] /II: 2/; cfr Hoffmann, III p. 241, Bechtel, III p. 118, Pers. p. 285 sq. λάξις a stirpe debilitata profectum est, quæ stirps nominum actionis ope -ti- suffixi derivatorum propria est; cfr Solmsen, Unters. p. 84, Kretschmer K.Z. 33 p. 567 sq. Br.Gr.Gr. p. 238 sq.

c) Ion. ἀμφισβατῆι Zeleæ G.D.I. 5532[18] /IV: 2/ occurrit, Mileti autem iam initio IV s. Att. ἀμφισβητή[σεις **9** a[7]/391/87/; cfr Ditt. 134. De usu Hdteo cfr Bechtel III p. 189, de forma cfr Schulze, Qu. ep. p. 465, Br.M.U. 1 p. 22 sq. Osthoff ib. 4 p. 4 sq., Perf. p. 331.

d) θυαλήματα **133**[38] /V + I/, quod alias non legitur. Theophrast. enim θυηλήματα habet, Pollux θυηλήσασθαι, comici Att. θύλημα, cfr Favre, Hom. θυηλή. De variis stirpis formis θυη- θυα- θῡ-

cfr Bechtel G.D.I. 5495 ad tit. Minus recte de hac re iudicat Wilam. Sb.B. 04 p. 633 sq.

Adn. In κοινῆς tit. Μεσημβριανός **70**[11] /III—II?/ — ἡ **48**[6]/c. 130/ comparent; cfr Lindemann p. 23, Br.Gr.Gr. p. 79, Bechtel III p. 118.

2. α : ε. a) Voces tales, quales sunt ἄρσην, δαρτός etc. debilitatam stirpem exhibent, ἔρσην autem et θέρσος etc. plenam; cfr J. Schmidt K.Z. 25 p. 23. Mileti ἄρσην **31** a[10,11] /VI: 2/ invenimus, in κοινῆς tit. ἄρσενα **204** b[2] /I p./ ἄρρενα C. 2883 d[10] /æt. imp./. Thasi G.D.I. 5455 a[1] /V/ ἄρσεν exstat. Ex titulorum igitur testimoniis elucet ἄρσην Ion. esse. Hdts solus inter Ionas ἔρσην habet (ἄρσην raro in cod. Hdteis obvium est); cfr Favre, Lindemann p. 6; de cet. dialectorum usu cfr Buck p. 41, Meisterhans p. 100, Hanisch p. 14. Coi utraque forma deprehenditur. Barth p. 31 sq. censet ἐρσ- ex Iade irrepsisse, quod non probari potest. -κοινῆς ætate ἄρσ-(ἀρρ-) dominatur; cfr Thumb Hell. p. 77 sq. Mayser p. 220, Crönert p. 133, Hauser p. 63 sq. Moulton Class. Rev. 15 p. 33, Bl.Debr. p. 21, Handel p. 33.

δαρτόν **133**[31] /V + I/ legitima forma est. Myconi autem G.D.I. 5416[25] /c. 200/ δερτά invenimus. -ε- ex præs. temp. irrepsit; cfr Bechtel, III p. 110.

θέρσος, qua forma Aeoles usi sunt, vix nisi in nom. propriis, quorum maxima pars apud Lesb. et Thess. invenitur, servata est; cfr Buck p. 41 sq. Bechtel, I p. 54 p. 167 sq. J. Schmidt K.Z. 25 p. 156 sq. Sed nomina propr. cum θερσ-composita etiam in tit. Sicyon. Arg. Aeginet. Cnid. Rhod. Arcad. al. occurrunt; cfr Bechtel I p. 346, Pers. p. 207, Hanisch p. 14. — Mileti Θέρσιππος **122** II[11] /405/4/ Θερσέω[94] /321/0/ iuxta Θαρσαγόρης I[58] /469/8/ occurrunt. — Θερσ-etiam Thasi et Pari exstat, nec non Chii, Thasi in tit. rec. æt. cfr Bechtel III p. 85, Handel p. 32 sq. Hdts θάρσος habet; cfr Broschmann, Beitr. p. 48, Hoffmann III p. 245.

b) εἵνεκεν et εἵνεκα Iones usi sunt, Attici autem ἕνεκα, Aeoles ἔνεκα; cfr Wack. Hom. p. 134 sq. Leitzsch p. 29, Schulze, Qu. ep. p. 6, Bechtel I p. 14 sq. Kühlewein p. 108, Hoffmann III p. 391, Favre, Lademann p. 84 sq. Thumb, Hell. p. 56 sq. p. 71 sq. Osthoff, Perf. p. 334 sq. Br.I.F. 17 p. 3 sq. Tit. Ion. testimonia IV s. non vetustiora et ἕνεκεν et ἕνεκα præbent. ἕνεκε bis Sami occurrit /IV: 2/; cfr Br.Gr.Gr. p. 169. κοινῆς temporibus ἕνεκεν omnibus locis dominatur, haud scio an propter gratam vocalium

seriem; cfr Dienstbach p. 18 sq. Hauser p. 21 sq. Mayser p. 241 sq. Crönert p. 113 sq. Schlageter p. 5, Kälker, Leipz. Stud. 3 p. 240, Salonius p. 5. — Mileti, ut exspectamus, ἕνεκεν dominatur: ἕνεκεν (voc. sequitur) **142**[10] /c. 323/ (vestigia orthographiæ Ion. insunt); κοινῆς æt. hæc sunt: (cons. sequ.) ἕνεκεν Ab.B. 08 p. 36[21] /c. 250/ (tit. Laodicæ) **143**[15] /212/1/ **145**[7] /200/199/ **12**[3] /a. 200/ — **166**[3] **167**[4] **168**[5] **170**[3] ἕνε]κεν **169**[3] (**168—170** II: 2 vel I: 1 s. sunt) ἕνεκεν **332**[3] /c. 110/ **173**[6] /c. 67/ R.Ph. 44 p. 38[2] /I: 1/ Ab.B. 11 p. 70 II[4] /I: 2/ C. 2879[9] /I/ ἕ̣νε̣κ̣ε̣ν **331**[3] /II—I/; (in fine tit.) ἕνεκε̣[ν] **287** /II/.

ἕνεκε (ante καί) bis occurrit: **10**[8] /289/8/ (comm. Ion.) **138**[14] /c. 282/ Ter ἕνεκα invenimus **146** B[67] /209/8/ (B Mylas. est) R.Ph. 23 p. 149, 29[20] /I p./ (cons. sequ.) — I.B.M.923 c[18] /p. Chr. n./ (vox sequens exstincta est.) — Dienstbachio (p. 19) contendenti ἕνεκεν ante καί, ut ingratam figuram-κα καί evitarent, usurpatum esse, non assentior. Ne quis miretur, κοινῆς potiorem formam etiam ante καί sæpius apparere. Accedit, quod ἕνεκα καί haud raro invenitur, quod D. ipse notavit. Mileti ἕνεκα καί R.Ph. 23 p. 149, 29[20] /I p./ invenimus. ἕνεκα καί inveni Sami A.M. 44 p. 31, 16[5] /II/. Amorgi L.S. 98[25] /I?/ Ephesi Ephesos II 52[3] III 57[5] /III: 1 p./ Laginis B.C.H. 44 p. 73, 4[10] /I p./ Balburæ Petersen-Luschan 249[4], in Pisidia Lanchoronski II 5[6] in Phrygia M.A.M. 99[5], in Cilicia Ö.Jh. 18 Beibl. p. 51[5] Heberdey-Wilhelm 180[3] 187[86] (187 Cyzicen. est) præterea in his tit.: Heberdey-Kalinka 20[3] S.E.S. 1878 p. 28, 228[7], 1880 p. 177[6] (Ephes.), 1886 p. 58[21], 1876 p. 6, 78[12].

In κοινῆς tit. Ion. ἔπειτε Ra 28 p. 104[2] iuxta ἔπειτα[12] /III: 2/ exstat; cons. utramque formam sequitur. ἔπ]ειτα **33** f[7] /228/7/ a. cons. positum est. — ἔπειτα Ceæ G.D.I. 5398[16] /V/ (a. cons.) deprehendimus, Rhegione 5276[4] /p. 468/7/ (a. voc.) Eretriæ 5315[37, 87] /IV: 2/ (a. cons.) cfr Favre. Apud Hdtm ἔπειτε semel e codicum consensu legitur, quater in singulis cod. cfr Hoffmann III p. 253 sq. Smyth p. 607 sq. ἔπειτεν (semel) apud Hippocr. occurrit, apud Pind., Lebadiæ Ditt. 972[85] /175/2/ Andaniæ Ditt. 736[28, 31, 32] /a. 92/ (iuxta -α[29]); cfr Schmid, Att. 4 p. 451. Tit. Att. al. ἔπειτα præbent; cfr Lademann p. 83, Mayser p. 242; (T.A.M. I 65 III s. vix antiquiorem Hauser p. 22 V s. falso assignavit.)

Ion. εἶτεν **133**[29, 29] /V + I/ et ante voc. et ante cons. exstat. εἴτεν occurrit Iasi Ditt. Or. 237[13] /III: 2/ Sami Ditt. 976[29] /II/,

— Lebadiæ 972[150] /175/2/ Andaniæ 736[30, 31, 31] /a. 92/. Tit. duo posteriores etiam ἔπειτεν exhibent; cfr Schlageter p. 5. εἶτεν apud Scymnum (semel) occurrit, præterea apud Marcum; cfr Smyth p. 606, Bl.Debr. p. 22. De particulis Ion. in -εν -ε exeuntibus cfr Schweizer p. 35 sq. Thumb, Hell. 71 sq. Schlageter, Wortschatz p. 55. — εἶτα tit. Att. præbent; cfr Lademann l. c.

c) τεσσερ- Ion. forma est; cfr Smyth p. 139, Favre, Wack. Hom. p. 13. Mileti τέσσερας **133**[25] /V + I/ exstat; cetera κοινῆς æt. sunt: τεσσεράκοντα H. p. 195[32, 53] /288/7/ (epist. Seleuci) **145**[53] /200/199/ τεσσε[ράκοντα H. p. 205, 3[10] /231/0/ δεκατέσσερες R.Ph. 43 p. 190[20] iuxta τεσσαρ- /III: 2/ τεσ]σερεσκαιδεκάτου p. 199[20] /III: 2/ τέσσερας Ab.B. 11 p. 55 II[8] /III—II?/ τεσσερεσκαιδεκάτου **150**[27] τεσσεράσιν[98] τεσσερεσκαιδέκατον[76] /173/2/ τεσσε[ρ- Ab.B. 11 p. 63 III[4] τέσ]σερα I.B.M. 921 a[11] /I m./. — Sed in κοινῆς tit. exempla τεσσαρ- præbentia prævalent: τεσσαρ[άκοντα H. p. 199[17] /281/79/ δεκατέσσαρες R.Ph. 43 p. 186[5] τεσσαρεσκαι[δέκατον[12] τεσσαράκοντα[20] /219/8/ p. 201[5] τέσσαρας[22] p. 202[41, 44, 49] τεσσαρεσκαιδεκάτου[27] τε]σσαρεσκαιδεκάτο[υ[50] τεσσαρεσκαιδέκατον p. 199[26] p. 200[38, 47] /III: 2/ τεσαράκοντα R.Ph. 29 p. 239[11] δεκατέσσαρες[12, 13, 15, 16] τεσσαρ[εσκαιδέκατον p. 240[37] τεσσαρεσκαιδέκατον[44] τέσσαρας[69] p. 241[89] τεσσαράκοντα p. 243[44] τέσσαρα[ς[43] τεσσαρεσκαιδέκατον[42, 48] τεσ]σαρεσκαιδέκατον[33] τεσσ]αρακοστόν[55] τεσσαρεσκαιδεκάτ[ωι p. 244[75] /217/6/ τέσσαρας R.Ph. 43 p. 190[10, 17] τεσσαρεσκαιδεκά[του p. 191[25] τέσσαρας p. 192[26, 30] τέσα[ρας[28] τέσαρας[29] /III: 2/ δεκ]ατέσσαρες R.Ph. 29 p. 246[5] /c. II/ τεττάρω[ν Ab.B. 11 p. 55 I[6] /III—II?/ τέσσαρας **145**[50, 50] /200/199/ τέσσαρα R.Ph. 23 p. 3, 24[44] /180/79/ τεσσαράκ]οντα H. p. 202[28] (C. 2855 τεσσαράκοντα præbet.) /178/7/ τέσσαρες Mich. 31[68] /c. 140/ H. p. 210, 10[33] /II—I/. — τεσσερ- Pari /VI/ Iasi /a. 353/ occurrit; contra τέΤαρας, τεΤαράκοντα Ephesi G.D.I. n. 49 /VI/ exstant, cfr Favre, Bechtel III p. 156 sq. Adde, quod apud Hom. τεσσαρ- legitur, (quod tamen Wack. l. c. pro atticismo habet.) In cod. Hdteis utraque forma exstat; cfr Hoffmann III p. 248 sq. Attici τετταρ-, Boeoti πεττάρ- usi sunt. Quæ cum ita sint, vix absonum est contendere, ε ex α vocalium assimilatione ortum esse; cfr Br.Grundr. II 2 p. 12 sq. Hirt p. 166, Bechtel l. c.; Br.Gr.Gr. p. 250 censet ε obscuræ originis esse, J. Schmidt autem K.Z. 25 p. 43 sq. Hoffmann l. c. hanc vocalium vicissitudinem ad apophoniam referunt. Contendit Schweizer p. 163 sq. τεσσερ- in linguam comm. e dial. Ion. influxisse. Foy autem B.B. 12 p. 51 sq. hanc formam κοινῆς æt.

obviam vocalium assimilationi attribuit; cui assensi sunt Hatzidakis p. 149 sq. Mayser p. 14. Thumb, Hell. p. 72 hanc quæstionem in medio reliquit. Verisimile autem est, τεσσερ- in regione Ion. obvium plerumque ex antiqua consuetudine manasse. Sed de τεσσερ- alibi obvio difficile est iudicare. τεσσερ- enim ex τεσσαρ- omnibus locis nasci potuit. Br. l. c. Buck p. 88, Boisacq, Salonius p. 4 falso ducunt τεσσερ- etiam Arcadum proprium fuisse, testimonio κοινῆς tit. (L.B. Pél. 352 /III p./) nisi. κοινῆς ætate τεσσερ- Pergami, Sinopæ, Aphrodisiade, Ephesi, alibi, in Lycia, in titulo Ptol. in pap. p. Chr. n. exaratis, in libris sacris, apud Ios. al. comparet; cfr Schweizer l. c. Nachmanson p. 146, Dienstbach p. 20 sq. Schlageter p. 22, Mayser p. 57, Hauser p. 103, Helbing p. 5, Bl.Debr. p. 18, Crönert p. 199, Reinhold p. 38, Dieterich p. 4 sq.; adicio τεσσερά(κ)[οντα G.D.I. 5220, III[77] τεσσε(ρ)άκοντα[122] Tauromenii obvia, τεσεράκοντα Stud. Pont. 61.[5] De τεσσαρ- in regione Ion. /inde a IV s. /obvio, cfr Handel p. 13 sq.

d) Mileti nil nisi φιάλη obvium est. Exempla κοινῆς æt. /III—I/ sunt. Κοινῆς ætate φιέλη exstat Prienæ /p. 85/ Ariassi Mylasis-cfr Dienstbach p. 20, Schweizer p. 36 sq. — Olbiæ Lat. I 52[10], 62[8], IV 15[11] /æt. imp./, alibi; cfr etiam θιέσου Panticapæi Lat. IV 317[10] /æt. Rom./ in tit. metr. obvium; cfr præterea Dieterich p. 69 sq. Thumb, Hell. p. 75 sq. Br.Gr.Gr. p. 227.

e/ De πεντα- sim. cfr § 67, 2.

3. γλώσσας Ab.B. 80 p. 21[7] /V/ correxit Wilam. G.G.A. 1914 p. 100, quem secutus Ditt. 1002 γλάσσας scripsit. Cfr γλάσσαι B.C.H. 37 p. 225 Chii /V/IV/ obvium. (G.D.I. n. 51 falso -ω- habet). Inter scriptores Ion. solus Herodas γλασσ- usus est; cfr Meister p. 698, Hoffmann III p. 244 p. 304. IV autem s. vulgaris forma exstat: γλῶσ]σαν Ra 28 p. 106[2] γλῶσσαν[3, 5] /IV: 2/; γλωσσ- reperitur Chii /IV/ Myconi /III/ cfr Favre. De γλῶσσα, γλασσᾶς etc. cfr J. Schmidt K.Z. 33 p. 453 sq. Br.Gr.Gr. p. 39 p. 213, Kretschmer K.Z. 33 p. 473 p. 567.

4. Ad sonos barbaricos transscribendos α nonnullis in vocibus adhibitum est. a) Iran. Mithradāta- Μιθραδάτης **125**[5] /86/5/ transcribitur; quo modo tit. Asiæ plerumque, pap. Ptol. /III/ semper hoc nomen reddere solent; cfr Schweizer p. 34, Mayser p. 62. Nummi Pontici Μιθρα- præbent; cfr Head, Pontus p. 42 sq. p. 51, Galatia p. 104, Babelon, Syrie p. 216 sq. quem morem et tit. Att. imp. ætate antiquiores sequuntur; imp. autem temporibus

Μιθρι- scribebatur. Delphis Μιθρι- et Μιθρα- II, I s. invenimus, Magnesiæ Μιθρι- /I/; cfr Meisterhans p. 15, Rüsch p. 20 sq. Nachmanson p. 25; Μιθρι- Oropi, exstat /c. 240/, cfr Lademann p. 115, Ephesi Ephesos III 6 /4/3/, in ora septentr. Pont. Eux. Izv. 3 p. 126[22], 11 p. 29, 58, p. 33, 80, Μιθρα- autem ib. 11 p. 75, 305, 306 p. 76, 307, 309; 18 p. 97, 2.[7] Μιθρα- et Μιθρι- e variis Iran. formis profecta sunt; cfr Justi, Ir. Namenbuch p. 207 sq. Schulze K.Z. 33 p. 214 sq. — Mileti Σπαρτάκου **54**[3] /194/3/ (Aenius) occurrit. Apud Thuc. (II, 101) Σπαραδόκου (Thrax) legitur. Σπάρτοκος sæpe Athenis obvium est, /IV, III/ cfr Meisterhaus p. 21; cfr etiam Justi o. c. p. 307. — Præterea Καμασα]ρύη[ς H. p. 202[29] (C.2855) /178/7/ occurrit; apographon Boeckhii ΚΑΜΑΣΑΡΤΗΣ præbet; sed Κομοσαρύη Phanagoreæ G.D.I. 5649[1] /IV: 2/ obvium est; cfr Justi o. c. p. 165.

b) Nomen Aegyptiorum dei et nomina propr. inde derivata ita transscribuntur: Σα[ρ]απίωνι **116**[3] /57/6/ (Alaband.) Σαράπιδι **200** /III p./. — -δος **205** a[10] /II p./ (orac.; metr.) Σαράπι **283** /æt. imp./; contra Σεράπι **205** b[3] /II p./. Pap. Ptol. duobus exceptis, exemplis Σαρ- præbent; Σαρ- tit. Perg. et Delph. habent. Athenis /III, II, I/ Σαρᾶπις comparet, sed nomina inde ducta ætate imp. sæpe -ε- præbent; eodem fere modo res se Prienæ habet. Magnesii et Lycii utrique formæ favebant; cfr Meisterhans p. 14, Lademann p. 115, Mayser p. 56 sq. Schweizer p. 98, Dienstbach p. 23 sq. Rüsch p. 152, Nachmanson p. 67, Hauser p. 22. Sumit J. Schmidt K.Z. 32 p. 358 sq. Σαρᾶπις ex Σερᾶπις assimilatione evasisse. Wilcken autem Arch. f. Pap. 3 p. 251 contendit Σερᾶπις ex Σαρᾶπις debilitata α vocali natum esse; quæ sententia pap. Ptol. et tit. Att. testimonia consideranti potior esse videtur; accedit, quod Σερ- a. II s. non deprehenditur. Cfr etiam Dieterich p. 3 sq. Thumb, Hell. p. 17 p. 138.

c) Caricum nomen Ὑσσελ- Ὑσσάλδωμος per α scribitur: Ὑ]σσαλδώμου **148**[15] /c. 196/ (Mezger [Ἁ]σσαλδ- scripsit.) Ὑσσαλ- in Caria Hula Szanto p. 6, 2[17] p. 17, 11[1], exstat, Ὑσσελ- autem Halicarnassi G.D.I. 5727 d[13 31] /V: 2/, apud Hdtm; cfr Sundwall p. 241, Kretschmer, Einleit. p. 325, Sayce Trans. Soc. Bibl. Arch. 9 p. 121 sq. Bechtel, B.B. 30 p. 272.

Tit. Att. V s. et Πυγα- et Πυγελῆς exhibent. Mileti sola forma Φυγελ- /c. 323/ est; cfr § 36, 3.

d) Pro vulgari forma Ἁλικανασσ- apud Hdtm Ἁλικαρνησσ- in-

venimus; cfr Bredow p. 125. Halicarnassi G.D.I. 5726 'Αλικαρνα-Τ[έω]ν[2] 'Αλικαρνασσέων[41] sed 'Αλικαρνησσόν[40] /c. 458/ deprehendimus. Exempla Mil. quæ κοινῆς æt. sunt, vulgarem morem sequuntur; cfr § 45, 4. Falso Hoffmann III p. 328 hanc vicissitudinem in voce Carica obviam ad Indoeur. vocalium vicissitudinem rettulit.

§ 2 ᾱ

1. ᾱ prograecum in dialectis Ion. Att. in η transiit. Si autem ᾱ vocalem præcedebant ε, ι vel ρ, ᾱ ab Att. restitutum est: cfr Kretschmer K. Z. 31 p. 285 sq. Sed initio IV s. Ion. η post ε, ι, ρ, positum ab Att. ᾱ submoveri coeptum est; cfr G.D.I. Ind. p. 904, Handel p. 17 sq. Haud aliter res se Mileti habet, ubi tit. IV s. ineuntis Att. ᾱ iuxta Ion. η exhibent. Tit. 400 antiquiores nil nisi Ion. η præbent: 'Αθηναίη Sb.B. 04 p. 85 /VII/VI/ τἀθηναίηι Jb.B. 06 Beibl. p. 12 /VI/ προτέρηι **178**[3] /VII/VI/ Ἥρηι **31** a[6] ('Ανθέηι[6] cfr § 54, 1 b) /VI: 2/ ἐπιμηνίην **187**[11] Νυμφαρήτο[1] Νυμ[φαρ]ήτο[5] /V/ Κλεοπάτρης G.D.I. n. 37 /V/ [ἰ]ερήμ. Ab. B. 08 p. 21[6] /V/ κρητῆρες **133**[8, 11] — ας[13] — ι[39] 'Ιστίηι[13] κρητηρίσας[24] ἀκρήτῳ[26] μοίρης[35] ἡμέρης[39] φορή[44] (ἀτελείη[43] cfr § 54, 1 b) /V+I/ In cat. epon. **122** 525—313+335 /3/ hæc reperimus: Ἱέρηκος I[15] /512/1/ Πρηξιάνακτος[18] /509/8/ 'Αρισταγόρης[21] /506/5/ Διαγόρης[22, 44] /505/4/; /483/2/ Τιμαγόρης[23] /504/3/ Νυμφάρητος[24] /503/2/ 'Αθηναγόρης[26] /501/0/ Μολπαγόρης[40, 83] /487/6/; 444/3/ Σημαγόρης[47] /480/79/ Οἰήτεω[56] /471/0/ Θαρσαγόρης[58] /469/8/ Ἰητραγόρεω[107] /420/19/ Οἰήτης Π[1] /415/4/ 'Αθηναγόρης[6] /411/0/ Λυσαγόρης[13] /403/2/ Πυθαρήτο[57] /358/7/; contra Κτησίας Π[26] /389/8/; -gen. Κτησία[46, 82] /369/8; 333/2/ ad nom. Κτησίας ducendus est. — Κλειταγόρας[71] /344/3/ Πρωταγόρας[90] /325/4/. In proximo epon. cat. nil nisi ᾱ reperimus: 'Αρισταγόρας **123**[20] /297/6/ etc. Hac re, ut videtur, nomina propr. a ceteris vocibus non discrepant. — Haud secus est in ceteris IV s. tit.: 'Αθηναγόρης 9 b[11] Ἰωνίης[30] iuxta Κλεινίας[15], gen. ἑκατέρ]ας a[8], si Ditt. (134 a) recte legit. /391/87/ ζημίην Sb.B. 01 p. 911[13, 18] iuxta ταμίας[22] πράκτορας[11] ἐκπραξάντων[18] πράκτορες[19] /380/79/ ὥρην Ra 28 p. 106[2, 6] -ης[5] /IV: 2/ ἱερή Head, Ionia p. 189 /c. 350/ iuxta 'A]ρισταγόρας /350/34/ φιλίην **135**[3] Σαρδιηνοί[4, 23, 34] -ῶν[6] -ῶμ[15] -ούς[24] -ῶν[38] iuxta ταμίας[31] /a. 323/ 'Ολβίη **136**[2, 24] iuxta προεδρίαγ[11], 'Ολβίαι[15] τριακάσιγ[13] /a. 323/ Ἑστιαίης Ab.B. 11 p. 65 /IV/ — **142** /c. 323/: [φιλί]αν[4] προθυμίας[10] φιλία[11] πολιτείαν[4] præbet.

In κοινῆς tit. forma Ion. raro occurrit, exceptis tamen, quæ in mom. 2 tractata sunt: στοιῆς **32**[1] — ήν[3] /III: 1/ . .|πάτρηι **120**[4] /II—I/ (comm. Ion.?) — De Θηλυμίτρην-ου /æt. imp./ cfr § 54, 2 a.

2. In epithetis vel nominibus deorum, in nominibus propr. in vocibus ad res publ. vel sacras pertinentibus haud raro forma Ion. servata est: Πυθείη R.Ph. 24 p. 323 /III: 1/ H. p. 252 A, p. 253 C /I/ — ης Hermes 55 p. 177[1] /I: 2/ Milet I: 3 p. 409[1] /7/ Ab. B. 11 p. 67[1] /2/1/ — ηι R.Ph. 23 p. 149, 29[22] /I p./ Πυθί[ης R.Ph. 25 p. 6[1] /II/ Πυθίης C. 2885[2] /p. Chr./ R.Ph. 23 p. 320, 36[7] /æt. imp./ — ηι H. p. 260 N. 3 /æt. Hadr./ **302**[1] /II p./ — ης Ab.B. 11 p. 71[3] /II p./ **265**[16] /II p./ — η C. 2866 /æt. imp./ — ης B.C.H. 1 p. 288, 64[2] /æt. imp./ Sami hæc invenimus: Ἥρηι A.M. 44 p. 30, 15[6], 16[8] p. 32, 18 a /II/ p. 35, 21[5] /34/2/ p. 36, 24[5] /I/ p. 37, 27 A, 27 B p. 43, 23 /æt. imp./ [Ἥ]ρηι p. 37, 26 /I: 2/; contra Ἥρας p. 30, 17[7] /c. 100/ p. 42, 32[3, 11] /II p./ — cfr etiam [Ἔφεσ]είηι Izv. 37 p. 37, 1.

ἱερήσεται **203** b[7] ἱερησόμενον[11] /c. 130/ ἱερήσεται **204** a[12] /I p./; contra ἀρχιερατεύσ[α]ϲαν **265**[5] /II p./ ἱερήσομαι minoris momenti est, quia hoc verbum ad verborum in — έω similitudinem formatum esse potest; cfr Thumb. Hell. p. 68. Prienæ ἱερατείης /c. 335/ ἱερητευ- ἱερησ- /IV—II/ invenimus, Magnesiæ ἀρχιερητεύων /I/ ἱερατ- ἱερασ- /II p./; Pergami formæ -η- exhibentes prævalent. Tit. Lycii -ᾱ- præbent; cfr Dienstbach p. 22 sq. Nachmanson p. 29, Schweizer p. 39 sq. Hauser p. 23, Handel p. 18; Schlageter p. 6. Cfr ἱερησ- Izv. 10 p. 8, b, p. 9; 23 p. 30, 4; 27 p. 105[4]. — ϕρήτρας R.Ph. 21 p. 40, 10[6] /84/3/ p. 38, 7[8] /65/ J.H.S. 16 p. 222[5] /p. 14/5/ cfr Solmsen, Unters. p. 309, Schulze, Z. f. Gymn. 1893, p. 161, Favre; ϕρητ- Neapoli /rec. æt./, Magnesiæ occurrit. — χορηγός Ra 28 p. 109[2, 2] /III: 1/ χορηγήσαντα **249**[6] /c. 100/ **174**[4] χορηγίας[4] /II—I/- ἐπιχορηγεῖν **360**[16] χορηγεῖσθαι[11] /I p./ (epist. Pæti) — χορηγός R.Ph. 21 p. 42, 16[5] /p. 14/5/ χο]ρηγίας R.Ph. 19 p. 132[20] /I p./ χορηγήσας Mél. Weil p. 148[6] χορηγιῶν[7] /I p./ χορηγόν **265**[12] /II p./; Att. χορηγός ex Iade receptum est; cfr Nachmanson p. 28 sq. (aliter Br.Gr.Gr. p. 39). Dial. Att. et κοινή semper χορηγ- præbent; cfr Dienstbach p. 23, Bl. Debr. p. 77.

In Πριην-, si ad urbem Asiæ pertinet, et in ethnicis inde ductis forma Ion. servata est: Πριηνεύς **66**[7] /III/ Πριηνέων **148**[70, 72] Πριήνη[71] /c. 196/ Πριηνεύς **70**[7] — ίς **82**[7] /III vel II?/. Exempla Prienæ Magnesiæ Athenis obvia collegerunt Dienstbach p. 22,

Nachmanson p. 29 sq. Athenis Πριην- iuxta Πριαν- occurrit. Rhodii et alii Dorienses more suo Πριαν- usurpaverunt; cfr Dienstbach l. c. Eiusdem generis sunt Βαργυλιήτης **50**[6] /228/7/ **45** I[2] /216/5/ **76**[3,4] /c. 200/ Βαργυλ]ιῆτις **90** /I/.

Ion. η præbet Μνησιθέη **46**[6] /206/5/; alibi sæpe religiosiores fuerunt in vetusta nominum forma conservanda; cfr Nachmanson p. 28. In Cretensium quoque nominibus Ion. η deprehenditur: Ἰησονίδου **38** ii[8] /223/2/; Contra exstat Ἰασ- a) in Milesiorum nominibus: Milet I: 3 p. 409[3] /7/ H. p. 204[5] /III: 2/ L.B. 225[2] /æt. imp./ **309**[1] /I a.—I p./ b) in nom. hominum externæ orig.: **146**[4,90] /209/8/ **38** cc[6] /223/2/ (Cret.) **61**[10] /p. 300/ **75**[5,2] /III/ **148**[14] /c. 196/ **89**[5] **82**[2] /a. Chr./; adiungo Ἰατρο- a) in nom. Mil. obvium: **147**[95] /205/4/ b) in cet. nom. obvium: **66** II[5] /III/ **68**[5] /III/ **64**[2,9,11] **86**[13] /III—II?/. — Dubitari potest, num Κάδρηξ **34** i[7] /228/7/ huc ducendum sit. (Cret. est.) — Etiam forma Ἡδεῖα **38** r[6] /223/2/ (Cret.) notanda est. ἐφ'ἴσηι καὶ ὁμοίαι **143** B[56] /212/1/ in tit. Trallian. exstat. Alibi κοινῆς temporibus haud raro ἐπ'ἴσῃ καὶ ὁμοίῃι obvium est; cfr Schweizer p. 40 p. 119 sq. Ephesi hæc inveni: ἐφ'ἴσηι καὶ ὁμ[ο]ίηι Ephesos II 3[8] /III: 1/ ἐφ'ἴσηι] καὶ ὁμοίῃ 5[9] /III?/ ἐφ'ἴσηι καὶ ὁμοίηι 11[5] /III?/. Verisimile est. ἴσηι ad formam Ion. servandam nonnihil valuisse. Contra Sami A.M. 44 p. 30, 14[30] ἐφ' ἴσαι καὶ ὁμοίαι /æt. hellenist./ legitur, ubi ἴσαι ad ὁμοίαι accommodatum est.

3. a) οἰνοχόα H. p. 196[45] /288/7/ in indice Seleuci obvium non a Doride receptum est, sed ad normam vocum talium, quales sunt στο(ι)ή, στο(ι)ά sim. formatum. Sing. — χόη apud. Hes., Athenis L.S. 38 a[53] /221/0/ 38 b[6,44] /II: 1/ occurrit.

b) λοχαγός, quod Attici a Doribus sumpserunt, in comm. sermonem irrepsit; cfr Schw. p. 190, Thumb. Hell. p. 59, Mayser p. 5. Schweizer p. 38. Mileti nil nisi nomen propr. Λόχηγος occurrit, cuius antiqua forma semper servata est: Λόχηγος **122** II[97] /318/7/ Λοχήγου H. p. 195[6] /288/7/ **124**[12] **42**[1] /221/0/; Hdts λοχηγέω usus est; cfr Aly, Glotta 15 p. 103; -λ]οχαγός Gorgippiæ Izv. 33 p. 44, 3[7] /II p./ inveni, λοχα[γοῦ] Panticapæi Lat. II 29 a[12] λοχαγός[19] /275 /79/, Phanagoreæ 363[5] λοχα(γῷ). — Contra Dor. κυναγ[οῦ] **314**[3] iuxta κυνηγοῦ **351** exstat. κυναγ- apud poetas Att. legitur; κυνηγ- quod in pap. Ptol. /III, II/ occurrit, inde ab Aristot. deprehenditur; cfr Mayser p. 471.

4. a) Dor. ᾱ iam mature in nominibus propr. deprehenditur: Φιλιστίδας **122** II[66] /349/8/ Φιλίδας Babelon p. 99 /IV: 2?/ — Μεναί-

τας J.H.S. 16. p. 225, 18[12] /III/ Μελάντας **124**[11] /222/1/ Μενίτας **36** aa[6] /223/2/ Φιλίδαν **150**[59] /173/2/ Θεοφίλᾳ **359** /I: 2/ Στασίππο[υ] **314**[2] Φιλίδας L.B. 239 Δαματρίου [τ]ῷ Δημητρίου **311**[9] /æt. imp./; gen. fem. Αρίστας L.B. 215. — Γλαυκέτας **82**[5] (Prienæus(?)) /III—II?/ Ἀντιγόνα **84**[6] /II/ (Magnessa) Μηνοφίλα **70**[10] (Pergensis) /III—II?/; Doricorum nomina, quorum maximam partem **34—38**, **138** exibent, prætermisi.

b) Dor. ᾱ præter hæc in nominibus hominum invenitur, qui, ut vulgo creditur, ex illustribus Macedonum ducibus nominati sunt; cfr Fick B.B. 26 p. 289, Bechtel, Frauennamen p. 84 sq. Rüsch p. 57 sq. Hoffmann, Mak. p. 133 sq. Nachmanson p. 32 sq. Mileti hæc occurrunt: Ἀμύντας **147**[104] /205/4/ **46**[5] -ου[3] /206/5/ (Magn.) Νεικάνορος L.B. 217[3] Νι]κάνορος **242** /II p./ Νικάνορος C. 2878[26] /II p./ — Νικάνορι Νικάνορος **119** b[4] /II—I/ (Cous;) Coi -ᾱ- expectamus. — Νικάτ[ο]ρ[ο]ς **100** /216/5/ (incert. orig.); cfr Babelon, Syrie p. 119 sq. p. 154 sq. p. 198 sq. al.

c) Καλχαδονίων H. p. 210, 10[21] /II—I/ Μιλᾱ[τ]ίους **33** f[8] /228/7/ ad incolas illarum Dor. urbium spectant. In tit. Cret. **140** /III/. Μιλάτιοι[36] ad incolas urbis Cret. spectat, Μιλητ-[27, 31, 34] etc. Μιλησ-[7, 19, 19] ad urbem Asiæ incolasque eius. Domestica enim nominum forma Græci sæpe usi sunt; cfr 2 (Πριήνη), Schulze, Z. f. Gymn. 1893 p. 166.

5. Pro vulgari forma Λᾶγος Λαάγου **244** /a. 305/ invenimus. Λᾶγος, quod ad λᾱός ducendum est, apud Macedones in usu fuit; cfr Bechtel, Pers. p. 279, Hoffmann, Mak. p. 154. Λααγ- etiam Rhodi, in pap. Ptol. obvium est. Cfr Björkegren p. 46 Preisigke, Namenbuch p. 190.

6. Ad ᾱ extern. populorum transcribendum ᾱ adhibitum est. ᾱ igitur positum invenius a) pro ᾱ Iran. in Μιθραδάτης **125**[5] /86/5/ b) pro ᾱ Aegypt. in Σε-Σαρᾶπις, cfr § 1, 4, in Βᾶριν R.Ph. 25 p. 9[21] Βᾶρις p. 10[36] Βᾶριν Ab. B. 08 p. 36[18] /a. 250/ (tit. Laodicæ); cfr Mayser p. 36, Nachmanson p. 30. c) pro ᾱ Lat. in Φλάβιος I.B.M. 921 b[1] /p. Chr. n./ Φλάουιος 923 b[8] /I—II p./ Γερμανικόν Δακι-κ[ό]ν **17**[3] /102 p./ etc. Marcus plerumque ᾱ scribitur: Μάρκου **127**[23] /2/3/ **128**[7] Μᾶρκος[7] /26/7/ Μᾶρκος **156**[10] (epist. Claud. imp.) Μᾶρκον J.H.S. 6 p. 350, 98[4] **17**[6] /102 p./ Μάρκου **316** a R.Ph. 23 p. 314, 31 b[2] /æt. imp./ **233**[18] /II p./ Μάρ[κου] **240**[6] /II p./ Μᾶρκος **274**[1] /217/8/ (epist. Macr. imp.) I.B.M. 924 c[22] /I/ etc. Contra Μαᾶρκον **173**[2] Μαάρκου[2] /c. 67./ reperimus; quæ scribendi ratio, ut videtur, non

nisi in tit. ineunte II s. recentioribus, medio autem I s. vetustioribus occurrit; cfr Eckinger p. 8 sq. Viereck p. 57. Μααρκ- Prienæ Pergami Magnesiæ occurrit — cfr Schweizer p. 42 sq. Dienstbach p. 25 — Adramyttei S.E.S.a1875, p. 137, 62, Deli Roussel Délos p. 414, 14[1] B.C.H. 44 p. 309[51, 58] /II/; cfr etiam Radermacher p. 42. Eiusdem generis est Σαραάπιδος S.E.S. 1876 p. 29, 125[6]. Cfr etiam Ἀαριστοδώρου, Παασόνιον Rhodi obvia, quæ attulit Björkegren p. 29.

d) Ramsay, Phrygia p. 167 sq. p. 294, protulit sententiam, Μην-, quod in nom. propriis exstat, ad Μάνης nomen Phrygum dei ducendum esse. Hæc Kretschmer, Einleit. p. 197 dubitavit, Bechtel autem Pers. p. 316 secutus est. Quæ nomina in tit. Asiæ sæpissime occurrunt; cfr Sittig, Diss. phil. Hal. 20 p. 153 sq. Dienstbach p. 24 sq. Mileti hæc invenimus Μηνοδώρου R.Ph. 22 p. 113, 22 b[1] /181 /0/ — ὁδωρον H. p. 206, 5[2] /177/6/ R.Ph. 23 p. 2, 24 a[2] p. 3[31] /180 /79/ — ὁδωρος **125**[36, 45] — ου[38] /64—55/ — οδότου **126**[45] /22/1/ — οδότ[ου] **308**[2] /22/1/ (Μηνοφῶντος I.B.M. 927[5] — ὁδωρος[20, 22, 32] — οφθέμιδος[24] — οφάνου[31] /I/) Μηνοφίλου **161**[6] /c. Chr. n./ Μηνοδώρου Milet I 3 p. 410[17] /7/ **127**[5] — ὁφιλος[12] — ου[33, 42] — ὁδωρος[30] /14 a. — 19 p./ — οδώρου R.Ph. 21 p. 39, 8[9] — ὁφιλος Sb.B. 04 p. 83[5] /II p./. Accedunt hæc nomina hominum externæ orig. Μηνόδωρον **143**[5] /212/1/ — οδότωι **103**[4] /c. 135/ — ὁδωρος **84**[3] — φίλου[6] /II/ — φίλα **70**[10] /a. Chr. n./

e) Δάου R.Ph. 25 p. 10[44] /a. 250/ in tit. Laodicæ obvium nomen hominis Mysii est; quod nomen etiam in Pisidia invenitur; cfr Sundwall p. 65 — Δᾶος deus Phrygum erat; cfr Sittig o.c. 158 sq.

§ 3 ε.

1. Mileti ἱερ- sola forma est: ἱερέως **31** a[8] ἱερῆι[7] /VI:2/ ἱερε[ω]σύνας Ab.B. 08 p. 20[2] [ἱ]ερήμ p. 21[6] /V/ Ἱέρηκος **122** I[15] /512/1/ ἱερόν **133**[5] -ά[6] ἱερῆα[10] ἱερῆια[14, 19] ἱερ(ῆι)ον[20, 21] ἱεροῖσιν[22] ἱερήοισιν[33] ἱερήο[38] ἱέρ(ε)ως[45] ἱέρεω(ι)[16] /V+I/ — ἱερῆι Sb.B. 01 p. 911[9] ἱερῆς[12] /380/79/ ἱερή Head, Ionia p. 189 /c. 350/ ἱερᾶται Ra 28 p. 106[4] ἱέρεως[4] ἱεροποιῆι[6] προιερᾶσθαι[6] ἱερεῖ[7] /IV: 2/; quibuscum conspirant κοινῆς tit. quorum exempla prætermitto. ἱερ- Siphni /æt. arch./ Naucrati in tit. adesp. /æt. arch./ Halicarnassi /a. 454/ Pari /V/ Eretriæ /V/IV/ Oropi /V/IV/, in tit. IV s. Cyzici Iasi Zeleæ Prienæ Panticapæi Mylasis Amorgi Sami Ceæ inventis, apud philos. Ion. occurrit; apud Hippocr. utraque forma legitur; cfr Favre, Gomperz p. 82,

Littré Rh.M. 42 p. 439. Forma ἰρ- Thasi /V: 2; IV/ iuxta ἱερ- /IV: 1/ exstat, Chii /V; V/IV/ iuxta ἱερ- /V/IV/ Amphipoli /IV/ (ἱερ- Eretr. occurrit) Erythr. /IV/ iuxta ἱερ- /IV/ (Pari /I/ iuxta ἱερ- /V/) Thebis /IV/ iuxta ἱερ- /IV/. Cod. Hdtei ἰρ- favent; tamen ἱερ- non deest; præter hæc καλλιερεῖν occurrit; etiam ἀρχιερεύς potior forma esse videtur. Cfr G.D.I. Ind. p. 905, Bechtel III p. 115 sq. Favre, Smyth p. 269 sq. Fritsch p. 35 sq. qui Homericum ἰρ- pro æolismo habet, censet hanc formam ex sermone Homeri in libros Hdteos irrepsisse. In editione autem Hdtea ἰρός, ἰρεύς, ἰρήιον, καλλιερεῖν, Ἱερώνυμος scripsit; cfr præf. p. 13. ἶρος Lesbiorum est forma; cfr Bechtel, I p. 56. Fieri potest, ut Iones utraque forma usi sint. Tamen ex testimoniis tit. vix satis luculenter apparet, ἰρ- formam mere Ion. fuisse. Neque enim loca, ubi inventi sunt tit. neque ætas, qua scripti, vetant suspicari formam Lesb. in proximorum Ion. sermonem se insinuasse. Exemplum Thebis inventum dubium est. In eodem enim tit. utraque forma occurrit. Cfr præterea de ἱερ- ἰρ- Br. Grundr. I, 2 p. 748, p. 751, Schulze, Qu. ep. p. 210 sq. Hoffmann II p. 313 p. 392, III p. 374 sq. Meister, Herodas p. 863 sq. Lindemann p. 67 sq. Weber p. 11, Br. Gr. Gr. p. 227. ἰρ- posteriore ætate Delphis (septies) /III a. — I m. p./ Athenis (ter) /I: 1 a. — c. 100 p./ occurrit; accedit unum exempl. incertæ æt. cfr Rüsch p. 163, Lademann p. 128. ἠρέαν (= ἱερέα) Panticapæi Lat. II 62^2 iuxta ἱερέαν 61^2 invenimus. Tit. hi artissime cohærent. Accedit ἰ[ρ]έα Lat. IV 421^8 /123/32 p./; hæc autem ad pronuntiationem revocanda sunt; cfr Rüsch l. c.

2. δέρματα Ab.B. 08 p. 20^3 δερμάτων p. 21^{15} /V/ δέρματα **133**^{38} /V + I/ Ra 28 p. 106^1 δερμάτω[ν^8 /IV: 2/ (= Ditt. 1037) formam expectatam præbent. δέρμα Eretriæ, Halicarnassi, apud Hdtm invenitur; cfr Bechtel III p. 111. Apud Hdtm IV: 64 quibusdam in cod. ἀποδαρμάτων occurrit, quam lectionem Bechtel dubiam putat esse. — Plenam formam pro debilitata ἀγέρσεις Ra 28 p. 104^3 p. 105^{13} /III/ præbet. ἄγερσις bis apud Hdtm legitur; cfr Favre. Legitima autem forma ἄγαρρις Neapoli G.D.I. $5272^{12, 16}$ /rec. æt./ occurrit; cfr Bechtel III p. 107, Solmsen, Unters. p. 309.

3. Attici μείζων, κρείττων usi sunt — de ει cfr Br.Gr.Gr. p. 246 sq. Osthoff M.U. 6 p. 46 sq. p. 188 sq. Perf. p. 449 sq. — Iones autem μέζων, κρέσσων, quæ apud scriptores Ion. inveniuntur; μέζων Oropi /V/IV/ Amorgi /III: 1/ occurrit; cfr Smyth p. 147 sq. Kühlewein p. 111 sq. Wack. Hom. p. 13, Bechtel III p. 81. For-

tasse nomen proprium Mileti obvium huc spectat. Tamen lectio non pro certa est. Boeckh C. 2852[4] /288/7/ Κρεί[σ]/σονος scripsit, Chishull autem Antiqu. As. p. 67 sq. Κρε/ίσονος, Sherard Κλεί/σονος, H. p. 195[4] Κρείσ/σονος, Ditt. Or. 214 Cyriaco nisus (Riemann B.C.H. 1 p. 288, 66) Κρέ/σονος. Verisimile est, Κρέσ/σονος legendum esse. V. 5 a σο incipit, ut testati sunt Cyr. et Sher. Quod post Κρε in v. 4 sequitur Cyr. non notavit, Sher. autem pro ι habuit. Non dubito, quin ι Sherardi vestigia σ litteræ sint.

4. δέκνυμι apud Ionas solos occurrit. Hippocr. δεικ- usus est. Apud Hdtm præs. δεικν- iuxta δεκν- legitur; cetera simplicis verbi tempora δεικ- favent, compositorum autem tempora non præsentia δεκ-; ἀποδεκνύντες Chii G.D.I. 5653 b[14] /V/ exstat. Mileti ἀποδεχθέντων **9** b[22] /391/87 ἀποδέξωσι **135**[23, 34] ἀποδεδεγμένους[27] /a. 323/ invenimus. Forma Att. Prienæ medio IV s. deprehenditur, Mileti fine III s. cfr § 70, 2 h, Handel p. 59, Bredow p. 152 sq. Hoffmann III p. 257 sq. Bechtel III p. 180, Br.Gr.Gr. p. 338. — Non dubium est, quin δείκνυμι et δέκνυμι ad diversas radices ducenda sint.

5. Verisimile est, ε etiam ante consonas in dialectis Att. Ion., in mitiore Doride al. clauso sono pronuntiatum esse; cfr Blass, Ausspr. p. 25 sq. Salonius p. 28. Testantur tit. Milesii aliique Ion. regionis, non solum ε pro ει productione vel contractione orto sed etiam pro ει diphthongo scriptum præbentes, ε apud Ionas clausum fuisse; cfr § 12, 1—2; κοινῆς autem temporibus ε ante consonas in ä abisse, ex eo concluditur, quod ε pro αι vel αι pro ε ante consonas positum reperimus. Vetustissimum huius mutationis testimonium Sami III vel II s. invenitur. Mileti eiusmodi exempla initio I s. occurrunt, in pap. Ptol. medio II s.; cfr § 11, 3.

6. Contra ε ante vocales positum, quod semper clauso sono pronuntiatum est, ad vocalis ι sonum inclinare coepit; quæ res ex eo apparet, quod pro ε ante vocalem posito, ει vel η, postremo ι scriptum est. ι et rarius et serius occurrit. Cfr J. Schmidt K.Z. 27 p. 295, Br.I.F. 9 p. 343 sq. Gr.Gr. p. 55 sq. Mileti ει pro ε ante vocalem posito iam ab initio IV s. occurrit. Exempla hæc sunt: εἰάμ Sb.B. 01 p. 911[15] (iuxta ἐάν) /380/79/ — Διείους Ra 28 p. 109 /c. III?/ Πυθοκλείους **98**[9] /267/6/ Πασικλείους **141**[6] (iuxta -έως, ἐάν) /c. 228/ Σωσικλείους **34** a[10] (iuxta -έας, etc.) /228/7/ [Βα]σιλοκλεί̣ους **38** e[1] - -κλείουςh Ἀνδροκλείους i[10] Θεοκλείους l[6] Τιμο-

κλείους o[5] Ἑρμοκλείο̣υ̣[ς] dd[4] (iuxta -κλέους, -έου, -έως /223/2/ Διονυσικλείους R.Ph. 29 p. 239[5] Μεγακλείους[29] p. 240[30, 31, 32, 33, 47, 61] p. 241[97, 99, 104, 108] p. 242[1] p. 243[32, 40] (iuxta -έως -έου) /217/6/ R.Ph. 43 p. 186[9, 15, 16, 24, 32] p. 188[84] (iuxta -έου, Νεω-) /219/8/ p. 199[24] p. 201[65] p. 202[42, 43] (iuxta -έου Θεο- Νεω-) /III: 2/ p. 205 B[8] (iuxta-έου) /200/199/ Σελευκείων **143**[20] (iuxta ἐάν; B -έων, -έα præbet) (B Trallian. est) /212/1/ ἱερείων **147**[46] (ἱερεύς) Ἱεροκλείους[78, 86] Θεμιστείους[87] Ἰατροκλείους[95] Ἀριστοκλείους[103] (iuxta ἐάν) /205/4/ Φερεκλείους **65**[3] /a. 200/ Ἱεροκλείους **124**[25] /208/7/ **146**[4] (iuxta -έων, ἐάν; B -έως præbet) (B. Mylas. est.) /209/8/ Ἰατροκλείους **66** II[5] /III/ -είο[υς **68**[5] /III/]ε̣ίους **74** a[4] /c. 200/ βασιλεῖας **12**[11] (iuxta -έως, έα) (metr.) /c. 200/ Μεγακλείους **124**[42] /191/0/ Ἱεροκλείους[36] /197/6/ Θεο[κ]λ̣ε̣ίους **148**[7] Δημοκλε̣ίους[8] Διοκλείου[20] Διονυσικλείους[13] Ἱεροκλείους[12] Πυθοκλείους[24] (iuxta Ηρακλε-; ἐάν -έα) /c. 196/ Πασικλείους **149**[1] (iuxta ἐάν, -έων) /176/5/ Ὑψικλείους **150**[14] (iuxta Ὑψικλ(έ)ους — cfr § 62, 3 b — ἐάν, -έως) /173/2/ Ῥοδοκλείους **55**[4] /171/0/ Ἀ]πελλείους R.Ph. 50 p. 70[10] /II: 1/ Μενεκλείου[ς H. p. 206, 5[5] Μ]ενεκλείους[6] /177/6/ Πα[σικ]λείους H. p. 203[2] Ἀ[ὐτοκ]λείους[1] (C. 2857) /166/62/ Αὐτοκλε̣ί[ους] **151**[4] /II: 1/ - -κ]λείους H. 2 p. 87[2] . . .]κλείους p. 88[5] /II: 1/ (χρυσείωι **153**[20] (iuxta -έωι) /II/ (Byz.) — χρυσέ̣ιοισι Sb.B. 05 p. 543[3] (iuxta χρυσέ̆ων) /II/ (metr.) Ἡρακλεῖος **164**[1] /II?/ (metr.) Ἰλιείων H. p. 209, 10[12] (iuxta -έων, -ήων) /II—I/ Μεγαλοκλείους **125**[19] /76/5/ (iuxta -κλέους /70/69; 63/2/ (Διοκλείους I.B.M. 927[20, 23] (iuxta -κλέους[36]) /I/) Δι̣ο]νυσικλείους R.Ph. 21 p. 41, 13 /æt. inc./ Ἱεροκλείους **277** /æt. imp.(?)/ -η eadem vice fungens hæc exempla præbent: νηω[ποιεῖον] R.Ph. 43 p. 213[57] /II: 1/ - -]ήους H. p. 208, 8[1] /183/2/ Λυσήους H. p. 200[1] (C. 2853 ter) /167/6/ Ἀλινδήων H. p. 209, 10[16] Ἰασήων[19] (iuxta -είων, -έων) /II—I/ Ἱεροκλήους **113** /p. 100?/ χάλκηον Milet I: 3 p. 410[15] θηάτρῳ[16]/7/ — Rehm falso χαλκῆον scripsit, quod ita interpretatus est: »χαλκῆος, Gott der χαλκεῖς.» — Pro ε ante vocalem s. IV: 1 semel, (s. IV—s. III semel?) s. III: 1 semel, s. III: 2 quinquies et quadragies fere, s. II vicies fere, s. I bis (quater), (p. Chr. n. semel vel bis?) ει occurrit. — η s. II: 1 ter, s. II: 2—s. I: 1 ter, s. I: 2 bis eadem vice fungitur. Inde ab ineunte IV s. idem sæpe tit. ε et ει eadem vice fungentia præbet: Sb.B. 01 p. 911 /IV: 1/ **38** /223/2/ R.Ph. 29 p. 239 sq. /217/6/ **143** /212/1/ R.Ph. 43 p. 186 sq. p. 198 sq. /III: 2/ **146** /209/8/ **147** /205/4/ **12** /c. 200/ R.Ph. 43 p. 205 /II: 1/ **148** /c. 196/ **149** /176/5/ **150** /173/2/ (**153** /II/) Sb.B. 05 p. 543 /II/ **125** /76/62/ (I.B.M. 927/I/). — Milet

I: 3 p. 410/7/ ε et η, H. p. 209, 10 /II—I/ ε, ει, η eadem vice fungentia præbet. —]χείους **57**[2]]είους **13**[13] H. p. 209, 9[3] addenda sunt.

Ion. in regione exempla ει pro ε ante vocalem positum præbentia inde ab (exitu V vel) initio IV s. occurrunt. Quorum vetustissima exstant Oropi (δειόμενον G.D.I. 5339[36] /V/IV/; eodem in tit. ἱερήου pro ἱρήιου vel ἱερείου legitur. ηι ante vocalem in ῆ abierat; cfr § 16, 1 a) Thebis Prienæ Zeleæ Sami Amorgi Phanagoreæ; cfr G.D.I. Ind. p. 910 p. 914 p. 915. Cfr etiam Schlageter p. 6, Schweizer p. 44 sq. — Αὐτοκλήῦς Panticapæi Lat. II 140 /IV/ exstat; η e nom. irrepsit. — Athenis ει V s. bis occurrit, IV s. sæpissime; inde a III s. ει rarius reperimus, sed ne imp. quidem æt. exempla desunt; cfr Meisterhans p. 45 sq. Lademann p. 118. Tit. η præbentia inc. æt. sunt; cfr Meisterhans p. 19, Lademann p. 116. Prienæ ει a medio fere IV s. usque ad Chr. n. occurrit; η I s. reperimus, sed nonnulla exempla fortasse recentioris æt. sunt. Magnesiæ ει quater tantum exstat /II; I; IV p./; η s. III: 2, s. I, in tit. inc. æt., in tit. extern. reperitur. η nonnumquam in tit. Lyc. comparet. Vetustissimum, ut videtur, exemplum Aug. æt. est. In pap. Ptol. ει inde a medio III s. comparet; s. I exempla rara sunt. η eadem fere ætate deprehenditur; cfr Dienstbach p. 26 sq. Nachmanson p. 21 sq. p. 137 sq. Hauser p. 25, Mayser p. 71 sq. p. 76 sq. — Björkegren p. 29, Salonius p. 42. Kretschmer, Vas. p. 136; cfr præterea § 12, 7. — (De dial. Boeot. Cypr. Cret. Lac. Heracl. (Argol. Thess.) cfr Solmsen K.Z. 32 p. 513 sq. Buck p. 20.)

ι, ε, υ ante vocalem sæpe in semivocalem transiere; cfr Schw. p. 244 sq. Br.Gr.Gr. p. 64 sq. Lagercrantz, Lautgesch. p. 52 sq. G. Meyer p. 219 sq. Hirt p. 182 sq. Hatzidakis p. 337 sq. v. Friesen p. 18 sq. Thumb, Volkssprache p. 8 sq. Frænkel I.F. 28 p. 233 sq. Schweizer p. 101 sq. Hauser p. 48, Mayser p. 147 sq. Vetustissima huius rei exempla suppeditant Hom. Hes. Pind. Cor. al. (πόλιος etc.) Interdum eius modi vocalis omissa est. Exempla apud Hom. (πότνα = πότνια etc.) apud Pind. Delphis, in Thess. Lesbi, in pap. apud. Plat. Com. al. reperiuntur; verisimile est, vulgarem sermonem Att. eiusmodi formis abundasse. — Tit. Mil. Διδυμων C. 2882[3, 8] /æt. imp./ suppeditat, quod pro Διδυμείων exaratum est. Hauser l. c. Ἀρχερατικῆς (Heberdey-Kalinka II 45[20]) ἀνεψός (P.A.S. III 455[5]) attulit. Prienæ Ἀντοχ[εί]οις in tit. extern. exstat, Athenis Ἀντόχισσα cfr Dienstbach p. 39, Lademann p.

130 — Laginis B.C.H. 44 p. 79[9] καθερωμένου (= καθιε-), in Syria Κυρε (= Κύριε) (Syria Div. III B 1078); cfr etiam, quæ contulerunt Mayser l. c. Radermacher p. 44, id. Philol. 84 p. 257 sq. Wessely, Wien. Stud. 4 p. 196.

ε ante vocalem in Ion. dial. sæpe evanuit; cfr Hoffmann III p. 480 sq. Bechtel III p. 92 sq. Weber p. 12 sq. Meister, Herodas p. 810 sq. Lindemann p. 53. — Plerique sumunt ε hyphæresi evanuisse; cfr Schulze Z. f. Gymn. 1893 p. 164 sq. Br. Gr.Gr. p. 76; quod nil nisi nomen est. Schulze l. c. falso -οεσσ--εσσ- sim. huc traxit. — Mileti ἑορτή **31** a[12] /VI: 2/ comparet et in κοινῆς tit. ἑορ[τάς R.Ph. 23 p. 317, 33[12] /æt. imp./; contra exstat ὁ[ρ]τῆς **133**[21] /V + I/; ὁρτή apud Hdtm occurrit; ἑορτή Anacr. 54, 2, Ion, Herodas V 85 habent, sed apud Herodam V 85, VI 17 ἑορτή legitur. ὁρτή iuxta ἑορτή apud Lucian. occurrit (De Syr. dea) ἑορτή Oropi /V/IV/ Erythris /IV: 1/ Myconi /c. 200/ invenitur; -νοσσ- apud Hdtm atque Herodam exstat. Mileti Νόσσος **122** II[68] /347/6/ -ου **123**[26] /291/0/ -ος G.D.I. 5514[5] /IV/ exstant. Νό[σσ]/ις Hermes 55 p. 177[8] /38/7/, ut videtur, legendum est. Νοσσ- Thasi G.D.I 5470 d[2] 5475[1] /c. IV/ occurrit, Iasi 5515[77] /a. 353/ Erythris 5692 c[10, 11] /p. 278/ Halicarnassi 5733, Herzog 70, in ora septentrionali Pont. Eux. Izv. 11 p. 152, 686; Prienæ νοσ[σῶν I.Pr. 195[10] νοσσ[ῶι[36] reperimus /c. 200/. Extra Ionum fines Νοσσ- Coi G.D.I. 3706 II[4] III[50, 72] 3709[4] 3722[5, 6] Sb.B. 01 p. 481, 3[14] /c. 200/ G.D.I. 3624 d[49] Herzog 220[13] 12[13, 6], in Lycia Petersen-Luschan 108[6] exstat — cfr Hauser l. c. Præterea Νοσσ- vel νοττ- apud Aeschyl. apud Aristoph. apud Panyassim, apud Menandr. invenimus; cfr K.Bl. 1 p. 217 p. 642; in LXX νεο- et νοσσός deprehendimus, in N.T. νοσσός; cfr Helbing p. 11 sq. Bl.Debr. p. 19 sq. νοσσ-(νοττ-) etiam apud script. rec. æt. invenitur; cfr Crönert p. 132; ex reprehensione Phryn. (Rutherford p. 287) concludi potest νοσσ-κοινῆς temporibus in usu fuisse. Schweizer p. 102, Thumb, Hell. p. 72 sumunt νοσσ- ex Iade in linguam comm. irrepsisse; quod credibile, sed non necessarium est. Eiusmodi enim formæ omnibus locis nasci possunt. — Alia Ion. regionis testimonia collegit Bechtel l. c. Θο- (ex Θεο) in nominibus propr. Megaris, apud Locros Ozolas invenitur; cfr Bechtel II p. 179 p. 19. De Θε- ante consonam Styris G.D.I. 5345[23] /V/ Eretriæ n. 8(?) obvio cfr Kretschmer Vas. p. 125. Θε- sæpissime Megaris occurrit, ubi etiam Κλε- (pro Κλεο-) deprehenditur; cfr Schneider p. 37 sq.

Mileti nil nisi Θεο- Κλεο- (Θευ-) invenimus; cfr. § 27, 2. — Huc etiam ἱερεω- ἱερωσύνη trahendum est; cfr Schweizer p. 93. Mileti ἱερε[ω]σύνας Ab.B. 08 p. 20[2] /V/ invenimus, in κοινῆς tit. ἱερεωσύνης Ab.B. 11 p. 28[15] /II: 1/; Contra in κοινῆς tit. exstant ἱερωσύνην **203** b[2] /c. 130/ ἱεροσύνην **204** a[6] /I p./. Vetustissima titulorum formæ ἱερω- testimonia Athenis /IV: 1/ Erythris /III: 1/ deprehenduntur; cfr Meisterhans p. 46, Favre. (ἱερεωσ- Athenis s. V, IV, II occurrit.) Cod. Hdtei inter ἱερεωσ- et ἱερωσ- alternant, sed non dubium est, quin ἱερεωσ- legendum sit; cfr Hoffmann III p. 377, Schulze Qu. ep. p. 144 sq. De ἱερεω- ἱερωσύνη κοινῆς ætate obviis cfr Nachmanson p. 70 sq. Hauser p. 52, Mayser p. 154. — Schulze l. c. al. sumunt ἱερωσ- ex ἱερεωσ- contractum esse. — Nonnumquam ε falso additum est. Prienæ I.Pr. 105[79] Ἀζεανείτου iuxta Ἀζ̣α̣[νί]του[31] /I/ deprehenditur. Ἀζαν- iusta forma est; cfr Ramsay, Phrygia p. 147, Babelon p. 327 sq. Ἀζεα- pro scriptura inversa habendum est; cfr Dienstbach p. 39, Fick B.B. 26 p. 237; cfr etiam Βοσπορεανῶι Lat. I 115 a[3] /II p./ Βοσπο/[ρεα]νός 117[6] /æt. imp./ iuxta iustam formam [B]οσποραν̣ῷ 116[5] /æt. imp./; cfr præterea de -εο- : -ο- Dieterich p. 45 sq.

Adn. Hoffmann III p. 477 p. 479 sumit part. ὤν in regione Ion. obvium ex ἐών eadem ratione atque νοσσ- e νεοσσ- ortum esse. Etiam Fuochi Stud. It. 6 p. 209 sumit ὤν ex ἐών natum esse. αἰεὶ ὄντας Halicarnassi G.D.I. 5727 a[6] /V: 2/ comparet. Sed ὄντας nil nisi forma Attica est, quæ mature irrepsit. Idem enim tit. gen. Ὑσσωίου (nom. Ὑσσωίης, acc. -ην) [μέ]ρους d[36] exhibet.

Nonnumquam ι̯ ex ι vel ε ante vocalem ortum consonæ antecedenti assimilatum est. Exempla Attica sunt βορρᾶς στερρός sim. cfr G. Meyer p. 223, Schw. p. 274, Meisterhans p. 100, Schulze, Qu. ep. p. 399 sq. Br.Gr.Gr. p. 66, Grundr. II: 1 p. 199, Wack. Hell. p. 14, Kretschmer, Vas. p. 177. Pap. Ptol. βορρᾶς favent (βορᾶς semel tantum invenitur); cfr Mayser p. 252. Schulze l. c. phoc. Τιθόρρα G.D.I. 1555 c[13] -αι a[1] b[1, 7] protulit, quod ad Τιθορέα referendum est. Idem tit. Τιθόρα c[2, 5] d[2] e[2] exhibet, quæ forma contaminata est. — Mileti στερεός sola forma est. Testimonia κοινῆς æt. sunt: στερεόμ. R.Ph. 49 p. 6[11] /III: 2/ -οί R.Ph. 22 p. 46[4, 15] /188/7/ R.Ph. 29 p. 246[7] /II/ R.Ph. 23 p. 3, 24[24, 50, 52] /180/79/ R.Ph. 50 p. 140[6, 8] /II: 1/ R.Ph. 43 p. 212[5] p. 213[53] /II: 1/ στερ]εῶν R.Ph. 50 p. 67 c 39[20] /II: 1/ (σ)τερεοί p. 69[12] στερεοί p. 70[8] /II: 1/. — βορέας Sb.B. 04 p. 105[5] /II/ — Contra γ]υλλ[οί' γυλλοί **31** a[2]

/VI: 2/ **133**[25] /V + I/ huc trahendum est. Editor recte γυλλός ad γυλιός rettulit. Non dubito, quin γυλλός a *γυλιός < γυλιός profectum sit. Suspicor eodem modo πελλός ex πελιός natum esse. πελιός apud Hippocr. legitur, (Kühlewein p. 119 sq. πελιδνός, ὑποπέλιος maluit;) apud Pseud. Demosth. 1157, 6, etc. πελλός autem apud Theocr. (V 99) Aristot. (H.A. 9, 1, 23) Phoen. (2, 23); πελιός ex *πελιϝός ortum est; cfr Br.Grundr. II: 1 p. 201.

Schulze Z. f. Gymn. 1893 p. 164 sq. al. censent, in Τειχιεσσέων o hyphæresi demptum esse. — Haud aliter de νοσσ- etc. iudicant. — Censent enim εο (vel οε) in syllaba clausa in ε abisse. Athenis Τειχιῦσσα I.G. I 264[15] exstat, Mileti Τειχιόσης I.B.M. 933 /VI/. Contra cives Τειχιεσσεῖς appellati sunt, quæ tamen forma non nisi in κοινῆς tit. obvia est: Τιχιεσσέων R.Ph. 21 p. 38, 7[7] /65/, 6[4], T]ειχιεσσέων p. 39, 8[1] Τειχιεσσέων Ab.B. 11 p. 68. Melius de hac re iudicat Ehrlich, Betonung p. 70 docens etiam apud Græcos nomina a stirpibus in -ιο- exeuntibus derivata suffixi vocalem -o- sæpe amisisse; ex quo genere sunt Ἀπολλωνίδης Ἀσκληπίδης sim. Sed cum -ε- non nisi in Τειχιεσσεύς exstet, facile cogitari potest, Τειχιεσσεύς ex *Τειχιουσσεύς vocalium assimilatione ortum esse.

Quod ad νεοσσ- νοσσ- sim. attinet, verisimile est, ε, quod ante vocalem clauso, ad vocalis ι sonum accedente sono, appellatum est, primum in ι̯ abisse, deinde evanuisse antecedentem consonam palatalem efficiens. In γυλλ- βορρ- sim. ι̯ (ex ι vel ε ante vocalem ortum) liquidæ præcedenti assimilatum est; cfr l. l.

7. Vocali ε transcribuntur a) e Lat.: de Νέρουα, Νέρβα cfr § 20, 4 b, § 33, 1 Κέρβιος I.B.M. 924 b[16] /I/ Οὐαλέριος **156**[10] (epist. Claud. imp.) L.B. 220[1] Σευήρον C. 2878[15] /II p./ Ἐγνάτιον **268**[2] /III p./ Ἐγνατίο[υ L.B. 232[3] (C. 2870) /c. 243 p./. Ἐγν- iusta forma est. Quibusdam in tit. Ἰγν- reperitur; cfr Eckinger p. 21, cuius exemplis Ἰγνατίου Izv. 10 p. 68, 71[1] addo. b/ ĭ Lat.: Δομέτιον **12** b /I: 2/ iuxta Δομιτίου **20**[16] /æt. Hadr./ Δομιτί̯[ου **241**[6] /æt. imp./ — Καπετωλιονείκην Ra 28 p. 112[3] Καπετωλείνου R.Ph. 23 p. 318[16] /æt. imp./ — Ὀφελλίου Ab.B. 11 p. 70 III[7, 8]/II p./ cfr Schulze, Lat. Eigennamen p. 115. — ĭ Lat. apertiore sono appellatum est; cfr Dittenberger Hermes 6 p. 130 sq. Eckinger p. 29 sq.

8. In epitheto Carico transcribendo Πεδανασσέως R.Ph. 20 p. 95, 1 iuxta Πιδανασεῖ ib. (= C. 2862) invenimus.

Contra nomen urbis Cariæ et nomina gentilia vel geographica inde derivata semper Πιδασ- præbent: Πίδασα **149**[15] -οις[22, 27, 61] Πιδα-

σίδι[22] -δος[45] Πιδᾰσεῖς[2] -ασεῖς[10, 24, 29, 61] ἑων[19, 22, 27, 35, 39, 46, 50, 52] -εῦσιν[26, 47] Πιδασίδες[11] /176/5/ Πιδασεύς **41**[3] /226/5/ **64**[9] **77**[5] -ε[ύς] **74** a[4] **75**[2] -ίς **64**[10] **75**[4] **77**[3] Πιδ[ασεύς] **86**[8]. Accedit Πιδασεύς **72**[3]; ι ex ει correctum est; tit. **64**—**86** III vel II s. sunt. Halicarnassi G.D.I. 5727 d[4] /V: 2/ Πηδασεύς comparet, Hdts Polyb. Strabo Πηδασ- habent. Tamen apud Hdtm V 121 ἐν Πιδάσωι legendum esse videtur. Athenis /V/ Πεδασες exstat, quod pro Πεδασεῖς habendum est; apud Plin. (N.H. V. 107) Pedasum legitur, apud Liv. Pedasis; cfr Rehm Milet I: 3 p. 352 sq.

§ 4 η.

1. In dial. Ion. Att. plurimisque aliis (exceptis Boeot. et Thess., ubi η V iam s. in ει abierat) η initio apertum erat. Apud Ionas et Atticos η, quod ex ᾱ vel ε + α natum erat, initio apertiore sono appellatum est, quam η progræco η respondens; cfr Blass, Ausspr. p. 24 sq. Kretschmer, K.Z. 31 p. 291 sq. Schw. p. 185 sq. quod testati sunt tit. Ceæ Naxi Amorgi (Deli?) inventi η ex ᾱ vel ε + α ortum signo H notantes, η autem progr. η respondens signo E; cfr Ditt. Hermes 15 p. 225 sq. Hoffmann III p. 333 sq. Sed V s. η ex ᾱ vel ε + α ortum et η progr. η respondens idem sonuere; cfr Schw. l. c. Br.Gr.Gr. p. 35 sq. — κοινῆς temporibus η in dies ita coartatum est, ut in ῑ abiret. Sed ex eo, quod ε et η vel etiam αι inter se confunduntur, concludi potest, antiquam appellationis rationem nonnumquam servatam esse. Sæpe tamen exempla analogiæ tribuenda sunt. — Mileti his in vocibus ε pro η scriptum deprehendimus: ἔν (=ἦν) **32**[2] iuxta ἦν[4] /III: 1/ [ἐπη]ι̣νε̃σθαι **143**[15] /212/1/ οἰκέσεις **149**[28] /176/5/. Fortasse etiam Διδυμε **150**[113] /173/2/ pro Διδυμῆ scriptum est; cfr § 58, 6 b; Tamen cogitari potest, α neglegentia omissum esse. — Contra η pro ε scriptum est: - -]ηιρήθη Mich. 31[56] /c. 140/ — Tit. Olympiæ inventus est. τετεληκότος C. 2885[7] incertum est. L.B. enim 223[7] τετελεκ- nil commemorans scripsit. Idem valet de Σωτήλου **319**[1] (=-τέλου(ς)). τε̣ enim supra τη insculptum est. Horum exemplorum οἰκέσεις ad similitudinem οἰκετ- sim. fictum est, -ηιρήθη, et τετεληκ- si recte legitur, ad normam verborum in -έω -ήσω exeuntium formata sunt. Exceptis, quæ analogia orta sunt, ε et η inter se confusa p. 173/2/ non invenimus. Σωτηλ- enim prætermitto. — Magnesiæ η pro ε semel scriptum est /c. 190/ ε pro η(?)

semel /II p./; haud pauca huius mutationis exempla tit. Lyc. præbent; tamen multa analogiæ tribuenda sunt, quod Hauser non notavit. Pap. Ptol. testimonia paucis exceptis med. s. II antiquiora sunt. In tit. Att. η cum αι usque ad 150 fere annum p. Chr. n. commisceri potest, cum ε usque ad 250 fere annum p. Chr. n.; cfr Nachmanson p. 31, Hauser p. 26, Mayser p. 63 sq. Meisterhans p. 19 p. 34, Lademann p. 116. Tamen omnibus locis multa analogiæ tribuenda sunt. Præterea verisimile est, Græcos etiam post mutationem factam antiquum sonum significare conatos esse.

2. In lingua neogræca (paucis exceptis) η non aliter atque i appellatur; cfr Kretschmer Sb.W. 143 p. 7 sq. Hatzidakis K.Z. 34 p. 90 sq. Thumb, Hell. p. 66, p. 98, p. 149, p. 192 sq. p. 229, Byz. Zeitschr. 9 p. 395 sq. Mileti documentum clausæ appellationis iam mature exstat: in acc. enim plur. πρυτάνης R. Ph. 24 p. 246[20] /295/81/ pro πρυτάνεις scriptum est; cfr § 56, 1. — πρυτάνεις Mileti sola acc. plur. forma est. — Haud aliter res se habet in λητουργιῶν **37**[66] /223/2/ λητουργίας **249**[7] /c. 100/ cfr § 16, 1 b. ει in ἀνατεθείσεις (= -σης) **145**[86] /200/199/ obvium ē̆ vel etiam i significat, sed cogitari potest, η sono ει antecedentis syllabæ assimilatum esse. ι pro η positum est in δεδιπνικυίας Ab.B. 11 p. 68[23] /2/1/ συ[γ]κεχωρῖσθα[ι] J.H.S. 6 p. 351, 102[11] /16/5/; exemplum posterius fortasse non pro certo habendum est; tamen non recte fecit Hauss. Mél. Weil p. 151, qui συγκεχωρῆσθα[ι] tacens scripsit. — Prienæ Κατιφᾶ [I] occurrit, quod, ut videtur, ad κατηφής ducendum est; cfr tamen Dienstbach p. 31. Præter Κλαυδιήων /c. 50/, quod Nachmanson p. 32 dubitans attulit, exempla Magnesiæ inventa s. III p. antiquiora non sunt. Rhodi Πεδαγητνύου (pro -γειτ-), ut alia omittam, I fere s. occurrit; cfr Björkegren p. 32. Exempla Pergamena s. II p. antiquiora non sunt; cfr Schweizer p. 46 sq. Ephesi Ditt. 364[40] χρείστου /p. 297/ reperimus. In Lycia II s. εῖ pro ῆ positum est. Ceterorum exemplorum maxima pars æt. imp. est; cfr Hauser p. 26 sq. In Lydia δής (= δίς) K.v.Pr. II 145[6] inveni; tit. ut videtur, I s. est. In pap. Ptol. pauca exempla ει pro η vel η pro ει exhibentia iam III s. occurrunt; cfr Mayser p. 78 sq. p. 82 sq. Sed recte monuere et Crönert p. 25 et Mayser, ει cum η in scribendo facile misceri potuisse. η pro ι vel ι pro η positi rara exstant II et I s. exempla. Exempla Herculan. et rara et dubia sunt; Delphis iam II s. Προστατείρου pro -τήρου deprehendimus; cfr Rüsch p. 62. Mei-

sterhans p. 19 statuit η in ῑ apud Atticos intra 150—250 p. abisse; quam mutationem Nachmanson, Volkssprache p. 37 ΔΡΙΜΙΤΡΙΟΣ I.G. III: 1, 1091 B[61] /81—96/ nisus L annis ante factam esse censet; cfr etiam Lademann p. 115. — Quamquam huius mutationis exempla rara et sæpe dubia fide sunt, tamen vix absonum est iudicare, η in ῑ iam c. Chr. n. in Asia transire coepisse. Cfr de tota hac quæstione Schw. p. 186. — Quo tempore η ad ε vel ει ante vocalem exprimendum adhibitum est, necesse est, η clausum sonuisse; cfr § 3, 6 § 12, 7. Etiam in serie ιει ante vocalem obvia, ubi omnes consentiunt ει in ι iam mature abisse, η pro ει usurpatum est. Huius rei exempla in pap. Ptol. a medio fere II s. occurrunt; cfr Mayser p. 74 sq. Vetustissimum autem testimonium est Ἀσκληπιήωι Prienæ I.Pr. 19[46] /III/ obvium; cfr Dienstbach p. 49. Magnesiæ I.Magn. 163[9] /c. 50/ Κλαυδιήων comparet; cfr Nachm. l. c. Athenis Ἀντωνιήοις (iuxta Θησιήο[ις) /38/7/ reperimus; cfr Lademann p. 34. Σαραπίηα Naxi I.G. XII: 5, 38[11, 24] /c. 41/ obvium est, ὑγιήας Ephesi Ditt. 818[3] /79—81 p./

3. Κοινῆς temporibus neutra in -μα exeuntia -εμα pro -ημα nonnumquam præbent. Mileti hæc exstant exempla: ἀνάθεμα H. p. 206, 4[19] /225/4/ ἀντίθεμα R.Ph. 22 p. 46, 23[12, 13] /178/7/ ἀντιθέμα[τα R.Ph. 43 p. 212[5] /II: 1/ -εμα occurrit Pergami /III/, Prienæ /I/, in Lycia, Oropi /c. 240/ Athenis (II; æt. imp.), in pap. Ptol. /III—I/, alibi; cfr Schweizer p. 47 sq. Dienstbach p. 32, Meisterhans p. 115, Lademann p. 122, Hauser p. 125, Mayser p. 65 sq. Crönert p. 284; Schlageter p. 7 unum IV s. exemplum attulit. -εμα analogia θέσις sim. natum est. Falso Buresch, Philol. 51 p. 91 sq. -εμα ex -ημα pronuntiandi vitio ortum esse contendit; cfr Glaser p. 52 sq. p. 81 sq.

4. στεφανηφόρος semper -η- præbet. στεφανηφορ- sæpe Mileti comparet: **133**[9, 14] et octies /V + I/, in κοινῆς tit. **32** a /a. 300/ **37**[42] /224/3/ etc. cfr Hauser p. 23.

5. De Ion. η ab ᾱ Att. submoto cfr § 2, 1; de Dor. ᾱ pro η Ion. Att. posito cfr § 2, 3—4.

6. Nomen Caricæ urbis Græce sæpissime Μυοῦς reddebatur; cfr Fick B.B. 23 p. 196, Sundwall p. 160. Nummi epichorii Μυη (= Μυησίων) præbent; cfr Head, Hist. Num. p. 505. Hdts Μυοῦς, Μυησίων habet; Apud Steph. Byz. hæc legitur: Μυοῦς etc. iuxta Μύης, Μύητος etc. τὸ ἐθνικὸν Μυήσιος. Mileti Μυησίων **9** b[20] Μυή[σι]οι[24] Μυήσιοι[28] /397/81/ invenimus, in κοινῆς tit. Μυησίας **150**[79]

/173/2/ sed Μυῳ[υσίων **33** e[12] /228/7/. Athenis Ditt. 68[12] /440/39/ **Μυέσσιοι** exstat. Videtur igitur Μυησ- ethnici et antiquior et solita forma esse.

7. Lat. *ē* littera η notatum est: Οὐήδιον H. p. 261 /I/ Κ]ορνήλιον **333** /II—I/ Ἀηνόβαρβον **12** b[3] /I/ κήνσων **266**[2] /II p./ Αὐρηλίας **267**[4] /c. III p./ Οὐ]ήρου **236**[10] /II p./ Σεουῆρον C. 2878[15] /II p./ δουκηνάριον Ra 28 p. 110[1] /æt. imp./ etc. cfr Eckinger p. 23 sq.

§ 5 ι.

1. In tit. Ion. dial. conscripto κιρνέαται **133**[11] /V + I/ occurrit; ι, quod in κίρνημι, πίλναμαι, κρίμνημι, πίτνημι, σκίδναμαι, ὀριγνάομαι inhæret, obscuræ originis est; cfr Br.Gr.Gr. p. 334, Kretschmer K.Z. 31 p. 375 sq. παραπιτνῶσι Sami G.D.I. 5702[20] /346/5/ obvium est. κιρν- σκιδν- et apud Hdtm et apud Hippocr. leguntur, κριμν- apud Hippocr. ὀριγνάομαι apud Hdtm. ὀριγνάομαι apud Antiph. Isocr. al. occurrit, ἀποσκίδνασθαι apud Thuc. (VI 98). Aristoph. ἐγκιρνᾶσιν (Eccl. 841) usus est, fortasse etiam κριμνάμεναι (Nub. 377; cod. -η- præbent.). His exceptis, formæ ι instructæ non nisi apud poetas et κοινῆς script. (inde a Polyb.) occurrunt; in sermonem κοινῆς scriptorum ex Ion. dial. se insinuaverunt; cfr § 70, 2 d.

2. Attico ἑστία Ion. ἱστίη respondet; verisimile est, ἱστία ex ἑστία vocalium assimilatione ortum esse; cfr Br.Gr.Gr. p. 84, Schw. p. 254 sq. Hoffmann III p. 282 Hirt, p. 105; cfr etiam Sommer, Lautstud. p. 94 sq. p. 120 sq. de Ion. usu cfr Bechtel III p. 117, Weber p. 60, Wack.Hom. p. 9 sq. ἱστ- præterea in aliis plurimis dial. reperitur; cfr Buck p. 21, Sadée, Diss. Phil. Hal. 16 p. 197, Leitzsch p. 7, Rüsch p. 154 sq. Hanisch p. 21, Salonius p. 28. — Recte Björkegren p. 57 Barthio p. 32 contendenti ἱστι- ex Ion. dial. irrepsisse oblocutus est. — Athenis semel ἱστιά[τορες] /313/ occurrit; cfr Meisterhans p. 170. In ora septentr. Pont. Eux. Ἱστιαίου Izv. 3 p. 127, 27 b, 28; Ἱστιαίο Izv. 11 p. 73 sq. 296, 297 a, 299, 300 reperimus. Magnesiæ Ἱστ- III s. semel occurrit; cfr Nachmanson p. 20. — Mileti Ἱστια[ῖος G.D.I. 5509 /VI/ Ἱστιήιων **133**[41] Ἱστίηι[13] /V + I/ Ἱστιαῖος **122** I[71, 79] II[84, 95] /456/5; 448/7; 331/19/ Ἱστίκων II[87, 65] /378—49/ obvia sunt. Sed iam IV s. Att. ε reperitur in Ἑστιαίης Ab.B. 11 p. 65, quod tamen

desinentiam Ion. exhibet. In κοινῆς tit. nihil nisi forma Att. legitur: Ἑστιαῖος **138**[49] /c. 282/ etc. /III: 1—c. III p./

3. a.) In vocibus compositis, quarum prius membrum verbi ἄρχειν stirps est, forma ἀρχε- genuina est, ἀρχι- autem analogia irrepsit; cfr Schulze, Qu. ep. p. 41 sq. Br.Gr.Gr. p. 199 sq. Athenis ἀρχε- rei publ. temporibus dominatur, exceptis tamen ἀρχιτέκτων, Ἀρχίλοχος -κράτης -τέλης -κλείδης; præterea Ἀρχίδαμος Ἀρχέδημος, Ἀρχί- Ἀρχέδικος, Ἀρχι- Ἀρχεκλῆς invenimus; ἀρχιτέκτων inde a V s. occurrit, ἀρχεθέωρος IV, III, II s. ἀρχιθε- non a. I s. cfr Meisterhans p. 116, Lademann p. 122, Bechtel, Pers. p. 79. Etiam in regione Ion. Ἀρχε- prævalet. Tamen exempla IV s. antiquiora non sunt. Hæc igitur inveniuntur: Ἀρχέβιος /IV/ -βουλος /IV/ -δημος /IV/ -λεος /IV/ -λεως /IV; III/ -λαος /IV/ -λας (gen. -λα) /II/ -νικος /IV/ -νοθος /IV/ -πολις /III/ -στρατος /IV/ -τι(μου) /II/ Ἀρχῆναξ Ἀρκέφιλος -φρων; Ἀρκεφῶν(?). Sed. IV s. Ἀρχιδάμας Ἀρχίδαμος Ἀρχιτέκτων occurrunt, præter hæc Ἀρχιτέλης, /a. IV s.?/ cfr G.D.I. Ind. p. 997. Apud Hdtm ἀρχιτέκτων invenitur, cfr Favre; præterea hæc occurrunt: Ἀρχέλαοι V 68 (Sicyoniorum tribus) -λεως VII 204 (Spartiates) -στρατίδης IX 90 (Samius) sed Ἀρχίλοχος (poeta ille) Ἀρχίδημος VIII 131, VI 71 (Spartiatæ) Ἀρχιδίκη II 135 (meretrix Naucratica) — Schlageter p. 6 ἀρχιτέκτων, ἀρχε- ἀρχιθέωρος attulit; cfr etiam Wortschatz p. 12. Pergami nomina propr. Ἀρχε- exhibent (Ἀρχι- in amphoris Rhodiis ibidem inventis occurrit), ceteræ autem voces ἀρχι-; Magnesiæ Ἀρχε- non nisi in nominibus peregrinor. comparet; Prienæ Ἀρχε- pauca nomina propr. exhibent, Ἀρχι- unum; in appellativis ἀρχι- obvium est; in Lycia nom. propr. sæpius Ἀρχε- exhibent, (Ἀρχι- semel) appellativa ἄρχι- habent; in pap. Ptol. ἀρχι- potior forma est; Mayser autem nom. propr. prætermisit; cfr Schweizer p. 44, Nachmanson p. 24 sq. Dienstbach p. 28 sq. Hauser p. 136, Mayser p. 469 sq. cfr etiam Björkegren p. 30, Salonius p. 29 sq. — Nomina prop. Milesiorum duobus tantum exceptis Ἀρχε- exhibent: Ἀρχεάνακτος **122** I[11] /516/5/ Ἀρχέμβροτος[63] /464/3/ Ἀρχέλεως[99] /428/7/; κοινῆς æt. hæc sunt: Ἀρχέλας **146**[1] /209/8/ **124**[34] /199/8/ etc. Ἀρχε[λάου **101**[1] /II/I/ Ἀρχεπόλιος **168**[4] /II—I/ Ἀρχ[έπολις **171**[1] Ἀρχεπ[ό]λι̣ο[ς[3] /II—I/ (Ἀρχεβίου I.B.M. 927[8] Ἀρχέστρατος[31] Ἀρχεπόλιδ[ο]ς[4] /I/) Ἀρχελάου I.B.M. 925 c[7] /I/ — Accedunt Ἀρχέστρατος **66** II[4] /III/ (Calymnius) [Ἀρ]χεστράτου **148**[9] /c. 196/ (Cnidius) Ἀρχέλας **54**[5] (Aenius) Ἀρχέδημος **150**[13] Ἀρχε-

δήμου[33] /173/2/ (Heracleens.) Ἀρχι- non nisi in κοινῆς tit. comparet: Ἀρχίδημος **10**[30] /289/8/ Ἀρχιμήδου **386** c I[1]. — Accedunt Ἀρχικύδευς **98**[11] /267/6/ (incert. orig.) Ἀρχιπ[ό]λιος **138**[84] /c. 282/ Ἀ]ρχιδάμου **148**[9] /c. 196/ (Cnidii) — Ἀρχίας **45** I[3] /216/5/ (Bargyl.) **38** d[6] s[2] /223/2/ (Cretenses); tit. Att. Ἀρχίας habent, cfr Meisterhans p. 115, Hdts Ἀρχίης usurpat (III 55 etc.) — In appellativis, quæ κοινῆς æt. sunt, nil nisi ἀρχι- invenitur: ἀρχιτέκτων etc. R.Ph. 24 p. 246[17] /295/81/ **33** d[13] /228/7/ **141**[50] /c. 228/ **37**[91] /223/2/ **144** A[5] /III/ **143**[37] /212/1/ **146**[48] /209/8/ **147**[64] /205/4/ **145**[82] /200/199/ **270**[8] /a. 200/ Sb.B. 04 p. 83[4] /II p./ Sb.B. 05 p. 535 /æt. imp./ (ἀρχιτεκτονέω etc.) R.Ph. 29 p. 239[4] /217/6/ Ab.B. 08 p. 42[6] /II—I/ ἀρχινεοκόρου Ab.B. 11 p. 65[9] /I p./ ἀρχιπρυταν- inde a I p. occurrit; cfr § 56, 1. — Ante ι ἀρχι- elisionem perpessum est: ἀρχιερατεύσ[α]σαν **265**[5] /II p./ ἀρχιερείας **258**[8] /II p./ ἠρχι[ερα]τευκυίας Inv. 1896, 56[6]; ἀρχιερεύς sæpe æt. imp. occurrit: cfr § 58, 6. — Laginis B.C.H. 44 p. 75, 6 B[4] ἀρχιατροῦ reperimus, ἀρχιι- in Lycia T.A.M. II 41 c[11], 224[3], in pap. Ptol. (semel).

b) ε vel ι in nominibus propr. decurtatis in -έας vel -ίας exeuntibus obvium stirpis est; cfr Schulze, Qu. ep. p. 297. Nomina enim propr. in -έας et -ίας exeuntia e nominibus plenis velut Ἀρχέστρατος Ἀγέλεως Ὀρσίλεως Ὑβρίδημος Ἀλκιδάμας etc. orta sunt. Recta via ex his nata sunt Ἀρχέας Ἀγέας Ὀρσίας Ὑβρίας Ἀλκίας etc., alia ad horum normam formata. Sed hæc nomina inter se analogia iam mature ita confusa sunt, ut sæpe -ίας pro -έας et vice versa -έας pro -ίας inveniamus: cfr Schulze l.c. Br.Gr.Gr. p. 199 sq. Quæ cum ita sint, satis habeo consuetudinem titulorum Miles. exposuisse. Apud Ionas hæc nomina in -ῆς (ex -ένης natum) et -ίης exeunt. Nominum in -ῆς exeuntium hæc exstant Mileti exempla: Θαλῆς /VII/VI/ Χαρῆς /VI; V/ Ἀπελλῆς /V; III; II/ Λυσῆς /V; II/ Πυθῆς /IV: 1/ Ἀκῆς /IV: 2/ Θερσῆς /IV: 2/ Τιμῆς(?) /VI: 2/ Ἑρμῆς (dei nomen) /V etc./ — Non nisi in κοινῆς tit. hæc comparent: Διῆς /c. III?/ Θεμιστῆς /III: 2/ Μελῆς /II—I?/ Ποσῆς /æt. imp./ cfr § 27, 2 cum 6 § 54, 2, Kalén, Eranos 1924 p. 134 sq. — Nominum in -ίας exeuntium hæc comparent exempla: Κτησίης /V/ Κλεινίης Ἑρμίης Καλλίης /IV/; cfr § 54: 2; κοινῆς temporibus Ion. -ῆς paucis exceptis ab Atticorum al. -έας submotum est, Ion. autem -ίης prorsus ab -ίας. — Raro eodem in nomine ε cum ι alternat: Τιμέα H. p. 195[3] /288/7/ -έου **124**[26] /207/6/; -έας **84**[7] /II/ (Magnes); contra exstat Τιμίας **75**[2] /c. 200/ (Pidas.). — Athenis

Τιμίας deprehendimus; cfr Meisterhans p. 115; -Ἡγέας **179**[3] /IV—III/ (Tenius) Ἡγέου **386** a[5] sed Ἡγίου **124**[18] /215/4/ — Num Αγία **38** m[6, 7] (Cret.) huc ducendum sit, incertum est. — Αἰνέου **38** i[3] /223/2/ (Cret.) **150**[13, 33] /173/2/ (Heracl.) Αἰνέας **79**[3] /c. II/ (Sidon.); contra Ạ[ἰν]ε̣[ί]ας **38** k[8] /223/2/ (Cret.) Αἰνείου R.Ph. 26 p. 133[16] /47/; Αἰνείας Aeolica forma est; cfr Bechtel I p. 63. Cogitari potest, Αἰνείας Mileti obvium ex poesi epica sumptum esse. Sed, quod ad tempus attinet, nil impedit putare ει ex ε ante vocalem ortum esse, præsertim si de I s. exemplis agitur. Athenis Αἰνέας /VI, V/ comparet; vas Att. -ει- exhibet; cfr Kretschmer Vas. p. 130. Cfr Τεισέα P.H. 10 a[47] Coi iuxta Τισίας obvium (eodem in versu) /c. 200/ cfr etiam Τισία P.H. 368 III[7] Τι[σ]έας VII[41] Τισία[ς.[48] In amphora Rhod. Pergami reperta Καλλίους occurrit /II?/ — cfr Schweizer p. 138 — quocum conspirat Νικίους C. 3362 /I p.?/ Smyrnæ obvium; ex quibus concludi potest ε et ι ante vocalem iam. a. Chr. n. confusa esse. — κοινῆς æt. hæc nomina propr. Mileti non nisi in -έας exeunt: Ἀνδρέας /III: 1; III—II; II p./ Ἀριστέας /inde a III: 2/ Δαμέας /III: 2/ (Cret.) Δημέας /IV/ Θρασέας /IV—III/ (Tenius) Ἰατρέας /æt. rec./ Κρατέας /III: 1/ — Μνασέας /III: 1/ (/III: 2/ Sidon.) Μνησέας /III: 1/ Μοιρέας /III: 2/ Πρωτέας /I/ Πυθέας /p. Chr. n./ Σωτέας /III; III—II/ Ταυρέας /(III) II/I/ æt. imp./ Ὑβρέας /æt. imp./ Φιλέας /III: 2; imp./ Χαιρέας /III/ — Ζηνέας /III: 2/ (Cret.) — Ζηναίας cfr § 11, 3. — Athenis exstant Ἀνδρέας Δημέας Πυθέας, contra Χαιρέας iuxta -ίας, Θαρρίας, Μνησίας; — Contra hæc nil nisi -ίας exhibent: Ἀγαθίας /I: 2; æt. imp./ (Ἀγησίας /II—I/) Ἀμεινίας /III: 1/ Ἀρχίας cfr a; Γοργίας /III; II/ Δαμασίας /III: 1/ Εἰρηνίας /III—c. I: 2 p./ Ἑρμίας /inde a III/ (Καλλίας /III: 2/) Καυνίας /æt. imp./ Κλεινίας /IV: 1/ Κτησίας /IV; II p. II—III p./ Ξενίας /I p./ Παυσανίας /III—c. I: 2/ Πειθίας /I p./ Πραξίας /I/ (Προυσίας /II/) (Πυρρίας /III/) Σφοδρίας(?) /IV: 2/ (Τεισίας /III/) Τελεσίας /III: 1/ Φανίας /II—IV p./ Νικίας /III; æt. imp./ Πεισίας Λυσίας /III/ — Accedunt hæc Cret. nomina: Ἀνδραιμίας Βαστίας Δεινίας, Δεξ- Εὐδεξίας Λυσανίας Πρωσίας Πυργίας. — Exempla in § 54, 2 congesta sunt. Athenis exstant Γοργίας Κτησίας Πραξίας Τεισίας Τελεσίας; contra Καλλίας -έας; Νικίας -έας; Λυσίας -έας.

4. Ex quo tempore vocales longæ et breves inter se commisceri coeptæ sunt, nonnumquam ει pro ῑ scribebatur. ει enim in ῑ iam abierat. Tamen huius rei admodum rara testimonia ex-

stant. Pergami ει pro ῑ non a. II p. Chr. n. s. comparet, Magnesiæ semel ante vocalem initio I s. Prienæ haud aliter ac Magnesiæ res se habet. Athenis Χαρεί[των /II: 2/ occurrit, Oropi Εἰέρων /84—65/; cetera æv. imp. tribuenda sunt. In pap. Ptol. ει pro ῑ iam III s. invenitur; in amphoris Rhod. rara huius mutationis exempla exstant; tit. Lycii imp. æt. haud rara exempla præbent; cfr Schweizer p. 72 sq. Nachmanson p. 24, Dienstbach p. 36, Lademann p. 32 sq. Mayser p. 87 sq. Björkegren p. 70, Hauser p. 31. Mileti quoque pauca testimonia inveniuntur: υεἱός **79**[10] /II?/ μεσειδιωθήτω **150**[87] /173/2/ Ἀπφείων **205** a[2] /II p./ — ἐπιβρείσαντος Ab.B. 24 p. 22[21] /III p./ (metr.) -ει- pro longo est.

5. a) ι littera ĭ Iran. notatur: Μιθραδάτης **125**[5] /86/5/ cfr § 1, 4 a.

b) ι sæpe pro ĭ Lat. positum est; nonnumquam ĭ Lat. littera ε notatur; cfr § 3, 7 b. Contra in tit. Mil. ι nusquam ad e Lat. ante vocalem transcribendum adhibitum est.; cfr Eckinger p. 20 p. 22, Nachmanson p. 25 sq.

§ 6 ῑ.

1. Constat ει III fere s. in ῑ abisse. Quo factum est, ut ει pro ῑ sæpe scriberetur, qui usus ætate imp. regnabat. Contra ι pro ει rarius occurrit; cfr Schw. p. 184 sq. Athenis inde a IV s. usque ad finem II s. ει pro ῑ raro deprehenditur, sed postea huius rei exempla crebriora exstant; imp. ætate hanc scribendi rationem prævaluisse videmus. Oropi ει pro ῑ c. 200 semel occurrit, apud Epirotas semel IV: 2 s., semel III: 1 s.; δενδρείτιδος Prienæ I.Pr. 12[23] paulo p. 300 reperitur, quod vix alio modo explicandum est. Exempla Magn. Perg. Delph. s. II non antiquiora sunt. In Lycia Πε[ρ]ε[ῑ]τίου Herberdey-Kalinka II, 1[2] invenitur /246/5/; Deli c. 250 ει pro ῑ bis scriptum invenimus. Rhodi ει c. 200 in ῑ abiit; Coi inde a III s. ει pro ῑ positum esse videmus, in pap. Ptol. inde ab initio III s. cfr Meisterhans p. 48 sq. Lademann p. 32, Rabehl p. 14, Salonius p. 50, Rüsch p. 93 sq. Dienstbach p. 38 sq. Nachmanson p. 35 sq. Schweizer p. 52 p. 74, Hauser p. 35 sq. Schlageter p. 8, Björkegren p. 39 Barth, p. 50 sq. Mayser p. 88 sq. Crönert p. 26 sq. Thumb, Hell. p. 228, Glaser p. 65 sq. Viereck p. 55, Wack. Hell. p. 26 sq. — Haud abso-

num est sumere quibusdam in regionibus ει in ī iam initio III s. transire coepisse. Verisimile est, hanc mutationem i Asia quoque III s. factam esse; cfr Nachmanson p. 43 sq. Tamen, quia homines non valde ineruditi ī ab ει in scribendo distinguere potuerunt, antiqua scribendi ratio diutius remansit; cfr § 12, 6—7.

Mileti ει pro ī vel ι pro ει initio II s. deprehendimus: γεινομένου **149**[41] /176/5/ Θεοτειμίδου **287** /II/ γείνεσθαι **203** a[19] /c. 130/ γεινομένην **368**[9] /II—I/ τειμῶν **120**[9] /II—I?/ — Πολείτου R.Ph. 21 p. 40, 10[3] Καταπολειτίων[5] /84/3/ ἐτειμήθη **59**[1] Ἀρτεμεισιῶνος[7] /57/6/ Βερενείκη R.Ph. 44 p. 59, 3 /I/ ἐτείμησαν C. 2879[8] /41/0/ τετει(μη)μένη Milet I: 3 p. 409[7] Δελφείνιον[15] /c. 7/ Εἰσίδωρος Προτείμου I.B.M. 924 c[20] Ἐπαφρόδειτος[39] Ἀρτεμείσιος b[25] /53/ γεινομένω[ν **7** b[11] /I/ Εἰφικράτους Ab.B. 11 p. 9 /æt. hellenist./ Ἐπινείκου **161**[4] /c. Chr. n./ — Εἰσίων **204** a[4] /I p./ cfr Bechtel, Pers. p. 226 — ἱερονείκαις **156**[4] τειμητής[3] τεχνείτας[4] (epist. Claud. imp.) ἀξιονείκως I.B.M. 928[12] Πείση[7] /p. Chr. n./ Δελφείνιον **134**[8] συγκαθειδρυμένους[9] τειμήν[11] Δελφεινίου[40] /I p./ τεχνεῖται R.Ph. 23 p. 148, 29[1] τειμηθέντα[13] Μειλησίων[15] τειμαῖς[18] /I p./ — πολείτης **360**[4] ὑμεῖν[14] (epist. Pæti) /I p./ — Μειλήτωι Ab.B. 11 p. 65[5] Μειλήσιος[13] /I p./ Μειλησίων **189**[3] /84 p./ Μειλήσιον **257** /I p./ τειμηθείς I.B.M. 923 a[6] /c. I p./ ἱερονεικῶν R.Ph. 19 p. 131[13] χειλία[ρ]χος[10] /I p./ Μειλησ- **196** /II p./ Ἀφροδείτῃ **303** /c. Trai./ πολειτευσαμένου **226**[9] /æt. Trai./ τειμαῖς **205** b[5] /II p./ κειώνων Sb.B. 04 p. 83[6] /II p./ Ἐπαφροδείτου **233**[21] /II p./ τειμηθέντος Ab.B. 11 p. 71[6] /II p./ σειτω[νήσαντα **264**[5] /II p./ Στρατονείκου C. 2878[27] Ἀφροδεισίου[28] /II p./ ἐτείμησεν Ab.B. 08 p. 45 I[3] II[3] περιοδονείκου II[12] /p. Hadr./ Μείλητος Head, Ionia p. 199 /æt. Hadr./ Babelon p. 100 (bis) /II: 2 p./ — ὑμεῖν **274**[28] /217/8/ (epist. Macr. imp.) - -]κομείτην **263**[3] σειτώνην[8] /III p./ Μειλησίων Head, Ionia p. 201 /III p./ Babelon p. 101 (ter) /III p./ μειμούμενος Ab.B. 24 p. 22[10] ὅμειλος[23] /III p./ (metr.) φιλοτείμῳ p. 19, 9[1] /III /IV p./ Μει[λ]ησίω[ν] L.B. 233[6] /III/IV p./ Cetera imp. ætatis ex. (ex. inc. æt. uncis inclusi) hæc sunt: πυθιονείκην Ra 28 p. 112[2] καπετολιονείκην[3] περιοδονείκην[3] ἐτείμησε R.Ph. 23 p. 313[1] πολείτας p. 317[2] φιλ]οτείμως p. 320[2] Νεικάνορος L.B. 217[3] ἐτείμησαν 229[2] -μ[η]σεν 224[3] χειλιάρχου C. 2885[11] πολείταις[20] σείτου J.H.S. 6 p. 353, 105[6] Πεισαί[ου C. 2867 (M]ειλήσιος 2894) - -]νείκου **241**[7] νείκη **223**, **192** a πολειτῶν R.Ph. 21 p. 42, 17[6] Δειφίλου **215**, **223** ἐτε[ί]μ[η]σεν J.H.S. 6 p. 350, 98[3] τειμηθεῖσα R.Ph. 22 p. 51[10]

(φιλοτείμως[3] incertum est) [φιλ]οτείμως C. 2885 c[4] Εἰσιγένου **396** τειμηθεῖσαν B.C.H. 1 p. 288, 64[5]. Ἀρτειμεισίᾳ L.B. 216[6], quod L.B. in apogr. habet, incertum videtur esse; L.B. enim tacens -τειμισ- scripsit. — Contra his in exemplis ι ætate imp. servatum est: I p.: Πυθονίκη **4** c[5] Νικῷ f Νικοστράτου J.H.S. 16 p. 222[8] ὀλυμπιονίκης, Νικοφῶν **127**[34] ἱερονίκην R.Ph. 23 p. 149, 29[4] νικήσαντα[5] Μιλησίων Head, Ionia p. 197 p. 198 (sexies) p. 199 Babelon p. 100, **360**[2] Τίμων[3] (epist. Pæti) ἐτίμησεν **361**[2] /c. 100 p./ νικήσαν[τα **371**[3] /c. 100 p./ II p.: Μιλησί[ω]ν **17**[4] -ων **20**[10] **226**[6] **230**[8] **231**[8] Νικίου **231**[15] Μιλησίων **310**[4] ἱερονίκης[5] νικήσαντα Ab.B. 08 p. 45 I[6] II[5] Μιλησίων C. 2878[6] Νικάνορος[26] Μιλησίων Head, Ionia p. 199 (bis) p. 200 (ter) p. 202 Babelon p. 100 (quater) II—III p.: Μιλησίων Babelon p. 100 (bis) III p.: Μιλησίων **268**[6] **208**[4] **344**[3, 9] Head, Ionia p. 200 (bis) p. 201 (ter) p. 202 (bis) Babelon p. 101 (novies) νίκη Ab.B. 24 p. 19, 9 (ter.) Cetera ætatis imp. exempla hæc sunt: τε]τιμημένη R.Ph. 23 p. 315[13] Μιλησίων Ra 28 p. 110[6] p. 111[4] νικήσα[ν]τα J.H.S. 6 p. 350, 98[8] νικήσαντα L.B. 224[6] (C. 2883 b[3]) κρηπῖδ[α] **342**[7] κίων **343**[5] (metr.) φιλοτίμως R.Ph. 22 p. 50[3] incertum est; L.B. enim 228 -ει- scripsit, Boeckh autem C. 2885 d -ι-; Accedunt exempla titulorum, quos »graffiti» vocamus: Ἀρτεμισίου **391** Φ[ι]λίνου **213** b Κρατίνου **392**[11] νίκη **222**, **224** I.B.M. 934, 924 b[26] **311**[3] **312**[2, 3, 5] **355**[1, 4] **356**, **357**, **358**, **385**[1, 7, 9] iuxta νικ[1] νικ[3] νι[4] /æt. rec./ νίκη **386** a[1] b[1, 7] II[8] c I[7, 9, 9, 14] [ν]ίκ[η] II[1] ν[ί]κη[7] Νικίου I[2] Νικομα[12] -νίκη-[6] νίκη **387** b[2, 2] d, c[1] /c fortasse a. Chr. n. exaratum est/ **389** (bis) **390**, **392** b, c[1] d[2, 4, 6] **393**, **394**, **395**, **396**, **397**, **177**, **192** b νίκ[η] **388** νίκ[η] **391**[1]; cfr de eiusmodi tit. Reinach R.Gr. 6 p. 197 sq. — ει pro ī, quod Mileti a. 176/5 non occurrit, etiam II s. perraro deprehendimus. I autem s. frequentiora sunt huius scribendi rationis exempla, quæ inde a I p. Chr. n. s. valde prævalent, si ab iis tit., quos »graffiti» vocamus, discedimus. Imp. enim ætate ī vix nisi in Μιλησ- νικ- servatum est.

2. Ad ī Lat. transscribendum Milesii ει plerumque adhibebant: Σκειπίωνος H. p. 203[5] /166/2/ Πείσωνα **173**[3] /c. 67/ Κολλείνα **128**[8] /26/7/ Σατορνεῖλος I.B.M. 925 c[17] /I/ Λείβιος 924 c[22] /I/ -]λείνα J.H.S. 16 p. 222 b[3] Κυρείνα R.Ph. 23 p. 314, 31 bis[3] /æt. imp./ Ἀντωνεῖνον **233**[11] /II p./ Κρισπείνου **234**[19] /II p./ Ἀν]τωνείνου **235**[12] /II p./ Πρεῖσκον **259**[20] /II p./ Σαβεῖνον Ab.B. 11 p. 70 III[2] /II p./ πρειβάτης **266**[4] /II p./ Σκειπίωνος **192** b Ῥ[ου]φεῖνα L.B. 223[2] Ἀντωνείνου 212[8, 11] /II p./ Ῥη[γεί]νου 223[10] Καπετωλείνου R.Ph. 23

p. 318[16] Τρανκουιλλείνης Milet I: 5 p. 54 /241/4 p./ Βαλβεῖνος Head, Ionia p. 201 /III p./ Σατορνεῖνος Ab.B. 24 p. 19, 10; cfr Eckinger p. 42 sq. Dienstbach p. 40. Rarius ι occurrit: Σ]χιπίωνα **333** /II—I/ Κηνσωρῖνον **255**[2] /I: 2/ Κυρίνα R.Ph. 20 p. 100, 4[4] /I p./ Καικῖνα **360**[1] (epist. Pæti) /I p./ Ποττῖτον Ab.B. 11 p. 70 II[2] /I/ Λογγίνο[υ **242** /II p./ Ἀκουιλλίου **226**[8] /II p./ Φαυστίνης **339** c[3] d[1] /III p./ **343**[7] /æt. imp./ Φαυ]στίνης **340**[4] /III p./ Σατορνίνου L.B. 223[4] Μακρῖν[ος **274**[2] (epist. Macr. imp.) /217/8/ Πρίμου **311**[3] Φαυστινείου C. 2881[6].

§ 7 o.

1. o, quod initio clausum sonuit, ad Ϝ aliarum dialectorum exprimendum adhiberi potuit. Cfr Schw. p. 224. In tit. Milesiis κοινῆς æt. hæc occurrunt: Ὀάξ[ιος **38** dd[3] /223/2/ Ὀαξίων **11** /c. 200/ Cretenses et Ϝαξ- et Ὀαξ- scribebant; cfr Brause p. 40 sq. Solmsen, Unters. p. 174, Svoronos, Num. Crète p. 37 sq. Head, Crete p. 14 sq. De β pro Ϝ Cret. posito cfr § 33, 1. Tit. Cret. **140**[39] Ἄξιοι habet /III/.

Verisimile est, Caricum sonum, quod Hdts littera o notavit, tit. Iasi inventus υ, Milesii autem in scribendo omiserunt, a Ϝ sono vix distulisse: Ὀλίατος enim apud Hdtm V 37 legitur, Ὑλίατος Iasi G.D.I. 5515[19] /IV/ exstat, Λίατος Mileti **122** I[3, 106] /524/3; 421/0/; Danielsson G.G.A. 1916 p. 512 recte sumpsit Ὀλίατος et Ὑλίατος idem esse.

2. In tit. Att. Πυανοψιών /V a—III: 2 p./ bis et vicies occurrrit, -εψιών autem bis tantum ætate imp. cfr Meisterhans p. 23, Lademann p. 116. Πυ? ανοψιών bis Prienæ /IV/ obvium est, Κυανοψιών Sami G.D.I. 5703 /III—II?/ Πυανοψιών in tit. Att. Magnesiæ reperto, Κυανεψιῶνα Cyzici C. 3662[2], -ος Olbiæ Izv. 14 p. 95[3], Πυανουψιών in papyro Ptol. cfr Dienstbach p. 33, Nachmanson p. 23, Mayser p. 117. Mileti Πυανεψιῶνος **147**[11] /205/4/ iuxta Πυανοψιῶνα **148**[90] /c. 196/ invenimus. Vix dubium est, quin forma -o- exhibens pro genuina habenda sit.

3. De ὀβελός ∼ ὀβολός, Ἀπελλ- ∼ Ἀπολλ- cfr § 26, 2—3.

4. In nominibus cum -ποδ- compositis -ποδ- apud Att. et Ion. retentum est, -πεδ- autem in dial. Dor. occurrit; cfr G. Meyer p. 40, Hirt p. 377, Rüsch p. 26, Meisterhans p. 130 p. 149. Tamen apud Hom. Ψ 164 in cod. Ven. ἑκατόμπεδος legitur, apud Hdtm II 149 ἐξαπέδου. Exempla Milesia, quæ κοινῆς æt. sunt, semper -ποδ- exhibent; cfr § 59, 6.

5. In nominibus composites -o- sæpe analogia in stirpes, quæ in -o- non exeunt, irrepsit; quo fit, ut Ἡρο- etc. iuxta Ἡρα- etc. inveniamus. Mileti comparent Ἡρακλείδης **127**[3] /16/5/ -ου **45** I[5] (Smyrn.) /216/5/ I.B.M. 924 b[10] /I/ iuxta Ἡροκλείδου **95** /III/ (Ephesius); cfr Meisterhans p. 16, Mayser p. 61.

6. o ad hos sonos Lat. transscribendos adhibitum est: a) ŏ Lat: Κόμμοδος (Κόμοδος) Κομμόδεια cfr § 46. Π]οπιλλία I.B.M. 922[9] Ποπιλλίου[11] /I p./ Δομέτιον **12** b /I/ Δόμνον J.H.S. 6 p. 350, 98[6] /æt. imp./ Σολίδου L.B. 210[6] /æt. Trai./ Δομιτίου **20**[16] /II p./ Δομιτί[ου **241**[6] /æt. imp./ Λολλιανόν **268**[3] /III p./ etc. Πόπλιον H. p. 261 /I/ -ίου Ab.B. 11 p. 65[20] /I p./ Ab.B. 08 p. 45 I[11] II[8] /II p./ cfr § 30, 3, Eckinger p. 52 sq. p. 62 sq. — b) u Lat. in nom. et acc. sing. stirpium in -o- exeuntium. Huius rei exempla Mileti inde ab initio I s. passim obvia sunt; præter hæc in his vocibus: Καλιπόρνιος Mich. 31[43] Μόμμιος[54, 64] /c. 140/ -Σατορνεῖλος I.B.M. 925 c[17] /45/ Σατορνίνου L.B. 223[4] Σατορνεῖνος Ab.B. 24 p. 19, 10; Κοί[ν]του I.B.M. 925 c[2] /I/ Κοίντος 924 c[28] /53/ Mich. 31[42] /c. 140/ Κοίντου Sb.B. 00 p. 107[3] /100 p./ -Κοιντιανοῦ C. 2870[8] incertum est. L.B. enim 232 Κυιντ- scripsit. — Cfr § 9, 5 b, § 20, 4 b, Eckinger p. 122 sq. Nachmanson p. 24. — c) ō Lat. ex au ortum exæquatis vocalium quantitatibus: Πολλίων[ος I.B.M. 924 c[2] /I/ cfr § 8, 4; § 22.

§ 8 ω.

1. ω in Διοκρέωντος **122** I[22] /505/4 + 335/3/ obvium e nominativo irrepsit. Alio enim modo eius modi forma hoc tempore nasci non potuit.

2. Verisimile est, -o- in Κόνο̣ν̣ος **62**[11] /c. 250/ analogia stirpium in -ων -ονος exeuntium irrepsisse. Tamen cogitari potest, duo o in voce inhærentia ad lapicidam in scribendo conturbandum valuisse. — Contra Μοσχίονος Ra 28 p. 113[2] /II/ ed. falso scripsit; lapis enim -ω- præbet; cfr Hauss. R.Ph. 44 p. 56. Cfr etiam Μοσχίωνος **147**[96] /205/4/ **13**[3] /II: 1/ (I.B.M. 927[35] /I/).

3. Postquam quantitates vocalium inter se permutari coeptæ sunt — cfr § 22 — sæpius o pro ω vel ω pro o scriptum deprehendimus. Tamen legitima scribendi ratio prævalet. Hoc modo vicissitudo vocalium ω et o in ἀκρωνυχ- obvia explicanda est. ω enim legitima productione in commissura ortum est; cfr Wack.

Dehnungsgesetz p. 49. Mileti hæc invenimus ἀκρώνυχοι Sb.B. 04 p. 107[10] ἀκρώνυχος p. 110, 456 a[3] /II/ ἀκρωνύχοις **205** a[7] /c. II p./; contra exstant ἀκρό[ν]υχος Sb.B. 04 p. 103[11] ἀκρόνυχος p. 104[6,18,19] -ον[14] /II/ Cetera huius mutationis exempla sunt νεοκόροι Ab.B. 11 p. 50[8] iuxta νεωκόροι[7] /54/3/ ἱεροσύνην **204** a[6] ἀγονοθέται b[8] /I p./ ἀρχινεοκόρου Ab.B. 11 p. 65[9] iuxta νεωκόρου[8] /I p./ Ἀπολλοδόρου Ab.B. 08 p. 45 I[13] /II p./ ἀξιοτάτου Ab.B. 11 p. 70 III[6] /II p./ plur. gen. Διδυμείον C. 2883[3] Διδυμ]είον 2885 c[16] Κομμοδείον[16] /II p./ — B. [ω] scripsit. νεοκόρων Head, Ionia p. 201 /III p./ Babelon p. 101 (iuxta νεωκόρων) /III p./ — sing. dat. πανδήμο C. 2892[6] — B. [φ] scripsit — τυμβορυχίας L.B. 220[5] — L.B. [ω] scripsit — cfr Wack. l. c. θυορίκς R.Ph. 23 p. 314, 31[10] θεορίας p. 315, 32[12] /æt. imp./ Eodem modo formæ tales, quales sunt κουρέος **209**[5] /III p.?/ Διδυμέος **191**[2] — (iuxta Ἀπόλλωνος[3] βωμός[4]) — /III/IV p./ explicandæ sunt; cfr § 58, 6. — ω pro ο positum est in Σωσίπω(λ)ις **123**[19] /298/7/ πώλε⟨ε⟩ως **204** a[1] δεκαδύω b[12] /I p./ Ἐ]πιγώνου **213** b /æt. imp./ Χρυσογώνο(υ) **319** στερωπαῖς, Ἱππώλυτο[ς] **374** /æt. imp./

4. ω ad ō Lat. transscribendum adhibitum est in Ῥωμη- etc. **203** b[8,17,24] a[22,24,29] Ῥωμαι- b[2,17,23] a[8,20,22,24,28] /c. 130/ etc. Νωνίου **263**[1] /II p./ -Ἀντωνεῖνον **233**[11] /II p./ Ἀν]τωνείνου **235**[12] /II p./ cfr § 6, 2 — Ῥ]ωμύλου H. p. 286[10]/c. 100 p./ Ἀν[τ]ωνίου R.Ph. 23 p. 315, 32[18] /æt. imp./ Ἀντω[νίου **228**[11] /æt. Tr./ Ἀντωνίου Ra 28 p. 111[9] /æt. imp./ etc. Præterea hæc exempla adnotanda sunt: Πείσωνα **173**[3] πάτρωνα[4] /c. 67/ πάτρωνα **253**, **255** /I/ Ab.B. 11 p. 70 II[3] /I/ Καπίτωνος **20**[14] /II p./ Ab.B. 11 p. 65[4] /I p./ R.Ph. 23 p. 315, 32[19] /æt. imp./ C. 2881[18] /æt. imp./ — cfr Döttling p. 38, p. 80; contra exstat Οὐίκτορα **268**[2] /III p./ — cfr Döttling p. 74. Cfr etiam πρωβοκάτωρ Ra 28 p. 111 (ο apud Lat. breve erat) στατίων Sb.B. 04 p. 87[4] /II p./ quæ ad normam vocum Græc. formata sunt; cfr Döttling p. 74 p. 78. — Præter hæc ω ad ō Lat. ex au ortum transscribendum adhibitum est: Πωλλίωνα H. p. 261 /I/ Πωλλίων[α] **17**[7] /II p./ — De Πολλίων[ος /I/ cfr § 7, 6 c — Κλώδιος I.B.M. 924 c[45] /53/; cfr § 7, 6 c § 18, 4.

§ 9 υ.

1. Iam antiquissimis in Att. tit. υ idem quod *ü* valet. Cfr Schw. p. 182 sq. Apud Ionas autem vetustissimi coloniarum Calchidensium tit. testantur υ idem quod *u* sonuisse. Eodem

fere modo res se Veliæ habet; cfr Bechtel III p. 33. — Blass, Ausspr. p. 41 statuit, υ apud Ionas V iam s. *ü* sonuisse, Solmsen autem K.Z. 34 p. 557 sq. censet υ multo ante in *ü* transiisse. Ad hanc quæstionem diiudicandam tit. Miles. nulla certa suppeditant exempla. Tamen ex eo, quod αο pro αυ, εο pro ευ scriptum invenimus, coniectari potest, υ in diphthongis obvium *u* sonum servasse, his autem exceptis in *ü* abisse. αο et εο in tit. Ion. inde a V fere s. reperiuntur. Mileti εο VI vel VII s. deprehenditur; cfr § 19, 1 § 18, 1.

2. κοινῆς temporibus υ variis modis pronuntiatum est — cfr Schw. p. 183, Hauser p. 32 sq. — sed procedente tempore paulatim in ι transibat; quo modo nunc quoque in lingua neogræca pronuntiatur. Censent plurimi X p. Chr. n. s. finem huius mutationis attulisse; cfr Br.Gr.Gr. p. 34; quod tamen ante factum esse verisimile est. Rara enim exempla ι pro υ vel υ pro ι præbentia inde a I p. Chr. n. s. inveniuntur; cfr Björkegren p. 36 Hauser p. 33 Jannaris p. 48 sq. Barth p. 32. Præcipue ante vocalem υ etiam cum ε et η commisceri potest; cfr Danielsson, G.G.A. 1916 p. 518 sq. In pap. Ptol. iam (III? vel) II s. η pro υ vel υ pro η scriptum est; cfr Mayser p. 100 sq. p. 85 sq. Iam I p. υ pro i Lat. positum invenimus; cfr Eckinger p. 40 sq. Exemplis ab aliis collectis nonnulla adicio. Coi Herzog 223^2 /21—12/ Ἀγρύππα pro Ἀγρίππα invenimus, in Lydia K.v.Pr. II 152^5 /198/9/ νεός pro νυός, Buresch Lydien 11^6 /102 p.?/ Αὔλυος pro Αὔλιος, Körte 54^{10} /æt. Christ./ θύο[ῦ] pro θεοῦ, in Phrygia M.A.M. 312^4 γλυκιτάτῳ /a. 400 p./, 192^{11} τύτλον, 198^2 ἀνυψυός, in Lycia T.A.M. II 73^3 εὐώνιμον. Mileti ætate imp. hæc invenimus: Τρίφωνος (pro Τρυφ-) **319** I, καρίσσι (pro καρύσσει) C. 2892^{10}, si modo certum est (metr.) θεωρίας R.Ph. 23 p. 314, 31 b^{11} θεορίας p. 315, 32^{12} iuxta θυορίας p. 314, 31^{10}. θυωρία iusta forma est. Apud Hesych. hæc legimus: θυωρεῖσθαι· εὐωχεῖσθαι; cfr Hauss. ad tit., apud Poll. IV: 23 καὶ τράπεζα πέμματα ἔχουσα ἡ θεωρὶς ὠνομάζετο ἢ θυωρίς; cfr Kalén, Qu. gramm. p. 11 sq. Pollux igitur sui temporis morem secutus est. Non dubium est, quin ε ante vocalem his temporibus idem quod ι sonuerit; cfr § 12, 7.

3. De ἡμι- ἡμυσυ-, βυβλι- βιβλι- cfr. § 26.

4. Quibusdam in vocibus vocales υ et ι sedem mutaverunt. Mileti Σιβύρτιος **122** II^{39} /376/5/ comparet, Athenis Ditt. 107^5 /V/ Σιβυρτιάδ[ης; apud Steph. Byz. Σίβυρτος, πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν

Σιβύρτιος ὡς Πολύβιος legimus; cfr Bechtel, Pers. p. 543 p. 547. Sed et in tit. et in nummis Cret. nil nisi Συβριτι- comparet; cfr G.D.I. 5135, 5170, Head, Hist. Num. p. 406 /400—300/ id. Crete p. 79, Svoronos Crète p. 314 sq. Hoffmann, Mak. p. 200 sq. Σιβυρτι- vocalium υ et ι metathesi ortum est. Aliud harum vocalium metatheseos exemplum Mileti obvium est: Ἰγυαμένου enim **38** x[5] iuxta Ὑγ[ι]αμένου e[10] /224/3/ occurrit. (Cret. sunt.) Bechtel II p. 715, cui etiam Ὑγιαμένης Κρὴς Τύλισιος in tit. Euboico obvium innotuit, — quod tamen reperire nequeo —, Ἰγυαμ- sermoni Cret. vindicavit. Sed verisimilius videtur esse, Mileti simillimas vocales priorum syllabarum inusitatissimi nominis inter se permutatas esse. -- Eiusmodi exempla haud rara sunt; cfr Br.Gr.Gr. p. 160, Solmsen, Unters. p. 44, Björkegren p. 91, Rüsch p. 34, Meisterhans p. 29 p. 30, Schweizer p. 130 sq. Mayser p. 151 sq. Crönert p. 23. Contra nil nisi Ὑακινθοτρόφια H. p. 280 N. 4 invenimus; quod, ut opinor, ad ludos Cnidios spectat. Hauss. nullis testimoniis nisus dubitans suspicatur hos ludos ad ludos Miles. quos Ὑακινθοτρόφια καὶ Διδύμεια vocat, referendos esse. Ἰακυνθοτροφ- Cnidi G.D.I. 3501[4], 3502[13] 3512 reperimus, Rhodi Ἰακυνθίου, cfr Björkegren l. c. Teni Ἰακινθ- G.D.I. 5492[46, 47, 49, 77] /II: 1/, Sami 5702[14, 14] ὑακινθίνην /IV/. Cfr Schw. p. 268.

5. a) ŏ ad ĭ Lat. transscribendum adhibitum est: Ῥ[ω]μύλου Sb.B. 00 p. 107[6] /c. 100 p./ b.) Pro Qui- Lat. Cu- positum est: Κυρίνα R.Ph. 20 p. 100, 4[4] /I p./ Κυρείνα R.Ph. 23 p. 314, 31 b[3] /æt. imp./ Iuxta exstant Κυιντιανόν **344**[6] /III p./ -οῦ L.B. 232(?) /c. 243 p./ (C. 2870[8] Κοιντ- præbet); de Κοίντος cfr § 7, 6 b; — de Ἀκουιλλίου cfr § 20, 4 b, Eckinger p. 122 sq. Ditt. Hermes 6 p. 300 sq. Hauser p. 33 sq.

§ 10 *γ*.

1. De ἄρσην, δαρτόν, θέρσος, cfr § 1, 2; de δέρμα, ἄγερσις cfr § 3, 2.

2. a) In vocibus ex stirpe θρασυ- ~ θαρσυ- derivatis apud Ionas Asianos tribus exceptis θρασυ- invenimus. Tit. autem Eub. etiam θαρρυ- exhibent. Titulorum exempla nom. propr. sunt; cfr Bechtel III p. 85 sq. Mileti Θρασυκλέ͞ος **122** I[34] /493/2/ Θρασυκλῆς[64] /463/2/ Θρασυβουλίδης[69] /458/7/ occurrunt, κοινῆς ætate [Θρ]ασύνικος **138**[61] /c. 282/ Θρασυβούλου **282**[1, 3, 3] /I/ Θρασυμάχου

127[11] /9/8/ — Accedit Θρασυμάχου **38** q[1] /223/2/ (Cret.), quod fortasse auctoritati Miles. tribuendum est. De Θαρσυ- Cret. cfr Brause p. 185 sq. Hirt, I.F. 7 p. 157. — θαρσυ- non occurrit.

Præter hæc -θρασ- hæc exhibent nomina: Εὐθρασ- **129**[2] /VII/VI/ Θράσων G.D.I. n. 34[3] /VII/VI/ **133**[3] /V + I/, κοινῆς ætate Θράσωνος R.Ph. 22 p. 113, 22 b[19] /181/0/ Θρασωνίδου **127**[6, 12, 41, 42] /13 a.— 20 p./ -δης[33, 44] /10—20 p./ -δου R.Ph. 21 p. 41, 11[12] /10/1/ Θράσων Θρασωνίδου **128**[3] /22/3/. — Θαρσ- raro obvium est; /476/5—65/4/ cfr § 44, 1.

b) Etiam in κράτος ~ κάρτος etc. -ρα- apud Ionas regnat. καρτ- raro in insulis, bis Halicarnassi (καρτερός) obvium est; καρτερός Hdts Hippocr. Archil. usi sunt; cfr Bechtel l. c. Mileti hæc reperiuntur: Ἀστυκράτεος **122** I[10] Ἑρμοκράτεος[32] Ἀριστοκράτης[38] Τιμοκράτης[42] Ἀριστοκράτης[66] /517—460/ Κλεοκράτης II[42] Εὐκράτης[45, 96] Παγκρατίδης[99] /373/14/ Ἀριστοκράτεος **133**[2] /V + I/; exempla κοινῆς æt. prætermitto. -καρτ- non nisi in nominibus Cret. occurrit; (**34** h[12] /228/7/ **38** i[8] ii[7] u[5] o[1, 4] /223/2/). καρτ- enim forma Cret. est.

§ 11 αι.

Cfr Meisterhans p. 30 sq. Schweizer p. 77 sq. Nachmanson p. 37 sq. Mayser p. 103 sq. Dienstbach p. 42 sq. Hauser p. 34 sq.

1. In dial. Att. diphtongus αι ex αιϝ vel αϳι orta ante vocales α, ε, ι posteriorem partem amisit. Postquam ι evanuit, α productum est. Κοινή plerumque morem Att. sequitur; cfr Br. Gr.Gr. p. 57 sq. Wack. K.Z. 27. p. 276 sq. Schw. p. 194 sq. αἰεί ex *αἰϝεσι natum est. Amplioris formæ unum exstat Mileti exemplum in tit. dial. Ion. conscripto: αἰί **187**[11] /V/, quæ forma ab alia stirpe atque αἰεί derivata est; cfr § 64, 1; κοινῆς ætate αἰεί non nisi in edict. propræt. Rom. exstat: **3**[51] /56/0/. Tit. enim Milesiorum et his temporibus et IV s. nil nisi Att. ἀεί præbent: **135**[17] /a. 323/ **142**[13] /c. 323/ — **139**[46] /262/0/ **37**[46] /223/2/ **143**[34, 62] /212/1/ **146**[17] B[72] (B Mylas. est) /209/8/ **147**[34] /205/4/ **145**[3] /200/ 199/ **148**[39] /c. 196/ **149**[35, 43, 55] /176/5/ **150**[109] /173/2/ **306**[23, 43] (epist. Eum.) /II: 1/ Ab.B. 11 p. 28[38] /II: 1/ C. 2881[20] /æt. imp./ — αἰεί, quæ forma Ion. est, Hdts, Hippocr. al. usi sunt; cfr Favre, Fritsch p .40, Kühlewein p. 114, Smyth p. 191 sq. αἰεί Halicarnassi G.D.I. 5726[37] /a. 454/ (sec. Ditt. 45[37]; G.D.I. α[ἰεί] præbet) 5727 a[6] /V: 2/

invenimus, ἀίδιον (ex αἰ-ι-) ib. 5727 a[5], Iasi 5515[6] /a. 353/. Att. ἀεί Ion. in regione medio fere IV s. deprehenditur; cfr Handel p. 31 sq. — Athenis ἀεί, quod iam V s. bis deprehenditur, IV s. valde prævalere incipit; cfr Lademann p. 8 sq. In lingua comm. ἀεί valde prævalet; cfr Schlageter p. 8, Bl.Debr. p. 19, Crönert p. 104 sq. Kälker Leipz. Stud. 3 p. 229 sq. p. 299; cfr etiam Björkegren p. 38, Barth 48, Rüsch p. 77. — Hauser l. c. dubitat, num Αιεΐας Lanckoronski II 187[1] ad nomina propr. cum ἀεί composita ducendum sit. Sed non dubitari potest, quin Αιεΐας pro Αΐας scriptum sit. ει III fere s. in ῑ abierat. Quam ob rem ne miremur, ει pro ι ante vocalem scriptum esse. —

In καίω et κλαίω etc. ι in dial. Att. ante ε, ει, η evanuit, κάω autem et κάομεν etc. analogia orta sunt. Mileti καίωνται **132** b[2] /VI: 2/ exstat. Amorgi G.D.I. 5370[2] καῖεν, καίηι[5] /V/ invenimus. Chii n. 57 κατέκα in tit. IV, ut videtur, s. bis occurrit. Quo modo hæc forma explicanda sit, non satis liquet. — καίω Hdts et Empedocl. usi sunt, κλαίω Hdts et Archil. cfr l. l. Cfr præterea K.Bl. 2 p. 452 p. 459 sq. Meisterhans p. 178, Bl.Debr. p. 19 p. 58. — Mileti in κοινῆς tit. ἀετός Sb.B. 04 p. 110[7] /II/ occurrit. Hdts et Archil. αἰετός usi sunt; cfr l. l. Athenis αἰετ- etc. inde a 409 usque ad 320/17 invenimus, ἀέτωμα non a. 298. αἰετός etiam vas Att. præbet; cfr Meisterhans p. 33, Kretschmer, Vas. p. 128. Deli αἰετός, Αἰετίωος /364/ reperimus, ἀετός bis /III: 1/, Prienæ Ἀετίωνα /c. 100/ in Lycia Ἀετίω, in pap. Ptol. ἀετός /a. 165/ Ἀετοῦ /III/, quod nomen bis in tit. Ptol. /196/ occurrit, cfr Schlageter l. c.

S. V Athenis ἐλαία iuxta ἐλάα occurrit, IV autem s. nil nisi ἐλάα; cfr Meisterhans p. 31 sq. Hdts ἐλαίη usus est; cfr Fritsch l. c. De κοινῆς usu cfr præter l. l. Bl.Debr. p. 19, qui recte sumunt ἔλαιον, quod sæpe in usu fuit, ad ι vocis ἐλαία κοινῆς ætate servandum valuisse. In tit. Ion. nil nisi ἔλαιον occurrit (Ceæ G.D. 5398[9] /V: 2/ Erythris n. 65[1] /IV/). Eodem modo res se Mileti habet. Exempla κοινῆς æt. sunt: ἔλαιον **149**[19] /176/5/ ἐλαίου **368**[4] ἔλαιον[19] /II—I/ ἐλαίου J.H.S. 6 p. 353, 105[6] ἔλαιον R.Ph. 23 p. 319, 35[2], /æt. imp./ ἔλα[ιον p. 318, 34[10] ἐλαιοθε[σίας p. 315, 32[11] /æt. imp./ ἀνελαίου **358** /æt. imp./

Ἀθηναίη Ion. forma est. Mileti τἀθηναίηι Jb.B. 06 Beibl. p. 12 /VI/ (Sb.B. 05 p. 546 falso τἀθηνάηι præbet) Ἀθηναίη Sb.B. 04 p. 85 /VII/VI/ invenimus; cfr etiam Ἑστιαίης Ab.B. 11 p. 65

/IV/. — In ceteris Ionum tit. Ἀθηναίη etc. his locis reperimus: Chalcide G.D.I. 5263 /æt. arch./, in coloniis Chalcidensium 5294 /VI/ 5298 /VI/ Ceæ 5396 /æt. arch./ (metr.) 5410, Naxi 5425 /IV/ Pari 5428 /æt. arch./ 5435[11] /IV: 1/ — Thasi 5464[10] (iuxta Νικᾶν) /III/ — Prienæ 5583 /c. 334/ Phocææ 5621 Chii 5665 /V/ Erythris 5689[33] /a. 345/4/ 5693 /στοιχ./ Halicarnassi 5727 a[3] /V: 2/ 5731[1, (2), 3], in tit. adesp. 5776[2] /æt. arch./ 5777[1] /æt. arch./ Athenis et 5792 /V/ Pergami inventis. Ἀθηναίη script. Ion. habent; cfr Smyth p. 192. — Contra Ἀθηνάης Deli 5390 /non a. V s./, Ἀθηνάη Cæris 5783 in tit. adesp. deprehendimus. — Athenis Ἀθηναία, quæ s. VI et V usitatissima forma est, in decr. publ. usque ad 378 occurrit; Ἀθηνάα, quod iam VI s. deprehenditur, p. IV s. vix obvium est; Ἀθηνᾶ semel VI, semel V s. occurrit, sed inde a 362 valde prævalet; cfr Meisterhans p. 31 sq. Exempla ι carentia, quæ in tit. Ion. comparent, auctoritati dial. Atticæ tribuenda sunt. Notandum est, unum e duobus huius rei vetustissimis exemplis Deli obvium esse. Præterea Ἀθηνᾶ in regione Ion. inde a medio fere IV s. deprehendimus, cfr Handel p. 36, Mileti autem in tit. externo a. 250, in tit. epichoriis II: 1 s. cfr § 54, 1 h.

αι in Δαναίη G.D.I. 5512 /V vel IV/ obvium pro scriptura inversa habent; cfr Bechtel, G.D.I. 5479 ad tit. Schulze, Qu. ep. p. 40 sq. Melius Fritsch p. 41 sumit hoc nomen ad similitudinem nominum -αι- exhibentium fictum esse.

In ethnicis in -αιεύς desinentibus -αιευς tit. Atticorum potior forma est. Vetustissimum debilioris formæ exemplum Ὀαέως /421/ est; — Naucrati G.D.I. 5622 Φωκαι[- /p. 570/ invenimus, Eretriæ 5313 -αιεῖς[41, 71, 125, 128] /IV: 2/ (Ἱστιαίη[θεν] n. 8), Erythris 5695 -αιεύς, — Teni 5492[58, 62] -αιεύς /183/2/; contra -αεῖς Eretriæ 5313[128] (Ἱστιάηθεν[161, 203, 317]) deprehendimus /IV: 2/ — Φωκαεῖς 5621 Phocææ in tit. incert. æt. obvium sola Cyriaci fide nititur; propterea levioris momenti est; cfr Fritsch p. 37 sq. Prienæ -αιεύς ter IV s. occurrit, sed in tit. Phocæorum Φωκαιεῖς iuxta Φωκαέων /c. 190/; Tit. Magn. — excepto uno exemplo non satis certo /138/ — -αιεύς /III; II/ præbent; Schlageter p. 8 utramque formam invenit; -αιεύς in pap. Ptol. invenimus; Rhodi -αιεύς semel, -αεύς ter deprehendimus, Delphis autem -αεύς semel /II/ -αιεύς sæpius, in tit. Aetol. -αιεύς et -αεύς; cfr Björkegren p. 38, Rüsch p. 78, Salonius p. 55. Præterea monendum est, formam ι caren-

tem in tit. Euboicis non a. finem IV s. inventam esse, in tit. autem Asiæ non a. III s. — Apud Hdtm Φωκαιεῖς sim. scribenda sunt; cfr Fritsch p. 40. — Mileti exempla κοινῆς æt. sunt: Πλαταιῶν (tribus) R.Ph. 21 p. 38, 7^{3} /I: 1/ Π[λα]τεῶν p 39, 8^{5} /a. 89?/ Πλατεῶν p. 40, 9 b^{9} /c. 61/ (cfr 3) — Adiungo Πτολεμαιείωι I.B.M. 925 b^{40} /45/ Πλαταιαῖς **369** a^{5} /I 2/ — In tit. Cret. **140**^{16} Κρηταιέων /III/ occurrit. — Contra nomen propr. hominis Cret. Ἑρμαέως **38** g^{4} /223/2/ sine ι scriptum deprehendimus; cfr Bechtel, Pers. p. 538.

In tit. Euboicis et coloniarum Euboic. nec non in tit. Chii invento exempla α pro αι ante ο, ω, ου exhibentia occurrunt /V: 1—IV: 2/. Cfr G.D.I. Ind. p. 922, Fritsch p. 37 sq. In tit. Att. exstant Ξυπεταών /438/ Ἀμφιαράου /329; II/ Θρασυδάου /IV/, in vas. Att. Ἀνκάος Μῦσάος Ἀκτάων Πάνφαος; cfr Kretschmer, Vas. p. 128 sq. — Rara eiusmodi exempla Delphis /II/ et in Aegypto /III; II/ occurrunt. — Tenendum autem est, -αο- pro -αιο- in ora Asiæ inventum non esse. Exemplum Chii obvium auctoritati dial. Lesbiæ attribui potest; cfr Bechtel I p. 18. Cetera autem cum usu Att. cohærere videntur. — Mileti in ethnicis -αι- suo loco positum est: Ἐρυθραί[ων **9** b^{3} /391/87/; κοινῆς tit. /III: 1—c. I: 2 p./ 37 eiusmodi exempla præbent, quorum unum æt. imp. est. — Etiam in nominibus propr. -αι- servatum est, excepto fortasse uno rec. æt. exemplo: Ἰστι- Ἑστιαῖος /VI—II p./; cfr § 5, 2; Ἑκαταῖος **122** $I^{8, 17, 30, 32}$ -αίο^{106} Θήραιος^{88} -αίο^{98} /519—420/ Ἑκαταῖος II^{19} -αίο$^{36, 37}$ Παρθενοπαῖος^{35} Ἀχαιός^{56} /397/58/ Ἀθηναίο **137**$^{9, 10}$ /a. 323/ Ἀθ[ην]αίου Ab.B. 11 p. 65 /IV/. κοινῆς tit. /inde a III s./ 70 fere huiusmodi exhibent exempla, quorum 20 fere nomina propr. Cret. sunt /III: 2/; æt. imp. exempla admodum rara exstant. — Fortasse -αος occurrit in Ἀριάος **177**^{1} Ἀριάου^{2}. Hic autem tit. rec. æt. vix legi potest.

2. αι ante ι positum: forma αἰί, de qua iam egi, excepta, in tit. dial. conscriptis nil nisi Κεραιίτην **133**^{30} Κεραιίτηι^{31} /V + I/ invenimus. Contra in κοινῆς tit. Περαίς **34** b^{7} /228/7/ (Cret.) Ἡραίσκος **77**^{4} /c. 200/ (Pidas.) occurrunt. — Hdts Ἀχαιίη, Ἀχαικός etc. usurpavit; cfr Fritsch p. 40, Bredow p. 141. Cet. autem Ion. tit. exempla med. IV s. non antiquiora α—ι præbent; cfr G.D.I. Ind. p. 922. Tit. Att. inter αι—ι et α—ι vacillant; α—ι iam V s. obvium est; cfr Lademann p. 117. Solum exemplum

Magnesiæ obvium αι—ι præbet, in Lycia autem nil nisi α—ι reperimus. Cfr Schulze, Qu. ep. p. 48 sq.

Adn. προσεταίρῳς **133**[7] /V + I/ V s., in κοινῆς tit. προσεταίρων **143**[42] /212/1/ invenimus; cfr Favre.

3. κοινῆς temporibus αι paulatim in ä transibat; cfr Schw. p. 195; quod ex eo concludi potest, quod ε pro αι vel αι pro ε scriptum est; (nonnumquam η pro αι vel αι pro η invenimus; cfr § 4, 1.) Huius rei exempla raro in pap. Ptol. iam II s. occurrunt, Prienæ I s. /p. 84/, Magnesiæ non a. I p. Chr. n. s., in Lycia fortasse a. Chr. n., Delphis I s. Volumina Hercul. duo exempla præbent; exempla Pergamena et Rhodia ævi imp. sunt; idem valet de exemplis, quæ Salonius p. 56 congessit. Athenis exempla inde 100 p. Chr. n. exstant; fortasse unum exemplum medio I p. Chr. n. s. tribuendum est; cfr Rüsch p. 77 sq. Crönert p. 24, Björkegren p. 37 sq. Lademann p. 117; cfr etiam Wagner p. 40 sq. Kalinka, Bulg. p. 437. Sami G.D.I. 5703 /III? vel II/ Ἰσέου II[27] iuxta Ἰσαίου II[14] deprehendimus, quod huius mutationis vetustissimum exemplum in Asia exstat; cfr Bechtel ad. tit. — In pap. Herodæ /II/ ἤμεθα pro ἤμαιθα (III 45) legitur, quod tamen manus rec. correxit; cfr Meister, Herodas p. 773. — Mileti huius rei exempla inde a prima s. I parte occurrunt: κατασπένδετε **133**[26] (-δεται) ἰσέα[10] (ἰσαῖα; cfr § 65, 1) /V + I/ Πλατεῶν R.Ph. 21 p. 40, 9 b[9] /61/ Π[λα]τεῶν p. 39, 8[5] /a. 89?/ (pro -αιῶν; Hauss. -έων scripsit.) Πλατεῶν Ab.B. 11 p. 66[4] (Wieg. -έων scripsit.) Ζηναία (= -έα) **161**[2] /c. Chr. n./ Διδυμέου H. p. 288[6] /IV p./ (= -αίου) χῆρε C. 2893 /rec. æt./ Haud absonum est sumere αι in universum in Asia iam I s. in ä abisse. Exempla autem imp. æt. αι pro ε vel ε pro αι ante vocalem exhibentia fortasse alia indigent explicatione; αι enim in lingua neogr. ante vocalem idem quod ι̯ sonat. Quo autem tempore hæc mutatio facta sit, non liquet; cfr tamen Wack. I.F. 25 p. 331 sq.

4. αι ad æ Lat. transscribendum adhibitum est: Γναίου **12** b /I/ Ab.B. 11 p. 65[4] /I p./ etc. Καίσαρι **5** /æt. Aug./ etc.; Λαίλιος I.B.M. 924 c[15] Λαῖτος[27] /I/ Καικῖνα Παῖτος **360**[1] /I p./ (epist. Pæti). Καίλιος B.C.H. 1 p. 288, 64[6, 7] Αἰμιλίου **243**; Αἴλιος, Αἰλιανός, Τραιανός passim occurrunt; cfr Blass, Ausspr. p. 65 sq. Eckinger p. 77 sq.

5. -αι- in ἐξαιτρ[άπης **9** a[3] ἐξαιτράπης b[30] /391/87/ obvium

Lagarde ex Zoroastrico šōiθra- (pānō) (š < k̂þ) pendere sumpsit; cfr Bechtel, G.D.I. 5753 ad tit. Forma autem Pers. χšaθrapāvā (χš < qþ) est. Propterea αι potius ex Pers. χšāyaθiya- »rex» (χš < qþ) irrepsit, quod verbum Græcis vix ignotum esse potuit. ἐξαιθρ- Mylasis G.D.I. 5753 /IV m./ occurrit; alibi nil nisi ἐξατρ-, σατρ- sim. reperimus; cfr § 25, 2.

§ 12 ει.

1. ει Indoeur. *ei* respondens vel ει in lingua Græca ε et ι vocalium contractione ortum in vetustissimis et Ion. et Att. tit. ει litteris notabatur. ει diphth. ante, ut videtur, V s. in ē̆ transiit, quo sono ει productione vel contractione (ε + ε) ortum, quod ε littera apud Ion. et Att. notatum erat, appellabatur; cfr Br.Gr. Gr. p. 55 sq. I.F. 9 p. 343 sq. Schw. p. 191 sq. Quam ob rem etiam ē̆ productione vel contractione (ε + ε) ortum paulatim ει notari coeptum est, qui usus apud Ionas c. 300 ab omni parte vicit. Contra raro factum est, ut ε pro ει diphth. scriberent. Mileti rara eiusmodi exempla VI s. comparent: ἔπεν I.G.A. 489[2] /VI/ **132** a[2] /VI: 2/. Huc etiam Ἀνθέηι **31** a[6] /VI: 2/ ex *Ἀνθεσι-natum ducendum est; ex quibus concludi potest, ει diphth. iam a. V s. in ē̆ abisse, quam sententiam εἰμί I.B.M. 933 /VI/ corroborat. Tamen scriptura ει prævalet: Τειχιόσης I.B.M. 933 /VI/ ἄλειφα **31** a[11] /VI: 2/ εἶπον **178**[3] πειθομένω[ι[5] /VII/VI/ Π[ο]λείω? G.D.I. n. 34[2] /VII/VI/ a. V s. reperimus, s. V ει diphth. suo loco posita est; exempla tit. hi præbent: **133** /V + I/ **187** /V/ **122**; Idem s. IV usus est; exempla in tit. his exstant: **9** /391/87/ Sb.B. 01 p. 911 /380/79/ **122**; **135** /a. 323/ **136** /a. 323/ **137** /a. 323/ **142** /c. 323/; de Ra 28 p. 106 /IV/ cfr 7. Liceat nonnulla exempla ad V vel IV s. scribendi rationem illustrandam afferre. Olbiæ Lat. I 8 ἀσυλέ[15] ἀσπονδέ[16] iuxta Χαιριγένει[3] πολιτείαν[7] ἀτέλειαν[7] invenimus; ει adulterinum ει notatur: εἰσάγηι[9] εἴσπλουν[13] /V—IV/; in Lycia T.A.M. I 44 in tit. metr. βασιλέας (= -λείας) v. 27 π(λ)ῆστα[30] iuxta τεμένει[22] occurrunt; ει adult. ε notatur: οὐδές etc. semel ει : κτεῖνεν[29] /V—IV/ cfr Hauser p. 35.

2. ē̆ adulterinum productione suppletoria vel ε + ε vocalium contractione ortum initio ε notabatur. Cum autem ει diphth. in ē̆ abiisset, etiam ē̆ adult. ει notari coeptum est, quæ scribendi ratio Mileti iam VI s. deprehensa a 400 fere anno sola adhibita

est. Quo modo res se Mileti habeat, explicandum est. — Ubi dialecti Att. et Ion. inter se discrepant, exempla IV quoque s. recentiora allata sunt. Hæc igitur notanda sunt: (εἰμ- < ἐσμ-:) ἐμί Sb.B. 04 p. 85 /VII/VI/; — εἰμί I.B.M. 933 /VI/ εἰμ[ί] G.D.I. 5513 /V/ — De εἰματ- infra actum est. — εἰν- (< ἐσν-:) exempla IV s. sunt: εἶναι **9** b[27] εἶναι[31] /391/87/ **135**[6,12] /a. 323/ **136**[6,17,22,11] /a. 323/ **137**[11,13] /a. 323/ (< *ἐσέναι?) — (εἰσ- < ἐνσ- < ἐντ-:) ἔσίν **132** a[6] /VI/; εἰσίν **136**[11] /a. 323/ — (εἰν < -ενσ-:) καταχτῆναι **187**[7] /V; στοιχ./ — κατ̣[α/κτείν]ε̣ι[3] κατ]ᾰ̣κτείναντ̣ε̣[ς][6] κατα[κτ]ε̣ίνῡ̄σιν[8] (coni.) — (-εισ- < -εντ- (ante ϑ:) σπεῦσϑέωσι **133**[8] /V + I/; cfr de productione Br.Gr. Gr. p. 87. — σπείσῡ̄σι (< -ντσ-) **133**[6] /V + I/; cfr Br.Gr.Gr. p. 116. — (-εισ- < -ντι̯-:) τ̣[ε]ϑείσης **9** b[19]. κοινῆς in tit. Ion. μείς occurrit: **138**[81] /c. 282/ Sb.B. 04 p. 102 /II/; μείς Mylasis /II/ Amorgi (apud Samios) L.S. 98[47] /I?/ apud Hdtm et Anacr. invenimus; cfr Smyth p. 425, Weber p. 54, K.Bl. 1 p. 461 sq. μείς legitima forma est, Att. μήν analogia ortum; cfr Br.Gr.Gr. p. 244, Solmsen K.Z. 29 p. 61 sq. Schw. p. 279, § 62, 1.

Verisimile est -ειλ- ex -ελσ- ortum esse; cfr Meillet M.S.L. 20 p. 134. Huc pertinent [ὀφε]ί̣λε̄ν **187**[7] ὀφείλε̄ν[9,12] ὀφείλε̄[ν][10] /V/ — ὀφείλοντα Sb.B. 01 p. 911[13] ὀφειλέτω[18] /IV: 1/ — ἐπαγγείλας Sb.B. 01 p. 911[12] /380/79/; cfr Bechtel I p. 37 sq. — Br. Grundr. I p. 358 sq. Gr.Gr. p. 86 sq. sumit -ειλ- ex -ελν- natum esse. Tamen nullis certis exemplis nititur. Scimus enim quibusdam in vocibus -λλ- e -λν- natum esse; cfr ὄλλυμι (Boisacq) ἐλλός (Br.Grundr. II: 1 p. 264) παλλάς (Fick B.B. 22 p. 125 sq.) ὠλλόν (Br.M.U. 2 p. 173) πέλλας etc. »pelles» (J. Schmidt, Sonantentheorie p. 102 sq.) κυλλός (J. Schmidt K.Z. 32 p. 386) κιλλός Persson, Beitr. p. 169, μαλλός(?) (Boisacq). — In πέλλα·λίϑος (Hesych.) λλ ex λσ natum est; cfr J. Schmidt l. c. quæ autem vox Lesbiæ vel Thessalicæ dial. tribuenda est; cfr etiam Mucke II p. 13. — Cfr præterea Schw. p. 283 sq. Meillet I.F. 5 p. 328, Hirt p. 240 sq. Lidén, Bidr. p. 20 sq. (Br.Gr.Gr. p. 141, qui aliter censet, ceteros libros præbet.) —

In Ion. χειλ- -ειλ- ex -εσλ- natum est; cf Sommer, Lautstud. p. 25, Schw. p. 281. Chii χε̄λι- χειλι- invenimus /V/. Proxima tit. Ionic. exempla med. IV s. non antiquiora Att. χιλ- præbent; cfr Favre. Exempla Miles. initio III s. non antiquiora vulgarem morem sequuntur: χίλιαι H. p. 196[51] ἐνακισχίλιαι[57] (ind. Seleuci) χίλια[62] /288/7/ ἑξακισχιλίας **138**[69] etc. /c. 282/ etc. — Att. χῑλι-

ex χειλι- assimilatione ortum est; cfr Wack. I.F. 25 p. 326 sq., Hom. p. 7 sq. Schw. p. 193, Bechtel III p. 69 p. 70.

In μειλιχ- etc. -ειλ- ex -ελσ- (-εσλ-?) ortum est; Mileti [μ]ε̣̄λ̣ίχματα **31** a[2] με̄λίχματα[5] /VI/ invenimus. — Proximum exemplum in tit. metr. obvium est: μῑ́λιχον Ab.B. 11 p. 64[31] /II—III p./; cfr Μειλιχίου Amorgi G.D.I. n. 15 e /V—IV?/ obvium. In tit. Att. μειλιχ- et μιλιχ- invenimus; cfr Meisterhans p. 56, Kretschmer, Vas. p. 133 sq. De μιλι- idem, quod de χιλι- valet.

εἱματισμόν R.Ph. 43 p. 213[48] iuxta ἱματισμόν[58] deprehendimus /II: 1/. Verisimile est, εἱματ- hoc tempore obvium non pro ionismo habendum esse, sed itacismo pro Att. ἱματ- scriptum. εἱμα- enim Ion. est (ex ·Ϝεσμ- natum.) εἱμάτιον Ceæ /V/ occurrit, ἕμα Chii G.D.I. n. 57, cfr Favre, contra Att. ἱμάτιον Sami /IV/; de Att. ἱματ- cfr præter l. l. Sommer, Lautstud. p. 115, Solmsen K.Z. 29 p. 73.

His in vocibus -ει- contractione (ε + ε) ortum est: Κλε̄́σιος I.B.M. 933 /VI/ ἐποίε̄ν (= ἐποίει) 932 /VII/VI/ ἔχε̄-? (χέω) G.D.I. n. 34[4] /VII/VI/ προσαιρε̄ται **133**[7] /V + I/; contra exstant Κλειδίκο̄ **122** I[21] /506/5 + 335/3/, (quod tamen etiam IV s. attribui potest) — ἐπεστάτει Sb.B. 01 p. 911[4] Ἠράκλειτος[5] /380/79/ Κλεινίω **9** b[7] Κλεινίας[15] /391/87/ Ἡράκλειτος **122** II[49] /366/5/ Κλεισίππο̄[65] /350/49/ Κλειταγόρας Κλειτωνύμο̄[71] /344/3/; cfr § 27, 2 b. In infinitivo ει ex ε + ε ortum est; cfr Br.Gr.Gr. p. 412. Mileti ἔ̣ρδε̄ν **132** b[4] ἐ̣[πι]π̣έσσε̄ν[6] /VI: 2/ φεύγε̄ν **187**[2] [ὀφε]ί̣λε̄ν[7] ὀφείλε̄ν[9, 12] ὀφείλε̄[ν][10] /V/ invenimus. Accedit ποιε̄ν **187**[11] /V/ ubi ει ex ε + ε̄ natum est. Utrum θύειν **133**[10, 24] iuxta ἐπιδιαιρε̄ν[33] ἐπιπέσσε̄ν[36] παρέχε̄ν[41] V an I s. tribuendum sit, diiudicari non potest. Inde a 323 tit. ει constanter exhibent: θύειν **136**[3] μετέχειν[8] ὑπάρχειγ[23] /a. 323/ etc. Solum ἔχεν (= ἔχειν) R.Ph. 24 p. 246[7] /295/81/, si non scribendi vitio ortum est, antiquam scribendi consuetudinem exhibet; (H. p. 34 ἔχ(ο)ν scripsit.) — θεῖναι **133**[4] /V + I/.

Ex ἐνς Ion. ἐς, Att. εἰς ortum est. Ex. tit. Cret. coniectari potest ἐνς, ἐ̄ς ante vocales, ἐς ante consonas in lingua palæogr. in usu fuisse; cfr Br.Gr.Gr. p. 87, Brause p. 211 sq. Attici autem εἰς et ante vocales et ante consonas adhibuerunt, Iones et Dorienses plurimi ἐς; cfr G. Meyer p. 121, Bechtel III p. 240, Kühlewein p. 108 sq. Mileti hæc reperimus: ἐς **132** a[3] b[1] ἔσω(?) b[8] /VI: 2/ ἐς **31** a[3, 8] /VI: 2/ **133**[4, 18, 26, 20, 44] /V + I/ ἐσιο̄σαν **187**[11] /V/ — ἐς Sb.B. 01 p. 911[21] /380/79/ (iuxta ει pro ε̄) **9** b[26] /391/87/ (iuxta ει pro ε̄)

— **135**[8, 13, 28, 32, 29] ἐσπλέ͞οσι[9] /a. 323/ (iuxta εἰσαφ. etc.) ἐς **137**[12] /a. 323/ ἐς omnibus his locis ante consonam obvium est. Contra his locis εἰς invenimus: εἰσάφιξιν **135**[7, 13] εἰσ⟨αγ⟩άγωνται[11] /a. 323/ εἰσκηρύσσεσθαι **136**[11] εἰς τ.[4, 12] /a. 323/. Ab hoc tempore omnes κοινῆς tit. Att. εἰς præbent: **138**[4, 12, 24, 29, 23] / c. 282/ etc. — Schlageter p. 6 sq. falso contendit C. 2852[38] /288/7/ ἐσγεγραμμένων exhibere; et H. p. 196 et Ditt. Or. 214 ἐπιγεγραμμένων scripserunt. — Vetustissima formæ Att. exempla Oropi G.D.I. 5339[2] /V—IV/, Thasi 5461[16] /c. 411/ occurrunt; cfr Favre. Cum ε̨ etiam IV s. signo ε notatum sit, accuratius diiudicari nequit, quo tempore forma Att. prævalere coeperit. ἐς autem post IV s. obvium pro residuo Ion. habendum est. ἐς etiam aliis locis κοινῆς temporibus comparet; cfr Schweizer p. 45, Nachmanson p. 20 sq. Hauser p. 25, Bl.Debr. p. 19, Dienstbach p. 25 sq., quorum exemplis hæc addo: ἔσω Cyzici Perrot 49[7], in vico Chorsum Heberdey-Kalinka I 19[5] obvium, ἐσ- in Caria Hula Szanto p. 15, 7[2] obvium. — Ut iam vidimus, tit. **135** /a. 323/ ἐς sexies ante consonam positum exhibet, εἰσ- autem ante vocalem bis. Contra **136** eiusdem fere æt. εἰσ-, εἰς ante consonam præbet. Tamen nullo modo Dienstbachio assentior statuenti ἐς Prienæ ante consonam usitatum esse, ἐ̨ς autem ante vocalem. Dial. enim Ion. nulla exempla ad eiusmodi sandhim pertinentia exhibet. — Etiam Favre cum Dienstb. conspirare videtur.

Cum Ϝ post nasalem vel liquidam extinctum esset, in dial. Ion. al. præcedens vocalis producta est, in Att. autem plurimisque aliis productio non facta est. Tamen monendum est, huius productionis exemplum apud Euboicos non nisi in uno tit. metr. exstare; cfr Solmsen, Unters. p. 302 sq. Meillet M.S.L. 20 p. 126 sq. Herrmann K.Z. Erg. H. 2 p. 68 sq. Wack. K.Z. 25 p. 260 sq. Smyth p. 203 sq. Lindemann p. 14 sq. Meister, Herodas p. 832, Bechtel III p. 71 sq. Forma Ionica semel Mileti occurrit: Πρόξεινος **122** I[91] /436/5/; sed verisimile est, in Ξεναναρχίδης **122** II[28] /387/6/ Ξεναρχίδεω[64] /351/0/ et fortasse in Πρόξενος Head, Ionia p. 190 (bis) /350/34/ ε̨ ε vocali notari. Num idem de ξένια **135**[36] /a. 323/ ξένος Ra 28 p. 106[6, 7] /IV: 2/ valeat, valde dubito. In tit. κοινῆς, ubi ε̨ signis ει semper notatur, semper Att. ξεν- legitur: Ξεν- **138**[44, 48] /c. 282/ etc. cfr præterea Favre, G.D.I. Ind. p. 907. Smyrnæ semel forma Ion. eo tempore, quo ει in ῑ transibat, servata est: Ξινιάδου G.D.I. 5616[25] /III: 1?/.

Ion. εἵνεκεν non nisi apud script. Ion. invenitur; cfr Favre. In ἕνεκεν **142**[10] /c. 323/, quod vetustissimum huius vocis exemplum Mileti est, vix ε pro ε̄ scriptum est. Eodem enim in tit. εἶναι, ἥκουσι sim. occurrunt; cfr § 1, 2, Handel p. 27 sq. Schulze Qu. ep. p. 135 p. 494 sq. Wack. Hom. p. 134 sq. De εἵνεκ- apud Att. obvio cfr Wack. K.Z. 28 p. 109 sq.

ἔνατος Ion. forma est; cfr Br.Gr.Gr. p. 251, Schulze, Qu. ep. p. 104 sq. Osthoff, M. U. 1 p. 123. Mileti igitur ἐνάτῃ **133**[8] /V + I/, Chii G.D.I. 5653 d[2] ἐνα[κ]οσίων legendum est. Scriptura εἰν- in tit. Ion. desideratur. Bechtel autem, G.D.I. 5653 ειν- scripsit. Sed etiam hoc in tit. ε̄ more sæculi ε signo notatur; cfr Ind. p. 907.

Quo modo ει in Νειλεύς, Νείλεως ortum sit, incertum est. Mileti in κοινῆς tit. occurrunt Νειλειδῶ[ν R.Ph. 21 p. 38, 7[7] /65/ Νειλέα **269**[2] /a. Chr. n./ Forma Aeol. vel Dor. in tit. metr. exstat: Νηλεΐδαισιν 12[7] /c. 200/. Νειλ- apud Hdtm (IX 97) Theocr. Callim. Plut. al. occurrit, cfr Bechtel III p. 133, Crannone /III/, cfr Bechtel, Pers. p. 575, Νηλεύς autem apud epicos. Falso Hirt p. 159 contendit η palæogr. esse. Necesse enim est, formas Νειλ-, Νηλ- aut vocalium ε et ε contractione aut productione ortas esse. Si autem Νηλ- vocis vere Aeol. forma est, necesse est, Νειλ- et Νηλ- contractione orta esse.

Ad Νεῖλος (Nilus) Νειλοστράτου H. p. 206, 5[3] /177/6/ referendum est; cfr Bechtel, Pers. p. 328; verisimile est, signis ει Aeg. ε̄ notari; cfr Νε̄λωνος G.D.I. 5771 /V/ in tit. adesp. obvium.

3. Satis constat Ion. ἤνεικα Aeol. et Dor. ἤνικα respondere; cfr Br.Gr.Gr. p. 322; ἤνικα apud Argol. Cret. Calymn. Delph. Lesb. Boet. occurrit; cfr Thumb p. 110 p. 132 p. 149 p. 230 p. 264, Bechtel II p. 493 p. 588 sq. p. 132 sq. I p. 90, Hanisch p. 21, Wack. Hom. p. 111 sq. Leitzsch p. 38, Thumb p. 358 Bechtel III p. 203 p. 210. — Mileti Ion. ἤνεικα in κοινῆς tit. occurrit: ἀπενείκαντα **147**[32] /205/4/ ἐξήνειχεν **150**[16] συνενεικεῖν[24] /173/2/; cfr § 73, 2. — ἐν]εικάντων Chii G.D.I. 5653 b[3] /V/ occurrit, ἠνείχτθησαν Ephesi n. 49[2, 3] b[7] /VI/; ἠνεικ- apud Hom. Hdtm Hippocr. Anacr. legitur; διενεικάντων in Lycia /II p./ obvium est; cfr Hauser p. 114. — ἐνεικ- ampliorem apophoniæ gradum exhibet, ἐνικ- autem debilitatum. Debilitata forma Ceæ occurrit: ἐ]ξενιχθῆι G.D.I. 5398[24] /V/.

4. Etiam vicissitudo inter Ποσει- et Ποσι- facta ad apopho-

niam revocanda est; cfr G. Meyer p. 182 p. 388. Atheniensis mensis nomen Ποσιδεών est, quæ forma ne in imp. quidem ætatis tit. deest; cfr Meisterhans p. 54, Lademann p. 32. Att. morem pap. Ptol. et tit. Magn. secuti sunt; cfr Nachmanson p. 50, Mayser p. 93. Delphis Ποσει- II s. obvium est; cfr Rüsch p. 28. Mileti in κοινῆς tit. Ποσιδεῶνος **149**[42] /176/5/ Ποσιδεῶνι **368**[14] /II—I/ -ῶνος **134**[41] /I p./ occurrunt. Contra dei nomen Ποσειδῶν est. Mileti Ποσειδῶνι **366**[3] /II/ exstat. Itacismi exemplum Ποσιδῶνος **298**[3] /II p./ -ος **191**[5] /III—IV p./ est. Videtur et Ποσιδεῶν (plur. gen.) Ab.B. 11 p. 68 /inc. æt./, quod patriæ nomen est, huc ducendum esse. — In nominibus propr. huc pertinentibus forma Ποσει- Mileti et vetustior est et frequentior; exempla, uno excepto, κοινῆς æt. sunt: Ποσειδωνίō **122** I[69] /458/7/ — Ποσειδίππου **123**[36, 47] Ποσείδιππος[29, 42] Ποσειδωνίου[42] Ποσειδώνιος[48] /288/70/ Ποσειδώνιος **138**[58, 61] Ποσείδιππος[66] Ποσειδίππου[65] /c. 282/ Ποσειδίππου H. p. 195[1] /288/7/ p. 198[3] /287/6/ Ποσειδωνίου **141**[4, 6] /c. 228/ Ποσειδώνιος **124**[18] Ποσειδίππου[31] Ποσειδωνίου[35] /215/197/ — Ποσειδί̣ο[υ **65** a[8] /c. 200/ Ποσειδωνίου **65**[2, 5, 6] /a. 200/ **75**[8] /c. 200/ Ποσειδώνιος **75**[6] /c. 200/ **79**[1] /c. II/ **77**[8]; tit. **65—79** nomina hominum externæ orig. præbent. — Ποσειδίππου R.Ph. 44 p. 57[3] /II: 1/ [Πο]σειδώνιος **151**[26] /II: 1/ Ποσειδωνίου **150**[6, 10, 32, 126] /173/2/ Ποσείδωνιος I.B.M. (927[28, 29] /I/) 924 b[22] /54/ Ποσειδωνίο[υ C. 2868[3] -ίου[5] /a. Chr. n./ Ποσείδωνιος **176**[11] /III p./; — -σι- et raro et sero occurrit: Ποσιδῶνις I.B.M. 925 c[10] /45/ Ποσιδώνιος 924 c[31] /53/ 923 c[5] Ποσιδωνίου[23] /I—II p./ Ποσιδώνιος J.H.S. 6 p. 352[22] /I: 2/ Ποσιδώνιον L.B. 224[5] /æt. imp./ Ποσιδωνίου C. 2878[28] /II p./ Ποσιδώνιε C. 2884[1] (metr.) — Quæ cum ita sint, non dubito contendere Ποσι- ex Ποσει- ει in i mutato ortum esse; quod idem iam Dienstbach fecit. Neque enim obstant exempla alibi inventa. Prienæ Ποσει- inde a IV s. sæpius occurrit, Ποσι- autem non a. I s. cfr Dienstbach p. 46 sq. Idem fere valet de exemplis ab aliis congestis; cfr Schweizer p. 54, Rüsch l. c. Hanisch p. 22. Vetustissima formæ Ποσι- exempla Delphis II s. exstant. Apud Hdtm Ποσειδώνιος, Ποσειδέων (Neptunus) Ποσιδήιου inveniuntur, quæ pro formis Ion. habendæ sunt; cfr Smyth p. 150 sq. Schulze, Qu. ep. p. 11. p. 49.

5. De Κάβειροι, Κάβιροι cfr Kretschmer, Vas. p. 135. Exempla Milesia nullius momenti sunt: Καβίρῳ **360**[5] /I p./ (epist. Pæti) -ων C. 2882[4] /æt. imp./ [Κ]αβείρων B.C.H. 1 p. 288, 64[5] /æt. imp./

6. κοινῆς temporibus ει in ῑ abiit (exceptis, ubi Ion. ει Attico

ε respondet (cfr 2); quæ mutatio III fere s. facta est; cfr § 6, 1 cum l. l. Schw. p. 192 sq. Hoffmann III p. 380 p. 426. De ει ante vocalem posito cfr 7. Mileti illius mutationis testimonia a. initium II s. non occurrunt. Sed tenendum est, et Milesios et alios antiqua servare conatos esse. Hæc igitur Mileti reperimus: ἱματισμόν R.Ph. 43 p. 213[58] iuxta εἱματισμόν[48] /II: 1/ (cfr 2) ἐμμίνωσιν **149**[63] (iuxta γεινομένου[41]) /176/5/ συντηρῖν **368**[7] διένιμαν[11] -μ[αν[17] ἐπαύξιν[13] ἰσήννινκαν[16] ἰσηνινκαν[18] ἰς[18] /II—I/ Τιχιεσσέων R.Ph. 21 p. 38, 7[7] /65/ Διδυμῖ **299** /I/ Ἀριστογίτου **126**[33] /33/2/ ὀφίλον[τ **7** b[25] /I/ Ἀριστίδης I.B.M. 924 c[11] Βασιλίδης[18] -λίδου[40] /53/ φύσι Ab.B. 11 p. 67[2] Ἡρακλίτου[2] ἰκόσι[10] ἰκόνι[12, 16] δεδιπνικυίας[23] /2/1/ Διδυμῖ R.Ph. 23 p. 149[22] /I p./ χαίριν **156**[5] πιράσομαι[8] αὔξιν[8] διακιμένων[9] -κίμενον[12] (epist. Claud.) βασιλῖς **204** a[11] πράσι[9] ἀπογραφίς[11] τελεσθίς[13] ἀποτίσει b[11] /I p./ ἀπάγι **205** a[4] /c. Hadr./ λιτουργόν **263**[9] /æt. imp./ ἐπί (= ἐπεί) Ab.B. 11 p. 63[3] δῖται p. 64[10, 26] Σωτίρης[16] -ας[8, 28] Σώτιραν[30] /II—III p./ Διδυμῖ C. 2863[2] /æt. Hadr./ ἀπαγ[γ]έλλι **340**[2] /III p./ καρίσσι(?) = καρύσσει C. 2892[10] (metr.) — Vetustissima huius mutationis exempla, quæ in regione Ion. exstant, adiungo; T[ε]ιμαγόρης Ephesi G.D.I. 5607[11] /IV/ occurrit, Ἀφροδείτης Erythris 5692 c[48] /c. 278/ Ξινιάδου Smyrnæ 5616[25] /p. 300/; ex quibus coniectari potest, hanc mutationem potius initio quam fine III s. factam esse.

7. ει ante vocalem positum. Iam (§ 3, 6) demonstratum est, inde a IV fere s. ε et ει, inde a III vel II s. ε, η, ει ante vocalem idem sonuisse. Mileti his in vocibus ε pro ει ante vocalem scriptum exstat: δασέαν Ra 28 p. 106[2, 6] /IV: 2/ (cfr πλατεῖαν **133**[27] /V + I/) in κοινῆς tit. Ἀλεξ]άνδρεα H. p. 199[8] iuxta — δρειαι[3, 10, 17] (-δρειαι septies, fortasse iure, suppletum est. /281/79/; Ἀλεξανδρεισæpe occurrit: H. p. 205, 4 /225/4/ Ab.B. 11 62 sq. /224/3/ H. p. 202 /178/7/ p. 206, 5 /177/6/ p. 200 (C. 2853 b) /168/7/ p. 203 (C. 2858) /165/61/ p. 207, 6 /II: 2/ p. 209, 10 /II—I/ — Ἡρακλέαι **148**[66, 72] /c. 196/ Ηράκλεαν **150**[60] iuxta Ἡρακλείαι[26] et decies Ἡρακλείᾳς[88] Ἡράκλειαν[88, 108], Ἡρακλεωτ- (sæpe) /173/2/ cfr etiam Ἡρακλείας H. 2 p. 89[19] /II: 1 / — Ἡρακλεωτ- **50**[3] /228/7/ **41** II[9] /226/5/ **46**[8] /206/5/ **66**[5] /III: 2/ **77**[7] /c. 200/ (Sb.B. 05 p. 981[3] /III—II/) **64**[1, 4, 5] /III—II?/ **148**[59, 70, 71] /c. 196/ **150**[10, 17, 25, 28, 32, 34] et vicies /173/2/ **72**[6] /c. 200/ **71** I[6] /II?/ **82**[4] /II?/ **85**[1] /c. 200?/ **81**[3] **86**[4, 12] **88**, **89**[5] /III—II/?/ **79**[4, 5] /II?/ Forma Ἡρακλειώτης, quæ Mileti non occurrit, Athenis Delphis alibi obvia est; cfr

Rüsch p. 85 sq. Lademann p. 29. Cfr Σελεύκειαν **143**[18, 22] Σελευκε̣[ία]ι B[58] /212/1/ (B Trallian. est) — βορέου R.Ph. 29 p. 239[24] βόρεομ̣ p. 240[67] /217/6/ cfr βόρει[ον R.Ph. 43 p. 198[5] βορείου p. 199[9] β]ορείου[16] βόρειον p. 200[52, 61] βόρ]ειον[58] βορείωι[63] p. 202[38, 50] /III: 2/ — Ταυρεῶνα **143**[19] /212/1/ **147**[58] /205/4/ Ποσιδεῶνος **149**[42] /176/5/ Ταυρεῶνος **150**[1] -ρεῶνος[26] /173/2/ R.Ph. 50 p. 145[12] /II—I/ Ἀγνεῶνα **148**[91] /c. 196/ Ποσιδεῶνι **368**[14] /II—I/ — Ταυρεῶνος **133**[23] /V + I/ I s. adiudicandum est; Ποσιδεῶνος **134**[41] /I p./ cfr de his formis § 16, 1 a. — Ἀντιόχεον **145**[29] /200/199/ — Κ̣αλλίκλεα **48**[6] /c. 130/ Ἡδέας Ab.B. 11 p. 67[3] /2/1/ iuxta -ήας[14]; cfr Παν̣τάκλεια **62**[6] /c. 250/ Ἀδεῖα **34** a[3] /228/7/ Ἡδεῖα **38** r[6] /223/2/ **45** I[6] /216/5/ Μεν̣εκράτεια **38** q[1] /223/2/ Μεγαλόκλεια **45** II[7] /216/5/ Ἡδεῖα R.Ph. 44 p. 59, 3 /I/ **34**, **38**, **45**, **48**, **62** nomina mulierum externæ orig. præbent) — πλέω Ra 28 p. 106[2] /IV: 2/ πλέον **139**[13] iuxta πλεί[ω][14] (epist. Ptol.) πλεῖον[38] /262/0/ πλέον **143**[52] (Trallian. est) /212/1/ **146**[12] /209/8/ πλεονάκις I.B.M. 923 a[7] /I—II p./; cfr πλε̣[ῖ]ον **141**[35] πλεῖον[43] /c. 228/ πλείονα **147**[7] /205/4/ πλείονος? L.B. 222[8] /16/4/; Sic etiam Hauss. Mél.W. p. 151, Gardener autem J.H.S. 6 p. 352[9] πλέονος. Cockerell -η- habet. — In tit. Att. ante vocales longas ει occurrit, ante breves ε vel ει; Magnesiæ πλει- potior forma est, πλέον semel tantum exstat. /II p./; tit. Perg. πλει- favent; Delphis πλει- potior forma est; Prienæ et in pap. Ptol. utraque forma reperitur cfr Meisterhans p. 152, Lademann p. 124, Nachmanson p. 143, Schweizer p. 159 sq. Rüsch p. 87, Mayser p. 69, Dienstbach p. 50, Crönert p. 108 sq. — δωρεά, quod Athenis iam 403 obvium est, p. 268 regnat; cfr Meisterhaus p. 40. Exempla Miles. κοινῆς ætate non vetustiora nil nisi δωρεά præbent: δωρεαῖς **10**[17] /289/8/ (comm. Ion.) δωρεᾶς H. p. 210, 10[30] /II—I/ δωρεά Ab.B. 11 p. 50[14] /54/3/ δωρεάν I.B.M. 922[20] /I p./ J.H.S. 6 p. 353, 105[3] /æt. imp./ δωρεῶν Milet I 5 p. 54 /241/4 p./ Eodem modo res se Delphis et in Lycia habet; cfr Hauser p. 129, Rüsch p. 85. — Nachmansonio (p. 43) et Rüschio (p. 85) censentibus Ἡρακλε(ι)- πλε(ι)- δωρε(ι)ά τέλε(ι)ος constanter inter ει et ε alternantia propria indigere explicatione — cfr etiam Schweizer p. 57 — non assentior. Quod enim protulerunt, has voces ab aliis huc pertinentibus segregrare non potest.

η pro ει ante vocalem hæc exhibent exempla: μνήαν **145**[3] /200/199/ ἐπικουρήοις Ra 28 p. 114[11] /II—I/ (metr.) Ἡδῆα **79**[13]

/II?/ ἱερῆον **203** a[24, 35] ἱερῆ[ον[39] (iuxta ἱερεῖον, τέλειον) /c. 130/ ἀσφαλήας Ab.B. 11 p. 7[5] /I/ Ἀλεξάνδρηαν I.B.M. 921 a[7] /I/ cfr Ἀλεξανδρείᾳ R.Ph. 19 p. 131[11] /I p./ — [Και]σάρηα **369** a[10] ἀριστήωι b[8] πολι]τήαι[11] /I: 2/ εὐγενήᾳ **7** a[7] /I/ Λυκήωι **282**[5] /I/ εὐσέβηαν, Διδυμήων Milet I: 3 p. 394 /I: 1/ Ἡδήας Ab.B. p. 67[14] iuxta -έας /2/1/ Δ[ι]δυμήων R.Ph. 21 p. 42, 16[9] /p. 14/5/ Διδύμηα R.Ph. 23 p. 149, 29[5] /I p./ βασίληον L.B. 220[6] /æt. imp./. Etiam τέληα **133**[15] πλῆον[23] /(V +) I/ huc ducenda sunt. De ἱερῆια, ἱερῆα etc. cfr § 16, 1 a.

ι pro ει ante vocalem in his exemplis positum est: λοχῖα **204** b[9] iuxta ὑγίας[3] et alia itacismi exempla /I p./ Διδυμίων R.Ph. 21 p. 42, 17[8] Κ[αι]σαρίων[8] /æt. Calig.?/ [Κομ]μοδίων C. 2882[3] τέλιος[6] /II p./ τελιῶν L.B. 231[4] /æt. imp./ de Διδύμων = -μίων C. 2882[3, 8] cfr § 3, 6. — Ad harum vocum orthographiam cognoscendam liceat cetera ludorum nomina afferre: Διδύμηα /I: 1—I p./ -μείοις **145**[71] /200/199/ -μείων Sb.B. 05 p. 981[21] /III—II/ Διδύμεια **366**[2] /II/ Διδύμεια I.B.M. 929[2] Νέμεια[4] Ὀλύμπια[3] Ἴσθμια[4] Πύθια[5] /II?/ Διδύμεια H. p. 280 N. 4[2] Ὑακινθοτρόφια[3] Διδύμεια I.B.M. 928[4] Ὀλύμπια[6], Διδύμεια L.B. 224[7] /æt. imp./ Head, Ionia p. 201 /III p./ Babelon p. 101 (bis) /III p./ -μείων Ab.B. 11 p. 70[10] /II p./ C. 2881[4, 13] /æt. imp./ -μείον (= -ων) C. 2883[3] /æt. imp./ -[μεί]ῳν **263**[6] /II p./ — Νέμεια **369** a[3, 11] Πύθια[2] Ἐλευθέρια[5] Ἄκτια[9] Ἴσθμια[14] b[8] Πύθια a[14] Ἐ]λεύσινια b[8] iuxta [Και]σάρηα /I: 2/ Νέ]μεια **371**[3] Ἴσθμια[5] /c. 100 p./ Κομμοδείων Ab.B. 11 p. 70[10] /II p./ Κομοδείῳν **121**[3] /II p./ Κομοδείων **263**[7] /III p./ Διδυμ]είον (= -ων) Κομμο[δ]είον (= -ων) C. 2885 c[16] /II p./ — Sed etiam exempla I p. Chr. n. s. vetustiora occurrunt. Πυθείη, quod epitheton Dianæ est, in his tit. legitur: R.Ph. 24, p. 323 /III: 1/ H. p. 252 A[3] p. 253 C[3] /I/ Hermes 55 p. 177[1] /38/7/ Milet I: 3 p. 409[1] /7/ Ab.B. 11 p. 67[1] /2/1/ R.Ph. 23 p. 149, 29[22] /I p./ Πυθείη antiqua forma est; cfr G.D.I. 5511 ad tit. Inde a II s. Πυθίη occurrit: Πυθί[ης R.Ph. 25 p. 6[1] /II/ Πυθίης (-ηι -η) L.B. 223[2] /p. Chr./ C. 2885 c[2] /æt. imp./ **302**[1] /æt. Hadr./ H. p. 260 N. 3 /æt. Hadr./ B.C.H. 1 p. 288, 64[2] /æt. imp./ Ab.B. 11 p. 71[3] /II p./ **265**[16] /II p./ C. 2866 /æt. imp./ R.Ph. 23 p. 320, 36[7] /æt. imp./. Verisimile non est, hanc formam suffixorum confusione ortam esse, cum Græci in nominibus deorum scribendis antiquæ consuetudinis studiosissimi fuerint. Itaque non absonum est statuere Πυθίη ex -είη, ει in i mutato ortum esse. Quod mihi videtur etiam latius patere. — Iam demonstratum est (§ 3, 6) ε et ει ante vocalem alterum iuxta alterum

ad ε ante vocalem exprimendum in usu fuisse; sæpe eodem in tit. utramque scribendi rationem invenimus; η eadem vice fungens inde a II: 1 s. occurrit. Tit. exeuntis II vel ineuntis I s. ε, ει, η eadem vice fungentia præbet. ε pro ει ante vocalem exeunte IV s. invenimus; eiusmodi exempla inde a III s. increbrescunt. Exempla ε pro ει ante vocalem iuxta ει recte positum exhibentia eodem in tit. inde ab initio III s. occurrunt. η pro ει ante vocalem inde a 200/199 occurrit. In Πυθί[ης ι pro ει II s. scriptum est. Ex allatis exemplis apparet ε, ει, η ante vocalem a III fere s. idem sonuisse, ε et ει iam initio IV s. Inter omnes fere constat, ε, ει, η ad sonum ē exprimendum adhibita esse; Sed plurimi censent sonum ē etiam p. Chr. n. servatum esse, quod ex eo probare conati sunt, quod η adhibitum est. Cfr Schweizer p. 55 sq. Nachmanson p. 41 sq. Dienstbach p. 47 sq. Hauser p. 36 sq. Rüsch p. 82 sq. Schlageter p. 8, Br.Gr.Gr. p. 55 sq. η pro ε vel ει ante vocalem imp. quoque ætate occurrit; cfr præter l. l. Mayser p. 74 sq. Rüsch p. 87 sq. Meisterhans p. 47 sq. Lademann p. 29 sq. — Salonius p. 57 sq. — η, quod κοινῆς temporibus in diem coartatum est, paulatim in i abiit; quæ mutatio in Asia c. Chr. n. fieri coepta est; cfr § 4, 2. Ex eo, quod η V vel IV s. pro ει ex ηι ante vocalem orto positum est, coniectari potest, η iam hac ætate ante vocalem sonum satis clausum significare potuisse. Postquam ει in i abiit, η pro ει vel ε ante vocalem scribi coeptum est ad significandum, quo modo ε vel ει ante vocalem sonuissent, non quo modo sonarent. Id, quod hæc scriptio retenta est, non vetat sumere ē ante vocalem eodem tempore, quo ante consonam, in i abisse. Testimonia non desunt. Ex enim exemplis talibus, quales sunt Αἰνεᾶται, -ειᾶται, -ιᾶται, Αὐλεᾶται, -ιᾶται, Χαλκεᾶται, -ειᾶται, -ιᾶται — cfr Meisterhans p. 55 sq. G. Meyer p. 110, Cauer Curt. Stud. 8 p. 272 sq. — concludi potest, Athenis iam V s. inter ε, ει, ι ante vocalem vix quidquam distulisse; cfr etiam Ἀντικλίους /325/ (Meisterhans p. 45) Διοκλίος /IV/ (Rabehl p. 14); Lademann p. 30 hæc Athenis invenit: Ἐπικράτια /c. 320/ — cfr etiam Bechtel, Frauennamen p. 22 sq. — εὐσεβίας /III/ Ἀρ]ήου /c. 40/ Ἀρήου /14—41p./ Ἀ]ρίου /14—37 p./ ἱερίας /æt. Aug./. In pap. Ptol. πλίω /III/ invenitur; cfr Mayser p. 88 sq. In pap. Herodæ /II/ μῖον pro μεῖον III 59, λῖα pro λεῖα II 70 leguntur; cfr Meister, Herodas p. 772; accedit ὑγία IV 95; cfr Meister l. l. p. 703. Rhodi ι pro

ει ante vocalem c. 100 comparet; cfr Björkegren p. 39, Nachmanson B.B. 27 p. 293. Crönert p. 26 sex eiusmodi exempla attulit. Schlageter p. 8 ἀστίας, quod Deli obvium est /c. 250/, huc duxit. Delphis γυναικῖον /I/ obvium est; (γυναικεῖον (vel -κεῖον, -κῆον) sæpe occurrit.) Eodem in tit. εὐσεβί[α]ς iuxta εὐσεβείας exstat /I p./; accedit Σωκράτιειαν /II/ (quod Rüsch pro errato habet); cfr Rüsch p. 75, p. 83 p. 87 sq. Prienæ συγγεν[ί]αι I.Pr. 109[46] /c. 120/ iuxta συγγενείας 5[5] /c. 325/ occurrit, quod tamen Dienstbach p. 47 censet analogia suffixo -ία instructum esse. Vix dubium est, quin eiusmodi suffixorum vicissitudines, sono ει in ι mutato non antiquiores, ad hanc mutationem referendæ sint. ἀμέλιαν Ephesi I.B.M. III: 2, 521[7] /I: 2/ obvium, ἀμελίας Commagenæ /69/34/ obvium, quæ attulit Schweizer p. 54, al., eodem modo interpretor.

ει pro ι ante vocalem scriptum est in υείός **79**[10] /II?/ Ἀπφείων **205** a[2] /II p./ Eiusmodi exempla congesserunt Lademann p. 32 sq. /I/ Nachmanson p. 24 /I: 1/ Schweizer p. 74 /I/ Barth p. 51 /æt. Aug./ Mayser p. 88 sq. /inde a III s./ Crönert p. 28 sq. Rüsch p. 93 p. 98 p. 90 /inde II s./.

ιει in ιῖ abiit, ιῖ autem in ῑ coaluit, quod aut ει aut ι scribi potuit, sed sæpius scriptura ιει retenta est. Athenis a. 100 nil nisi ιει invenimus. In pap. Ptol. Σουχίωι pro -ιείωι anno 111 invenitur, in pap. Herodæ /II/ ὑγία occurrit; cfr Schw. p. 194, Lademann p. 33 sq. Rüsch p. 99, Nachmanson p. 69, Meister, Herodas p. 703, Mayser p. 92. Mileti hæc occurrunt: ταμιείου **147**[39] /205/4/ νεωποιεῖον H. 2 p. 87[6] /II/; contra Ὑγείας **300** /æt. imp./ Ὑγείᾳ C. 2864[4] /æt. imp./ — ὑγίας **204** b[3] /I p./.

Adn. Kretschmer, Einleit. p. 225 censet Ἀσκληπεόδωρος P.A.S. III 477—80 B[6] (iuxta Ἀσκληπιοδ- C[5] etc.) Δεί 597[6] (= Διί) sim. auctoritati linguæ Thræcum vel Phrygum tribuenda esse. Quem secutus Schweizer p. 73 Δεωμήδου I.Perg. 556[7] /rec. æt./ al. huc duxit. Sed hæc omnia recentis æt. sunt. ε ante vocalem multo ante in i abierat; (cfr υἑός K.v.Pr. II 134 B[3] iuxta υείός[5] /253/4/). Schweizer l. c. etiam Μιννίων -έων auctoritati linguæ Phrygum tribuit. Sed iam V s. ε, ει, ι ante vocales Athenis idem fere valuisse vidimus. Quam ob rem non necesse est, linguam non satis notam in auxilium adhibere.

§ 13 οι.

1. οι κοινῆς temporibus per υ in ι transiit; cfr Blass Ausspr. p. 69 sq. Schw. p. 195 sq. Br.Gr.Gr. p. 56 sq. Tit. Rhodii iam I p. Chr. n. s. οι pro υ præbent; in Lycia υ pro οι semel a. Chr. n. occurrit; cfr Björkegren p. 40, Hauser p. 37. Alia Asiæ exempla s. II p. non antiquiora collegerunt Schweizer p. 80, Nachmanson p. 44 sq. Eiusmodi exempla in pap. Ptol. raro iam II s. occurrunt, cfr Mayser p. 110 sq. Dienstbach p. 51, Athenis autem non a. III p. cfr Meisterhans p. 58 sq. Lademann p. 118. Mileti ἀναδεδειχοίας **306**[64] /II: 1/ in epist. Eum. reg. obvium est, quod tamen huc trahere vix ausus sum; cfr § 14, 1.

2. In dial. Att. οι posteriorem partem ante α vel vocales e generis amisit. Huius rei exempla Athenis iam VI s. obvia, IV s. sæpissime occurrunt; cfr Lademann p. 35 sq. Rabehl p. 15. Forma Att. ι carens in sermonem Euboic. iam V s. irrepsit; cfr Fritsch p. 44 sq.; huius rei exempla etiam Delphis /inde a IV/, apud Aetol. et Acarnan. /inde a III s./ Coi, Pergami, Magnesiæ Prienæ, Halicarn. in Lycia, in pap. Ptol. alibi occurrunt; cfr Rüsch p. 100 sq. Salonius p. 59 sq. Barth p. 54, Schweizer p. 80 sq. Nachmanson p. 45 sq. Dienstbach p. 51 sq. Schlageter p. 9, Hauser p. 38, Mayser p. 108 sq. In tit. et papyris vix nisi forma στοά obvia est. Sic res se Athenis iam V s. habet. Atticorum usum Magnetes Prienenses, Lycii, Delphi, al. secuti sunt. Mileti in κοινῆς tit. forma Ion. occurrit: στοιῆς **32**[1] -ήν[3] /III: 1/ cfr στο[ι]ήν Erythris G.D.I. n. 63[11] /c. 350/ obvium. στοιή apud Hdtm. al. legitur; cfr Favre, Hoffmann III p. 343. — Præter hæc Mileti nil nisi forma Att. exstat: στοάν R.Ph. 24 p. 246[9] /295/81/ **145**[29] /200/199/ -ᾶς **270**[7] /a. 200/ -ᾶ[ς I.B.M. 923 c[16] /c. I p./ -άν 926[8] -ᾶς[6] /æt. imp./ — Εὐβοεύς excepto, quod Styris G.D.I. 5345[13] /V/ occurrit, formæ ι carentes a. IV s. Ion. in regione non comparent. — Raro in ποιέω cum derivatis ι demptum est. Apud Att. ι ante ει vel η, suppressum est, ut ποιῶ, ποεῖς etc. declinarent; cfr. Br.Gr.Gr. p. 58. Contra Athenis ι ante α vel ο nusquam desideratur. Sed Mileti τειχοπόας **135**[30] /a. 323/ reperitur, Eretriæ G.D.I. 5314[7] /IV: 1/ ἱεροπ[ο]οί (στοιχ.) cfr Bechtel III p. 42 sq. quæ formæ sine dubio irreptarum formarum Att. analogia ortæ sunt; aliter Bechtel censet. — τειχοπόας excepto, ι non nisi ante vocales e generis demptum est; sed etiam huius modi

exempla Mileti raro occurrunt: ἐπόησε Sb.B. 04 p. 85 /IV: 2/ ποεῖσθα[ι R.Ph. 24 p. 246[23] /295/81/ πεποημένος **307**[7] /II: 1/ πόησιν **125**[10, 35, 40] /I/ ποήσαντα **134**[30] /I p./; Contra ποι- inde a temporibus arch. sæpe reperitur: ποιε̄[ν I.G.A. 489[4] /VI/ ἐποίησε I.B.M. 931 a /VII/VI/ ἐποίε̄ν 932 /VII/VI/ ποιε̄ν **187**[11] /V/ ποιήσαντες **133**[27] -ῶσιν[40] /V + I/ ἐποίησε **9** b[31] /IV: 1/ ἱεροποιῆι Ra 28 p. 106[6] /IV/ — ποι· ante η, ει etc. in his κοινῆς tit. comparet: **138**[31]/ c. 282/ **139**[10, 29, 37] (v. 10 epist. Ptol. est.) /262/0/ R.Ph. 25 p. 126[10] /c. 246/ (epist. Seleuc.) **141**[22, 27, 30] /c. 228/ **36** b[65] /223/2/ **37**[7, 67] /223/2/ **143**[25, 40] B[62] (B. Trallian. est.) /212/1/ **146**[8, 13, 33, 52] B[77, 84, 88] (B Mylas. est.) /209/8/ **147**[88, 97] /205/4/ **77**[2] /c. 200/ **145**[67] /200/199/ **150**[15, 20, 99, 54, 56, 80, 121] /173/2/ **368**[5] /II—I/ H. p. 249[6] /I: 1/ **126**[37] /I: 2/ **3**[11, 53] /I m./ (edict. propræt.) Sb.B. 05 p. 547 /æt. hellenist./ **127**[43] /I p./ **128**[10] /I p./ R.Ph. 21 p. 40, 11[3] /I p./ I.B.M. 921 b[4] /p. Chr. n./ R.Ph. 23 p. 314, 31 b[11, 14] p. 315, 32[7] p. 317, 33[5] p.320, 36[3] /æt. imp./ J.H.S. 6 p. 353[5, 13] /æt. imp./ L.B. 231[1] 226[3] /æt. imp./ — In his κοινῆς tit. ποι- ante vocales o generis occurrit: **10**[35] /289/8/ **138**[32, 40] /c. 282/ **139**[2, 14, 56] (v. 2, 14 epist. Ptol. sunt.) /262/0/ H. p. 195[22] (epist. Seleuci.) /288/7/ Ab.B. 11 p. 69[23] /III: 1/ R.Ph. 25 p. 9[17] /c. 250/ (tit. Laodices), p. 126[12] /c. 246/ (epist. Seleuci) **141** [13, 35, 50] /c. 228/ **33** d[6] /228/7/ **143**[37] B[48] (B Trallian. est.) **146**[48] B[61] (B Mylas. est) /209/8/ **147**[64] /205/4/ **145**[82] /200/199/ Sb.B. 05 p. 981[35] /III—II/ **150**[77] /173/2/. — Magnesiæ πο- non occurrit, in Lycia semel tantum; Pergami ποι- prævalet, sed πο- haud raro obvium est; Prienæ ποι- valde prævalet, in pap. Ptol. ποι- usitatior forma est. Inde a s. II πο- Athenis rarescere coepit, et inde a I p. πο- omnibus locis evanescere coepit.

Etiam scriptio inversa Mileti raro deprehenditur: βοιηγίοις **145**[71] /200/199/ Βοιη[δ]ρομιῶνος **203** a[37] /c. 130/ βοιηγίαι R.Ph. 23 p. 27, 27[6] /II: 2/ — Βοίηθος **271**[3] /I: 1/ (ed. falso Κοίηθος legit; cfr Hauss. R.Ph. 50 p. 144.) Contra exstant [β]οη[γ]ίαι H. p. 200[10] (C. 2853 b) /168/7/ βοηγ[ίαι H. p. 203[6] (C. 2858) /165/1/ βοη[γ]ός Mél. Weil p. 151[20] β]οηγῶν[15] /16/5/ βοηγός R.Ph. 21 p. 42, 16[7] /p. 14/5/ — Βοήθου Ab.B. 08 p. 42[2] /II—I/ etc. cfr præter l. l. Meisterhans p. 58, Schw. p. 195, Schulze, Qu. ep. p. 45 sq.

In Οιήτεω **122** I[56] /471/0/ pronuntiatio diphthongi significata est; eodem in tit. Οἰήτης II[1] /415/4/ exstat. Οἰήτης ad οἶη (vicus) referendum est, quod Erythris G.D.I. 5690 a[27] /IV/ loci nomen est; cfr Bechtel, Pers. p. 507. Οιἄται semel Athenis /454/ occurrit; cfr Meisterhans l. c.

3. οι ante ι positum; exempla κοινῆς æt. sunt. οι-ι semel occurrit: τειχοποικά **146**[49] /209/8/; contra exstant: τειχοποικῶν **10**[39] /289/8/ **138**[33] /c. 282/ τ]ειχοποικῶν **139**[57] /262/0/ τειχοποικά **141**[52] /c. 228/ -οποικά **143**[38] /212/1/ **147**[66] /205/4/]οποικά 37[93] /223/2/; — Athenis utraque forma exstat; cfr Meisterhans l. c. — Præter hæc ὁδοποίας H. 2 p. 87[8] p. 89[20] /II/ ὁδ]οποίας R.Ph. 50 p. 67 c. 39[28] /II: 1/ εὐποίᾳ **7** b[14] /I/ occurrunt. Athenis et Delphis (semel) -ποιία comparet; cfr Rüsch p. 112, Prienenses autem ab usu Miles. non distant; cfr Dienstbach p. 53. Alia exempla congesserunt Nachmanson p. 46, Mayser p. 110, Crönert p. 120.

§ 14 υι.

1. In dial. Attica υι ante vocalem υ evenit; cuius rei testimonia iam VI s. obvia sunt; inde a IV s. usque ad medium fere I s. formæ ι carentes valde prævalent; formæ autem ι instructæ I s. prævalere incipientes æt. imp. dominantur; cfr Meisterhans p. 59 sq. Lademann p. 37 sp. Schw. p. 199 sq. Forma υι exhibens omnibus locis κοινῆς temporibus usitatior est; cfr Nachmanson p. 46 sq. Hauser p. 38, Dienstbach p. 53 sq. Rüsch p. 114 sq. — Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: υἱός **139**[9,28] (v. 9 epist. Ptol. est.) /262/0/ -οί **62**[3] /c. 250/ -όν R.Ph. 24 p. 246[26] /295/81/ -οί **34** a[3,8,12] b[10] d[6,11] h[4,9] g[11] -ός e[6] h[11] i[5] -οί **50**[4,5,7] /228/7/ -ός **41** I[6,8] II[5,8] /226/5/ **38** u[7] p[7] s[8] v[3] aa[5] cc[3] q[2] ff[2,6] r[3,7] -οί q[5,8] ff[11] hh[4] υἱός u[3] υἱ[οί x[2] /223/2/ υἱοί **45** I[7,10] II[4] /216/5/ -ός **46**[5] /206/5/ **66** II[2] -οί III /III: 2/ **68**[13] /III/ -ός **67** I[10] /III: 2/ -οί **65** a II[2] /c. 200/ **75**[4] **76**[9] **77**[8] /c. 200/ -ο[ί] **93** /c. 200/ -ός **74**[4] **78**[5] /c. 200/ -οί **64**[3,6] υ]ἱοί[11] /III—II/ υἱοί **70**[9] /III—II/ -ός Ab.B. 11 p. 28[40] /II: 1/ Mich. 31[43] /c. 140/ -όν **247** /c. 150/ -οῦ **151**[17] /II: 1/ -ός Sb.B. 05 p. 534[6] /II/ (metr.) **82**[7] /II?/ -οί **183**[6] /II: 2/ **57**[8] /II: 2/ -ῶν **271**[9] /p. 100/ -ῶι H. p. 249[2] /I: 1/ -οῦ p. 210, 10[34] /II—I/ -όν **173**[3] /c. 67/ **12** b /I: 2/ **362**[5] (æt. hellenist.) -ός **14** /I?/ -ός R.Ph. 21 p. 39, 9[2] -όν **253** /I/ -ός I.B.M. 924 b[16] c[13,15] /I/ J.H.S. 6 p. 352, 104[22] /I:2/ **127**[2,13,24] /16 a.—3 p./ -οῦ **7** a[2] -ός[5] /I: 2/ -ός R.Ph. 20 p. 100, 4[4] /I p.?/ -όν **309**[16] /I a.—I p./ -οῦ **335** /I p./ -ός R.Ph. 19 p. 131[2] /I p./ υἱ]όν Ab.B. 11 p. 65[2] υἱοῦ[7] /I p./ -ός **128**[7] /I p./ -ός I.B.M. 923 b[10] /p. Chr. n./ -όν **17**[2] /102 p./ -όν **226**[2] /æt. Tr./ **230**[3] /æt. Hadr./ -ός Ab.B. 11 p. 36[8] /II p./ -όν **233**[8] /II p./ **235**[9] **236**[9] /II p./ **263**[11] /III p./ -όν **232**[2] /æt. Hadr./ -οί **176**[10] /III p./ -όν L.B. 210[2]

(C. 2876) /II p/. — Accedunt υἱωνόν **230**[3] **231**[3] (iuxta ὑόν) **232**[2] /æt. Hadr./ **236**[12] /II p./ — υἱοθεσίαν **125**[32] /I/. — In υεἱός **79**[10] /II?/ appellatio diphthongi significata est; cfr Nachmanson p. 48.

υ, quod raro occurrit, bis tantum a. Chr. n. invenimus: ὑοί **71** I[2] /III—II?/ ὑοθεσί[αν **148**[5] /c. 196/ — ὑόν **20**[2] /æt. Hadr./ **231**[3] (iuxta υἱων-) /æt. Hadr./ R.Ph. 23 p. 314, 31[6] ὑός p. 314, 31 b[3] C. 2881[22] ὑόν L.B. 212[10] /æt. imp./ C. 2892[11] /rec. æt./ (metr.), ὑῳ[ν]ῷν **20**[3] /æt. Hadr./ ὑωνόν L.B. 212[11] /II: 2 p./

Etiam in partic. perf. fem. gen. ι servatum est: ἀπηντ(η)κυῖαι **307**[9] /II: 1/ πεπραχυίας **306**[67] (iuxta -δεδειχοίας) /II: 1/ (epist. Eumen.) ὑδροφορηκυίας Ab.B. 11 p. 67[11, 13] -κυιῶν[17] -[ρη]κυίας[15] δεδιπνικυίας p. 68[23] /2/1/ [τε]το[κυ]ίας **202**[8] /æt. Aug./ ὑδροφορηκυίας R.Ph. 21 p. 41, 11[12] /10/1/ τετελεκυῖα R.Ph. 23 p. 315, 32[5] /æt. imp./ ἐστεφανοφορη[κυίας] Inv. 1896, 56[5] ἠρχι[ερα]τευκυίας[6] πεφωλαρχηκυίας Inv. Rayet 1874[4] ὑδροφορηκυίας.[4] — ἀναδεδειχοίας **306**[64] /II: 1/ in epist. Eum. obvium sumunt ad -οτ- masc. et neutr. gen. fictum esse; cfr Ditt. Or. 763 Wack. Hom. p. 68. πεπονηκόται Deli Ditt.[2] 588[7] /c. 180/ obvium in -κοῖαι mutare volunt; cfr Wack. Sed nil impedit, quin -κοτ- in gen. fem. analogia irrepserit. Nachmanson Eranos 13 p. 100 Choroebosco et cod. ϑ (Vindob.) Hippocrateo nisus statuit, -οῖα Ion. esse; cui Wack. assensus est. Sed dubium est, num sententia grammaticorum unius cod. paucis testimoniis probari possit; nil enim impedit, quin libri Hippocr. al. temporibus Herodiani hoc itacismo contacti fuerint. Quod ad tit. II s. attinet, monendum est, οι apud Boeotos c:a 250 in υ abisse, in pap. Ptol. huius mutationis testimonia iam prima s. II parte exstare. Tamen non nego -οῖα analogia oriri potuisse. Sed, num hæc forma dial. Ionicæ tribuenda sit, valde dubito. Difficile enim est de eiusmodi formis iudicare, quæ in vocalium mutatione positæ esse possint. — υι in nominibus propr. nonnullis obvium est: Θυίωνι **180**[4] /224/3/ (Mylas.); apud Hesych. exstat: Θύιος· Ἀπόλλων ἐν Μιλήτῳ. — Θυῖαι in Elide obvium est, Θυῖος (mensis) in Elide, in Boeotia, Lamiæ, Oropi. — Ἀγυίας **38** a[5] (Cret.) /223/2/; cfr Bechtel, Pers. p. 20 p. 524.

2. In κοινῆς tit. υι bis ante consonam occurrit: ὑικόν **203** a[40] /c. 130/ (ὑιδοῦν **367**[4] /II—I/ ex υἱ-ιδ- ortum est.) Antë consonam ι plerumque exstinctum est; cfr K.Bl. 1 p. 182, Br.Gr.Gr. p. 58 sq. — Nachmanson p. 48 recte sumit, sæpissime usitatum suffixum -ικός ad ι in ὑικός sim. servandum valuisse.

§ 15 ᾱι.

1. κοινῆς ætate ᾱι diphthongus ι amisit; a) in media voce ᾱι servatum est: Σαμοθράικηι R.Ph. 25 p. 9[26] /c. 250/ (tit. Laodicæ.) Θρᾶιξ C. 2889[5, 6] /rec. æt./. Etiam aliis locis ᾱι media in voce sæpe diligentius servatum est, quam in terminationibus. Tamen, pap. Ptol. exceptis, pauca exempla exstant. In pap. Ptol. -ᾱ- pro -ᾱι- inde ab initio II s. invenitur, in tit. Ptol. III s., Rhodi fortasse fine III s. (lectiones parum certæ sunt); cfr Mayser p. 119 sq. Björkegren p. 41.

In tit. dial. conscriptis δαῖδα **31** a[4] /VI: 2/ δαιδός **133**[32] /V + I/ invenimus. αι pro ᾱι habendum non est. Hom. enim δᾰϊ- habet; cfr Hoffmann III p. 458. Quo modo Att. δᾱι- ortum sit, nondum liquet; cfr tamen Wack. K.Z. 27 p. 276 sq. Ehrlich, Betonung p. 99 sq.

b) in terminationibus -ᾱ pro -ᾱι occurrit in δεξιᾷ R.Ph. 25 p. 10[47] ἀρχαίᾳ, χώρᾳ Ab.B. 08 p. 36[19, 20] (tit. Laodicæ) /c. 250/ χώρᾳ R.Ph. 43 p. 202[56] /III: 2/ [ἐκ]ατέ[ρ]ᾳ **148**[55] /c. 196/ (-ᾱι octies servatum est) Ἰωνίᾳ H. 2 p. 88[13] (cfr S.E.G. 2, 568) δεξιᾷ p. 89[7] /II: 1/ Ἀθηνᾷ **150**[21] Ἡρακλείᾳ[54] /173/2/ (-ᾱι septies decies servatum est.) etc. — Ut Milesiorum hac in re scribendi consuetudo facilius cognoscatur, hanc tabellam adiungo. Exempla, quæ in iis extern. tit. quos in tit. Miles. tractandis semper adhibui, leguntur, uncis inclusa sunt. Verisimile est, orthographiam horum tit. maximam in partem scribis Miles. tribuendam esse.

s.	III	III—II	II	II—I	I	æt. imp.	inc. æt.
-ᾱι	17 (8)	1	42	2	5 (1)	3	1
-ᾱ	1 (3)	—	13	—	7	15	4

ι igitur primum c. 250 in tit. Laod. desideratur, quod sine dubio Milesiis tribuendum est; cfr præterea § 17, 1 b. Plurimis locis -ᾱ pro -ᾱι a. II s. non invenitur; cfr Mayser l. c. (in pap. Ptol. scriptura inversa fine III s. comparet) Salonius p. 61 sq. (apud Acarnan. et Phthiotas -ᾱ III s. occurrit) Dienstbach p. 54 sq. Schlageter p. 10, Barth p. 55 sq. Rüsch p. 117 sq. Athenis et in Lycia huius rei exempla a. I s. non occurrunt; cfr Meisterhans p. 67 sq. Hauser p. 42 sq. cfr etiam Wack. Hell. p. 25 sq.

2. ᾱι ad *āi* Lat. transcribendum adhibitum est: Γαίου Mich. 31[43] /c. 140/ Γαίωι Γαίου H. p. 249[1] /I: 1/ Γαίου I.B.M. 924 c[13] Γάιος[19, 27, 42, 44] /53/ Γαίωι **6** a /æt. Aug./ Γάιος **189**[4, 5] /c. 84 p./ C. 2889, 1 Γαίου **192** c, d, **355**, **394**, **226**[8] /æt. Tr./.

§ 16 ηι.

1. Att. in dialecto ηι initio IV s. in ẹ̄ abiit, quod ex eo elucet, quod ει pro ηι scriptum est. Tamen scriptura ηι inde a II s. analogia in terminationibus restituta est; cfr Br.Gr.Gr. p. 62 sq. Meisterhans p. 36 sq. Lademann p. 9 sq. In Asia autem pro ηι in terminationibus posito ει vix reperiri potest, in Aegypto raro; cfr Schw. p. 201 sq. Dienstbach p. 55 sq. Mayser p. 126 sq. His locis, ut videtur -ηι in terminationibus (et augmentis) occurrens η vocalis fata secutum est. In insulis autem Ion. -ει pro -ηι reperimus; cfr Schlageter p. 10.

a) ηι in media voce ante vocalem positum iam mature in ẹ̄ abiit; scriptio ηι, nominibus propr. exceptis, hoc loco post s. V vix occurrit. Primum de eis vocibus, quæ apud Ionas ηι, apud Att. ει præbent, agendum est; cfr Fritsch p. 8 sq. Bredow p. 177 sq. Mileti ἱερήιια **133**[14, 19] /V + I/ iuxta ἱερήιοισιν[33] ἱερῆα[10] ἱερήō[38] exstat; scriptio ηιι- indicat diphthongum appellatam esse; nil autem impedit, quin ἱερήιια iuxta ἱερήιοισιν in tit. V s. scriptum fuerit. ἱερῆα autem et ἱερήō I s. tribuenda sunt. I enim s. ηιι, ηι, η, ει ante vocalem idem sonuerunt; cfr § 12, 7; cfr etiam Frænkel I.F. 40 p. 83 sq. Eodem in tit. Ἰστιήιων[41] occurrit, quod alias non legitur. Inde IV s. nil nisi ει (vel ε, cfr § 12, 7) invenimus. Proxima exempla hæc sunt: πολιτείαν **142**[4] ο]ἰκειότης[12] /c. 323/ πολιτεία **32** a[3] /c. 300/ πρυτανείωι R.Ph. 24 p. 246[39] /295/81/, etc. — ὀρκυνεῖον Halicarnassi G.D.I. 5727 a[44] /V: 2/ invenimus, Erythris n. 62[17] ἰ]ρέον /380/60/, Thasi 5487[2] Δέαλκος /IV: 1/, Eretriæ 5315[29] ἱερείων ἱερεία[36] ἱερέα[27, 30] /p. 341/0/ — Καμινήηι Chii 5653 c[22] occurrit /V/ ἰρητήην ib. n. 51[4] /V/IV/ ἱερήου Oropi 5339[33] /411/377/ cfr G.D.I. Ind. p. 913. Contra Haussoullierio, Mém. Dél. en Pers. Rech. archéol. 2 p. 155 sq. non assentior contendenti λείō G.D.I. n. 34[2] in tit. VII vel VI s. pro λήιο scriptum esse. Hoc enim tempore ηι in ει nondum abierat. Melius de hac re iudicat Keil R.Ph. 29 p. 334 sq. qui

Π·λεῖ̄ legit; recte enim censet Πόλειος patrem dedicantium esse; de Πόλειος cfr G.D.I. n. 34, Bechtel, Pers. p. 28 p. 379.

Mensium nomina initio in -ηιών exierunt; cfr Schulze, Qu. ep. p. 49, Meisterhans p. 54, Nachmanson p. 50, Mayser p. 68. Exempla Milesia, quæ κοινῆς æt. sunt; /212—c. I: 2 p./ -εών etc. præbent; cfr § 12, 7. — Athenis -ηιών semel V s. occurrit, -ειών semel (vel bis) IV s.; s. IV, III, II -εών in usu fuit; æt. imp. -ειών et -ιών invenimus. Magnesiæ -ηιών semel IV, semel III s. occurrit, -ειών semel III s. inde a III s. nil nisi -εών obvium est. -εών pap. Ptol. exhibet. — In κοινῆς tit. Τήιω[ν **148**[15] /c. 196/ Τήιας **150**[80] /173/2/ invenimus, quod nomen etiam κοινῆς temporibus per diæresin legendum esse Schweizer, al. censent; cfr Schweizer p. 64, Meisterhans p. 65, Br.Gr.Gr. p. 44. Τηιο- Tei G.D.I. 5637 /VI/, Τηιο- ib. 5632 /c. 475/5633 /370/50/ 5642/c. 300/ occurrit. Τηιι- Athenis V s. obvium est. Ad suam sententiam probandam Schweizer Τηείω[ν] C. 3094[9] Tei in tit. imp. æt. obvium attulit, quod nullius momenti est. Imp. enim ætate ηει ante vocalem nil nisi i valuit. ηιι Tei VI, Athenis V s. occurrit; quod nullo modo ad appellationem recentioris æt. pertinere potest. VI enim s. ηι diphthongus erat, V s. diphtongus ηι in ē̆ abiit. ηι studio antiqua retinendi servatum est, quod studium in nominibus propr. cum maxime viguit. — ηι etiam in nomine Galatico Δηιοτάρου H. p. 210, 10[36] /II—I/ occurrit.

b) ηι media in voce ante consonam positum; χρήιιζωσιν **133**[41] /V + I/ indicat diphthongum appellatam esse. — χρηίζω Hdts habet; cfr Favre. — Præter hoc ηι non nisi in nominibus propr. obvium est: Δῆικλος **9** b[14] /391/87/ Δηίλοχος **122** II[52] /363/2/; κοινῆς æt. sunt Δημένη H. p. 206, 4[14] /225/4/ Ἀρηιφίλου **146**[5] B[91] (B Mylas. est.) /209/8/ (Δηίλοχος I.B.M. 927[9] /I/) — Tribuum nomina bis tantum occurrunt: Οἰν[ῆι]δος R.Ph. 21 p. 39, 8[2] (incertum est) /a. 89?/; Θησεῖδος Ab. 11 p. 66[3]; cfr Lademann p. 10 sq. Nachmanson p. 54. — Præter hæc in κοινῆς tit. ει, η vel etiam ι pro ηι ante consonam deprehendimus: Βασιλείδης **61**[6] /p. 300/ (incert. orig.) **138**[64] Ἀριστείδου[48] /c. 282/ Ab.B. 11 p. 69[27] /III: 1/ Ἀριστείδ̣[ο]υ̣ **33** a[9] /228/7/ Βασιλείδης **36** aa[7] /224/3/ Ἀριστείδου R.Ph. 29 p. 239[2] /217/6/ Βασιλείδης **45** I[10] (Halicarnasseus) /216/5/ -λείδ[ης Head, Ionia p. 193 /250—190/ Ἀριστείδου **148**[21] (Patrensis) /c. 196/ Βασιλείδης -λείδου **125**[37] /63/2/ Βασιλείδου Milet I: 3 p. 238 (Inv. 45) /63/2/ Ἀρ]ι̣στείδου **362**[4] /æt. hellenist./; contra ι occurrit

in Ἀριστίδης I.B.M. 924 c[11] Βασιλίδης[18] -ου[40] /53/ Βασ̣[ι]λίδο[υ] **386** b II[6] Βασι(λ)ί-δου (νίκη in medio vocis exaratum est) c I[6]; cfr Lademann p. 11 sq. — κλεῖδα H. p. 205, 4[4] /225/4/ λειτουργιῶν **149**[36, 47] /176/5/ λειτουργίας R.Ph. 22 p. 50, 24[1] /æt. imp./ κλειστόν Ab.B. 11 p. 7[4] /I/ λειτουργῶν Milet I: 3 p. 409[9] /7/ **309**[6] /I a—I p./ λειτουργίας **134**[20] /I p./ C. 2885[7] (iuxta λιτ-) R.Ph. 23, p. 314, 31[11] λελειτουργηκότων[12] /æt. imp./ λειτουργιῶν C. 2881[14] λειτουργίας[8] λειτουργός[13] /æt. imp./ λειτουργῶν C. 2884[6] (metr.) -γός **176**[12, 15] /III p./; — η occurrit in λητουργιῶν **37**[66] /223/2/ λητουργίας **249**[7] /c. 100/ κληζόμενος R.Ph. 20 p. 101, 5[15] /65/ (metr.) — ι occurrit in λιτουργίαις (C. 2885[17]? L.B. 223[17] λειτ[ουρ]γί[αις] legit;) -ας R.Ph. 21 p. 42, 17[10] λιτουργοῦ[12] λιτουργ[ῶν[13] /æt. Calig.?/ λιτρυργίας Inv. Rayet 1874[6] -γόν **263**[9] /III p./; ι recentioris æt. est, sed non dubium est, quin ει ex ηι natum fata ει diphthongi vel ει adulterini secutum sit; cfr § 12, 7, Mayser p. 128. (λιτουργ- in pap. Ptol. iam 255 occurrit.) κλειδ- λειτ- in tit. Att. inde a IV s. inveniuntur; cfr Meisterhans p. 36 sq. Lademann p. 12 sq. cfr de κοινῆς scribendi usu (ει, η, ι) Schweizer p. 60, Nachmanson p. 51, Dienstbach p. 56 sq. Hauser p. 43, Mayser p. 127 sq. Crönert p. 39. — Athenis Βρισίς (bis) Ἡρακλίδης (semel) inter Euclid. et Aug. deprehendimus. — In tit. Laodices R.Ph. 25 p. 9[13] /c. 250/ τυγχάνει pro τυγχάνηι occurrit, ex quo concludi potest, -ηι etiam in terminationibus clausum sonuisse. Eiusmodi exempla — Atticis exceptis — etiam in insulis Ion. et in pap. Ptol. (raro) obvia sunt; cfr Schlageter p. 10, Mayser p. 129. Contra Ἑρμεῖ sim. analogia orta sunt; cfr § 54, 2.

c) ηι in terminationibus vel augmentis positum; in fronte vel in medio vocis hæc invenimus: Ὀνιτάδηισι **133**[31] -σιν[37] /V + I/ ἠισύμνησαν **122**[1] /VI + IV/ — **123**[1] /313/2/ ἠιρέθησαν **135**[37] /a. 323/ ἐπηινῆσθαι **142**[10] /c. 323/ — κοινῆς hæc sunt: ἠιρέθησαν **10**[27, 24] (v. 24 comm. Ion. est. /289/8/ ἐπηινῆσθαι **138**[13, 18] /c. 282/ **139**[41] /262/0/ ἠιρημένους **139**[56] **141**[51] /c. 228/ -οι **36**[35] -ους[67] -ων[68] /223/2/ -ους **37**[43] /223/2/ **143**[45] /212/1/ ἠιρέθησαν **146** B[89] (B Mylas. est) /209/8/ ἠιρημένων **147**[1, 69] -οι[2] ἠιρημέ̣[ν]οι[70] /205/4/ ἠιρέθησαν **144** B[16] (ignotæ urbis est) /III/ Ra 28 p. 104[8] /III/ ἠιτινιοῦ̣[ν] **148**[60] /c. 196/ τῆιδε **149**[64] /176/5/ δι]ηιρήθη Mich. 31[56] /c. 140/; contra η occurrit in διηρέ̣[θ]η **35** /228/7?/ ἐπηνῆσθαι **146** B[66] iuxta ἠιρ- (B Mylas. est) /209/8/ **145**[6] /200/199/ ἠρημένων **150**[2, 29, 49] -ους[23, 45, 95, 116] ἠρέθησαν[124] /173/2/ ἠσύμνησαν **125**[1] /89/8/ **126**[1] /53/2/ **127**[1] /17/6/ λάμπης

R.Ph. 20 p. 101[15] /67/5/ (metr.) ἐπήνεσα **156**[11] (epist. Claud. imp.), προήρηται **205** b[1] /II p./ ἦσθα **339** d[1] /III p./ (metr.) — ει occurrit in εἰρημένωμ. **138**[39] (iuxta ἐπηιν-) /c. 282/ ἐξειρημένων **146**[57] /209/8/ (iuxta ἠιρ- in parte Myl.) εἰρημέν- **147**[53, 65] (iuxta ἠιρ-) /205/4/ εἰρημένοι **149**[3] -ους[53] /176/5/ εἰρημένοι **150**[7] εἰρημένοις[91] (iuxta ἠρ-) -οι **307**[1] -ους Ab.B. 11 p. 28[20] /II: 1/ ει pro ηι non nisi in αἱρέω cum compositis neque in tit. Asiæ neque in pap. Ptol. in augmento occurrit; cfr præter l. l. Lademann p. 26 sq. Rüsch p. 126, Hauser p. 44 (in Lycia nil nisi η obvium est.) Mileti εἰρ- iam initio III s. obvium est, ἠρ- autem non a. 228. Verisimile est, ηι in augmento obvium in clausum sonum abisse. η enim iam III s. clausum appellari potuit; cfr § 4, 2.

-ηι in fine vocum positum; ηι occurrit in θ]έλῃι π. Sb.B. 01 p. 910/VI/ τἀθηναίῃι θ. Jb.B. 06 Beibl. p. 12/VI/ τὴκάτῃι. **129**[6] /VII/VI/ τ]ῇ[ι] ἀρ[**178**[1] τῇι προτέρῃι ν.[2] /VII/VI/ δωδεκάτῃι ⋮ ἐ. **31** a[3] Ἥρῃι Ἀνθέῃι ⋮ ο.[6] ἱερῇι δ.[7] ἀργῇι ⋮ [11] τῃι ἰ.(?)[12] τῇι [δὲ δω]δεκάτ[η]ι ⋮ ἐ. b /VI: 2/ (iuxta τῇ ἱερῇι); προθῇι, ἐ. **187**[10] /V/ ἔρδ[η]ι σ. Ab.B. 08 p. 20[4] ἔρ[δη]ι, δ. p. 21[10] /V/ Ἰστίῃι κ. **133**[13] τῇι ὀ.[6] τῇι δ.[13] τῇι Ἐ.[36] δεκάτῃι ἀ.[13] Κεραιίτῃι δ.[31] Ἑκάτῃι δ.[36] /V + I/ (iuxta -η) — τῇι Sb.B. 01 p. 911[4, 6, 16] βουλῇι[4, 16] (a. cons.) τῇι ἰ.[9] στήλῃι γ.[7] ἱερῇι τ.[9] ἐκγραφῇι, εἰ.[15] /IV: 1/ θέλῃι τ. **136**[7] /c. 323/ λαμβάνῃι. ἡ. Ra 28 p. 106[5] θύῃι ἡ.[5] ἱεροποιῇι τ.[6] θέλῃι ὀ.[7] /IV/ Χρυσάνθῃι Ab.B. 11 p. 65 /IV/ ἀγαθῇι **142**[13] τύχῃι[14] διαμένῃι[13] (a. cons.) /c. 323/. — De ceteris cfr tabellam. — -η occurrit in τῇ ἱερῇι **31** a[7] /VI: 2/ — τῇ δέ **133**[8] ἐνάτῃ κ.[8] Ἑκάτῃ τῇ π.[28] Ἑρμῇ Ἐ.[29] /V + I/ — Ὀλβίῃ π. **136**[2, 24] ἢ τ.[15] ἄλλῃ π.[19] /a. 323/ κυρωθῇ **32** a[3] /IV: 2/. Cetera in tabella invenies.

s.	III	III—II	II	II—I	I	æt. imp.	inc. æt.
ηι	119 (50)	1	115 (11)	6	20 (7)	34	2
η	15	—	48 (3)	3	9	68	7

ηι pro η in his vocibus occurrit: ἐκφανῆ⟨ι⟩ **37**[6] /223/2/ ἀνετέθη⟨ι⟩ H. p. 200[5] (C. 2853 b) /168/7/ χειροτονοίη⟨ι⟩ **145**[37] ᾖ⟨ι⟩[66] ᾖ⟨ι⟩[81] /200/199/ ἔτη⟨ι⟩ **150**[65] /173/2/ γέρη⟨ι⟩ **203** b[28] /c. 130/ ἐπιγραφή⟨ι⟩ H. p. 249[5] (Deli inv.) /I: 1/ Μενεκλῆ⟨ι⟩ς **316** I[2].

-η pro -ηι semel fine VI s. invenimus, quod fortasse pro scribendi vitio habendum est; sequens enim vox ab ι incipit. Tamen

monendum est, nulla alia scribendi vitia in hoc. tit. inesse. Præterea eodem fere tempore alia eiusmodi exempla Naucrati, Cyzici, Chii deprehendimus; cfr G.D.I. Ind. p. 911 sq. Hoffmann III p. 438 sq. Schw. p. 200 sq. Ion. enim in dialecto -ηι, ante vocales quidem, iam mature in monophthongum sonum abiit. Tituli **133** exempla -η pro -ηι præbentia — fortasse uno Ἑρμῆ Ἐ. excepto — I s. tribuenda sunt. -ηι enim ter ante vocalem, quater ante consonam scriptum est, semel ante vocalem, ter ante consonam omissum. In ceteris Ionum tit. -η pro -ηι ante consonam initio IV s. deprehendimus, Mileti autem a. 323; Sb.B. 01 p. 911 /380/79/ nil nisi -ηι præbet. In κοινῆς tit. mos -η pro -ηι scribendi in dies increbrescit, sed tamen non a. ætatem imp. dominatur, et ne hac quidem ætate -ηι omnino desideratur. In formulis enim velut ἀγαθῆι τύχηι, (tamen ἀγαθῆ τύχη prævalet), in nominibus et epithetis deorum vel imperatorum al. -ηι sæpe servatum est; cfr Nachmanson B.B. 27 p. 291 sq. Kalinka, Bulg. p. 438. — Prienæ -η pro -ηι fine III vel initio II s. invenimus, Pergami II s. Magnesiæ III s. in Lycia II s. in pap. Ptol. III s. Schlageter p. 10 exempla IV et III s. attulit; cfr Dienstbach p. 55 sq. Schweizer p. 65 sq. Nachmanson p. 52 sq. Hauser p. 44 sq. Mayser p. 122 sq.

2. ηι ad *ēi* Lat. transscribendum adhibitum est: Πομπῆιον **253** /I/ Φορβῆιος I.B.M. 924 c[19] /53/ Σῆιος **128**[5] /24/5/. De aliis transscribendi modis cfr Eckinger p. 80 sq. ηι *ēi* Lat. non accuratius reddi potuist; ηι enim ante vocalem paulatim in i abierat. Quam ob rem viæ aliæ temptatæ sunt.

§ 17 ωι.

1. Κοινῆς temporibus ωι diphthongus ι amisit. a) ωι in fronte vel medio vocum positum. Primum monendum est, θωιτήν **187**[12] /V/ diphthongum appellatam esse indicare. θωή genuina forma est. In θωτή ι ex ἀθώιος sim. irrepsit; cfr Schlageter, Wortschatz p. 14. θωτή Amorgi /V/IV/ Thasi B.C.H. 45 p. 147, 2 a /IV/ apud Archiloch. occurrit, θῶιέστω Oeantheæ /V: 2/; cfr Favre, Bechtel II p. 10; — In his κοινῆς tit. ωι servatum est: τῶιδε **364**[4] /III: 1/ (metr.) ζωιωτός H. p. 196[54] /288/7/ (ind. Seleuci) ὁτωι[ο]ῦν **33** e[8] /228/7/ λῶιον f[12] (orac.) Ἡρώιδου **41** I[3] /226/5/ ὥιτε **37**[68] /223/2/ Ἡρώιδης **147**[89] τῶιδε[24] /205/4/ τῶιδε **12**[12] /c. 200/ (metr.) τραγωιδίας

Ra 28 p. 113[4] /II—I/ (metr.) Κώιους Sb.B. 05 p. 981[26] τῶιδε[9] /III—II/ ζωιῆς **145**[34] /200/199/ Ἡρώιδης **149**[5, 6] κατωικηκόσιν[26] /176/5/ ὠικήκασιν **150**[57, 61] /173/2/ ζωιδίου Sb.B. 04 p. 102[3] ἑῶιος p.103[2, 3, 4, 5, — 7, 12] p. 104[4, 12, 13] -ον p. 103[9, 10] -α p. 104[7] /II/ Ἡρ]ώιδου R.Ph. 23 p. 27, 27[6] /II: 2/ Ἡρώιδου **86**[11] /c. II/ — πατρώιων **155**[21] /II/ (Apollon.) — Κώιων H. p. 209, 10[8] πατρώιωι[39] /II—I/. Contra -ω- occurrit in Ἡρώδου H. p. 200[5] (C. 2853 ter) /167/6/ — κατώκισαν **155**[15] /II/ (Apollon.) — Κώωι **119** b[5] /II—I/ Ἡρώδου **125**[24] /73/2/ R.Ph. 44 p. 38[1] /I: 1/ τραγωδοῦ Ab.B. 11 p. 41 /æt. hellenist./ ὠτινιοῦν **134**[24] /I p./ ὠκισ[μένης **262**[2] /II p./ ἡρῶον L.B. 217[1], 220[1] — σ]ώζοις Ab.B. 24 p. 19, 10[6] /III p./ (metr.) διασώζει p. 22[9] σῶζεν[22, 32] (metr.) /III p./.

b) in fine vocum; -ῶ pro ωι occurrit in τῶ ἱερῶι R.Ph. 25 p. 9[26] /c. 250/ (tit. Laodicæ) (iuxta -ωι (sæpissime) δεξιᾷ etc.), πεντεκαιδεκάτωι δόμω /[- - R.Ph. 29 p. 244[79] /217/6/. Hauss. sequentem versum ab ι incipientem fecit, quod valde incertum est. Multæ enim litteræ desunt, neque exempla exstant, ubi ωι in ω/ι divisum est. τῶ **145**[70] /200/199/ (-ωι sæpissime occurrit) τῶ H. p. 200[6] (C. 2853 ter) (-ωι ter) /167/6/ Μιλήτω **150**[60] (-ωι quinquagies fere) /173/2/ τῶ R.Ph. 43 p. 212[13, 15] ἀδύτω[13] τῶ p. 213[36, 36, 36] θόλω[36] πρεσβ[υτι]χῶ[36] (-ωι ter) /II: 1/ τῶ **307**[10] (-ωι quater occurrit) /II: 1/ χρυσῶ **306**[25] (-ωι decies) /II: 1/ (epist. Eum.) etc. cfr tabellam. — -οι semel pro -ωι occurrit: τοι (= τῶι) R.Ph. 50 p. 69[4] /II/; cfr § 22. — ωι pro ω occurrit in ἱέρεω⟨ι⟩ **203** a[9] διδότω⟨ι⟩[30,32] θυέτω⟨ι⟩[31] /c. 130/ — οὕτω⟨ι⟩ **133**[5] /V + I/ I s. tribuendum est. Χρυσώ⟨ι⟩ I.B.M. 921 a[14] /I m./ huc ducendum est; cfr § 58, 1.

Hac tabella Milesiorum scribendi usus illustratur:

s.	III	III—II	II	II—I	I	æt. imp.	inc. æt.
ωι	281 (79)	8	195 (10)	21	52 (4)	55	2
ω	1? (1)	—	28 (1)	4	7	94 (2)	5

ι diphthongi ωι in fronte vel in medio vocis positæ a. 167/6 non desideratur. -ωι- II s. servatum est, sed post finem huius vel initium I s. non occurrit. Tamen exempla admodum rara sunt. — In fine vocum ι semel desideratur in tit. Laodicæ /c. 250/ cfr § 15, 1 b. In tit. Miles. fortasse huius rei exemplum 217/6.

occurrit. Proximum exemplum 200/199 tribuendum est. Post Chr. n. -ωι sæpe servatum est, maxime in nominibus propr. al. quorum maxima pars in tit. ad honores Hadriani pertinentibus comparet. Quæ omnia studio antiqua retinendi imputanda sunt.

Non absonum est iudicare, ᾱι et ῱ι diphthongos ι iam priore s. III parte amisisse; cfr etiam Wack. Hell. p. 25 sq. Schw. p. 201. Licet haud multa eius rei testimonia a. II s. exstent, tamen considerandum est, antiquam consuetudinem summo studio servare conatos esse, quod non valde ineruditis facile contigit. ωι enim et ᾱι multo post mutationem in ᾱ vel ω factam scribebant. -ω pro -ωι III s. Athenis (semel) Magnesiæ, Delphis, in pap. Ptol. in Acarnania (semel) occurrit; cfr Meisterhans p. 67 sq. Rabehl p. 17 sq. Nachmanson p. 54 sq. Rüsch p. 130 sq. Salonius p. 71 sq. Mayser p. 131 sq. Etiam Schlageter p. 10 unum III s. exemplum attulit. Aliis locis ω pro ωι a. II s. non invenitur; cfr Dienstbach p. 58 sq. Hauser p. 45 sq. Björkegren p. 42, Barth p. 54 sq.

2. Ante consonam ωι- servatum est. ωι enim hoc loco idem quod ωϊ valuit; cfr Hauser p. 47. Mileti hæc exempla exstant: Τρωίλου Ab.B. 08 p. 23[3] /III/ Ζωίλου **38** g[10] /223/2/ (Cret.) ἡρωίς R.Ph. 44 p. 59, 3 /I/ ἡρωί[νη L.B. 216[7] στωικοῦ Ab.B. 11 p. 71[6] /II p./ Ζωίλου **386** c I[4]. — ἥρωι **368**[15] /II—I/ adiungo.

§ 18 αυ.

Apud Ionas υ V fere s. in *ü* abiit; cfr § 9, 1. Contra υ in diphthongis αυ et ευ inhærens antiquum sonum retinebat, quod ex talibus elucet testimoniis, quales sunt αϜὐτῦ, αὐτός etc. cfr Bechtel III p. 34, Blass, Ausspr. p. 73 sq. Hic enim o idem fere quod *u* valet. αο pro αυ Halicarnassi /V/ Chii /V/IV/ Panticapæi /IV/ Leri /IV: 2/ Prienæ /IV/ Erythris /IV/ Sami /IV: 1/, in tit. adesp. Athenis et in Lycia /IV/ repertis occurrit; cfr G.D.I. Ind. p. 910. — Mileti hæc occurrunt: Αὐτομέδων **122** I[51] Γλαῦκος[59] Αὐτοφῶν[100] /476/26/ Ἐπιδαορίῑ̄ II[3] Αὐτοκλῆς[16] Γλαοκίππο̄[75, 78] /414/ 336 + 335/3/ αὐτά **135**[14] -οῖς[10, 18] -οῦ[20] ἑαοτῶν[23] /a. 323/ αὐτούς **142**[8] /c. 323/. Contra autem hæc invenimus: αὐτά G.D.I. n. 34[5] /VII/VI/ αὐτός **187**[3] -ῶι[4] -ήν[12] -ό[ς][6] [αὐ]τός[8] /V/ ταῦτα **133**[27] αὐτός[13] /V + I/, quod tamen I s. tribui potest; ταῦτα **9** b[25] /391/87/ αὐτά Ra 28 p. 106[4] /IV/ **136**[4, 5] ταὐτά[20] αὐτόν[22] /a. 323/ Βαῦκος

123[6] /311/0/ etc. — εο pro ευ iam arch. temporibus occurrit; cfr § 19, 1.

2. κοινῆς temporibus αυ ante vocales vel consonas sonoras in aw abiit, ante consonas non sonoras in af vel, quod rarius factum est, in α; cfr Schw. p. 197, Dieterich p. 78 sq. Hauser p. 39. Tit. Miles. nulla eius modi exhibent exempla.

3. In Carico Λαβραυνδ- etc. transcribendo Milesii sæpissime -αυ- adhibuerunt: Λαβραύνδου **146**[20] B[73, 76] (B. Mylas. est) /209/8/ Λαβρα/υνδέως **275** Λαβρα/ύνδου **276** /æt. hellenist./ Λαβραύνδωι **277** /æt. imp.?/ Semel ε occurrit: Λαβρένδιος Ab.B. 08 p. 27. Alibi exstant Λαβραυνδ- Λαμβραυνδ- Λαβραυυνδ- Λαβραανδ- Λαβραιυνδ- Λαβραινδ- Λαβραενδ- Λαβρενδ- Λαβρανδ-; Λαβραδ- Plutarch. usus est; cfr Kretschmer, Einleit. p. 303 sq. p. 404, Glotta 1 p. 32, Schæfer Diss. phil. Hal. 20 p. 349 sq. Sundwall p. 131.

4. *au* Lat. αυ notatur: Αὔλος I.B.M. 924 c[45] /53/ **127**[23] /2/3/ Αὔλου **4** a[6] /I p./ [Κ]λαύδι[ος] Κλαυδίου R.Ph. 19 p. 131[1] /I p./ Κλαύ[διος **4** f[7] /I p./ Κλαύδιος **204** a[2] /I p./ **156**[1] (epist. Cl. imp.) I.B.M. 923 c[11] /I—II p./ Κλαύ[δ]ιος **330** /I p./ Κλαυδίου **226**[9] /æt. Tr./ **231**[12] /æt. Hadr./ Αὐρ. Ab.B. 11 p. 71[9] /II p./ **344**[12] /æt. imp./ Αὐρήλιος **200** /III p./ -ιον C. 2883[1] /æt. imp./ -ι[ον J.H.S. 6 p. 350, 98[5] -ία **263**[9] Αὐρή[λ]ι̣ο̣ν **239**[6] /æt. Comm./ Φαυστίνης **339** c[3] d[1] **343**[7] /æt. imp./ (metr.) Αὔγουστος L.B. 234[3]. /æt. Iul. Apost./ etc. — De ω vel ο pro *ō* Lat. ex au orto cfr § 7, 6 c § 8, 4, Eckinger p. 13 sq.

§ 19 ευ.

1. υ in diphthongo ευ obvium, ut iam (§ 18, 1) dictum est, antiquum sonum retinebat. εο pro ευ Chii /V; IV/ Erythris /IV/ Sami /IV/ Thasi /(a.?) IV/ Amphipoli /IV/ Prienæ /IV/ Clazomenis /IV/ Ephesi /IV; III: 1/ Panticapæi /IV/ Sinopæ /IV/ occurrit; cfr G.D.I. Ind. p. 911. — Mileti huius consuetudinis exempla inde a temporibus arch. occurrunt: Εὀθρα̣σ - - **129**[2] /VII /VI/ (iuxta ευ) Εὀαγόρεω **122** I[5] Εὀρυπύλο[78] Εὔδημος[90] Πολυδωνεός[84] Φυλεός[86] Πεδιεός[95] Εὀαγόρεω[97] Ἐντεός II[3] Εὀδήμο[4] Εὀκτός[7] Εὔδημος[12] Εὔδηλος[15] Εὀβοτίων[18] Εὀκτιμενός[25] Εὀκτίτο[25] Μολπεός[43] Εὀκράτης[45] Εὀαινέτο[50] Εὀανδρίδης[58] Εὀπόλιος[67] Λεόκιππος[75] Εὀρυσθένης[76] Εὀκράτης[96] /522/1—319/8/. Tit. c. 335/33 ex tit. antiquiore transscriptus est, sed dubium non est, quin exemplar antiquum εο præbuerit. — Εὀπτολέμο **9** b[8] /391/87/ (iuxta ευ) Εὀνομίδης G.D.I. 5514[2]

Εὀσεβής[3] /IV m./ Φυγ]ε̣λεῦσιν **142**[5] εὀεργετημάτων[7] [ε]ὀεργέτηκεν[8] Φυγελεῦσι[12] /c. 323/. — Contra ευ eodem fere tempore comparet: πρυτ̣[α]νεύοντες **129**[4] /VII/VI/ (iuxta εο) ἐκτεύς **31** a[10, 10] ἀμφορεύς[9] λευκή[6] -ῶι[6] Λεύκωι[11] /VI: 2/ φεύγῆν **187**[2] /V/ βασιλεύς **133**[22] Κρηθεύς[3] /V + I/ Εὐάνδρο **9** b[12] Εὔερ[μ]ος[17] /391/87/ (iuxta εο) ἐπρυτάνευεν Sb.B. 01 p. 911[2] /380/79/ Ἐὐανδρίδεω **122** Π[93] /322/1/ (tit. sæpissime εο præbet.) Hoc in tit. ευ a. 335/3 non occurrit, εο semel post hoc tempus. (335/3 tit. transscriptus est.) βασιλεύς Ra 28 p. 106[5] εὐστόν[5] /IV: 2/ εο p. 319/8 non occurrit.

2. κοινῆς temporibus ευ idem quod αυ perpessum est; cfr § 18, 2. Mileti Milet I: 3 p. 410 /II/III p./ in nummo Σευῆρος exstat, præter hoc nil nisi Σεουῆρον L.B. 212[15] /II: 2 p./ Σ]εουῆρος **274**[2] /217/8/ (epist. Macr. imp.) cfr Rüsch p. 137 sq.

3. Pro nomine Lat. Lucius Λεύκιος sæpissime invenimus: Λεύκιος Mich. 31[64] /c. 140/ -ιον **12** b /I/ Λευκίο[υ J.H.S. 16 p. 222 b[2] /I p./ Λεύκιος **204** a[2] /I p./ Λεύκιο[ς I.B.M. 922[2] Λευκίου[3] /I p./ Λεύκιος 924 c[13] /I/ Λεύκιον Λευκίου 928[2] /æt. imp./ Λευκίου **390** Λεύκιος R.Ph. 21 p. 39, 9[1] Λευκίου C. 2885[3, 10] iuxta Λουκίας[9]; Λουκίου Sb.B. 00 p. 107[6] /c. 100 p./ Λούκιον L.B. 212[14] /II p./ — Λ]ουκίου C. 2876[4] (L.B. Λο]υκίου (210) legit). Et Mileti et alibi Λούκιος et rarius et serius occurrit; cfr Hauser p. 40, Dienstbach p. 65.

§ 20 ου.

1. In dial. Att. et Ion. ου diphthongus in ū abiit, ex quo factum est, ut ῡ contractione vel productione ortum ου notari posset. Hæc mutatio a. V s. facta est; cfr Br.Gr.Gr. p. 61, Schw. p. 191 sq. Etiam ex titulorum Miles. testimoniis apparet id a. V s. evenisse. In his tit. Mil. dialecto conscriptis ου diphth. ου redditur: ο]ὐ **132** a[4] /VI: 2/ τούτωγ **187**[3] /V/ τούτων **133**[10, 19, 40] τούτοισιν[5, 22] οὔτω⟨ι⟩[5] οὐδέν[23] /V + / — ἀκούσας **9** b[29] /391/87/. Contra βῦν Sb.B. 01 p. 910 /VI/ **132** b[6] /VI: 2/ [β]ῦν Ab.B. 08 p. 21[10] /V/ invenimus. Licet hæc forma ad similitudinem vocum χοῦς νοῦς sim. ficta sit, cfr Br. l. c. tamen necesse est, cum hæc forma fingeretur, ου et ῡ idem sonuisse. Diphthongi ου in ū mutationem iam a. V s. factam esse etiam indicat χοῦς **31** a[7, 8] /VI: 2/ (ex-oϝo-natum); ο pro ου diphth. bis Thasi exstat /V; IV: 1/ semel Oropi /V/IV/; cfr G.D.I. Ind. p. 911.

2. ū productione suppletoria vel contractione ortum tit. in

Ion. o notabatur, quæ scriptura multo post ου diphthongum in *ū* mutatam sæpe in usu fuit. Sed a medio fere IV s. hic mos decrescere coepit, fine huius s. plane desiit. Quo modo hæc res se in tit. Miles habeat, explicandum est: a) -ουσ- < -ονσ- < -οντ-: κατα[κτ]-ε̣ίν῱σιν **187**[8] ἐσιδσαν[11]/V/ σπείσ῱σι (< -οντσι) **133**[6] πίν῱σι[16] ἴσχ῱σιν[38]/V+I/ — ἐσπλέ῱σι **135**[9] ἐκπλέ῱σι[9] /a. 323/ iuxta μετέχουσιγ **136**[20] /a. 323/ ἥκουσι **142**[2] ὑπάρχουσαν[4] -ο̣υσα[12] /c. 323/ — -ους < -ονς τό̋ς I.G.A. 487 /VII/VI/ ἐκγόν῱ς **187**[3] τό̋ς[5, 8] τ]ό̣̋[ς[1] τ̣[ό̋](ς)[2] ἐπιμηνί῱ς[5, 8] αὐτό̋[ς[6] [αὐ]τό̋ς[8] /V/ προσεταίρ῱ς **133**[7] /V + I/; — τούς **136**[12] /a. 323/ **135**[16, 17, 24, 30, 36] οὔ̋ς[22, 26, 34] Σαρδιηνούς[24] στρατ̣ηγούς[36] /a. 323/. — Verisimile est, βουλ- *e* *βολσ- ortum esse. Br. Grundr. I p. 358 sq. Gr.Gr. p. 86 sq. putat βουλ- *e* *βολν- ortum esse; cui non assentiendum est. Certe enim scimus e λν λλ ortum esse; cfr § 12, 2; de λσ et σλ cfr Meillet M.S.L. 20 p. 130 sq. Lidén, Bidr. p. 20 sq. Frænkel I.F. 40 p. 85 sq. v. Friesen p. 22; Schw. p. 283 sq. βούλομαι ad verba in *-sō* exeuntia ducendum est; (σείω, τείνω, ἀϝέξω, αὔξω, ἀλέξω, ἐπί·εσται, τρέ(σ)ω, ὀδάξω, δέψω, ἔψω, βδέω, ὀφείλω al. cfr § 12, 2 Br. Grundr. II: 3 p. 337 sq. Persson, Wurzelerw. p. 77 sq., Beitr. p. 140 p. 555 sq. p. 340, p. 572, p. 584 al.) Mileti hæc invenimus: β῱λῆι Sb.B. 01 p. 911[4, 16] /380/79/ iuxta Θρασυ-βουλίδης **122** I[69] Κριθόβουλος[92] Ἐχεβούλο II[13] /458/02/; (nil obstat, quin exemplar antiquum ου præbuerit.) βουλομένωι **135**[7, 13] /a. 323/ βουλήν **136**[8] /a. 323/. — Ionicis Eub. βο̆́λμαι adiudicant. βο̆́λομαι apud epicos atque in dial. Arcad. et Cypria obvium est; cfr Bechtel I p. 361 p. 430. Eretriæ G.D.I. 5315 βολόμενον[32] βόληται[33, 38] /c. 340/ invenimus, Oropi 5339 βόληται[31] βολομένοι[43] /411/377/. Sed in tit. Oropio τῶ[12] ἐνθῶθα[17] τό̋ς[33] etc. occurrunt, ex quibus elucet lectionem βο̆λ- pro certa habendam non esse. In tit. Eretr. nulla eiusmodi exempla comparent. Tamen huius temporis scribendi rationem consideranti suspicari licet βολ- pro βουλ- scriptum esse; cfr exempli gratia -πλέ῱σι **135**[9, 9] Διονύ̣σο[40] τούς[16] et quater οὔ̋ς[22, 26] Σαρδιηνούς[24] βουλομένωι[7, 13] αὐτοῦ[20] τοῦ[30, 40] /a. 323/. Quæ cum ita sint, Euboicum βο̆́λομαι fundamentis non satis firmis niti videtur.

In gen. sing. nominum in -κλῆς exeuntium ε et o post ε in ō coaluerunt: Ἑκατοκλέ῱ς **122** I[17] Θρασυκλέ῱ς[34] Φερεκλέος[38, 75] Διοκλέ῱ς II[10] /510/406/ cfr § 27, 2 d. — In sing. gen. stirpium in -o- exeuntium ō ex *-osi̯o* > *oo* ortum est, quod temporibus ab antiquissimis usque ad alteram fere s. IV partem littera

o notabatur. Tit. **122** sex et octoginta scripturæ ō exempla præbet. Φιλίππου II[81] /334/3/ recentioris scripturæ vetustissimum exemplum est (tit. 335/3 ex tit. antiquiore transscriptus est.) Sequuntur Ἐλιμενοῦ[84] /331/0/ (-λ̣- Ditt. 272, -α- Rehm scripsit.) et septem huius rationis exempla. Contra post hæc Μνησιθέō[100] 315/4 occurit, quod recentissimum antiquioris rationis exemplum est. Διονύ̣σō **135**[40] /a. 323/ iuxta αὀτοῦ[20] τοῦ[30, 40] reperimus. **137** -ō tantum præbet /a. 323/: Ἀθηναίō[7, 9, 10] Φιλίνō[8] Ἐφεσίō[10]. Contra **136** /a. 323/ nil nisi -ου exhibet. — Cfr etiam χοῦς **31** a[7, 8] /VI: 2/ iuxta χῦν **133**[21] /V + 1/; de βῦν cfr 1. De acc. χοῦν βοῦν cfr § 27, 3 e, § 58, 3; (χοῦς ex *χοϝο- natum est.) Etiam Βότης **135**[2] /a. 323/ huc duco, cfr Βούτας K.v.Pr. I 166[10] /46/5/, quod Sundwall p. 63 nomen Lydium esse putat, Βούτης Halicarnassi I.B.M. 901 b[2] /IV/ obvium. — Βότα **247**[3] /c. 100/ ad -βοτος duco; cfr Bechtel, Pers. p. 97. — (Βούτας Miles. apud Paus. VI 17, 3 occurrit); cfr etiam Bechtel, o. c. p. 518. — Præter hæc Λυκῦργος **122** II[64] /351/0/ iuxta Ἱππόθους I[111] /416/5/ Ὀρθόνους II[5] /412/1/ Λεοντίνους[44] /371/0/ Δημούχο[74] /341/0/ invenimus. Inde ab altera s. IV parte nil nisi ου comparet: τιμουχιῶμ. **136**[8] /a. 323/ ἀνανεούμενοι **142**[3] /c. 323/ etc. — His in vocibus ō ex o + ε ortum est: Τειχιοσης I.B.M. 933 /VI/ πλακῦντινα **133**[36] /V + I/ ἀ̣ποδῦναι **187**[6] /V/; contra ἀποδοῦναι Sb.B. 01 p. 911[16] /380/79/ reperimus.

Adn. 1. Velut Διόδοτος iuxta Διόσδοτος exstat, sic iuxta *Διόσνυσος (> Thess. et Cret. Διόννυσος, Lesb. Ζόννυσος) Διόνυσος fictum est; cfr Schulze, Qu. ep. p. 79. Mileti Διο[νυσ- **31** a[3] /VI: 2/ — Διονύ̣σο **135**[40] /a. 323/ etc. invenimus. Smyth p. 143 falso censet etiam Διώνυσος (Hom. et Boeot.) Ionicum esse; cfr etiam Br.Gr.Gr. p. 147. — 2. Συρακοσ. tit. Miles. forma est. Exempla κοινῆς æt. sunt: Συρακοσίωι **103**[5] /c. 135/ -κόσιος **79**[8] /II?/; cfr de forma Solmsen K.Z. 29 p. 336 sq. Br.Gr.Gr. p. 99. Συρακοσ- Delphis et Athenis occurrit; cfr Meisterhans p. 27, Rüsch p. 31; cfr etiam Crönert p. 94. In cod. Hdteis et Συρηκοσ- et Συρηκουσ- invenimus; cfr Bredow p. 167. Smyth p. 229 falso contendit Συρακουσ- Panticapæi obvium esse. Sed, nisi valde fallor, lapis (Lat. II 300) Συρακόσιος præbet /IV/.

b) Postquam ϝ post nasalem vel liquidam evanuit, in dialectis Ion. Cret. Theræa (Cyrenaica, Rhodia) vocalis præcedens producta est, in Att. autem et plurimis aliis integra remansit; cfr Solmsen, Unters. p. 302 sq. Meillet M.S.L. 20 p. 126 sq. Buck p. 46 sq.

Lindemann p. 6 sq. Hoffmann III p. 407 sq. Schulze, Qu. ep. p. 84 sq. Wack. K.Z. 25 p. 261 sq. — ουρ- ex ορϝ- natum est; οὔρων **9** b[22] Mileti comparet, — Halicarnassi G.D.I. 5727 a[61] /V: 2/ ὄμουρος, Iasi 5518 οὖροι, Chii Ö.Jh. Beibl. 15 p. 71 οὖρος /V/. Fortasse etiam aliis in tit. IV s. οὐρ- legendum est; ο͞υ enim usque ad alteram s. IV partem signo ο sæpe notabatur. Quam ob rem difficile est diiudicare, utrum Att. an Ion. forma in tit. Ion. IV s. exstet; — cfr G.D.I. Ind. p. 909, Favre p. 305, Handel p. 29 sq. ubi exempla congesta sunt. — Magnesiæ temporibus Hadr. Ion. Οὔρων (I. Magn. 116) loci cuiusdam nomen est; cfr Nachmanson p. 23, Fick B.B. 26 p. 280. — Κούρη Amorgi et Pari occurrit; cfr Handel l. c. Mileti in κοινῆς tit. Att. κόρη sæpe obvium est: **34** /228/7/ **38** /223/2/ etc. — Præterea Κου[-ροτρόφων **24**[3] /II p./ vel simile quid legendum est. Κουροτροφ- Athenis /48/2/ occurrit; cfr Meisterhans p. 27, Schw. p. 228. — ου- in nominibus propr. huc pertinentibus servatum est: Διοσκουρίδου **45**[3] (Bargyl.) /216/5/ **76**[3] (Bargyl.) /c. 200/ **148**[23] (Magnes) /c. 196/. Accedit Διοσκουριῶνος **144** B[2] (ignot. urbis.) /III/; eiusmodi formas etiam alibi invenimus; cfr Hauser p. 29, Dienstbach p. 34, Sittig, Diss. phil. Hal. 20 p. 123, Rüsch p. 211 sq. — Athenis deorum nomen Διοσκορ- est, quem usum κοινὴ plerumque sequitur. Tamen Διοσκουρ- in Lycia, alibi occurrit. — Ad ἐπικουρέω < -*κορσ- hæc ducenda sunt: Ἐπικούρου **138**[47] /c. 282/ Ἐπίκουρος **124**[20] /213/2/ **324**; cfr Solmsen K.Z. 30 p. 600 sq. Br. Grundr. II 3 p. 133. — Ad κουρά < *κορσα (κείρω) κουρέος **209**[5] /III p./ ducendum est; cfr Persson, Wurzelerw. p. 86.

ου in Ἀπατουρ- obvium ex -ορϝ- ortum est; cfr Schulze, Qu. ep. p. 79, Br.Gr.Gr. p. 102. Mileti Ἀπατουρίῳ **122** II[60] /355/4/ exstat, præter hoc Ἀπατούριος (vel -ίου) in his κοινῆς tit. reperimus: **50**[5] /228/7/ (Heracl.) **45** II[2, 4] /216/5/ (Heracl.) **65**[8] /c. 200/ (orig. inc.) Ab.B. 08 p. 24[7] /III/ **126**[50, 50] /18/7/ **174**[1, 1, 2] /c. 110/ R.Ph. 26 p. 133 B[12] /I: 2/ R.Ph. 21 p. 39, 8[10] R.Ph. 23 p. 315, 32[17] /æt. imp./ **326**, (**363**; consulto depravatum). — Ἀπατουριῶνος Iasi G.D.I. 5515[1] /IV/ exstat, -τ͞ουριῶνος Amorgi 5372[2] /non p. III/ — -τουρίου Erythris 5692 a[45, 50], -ιος Olbiæ 5785[4] (adesp.) Att. quoque Ἀπατουρ- usi sunt, cfr Meisterhans p. 27, quod fortasse auctoritati dial. Ion. tribuendum est. — Οὐλιάδης Μιλήσ. Delphis G.D.I. 2563[42] 2564[45] invenimus, Mileti Οὐλιάδο[υ] **36** aa[6] /223/2/

-δης J.H.S. 16 p. 225[5] /III/; quod nomen ad (Ἀπόλλων) Οὔλιος ducendum est. Strab. (p. 635) hæc habet: Οὔλιον δ"Απ. καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσ. καὶ Δήλ., οἷον ὑγιαστικὸν καὶ παιωνικόν etc., cfr Bilabel p. 88, Bechtel, Pers. p. 534. οὔλειν a **solɥ-* profectum est; (**solɥ-* > Att. ὁλ-, Ion. οὐλ-); cfr Schulze, Qu. ep. p. 104, p. 516, p. 563. — Macrob. Sat. I 17 'Απ. Οὔλιος censet 'Απ. Λοίμιος esse; cfr Sittig Diss. phil. Hal. 20 p. 48 sq. Kretschmer Οὐλιάδης ad Οὐλία (cfr 3) duxit; eodem fere modo Sundwall p. 227 iudicat.

3. Athenis et Οὐλιάτης et Αὐλιάτης invenimus; cfr Meisterhans p. 61. Utraque forma ad urbem Cariæ spectat, quam Kretschmer, Einleit. p. 366 contendit Οὐλία appellatam esse. Mileti nil nisi Οὐλι[άτης] **68**[3] /III/ exstat.

4. ου litteris hi Lat. soni redduntur: a) *ū* Lat. 'Ιο]ύλιος [Ἰ]ουλίου **7** a[4] 'Ιου[λίου c[8] /I/ 'Ι]ουλία R.Ph. 23 p. 315, 32[2] /æt. imp./ etc. 'Ιουλιανός L.B. 234[2] /IV p./ **383**. 'Ιουνιανός **156**[11] (epist. Cl. imp.) 'Ιούνιος **204** a[3] /I p. /R.Ph. 21 p. 39, 9[1] -ον **344**[6] /III p./ Δρούσιλλα Ab.B. 08 p. 27 Ῥουφείνα C. 2885[2]; Ῥοῦφος **127**[24] /2/3/ -ο[ς J.H.S. 16 p. 222 b[3] /I: 1 p./ -ος **204** a[3] /I p./ -ου **260**[19] /II p./ **192** f **218**, **382** Ῥουφο- **262**[12] /II p./ [Ῥ]οῦφος **353**[4] Πούπιον **173**[2] /c. 67/ Κοσσουτίου **230**[12] /æt. Hadr./ — b) *ŭ, v* Lat. Αὔγουστος L.B. 234 /æt. Iul. Ap./ Τρανκουιλλείνης Milet I: 5 p. 54 /241/4/ 'Ακουιλλίου **226**[8] /æt. Tr./; cfr de Qui- Lat. § 9, 5 b § 7, 6 b. — Φούλβιος Ab.B. 11 p. 63 a[3] /a. Chr./ Οὐήδιον H. p. 261 /a. 15/ Νέρουα Ab.B. 11 p. 36[8] Νέρουᾳ[8] /æt. Tr./ [Ν]έρουα Νέρουαν **17**[2] /102 p./ Νέρουα **226**[2] -αν[3] -αν **227**[1] -ᾳ **310**[2] -α L.B. 210[2] /æt. Tr./ Νέρουᾳ **232**[2] /æt. Hadr./ Νέρουα **233**[10], Νέρουᾳ **234**[10] /æt. Ant. Pii/ Νέρουα **236**[14] /æt. Marc. Aur./ L.B. 212[14] /II p./ Φλαουίου L.B. 225[18] **228**[8] **229**[8] /æt. Tr./ Φλάουιος I.B.M. 923 b[8] /c. I p./ Φλαο[υίου **235**[17] /æt. Marc. Aur./ Φλαουιανοῦ **230**[11], **231**[12, 15] /æt. Hadr./ R.Ph. 23 p. 318, 34[15, 17] /æt. imp./ etc. Σευῆρον L.B. 212[15] Σ]ευῆρος **274**[2] /217/8/ (epist. Macr.) Οὐαλέριος **156**[10] (epist. Cl. imp.) L.B. 220[1] /æt. imp./ Οὐίκτορα **268**[2] /III p./ Οὐεργίλιος **4** c[9] /I p./ -ίου Ab.B. 11 p. 65[4] /I p./ **20**[13]/102 p./ Οὐεργιλ- **329** Πούδης R.Ph. 21 p. 39, 9[3] Οὔλπ[ιο]ν **17**[6] /æt. Hadr./ Οὐλπιανός Sb.B. 04 p. 83[4] /II p./ Οὔλπιον 87, 1[3], 2[1] /II p./ -ίου R.Ph. 23 p. 314, 31[6] Οὔλπιον[3] Οὐλπίου 31 b[2] p. 315, 32[15] -ί[αν **258**[6] /II p./. — μουρμίλλων C. 2889, 3, 4, -ονες 1 /æt. imp./ (lat. mur-, myr-, mirmillo) -ου I s. vel paulo ante in *ŭ* abierat, quam ob rem ad *ŭ* (*v*) Lat. exprimendum adhiberi potuit; cfr Hauser p. 41, Dienstbach p. 67, Nachmanson p. 62; cuius rei exempla

Magnesiæ I s. comparent; (vetustissum exemplum anno 138 obvium est); de *o* pro *ŭ* Lat. posito cfr § 7, 6 b.

§ 21 ᾱυ, ωυ, ηυ.

1. Contractione in sing. dat. *ἑο(ι)αὐτῶι facta, Ion. ἑωυτῶι, Att. ἑᾱυτῶι ortum est, ex quibus formis ωυ et ᾱυ in reliquos quoque casus irrepserunt; cfr § 27, 3 a, Wack. K.Z. 33 p. 2 sq. Br. Gr.Gr. p. 291 sq. cfr etiam Smyth p. 449 sq. Bredow p. 200 sq. Lobeck Philolog. 1853 p. 48. Mileti ἑωυτõ **133**[44] /V + I/ comparet, Prienæ G.D.I. 5588[4] /IV/ ἑουτῶν; cfr § 27, 6 d (de -εω ex -ηο orto). ἑαυ- Ion. in regione inde a s. V occurrit; cfr § 66, 2, Bechtel III p. 165 sq.; ἑαυτ- autem α brevi insigne, quod ex acc. ἑ(Ϝ)αυτόν vel e gen. ἑ (ἑο) αὐτοῦ originem duxit, in dial. Ion. et Att. vetustiore in usu fuit. Quam ob rem incertum est, quo modo αο in ἑαοτῶν **135**[23] /a. 323/ obvium, explicandum sit. Cfr Schw. p. 203.

2. κοινῆς temporibus ᾱυ partem posteriorem amisit; cfr Br. Gr.Gr. p. 64. Huius rei exempla inde a I s. deprehenduntur; cfr Dienstbach p. 68, Lademann p. 102, Rabehl p. 16, Rüsch p. 136 sq. Mileti ἀτοῦ **7** b[7] /I/ exstat; de ἑαυτ-, αὑτ- cfr § 66, 2.

Verba ab ευ incipientia augmento carent; cfr § 69, 2. Pro ηυ ex αυ in augmento orto ευ comparet: εὐξῆσθαι **7** b[17] /I/ cfr Br.Gr.Gr. p. 79, Schw. l. c. Hauser p. 106. Athenis eiusmodi exempla I s. occurrunt; cfr Meisterhans p. 172, Lademann p. 125.

§ 22. De brevium longarumque vocalium permixtione.

Vocalium brevium longarumque exæquatio aliis in Græciæ regionibus aliis temporibus facta est; cfr Kretschmer K.Z. 30 p. 594 sq. Huius rei exempla Prienæ, Magnesiæ, Delphis, Rhodi inde a II s. inveniuntur, in Lycia fortasse non a. I s. Deli iam priore s. III parte — tamen monendum est, Ἡγή- (iuxta Ἡγέμων) analogia ortum esse —, Pergami æt. Romana, in pap. Ptol. atque in tit. Epirotarum Phthiotarumque inde a III s. Coi c. 200 (P.H. 10). Athenis iam exeunte IV s. ο et ω confundi possunt; cfr Dienstbach p. 68 sq. Hauser p. 48 sq. Schlageter p. 10, Salonius p.

99 sq. Rüsch p. 144 sq. (cet. libr. attulit). Björkegren p. 68 sq. Barth p. 48, Lademann p. 116. Vulgo censent hanc mutationem in Asia in universum II fere s. incepisse; quod tamen ante factum esse testantur tit. Mileti, Sami, Tei /c. 303/ (Ditt. 344; cfr Kretschmer l. c.) inventi. Vetustiora tit. Milesiorum exempla recensenda sunt: ε pro η positum est in ἔν (= ἦν) **32**[2] /III: 1/ iuxta ἦν[4]; ἐπη]ινεσθαι (= -νῆσθαι) **143**[15] /212/1/; contra οἰκέσεις **149**[28] /176/5/ (= -κησ-) analogia ortum est; cfr § 4, 1. Idem valet de Ἡγήμων **97**[4] /III: 1/ Ἡγήμονος **33** a[8] /228/7/ **141**[3] /228/ iuxta Ἡγέμων **122** II[4] /413/2/ -μονος[12] /404/3/. — ει pro ῑ invenitur in μεσειδιωθήτω **150**[87] /173/2/ υεἱός **79**[10] /II?/ etc. — ο et ω confunduntur in Σωσι.τω(λ)ις **123**[19] /298/7/, ἀκρό[ν]υχος Sb.B. 04 p. 103[11] ἀκρόνυχος p. 104[6, 18, 19] -ον[14] /II/ etc. de Κόνονος **62**[11] /c. 250/ cfr § 8, 2. — Sami hæc inveniuntur: γενομένον α[ὐ]ξησίμον κτημάτων A.M. 44 p. 25, 13[5] (= -μένων -σίμων κτ.) περιορισμένα[30] (= -ωρ-) /247/42/. ο pro ω ex ωι nato positum est in πανδήμο (= μωι) C. 2892[6] /æt. inc./ (metr.) Semel pro -ο ex -ωι ortum οι invenimus: τοι (= τῷ) R.Ph. 50 p. 69[4] /II: 1/, quæ forma contaminatione orta est (-ωι in -ω abierat, sed etiam II s. -ωι solita scriptura erat); — ε pro αι positum est in κατασπένδετε **133**[26] /V + I/ (= -ται) ἰσεα[10] (ἰσαῖα) etc. quæ I. s. tribuenda sunt. Cfr § 11, 3. — αι pro ε positum est in Ζηναιά (= -νέα) **161**[2] /c. Chr. n./. — ου ad ŭ (*v*) Lat. transscribendum fortasse a. I s. adhibitum est; cfr § 20, 4 b.

Dienstbach p. 70 Αἰγείδος I.Pr. 182 /III/ huc duxit. Neque tamen verisimile est ει hoc tempore εῖ appellatum esse. Et ηι et ει ante voc. hoc tempore ē̆ vel ι sonuerunt; cfr § 16, 1 a; cfr etiam exempla, quæ collegit Kretschmer, Vas. p. 140.

§ 23. Syncope.

1. σκόροδα **31** a[5] /VI: 2/ semel occurrit. σκόρδον in cod. Hippocrateis, apud Cratem Philos. (apud Diog. Laërt.) apud Polyb. al., in tit. Att. /c. 200 p./ etc. invenimus; cfr Crönert p. 132, Meisterhans p. 69, Br.Gr.Gr. p. 80, Dieterich p. 37, Hauser p. 50, Mayser p. 146, Schw. p. 259.

2. Βερενίκη tit. Miles. forma est. Exempla κοινῆς æt. sunt: Βερενείκη R.Ph. 44 p. 59, 3 /I/ -νίκη Ab.B. 11 p. 67[3] -ης[15] Βερενίκης[4] /2/1/ Βερενικιανοῦ Ab.B. 08 p. 45[12] /II p./; cfr 1, Hoffmann, Mak. p. 217, Nachmanson p. 65 sq. Lademann p. 118, Rüsch p. 150.

3. Nomina propr. Lat. quæ in lingua Lat. syncopen perpessa sunt, — cfr Sommer p. 135 — Mileti quoque per syncopen dicta sunt: Δέκμος I.B.M. 924 c^{15} /I/ — -ου **385**[5] /æt. imp./ Δόμνον J.H.S. 6 p. 350, 98[6] /æt. imp./; cfr 1, 2, Eckinger p. 47 sq. De Πρόκλου **226**[8] /æt. Tr./ cfr Diet. p. 38.

4. Nonnumquam difficile est diiudicare, utrum scribendi an pronuntiandi vitium subsit: Σωτηρχος (-τηρι-) I.B.M. 923 c^{14} /c. I p./ — cfr Σωτηρχος Ramsay, Phrygia p. 152, 50. — Αὐτκλῆν **49**[1] /188/7/ Μυωνδου **13**[9] /II: 1/ (iuxta Μυωνίδου H. p. 204[5] (C. 2859) /II: 1/ et sæpius); cfr Kretschmer, Vas. p. 124 sq. J. Schmidt, Sonantentheorie p. 27, Björkegren p. 71 sq. Rabehl p. 18, Rüsch p. 148 sq. Lademann p. 130 sq.

§ 24. Apocope.

Præpositiones bisyllabæ in omnibus fere Græciæ dialectis — exceptis Ion. et Att. — haud raro apocopen perpessæ sunt. Tamen apud script. Ion. ἀνά quibusdam in compositionibus apocopen perpessum est; cfr Kretschmer Glotta 1 p. 51 sq. Smyth p. 277 sq. Bechtel III p. 101 sq. πὰρ τ[ά] Pari G.D.I. 5434[8] /V/ occurrit, Παρβάντα Chii 5661[34] /IV/ Πάρφων Thasi I.G. XII 8, 299[16], Πάρφορος apud Paus. VII 3, 8, quod nomen ad Colophona conditam pertinet; — Mileti πὰρ τὸμ βῦν **132** b[6] /VI/ comparet; lectio certa est; cfr S.E.G. 2, 570. Eodem in tit. π[α/ρ]ὰ τ.[2], πα]ρατιθέναι[4] invenimus. In tit. **133**[29, 30, 30, 31] παρά ante consonas comparet /V + I/; — κοινῆς ætate R.Ph. 23 p. 3[46] /179/8/ ΛΜ·Λ·ΜΟΝ præbet. H. p. 173 recte ἀμ[β]α[ϑ]μόν supplevit, excepto, quod [σ] pro [ϑ] scribere debuit. — In tit. **79**[8] /II?/ Rehm Ἀρίβαζος (Syracus.) scripsit; addidit autem, eodem iure Ἄμβατος legi posse; cfr ad hoc Ἀμβατίας Izv. 10 p. 18, 13 /IV/; — de καττά⟨ι⟩ cfr § 52, 3.

§ 25. Anaptyxis vocalium.

1. Inter liquidam vel nasalem et consonam antecedentem vel sequentem, vocalis nonnumquam interposita est, cuius vocalis natura e natura vocalis syllabæ antecedentis plerumque pendet; cfr Br.Gr.Gr. p. 103 sq. Schw. p. 278, Rabehl p. 18, Schulze, Orthogr. p. 29 sq. Mileti σπ[λ/ά]γχανα Ab.B. 08 p. 20[4] /V/ exstat. Contra σπλάγχνα **133**[6] -ων[34] /V + I/ invenimus; cfr βάραγχος pro βράγχος, qua forma Hippon. usus est (sec. Et. Magn.).

2. Ad χš Persarum transscribendum εξ adhibitum est: ἐξαιτρ-[άπης **9** a^3 ἐξαιτράπης b^{30} /391/87/; Mylasis G.D.I. 5753 a^2 b^2 c^2 ἐξαιθραπεύοντος /IV c. m./ ἐ]ξατράπης? L.B. 388^2 invenimus. ἐξατράπην Theopomp. (apud Phot. ed. Bekker 120, 14) usus est; cfr Hoffmann III p. 270. Contra σατραπ- Hdts Xenoph. Menand. al. usi sunt. In Caria σατραπεύοντος Benndorf-Niemann 134 c^3 /IV: 2/ reperimus, σατραπεύοντος S.E.S. 1878 p. 1^5 prope Pergamum, σαδράπαν in Aeolide G.D.I. 304 A^{18} (plur. gen.). Hoffmann l. c. censet ε- ex Carum vel Lydorum transscribendi consuetudine irrepsisse; quod nullo modo probabile est. Accedit, quod in Lycia kssadrapa exstat; cfr Sundwall p. 28. χš Pers. neque ξ neque alio Græc. signo reddi potuit. Quam ob rem sonum barbarum ad pronuntiandum difficillimum ope vocalis ε reddere conati sunt; cfr Smyth p. 149; cfr etiam Schulze K.Z. 33 p. 215 sq. Kretschmer K.Z. 37 p. 145 sq.

Adn. Eiusdem fere generis videntur esse, quæ in Phrygia, in Galatia, in Pisidia, in Sicilia, al. nec non in cod. LXX occurrunt. His enim locis nonnumquam εἰστρατιώτης, Ἰσκύμνου sim. pro στρατ- σκύμν- etc. invenimus; cfr Schw. p. 413, Buresch Rh.M. 46 p. 216, Ramsay, Phrygia p. 393, 267, Schweizer p. 103, Dieterich p. 33 sq. Hauser p. 50. In Lydia quoque eiusmodi exemplum occurrit: εἰστρατιώτου K. v. Pr. I 63^3; Vix necesse videtur esse has vulgaris sermonis formas ad linguas Asiæ non satis notas referre; cfr Radermacher p. 46. Cogitari enim potest, ante duas (vel tres) consonas, quarum prior σ erat, in pronuntiando vocalem adhibitam esse; quod idem Athenis factum esse videtur, ubi ἐξυπεταιών /c. 150; æt. imp./ pro Ξυπεταιών invenimus; cfr Meisterhans p. 93, Kretschmer K.Z. 31 p. 417.

3. Pro Lat. Calpurnius Καλιπόρνιος Mich. 31^{43} /c. 140/ deprehendimus; cfr Eckinger p. 48 p. 57, Nachmanson p. 66. Alibi Καλοπόρνιος comparet. Eckinger censet Καλοπορν- ad similitudinem καλο- fictum esse, Καλιπορν- autem ad similitudinem καλλι-; quod tamen non nisi ad naturam vocalis interpositæ pertinere potest.

§ 26. De vocalium assimilatione.

Cfr J. Schmidt K.Z. 32 p. 321 sq. Schw. p. 254 sq.

1. De Ion. ἰστίη cfr § 5, 2; de Ion. τέσσερες cfr § 1, 2.
2. ὀβελός, quæ Ion. forma est, Hdts, al. usi sunt; cfr

Favre, Smyth p. 142. Athenis ὀβελός p. V s. non occurrit; cfr Meisterhans p. 22 sq. — Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt; in ἡμιωβέλιον R.Ph. 29 p. 239[19] /217/6/ ε vi accentus servatum est. Præter hoc nil nisi forma Att. comparet: ὀβολοί H. p. 195[36. 40, 45, 53] (ind. Seleuci) /288/7/ ὀβολ[ο]ί **138**[82] /c. 282/ τριώβολον R.Ph. 29 p. 239[16] ὀβολός[19] iuxta ἡμιωβέλιον[19] /217/6/ ὀβολός R.Ph. 50 p. 82[10] /II: 1/ R.Ph. 43 p. 212[7] /II: 1/ -όν **150**[98] /173/2/ — Amorgi G.D.I. 5371[13] ὀβολόν τριώβολο[ν][23] deprehendimus /IV/ Erythris n. 62[20] ὀβολόν -ούς[17] /380/60/ -ούς n. 64[11] /IV: 2/. Pergami τετρώβολον iuxta ἡμιωβέλιον exstat, Magnesiæ ὀβολός. Deli et Prienæ ὀβολός iuxta ἡμιωβελ-; cfr Schweizer p. 99, Nachmanson p. 67, Schlageter p. 11, Dienstbach p. 33; cfr etiam Mayser p. 149 sq. Rüsch p. 150 sq. p. 197 sq.

3. Ἀπόλλων inde a VI s. usque ad III/IV p. occurrit; cfr § 60, 2 b; in nominibus inde derivatis formam assimilatam invenimus in Ἀπολλᾶδος **9** b[5] /391/87/ et κοινῆς ætate in Ἀπολλᾶν R.Ph. 43 p. 213[51] /II: 1/ H. 2 p. 87[7] /II: 1/ Ἀπολλᾷ **115**[5] /85/4/ (Nicomed.) -λᾶς **285**[3] /æt. imp./ Contra exstant Ἀπελλέω **122** I[37] /490/89/ — Ἀπελλᾶ **27** /rec. æt./ Ion. in regione Ἀπελλῆς, -ίας, -ίων, -ᾶς comparent; cfr G.D.I. Ind. p. 995; cfr præter l. l., Hauser p. 51 p. 95.

4. In κοινῆς tit. ἥμυσυ **37**[61] /223/2/ R.Ph. 22 p. 46[16] /178/7/ τρεισήμυσ/- Ab.B. 11 p. 55 II[9] /III/II?/ ἥμυ[συ R.Ph. 29 p. 246[5] /c. II/ invenimus, sed ἡμίσους H. 2 p. 89[21] /II: 1/; cfr etiam ἡμίσεων **133**[12] /V + I/. Athenis et Ion. in regione ἡμυσυ- inde a IV s. occurrit; de ἥμυσυ κοινῆς ætate obvio cfr Favre, Meisterhans p. 28, Lademann p. 116 sq. Dienstbach p. 41, Mayser p. 100 sq. Crönert p. 21 sq. Hauser l. c.

5. Mileti βυβλ- sola forma est. Exempla κοινῆς ætatis sunt: βυβλιοφύλακι Ab.B. 08 p. 36[14] /c. 250/ (tit. Laodicæ); Βυβλιανοῦ L.B. 212[26] /II p./ — βιβλίον Sami IV s. occurrit. Athenis βιβλ- inde a V s. usque ad 100 sola forma est; I s. βυβλ- sola forma est; imp. æt. βιβλ- invenimus; cfr Favre, Lademann p. 8, Kretschmer, Vas. p. 119 sq. In pap. Ptol. βυβλ- haud raro s. III et II occurrit, βιβλ- semel s. II; cfr Mayser p. 102.

6. Assimilatione etiam εὐσείβειαν **141**[43] /c. 228/ ex -σέβειαν ortum est. Huc etiam πρεσβουτοῦ C. 2870[7] (B. -β[ε]υ- scripsit),

si modo recte legitur, ducendum est. Sb.B. 00 p. 107[7] -β[ε]υ- habet.

7. De Σα- Σερᾶπις cfr § 1, 4.

§ 27. De vocalium concursu.

Cfr G.D.I. Ind. p. 913 sq. Bechtel III p. 51 sq. Smyth p. 231 sq.

1. α + voc. a) α + α: Mileti γέρεα Sb.B. 01 p. 911[8, 17] /380/79/ Ra 28 p. 106[1, 4, 7] /IV/ invenimus. γέρεα sim. quæ etiam apud Hdtm al. exstant, formæ Ion. sunt; cfr Smyth p. 427, Merzdorf Curt. Stud. 8 p. 182 sq. Bechtel III p. 151 sq. De forma cfr J. Schmidt, Plur. p. 321 sq. Hirt p. 118, G. Meyer p. 597, Schw. p. 242 sq. Br.Gr.Gr. p. 78 p. 244. — In κοινῆς tit. γέρη Ab.B. 08 p. 22[7, 16] /III: 1/ γέρη⟨ι⟩ **203** b[28] γέρη a[30, 32, 36, 40] /c. 130/ invenimus. -η ex stirpibus in -ος exeuntibus irrepsit. — γέρη etiam Coi exstat; cfr Bechtel II p. 564, Barth p. 98. Att. γέρα Erythris G.D.I. n. 62[24] /IV: 1/ n. 64[10] /IV: 2/ comparet. — Vocali antecedente α et α coaluerunt: κρέα (plur. acc.) Ab.B. 08 p. 21[11] /V/ **133**[33] /V + I/; qua forma Hdts usus est; cfr Bredow p. 259. — κιρνέαται **133**[11] /V + I/ ad similitudinem formarum talium, velut μεμνέαται sim. formatum est. Apud Hdtm δυνέαται sim. exstant, apud Hecatæum μεμετρέαται sim. (Jacobi, Fragm. 196) cfr § 68, 2, Br.Gr.Gr. p. 408, qui etiam de -αται post vocalem obvio egit, Smyth p. 479 sq. Weber p. 18.

b) α(ι) et η (< ᾱ) in dial. Ion. non coaluerunt: Ἀθηναίη Sb.B. 04 p. 85 /æt. arch./ τἀθηναίηι Jb.B. 06 Beibl. p. 12 /æt. arch./ — Ἑστιαίης Ab.B. 11 p. 65 /IV/ — De Δαναίη G.D.I. 5512 /V?/ cfr § 11, 1; Forma Att. (ᾱ < αι̯ᾱ) in κοινῆς tit. occurrit: Ἀθηνᾶς R.Ph. 25 p. 9[25] /c. 250/ (tit. Laodicæ) **150**[120] ᾳ̣[21] -ᾶν[113] /173/2/; quæ forma Ion. in regione inde a IV s. deprehenditur; cfr § 54, 1.

c) α(ι) + ε, ε̄ contracta sunt: κἀπί **31** a[8] /VI: 2/ ἄριστον **133**[45] /V + I/ δικᾷν **9** b[23] /391/87/ ἐπαρᾶσθαι **136**[12] φοιτᾶν[4] /a. 323/ ἱερᾶται Ra 28 p. 106[4] προιερᾶσθαι[6] /IV/ — Pari G.D.I. n. 5433[26] /V: 2/ κἠMυρ[κίνωι deprehendimus, Chii τιμᾶται, ἐπαράσθω /c. 600; V/; cfr § 70, 1 a. — α et ε in compage vocum non coaluerunt. Exemplum κοινῆς æt. est: τετ[ρ]άετα Sb.B. 04 p. 83[6] /II p./

d) α et ο (οι) in ω (ωι) contracta sunt: ωἰδῶι **133**[45] αἰσυμνῶντος[1]

ἀμιλλῶνται[15] /V + I/ Ἀγλωμάνδρο **122** II[41] /374/3/ — ἐπαρῶνται **136**[14] /a. 323/ — Τιμῶρο[ς Head, Ionia p. 192 /300/250/ — Ἀγλώμανδρος **138**[43] /c. 282/ — Apud Hom. et apud script. Ion. certa quædam verba in -άω exeuntia inter -άω et -έω fluctuare videntur. ε sæpissime ante ο, οι, ω invenitur, nonnumquam ante alias vocales; cfr Smyth p. 566 sq. Merzdorf Curt. Stud. 8 p. 188 sq. Kühlewein p. 101 sq. Meister, Herodas p. 797 sq. Lindemann p. 56 sq. Bechtel p. 17 sq. p. 40 sq. cfr etiam γέρεα (a). τιμέω etc. etiam in dial. Delph. Locr. Aetol. Rhod. Cret. El. deprehendimus; cfr Buck p. 115 sq. Apud script. Ion. φοιτέοντες etc. iuxta προτιμῶν etc. invenimus. In tit. autem Ion. nil nisi formæ ex αο etc. contractæ obviæ sunt. Præter testimonia Milesia ἀἰσυμνῶν Tei G.D.I. 5632 b[8] /V: 1/ νικῶντι Erythris n. 60 a[11] /V—IV/ deprehendimus. Quæ cum ita sint, necesse est sumere ἀμφιτιμ⟨τ⟩ῆται B.C.H. 37 p. 184[6] /III/ Clazomenis obvium, quod Bechtel l. c. attulit, ad similitudinem coniunctivorum ἱστῶμαι -ῆται vel φιλῶμαι -ῆται fictum esse; cfr § 70, 1. Ex tit. testimoniis iudicanti τιμέω sim. Hdti et Hippocratis temporibus aliena fuisse videntur. — In κοινῆς tit. Χρυσάροι **101**[3] /156—89/ (Stratonicensis), Παράονος **34** b[9] /228/7/ (Cret.) occurrunt. Thasi G.D.I. 5479 a[4] /IV/ Χρυσώρου occurrit; cfr etiam Πάρων Hyampoli obvium (Bechtel, Pers. p. 360.). e) α + ω: Δημο- Αὀτο- Νικοφῶν **122** I[53, 100] II[59] /474/355/ etc. κρεῶν **133**[34] /V + I/ — In κοινῆς tit. Παράων **34** b[11] /228/7/ (Cret.) comparet; cfr Πάρων (d).

2. ε + voc. a) ε + α; α) Ion. ἤν (ex ἐάν ortum?) in tit. dial. conscriptis occurrit: **132** c /VI: 2/ Ab.B. 08 p. 21[10] /V/ **187**[6, 7, 8, 12] ἤμ[10] /V/, in tit. IV s. Ra 28 p. 106[1, 2, 5, 6] /IV: 2/; in κοινῆς tit. ἔν (= ἤν) **32**[2] ἤν[4] /III: 1/ reperimus; cfr Favre; — Att. ἐάν inde ab initio IV s. deprehendimus: εἰάμ Sb.B. 01 p. 911[15], ἐάν[8] /380/79/ **136**[7, 14] /a. 323/ — Ab.B. 08 p. 22[15, 18] /III: 1/ **33** c[10] /228/7/ **141**[39] /c. 228/ **37**[60] /223/2/ **143**[20, 31] /212/1/ **146**[41] /209/8/ **147**[24, 35, 37, 48, 53, 55, 72, 74] /205/4/ **145**[18, 28, 40, 55, 61, 65] /200/199/ Ab.B. 11 p. 29[45] /II: 1/ **148**[46, 50, 52] /c. 196/ **149**[38, 56] /176/5/ **150**[39, 41, 59, 62, 63, 65, 67, 70, 73, 111, 120] /173/2/ **203** a[33] /c. 130/ **134**[22] /I p./ L.B. 220[3] /æt. imp./ ἐά]ν Ab.B. 08 p. 22[5] /III: 1/ [ἐ]άν **33** e[7] /228/7/. — Att. ἐάν Ceæ et Amorgi V s. occurrit. IV s. ἐάν et in insulis et in Asia potior forma est; cfr Handel p. 34 sq. — Att. ἄν raro Mileti comparet; ἄν **149**[29] /176/5/ ἐπάν **203** a[21] /c. 130/. — ἄν Oropi /V—IV/ Ceæ /IV/ Thasi /IV—III/ in Lycia /IV/ deprehenditur. — β) Ion.

ἡμέας Mileti bis occurrit: G.D.I. 5508 /VII—VI/ — **135**[25] /a. 323/ — Att. ἡμᾶς inde ab initio III s. obvium est: **138**[7, 8] /c. 282/ etc. cfr § 66, 1. — γ) In plur. nom. et acc. stirpium in -ος exeuntium Iones forma soluta usi sunt; cfr Smyth p. 423. Mileti ἔτεα **133**[31] /V + I/ exstat. Contra iam eodem s. Att. σκ[έ]λη Ab.B. 08 p. 21[8] /V/ occurrit; tit. igitur 400 multo antiquior vix esse potest; apud poetas Ion. εα sæpe synizesi in unam syllabam coartatum est. Contra in ceteris Ionum tit. a. IV s. nil nisi -εα invenimus, excepto θύη /V: 2/ Ceæ obvio, in qua voce contractio post vocalem facta est. In κοινῆς tit. sola Att. forma deprehenditur: γένη H. p. 195[28] /288/7/ (epist. Seleuci) ἔτη **138**[81] /c. 282/ etc. cfr § 62, 2 ἀτελῆ **10**[9] /289/8/ (comm. Ion.) ἐκφανῆ⟨ι⟩ **37**[6] /223/2/ etc. — δ) Adi. materialia velut χρύσεος etc. quæ non nisi in κοινῆς tit. comparent, Att. formam præbent: ἀργυρᾶ H. p. 209, 10[7] /II—I/ etc. cfr § 55, 2 b. — Athenis ἡμιεκτεῖον iuxta ἡμίεκτον occurrit. Mileti ἡμιεκτῆ (plur. acc.) Ab.B. 11 p. 27[8] /II: 1/ invenimus: cfr § 55, 2 b. — ε) ε et α in Ἀρχεάνακτος **122** I[11] /516/5/ non confluxerunt. Contra Ἀρχῆναξ Thasi G.D.I. 5471 b[2] /III/ 5487[1], Ἡγῆναξ Smyrnæ 5616[13] /c. 300/ deprehendimus. Sed Ephesi Head, Ionia p. 53 Ἐχεάναξ /III: 1/ invenimus. — Forma soluta Milesii sicut alii Iones usi sunt in ἀλέατα **31** a[4] /VI: 2/ ἔαδε **133**[40, 41] Κλέαντος[2] /V + I/ — κρέα **133**[33] /V + I/ κρέας Ab.B. 08 p. 21[9] κρέα[11] /V/ — κρῆς Megaris, apud Theocr. occurrit; cfr Buck p. 36, Schneider p. 39. — Accedit φρέατα L.B. 225[11] /æt. imp./ in κοινῆς tit. obvium. — ζ) De Ἡγησιπόλη (< πόλεια?) **61**[4] (externæ orig.) /p. 300/ cfr Bechtel, Pers. p. 376. — η) Sing. acc. stirpium in -ηF- -εF- exeuntium non nisi in κοινῆς tit. occurrit: -έα /inde a III s./ usitatior forma est. Tamen -ῆ nonnumquam occurrit: Διδυμῆ **143**[8] /212/1/ βασιλῆ H. p. 221 /II: 1/ — Διδυμε **150**[113] /173/2/ incertum est; cfr § 4, 1 — In tit. Byzantiorum γραμματέα **153**[38] iuxta γραμματῆ[10, 32] /II/ exstat. — Acc. in -ῆ desinens Dorum proprium erat; cfr Buck p. 85, Barth p. 104, Björkegren p. 54. Verisimile est, acc. in -ῆ desinens in κοινῆς tit. obvium auctoritati dial. Doriarum tribuendum esse; cfr § 58, 6 b.

b) ε + ε vel ε̄, ει semper contracta sunt: Κλε̄σιος I.B.M. 933 /VI/ ἐποίε̄ν 932 /VII/VI/ ἔχε̄-(?) G.D.I. n. 34[4] /VII/VI/ ποιε̄ν **187**[11] /V/ I.G.A. 489 /VI/ ἀπολεῖ pro ἀποπωλεῖ **133**[6] ἐπιδιαιρε̄ν[33] /V + I/ cfr 3 d, ἐπεστάτει Sb.B. 01 p. 911[4] /380/79/ etc. cfr § 12, 2. Si

ex ἐποίῃν iudicare licet, hæc contractio VII s. non multo antiquior est. Contra script. Ion. sine dubio formis contractis usi sunt; cfr Thumb p. 334. Quomodo res se in cod. script. Ion. habeat, cfr Smyth p. 233 sq. Bredow p. 372 sq. Gomperz p. 88 sq. Bechtel III p. 12 sq.

c) ε et η in dial. Ion. in η coaluerunt. Nomina propr. in -ένης exeuntia semper contractionem perpessa sunt; Mileti hæc occurrunt: Θαλῆς I.B.M. 930[2] /VII/VI/ Χαρῆς 933 /VI/ Λυσῆς **122** I[73] /454/3/ Πυθῆς **9** b[6] /391/87/ Ἀκῆς **137**[10] /a. 323/ Ἑρμῇ (dei nomen) **133**[29] /V + I/. In κοινῆς tit. hæc occurrunt: Ἀπελλῆς **50**[7] /228/7/ (Bargyl.) Ἑρμ[ῆ]ι **145**[35] /200/199/; Ἑρμῆ[44] (sing. acc.) quod ad normam stirpium in -ης exeuntium fictum est. Apud Hdtm forma soluta invenitur; cfr Bredow p. 217 sq. Non dubium est, quin script. Ion. forma contracta usi sint; cfr Fritsch p. 31 sq. Weber p. 13. — Contra -έας, quod Ion. non est, contractionem numquam perpessum est; -έας Mileti inde a medio IV s. occurrit: Δημέας **122** II[60] /355/4/ Θρασέας **179**[2] /IV/III/ etc. cfr § 54, 2. — Idem valet de -κλῆς ex -κλέης ortum: Ἰσικλῆς G.D.I. n. 34[5] /VII/VI/ (sec. Ditt. 3 g. Hauss. Mém. Dél. en Perse 7, Rech. arch. 2 p. 155 sq. Τσικλῆς legit, quod in Τεισικλῆς emendavit; Wil. et Keil R.Ph. 29 p. 334 sq. Ἡσικλῆς maluerunt) Πασικλῆς I.B.M. 930[3] /VII/VI/ Τερψικλῆς 931 a /VII/VI/ Ἑκατοκλῆς **122** I[7] Φερεκλῆς[18] /520/08/ Αὐτοκλῆς II[16] Ονομακλῆς[17] Μεγακλῆς[20] Προκλῆς[21] /400/394/ etc. -κλέης in tit. Eub. et apud script. Ion. occurrit, cfr Bredow p. 258 sq. Smyth p. 411, G.D.I. Ind. p. 915 p. 937 sq. Kretschmer, K.Z. 33 p. 570, nonnumquam in tit. Att. /VI—III/, in defixionibus Att. in vas. Att. cfr Meisterhans p. 132, Rabehl p. 28; ε ex -έους irrepsit; cfr Kretschmer, Vas. p. 194 sq. Schwyzer N.Jb. 5 p. 256. — Præterea κωλῆν Ra 28 p. 106[3, 4] (quod etiam apud Xenophanem legitur), ἱεροποιῆι[6] /IV/ comparent; cfr Hoffmann III p. 470. — κωλῆν Halicarnassi et Myconi in κοινῆς tit. /III/ obvium est, κωλεάν Pergami /III—II/ κωλεόν in Caria Hula-Szanto p. 23, 2[6]; cfr Schweizer p. 139, Favre; cfr Ἀρπαλῆ Naucrati G.D.I. 5756 /æt. arch./ in tit. adesp., Pari 5444 /III/ 5437[14] /II/ obvium. Ἁρπαλέα Att. forma est; cfr Bechtel, Pers. p. 488, Frauennamen p. 44. — Ἀνθέηι **31** a[6] /VI: 2/ huc non ducendum est; cfr § 12, 1. — Adi. materialia, quæ non nisi in κοινῆς tit. comparent semper contractam exhibent formam: χαλκῆ H. p. 196[61] /288/7/ -ῆν **10**[12] (comm. Ion.)

/289/8/ etc. cfr § 54, 1 i; quæ adi. etiam in dial. Ion. contractionem perpessa sunt; e masc. autem et neutr. formis -ε- irrepsit; cfr Eulenburg I.F. 15 p. 165 sq. Fritsch p. 31 sq., χρυ]σῆν G.D.I. 5396 /æt. arch./ Ceæ in tit. metr. obvium; cfr etiam κωλῆν, ἀδελφῆι G.D.I. 5358 Amorgi /æt. arch./ obvium, ἀδελφῆ Halicarnassi 5727 d[34] /V/ obvium.

d) ε + ο (vel ō) in dial. Ion. (post. cons.) non coaluerunt. Apud script. Ion. ευ pro εο sæpe occurrit, apud poetas Ion. synizesis sæpe adhibenda est; cfr Smyth p. 256 p. 547 sq. Bredow p. 372 sq. Weber p. 13. Mileti ἀπ]ομυθέομ[αι **178**[1] /æt. arch./ occurrit. Att. forma inde ab initio III s. deprehenditur: συντελούμενα R.Ph. 24 p. 246[13] /295/81/ etc. Forma Att. in regione Ion. iam IV s. occurrit; cfr Handel p. 56 sq. — Contra ποιῶντος Chii B.C.H. 37 p. 195 /c. 400/ obvium Ionicum est. Post vocalem ε et ο coaluisse verisimile est; cfr Danielsson, Metr. Dehn. p. 62. — In verbis bisyllabis in -εω exeuntibus neque Iones neque Attici contractionem admiserunt; Mileti hæc invenimus: ἐσπλέ(ε)ōσι, ἐκπλέ(ε)ōσι **135**[9] /a. 323/ — δεομένοις **37**[7] /223/2/ etc. cfr § 70, 1. — In sing. gen. stirpium in -ος exeuntium vel stirpium ad harum similitudinem formatarum hæc invenimus: ἄλσε̣ος **132** c /VI: 2/ Ἀστυκράτεος **122** I[10] Θεόγεος[50] Ἑρμοκράτεος[32] Ἀριστοκράτεος[92, 93] Πολυγήθεος[109] /517/417/ Δημοπείθεος II[42] Σαδυάττεος[52] Λεωσθένεος[69] /373/46/ Ἀριστοκράτεος **133**[2] /V + I/ - - ανεος **9** b[4] /391/87/ Δημοσθένεος **137**[6] /a. 323/ Accedit κήδε̣[ο]ς **202**[5] /æt. Aug.?/ in tit. ad rem sacram pertinente. — Κοινῆς ætate -ευς semel in nomine propr. hominis Miles. occurrit: Αἰάκευς **41** I[7] /226/5/, quater in nominibus hominum externæ orig.: Ἀκροτέλευς **138**[69] (Cnidius) (-ους quinquies exstat in nom. Mil.) /c. 282/ Ἀρχικύδευς **98**[11] /267/6/ Ἀ[ψ]ε̣ύδευ[ς] **38** a[5] /223/2/ (Cret.) Δεξιφάνευς **106**[5] /c. 110/ (Cnidius.) — Erythris ἀπεῦντε[ς] G.D.I. n. 63[18] /c. 350/, τελευμένων n. 64[13] κρητηρ]ιεῦσι[7] τελεῦσι[7] /c. 350/ invenimus; præter hæc ευ pro ου non nisi in nom. propr. exstat, quorum pauca anno 400 vetustiora Tei et Halicarnassi obvia sunt; sæpissime ευ Thasi /IV/ occurrit; alia pauca huius consuetudinis exempla suppeditant tit. Iasi, Leri, Mylasis, Erythris, Perinthi, Tei alibi inventi; cfr G.D.I. Ind. p. 916. Apud Hdtm ευ post vocales, εο post consonas occurrit; nil obstat, quin ευ librariis posterioris æt. tribuamus; cfr Hoffmann III p. 476. Scimus enim ε et ο post vocalem in ου coaluisse; cfr, quod de εεο dictum est.

ευ pro ου etiam apud Dores, præcipue in insulis Dorum, occurrit; cfr Björkegren p. 51 sq. Barth p. 99 sq. Thumb p. 106 p. 113 p. 118 p. 136 p. 168 p. 189 p. 201 p. 221, Rüsch p. 138 sq. Salonius p. 78. — Forma Att. Mileti inde a fine IV s. occurrit: Λυκομήδους **123**[6] /311/0/ etc. cfr § 62, 2—3; — In nominibus cum Θεο- -θεο- compositis -εο- κοινῆς quoque temporibus valde prævalet: Θεόδωρος **122**[36, 103, 104] -γεος[50] Θεοδώρο[72] /491/22/ Π[24, 30] Μνησίθεος[92] /391/22/ — Θεομβρότο **9** b[10] (Clazomenius) /391/87/ — Θεόγνητος **137**[5] /a. 323/ — προπος Head, Ionia p. 189 /350/34/ — Θεοδ- **179**[1] /IV/III/ Præter hæc octo et sexaginta nom. propr. cum Θεο- composita in κοινῆς tit. comparent, /287—c. II p./ quorum duodeviginti hominum extern. sunt. — ευ raro inde a IV s. occurrit: Θευδώρο **9** b[16] Θεύδωρο[ς][18] /391/87/ (Ephesii) Θεύπροπος G.D.I. 5514[4] /IV m./ Θευκρίνης **122** Π[98] /317/6/ — Θευφίλου **98**[10] /267/6/ (externæ orig.) — Θευδο̣σ̣ι[εύς] **75**[1] /c. 200/ Θευκυλίδου **150**[5] -κυλίδης[9] -ου[31] /173/2/ — Θευγείτονος **106**[3] /c. 100/ (Cnidius)- Θευδᾶς **299**[1] /I/ Θευδᾶ **26**[6] /II—III p./ -ου- non occurrit. — Θεο- Ion. forma est; cfr Merzdorf Curt. Stud. 8 p. 168; apud Anacr. -εο- per synizesin sæpe legendum est; cfr Weber p. 13; in tit. Ion. Θευ- iuxta Θεο- inde a IV fere s. occurrit; cfr G.D.I. Ind. p. 916. Athenis Θεο- et Θου- comparent; cfr Meisterhans p. 73 sq. Br.Gr.Gr. p. 74, Cauer Curt. Stud. 8 p. 260 sq. Qua ratione Θεο- et Θου- alternent, cfr Wack. K.Z. 29 p. 138 sq. J. Schmidt K.Z. 38 p. 1 sq. p. 39 sq. Schulze, Qu. ep. p. 162 sq. Kretschmer, Vas. p. 141.

Quod de Θεο- dictum est, in nominibus compositis apud Ionas de Κλεο- et Νεο- valet. (Νου- Att. est.) Mileti hæc comparent: Κλεοπάτρης G.D.I. n. 37 /V/ Κλεοκράτης **122** Π[42] /373/2/ — κοινῆς tit. /282—c. I: 1/ octo formæ Κλεο- exempla præbent, quorum duo hom. extern. tribuenda sunt. — ευ non nisi in nominibus externorum occurrit: Κλευμένης **138**[78] Κλεύμβροτος[78] /c. 282/ (Cnid.) — Præter hæc Νεομήνιος **122** Γ[76] Νεομᾶδος[49] /478/51/ et in κοινῆς tit. Νεόπολις **38** kk[9] Νεομονείου z[8] /223/2/ (Cret.) Νεοπτολέμου **147**[98] /205/4/ reperimus. — ευ in nomine externi hominis occurrit: Νεύμων **62**[10] /c. 250/. Formam Att. in Νουμήνιος **65** I a[8] (Miles.?) /c. 200/ νουμηνίαι **145**[61] /200/199/ -ίᾳ **203** b[15, 18] a[23] /c. 130/ invenimus. Ion. in regione Νεομην- occurrit Halicarn. G.D.I. 5727 b[29] d[38, 42] (iuxta Νευ- b[7]) /V: 2/ Maroneæ 5685[15] /400/350/ Panticapæi 5563, Att. Νου- Iasi 5515[22, 48] /c. 353/; cfr etiam Νεο- Lat.

IV 103 /IV/ in Chers. Taur. obvium. — De νεοσσ- νοσσ- cfr § 3, 6. — In universum in nominibus huc pertinentibus κοινῆς ætate ευ raro iuxta εο Magnesiæ, in Lycia in pap. Ptol. alibi occurrit; εο enim in Θεο- etc. ου in Νου- etc. sæpissime invenimus; cfr Nachmanson p. 68 sq. Fick. BB. 26 p. 288, Hauser p. 51 sq. Mayser p. 153. Att. νουμηνία omnibus fere locis κοινῆς forma est; cfr Schweizer p. 100, Rüsch p. 171, Salonius p. 92. Phrynich. p. 225 (Rutherford); in tit. Cyprio quoque Palma di Cesnola p. 420, 16 Νουμήνιος -ίου[1] -ιος[8] reperimus. — Apud Cretenses νεμονη- pro νεομην- occurrit; cfr Brause p. 189 sq. Br.Gr.Gr. p. 160, J. Schmidt, Sonantentheorie p. 28. Huc Νεμο[νήους **92** /c. 200/, (externæ orig.) ducendum est. (Cur -ήους suppletum sit, non video.) Magnesiæ I. Magn. 273 Νεμονῆς, -ήους invenimus, Tegeæ B.C.H. 9 p. 510 Νεμονείου; cfr Wilhelm Ö.Jh. 4 Beibl. p. 36, Nachmanson p. 138. Mileti etiam Νεομονείου **38** z[8] /223/2/ (Cret.) occurrit, quod formarum Νεομην- et Νεμον- contaminatione ortum est.

Apud Hom εεο, εει etc. sine contractione legenda sunt: cfr Schulze, Qu. ep. p. 402 sq. p. 282. Plerique contendunt -έεος in dial. Ion. rec. per hyphæresin in -έος abisse; cfr Bechtel III p. 66 sq. (Eulenburg I.F. 15 p. 154 sq. censet ex -έεος in -εῖος contracto metathesi -έους ortum esse.) Schulze autem Z. f. Gymn. 1893 p. 159 recte sumit ε et ο post vocalem in ου abisse; quod verisimile est; cfr etiam ποιοῦντος Chii B.C.H. 37 p. 195 /c. 400/ obvium, G.D.I. Ind. p. 916, Wack. Verm. Beitr. p. 6 sq. Hoffmann III p. 465 sq. Danielsson Metr. Dehn. p. 62. Cum autem gen. -κλέος Ion. in regione usque ad II fere s. exstet, Eulenburg sumit -έους, -εῦς, -έος ad -εου- in monophthongum mutati sonum exprimendum adhibita esse, quod talibus exemplis, qualia sunt Εὐρυσθένεους G.D.I. 5711[6] (Sami obvium) sim., corroboratur. Sed etiam cogitari potest, gen. -κλέος vocum in -εύς -έος exeuntium analogia ortum esse; cfr § 62, 3 b. Cod. Hdtei -κλέος sæpissime, -κλέους (vel -κλῆος) nonnumquam exhibent; cfr Bredow p. 258 sq. Cum autem Hdti temporibus ō signo ο notatum sit, nil obstat, quin -κλέους legamus. Bechtel III p. 16 δέους, ἐδέου apud Hdtm obvia pro atticismi vestigiis falso habet. — Mileti hæc occurrunt: τὠρακλέ[ῦς **132** a[1] /VI: 2/ Ἑκατοκλέῦς **122** I[17] Θρασυκλέῦς[34] Φερεκλέῦς[38, 75] Διοκλέῦς II[10] /510/406/; in κοινῆς tit. -έους (-είους, -ήους) invenimus: Διοκλέους **179**[6] /IV/III/ Πασικλέους **138**[55] Αὐτοκλέου[ς][48] /c. 282/ etc. cfr § 62, 3 b. - -εῦς non nisi in nom. propr. hominum

externæ orig. exstat: Ἀντικλεῦς H. p. 205, 4[8] /225/4/, (Rhod.) Σωκλεῦ[ς **38** cc[7] /223/2/ (Cret.).

In adi. materialibus Iones εο non contraxerunt, qûem usum comm. quoque lingua sæpe secuta est; cfr Bechtel III p. 104, Thumb, Hell. p. 63 Th. Stein p. 103 sq. Hauser p. 79, Schlageter p. 16 sq. Mayser p. 293; contra Attici εο in ου contraxerunt; cfr Meisterhans p. 149. Exempla Milesia, quæ κοινῆς æt. sunt, uno excepto, formam Att. præbent: χρυσοῦν H. p. 196[50] ἀργυροῦς[54, 56] /288/7/ (epist. Seleuc.) etc. cfr § 55, 2 b; contra exstat χάλκηον Milet I: 3 p. 410[15] /7/; cfr § 3, 6.

Ἱπποθέ[οντος Ab.B. 08 p. 42[1] /II—I/ κοινῆς tit. suppeditat; contra exstat Ἱπποθῶντος H. p. 210, 10[23] /II—I/ (idem est) -ω- e nom. irrepsit; de -θῶν cfr f.

e) ε et οι in dial. Ion. non coaluerunt. Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: χειροτονοίη⟨ι⟩ **145**[37] /200/199/ etc. cfr § 68, 1 c; χρυσοῖ Ab.B. 11 p. 62[1] /224/3/ etc. cfr § 55, 2 b.

f) ε et ω in dial. Ion. non coaluerunt, sed ex δημαρχῶν G.D.I. n. 50 a[3] iuxta δημαρχέων[5] /c. 600/ Chii obvio coniectari potest, εω iam mature pro monosyllabo haberi potuisse. Mileti ἡμέων **135**[35] εἰδέωμεν[27] /a. 323/ reperimus, contra post vocalem ποιῶσιν **133**[40] /V + I/; cfr Danielsson, Metr. Dehn. p. 62. In cod. Hdteis περιποιῶσι semel (VIII: 76) occurrit, præter hoc vix nisi ποιέωσι etc.; cfr Smyth p. 542. ε analogia restitutum est. — χρυσέων **120**[5] in κοινῆς tit. /II—I/ obvium est; cfr c. Hæc autem Attica sunt: Ἱπποθῶν **123**[8] /309/8/; de -θῶντος, -θέοντος cfr d; εἰδῶσιν **10**[15] /289/8/ (comm. Ion.) ἡμῶμ **138**[5] /c. 282/ etc. — de ἱερεωσύνη, ἱερωσύνη cfr § 3, 6.

3. ο (ō, οι) + voc. a) ο + α (αι, αυ) in ω (ωι, ωυ) coaluerunt: Ἑρμῶναξ **122** I[43] Μανδρωνακτίδεω[48] Ὑψῶναξ[52] /484/75/ Στρατώνακτος **187**[2] /V/ Ἑρμώνακτος **133**[3] πρῶτον[28] etc. /V + I/; κοινῆς æt. sunt Πυθῶναξ **138**[60] /c. 282/ — Στρατῶναξ **46**[3] /206/5/ (Magnes) Ἑρμῶναξ **51**[4] /201/0/ **76** I[3] /c. 200/ (Bargyl.) —; ἑωυτῶ **133**[44] /V + I/; contractio in dat. facta est; cfr § 21, 1. — In crasi ὠἰσυμνήτης **133**[45] /V + I/ iuxta οἱ Ἀναξιμάνδρο I.B.M. 931 /VII/VI/ τὸ ἀργύριον **187**[6] /V/ comparet. — πλέω Ra 28 p. 106[2] /IV/ — πλεί[ω] **139**[14] /262/0/ (epist. Ptolem.) ἐλάσω **203** a[4] /c. 130/ Ἀπόλλω **143**[8] /212/1/. — Hdts Ἀπόλλωνα etc. habet; contra cod. inter μέζωνα etc. et μέζω etc. alternant; haud aliter res se apud Hippocr. habet; cfr Smyth p. 433 sq. — ω etc. Attica sunt; cfr § 60, 2 b, c, Meister-

hans p. 151 p. 131. — διδόασιν **150**[104] /173/2/ in κοινῆς tit. comparet. — ο + ᾱ: in indice Seleuci οἰνοχόα H. p. 196[45] /288/7/ obvium est; cfr § 2, 3 a. — ō + α non nisi in crasi comparent. τῦ Ἀρχήγο I.B.M. 930[2] /VII/VI/ τῦ Ἀπόλλωνος 933 /VI/ iuxta τ/ὠπολλωνίδεω G.D.I. 5513 /V/ (Naucrati inv.) Mileti exstant. τὠγῶνος Tei G.D.I. 5632 b[32] /V: 1/ exstat, τὠπόλ[λωνος Chalcide 5291[12] /æt. arch./ τὠπόλλων[ος] Halicarnassi 5726[36] /V m./ τὠγωραίᾱ Erythris n. 60 b[9] /IV: 1/.

b) ο + ε in ō coaluerunt: Τειχιόσης I.B.M. 933 /VI/ — de Τειχιεσσεύς cfr § 3, 6 — πλακόντινα **133**[36] /V + I/ — ἀποδῦναι **187**[6] /V/ ἀποδοῦναι Sb.B. 01 p. 911[16] /380/79/. — In compositis talibus velut δημιο-εργός sim. in dial. Att. al. ο et ε in ου coaluerunt, in ω apud Boeot. et Heracl. contra -οργός apud Dores haud paucos, apud al. comparet, -εργός autem Astypalææ et Nisyri; cfr Buck p. 39, Meisterhans p. 27, Thumb p. 137 p. 168 p. 300 al.; -εργός et -οργός analogia orta sunt; cfr v. Friesen p. 19 sq. Cod. Hdtei paucis exceptis ἀγαθοεργ-, δημιοεργ- etc. præbent; cfr Smyth p. 264. Apud Anacr. καρικοεργ- per synizesin legendum est; cfr Weber p. 13. Bechtel III p. 100 sq. exemplis Sami, Amorgi Thasi obviis nisus, apud Hdtm ἱρουργίη etc., κρεοργηδόν etc. scribere vult; δημιοργοῦ enim Sami G.D.I. 5702[29] /346/5/ occurrit, Amorgi Ditt. 1046[2] (iuxta ἱερουργ-[3, 24]) /c. 250/, (Samiorum Minoam incolentium est) ἀναδημιοργ[ῆι Thasi I.G. XII 8, 264[5] /IV/. Exemplum Thasi inventum nullius momenti est; eodem enim in tit. βολῆι[1] μετέχοσιν[2] etc. exstant. Præterea verisimile est, etiam in δημιοργοῦ G.D.I. 5702 ο pro ō scriptum esse; Sami enim δημιουργοῦ S.E.G. I 362[31] /c. 306/ -ουργῶν L.S. 116[1] /II/ invenimus. δημιοργ-, quod Amorgi exstat, auctoritati Dor. tribuendum est; cfr Busolt, Staatskunde p. 505 sq. p. 507. Verisimile est, in δημιοεργ- sim. apud Ionas vocales ο et ε, præcipue post vocalem, in ου coaluisse; cfr 2 d. — Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: λευκουργοί R.Ph. 43 p. 213[47] /II: 1/ Τελεσιουργῷ **203** b[13] /c. 130/ ἱερουργίαν J.H.S. 6 p. 351, 102[7] /I: 2/ -ίας **360**[9] (epist. Pæti) /I p./ Τελεσ[ι]ουργῶι **204** a[13] /I p./ λειτουργ- /inde a II: 1/ cfr § 16, 1 b. — In κοινῆς tit. etiam hæc invenimus: αὐτοέτης R.Ph. 21 p. 42, 14 /p. 20/19/ αὐ]τοέτης R.Ph. 20 p. 100, 4[2] /I p.?/ αὐτοέτης I.B.M. 923 b[12] /c. I: 2 p./ α]ὐτοέτης Ab.B. 24 p. 18, 7[1, 2] αὐτο]ἑτης[3] /I: 2/ (αὐτοετ- in Odyssea, apud Aristot. al. legitur.) — Contra exstat α]ὐτενιαυτοί J.H.S. 16 p. 222[18] /p. 14/5/. — In vocibus cum πρό compositis ο et ε non

coaluerunt: προεδρίαγ **136**[11] /a. 323/; cetera κοινῆς sunt: προεγράψατο Ab.B. 11 p. 68[2] /III: 1/ προεγγυήσεως **138**[6, 9] προεγγύων[39] /c. 282/ προεδρίαν **146**[16] B[70] (B Mylas. est) /209/8/ **143** B[60] (B Trallian. est) /212/1/ προεγλίπῃ **147**[74] /205/4/ προεδρεύοντος **144** B[15] (ignot. urbis) προειρημένον **145**[10] /200/199/ προέστησαν **368**[6] /II—I/ προεβούλευσαν **120**[2] /II—I/ προεψήφισται **134**[18] /I p./; cfr etiam πρὸ ἐμοῦ **156**[6] (epist. Cl. imp.). Eodem modo res se apud Hdtm habet; cfr Smyth p. 266, in tit. Ion. cfr Favre; cfr etiam Meisterhans p. 73, p. 173, Nachmanson p. 69. — In crasi τοὐναντίον **145**[40] /200/199/ reperimus.

c) o + ει diphth. in οι coaluerunt: διδοῖ **133**[19, 20] /V + I/ Ra 28 p. 106[7] /IV/; ἀροῖ Amorgi G.D.I. 5371[8] /IV/ occurrit, ἀποδιδοῖ Sami 5698[13] /IV: 2/; διδοῖ etc. apud Hdtm, Hippocr. Mimn. Democr. Semon. Pherecyd. reperimus; cfr § 68, 1, G.D.I. Ind. p. 918, Bechtel III p. 179, Smyth p. 574 sq.

d) o + η (ηι); verisimile est, ὀγδῶι **133**[6] /V + I/ contractione ex ὀγδόηι ortum esse; cfr Danielsson Eranos 14 p. 2 sq. Exempla ω ex o + η ortum præbentia, quæ apud script. Ion. exstant, collegerunt Buck p. 39, Bechtel III p. 62, Schulze, Qu. ep. p. 303 p. 422, Weber p. 78, Gomperz p. 85, Meister, Herodas p. 735, Smyth p. 266 sq. Schw. p. 249. Cæris G.D.I. 5783 Πολυβώτης (< -βοήτης) in tit. adesp. occurrit, Erythris τῶμισυ (bis) (G.D.I. n. 60 a[7] /V/ et in tit. ined. cfr n. 60, ad tit.); Ἡγενῶ, quod Amorgi n. 16 c exstat, aut huc ducendum est, aut nominibus hypocoristicis adnumerandum; cfr G.D.I. Ind. p. 918. **133**[6] hæc præbet: τῆι ὀγδωι απολεικαι τὰ ἱερὰ η σπλάγχνα σπείσῑσι μολπῶν αἰσυμνήτης. Danielson l. c. qui τῆι ὀγδῶι ἀπολεικᾶι τὰ ἱερά, ἢ σπλάγχνα σπείσῑσι, μ. αἰ. legit, hoc modo (p. 7) interpretatus est: »am achten streut der Ais. der Molp. das Opferschrot (??), womit sie (»man», die Opfernden) die Eingeweide darbringen sollen(??).» Vollgraff autem, Mnem. 1918 p. 416 τῆι ὀγδῶι ἀπο(τε)λεῖ καὶ τὰ ἱερὰ ἢ σπλ. σπείσῑσι μ. αἰ. legit; quæ ita interpretatus est: »octavo die porrigit sacra extave libaturis cantorum præses.» cfr etiam p. 420. Idem Mnem. 1921 p. 310 sic scribendum esse censet: τῆι ὀγδώιᾳ π(ω)λεῖ καὶ τὰ ἱρὰ ἢ σπλ. etc.; cui censenti Milesios paupertatis causa victimas vendidisse assentiendum est, contra ὀγδώιᾳ defendenti nulla fides habenda. Hæc enim scripsit: »Licet enim vox ὄγδοος feminino genere in η exire debeat, apparet ex Hesychio: ὀγδόα · ἡμιχοίνικον posteriore ætate

exstitisse etiam formam femininam in α exeuntem.» Quod tamen huc pertinere non potest. Credibile enim non est, Milesios in tit. dial. conscripto eiusmodi formam admisisse. Præterea Mileti sicut in ceteris Ioniæ urbibus κοινῆς ætate nil nisi ὀγδόη invenimus. Propterea sic scribendum esse videtur: τῆι ὀγδῶι ἀπο(πω)λεῖ καὶ τὰ ἱερὰ ἢ σπλ. etc. ἀποπωλέω in cod. Eusb. (Demonstr. euang. 129 c) occurrit; cfr Liddell and Scott; tamen Heikel tacens ἀπεμπωλήσαντες scripsit. Neque autem mirandum est, πωλέω ad verbi ἀποδίδωμι similitudinem cum ἀπό compositum esse. ἀπεπέρασαν Halic. 5726[32] /a. 454/ occurrit, ἀποπεράσαι Zeleæ 5533 f[2] /p. 334/ ἀποκηρύσσε[ται Chii Ἀθηνᾶ 08, 21[21], ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν apud Hdtm I 194; cfr Favre p. 56 sq. De ἀπο(πω)λεῖ cfr § 52, 2. — Cetera κοινῆς æt. sunt: ὀγδοήκοντα Ab.B. 11 p. 55 I[2] -κοντ[α II[3] /III—II?/ ὀγδόηι **145**[29] /200/199/ -όῃ **203** a[12] /c. 130/; cfr etiam προήνεμον R.Ph. 43 p. 190[19] /III: 2/; de βοη- βοιη- cfr § 13, 2. — Tamen in κωτάρχης barbaræ originis ω ex ο et η contractum esse videtur. Apud Hesych. hæc legitur: κοίης· ἱερεὺς Καβείρων ὁ καθαίρων φονέα. ἄλλοι κόης; exempla serioris æt. sunt: κωτάρχης R.Ph. 21 p. 42, 16[7] /I: 1 p./ Ab.B. 11 p. 66[5] R.Ph. 23 p. 314, 31 b[1] /æt. imp./ κωτάρ[χης R.Ph. 20 p. 100, 4[1] /I—II p./ κωτάρχην R.Ph. 23 p. 314, 31[3] /æt. imp./ κώταρχος C. 2882[4] /II p./ -ιν **265**[17] /II p./. — Dor. οᾱ Dorice contractum est in Βαδρο[μίου Ab.B. 08 p. 42[7] /II—I/; cfr Björkegren p. 54, Rüsch p. 170 sq.

ō + η in crasi in ω coaluerunt: τὠρακλέ[ōς **132**[1] -κ[λέōς[3] /VI: 2/; τὠγησικλέōς Sami G.D.I. n. 69 /a. V?/ occurrit.

e) ο + ο in ō coaluerunt; — in sing. gen. stirpium in -ο- exeuntium ō initio ο notabatur, ab altera autem s. IV parte ου. Vetustissima exempla hæc sunt: τō Ἀρχήγō I.B.M. 930[2] τō 931 a /VII/VI/ 933 /VI/ Π[ο]λείō G.D.I. n. 34[2] /VII/VI/ [Ἀν]αξιμάνδρō **8** /VII/VI/ Ὀνάξο **129**[4] /VII/VI/ Μητώρō Ab.B. 11 p. 40 /VII/VI/ τō **31** a[8] οἴνō[9] ἱσταμένō[12] ἡ]μιέκτō[8] /VI: 2/; cfr § 20, 2. — χοῦς **31** a[7, 8] /VI: 2/ (< οϝο) χō̃ν **133**[21] /V + I/ χοῦν etc. etiam Hdts usus est; cfr Smyth p. 238; — de βō̃ν cfr § 20, 1, 2 § 58, 3; — Λυκō̃ργος **122** II[64] /351/0/ Δημούχō[74] /341/0/ Βṓτης **135**[2] /a. 323/ τιμουχιῶμ **136**[8] /a. 323/ — Ἱππόθους **122** I[111] /416/5/ Ὀρθόνους II[5] /412/1/ Λεοντίνους[44] /371/0/; κοινῆς æt. hæc sunt: Πειθένους **139**[22] /262/0/ etc. cfr § 55, 2 a, νοῦν **3**[55] /I/ (edict. propræt.) — νοῦς, quod Democr. habet, apud Hdtm semel occurrit; præter hoc in

cod. Hdteis νόος etc. invenimus; cfr Bechtel III p. 62. Haec contractio multo ante Hdtm facta est; cfr χοῦς; cfr etiam Bechtel III p. 13 sq. — ἀνανεούμενοι **142**[3] /c. 323/ etc. cfr § 70, 1 c. Etiam apud Hdtm ο + ο in verbis in -όω exeuntibus contracta sunt; cfr Smyth p. 538 p. 540 p. 550; — Ἀριστόφους **38** m[1] (Cret.) /223/2/; Ἀγησίφοος Hyrtacinæ obvium est, Ἀριστόφοος Gortynæ, Ἀριστόφος Lappæ; cfr Bechtel, Pers. p. 455 sq. — (ο + ο, ω) In κοινῆς tit. formæ solutæ hæ exstant: ὑδροχόωι Sb.B. 04 p. 104[3] -χόος[9] /II/ — ἐπηκόῳ **200** /III p./ **285**[6] /æt. imp./; cfr Wack. K.Z. 25 p. 271 sq. ὑδροχόος semel in pap. Ptol. /165/ occurrit; quod Mayser p. 258 auctoritati physicorum Ion. tribuit, Crönert autem Arch. f. Pap. 1 p. 214 auctoritati poesis astrologicæ. Supra demonstratum est οο ex οϝο ortum iam mature in ō coaluisse; cfr etiam π[ρ]όχōν Naucrati G.D.I. 5758 /æt. arch./ obvium. Tamen forma soluta ex talibus formis, quales sunt οἰνοχόη, ὑδροχόη sim. facile irrepere potuit. (Mileti οἰνοχόα H. p. 196[45] in indice Seleuci /288/7/ occurrit.) Haud aliter χρυσέη sim. ad similitudinem χρύσεος sim. ficta sunt; cfr § 54, 1 i.

4. ι + ι: Δί **31** a[9] /VI: 2/; lectio certa est; cfr Wilam. G.G.A. 1914 p. 100. Δί Eretriæ G.D.I. 5305 /æt. arch./ comparet, Dodonæ 5786 /V/ in tit. adesp. Amorgi(?) n. 5349 /æt. arch./ (Δι ENΥ), Διί autem apud script. Ion. — cfr Smyth p. 240. Mylasis 5753 c[6] /355/4/ etc. Tit. Miles. κοινῆς ætatis Διί præbent; cfr § 58, 7. αἰί **187**[11] /V/; contra ἀίδιον Halicarnassi G.D.I. 5727 a[5] /V: 2/, Iasi 5515[6] /a. 353/ occurrit.

5. ᾱ + voc. non nisi in vocibus externæ orig. deprehendimus; De Λαάγου **244** /c. 305/ (Macedo) cfr § 2, 5; — κοινῆς temporibus formæ Dor. ναός et λαός irrepserunt. Mileti hæ voces inde a III s. deprehenduntur. In nominibus propr. huc pertinentibus ᾱ et ο Dorico more in ᾱ sæpe coaluerunt: Ἀρχέλαι Ab.B. 11 p. 62[11] /224/3/ etc. cfr § 55, 3, Br.Gr.Gr. p. 72.

6. η + voc. a) η + ᾰ: ex ηα apud Ionas et Att. metathesi quantitatis εᾱ evasit: Λεᾰ́γρεω Sb.B. 05 p. 546 /VI/ Λεᾰ́ναξ **122** I[35] /492/1/ Λέᾱγρος II[74] /341/0/; — sing. acc. stirpium in -ηϝ- -εϝ- exeuntium apud Ionas in -έα desinit, plur. acc. in -έας. Cum nil de α vocalis quantitate constet, diiudicari non potest, utrum hæ formæ ab -ήϝα(ς) an ab -έϝα(ς) profectæ sint; cfr Bechtel III p. 149, G.D.I. Ind. p. 936 sq. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt; cfr § 58, 6 b. — In crasi τἀθηναίηι Jb.B. 06 Beibl. p. 12 /æt. arch./

invenimus; Tei G.D.I. 5637, 5638 /æt. arch./ τἀφροδίτηι occurrit, Naucrati autem 5761, 5762, 5766 /æt. arch./ τἠφροδίτηι.

b) η + ε in η coaluerunt: χρῆσθαι **133**[5] /V + I/; cfr [χ]ρῆσθαι G.D.I. 5398[12] /V/ Ceæ obvium; Sed κοινῆς ætate χρᾶσθαι H. p. 195[19] /288/7/ in epist. Seleuci occurrit; χρᾶσθαι, quod analogia verborum in -άω exeuntium ortum est, cfr Br.M.U. I p. 64 sq., Gr.Gr. p. 348, apud Hdtm occurrit, cfr Smyth p. 563 sq., κοινῆς temporibus Athenis /inde a II s./ in pap. Ptol. /inde a III s./ alibi, cfr Glaser p. 22, Meisterhans p. 175, Thumb, Hell. p. 64 p. 238, Mayser p. 347; cfr etiam § 70, 1; — ζῆν **145**[73] /200/199/ in κοινῆς tit. obvium est. — In crasi τἠκάτηι **129**[6] /VII/VI/ iuxta τῆι Ἑκάτηι **1ℰ3**[36] /V + I/ comparet.

c) η + η in η coaluerunt: προθῆι **187**[10] /V/ — ἐκγραγῆι Sb.B. 01 p. 911[15] /IV: 1/; κοινῆς æt. συντελεσθῆι Ab.B. 08 p. 36[13] /c. 250/ (tit. Laodices) ζῆι **147**[18] /205/4/ etc. sunt; ab hac consuetudine non distant script. Ion. cfr Smyth p. 238. — Ion. ἱερῆ ex *ἱερήϝη ortum est; cfr Schulze Qu. ep. p. 489; Mileti hæc invenimus: ἱερῆι **31** a[7] /VI: 2/ — Sb.B. 01 p. 911[9] -ῆς[12] /380/79/; inde ab initio III s. nil nisi formam Att. deprehendimus: ἱέρεια Ab.B. 08 p. 22[1] -αν[12] ἱέ]ρεια[3] ἱερείαι[16, 20] -ας[22, 23] /III: 1/; ἱερῆ Panticapæi, Prienæ, Ephesi, Pari occurrit; Hdts ἱερείη usus est; cfr § 54, 1 b, Fritsch p. 12 sq. Huc etiam Μαντινῆ apud Hecatæum obvium (Jacoby, Fragm. 123) duco. — Num γῆς **9** b[23] /391/87/ huc ducendum sit, incertum est; μνῆ autem nullo modo huc pertinere potest; cfr Wack. Hom. p. 103, Br. I.F. 29 p. 200 sq.

d) η + ο; apud Ionas sing. gen. stirpium masc. generis in -ᾱ- exeuntium in -εω desinit, quæ forma metathesi quantitatis ex -ηο orta est. Vetustissima exempla Mileti obvia hæc sunt: Λεάγρεω Sb.B. 05 p. 546 /VI/ Ἀπ]ολ(λων)ίδεω G.D.I. 5508 /VII/VI/ etc. cfr § 54, 2 a; post vocalem contractio facta est: Ἀπελλέω **122** I[37] Ζηνέω[41] Κτησίω[101] /490/25/ Θερσέω II[94] /321/0/ Χαρέω **133**[30] /V + I/ Κλεινίω **9** b[7] Καλλίω[13] Ἑρμίω[18] /391/87/ Παγτύω **135**[40] -ῳ[39] /a. 323/. — In Ἀγίεω in Chers. Taur. (in tit. adesp.) G.D.I. 5785[5] obvio et in Ἑρμίεω Chii 5676 obvio ε analogia irrepsit. In cod. Hdteis eiusmodi formæ prævalent; cfr Smyth p. 350. Contractio iam ætate arch. facta est: Χαιρίω enim Cumis G.D.I. 5268 /æt. arch./, Ἀσίω Chii 5653 c[27] /V/ invenimus; cfr Πεδιέως. — Nonnumquam post consonam quoque ε et ω coaluerunt; Chii enim G.D.I. 5653 Ἀννικῶ c[13] Πυθῶ d[4] Λυσῶ[17] /V/ Μειδῶ 5659[1] invenimus, Halicar-

nassi 5727 Μικιννῶ a[38] 'Αρχαγόρω b[3] iuxta -εω (novies) /V: 2/; eiusmodi exempla etiam tit. Eub. suppeditant; cfr Kretschmer K.Z. 33 p. 569. Thumb p. 350. — Massiliæ, Rhegione, Thebis ad Myc. Smyrnæ, Erythris -ɛo vel -ɛυ pro -εω invenimus; cfr Bechtel III p. 97 sq. B.B. 10 p. 280 sq. Br.Gr.Gr. p. 69, J. Schmidt, Plur. p. 19. Schulze, Qu. ep. p. 145, recte, ut videtur, statuit syllabas finales in Μενέλεως et ἱερεύς a Ionibus passim eadem plane pronuntiatione appellatas esse. Cfr etiam Schw. p. 203. — Mileti vetustissimum Att. formæ exemplum 317/6 obvium est: Τιμαρχίδου **122** II[98]; p. 300 forma Ion. semel tantum occurrit cfr § 54, 2 a. — De ἱερε[ω]σύνας (< -ηϝo-) Ab.B. 08 p. 20[2] /V/ cfr § 3, 6. — Ion. θεωρός non nisi in κοινῆς tit. comparet: θε]ωρούς **143**[10] θεωρούς B[64] (B Trallian. est.) /212/1/. Thasi θεορός, θευρός invenimus, Pari θεορός /V/, Eretriæ θεωρός /IV/ cfr Favre; θεωρός ex *θη(ϝ)ορός, quod haplologia ex *θηϝᾱϝορός natum est, originem duxit; cfr Bechtel III p. 95 sq. De θεο- θευρός, cfr, quæ de -εω -ɛo dicta sunt. — Ion. ἱέρεως a formis talibus, quales sunt *ἀρχιέρηϝος sim. profectum est; cfr Immisch Rh.M. 48 p. 290 sq. Br.I.F. 9 p. 371 sq. G. Meyer p. 420. ἱέρεως, quod Milesiorum proprium non est, exceptis coloniis Miles. etiam Chii et Magnesiæ occurrit; accedit Φλέω Ephesi obvium; cfr Bechtel III p. 115. ἀρχιέρεως apud Hdtm occurrit; cfr Smyth p. 384. Mileti hæc invenimus: ὁ ἱέρ(ɛ)ως **133**[45]; verisimile est οιερεω[16] neglegentia pro οἱ ἱέρεωι scriptum esse. /V + I/ ἱέρεως **135**[40] /a. 323/ Ra 28 p. 106[4] /IV: 2/; in κοινῆς tit. hæc occurrunt: (acc.) ἱέρεῳ **37**[42] /223/2/ (cfr **203** ad tit.) (gen.) ἱέρεω **146** B[75] (B Mylas. est) /209/8/ **150**[23] /II: 1/ ἱέρεως **203** a[22] ἱέρεω⟨ι⟩[9] /c. 130/ acc. ἱέρεω **204** a[10] /I p./. Legitima forma iam ante obvia est: ἱερέως (sing. gen.) **31** a[8] /VI: 2/; cfr § 58, 6 a. — Sing. gen. stirpium in -ι- et stirpium in -ɛϝ-, -ηϝ- exeuntium in -έως desinit, quæ forma metathesi quant. orta est; vetustissima exempla Mileti obvia hæc sunt: πόλεω[ς **9** a[8] /391/87/ πόλεως **135**[37] /a. 323/; cfr § 56, 1. — βασιλέως **31** a[3] ἱερέως[8] /VI: 2/ Μεγαρέως **122** II[21] /395/4/ Λεοντιδέως[44] /371/0/ Λεοντέως[49] /366/5/ etc. cfr § 58, 6 b. Falso igitur Ditt. 134 (= **9**) [..βασιλέο(ς)...] a[10] Πεδι[έος..b[4] /391/87/ supplevit. Gen. -έος Hdts al. usurpant; gen. ἱερέος Oropi /V/IV/ occurrit; præterea -έος in nominibus propr. Eretriæ /IV/ Thasi /V/ Chii /V/IV/ Ceæ /IV/ Amorgi /III/ invenimus; cfr G.D.I. Ind. p. 936, Bechtel III p. 148 sq. Smyth p. 400 sq.; Handel p. 49 falso sumit -έως desinentiam ex Att.

dial. fluxisse. — In κοινῆς tit. τῆς νεώς (ναῦς) R.Ph. 50 p. 70[16] /II: 1/ reperimus. — In Πεδιέως **122** II[18] /398/7/ ε analogia irrepsit; necesse enim est ε et ω post vocalem iam mature coaluisse; cfr Ἀπελλέω etc. Ἀγίεω etc. quæ iam tractata sunt. — Ion. et Att. λεώς, νεώς metathesi quant. orta sunt. Cfr Schw. p. 245 sq. In nominibus propr. λεω Mileti inde a temporibus arch. sæpe occurrit; tamen p. II s. exempla desunt; vetustissima testimonia hæc sunt; Λεωδάμας **129**[2] /VII/VI/ Ἀναξίλεως I.B.M. 930[4] /VII/VI/ Λεωθι· Sb.B. 05 p. 546, 1 Λεωθ · · 2/VI/; cfr § 55, 3 c. κοινῆς æt. Dor. λαός obvium est; cfr § 55, 3 c. — νεώς non nisi in κοινῆς tit. occurrit: (acc.) ν[ε]ώ **7** b[18] /I/ νε̣/[ώ] **202**[2] /I?/ τοῦ νεῶς Ab.B. 11 p. 70 III[8] /II p./; in nominibus compositis νεω (ναο semel tantum) κοινῆς temporibus occurrit; cfr de hac re et de Dor. ναός in κοινῆς tit. obvio § 55, 3 b.

e) Ex ηω εω evasit: σπε̄σθέωσι **133**[8] /V + I/ λαφθέωσιν **187**[8] /V/ Ἀλκμέων **122** I[70] /457/6/ Ἀλκμεωνίδης[93] /434/3/ Ἀλκμέων[105] /422/1/ II[10] /407/6/ — Ἀλκμεωνίδην **140**[3] /III/; post vocalem ε et ω coaluerunt: παιών **133**[12] παιωνίσωσιν[8] -ίζηται[28] /V + I/; apud Archil. et Herod. παιήων etc. invenimus; cfr Bechtel III p. 66. — Plur. gen. stirpium in -ᾱ- exeuntium in -έων desinit: κριθέων **31** a[10] /VI: 2/ πυλέων **133**[26, 28] ἑκαστέων[43] /V + I/ [δι]καστέων **9** b[29] /391/87/; cfr Smyth p. 358 sq. Post vocalem ε et ω in ω coaluerunt: θυῶν (ἑκαστέων) **133**[43] /V + I/; in cod. Hdteis in his quoque vocibus formam solutam deprehendimus, contra apud Hippocr. formam contractam (ῥοιῶν etc.). Plur. gen. stirpium in -ηϝ-, -εϝ- exeuntium in -έων desinit. Utrum -έων ex stirpe -ηϝ- an ex stirpe -εϝ- originem duxerit, incertum est. **133**[3] /V + I/ ΒΩΡΒΩΝ præbet. Rehm recte Βωρ(έ)ων scripsit; cfr G.D.I. Ind. p. 937. Contra Hoffmannio non assentior putanti fieri posse, ut ΒΩΝ pro ΗΩΝ scriptum sit; η enim initio V s. H signo notabatur. Proximum exemplum Φυγελέων **142**[3] /c. 323/ est. — Post vocalem formam contractam expectamus. Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: Πλαταιῶν R.Ph. 21 p. 38, 7[3] /p. 45/ Πλατεῶν p. 40, 9 b[9] /c. 61/ Π[λα]τεῶν p. 39, 8[5] /a. 89?/ (de ε pro αι cfr § 11, 3) Πλατεῶν Ab. B. 11 p. 66[4]; contra exstat Ἰλιείων H. p. 209, 10[12] /II—I/; cfr Ἐρετριῶν G.D.I. 5308[13] /c. 350/ iuxta Ἐρετριέων 5309[4, 7] /IV: 2/ etc. quæ Eretriæ obvia sunt; ε analogia irrepsit. Forma soluta, quæ Athenis IV s. deprehenditur etiam alibi κοινῆς temporibus obvia est; cfr § 58, 6 b, Meisterhans p. 142, Schweizer p. 150, Mayser p. 270.

7. ω + voc. a) ω + α: in crasi -ω- invenimus: τὠπόλλωνι G.D.I. 5508 /VII/VI/ τ[ὠ]πόλλωνι n. 34[3] /VII/VI/ τὠπόλλω[νι] 5509 /VI/ τὠπόλλωνι **133**[36] /V + I/; contra exstat τῶι Ἀπόλωνι I.B.M. 930[4] /VII/VI/; — τὠπόλλωνι Tei 5639 /æt. arch./, Naucrati 5758, 5759 /æt. arch./ in tit. adesp. invenimus. — In epist. Seleuci Ditt. Or. 214[20] /288/7/ Cyriaco nisus σώας scripsit. Chishull autem, Antiqu. As. p. 66 sq. (Sherardum secutus) et H. p. 195[20] hanc vocem omiserunt; cfr § 55, 3 f. Tutius videtur esse, aut Sherardum sequi, aut σῶ scribere (διαμενούσης σῶ ὡς ἐγώ) quod graphica ratione facilius explanari potest. b) ω + ο, ω; ω et ο in ω coaluerunt: Ζωγᾶδος **122** I[60] /467/6/; cfr Bechtel III p. 64, Pers. p. 186. In crasi τῶι ωἰδῶι **133**[45] /V + I/ exstat. — Gen. -λεω e -*λεωο natus est. Ex. /484/175/ in § 55, 3 congesta sunt.

§ 28. De crasi.

1. ὁ, ἡ, τό etc. in tit. dial. conscriptis haud raro crasin perpessa sunt, in κοινῆς tit. nonnumquam. In tit. dial. conscriptis hæc invenimus: τἠκάτηι **129**[6] /VII/VI τὠπόλλωνι G.D.I. 5508 /VII—VI/ τἀγάλματα n. 34[1] τ[ὠ]πόλλωνι[3] /VII/VI/ τὠπόλλω[νι] 5509 /VI/ (Newton, Disc. 72 a τῷ['A]πόλλω[νι] legit;) τἀθηναίηι Jb.B. 06 Beibl. p. 12 /VI/ τὠρακλέ[ōς **132** a[1] τὠρα[κλέōς[3] /VI/ τωπόλλωνι **133**[36] ωἰσυμνήτης[45] /V + I/ τὠπολλωνίδεω G.D.I. 5513 /V/. — Contra exstant: οἱ Ἀναξιμάνδρō I.B.M. 931 a /VII/VI/ τὰ ἀγάλματα 930[1] τō Ἀρχήγο[2] (cfr Wilhelm, Beitr. p. 23) τῶι Ἀπόλωνι[4] /VII/VI/ τō Ἀπόλλωνος 933 /VI/ τὸ ἀργύριον **187**[6] /V/ τῆι Ἑκάτηι **133**[36] τῶι ωἰδῶι[45] τὰ ἔλατρα[36] /V + 1/—IV s. ταὐτά **136**[20] /a. 323/ invenimus; contra exstant: τὰ αὐτά **135**[14] /a. 323/ τὰ αὐτά **136**[4, 5] /a. 323/ Ra 28 p. 106[4] /IV/ τὰ ἄλλα **136**[22] /a. 323/ Ra 28 p. 106[1] /IV/. — In κοινῆς tit. hæc invenimus: ταὐτά R.Ph. 25 p. 9[10] /c. 250/ (tit. Laodicæ) — τἄλλα **147**[36] ταὐτά[37, 38] /205/4/ τοὐναντίον **145**[40] ταὐτά[48] τἀναντία[47] /200/199/ τἀναντία **148**[85, 88] /c. 196/ τἀμά **149**[61] τἄλλα[48] /176/5/ τἀμά **150**[115] ταὐτά[41, 73] /173/2/ — τἄλλα **155**[10] (Apolloniat.) /II/ — ταὐτά **203** b[12] a[32] τἄλλα a[1] /c. 130/ τἄλλα **7** a[6] /I/. — Contra exstant: τὰ αὐτά **10**[10] /289/8/ (comm. Ion.) τὰ ἐναντία **33** f[4] /228/7/ τὰ αὐτά **149**[25] /176/5/ τὰ ἄ[λ]λα **145**[53] /200/199/ — In tit. dial. conscriptis etiam formæ articuli οἱ, τοῦ, τῶι, τῆι crasin perpessæ sunt. In κοινῆς tit. solæ formæ τό, τά cum α, ε vel ο in crasi coaluerunt. Tit. Miles. nil nisi τό cum ε-, vel τά cum

α- contractum præbent. Propterea eiusmodi tantum exempla allata sunt.

2. καί raro crasin perpessum est: κἀπί **31** a[8] /VI: 2/; contra exstant καὶ αὐτός **187**[3] [κα]ὶ ἐκγόνῡς[3] /V/ καὶ οἶνῡ **133**[44] /V + I/. — Κοινῆς æt. hæc sunt: κἀμέ **306**[31] /II: 1/ (epist. Eum. reg.) κἀγαθός I.B.M. 925 b[9] καλοκἀγαθικῶς[8] καλοκἀγαθίαι[26] -[θίαι[37] /I/ — κἀγώ **3**[3] /I m./ (edict. propræt.)

Magnam igitur in scribendo inconstantiam invenimus. Non absonum est putare crasin in sermone quotidiano sæpius adhibitam esse, quam scribendo exprimebant. Cfr præterea § 27, Fuochi Stud. It. 2 p. 228, Meisterhans p. 70 sq. Hauser p. 54, Schlageter p. 11, Mayser p. 158 sq. Bl. Debr. p. 13, Lucius, Diss. phil. Arg. 9 p. 352 sq. Schw. p. 401 sq.

§ 29. Elisio.

1. Elisio in scribendo expressa est: δ'αὐτά G.D.I. n. 34[5] /VII/VI/ μ'ἀνέθηκεν Sb.B. 05 p. 546 /VI/ ἐπ' αἴμ[ατι **187**[2] ἐπ' ὧν[5, 8] δ'ἐπιμηνίῡς[5] δ'ἐπιμήνιον[10] /V/ [δ]σ' ἄν Ab.B. 08 p. 20[4] /V/ πάντ' ἔτεα **133**[31] παρ' Ἑκάτην[25] παρ' Ἑρμῆ[29] δ'ἄν[41] δ'ἕτερος[26] ἀπ' ἄκρῡ[28] ἐπ' ἄκρῡ[29] δ'οἶνος[44] ἀπ' ἱερήῡ[38] κατ' ὅπερ[17] παρ' Ἑκάτῃ[28]; νύμφαις, εἶτεν[29] I s. tribuendum est; utrum τοῖς an τοῖσ' ἐωυτῶ[44] legendum sit, incertum est; /V + I/ — δ'ἄν Sb.B. 01 p. 911[14] καθότι[6] /IV: 1/ καθ'ἄσσα **136**[6, 18] πένθ' ἡμέραις[16] καθότι[10, 24] /a. 323/ παρ' ἡμέας **135**[25] καθότ[ι] **137**[16] /a. 323/ παρ' ἀλλήλοις **142**[15] /c. 323/ ἀπ' ἑκάστου Ra 28 p. 106[2] /IV: 2/. — Inde a III s. usque ad III p. κατ', καθ' bis et quadragies + quinquies deprehendimus; ἐπ', ἐφ' quinquies et vicies + quater; ἀπ', ἀφ' sexies decies + semel; παρ' undecies + septies; δι' undecies + quater; ὑπ', ὑφ' novies + bis; μετ' septies; ἀν' ter; ἀντ', ἀνθ' bis. Testimonia ætatis imp. admodum pauca sunt. — δ' quater et vicies + semel exstat. (**138**[39] /c. 282/ **139**[54] /262/0/ **37**[66] /223/2/ **143**[23] B[62] /212/1/ **146**[30] /209/8/ **147**[75] /205/4/ **145**[8, 19, 42, 42, 80, 85, 87, 64] /200/199/ **148**[54] /c. 196/ **150**[55, 87, 114, 122] /173/2/ Sb.B. 04 p. 102[1, 2] p. 110[10] /II/ **7** c[11] /I/ **127**[36] /I: 1 p./). Semel δ' ante nom. propr. exstat (**127**).

2. His in exemplis elisio in scribendo neglecta est: με ἐποίεν I.B.M. 932 /VII/VI/ (Newton, Disc. nr. 71 μ'ἐποίεν legit.) με ἀνέθηκε Ab.B. 11 p. 40 /VII/VI/ δὲ ἡ **187**[7] /V/ δὲ ἐνορχές **133**[20] δὲ ωἰσυμνήτης[45] δὲ ἐξιών[12, 17] δὲ αἰσυμνήτης[7] δὲ ἐνάτῃ[8] δὲ οὐδέν[22]/ V + I/

— ὅσα ἄν **135**[10] δὲ ἐπιμέλεσθαι[22] δὲ ἐς[32] /a. 323/ δὲ [ἀ]τελεῖς **136**[17] /a. 323/ δὲ εὐστὸν Ra 28 p. 106[5] /IV: 2/ ὑπὸ Ἀντιγόνου **123**[3] /313/2/ δὲ Ἀρίστων **137**[9] /a. 323/ δὲ ἡ **142**[11] /c. 323/ δὲ ἀπογρα[φήν **32** a /a. 300/. — κοινῆς ætate præpositiones his in exemplis elisionem non subierunt: παρά **10**[23] ὑπὸ Ἰ.[20] (comm. Ion.) ὑπὸ Ἰ.[29] /289/8/ μετά **138**[38] /c. 282/ μετὰ Ἀ. **96**[2] /265/4/ **99** /228/7/ μετὰ Ἀ. **33** c[1] **50**[1] /228/7/ **41**[1] /226/5/μετὰ Ἀ. **33** a[1] μετὰ Ἐ. **38** o[6] /223/2/ κατά **100**[2] /216/5/ κατά **145**[42] ἀπὸ Ἐ.[74] ὑπὸ Εὐ.[14, 86] /200/199/ ὑπὸ Εἰ. **307**[17] /II: 1/ H. p. 210[27] /II—I/ ὑπό H. 2 p. 87[7] /II: 1/ R.Ph. 43, 213[51] /II: 1/ παρά Ἡ. **150**[108, 125] ὑπό[39] /173/2/ κατὰ Ἰ. Sb.B. 04 p. 110[5] /II/ μετὰ Εἰ. **103**[2] /c. 135/ μετά **151**[5] /II: 1/ ἐπὶ Ἀ. **368**[4] /II/I/ ἐπὶ Ἀ. **60**[1] /50/49/ ἀπὸ Ἀ. Ab.B. 11 p. 67[20] /2/1/ ἐπί p. 65[4] /I p./ L.B. 232[2] /æt. imp./ I.B.M 923 a[2] /c. I p./ R.Ph. 23 p. 314, 31 b[11, 13] p. 317, 33[2, 7] /æt. imp./ **226**[7] /æt. Tr./ **229**[5] /æt. Tr./ Milet I 5 p. 54 /241/4/ ἐπὶ Ἐ. L.B. 220[6] /æt. imp./. δέ eisdem temporibus centies quinquagies fere obvium est.

In tit. metr. quorum exempla non attuli, præpositiones et δέ ante vocalem elisionem semper subierunt, voces aliæ sæpe. Tamen nonnumquam vocalis, quæ in legendo necessario elidenda est, in scribendo elisione dempta non est: ὅν τε ἀρετῆς **245**[3] /III/ φῦλα ἀναλεξ. **12**[8] (iuxta ἀφ'[15] τ'[6, 11] /c. 200/) etc.

In tit. dial. conscriptis ε pronominis με semel elisum est, bis servatum /a. V s./ πάντ' semel /V + I/ ὅσ' semel /V/ invenimus. Præpositiones semper /V; V + I/ elisionem perpessæ sunt; δ' sexies /VII—VI, V, V + I/ occurrit, δέ autem octies /V; V + I/. — IV s. πένθ' semel invenimus, ὅσα semel, ὑπό semel; præpositiones, ὑπό excepto, elisionem perpessæ sunt; δ' semel occurrit, δέ septies; — In κοινῆς tit. hæc deprehendimus: ὥστ' ἄν R.Ph. 50 p. 67 c. 39[60] /II: 1/, ἐπε]ίτ' ἄν R.Ph. 24 p. 246[24] ἐπειτ' ἄν[35] /295/81/ **139**[47] /262/0/ **141**[31] /c. 228/ **145**[30] /200/199/ μηδ' **145**[45] /200/199/ **148**[48] /c. 196/ μήτ' ἐγ **148**[43] /c. 196/ ἄλλ' **141**[22] /c. 228/ **37**[48] /223/2/ **147**[45] /205/4/ ταῦθ' **145**[74] /200/199/ οὐδέποτ' **306**[42] /II: 1/ (epist. Eum.). τέ, μήτε /a. IV: 2/ μηδέ, οὐδέ al. haud raro ante voc. comparent. Præpositiones elisionem sæpissime subierunt; cfr J. Schmidt K.Z. 38 p. 7 sq. suppressæ enim sunt vocales præpositionum finales centies quinquagies novies (23 ex. tit. externorum sunt); 40 ex. quorum 2 comm. Ion. sunt, scriptionem plenam præbent. Scriptio plena ante nom. propr. plerumque occurrit; cfr Bl. Debr. p. 12. καθότι, καθάπερ, καθῶς omisi; cfr § 66, 6. δ' quinquies et vicies

comparet (1 ex. tit. ext. est.) δέ autem centies quadragies fere; (23 fere ex. tit. ext. tribuenda sunt). Præpositiones igitur sæpissime elisionem subierunt, δέ admodum raro. Sed omnibus temporibus magna in scribendo inconstantia exstat. Satis enim constat, scribendi rationem aliam, pronuntiandi consuetudinem aliam fuisse; cfr præterea Schw. p. 401 sq. Fuochi Stud. It. 2 p. 227 sq. Smyth p. 278 sq. Lademann p. 44 sq. Hauser p. 53 sq. Schlageter p. 11, Mayser p. 155 sq. Rüsch p. 174 sq.

Consonæ.

§ 30 π.

1. a) Mileti ὅπως **135**[17, 26] /a. 323/ exstat; tamen tit. tam recens levioris momenti est. ὁπόραι, ὁπότεροι Eretriæ /V/IV/, ὅπου Halic. /V: 2/ Ceæ /V/ που Chii /V/ reperimus, ὅποι, -οῖον, -όσοι, -ου, που in tit. Ion. IV s. cfr Favre. Contra ὁκοῖα Erythris G.D.I. n. 62[11] /IV: 1/ exstat, ὁκ- apud script. Ion. cfr Bechtel III p. 87 sq. Wack. Hom. p. 35 sq.

b.) Mileti mensis nomen Πυανεψιών -οψιών in κοινῆς tit. /III: 2; II: 1/ deprehendimus. Πυαν- tit. Att. præbent. Contra Κυαν- Olbiæ, Cyzici (in col. Miles.) nec non Sami exstat. Verisimile est, Π- ex sermone Att. irrepsisse; cfr Bilabel p. 70. Etiam credibile est, Πυαν- formarum Κυαν- et Παν- contaminatione ortum esse; cfr Br.Gr.Gr. p. 50, Schw. p. 302. Πανόψια Suidas præbet, Πάνοψ· ἥρως Ἀττ. Hesych. Exempla iam allata sunt; cfr § 7, 2.

2. Apud Hom. πτόλεμος, πτόλις etc. iuxta πολ- etc. invenimus; Arcad. Cypr. Thess. πτολ- usi sunt; cfr Bechtel I p. 160 p. 337 p. 417, Hirt p. 261, Jacobsohn K.Z. 42 p. 264 sq. Verisimile est, πτ, quod in nomine Macedonico Πτολεμαῖος occurrit, ex epicorum sermone sumptum esse; cfr Hoffmann, Mak. p. 173. Mileti Τιμόπολις **122** Π[9] /408/7/ Εὐπόλιος[67] /348/7/ occurrunt; κοινῆς æt. hæc sunt: Εὔπολις **123**[36] /281/0/ Σωπόλιος R.Ph. 23 p. 3, 24 b[32] /179/8/ Ab.B. 11 p. 50[3] /Im./ Σωπόλιδος I.B.M. 921 a[3] Σώπολις[17] /I m./ H. p. 252 A[1] /I/ — Accedunt nomina hominum extern. orig.: Εὐπόλεμος **97**[5] /a. 267/6/ Πολεμαίου **69** /c. 200/ Εὐπολέμου **75**[9] c. 200/ [Π]ο̣λέμωνος **101**[4] /II—I/ Πολεμαίωι **107**[5] /c. 100/. Εὐπό̣λεμος **38** r[9] Πολέμωνος ii[4] /223/2/ **46**[7] /206/5/ Πολεμοκράτηι **42**[3] /221/0/. In nominibus regum πτ semper servatum est: Πτολεμαῖος **244** /c. 305/

139[1] (epist. Ptol. est) — Πτολεμαίο[υ][17] -αῖος[28] -ον[25, 41, 46, 50] -αίου[54] /262/0/ -αίου R.Ph. 24 p. 323 /III: 1/ H. p. 210, 10[33] /II—I/ Ab.B. 11 p. 51[15] /I m./ -αῖον I.B.M. 921 a[8] /I m./; accedit Πτολεμαιείωι I.B.M. 925 b[40] /45/, quod gymnasium e rege quodam nominatum est. Πτολεμαίου **123**[40] /279/8/ — In aliis quoque nominibus πτ obvium est: Π]τολεμαίου **148**[8] /c. 196/ (Cnidius); πτ e nomine reg. influxit. — In Εὀπτολέμῳ **9** b[8] /391/87/ πτ ex sermone epico influxit, in Μνησιπτολέμου **147**[103] Νεοπτολέμου[98] /205/4/ aut ex sermone ep. aut ex usitatissimo nomine Πτολεμαῖος; cfr Meisterhans p. 33 (Athenis Πτολεμα(ι)ίς occurrit), Schweizer p. 104, Nachmanson p. 74, Hauser p. 54 sq. Mayser p. 167, Rüsch p. 190.

3. Signo π notatur a) *p* Lat.: Καλιπόρνιος Mich. 31[43] /c. 140/ Πούπιον **173**[2] Πείσωνα[3] /I: 1/ etc. b) *b* Lat. in Πόπλιος etc.: Πόπλιον H. p. 261 /I/ Ποπλίου **316** II /a. Chr. n.?/ **387** c /a. Chr. n.?/ Ab.B. 11 p. 65[20] /I p./ R.Ph. 21 p. 39, 9[2] Ab.B. 08 p. 45 I[11], II[8] /p. Hadr./ cfr Eckinger p. 62 sq. p. 94 sq. Poplius vetustior forma est; cfr Sommer p. 197.

§ 31 τ.

1. τ ad θ Iran. transscribendum adhibitum est in ἐξαιτράπης /391/87/; in Caria ἐ?]ξατράπης, σατραπεύοντος /IV/ reperimus. τ etiam apud script. invenitur; in Aeolide autem σαδράπαν /319/7/ exstat. Contra Mylasis θ recte adhibitum est: ἐξαιθραπεύοντος /IV m./; cfr § 25, 2; de Μιθραδάτης cfr § 37, 4. Ad θ Iran. transscribendum apud Hdtm, al. modo θ, modo τ adhibitum est; cfr Schulze K.Z. 33 p. 214 sq.

2. Signo τ *t* Lat., vel sequente ι vocali, redditur: Κοίντου I.B.M. 924 c[28] /I/ etc. Δομέτιον **12** b /I/ Κάλτιος I.B.M. 924 c[42] /53/ Σεπτί[μι]ον L.B. 212[15] /II p./ στατίων Sb.B. 04 p. 87, 1[4] /II p./ Κυιντιανοῦ, Ἐγνατίο[υ L.B. 232 /III p./ Ἐγνάτιον **268**[2] /III p./ Κωνστάντιον L.B. 233 /III/IV p./. Quam ob rem notatione dignum est Τερήσιος **14** /I?/ ti apud Lat. vix a. II p. Chr. n. s. in si abiit; cfr Sommer p. 218; Eckinger p. 99 p. 103, Schulze, Lat. Eigennamen p. 111.

3. Τατιάς **4** f[4] /I p./ Τατιανός **339** c[4] /III p./ Τατιαν[ό]ν **340**[3] /III p./ ad Asianorum Tata, Tatta, sim. ducenda sunt; cfr Kretschmer, Einleit. p. 348 sq. Buresch, Lydien p. 3, Nachmanson p. 75.

4. In nominibus hypocoristicis τ sæpissime geminatum est: Στράττις **123**[26] /291/0/ (στρατο-) cfr Bechtel, Pers. p. 411, Γρύττος **124**[2] Γρ]ύττου H. p. 205, 3[18] /231/0/ (γρύτη?) Μενιττώ **78**[4] /c. 200/ (μένω vel μένος) cfr Bechtel o. c. p. 307 p. 312, Κοττώ **183**[3] /II: 2/ (extern. orig.) (κότος?). Etiam Βάττος (cfr § 45, 5) huc ducendum est (ex Εὐρύβατος sim. manavit;) cfr Mucke III p. 19 sq. Rüsch p. 237; (Sundwall p. 60 hoc nomen ad Asian. *bata rettulit;) Mileti hæc occurrunt: Βάττου **78**[3] /c. 200/ — Βάττο[ς **71**[3] /a. I?/ (extern. orig.) Βατ̣[τ]ώ **38** b b[6] /223/2/ (Cret.) — Βαττάρου H. p. 198[4] /III: 1/ et Βατταλίνου, quod Nachmanson p. 97 attulit, alio modo explicanda sunt; cfr Bechtel o. c. p. 497. — τ Στ]ρ̣ίτις **38** c c[2] /223/2/ (Cret.) præbet.

§ 32 κ.

1. In Πακτυ- etc. Mileti γ vel κ invenimus, alibi κ: Παγτύω **135**[39, 40] /a. 323/ (Lyd.) Σαμπακτύου **97**[4] /a. 267/6/ (extern. orig.); Πακτύω Mylasis G.D.I. 5753 c[3, 13] /IV/ occurrit; cfr Justi, Ir. Namenbuch p. 240. Apud Hdtm (I 153) Πακτύης Lydus quidam est. Πακτυ- in tit. Att., apud Hdtm, ap. Strab. in nominibus geogr. ad Asiam, ad Chersonesum, ad Arachosiam pertinentibus occurrit; Σάμβακτυς vicus Cariæ est (in tit. Att.); cfr Sundwall p. 172.

2. κ ad *c* Lat. transscribendum adhibitum est: Καλιπόρνιος Mich. 31[43] /c. 140/ πρωβοκάτωρ Ra 28 p. 111 etc. Etiam ante ε et ι κ occurrit: Σκειπίωνος H. p. 203[5] = C. 2857 /166/2/ Σ]κ̣ιπίωνα **333** /II—I/ Κέρβιος I.B.M. 924 b[16] /54/ Μάρκελλαν Μαρκέλ[λου] **254**[2] /I: 2/ Κηνσωρῖνον **255**[2] /I: 2/ — Καικῖνα **360**[1] /I p./ (epist. Pæti) — Δακικόν **226**[5] **227**[3] -κ̣[όν **228**[3] -[ικόν **229**[3] -κῶι **310**[3] /æt. Tr./ -κ̣[ό]ν̣ **17**[3] /æt. Hadr./ Λικιννίου **233**[18] /II p./ Μαρκιανός I.B.M. 923 c[12] /p. Chr. n./ κήνσων **266**[2] /III p./ Σκειπίωνος **192** b Κίνναν Ra 28 p. 110[5] /æt. imp./; de Λεύκιος, Λούκιος cfr § 19, 3; cfr Eckinger p. 102 sq. (πρίντζιπι 13 p. Chr. n. occurrit, Μαρσιανός 225 p. Chr. n.) Sommer p. 218. — De κυ pro qu Lat. posito cfr § 9, 5 b.

3. κκ in Μίκκος **137**[7] /a. 323/ invenimus; accedit Μίκκα **38** o[10] /223/2/ (Cret.). Constat Dores μικκ- usos esse; cfr Rüsch p. 200, Salonius p. 117, Crönert p. 297. Tamen non absonum est sumere etiam Ionas μικκ- novisse; Crönert enim exempla e libris Hippocr.

et Herodæ petita, nec non testimonium Eustathii attulit. cfr etiam Μικκύλου, [Μι]κκύλος Chii G.D.I. 5656[3], 5657[5] /c. IV/ obvia; de Micciade Chio /æt. arch./ cfr G.D.I. 5387. Athenis Μικκ- in nominibus extern. inde a V s. occurrit; contra nomina epichoria Μικ- iuxta Σμικρ- præbent; μικός IV s. invenitur; μικόν semel Oropi /II/ occurrit; cfr Meisterhans p. 83, Rabehl p. 21, Lademann p. 119. — Μικ- Halicarnassi /V: 2/ Ceæ /æt. arch.; V/ Iasi /IV/ Eretriæ /IV/ Thasi /V? IV/ al. invenimus; cfr G.D.I. Ind. p. 1009 sq. Bechtel, Pers. p. 485. Mileti Μικίων Μικί[ω]ν[ος I.B.M. 924 c[9] /53/ Μίκων Babelon p. 99 /IV?/ invenimus. Accedunt hæc nomina hominum extern. orig. Μίκη **50**[4] /228/7/ (Trallian.) Μικυλίωνος **38** i[9] Μίκα f f[10] /223/2/ (Cret.) — μικός ex stirpe *(*s*)*mīk-* sine ρ suffixo derivatum est, μικκός autem ad μικός geminatione hypocoristica fictum est; cfr Solmsen Rh.M. 56 p. 503 sq. *μικύς (< *μικF-) enim fundamentis levissimis nititur; Br.Gr.Gr. p. 66, G. Meyer p. 363 al. putant μικκός e *μικFός ortum esse.

Utrum Βάκκα (sing. gen. masc. gen.) **386** c I[5] nominibus Asianorum an nominibus hypocoristicis (βάκηλος? cfr Bechtel, Pers. p. 497) adnumerandum sit, incertum est. Fieri potest, ut Βάκκα idem ac Βάκου P.A.S. III 100[1] sit.

4. Fortasse .. οqος Jb.B. 06 p. 12 /VI/ pro .. οῳς scribendum est; cfr Rehm, Milet I 8 p. 53; cfr etiam G.D.I. Ind. p. 928.

§ 33 β.

1. Constat β κοινῆς temporibus in spirantem sonoram abisse; cfr Schw. p. 207 sq. Blass, Ausspr. p. 106 sq. Huius mutationis exempla Athenis c. Chr. n. occurrunt, Pergami et Prienæ, ut videtur, iam I s. cfr Meisterhans p. 77, Schweizer p. 105, Dienstbach p. 72 sq. Magnesiæ autem et in Lycia exempla II p. Chr. n. s. non antiquiora sunt; cfr Nachmanson p. 75, Hauser p. 56. Tit. Miles. ad tit. Perg. et Prien. similitudinem proxime accedunt. I fere s. u Lat. signo β transscribi coeptum est: (de ου cfr § 20, 4 b;) Φούλβιος Ab.B. 11 p. 63 III a[3] /a. Chr. n./ Κέρβιος I.B.M. 924 b[16] Λείβιος c[22] /54/3/ Φλάβιος 921 b[1] /p. Chr. n./ Νέρβα **20**[3] /II p./ πρεῖβάτης **266**[4] /III p./ Ἀμβίβιος **259**[27] /II p./ Φλα]βίου L.B. 210[6] (C. 2876) /æt. Tr./ Φλαβιανόν R.Ph. 23 p. 314, 31[4] -οῦ[7] -ῆς[8] /æt. imp./ Φλα]βιανοῦ 31 b[2, 8] Φλ[α]βιανῆς[9] πρωβοκάτωρ Ra 28 p. 111 Φλαβία Inv. 1896, 56[2].

In his nominibus propr. Cretensium Mileti β pro ϝ invenimus: Βεργώ **34** i[11] /228/7/ Βέ̣[ργ]ιος **38** e[7] Βέργις t[6] Βέργιος p[5] Βαστία l[9] Βαστία h h[8] Βοινι . . . k k[9] /223/2/. Milesii igitur Cretensium scribendi consuetudinem secuti sunt. Quibusdam enim in partibus Cretæ β iam IV s. in spirantem sonoram abierat; cfr Brause p. 38 sq. Blass, Ausspr. p. 108 sq. G. Meyer p. 313 sq. Thumb, I.F. 9 p. 307; cfr etiam Schw. l. c. Müllensiefen p. 46 sq. Contra in his exemplis ϝ non notatur: Ὀρθαν̣ . . . **34** b[5] /228/7/ Ὀρθοκλῆς **38** o[9] k[7] Ὀρθοκλ . . . p[1] /223/2/; de Ἀξ- Ὀαξίων cfr 7, 1; Vaxi β pro ϝ non occurrit; cfr Brause p. 49.

2. b Lat. β redditur: Τιβερίου **134**[2] /I p./ Ab.B. 11 p. 65[6] /I p./ Βάσσα I.B.M. 922[9] /I: 2 p./ Βάσσος 924 c[22] /I/ Ἀδιαβηνικόν C. 2878[17] /II p./ In pedestri quidem sermone b Lat. I p. Chr. n. s. in spirantem abierat; cfr Sommer p. 198, Eckinger p. 94 sq.

3. De Τερβιν- Τερμινθεύς cfr § 50, 2.

4. Tit. Miles. Βερενίκη etc. /2/1/; II p./ exhibent; cfr § 23, 2. Βερενίκα forma Macedonica est. Idem de Βάλακρος I.B.M. 924 c[21] /I/ valet; cfr Hoffmann, Mak. p. 217 p. 175 sq. De Φάλακρος cfr Bechtel, Pers. p. 33.

§ 34 δ.

1. δ κοινῆς temporibus in spirantem abiit; cfr Schw. p. 207 sq. Schweizer p. 106; tit. autem Miles. nulla huius mutationis exhibent exempla.

2. In dial. Att. οὐθείς, μηθείς (quæ Phryn. (Rutherf. p. 271) vituperat) ex οὐδείς, μηδείς initio IV s. orta sunt. δ enim ante *h* in τ abiit, ex τ + *h* ϑ evasit; cfr Kretschmer, Einleit. p. 156, Vas. p. 156, sq. Thumb, Spir. asp. p. 95 (εἷς) Hell. p. 14. οὐθ-, μηθ-, quæ Athenis c:a annos 325—100 valde prævalent, Rhodi iam IV s. exstant; præterea in omnibus fere Græciæ regionibus inde ab initio III s. usque ad Chr. n. deprehenduntur; cfr Lademann p. 60 sq. Rabehl p. 25, Björkegren p. 76, Schlageter p. 11 sq., Dienstbach p. 74 sq. Hauser p. 56 sq. Mayser p. 180 sq. Kälker Leipz. Stud. 3 p. 230, Rüsch p. 191 sq. — Mileti hæc exstant exempla: μηθενί Ab.B. 08 p. 22[2, 4] /III: 1/ — οὐθέν R.Ph. 25 p. 9[9] (tit. Laodicæ) /c. 250/ — μηθενί **33** c[7] -νός[9] /228/7/ οὐθενί **141**[46] /c. 228/ -νός **143** B[50] (B Trallian. est) /212/1/ οὐθένα **146** B[62] -θέν[85] (B Mylas. est) /209/8/ — μηθενός

147[5] -νί[22, 44, 44] -θέν[27] /205/4/ μηθένα **145**[44] -θέν[65] -θενί[65] /200/199/ -θενός **148**[43, 63, 84] -θέν[49] -θενί[49] -θε[νός[87] /c. 196/ -θέν **150**[35] /173/2/ -θενί Ab.B. 11 p. 28[41] /II: 1/. Contra δ occurrit in μηδέν **32**[2] /III: 1/ μηδενί **33** e[7] /228/7/ μηδένα J.H.S. 6 p. 352[9] /c. 15/ μηδενί **134**[18, 21] οὐδέν[29] /I p./ etc. Formæ θ exhibentes III s. valde prævalent; initio II s. nil nisi -θ- occurrit; altera II s. parte exempla non occurrunt; inde I: 2 a s. nil nisi -δ- invenimus.

3. In Ἀδραμυτ- nil nisi δ occurrit: Ἀδραμυτηνός **65** a[5] /c. 200/ **49**[3, 5] /188/7/ — -τηνούς **3** b[46] /I m./ (edict. propræt.) — Ἀδραμυττηνός Ab.B. 11 p. 65[17] /I p./. Athenis etiam Ἀτραμ- obvium est; cfr Meisterhans p. 79.

4. Ξανδικῶι R.Ph. 25 p. 9[19] in tit. Laodicæ /c. 250/ occurrit. Ξανδικός, quod mensis Maced. nomen est, nonnumquam falsa etymologia in Ξανθ- depravatum est; cfr Hoffmann, Mak. p. 110 sq. Hauser p. 71, Dienstbach p. 74.

§ 35 γ.

1. γ κοινῆς temporibus in spirantem abiit; cfr Schw. p. 209, (ὀλίος Athenis IV vel etiam V s. reperitur, in pap. Ptol. III s. Prienæ II s.) Lademann p. 56 Mayser p. 163 sq. Dienstbach p. 75 sq. Tit. Miles. nulla eiusmodi exempla præbent.

2. γ ad *g* Lat. transscribendum adhibitum est: Γαίωι **6** a /æt. Aug./ Ἐγνάτιος (cfr § 3, 7) Γρανιανός **176**[10, 13] /III p./ Γερμανικοῦ H. p. 263 /I p./ etc.

3. γ ad gutturalem Carum transscribendam adhibitum est in Ὀσογῶ **146**[19] B[73, 76] (B Mylas. est;) /209/8/. Nominis Ὀσογῶ vel Ὀσογῶα exempla collegit Schæffer Diss. phil. Hal. 20 p. 387 sq.; cfr etiam Sundwall p. 225 p. 239.

§ 36 φ.

1. Constat φ, θ, χ in *f, þ, ch* aliis locis aliis temporibus abisse; cfr Schw. p. 205, Thumb, Spir. asp. p. 79, Schweizer p. 109 sq. Hauser p. 57. Tit. autem Miles. nulla ad hanc quæstionem diiudicandam exempla suppeditant.

2. Tit. Miles. (κοινῆς æt.) σφόνδυλος etc. præbent. (Ab.B. 11 p. 55 I[4] /III/II?/ R.Ph. 43 p. 212[18] p. 213[32. 42, 45] /II: 1/ R.Ph. 23 p. 3, 24[49] /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[30, 31, 33] /II: 1/ — σφόνδυλος

Athenis et Delphis IV s. exstat, cfr Meisterhans p. 78, Rüsch p. 189, σπονδ- autem in cod. Hippocr., apud script. rec. æt. cfr Crönert p. 85.

3. Φύγελα vel Πύγελα urbs Lydiæ est; Mileti nil nisi Φυγ- exstat: Φυγελέ̣ων **142**[3] [Φυγ]ε̣̣λεῦσιν[5] Φυγέλοις[6, 17] [Φ]υγελέων[10] Φυγελεῦσι[12] Φυγελεῖς[14] /c. 323/. Prienæ I.Pr. 37[120, 122] Φύγελα, 38, 5 Φύγελ[α /II: 1/ invenimus. Nummi epichorii Φυγελέων, Φυ, Φυγ (a. 300) præbent, cfr Head, Hist. num. p. 508, Ionia p. 228, tit. Att. /V/ Πυγ-; cfr Meisterhans p. 15. Strabo (p. 551, p. 639) et Xenophon (Hell. I 2, 2) morem Att. secuti sunt. Suidas hæc præbet: Πύγελλα· τόπος ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Φύγελλα; cfr etiam Wilam. G.G.A. 1914 p. 90.

4. *f* Lat. signo φ notatur: Φρο̣ύγι **173**[3] /c. 67/ Φορβήιος I.B.M. 924 c[19] /I/ Φρόντωνος **230**[13] /æt. Hadr./ Φαυστίνη (cfr § 6, 2) Φλάουιος R.Ph. 20 p. 100, 4[3] Φλαουιανοῦ ib. 23 p. 319[6] -[νοῦ[7] /æt. imp./ etc. Ῥουφ- (cfr § 20, 4) Φλαβ- (cfr § 33, 1) Ὀφελλίου Ab.B. 11 p. 70 III[7, 8] /II p./; cfr Blass, Ausspr. p. 100, Schweizer p. 110.

5. πφ semel occurrit: Ἀ̣πφείων **205** a[2] /II p./; quod ad nomina Asiana ex appa derivata ducendum est; cfr Kretschmer, Einleit. p. 346 sq. Buresch, Lydien p. 44 p. 130, Hauser p. 58. — Contra Lat. Appius Ἄππιον Ab.B. 11 p. 70 III[2] /II p./ transscribitur.

6. De Ἀρφοκράτης cfr § 40, 3.

§ 37 θ.

1. Iones Ταργηλ-, Att. Θαργηλ- usi sunt. Mileti forma Ion. semel exstat: Ταργηλίοισιν **133**[20] /V + I/. κοινῆς tit. formam Att. præbent: Θαργηλίου **46**[8] (Heracleens.) /206/5/ Θαργήλιος **89**[3] /c. II/ Θαργηλιῶνι **368**[9] /II—I/ -ος **203** a[27] /II: 2/ Θαργηλίου I.B.M. 924 a[1] /I/ 925 a[1] /I/ (927[29] /I/); Ταργ- etiam Iasi 5515[27, 28] (iuxta Θαργ-[14]) /a. 353/ Thebis n. 42[7] /IV: 1/, apud Anacr. invenimus; cfr Kretschmer Glotta 10 p. 108 sq. Smyth p. 298; contra iam V s. Θαργελέο[ς] Chii 5653 c[18] obvium est. Kretschmer l. c. docet, Ταργήλια, Θαργήλια ex τὰ *ἀργήλια, *ἀργήλια autem ex *ἀρχήλια originem duxisse.

2. In Θεμισθομάνδρῡ **122** I[8] /519/8/ θ in media voce obvium ex τ assimilatione ortum est. In Θεμισταγόρης[6] /521/0/ autem τ integrum remansit; cfr Bechtel III p. 93 sq. (assimilationis regressivæ exempla Cumis et Styris occurrunt) Kretschmer, Vas.

p. 149 sq. Schopf, Fernwirk. p. 146 sq. Björkegren p. 78, Schw. p. 257.

3. Metathesis aspiratarum nonnumquam occurrit: Ὁπλήθων **133**[2] /V + I/ (pro Ὁπλήτων); cfr l. l. Ὅπλητος (gen.) apud Hdtm (V 66) legitur; Ὅπλης heros est, ex quo tribus Atheniensis nominata est. — Ion. κιθών Sami /IV/ et apud Hdtm comparet; cfr Favre, Bredow p. 91 sq. Smyth p. 294. Mileti forma Ion. κοινῆς ætate in Κιθώνη, quod epitheton Dianæ est, occurrit: Κιθώνη[ς **202**[4] /æt. Aug.?/. Athenis χιτών, χιθών, κιθών, κιτών invenimus; cfr Meisterhans p. 104; de κιθών κοινῆς ætate obvio cfr Mayser p. 16 p. 184; Crönert p. 82 sq. Thumb, Hell. p. 71, Dieterich p. 86. — Huc etiam Κύθρου **386** b I[2] /rec. æt./ ducendum est, quod nomen a χύτρα originem duxit. κυθρίδιον cod. Hippocr. θ (7, 394) præbet; cfr K.Bl. 1 p. 278 sq. Contra forma vulgaris in alio κοινῆς tit. occurrit: χύτρος H. p. 199[13] /281/79/; χύτρ- et apud Hdtm et apud Hippocr; exstat; cfr Bredow p. 92. Cfr Grammont, Diss. p. 104, Rüsch p. 224, Meisterhans l. c. (Κυθρ- Athenis æt. imp. occurrit) Meister, Herodas p. 864 sq. Crönert l. c. — Mileti κοινῆς ætate Βατράχ[ου **61**[7] /p. 300/ occurrit; homo tamen externæ orig. est; cfr K.Bl. 1 p. 289, Smyth p. 299.

4. θ ad θ Iran. transcribendum semel adhibitum est: Μιθραδάτης **125**[5] /86/5/; contra τ in ἐξαιτράπης /IV: 1/ deprehendimus; cfr § 31, 1. Ad Iran. θ, quod sæpissime in nominibus propr. occurrit, transscribendum et θ et τ utebantur; cfr Schulze K.Z. 33 p. 214 sq.

5. Ex θ geminatione hypocoristica τθ evasit; cfr Mucke III p. 20: Πλάτθις **122** II[27] /388/7/ — Πλατθίς **46**[4] /206/5/ (Ephesia) fortasse ad πλάθανος ducenda sunt; cfr Bechtel, Pers. p. 603; Πίτθις Head, Ionia p. 192 /300/250/ ad πίθηκος fictum est; cfr Fick B.B. 26 p. 290, Bechtel, Pers. p. 585 sq. — Accedunt duo Cretensium nomina: Πιτθύλος **38** a[4] /223/2/, quod ad πίθηκος ducendum est, et Σιτθύα **34** i[9] /228/7/, quod explicare nequeo.

§ 38 χ.

1. De δεκ-, δεχ- cfr Br.Gr.Gr. p. 121, Osthoff, Perf. p. 302 sq. Wack. Hom. p. 23 sq. Sadée Diss. phil. Hal. 16 p. 198. Attici δέχομαι etc. — exceptis tamen quibusdam vocibus inde deductis — usi sunt; cfr Meisterhans p. 76. δέκομαι Hdts habet, Hippocr.

autem δέχομαι; cfr Smyth p. 295, Lindemann p. 73 sq. [δε]κέσθω Ceæ G.D.I. 5403[3] /c. 363/ occurrit, contra ὑποδέχοιτο Tei 5632 b[19, 21] /V: 1/ καταδέχηται Amphipoli 5282[19] /357/6/ ξενοδ]οχιῶυ Tei 5633[3] /370/50/, quorum ὑποδέχοιτο Tei obvium auctoritati dial. Atticæ attribui non potest. Mileti δέχεσθαι **135**[3] /a. 323/ in tit. lingua comm. imbuto obvium est.

2. Mileti [μ]ε̄λίχματα **31** a[2] με̄λίχματα[5] /VI: 2/ invenimus; apud Hom. (in Odyss.) apud Aeschyl. Eurip. al. μείλιγμα legitur. μείλιχμα suffixi *-s-mn̥-* ope derivatum est, μείλιγμα autem suffixi *-mn̥-*; cfr Br. Grundr. II: 1. 242 p. 251 sq. Bechtel III p. 123 sq. πρῆχ[μα Ephesi G.D.I. 5598[4] /VI/ occurrit, πρῆχμα Chii 5653 b[17] /V/; -χμα Ion. forma est; cfr Schulze, Festschr. f. Kretschmer p. 217 sq. (qui apud Hdtm -χμα scribere vult.)

3. Mileti Καλχαδονίων H. p. 210, 10[21] /II—I/ occurrit; Καλχαδ-, quæ forma epichoria est, cfr Babelon p. 15 sq., etiam apud Hdtm — tamen non sine lectionum varietate — legitur; cfr Bredow p. 92. Athenis κάλχη, χάλκη, χάλχη, Καλχη- Χαλχηδών obvia sunt; cfr Meisterhans p. 103 sq. Χαλκη[δόνιος in papyro Ptol. /II: 1/ occurrit; cfr Mayser p. 186; cfr etiam Schopf, Fernwirk. p. 190, Grammont, Diss. p. 103, Rüsch p. 224.

4. χ geminatione in κχ transiit. Verisimile est, Βάκχος etc. huc ducenda esse. Mileti nil nisi Βακχ- occurrit; (Ab.B. 08 p. 23[19, 22] /III: 1/ R.Ph. 25 p. 10[43] (tit. Laodicæ) /c. 250/ **50**[3] /228/7/ (Trallian.) **86**[9, 9] /II/ (Smyrnæus) (I.B.M. 927[16] /I/). — Sb.B. 05 p. 548[1] (metr.) — Alibi etiam -χχ- invenimus; cfr Hauser p. 59, Mayser p. 182, Meisterhans p. 76, Björkegren p. 78, Rüsch p. 238 sq.

§ 39 σ.

1. Postquam ζ in spirantem sonoram abiit, quod Athenis exitu fere IV s. factum est, fieri potuit, ut ζ pro σ ante consonam sonoram scriberent. σ enim ante consonas sonantes positum sonans erat; cfr Schw. p. 217, Hauser p. 59, Mayser p. 204, Meisterhans p. 88, Barth p. 74, Rüsch p. 205 sq. Viereck p. 55. Mileti hæc occurrunt: ζμηνῶν **149**[23] /176/5/Ζμυρναι[.. **120**[4] /II—I/ Ζμυρναῖος Ab.B. 11 p. 65[20] /I p./. Contra exstant Σμυρναῖος **45**[5] **66**[11] /III: 2/ -αία **86**[10] -αίων H. p. 210[20] /II—I/ -αίους **3**[45] /I m./ (epist. propræt.). Σμάραγδος I.B.M. 923 c[13] /I—II p./ Ante β σ semper servatum est; cfr πρεσβευτής § 54, 3 c.

2. De σύν, ξύν cfr Smyth p. 311 sq. Bechtel III p. 241 sq. Gomperz p. 82 p. 84 sq. Lindemann p. 78, Wack. Hom. p. 38 sq.; σύν Colophone VII s. Halicarnassi V s. occurrit; cfr Favre p. 371 sq. Mileti σύν sola forma est. Tamen exempla s. IV: 2 non antiquiora sunt: συνέδρων **135**[2] /a. 323/ **137**[1] /a. 323/ συμβόλαιον **136**[14] /a. 323/ — συν[τελε]σθῆι R.Ph. 24 p. 246[24] /295/81/ etc. — ξύν quæ vetustioris Atthidis forma est, p. 378 non nisi in una formula Athenis occurrit; cfr Meisterhans p. 220 sq. σύν κοινῆς forma est; (ξύν etc. Prienæ (semel) /III/ Deli (bis) /IV/, in pap. litterariis etc. reperimus) cfr Dienstbach p. 80, Hauser p. 59, Mayser p. 210, Thumb, Hell. p. 56; Schlageter p. 12.

3. In βασμός, θεσμός, ῥυσμός (pro -θμός) etc. *-s-mo-* in locum legitimi suffixi *-dh-mo-* substitutum est; cfr Br.Gr.Gr. p. 218 sq. Grundr II: 1 p. 252 sq. Solmsen K.Z. 29 p. 117 sq. Phrynich. (Rutherford p. 372) hæc docet: βαθμός ἰακὸν διὰ τοῦ θ, διὰ τοῦ σ ἀττικόν; cui Moeris assensus est (βασμὸς ἀττικῶς, βαθμὸς ἑλληνικῶς); cfr G. Meyer p. 365 sq. Apud Hdtm βαθμός, ῥυθμός leguntur. ἠθμόν Proconnesi G.D.I. 5531 a[8] /c. 600/ exstat; versio Att. *hηθμόν* b[4] præbet. Contra in tit. IV s. nil nisi -σμο- reperimus; ἀνδροβασμός Erythris 5690 a[4, 9, 22] /IV/ occurrit, βασμόν Cyzici 5524[10] /IV/, quæ auctoritati dial. Att. attribui possunt. Idem valet de testimoniis Miles., quæ non nisi in κοινῆς tit. occurrunt: βασμόν R.Ph. 43 p. 188[74] /219/18/ βα]σμιαῖον R.Ph. 29 p. 244[73] βασμι[αῖ]ον[76] /217/6/ βασμιαῖομ R. Ph. 43 p. 191[12] /III: 2/. — Quæ cum ita sint, verimile est, ita supplendum esse: ἀμ[β]α[σ]μόν R.Ph. 23 p. 3, 24[46] (= H. p. 173) /179/8/ βασμί]δας R.Ph. 43 p. 212[12] /II: 1/; H. (p. 173[46]) ἀμ[β]α[θ]μόν, (R.Ph. 43 p. 212[12]) βαθμί]δας scripsit. — προθεσμίας **147**[33] /205/4/. — βαθμός in N.T. legitur; cfr Bl. Debr. p. 21. βαθμοῖς Ephesi Ephesos III 72[24] /rec. æt./ obvium est; cfr βαθμόν Stud. Pont. 21[1] /rec. æt./ in tit. metr. obvium; in Lydia βασμόν K. v. Pr. II 53[11] /I—II p./ occurrit.

4. In tit. et pap. κοινῆς æt. σ in fine verborum nonnumquam abest, nonnumquam superflue accedit; cfr Br.Gr.Gr. p. 172, Völker p. 33 sq. Hauser p. 59, Rüsch p. 207 sq. Mayser p. 205 sq. Horum exemplorum alia dissimilatione explicanda sunt, alia etiam hodie explicationem desiderant. Hæc exempla Miles. dissimilatione explicari possunt: τῆς ἐντὸς ἀμφισκεπάρνου (= -νους) ὀκτώ R.Ph. 43 p. 199[29] /III: 2/, τούτοις] πετρίνου (= -νους) ἑξ R.Ph. 29 p. 244[63] /217/6/. Ephesi similia inveni: τῆς αὐτοῦ ἐπιμελεία (= -είας)

ἐξ[αίρετον Ephesos II 20[9] /æt. Com./ — Huc etiam μῆκος] πεντάποδα (= -ποδας) R.Ph. 43 p. p. 192[31] iuxta ἑξάποδας[30] (= -ποδα) /III: 2?/, (quod pro scriptura inversa haberi potest,) duci potest; tamen verisimile est, lapicidam in numero sing. vel plur. adhibendo peccasse. σ(υν)τετελεσμέναις (pro -μέναι) **307**[8] /II: 1/ pro scriptura inversa haberi potest. — In λυσιπόνοις χεύ[μασι] τερπόμενοι⟨ς⟩ **339** c[7] (metr.) /III p./ lapicida vocem τερπόμενοι ex perpetuitate sermonis revellens ad λυσιπόνοις χεύμασι falso duxit.

5. Nomen Iran. Στρού]σης **9** a[4] Στ]ρούσην[10] Στρούσης b[29] /391/87/ fortasse a *Sraoša-* profectum est; de *Sraoša- Srōš-, Sruš-* cfr Justi, Iran. Namenbuch p. 310 sq. Apud script. -θ- invenimus: Στρούθας enim apud Xenophontem (Hell. IV, 8, 17) et apud Diod. (99, 1) occurrit, apud Suidam Στρούθης. De σ ad *s* vel *š* Iran. transscribendum adhibito cfr Kretschmer K.Z. 37 p. 141 sq.

§ 40 *h*.

1. Ion. in insulis spiritus asper servatus est — excepto uno exemplo Amorgi obvio (G.D.I. 5351 /æt. arch./). Contra satis constat Ionas Asian. ab antiquissimis temporibus spiritu aspero caruisse; cfr Thumb p. 353, Spir. asp. p. 49 sq. p. 53 sq. Bechtel III p. 35 sq. Fuochi Stud. It. 2 p. 233 sq. Script. Ionici Ionas Asian. secuti sunt; cfr Smyth p. 322 sq. Lindemann p. 71 sq. Mileti igitur signum nil nisi η significat. Vetustissima psiloseos exempla hæc sunt: οἱ I.B.M. 930[1], 931 a /VII/VI/ ὁ 933 /VI/ Ab.B. 11 p. 40 /VII/VI/ G.D.I. n. 34[5] /VII/VI/ ἡμέας 5508 /VII/VI/ — de Ἰστιαῖος cfr § 5, 2 — Ἥρηι **31** a[6] ἐκτεύς[10, 10] ἕκτη[10] ἱερῆι[7] ἱσταμένω̄[12] ἀγνόν[4] ἑορτή[12] /VI: 2/ ὅς **187**[3] ἑκατόν[4] ἡ[7] /V/ ἡ Ab.B. 08 p. 20[4] αἱμάτιον p. 21[12] /V/ etc. Etiam tenuis, quam spiritus asper sequitur, in tit. dial. conscriptis integra remansit: τὴκάτηι **129**[6] /VII/VI/ τὠρακ[λέω̄ς **132** a[3] τὠρακλέ[ω̄ς[1] /VI: 2/ ἐπ' αἴμ[ατι **187**[2] ἐπ' ὧν[5] [ἐ]π' ὧν[8] /V/ ἀπ' ἱερήω̄ **133**[38] κατόπερ[11, 17] /V + I/. IV s. ἀπ' ἑκάστου Ra 28 p. 106[2] invenimus. Sed κοινῆς ætate unum tantum eiusmodi exemplum exstat: κατ' ἑκάστην Ab.B. 08 p. 23[20] /III: 1/ Alia eius modi exempla κοινῆς temporibus in Asia occurrunt; cfr Schweizer p. 116 sq. Nachmanson p. 83 sq. Dienstbach p. 81 sq. qui censent Ionas etiam κοινῆς ætate spiritu aspero caruisse; quod fortasse ad sermonem popularem pertinet. Tamen non absonum est sumere, homines eruditos non solum in scri-

bendo morem Att. secutos esse. Mileti enim ut alibi inde ab initio IV s. tenuis, quæ spiritum asperum subsequentis verbi antecedit, in aspiratam mutata est: καθότι Sb.B. 01 p. 911[6] /380/79/ καθ' ἅσσα **136**[6, 13] καθότι [10, 24] πένθ' ἡμέραις[16] /a. 323/ καθότ[ι] **137**[16] /a. 323/ etc. cfr § 29, 1. Ab hoc usu non discrepant tit. imp. æt. Tamen nulla exempla I p. Chr. n. s. recentiora sunt: καθ' ἥν J.H.S. 16 p. 222[11] κα]θ' ὑπερβολήν R.Ph. 23 p. 149, 29[8] ἐφ' ᾧ **204** a[9] /I p./. Ex tit. Miles. exemplis diiudicari non potest, quo tempore spiritus asper evanuerit; cfr præterea hac de re Thumb, Hell. p. 229, Spir. asp. p. 73 sq. Schlageter p. 13, Hauser p. 59 sq. — De Ταργηλ- Θαργηλ- cfr § 37, 1.

2. κοινῆς temporibus etiam formas contra Græcæ linguæ leges spiritu instructas deprehendimus. Verisimile est, spiritum asperum has in voces analogia irrepsisse; cfr præter l. l. Thumb, Hell. p. 64, Spir. asp. p. 70 sq. Kretschmer Byz. Zeitschr. 10 p. 583, Dieterich p. 85 sq. Schw. p. 219 sq. Mayser p. 199 sq. Crönert p. 145 sq. Meisterhans p. 87, Björkegren p. 83, Salonius p. 111 sq. Tit. Miles. nil novi præbent: καθ' ἰδίαν **143** B[48] /212/1/ (B Trallian. est) — πενθετηρικῶι **145**[70] /200/199/ [ἐ]φ' ἔτη **149**[23] ἐφ' ἔτη[36, 20] /176/5/ ὑφ' αὐτῶν **149**[7] ἐφ' ἵσηι **143** B[56] /212/1/ (B Trallian.) — ἐφιρ[ρκ]ο[ί]ν **33** f[4] /228/7/ ἐφιορκοῦντι **145**[47] /200/199/ **148**[85, 88] /c. 196/ ἐφιορκοίην **149**[60] /176/5/ **150**[114] /173/2/. Verisimile est, ἐφιορκ- contaminatione ortum esse. Sommer, Lautstud. p. 48 sq. censet aspiratam transpositam esse. Cfr de hac re Br.Gr.Gr. p. 166. Thumb, Spir. asp. p. 72 sq. ἐφί Deli obvium attulit. Cuius exemplis alia Deli obvia adicio: ἐφὶ ἱ[ερέ]ως Roussel, Délos p. 422, 28[7] ἐφὶ ἱερ. 29[8] p. 419, 22[4]; iuxta occurrunt ἐπὶ ἱερ. p. 411 sq. 2, 3, 22[5], 27[13], 31[4], 37[4], 63[1], ἐφ' ἱερ. 4[4], 6[6], 18[7], 22[4], 32[5], 33[5], 57[2]. — ἀφεστάλκαμεν H. p. 195[11] (cfr § 47, 4) [ἀφ]εσταλμένα[17] ἀ[φ]εσταλμένων[23] (Ditt. Or. 214 ἀπεσταλμένων scripsit, Chishull autem Antiqu. As. p. 67 ἀφεσταλμένων) ἀφ[εσταλμέ]νων[25] (epist. Seleuci) ἀφεσσταλμένων[30] (ind. Sel.) /288/7/. Præter hæc nil nisi ἀπέσταλκα occurrit /III: 1—II: 1/ cfr § 69, 1.

3. Nomen Aegypt. Harpechrat Græci aut Ἁρποχράτης aut analogia nominum in -κράτης desinentium Ἁρποκράτης transscribere solebant; cfr Mayser p. 173, Hauser p. 55. Sed Athenis Ἀρφοκρατίων, Pergami Ἀρφοκράτης invenimus, cfr Meisterhans p. 103, Schweizer p. 120, quæ formæ metathesi aspirationis ortæ sunt. Mileti, haud aliter atque Athenis et Pergami, Ἀρφοκράτης

Ab.B. 08 p. 27 invenimus; cfr præterea Schulze, K.Z. 33 p. 233 sq.

§ 41. Nasales.

1. κοινῆς temporibus -ν finale debilitatum sonuisse vel omnino evanuisse nonnumquam videtur; quæ mutatio in lingua neogræca multo latius patet; cfr Thumb, Volkssprache p. 22 sq. Br.Gr.Gr. p. 168. Huius rei testimonia haud pauca in pap. Ptol. exstant, nonnulla in Asia, alibi; cfr Schweizer p. 122, Mayser p. 190 sq. Dienstbach p. 88, Hauser p. 60 sq. Rüsch p. 201 sq. Björkegren p. 73, Rabehl p. 26, Kretschmer, Vas. p. 161 sq. Crönert p. 64, Völker p. 31 sq. Cum autem -ν finale hodie quoque in Asia exstet, non est cur putemus -ν hac in regione omnino disparuisse; cfr Thumb, Hell p. 173, 7. Quam ob rem verisimile est, -ν in Asia non nisi ante quasdam consonas, fortasse ante mutas et spirantes, debilitatum esse. Quæ res ad scribendi vel pronuntiandi consuetudinem perturbandam satis magni momenti erat. — Mileti ante consonam θυέτωσα (= -σαν) δέ **204** b[2] /I p./ (iuxta θυέτωσαν δέ[7] etc.) invenimus. — De ἀρχείω μετέχουσιγ **136**[19] /a. 323/ τέταρτο [Με]γακλείους R.Ph. 43 p. 202[42] /III: 2/ cfr § 46, 2; de τὸ πρόναον cfr § 55, 3 b. — Ante vocalem hæc invenimus: πέμπτη (= -ην) ἐπί **148**[91] /c. 196/ Μυρινάίω (= -ων) ὁλκῆς H. p. 209, 10[13] iuxta duo falsæ scripturæ exempla: ἄλλην (= λη) ἀπό p. 210[28, 40] /II—I/. In ἄλλο παλίμποτον καὶ ἐλάφου προτομὴ ἐπιγεγραμμένην H. p. 196[40] /288/7/ (ind. Seleuci) ἐπιγεγραμμένην ad παλίμποτον ducendum est; η ex προτομή irrepsit. cfr Ditt. Or. 214. (Chishull, Antiqu. As. p. 68 ἐσγεγραμμένον scripsit, Boeckh C. 2852 ἐπιγεγραμμένον.) Tamen Nachmanson p. 82 ἐπιγεγραμμένην ad προτομή duxit. — Nachmanson l. c. recte censet -ν finale falso positum pronuntiatum esse; cfr etiam Hauser p. 61. — Ad inconstantam in -ν scribendo illustrandam δι]αθήκνη **251** /c. 100/ (= διαθήκην) adiungo.

2. In media voce ante mutas nasales sæpe iam antiquitus aut exiliter sonuerunt aut prorsus disparuerunt; cfr præter l. l. Br.Gr.Gr. p. 89, Schw. p. 214, Meisterhans p. 84, Lademann p. 75, Dieterich p. 111 sq. Huius rei duo κοινῆς æt. exempla Mileti inveniuntur: ἥκοτας (= κοντ-) **150**[108] /173/2/ Ἀτιγόνου (= Ἀντι-) Ab.B. 11 p. 41 /æt. hellenist./. In συγενείας **37**[5] /223/2/ (iuxta συγγενε[ίας[2] συγκειμένης[3]) γ neglegentia omissum est. — Nasalis

omissæ exempla in tit. rec. æt. haud pauca sunt. ζήσατα (= -αντα) Sinopæ B.C.H. 44 p. 356[6] iuxta ζήσαντα[9] in tit. metr. inveni. α mediæ syllabæ pro longo est.

3. De ν ante σ in dial. Att. et Ion. obvio cfr § 12, 2 § 20, 2 § 49, 5. κοινῆς ætate ν ante σ in nominibus Lat. nonnumquam invenimus; cfr Schw. p. 287, Eckinger p. 113 sq. Mileti -νσ- servatum est in Κηνσωρῖνον **255**[2] /I: 2/ κήνσων **266**[2] /III p./ Κωνστάντιον L.B. 233[5] /III—IV p./ — Contra σ evanuit in Τερήσιος **14** /I?/ Ποúδης R.Ph. 21 p. 39, 9[3]. Apud Lat. *n* ante *s* sæpe iam mature evanuit; cfr Sommer p. 245. Eckinger l. c. Κησωρεῖνος /c. 36/ Κησωρῖνος /c. 39/ al. attulit. Cfr etiam I.Gr.R. 3 p. 682, Ditt. Hermes 6 p. 308 sq. Schweizer p. 128. Nonnumquam σσ pro νσ vel σ invenimus; cfr Eckinger p. 115.

Quibusdam in urbibus Cretensium ν ante σ in media voce servatum est; cfr Bechtel II p. 700 sq. Brause p. 120 sq. Recte tit. Cret. **140**[37] /III/ Πριάνσιοι præbet. Nummi enim epichorii /inde a V s./ nil nisi Πριανσ- exhibent; cfr Head, Crete p. 73 sq. Svoronos Crète p. 295 sq. Contra in tit. Miles. formam assimilatam invenimus: Πριάσσιος **38** o[9] q[3, 6] /223/2/.

4. In hypocoristicis ν geminatum est; cfr Mucke III p. 17; Φιλίννης Sb.B. 01 p. 911[3] /IV: 1/; cfr Bechtel, Pers. p. 451; in κοινῆς tit. hæc occurrunt: Μιννίων etc. (sæpe) **138**[61] /c. 282/ H. p. 200[1] (2853 b) /168/7/ **150**[3, 7, 29] /173/2/ R.Ph. 23 p. 3[35] /179/8/ etc. Μιννίς **64**[7] /III—II/ Μιν- ad nomina Asiana ducendum est; cfr Sundwall p. 150; etiam hæc nomina νν præbentia Asianæ orig. sunt: Νάννιχος **122** II[54] /361/0/ Ναννίχου[95] /320/19/ — Ναννώ **147**[91] /205/4/ Νάνν[ι]ον Milet I: 3 p. 409[2] /7/; cfr Kretschmer, Einleit p. 341 sq. Sundwall p. 165 sq.

§ 42. Liquidæ.

1. In Π[ρ]αξιφῶντος Ἀτιμέλ[ης **36** aa[3] /223/2/ (= Ἀρτι-) et in παρὰ τῶμ εὐεγετημένων **307**[9] /II: 1/ ρ fortasse dissimilatione evanuit; cfr § 50, 3; alio autem modo εὐεγέτην **268**[8] /c. 250 p./ explicandum est, cum nulla dissimilationis causa subsit. Pauca eiusmodi exempla alibi exstant, — cfr Rüsch p. 199 sq. Rabehl p. 21, Crönert p. 81, Mayser p. 187, — quæ Rüsch et Rabehl pro erroribus habent. Verum etiam vestigia ineruditissimorum sermonis esse possunt. Neque enim absonum est sumere, liquidam

nonnumquam debilitatam esse; cfr quod docuit Aristides Quintilianus, quem Mayser et Rüsch auctorem adhibuerunt. Inde perfacile fieri potuit, ut homines indocti consonam debilitatam in scribendo omitterent. — In trium consonantium serie vulgo sumunt liquidam sine dissimilatione evanescere posse; cfr Br.Gr.Gr. p. 155, Nachmanson, Volkssprache p. 20. — De μικός etc. cfr § 32, 3.

2. In tit. antiquissimis λ duplex per λ scribebatur; Mileti Ἀπόλωνι I.B.M. 930[4] /VII/VI/ exstat; contra hæc invenimus: τὠπόλλωνι G.D.I. 5508 /VII/VI/ τ[ὠ]πόλλωνι n. 34[3] /VII/VI/ Ἀπόλλωνος I.B.M. 933 /VI/; cfr § 45, 1 Larfeld, Epigr. p. 252 sq.

3. In hypocoristicis λ geminatum est; — cfr Mucke III p. 12 sq. — Τέλλεω **122** II[59] /356/5/ cfr Bechtel, Pers. p. 422 sq. — Πόλλις **41**[7] /226/5/ (Antiochensis) **45**[8] /216/5/ (Mylas.); cfr Bechtel o. c. p. 377; Μένυλλος **65**[6] /c. 200/ (incertæ orig.) cfr Bechtel o. c. p. 312. — Κοτόλλου **38** r[9] (Cret.) /223/2/ cfr Mucke III p. 14. Ἰόλλου **367**[2] /II—I/ Ἰόλλας **76**[9] /c. 200/ (Amisenus) cfr Fick-Bechtel, Pers. p. 129; (aliter Hoffmann, Mak. p. 208.)

4. Hæc nomina Asianæ orig. sunt: Κῖλλου **67**[3] /III: 2/ (Magnes) Κιλλάνη **61**[9] /p. 300/ (externæ orig.) cfr Kretschmer, Einleit. p. 368, Ramsay, Phrygia p. 278 sq. Th. Stein p. 142.

§ 43 ζ, ξ.

1. ξ in Κυξικηνῶν H. p. 200[8] (C. 2853 b) /168/7/ obvium pro ζ scriptum est; quod fortasse pro errore habendum est. Cogitari autem potest ζ gutturali antecedenti vel sequenti assimilatum in ξ abisse. Si res ita est, simile Coi invenitur: παραδόζου P.H. 129[2]. Fortasse ξ sono δ assimilatum in dentalem spirantem abiit; Barth p. 26 hanc formam pro mendo habet. Eiusmodi etiam in pap. Ptol. reperiuntur; cfr Mayser p. 210.

2. Quo modo ζ antiquitus sonuerit, incertum est; cfr Blass, Ausspr. p. 112 sq. Br.Gr.Gr. p. 30, p. 127 p. 149 sq. Sed ζ in sonoram spirantem dentalem paulatim abiit, quæ res ex eo apparet, quod ζ pro σ sonoro scribi potuit. Athenis huius mutationis exempla iam fine IV s. occurrunt. Exempla Milesia initio II s. non antiquiora sunt; cfr § 39, 1.

3. Quo modo ξ sonuerit, docet Blass, Ausspr. p. 111 sq. cfr etiam Schw. p. 211. Initio ξ *ks* sonuit, qui sonus etiam hodie servatus est. Sed iam antiquitus ξ quibusdam in regionibus in

khs abiit. Mileti ἔχξ H. p. 196[46] /288/7/ (ind. Seleuci) docet ξ *khs* sonuisse. χξ enim idem quod χχς est; cfr § 47, 4. Similia Magnesiæ /III: 1/ obvia sunt; cfr Nachmanson p. 94. Exempla alibi obvia indicant ξ *ks* sonuisse. Kalinka, Bulg. 185[5] ἔκξ attulit, Lademann p. 120 Θρᾴκξ. Similia in pap. Ptol. occurrunt; cfr Mayser p. 210; cfr etiam quæ exempla Crönert p. 89 attulit. κξ idem quod κκς est. Posteriore ætate *kh* in ξ inhærens in spirantem gutturalem abiit, quæ spirans spiranti dentali eiusdem soni ita assimilata est, ut σ evaderet; cfr Nachmanson p. 88, Kretschmer, Vas. p. 181 sq. Hauser p. 63; σ pro ξ in vasibus, in Lycia, Magnesiæ, Olbiæ, Athenis, Hierapoli, al. raro occurrit; cfr præter l. l. Meisterhans p. 92, Hierapolis p. 199, Rüsch p. 225, G. Meyer p. 340. Zingerle Glotta 19 p. 79 ostendit, dissimilationem ad ξ in σ mutandum sæpe valuisse; (κατεάσας, κοσμικῶς ἀσίως etc.) Mileti nulla certa eius modi mutationis exempla exstant. C. 2886[5] γυναισί præbet, 2888[9] ἐσῆ[ς], 2883 d[3] ὑπεδέσατο. Boeckh omnibus his locis [ξ] scripsit. (Tit. imp. æt. sunt.) L.B. 226 (C. 2886) γυναιξί scripsit, 224 (C. 2888) ἐξῆς; quæ formæ etiam in apographis Le Basii insunt. Licet Le Bas Boeckhio vix anteponendus sit, tamen de his tit. difficile est iudicare. — Thessalonicæ ἔκτησιν (= -τηξ-) B.C.H. 37 p. 91, 4[6] occurrit.

3. De ε + ξ pro χš Iran. positis cfr § 25, 2.

§ 44 ρσ : ρρ.

1. ρσ Ionum erat, — Euboea cum coloniis excepta — ρρ autem Atticorum. Euboici morem Att. secuti sunt; cfr Bechtel III p. 82 sq. Meisterhans p. 99 sq. Hæc Mileti invenimus: ἄρσην **31** a[10, 11] /VI: 2/ Θαρσαγόρεω **122** I[51] /476/5/ -γόρης[58] /469/8/ Θέρσιππος II[11] /405/4/ Φύρσων[47] /368/7/ Θερσέω[94] /321/0/. Hæc κοινῆς æt. sunt: Φύρσωνος H. p. 195[3] /288/7/ Θαρσαγόρου **138**[46, 61] /c. 282/ -γόρου **139**[22] /262/0/ -γόρου **123**[58] /261/0/ — Θαρσέων **38** o[5] /223/2/ (Cret.) — ἀγέρσεις Ra 28 p. 104[3, 13] /III: 2/ Θαρσαγόρας Head, Ionia p. 193 /250/190/ -γόρου **125**[35] /65/4/ ἄρσενα **204** b[2] /I p./. ρρ semel tantum in κονῆς tit. deprehendimus: ἄρρενᾳ C. 2883 d[10] /æt. imp./ — His in vocibus etiam Attici ρσ usi sunt: ἀ]νακαθάρσεως H. 2 p. 88[13] /II: 1/ ἄρσιν R.Ph. 43 p. 213[45] /II: 1/ Περσεύς Sb.B. 04 p. 103[6] /II/ Θύρσος I.B.M. 924 b[21] /I/; cfr Lademann p. 121 sq. Præterea in nominibus propr. Attici non-

numquam ρσ usi sunt; cfr Meisterhans l. c. Wack.Hell. p. 12 sq. — In lingua comm. et ρσ et ρρ invenimus; cfr Thumb, Hell. p. 77 sq. Wack.Hell. p. 12—25 (passim) Hatzidakis Ἀθηνᾶ 2 p. 158. ρρ fortasse in vocibus Att. originis sæpissime occurrit; cfr Bl.Debr. p. 21 sq. Etiam apud Atticistas ρσ nonnumquam occurrit; cfr Schmid, Att. 4 p. 579. Cfr de κοινῆς usu Schweizer p. 125 (Pergami ποῤῥωτέρω semel, θαῤῥεῖν semel invenimus) Nachmanson p. 94 (ρσ Magnesiæ prævalet; nil nisi nom. propr. occurrunt) Dienstbach p. 95 sq. (Prienæ ρσ occurrit; exempla pauca sunt) Hauser p. 63 sq. (in Lycia ρσ prævalet) Mayser p. 219 sq. (pap. Ptol. sæpissime ρσ habent) Schlageter p. 14, Crönert p. 133, Rabehl p. 23, Kälker, Leipz. Stud. 3 p. 233, Reinhold p. 44 sq.

2. ρρ in nominibus propr. al. quæ omnibus locis nil nisi ρρ exhibent, invenimus. Πύρρος sim. a πυῤῥός, πυρσός < *πυρσϝο-ducta sunt; cfr Solmsen, Unters. p. 309, Br.Grundr. 2, 1 p. 201, Dienstbach p. 96, Rüsch p. 244 sq. Πύρσος semel occurrit (Pergami I.Perg. II p. 514) cfr Schweizer p. 125. Mileti hæc exstant: Πυῤῥάνδρου **138**$^{52, 60}$ /c. 282/ Πύρρος J.H.S. 16 p. 225^{10} /III/ Π]υῤῥίου R.Ph. 23 p. 27, 27^{1} /II: 2/ Πύ]ῤῥου **316** I; accedunt hæc; Πυῤῥίου **61**^{7} /p. 300/ (extern. orig.) **65** a^{1} /c. 200/ (Magnes) **66**^{9} /c. 200/ (Heracl.) — Πύρρος **38** q^{5} Π]ύῤῥα z^{2} /223/2/ (Cret.) — In tit. Laodicæ Macedonicum Ἀῤῥιδαίωι R.Ph. 25 p. 9^{20} p. 10^{35} /c. 250/ occurrit; cfr Hoffmann, Mak. p. 249, p. 134 sq. p. 159. — Præter hæc Πολυ]ῤῥηνίωι **53**^{6} /194/3/ comparet (ρρ < Fρ). Tit. Cret. Πολυρήνιοι **140**^{67} /III/ præbet, quæ scriptura a ῥήν manavit; cfr Bechtel II p. 668. Nummi epichorii /p. 330/ ρ præbent; cfr Head, Crete p. 66 sq. Svoronos, Crète p. 276 sq. — De ἔῤῥωσθε etc. (ρρ < σρ) /III a.—III p./ cfr § 69, 1.

§ 45 σσ : ττ.

1. Tit. in antiquissimis geminata simplex scribebatur. Mileti Τειχιόσης I.B.M. 933 /VI/ obvium est. τεσερα- Pari G.D.I. 5432 /æt. arch./ occurrit; cfr Larfeld, Epigr. p. 222 sq. p. 252 sq. cfr etiam § 42, 2.

2. σσ palæogræcorum in dial. Ion. Att. Arcad. simplex factum est; cfr Bechtel III p. 83, I p. 336. Mileti τέλεσι **133**^{44} /V + I/ reperimus. Non discrepant ab hoc usu tit. κοινῆς æt. — σσ ex τσ (ex *tι*) ortum in ὅσσος, τόσσος etc. apud Ion. et Att. simplex fac-

tum est; cfr Bechtel III p. 78 sq. Mileti ὅ]σ' Ab.B. 08 p. 20[4] — ὅσα **135**[10] /a. 323/ ὅσοι **136**[18] /a. 323/ exstant, cum quibus κοινῆς tit. conspirant. Hic autem σσ apud Ionas (Att. ττ habent) in præs. in *-tį̄ō*, in adi. in *-tį̄o-*, in fem. in *-tį̄ă-*, in comparativis in -ι̯ων exeuntibus servatum est; cfr 3.

3. Execeptis, quæ iam (2) enumerata sunt, σσ Ion. paucissimis exceptis, Mileti etiam κοινῆς ætate servatum est. ττ enim vix nisi in nominibus propr. externæ originis vel in hypocoristicis deprehendimus. — τεσσερ- τεσσαρ- sexagies fere /V—I m./ obvium est; cfr § 1, 2. Præter τεσσ- hæc comparent: ἐ̣[πι]π̣έσσε̄ν **132** b[6] θ]ά̣λασ̣σ̣αν d /VI: 2/ κηρύσσεται **31** a[12] /VI: 2/ γλάσσας Ab. B. 08 p. 21[7] /V/ ἐπιπέσσε̄ν **133**[36] /V + I/ — Νόσσος **122** II[68] /347/6/ G.D.I. 5514[5] ἀπαλλασσόμε̣νοι **135**[21] /a. 323/ εἰσκηρύσσεσθαι **136**[11] καθ'ἅσσα[6, 13] /a. 323/ γλῶσσαν Ra 28 p. 106[3, 5] /IV: 2/ — In κοινῆς tit. hæc exstant: Κρέσ̣σονος(?) /III: 1/; cfr § 3, 3; κατατασσ- /III: 1/ τασσ- /III: 2/ διαφυλασσ- /III: 1 (bis); III: 2 (III: 2) II: 1/ (III: 2)/ (Θεσσαλακ- /III: 1/) γλωσσ- /III: 1/ γλῶσ- /I p./ θαλασσ- /III: 1; II: 1; IV p./ Νοσσ- /III: 1/ πρασσ- /III: 2; III—II; II: 1; (bis) I/ πρασ- /I/ εἰσπρασσ- /I p./ διαφρασσ- (quater) /III: 2/ ἐλασσ- /III: 2; II: 1; (I/(bis) ἐλασ- /II: 2/ (Μελισσίων- (bis) III: 2/) ἡσσ- /III: 2; I p./ Κασσανδρευ- (bis) /a. 200/ Μολοσσο- /III: 2; II: 1; II—I/ (Θεσαλο- /II: 1/) Κισσ- /I/ δισσ- /I/ (ἀντικαταλλασ- /II: 1/). — μοσσίων Ab.B. 11 p. 63 a[9] /a. Chr. n./ externæ orig. esse potest; cfr 4; de σ pro σσ posito cfr § 46. — Att. ττ in κοινῆς tit. bis tantum occurrit: τεττάρω[ν Ab.B. 11 p. 55 I[6] /III—II?/ πράτ]των **259**[27] /II p./; de ττ aliæ originis cfr 5. — σσ igitur Ion. Mileti in κοινῆς tit. valde prævalet; quod tamen in urbe Ion. expectamus. — σσ κοινῆς ætate omnibus fere locis dominatur; tamen ττ nonnumquam occurrit, cum maxime in vocibus vel formulis Att. originis; cfr Thumb, Hell. p. 78 sq. Wack.Hell. p. 12—25, Dienstbach p. 96 sq. Nachmanson p. 95 sq. Schweizer p. 125 sq. Hauser p. 64 sq. Mayser p. 222 sq. Bl.Debr. p. 21, Schlageter p. 14 sq. Schmid, Att. 4 p. 579 sq. Rüsch p. 245 sq. Salonius p. 119 sq. Att. ττ Pergami non occurrit, Magnesiæ quater(?) (τετταρ-, Θετταλ-, ἐλατ-) Prienæ quater (πραττ-, τετταρ-) in Lycia quater (πραττ-, φυλαττ-, -τ]αττον) Ephesi hæc invenimus: πραττ- φυλαττ- Ephesos II, 1 /III: 1/ θᾶ]ττον 24[10] /æt. imp./ ἐλαττ- 27[365] /104 p./ πραττ-, ἀλλαττ-, φυλάττ- ἡττ- Ö.Jh. 10, Beibl. p. 68 sq. — Schlageter hæc attulit: ἀλλαττ-, κηρυττ-, πράττ-, φυλαττ-, ταττ-,

τετταρ-, ἥττ-, ἐλαττ-, θαλαττ- πιττ-, κυπαριττ-, κιττ-, πεττ-; In pap. Ptol. ἐλαττ-, ἥττ-, καταπληττ-, πραττ-, φυλαττ-, τετταρ-, κιττ- occurrunt, sed etiam in his vocibus σσ dominatur; præter hæc πιττακ- comparet; In N.T. ἥττᾶσθαι, ἥττημα, ἐλαττοῦν, ἐλαττονεῖν, ἐλάττων, κρείττων iuxta ἐλάσσων, κρείσσων etc. invenimus; Delphis πραττ- ἐλαττ- Θετταλ-, in tit. Aetol. Aenian. Phthiot. θαλαττ- φυλαττ- (Πετθαλ-).

4. His in vocibus etiam Attici σσ usi sunt: Τειχιόσης I.B.M. 933 /VI/ cfr 1; — Τιχιεσσέων R.Ph. 21 p. 38, 7^{7} /65/ 6^{4} Τ]ειχιεσσέων p. 39, 8^{1} /a. 89?/ Τειχιεσσέων Ab.B. 11 p. 68; Μεσσήνιοι Mich. 31^{47} -ίων$^{31, 67}$ -[σ]σηνίων^{61} -σσ[η]ινίων^{63} Μεσσηνίοις^{34} cfr Ditt. 683; /c. 140/ Μάγνησσα **45**^{3} **65** a^{1} **67**^{3} /III/; βασίλισσα etc. /III: 1—II: 2/; cfr § 54, 3 d. Cfr Meisterhans p. 101, Lademann p. 57 p. 60, Lagercrantz, Lautgesch. p. 82 sq.

Etiam nomina quædam externæ orig. σσ exhibent: Κυσσήλει **150**^{80} /173/2/ (quod ed. ad κίσσηρις (κίσηρις, κίσσηλις, κίσηλις duxit; etymon vocis ignotum est.) — Μασσαράβιος **122** I^{65} /462/1/, quod alibi non occurrit. Hoc nomen, ut videtur, Caricæ orig. est. — Ἄσσιος **94** /III: 2/ — Hæc Caricæ orig. sunt: Πεδανασσέως R.Ph. 20 p. 95, 1 Πιδανασεῖ ib. (= C. 2862); cfr Sundwall p. 169. — Ὑ]σσαλδώμου **148**^{15} /c. 196/ cfr Kretschmer, Einleit. p. 325, Bechtel B.B. 30 p. 271 sq. — Ἁλικαρνασσεύς **138**$^{79, 86}$ /c. 282/ **75**^{7} /c. 200/ **45** I^{4} -ίς^{9} /216/5/ -εύς Ab.B. 11 p. 65^{19} /I p./ Ἁλικαρνασσ[εύς] **66** II^{6} /III/; cfr Kretschmer, Einleit. p. 321; Ἁλικαρνασσ- etiam Athenis occurrit; cfr Lademann l. c.

σσ ad *ss* Lat. transscribendum adhibitum est: Βάσσος I.B.M. 924 c^{22} /I/ Βάσσα 922^{9} /I p.?/ Βάσσ[ου L.B. 213^{13} /æt. imp./ Π]ασσερίου H. p. 286^{10} /II: 1 p./ Βάσσο(υ)? **386** a^{3} ἐσσεδάριος C. 2889, 2 /æt. imp./ (vox celt.)

5. ττ. De ττ in hypocoristicis cfr § 31, 4. — Βαττάρου H. p. 198^{4} /III: 1/, quod onomatopoeia ortum est, ad βατταρίζω (balbutire) ducendum est; cfr Bechtel, Pers. p. 497. Βάττος — cfr § 31, 4 — aut huc ducendum est, aut geminatione hypocoristica a -βατος (Εὐρύβατος etc.) originem duxit. — De τεττάρτωι R.Ph. 43 p. 191^{21} /III: 2/ cfr § 47, 2.

Præter hæc ττ quibusdam in nominibus Asianæ originis occurrit. Ex Ἄττις Phrygum deo nominati sunt Ἄττις **135**^{40} /a. 323/ — Ἀττίνου **246** /III: 2/ **162** /III: 2/ **151**^{27} /II: 1/ -[νου **163** /III: 2/ Ἀττίκιλλαν **176**^{8} /III p./ cfr Kretschmer, Einleit.

p. 350. — Etiam Ἄτταλος apud Asianos sæpe usitatum est. Mileti hæc exstant; Ἄτταλος Ab.B. 11 p. 28[39, 40] /II: 1/ Ἄτταλον Ἀττάλου R.Ph. 23 p. 25, 25 Ἀττάλου p. 26, 26 /II/ (reges Pergameni) Ἀττάλου **312**[4] Ἄταλος **313**[1] (cfr § 46) Ἀττά⟨τ⟩λου (⟨τ⟩ erasum est) **350**; — Ἀττάλου **34** b[10] i[4] /228/7/ (Cret.); cfr Sundwall p. 56. — Σαδυάττεω **122** I[55] /472/1/ -ης[108] /419/8/ -εος II[52] /363/2/. Hoc nomen Lydiæ, ut videtur, originis est; Σαδυάττης rex Lydorum erat; cfr Kretschmer, Einleit. p. 387, Sundwall p. 244. — Ἀδραμυττηνός Ab.B. 11 p. 65[17] /I p./ semel occurrit; contra Ἀδραμυτηνός **65** a[5] /c. 200/ **49**[3, 5] /188/7/ — -ούς **3**[46] /I m./ (epist. propræt.) invenimus. — Ἀδραμυτηνός (-βυτ-) Athenis, Andri, Mytilenis occurrit; cfr § 50, 2, Ἀδραμύτειον apud Steph. Byz. Contra Ἀτραμύττειον apud Thuc. et Hdtm legitur, Ἀδραμύττιον apud Athenæum, Ἀδραμυττην- apud Strab. (ter decies) Diog. Laert. Appian. Nummi epichorii /inde a II s./ Ἀδραμυτην- præbent; cfr Head, Mysia p. 2 sq. Babelon p. 33 sq. Cfr Sundwall p. 45 p. 159, Schulze K.Z. 33 p. 375.

ττ etiam in Κιττεύς L.B. 1570 occurrit, quod ethnicon Cyprium est.

§ 46. De consonis geminis simplicibus factis.

Constat in lingua neogræca geminas in universum simplicibus consonis locum concedisse; quæ mutatio iam a. Chr. n. facta aliis locis aliis temporibus fieri coepta est; cfr Dienstbach p. 98 sq. Hauser p. 65 sq. Björkegren p. 86 sq. Salonius p. 113 sq. Rüsch p. 226 sq. Hierapolis p. 199, I.Gr.R. 3 p. 675 sq. Kalinka, Bulg. p. 438. — Huius mutationis exempla Athenis medio IV s. occurrunt, Pergami ætate Rom. Magnesiæ c. 200, Prienæ II s. in Lycia a. Chr. n. in pap. Ptol. III s. Rhodi III fere s. in titulo Epirot. IV s. in titulo Acarnan. initio IV s.(?) apud Phthiotas et Aetolos II s. Delphis III s. Coi Augusti fere ætate. — Mileti his in exemplis geminæ inter vocales positæ simplices factæ sunt: (σ pro σσ) τεσαράκοντα R.Ph. 29 p. 239[11] /217/6/ τέσα[ρας R.Ph. 43 p. 192[28] τέσαρας[29] (iuxta τεσσαρ-) /III: 2/ Θεσαλοῦ **148**[11] /c. 196/ — ἀντικαταλλασόμενος **306**[13] /II: 1/ (epist. Eum.) — ἐλάσω **203** a[4] /c. 130/ πρασομένων **7** b[14] /I/ γλῶσαν **204** b[5] /I p./ — (π pro ππ) Καλλίπου **40**[3] /273/2/ — (μ pro μμ) huc fortasse ἀρχείω/ μετέχουσιγ **136**[19] /a. 323/ τέταρτο/ [Με]γακλείους R.Ph. 43 p. 202[42]

/III: 2/ ducenda sunt; certa hæc sunt: γράματα **145**[25] γραματοδιδασκάλοις[60] (iuxta γραμματοδιδ-[47, 50, 52, 63] etc.) /200/199/ γράματα **307**[16] /II: 1/ Κομοδείῳν **121** /II p./ Κομοδείων **263**[7]; de Κόμοδος etc. cfr. Eckinger p. 110. — (ν pro νν) γενήματος **149**[41] /176/5/ ἐνέωρα (= ἐννέ-) Sb.B. 05 p. 536 — (λ pro λλ) ἄλη H. p. 210, 10[29] /II—I/ Ἀπολωνίου I.B.M. 925 c[13] /I/ — (κ pro κκ) ἑκαιδέ[κατον R.Ph. 43 p. 187[49] /219/8/; (τ pro ττ) Ἄταλος **313**[1] Μενιπο [**325** II.

Ante consonam hæc invenimus: ἐκλησίαν **143**[27] /212/1/; — εἰστήλην **138**[29] /c. 282/ **146**[45] /209/8/ **150**[118] /173/2/; contra exstant: εἰς στήλην **139**[53] /262/0/ **143**[35] /212/1/ **147**[60] /205/4/ εἰς στήλας **134**[37] /I p./; εἰς et verbum sequens proclitica præpositionis natura pro uno verbo habenda sunt. Huiusmodi exempla inde ab ineunte V s. apud Ionas comparent. (Tei /V: I/ Amphipoli /357/6/ Erythris /357/5/ /IV m./ Pari /c. 411/) cfr G.D.I. Ind. p. 927, Schlageter p. 14. πόδε στερεοί R.Ph. 50 p. 69[12] /II: 1/; cfr Mayser p. 216.

Mileti igitur, si **136**[19] /a. 323/ in medio relinquimus, consonas simplices pro geminis inter duas vocales inde a prima s. III parte /273/2/ invenimus, ante consonas idem ab eodem fere tempore /282/.

§ 47. De consonis duplicatis.

1. Nonnumquam Græci dubitaverunt, utrum consona ad priorem an ad posteriorem syllabam ducenda esset. Quo factum est, ut terminum syllabæ non ante consonam, sed in consona ipsa ponerent. Consona igitur ita in duas divisa est, ut utraque syllaba partem eius acciperet. Quæ duplicatio sæpius in dialectis occurrit, rarius autem in lingua comm. ubi geminæ in simplices mutari coeptæ sunt. Quam ob rem multa eiusmodi κοινῆς ætate obvia scripturæ inversæ exempla sunt; cfr Hauser p. 66 sq. Schw. p. 315 sq. Schweizer p. 133, Schlageter p. 14, Rüsch p. 234 sq. Björkegren p. 86 sq. Barth p. 74, Salonius p. 116 sq. I.Gr.R. 3 p. 675, Hierapolis p. 199, Dienstbach p. 100 sq. Mayser p. 216 sq.

2. Pauca exempla consonæ inter duas vocales geminatæ Mileti exstant, quæ omnia κοινῆς æt. sunt: (νν pro ν) ἰσήννινκαν **368**[16] /II—I/ — Λικιννίου **233**[18] /II p./; cfr Eckinger p. 112 sq. nn etiam apud Rom. occurrit, quod Schulze, Lat. Eigennamen

p. 108 pro græcismo habet. — (λλ pro λ) Ἀλλινδεύς **71** I[7] /III—I/ iuxta Ἀλινδίς **66**[2] /III/. Hoc nomen extraneum alias nil nisi λ exhibet; cfr. Head, Caria p. 10 sq. Hist num. p. 519, Babelon p. 114 sq. Sundwall p. 48. Etiam scriptores (Strab. Arr. Alex. Polyhist. Steph. Byz.) -λ- præbent. Quam ob rem Ἀλλινδ- huc referendum esse videtur. — Ἀκουιλλίου **226**[8] /II p./; l l etiam in cod. Lat. invenimus. — (πανήγυρ/ρεις Sb.B. 05 p. 981[5] /III—II/ (ρ antecedens erasum est) iuxta καθι/ιέρωσαν[14] (alterum ι erasum est); tit. Coi exaratus est. ἑκατέρ/ρων Mich. 31[62] /c. 140/; tit. Olympiæ exaratus est. Exempla igitur hæc Milesiis tribuenda non sunt.) — (ττ pro τ) τεττάρτωι R.Ph. 43 p. 191[21] /III: 2/ iuxta τεσσαρ-, (septies) τεταρτ- (ter); ττ pro scriptura inversa habendum est. — De Ἀδραμυτηνός, -ττηνός cfr § 45, 5.

3. De geminatione hypocoristica cfr Fick-Bechtel, Pers. p. 30 sq. Br.Gr.Gr. p. 153, Rüsch p. 236 sq. Sadée Diss. phil. Hal. 16 p. 246 sq.; De ττ < τ cfr § 31, 4; de τϑ < ϑ cfr 37, 5; de κχ < χ cfr § 38, 4; de νν < ν cfr § 41, 4; de λλ < λ cfr § 42, 3.

4. De geminatione ante consonam facta cfr præter l. l. Schw. p. 216, Meisterhans p. 89 sq. v. Friesen p. 34, Müllensiefen p. 54. Mileti hæc occurrunt: Πισσταγόρεω **122** II[40] /375/4/ — in κοινῆς tit.: ἔρρωσσθε H. p. 195[29] /288/7/ (epist. Seleuci); eodem in tit. H. l. c. ἀφεσ[σ]τάλκαμεν[11] scripsit; Chishull, Antiqu. As. p. 67, Boeckh. C. 2852, Ditt. Or. 214 ἀφεστάλκαμεν scripserunt; in v. 17 H. [ἀφ]εσ[σ]ταλμένα scripsit, quod verbum cet. omiserunt; in v. 23 H. ἀ[φ]έσ[σ]ταλμένων scripsit, Chishull autem ἀφεσταλμένων; Boeckh et Ditt. ἀπεσταλμένων maluerunt; in v. 25 H. ἀφ[εσσ/-ταλμέ]νων præbet, cet. ἀφεσ/ταλμένων; in v. 30 H. ἀφεσσταλμένων legit, cet. ἀφεστ- præbent; H. inde a v. 23 titulum ipse recensuit. Propterea ἀφεσσταλμ. in v. 30 obvium sine dubio pro lectione certa habendum est; de ceteris dubitare licet; cfr H. p. 196. — Ἔρασστος I.B.M. 925 c[9] /45/ — ἔσστησε Eretriæ G.D.I. 5304[15] /æt. arch./ (metr.) occurrit, Αἴσσχρος Naxi 5418 /æt. arch./, Ἀντίσσταςι Panticapæi 5558[1] /IV: 2/ (metr.). — σσ pro σ ante consonam etiam κοινῆς temporibus haud raro occurrit. Præterea in σ + cons. dividendo hoc tempore sæpissime vacillaverunt. — In ἔχξ H. p. 196[46] /288/7/ (epist. Seleuci) χχς habendum est; (in ἔκξ etc. κξ pro κκς habendum est) cfr § 43, 3.

§ 48. Consonæ — nasalibus exceptis — cum consonis concurrentes.

1. φ + μ; scriptura etymologica semel in tit. dial. conscripto occurrit: ἐστεφμένοι **31** a[2] /VI: 2/; quod legit Wilam. G.G.A. 1914 p. 94. Rehm, quem Bechtel III p. 124 secutus est, ἐστεθμένοι falso legit; qui lectionem falsam explicare conati sunt. Alias nil nisi μμ invenimus: ἐστεμμένος **133**[26] /V + I/ etc.

4. Lycti et Gortynæ κτ in ττ V fere s. abiit; cfr Bechtel II p. 707, Brause p. 163. Λυκτ- num. epichorius præbet, /c. 300/ ceteri Λυττ- habent; cfr Head, Crete p. 55 sq. Svoronos, Crète p. 230 sq. Mileti Λύττιος **38** dd[1] /223/2/ exstat. Contra tit. Cretens. **140**[50] /III/ Λύκτιοι præbet. Andri I.G. 12: 5, 723[2, 7] Λυττ- /II/ occurrit. Polyb. Λυττ- sæpe, Λυκτ- semel usus est; cfr Kälker Leipz. Stud. 3 p. 234. — Apud Locr. al. κκ pro κτ nonnumquam invenimus; cfr Buck p. 68, Fick K.Z. 43 p. 133.

3. ἐξ : ἐκ: a) ante vocalem ξ quadragies fere /inde a V s./ occurrit. Tamen in tit. Byzantiorum lectio ἐ(ξ) ἁπάντων **153**[41] /II/ incerta est. Lapis enim potius κ quam ξ præbere videtur; cfr Rehm ad tit.

b) ante consonam; cfr Dienstbach p. 93 sq. Hauser p. 68 sq. Lademann p. 61 sq. Rabehl p. 27, Rüsch p. 265 sq. — Ante consonam tenuem Mileti ἐκ semper occurrit. /IV: 1—c. III p./ — Ante δ, uno exemplo excepto, ἐγ occurrit: Ἐγδήλο͞ **122** II[8, 15] /409/0/; -λ[ο͞ **9** b[16] /391/87/ ἐγ Διδύμων Head, Ionia p. 189 /c. 350/ — ἀπέγδοσιν Ab.B. 08 p. 36[6] /c. 250/ (tit. Laodicæ) ἐγδεδομένους R.Ph. 25 p. 126[4] /c. 246/ (epist. Seleuci) — ἐγδημήσαντας **33** d[13] /228/7/ — ἔγδοσιν **144**[13] /III/ (ingnotæ urbis est) ἐγ δέ R.Ph. 29 p. 240[59, 71] p. 241[79] p. 243 B[58] /217/6/ R.Ph. 43 p. 186[1] p. 188[84] ἐ]γ δέ p. 187[61] /218/7/ ἐγ δέ p. 190[6] p. 191 B[19, 20, 22, 23] p. 192[25] /III: 2/ p. 199[29] p. 202[31, 43, 53] /III: 2/ ἐγδικῆσαι **149**[37] /176/5/ ἐγδικιῶν **7** b[16] /I/ Συνέγδημος I.B.M. 924 c[14] /I/ συν[έ]γδημος R.Ph. 19 p. 131[13] /I p./. Sed in κοινῆς tit. ἐκ δύο R.Ph. 21 p. 39, 9[6] occurrit, quæ scriptura nil nisi studium etymologiæ indicat; cfr Nachmanson p. 98. In κοινῆς tit. ἐκγδημεῖν **145**[56, 58] /200/199/ exstat, quæ forma phoneticæ et etymologicæ scripturæ contaminatione ortum est. Huiusmodi exempla congesserunt Nachmanson l. c. Smyth p. 595, Meisterhans p. 109, Lademann p. 62 p. 64, Ditt. 2 ed. 77[17], Crönert p. 89, Rüsch p. 269. — ἐκβόλων H. 2

p. 89[22] /II: 1/ — Ante γ scriptura κ valde prævalet: ἐκγόν̄ος **187**[3] /V/ — ἐκγραφέτω Sb.B. 01 p. 911[10] ἐκγραφῆι[15] /380/79/; κοινῆς æt. hæc sunt: ἐκγόνοις **10**[11] /289/8/ (comm. Ion.) **40**[4] /273/2/ -ους **139**[46] -ν̣[ους][50] /262/0/ ἐκγόνοις **180**[3, 4] /224/3/ **181**[10] /216/5/ **42**[4] /221/0/ -ο[ις] **63** a -οις b[1, 2] /a. 200/ ἔκγονο[ς] R.Ph. 19 p. 131[5] /I p./ -ος I.B.M. 921 b[2] /æt. imp./ — [νον] **236**[13] /II p./ ἐκγόνη Ab.B. 11 p. 71[10] /II p./ -ων Sb.B. 05 p. 535 /c. III p./ — ἐγγ- raro obvium est; exempla κοινῆς æt. sunt: ἐγγόνοις **101**[6] /156—89/; exemplum non satis certum est; cfr tamen Rehm ad tit. ἔγγονον **233**[10] /II p./ L.B. 212[12] /II p./ — Athenis inde a V s. usque ad 300 ἐγγ- iuxta ἐκγ- comparet; ἐγγ- quod p. 300 submoveri coeptum est, II s. non occurrit; ætate imp. ἐκγ- potior forma est; cfr Meisterhans p. 107, Lademann p. 63.

Ante φ, θ hæc præpositio non nisi in κοινῆς tit. occurrit; ante φ ἐκ obvium est: ἐκφανῆ⟨ι⟩ **37**[6] /223/2/ ἐκφανής **145**[82] /200/199/ ἐκφορίων **149**[18, 31] /176/5/ ἐκ φυλ[ῶν H. p. 218[1] /II/ (metr.) ἐκ φιλοδωρίας L.B. 232[2] /III p./ — Ante θ ἐκ Θηβῶν **45**[2] /216/5/ iuxta ἐχθέμενος **307**[18] /II: 1/ invenimus; cfr Br.Gr.Gr. p. 125, Schw. p. 210.

Ante λ exempla certa, quæ omnia κοινῆς æt. sunt, γ præbent: ἐγλ̣[ί]πωσι **147**[48] προεγλίπῃ[74] /205/4/ ἐγλογισταί R.Ph. 50 p. 67 c. 39[59], p. 70[19] /II: 1/ R.Ph. 43 p. 213[56] ἐγλο[γισταί[36] ἐγλο[H. 2 p. 87[6] /II: 1/; contra ἐκλυτροῦσθαι **148**[70] /c. 196/ exstat. Sic enim Mezger et Rehm scripserunt. — Ante μ et κ et γ deprehendimus. Exempla κοινῆς æt. sunt: ἐκ Μιλήτου **150**[88, 103] /173/2/ ἐκ μακάρων C. 2892[1] /rec. æt./ (metr.) Contra exstant: ἐγ μέν R.Ph. 29 p. 240[56] /217/6/ R.Ph. 43 p. 200[51] p. 202 B[27, 51] p. 191[20] /III: 2/. Fortasse etiam ἐγ μέν R.Ph. 43 p. 187[58] /219/8/ p. 190[4] /III: 2/ supplendum est. Hauss. et Wiegand (Ab.B. 11 p. 56[4]) ἐκ μέν scripserunt. — ἐκ να[οῦ R.Ph. 23 p. 317[3] /æt. imp./

In κοινῆς tit. ἐ]ξ συνκλήτου **14**[3] /I?/ fortasse legendum est. Editor contendit, pro ξ etiam Σ vel E æquo iure legi posse; cfr Meisterhans p. 106 (ἐξάμου etc.) Mayser p. 225, Crönert p. 56 sq. Rüsch p. 266.

4. γίγνομαι, quod extra Atticam raro deprehenditur, in Attica a γίνομαι inde ab initio III s. submoveri coeptum est; cfr Lademann p. 55 sq. γίνομαι, quod dial. ceterarum et κοινῆς est, a. V s. ortum est; cfr Schw. p. 215, Smyth p. 185 sq. Broschmann, Suppl. lex. p. 18 sq. Favre, Lindemann p. 75 sq. Brause p. 169

(apud Cret. γιvv- occurrit) Rüsch p. 204 sq. Björkegren p. 35, Salonius p. 49 sq. Dienstbach p. 76 sq. Hauser p. 72, Bl. Debr. p. 21 p. 56, Schlageter p. 15, Viereck p. 55. — Mileti γίνομαι sola forma est: γίνε[σ]θ[α]ι Ab.B. 08 p. 20[2] γίγεσθαι p. 21[14] γ[ίν]εσ[θ]αι[16] /V/ γίνεται **133**[12, 37, 44] περιγινόμενα[39] -ον[39] /V + I/ — γινόμενα Sb.B. 01 p. 911[17] /IV: 1/ in κοινῆς tit. γιν- (γειν-; cfr § 6, 1) sexagies fere /III: 1—I: 2/ occurrit. — γίνομαι in tit. Ion. inde a V s. comparet, præterea apud script. Ion. Iambographis exceptis, qui γιγν-habent.

5. ρ + ν. Gortynæ et Eleuthernæ ρν in νν assimilatum est; cfr Bechtel II p. 709, Brause p. 170, Br.Gr.Gr. p. 96. Mileti Ἐλευθενναίων **11** /c. 200/ obvium est; contra exstant hæc: Ἐ[λ]ευθερναῖο[ς] **38** λ[5] Ἐλευθε[ρ]ναῖ[ο]ς[6] Ἐλευθερναῖ[ο]ς[7] /223/2/ Ἐλευθερναίωι **53** /194/3/; tit. Cret. **140**[38] /III/ Ἐλευθερναῖοι præbet; nummi epichorii utramque exhibent formam, tamen Ἐλευθερν- non a. 300; cfr Head, Crete p. 33 sq. Svoronos, Crète p. 130 sq. Ἐλευθερναῖον Andri I. G. 12: 5, 718[6] occurrit.

§ 49 ν + consona.

1. -ν finale ante mutam vel μ obvium a) ante π, β, φ, ψ — μ scriptum est: VI s. τὸμ βῶν **132** b[6]; V s. τὸμ παλαιόν **133**[21] /V + I/; — IV: 2 ἐμ πενθ' **136**[16] αὐτῶμ βωμῶν[3] [ἐ]μ Φυγέλοις **142**[6]; in κοινῆς tit. (ἐμ, τόμ, τήμ, τῶμ allata non sunt) III s. — χρείαμ παρεχομένους **10**[16] (comm. Ion.) — χρήσιμομ παρεχόμενος **138**[4] ἡμῶμ πρεσβευτάς[5] ἀπέσταλκεμ πρός[8] Κνιδίωμ περί[9] χρείαμ παρέχεσθαι[10] πᾶσαμ προθυμίαγ[12] εὔνοιαμ παρεχόμενος[12] χρείαμ παρεχομένους[19] προδανεισμὸμ ποιεῖται[31] εἰρημένωμ προεγγύων[39] νῦμ πολέμων **139**[32] αὐτὸμ παρεχόμενος[43] — ὑμετέραμ πόλιν R.Ph. 25 p. 126[3] βέβαιαμ ποιουμένους[12] (epist. Seleuci) /c. 246/ — ἐμνήσθησαμ περί **141**[18] ἐπιμέλειαμ ποιήσασθαι[22] αὐτῶμ πολῖται[41] ἄφεσιμ ποιήσασθαι[26] /c. 228/ στερεὸμ πόδες R.Ph. 49 p. 6[11] πετρίνωμ πόδας[15] ἐπελέκησαμ π[όδας[17] δεύτερομ Πρώτου R.Ph. 43 p. 190[15] ἀμφισκέπαρνομ παρά[19] μὲμ περί p. 191[3] ἄλλομ πεντάποδα p. 192[36] πέμπτομ Πρώτου p. 199[23] μὲμ πρῶτον[34] τέταρτομ Πρώτου[35] τέταρτομ, πέμπτον p. 201[6] μὲμ πρῶτον[25] ὧμ παραγώνιον p. 202[28] τέταρτομ, πέμπτον[30] τρίτομ Πρώτου[33] μὲμ πρῶτον[34] ἱερόμ, πέμπτον[37] Μυλασέωμ πόλιν **146**[28] μετάδοσιμ ποιούμενοι B[65] (B Mylas. est) τούτωμ πῖπτον **147**[14] ἐκτένειαμ παρεχ[όμενος **39**[6] ἃμ βούληται **143** B[60] (B Tral-lian. est) αὐτὸμ φιλίαι, -αν **139**[35, 39]; II: 1 ἑτέραμ πόλιν **148**[48] ἑκάστημ πόλιν[66] ὧμ πόδες R.Ph. 23 p. 3, 24[52] R.Ph. 50 p. 70[18] — ἃμ

βούλωμαι **306**[26] (epist. Eum.) — Exempla II: 1 recentiora omnia adhibui; αὐτὴμ πρός Mich. 31[39] παραγενομένωμ πρός[30] /c. 140/ — ἐμ πάτρᾳ R.Ph. 20 p. 101[14] /65/ (metr.) ἐμ πᾶσιν I.B.M. 925 b[7, 24] μὲμ πρός[9] /I/ χαίρειμ πολιήτιδες Sb.B. 05 p. 547[1] ἥνεικεμ πάσης[4] /æt. hellenist./ (metr.) τὴμ προφητεί[αν J.H.S. 6 p. 353, 105[2] /æt. imp.?/ σὺν παντί **200** /III p./ μ in ν mutatum est.

Contra -ν scriptum est: a. V s. . . αιον ποιῆν I.G.A. 489[3] τὸ]ν? βῶν, βῶν/φερε . . Sb.B. 01 p. 910; V s. 'Αρτέμων Πυθομάνδρο **122** I[27] ἕ[κ]ᾳστον πεντήκοντα **187**[9] τούτων προλαγχάνει **133**[10] τὴν πρόσθεν[25] τὴν πλατεῖαν[27] πρῶτον παρ'[28] πρόσθεν πυλέων[25, 28] δαρτόν, παρά[31] οἶνον πίνῶσι[16] οὐδὲν πλῆον[23] πυλέων, παρά[29] εἶτεν παρ'[29] 'Ιστιήιων παρέχῆν[41] δεῖπνον παρέχει[45] ἐπιδιαιρῆν φαλαγκτηρίων[33] περιγενόμενον, πεμπάς[39] Κεραιίτην, παρά[30] /V + I/ Δημοφῶν Φίλτεω **122** I[53]; — De cet. cfr tabellam; — de πατρικῶγ φίλων R.Ph. 25 p. 126[9] /c. 246/ (epist. Seleuci) et de παρὰ τόμ **307**[9] /II: 1/ cfr § 50, 4.

b) ante κ, γ, ξ -γ scriptum est: V s. τούτωγ κατ[ακτείν]ει **187**[3] ἐ]γ κράτε[ι][7]; IV s. προεδρίαγ καί **136**[11] τριακάσιγ, καθ'[13] δίκηγ καί[15] μετέχουσιγ καί[20] ὑπάρχειγ καθότι[23] τὴγ γῆν **9** b[31] τῶγ χρόνωγ **142**[6] in κοινῆς tit. (cfr a) III s. αὐτὸγ καί **138**[3] Καλλικράτηγ καί[5, 35] δευτέραγ καταβολήν[7] τούτωγ καί[8] προδανείζουσιγ καί[11] προθυμίαγ καί[12] Μιλησίωγ, καί[15] αὐτὸγ καί[17] Κνιδίωγ καί[20, 23, 36] λιθίνηγ καί[29] ἐδάνεισαγ Κνιδίωμ[68] εὔνοιαγ καί[36] χρόνογ καί[37] πολλῶγ καί **139**[26] — ἀπόδειξιγ καί R.Ph. 25 p. 126[13] (epist. Seleuci) ὧγ καί **143** B[57] (B. Trallian. est) **146**[32] B[68](B. Mylas. est) — τέταρτογ καί R.Ph. 43 p. 199[23] ἕκτογ κα[ί[23] δεύτερογ κα[ί[34] ὄγδοογ Κτήσωνος[36] ἔνατογ Καλλικράτου[36] ἐνδέκατογ καί, δωδέκατογ Καλλικράτου p. 200[37] ὄγδοογ Κτήσωνος p. 202[35] ἕτεμογ καί p. 191[14] χρείαγ καί **39**[6] ἀ]ρχείῳγ καί[11] ἕτεμογ καί R.Ph. 49 p. 6[17] ὀροφίωγ καί[23] ἐκτόμωγ καί[23] νῦγ καί Ra 28 p. 104[2, 12] ἡυκόμωγ καί **245**[2] (metr.) μὲγ γράμματα **139**[17] ἄφεσιγ γενέσθαι **141**[24] νῦγ γίνεται Ra 28 p. 104[4] — λοιπὸγ χρόνον **139**[12] (epist. Ptol.) — δυνατ]ὸγ χρείαγ **39**[6]; — II: 1 πέμπτογ Κτήσωνος R.Ph. 43 p. 205 B[2] δωδέκατογ καί[4]; hac æt. hæc recentiora sunt (cfr a): τὴγ κρίσιν Mich. 31[37] /c. 140/ — γονεῦσιγ καί I.B.M. 925 b[12] τῶγ καλλίστωγ[15] φιλομαθῶγ καί[17] παιδεύμασιγ καταγινόμενος[18] ἕξιγ καί[20] λέγωγ καί[23] ἐφήβωγ καί[28] — καλλίστωγ γινόμενος[15] /I/ ἐγ κύκλοισιν Ab.B. 08 p. 46[3] /III p./ (metr.) — Eiusmodi exempla post 229 Athenis vix occurrunt; cfr Meisterhans p. 111. — τὸγ κίονα R.Ph. 20 p. 96, 2 /IV/ incertum est. J.H.S. 16 p. 225, 19 τόν præbet.

Contra -ν scriptum est: a. V S. εἶπον· καί **178**[3] ἔπεν· γυν[α]ῖκας

132 a[2]; V s. ποιῆν κατά **187**[11] νεφρὸν κα[ί] Ab.B. 08 p. 21[5] σ]κολιὸν καί[6] μοῖ[ρα]ν καί[6] γα̣σ[τρ]ίον κ[αί][9] αἱμάτιον καί[12] ἱερὸν καί **133**[5] Βωρ(έ)ων Κρηθεύς[3] τούτοισιν. καί[5] ῥιπῶν κρέα[32] τέλειον καί[20] μολπῶν, καί[16] λύχνον καί[34] πάντων καί[43] ἑκαστέων καί[43] σπλάγχνων, κρεῶν[34] ἐν Κελάδ̄ο̄[29] (cfr Vollgraff Mnem. 46 p. 423; 49 p. 310) παιὼν γίνεται[12] /V + I/ τῶν/[χρημά]τ̣ων **187**[4] Δάμων Χάρμεω **122** Π[11] Κτήσων Κτησίω Γ[101]. — De cet. cfr tabellam.

c) ante μ -μ scriptum est: VI s. ὀ/[ῖ]μ̣ μέλαιναν **132** b[4]; V s. ἐμ μολπῶ(ν) **133**[12, 17, 43] τὸμ μολπῶν[16] ἦμ μή **187**[10] ἱερὴμ μοῖ[ρα]ν Ab.B. 08 p. 21[6]; — IV s. ἐ]μ Μαιάνδρ[ο̄ **9** a[5] τῶμ/[μ]αρτύρωμ μαρτύρησαντων b[20] δίκημ Μυή[σι]οι[24] ἐδίκαζομ, μαρτυρίας[27] εἰὰμ μή Sb.B. 01 p. 911[15] Σαρῦιηνῶμ μέν **135**[15] ἐμ Μιλήτωι[16] τὸμ Μιλήσιον **136**[2] τιμουχιῶμ μετέχειν[8] ἐμ Μιλήτωι[14, 21, 23] ἀρχείω μετέχουσιγ[19] (cfr § 46) Μιλησίωμ μέν **137**[4] ἐμ Μιλήτωι[14] ἐμ Μι̣λ̣ή̣τ̣[ωι **142**[16] ἐμ Μιλήτῳι[5] ἦμ μή Ra 28 p. 106[5]; — in κοινῆς tit. (cfr a) III s. ἁπάντωμ Μιλησίων **138**[21] Κνιδίωμ Μιλησίοις[68] Ἀριστοφῶμ Μιννίωνος[61] δέκατομ μέρος Ab.B. 08 p. 22[8] ἱερὰμ μοῖραν[17] — ἦμ μέν Ab.B. 08 p. 36[20] (tit. Laodicæ.) — ὦμ μέτρημα R.Ph. 49 p. 6[11] ὦμ μέτ[ρημα R.Ph. 29 239[11] βόρεομ μέρος p. 240[67] νότιομ μέρος R.Ph. 43 p. 186[6] ἔνατομ Μεγακλείους p. 199[24] ἑνδέκατομ Μ[. . .[24] εἰκοστὸμ Μολπαγόρου[28] πρῶτομ Μολπαγόρου p. 201[19] νότιομ μέρος p. 202[29, 32] τέταρτο [Με]γακλείους[42] (cfr § 46) τρίτομ Μεγακλέους p. 190[11] ὦμ μέν p. 191[2] βασμιαῖομ μῆκος[12] παραγώνιομ μῆκος[13] ἄλλομ μῆκος[23] p. 192[24] παράθυρομ μῆκος[27] πόλιμ Μύλασα **146**[25, 29] τισὶμ μετά[28] ἐκκλησίαμ μετά[36] ἐνδόξωμ μετάδοσιμ B[65] (B. Mylas. est) ὑπηρετεῖμ μέν **147**[53]; — II: 1 ἐτέθησαμ μέν R.Ph. 43 p. 205 V A[7] ὦμ μέτρημα[10] δεύτερομ Μολπ[αγόρου V B[1] πεντεκαιδέκατομ Μοιρέου[5] ὀ]κτωκαιδέκατομ Μολπαγόρο[υ[6] δεύτερομ [Μοιρέου[7] ἐὰμ μετάγωσιν **148**[52] ὃμ Μιλήσιοι **150**[82] θεὸμ μετά Ab.B. 11 p. 28[27] ὦμ μέτρημα R.Ph. 22 p. 46, 23[4, 15] ἐτέθησαμ μέν R.Ph. 23 p. 3, 24[39]; — II: 1 s. recentiora hæc sunt: (cfr a) ἐμ μέ[σωι Milet I: 3 p. 247 /I p./ τὴμ [μέτρησιν Mich. 31[56] /c. 140/ δακρυτὸμ μητρί Ab.B. 11 p. 9 /æt. hell./ (metr.).

Contra -ν scriptum est: VI s. ἀγνόν ⋮ μέλι **31** a[4] σπονδήν ⋮ μῆλίχματα[5] V s. πλατεῖαν μέχρι **133**[27] ἄλλων μολπῶν[23] τούτων μή[40]. — De cet. cfr tabellam.

Propter ingentem exemplorum numerum, omnia affere non potui. Tamen, quo modo res se Mileti habeat, ex tabella apposita satis dilucide apparet. Exempla signo + instructa eorum tit.

extern. sunt, quos semper in rebus tractandis adhibui. — Sb.B. 05 p. 981 sq. /III—II/ non attuli.

	ν assimilatur						ν non assimilatur					
	a.V. s.	V	IV	III	III—II	II: 1	a.V. s.	V	IV	III	III—II	II: 1
ante π etc.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ἐν, -ν art.	1	1	2	90 + 27	—	8	2	2	6	22 + 12	—	52 + 4
cet. ex.	—	—	1	38 + 5	—	4 + 1	1	17	12	109 + 28	4	103 + 7
	1	1	3	128 + 32	—	12 + 1	3	19	18	131 + 40	4	155 + 11
ante κ etc.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ἐν, -ν art.	—	1	2	17 + 1	—	3	—	2	3	9 + 8	2	18
cet. ex.	—	1	5	39 + 4	—	2	2	19	17	166 + 49	1	126 + 8
	—	2	7	56 + 5	—	5	2	21	20	175 + 57	3	144 + 8
ante μ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ἐν, -ν art.	—	4	10	32 + 6	2	23	—	—	—	3 + 2	—	19
cet. ex.	1	2	9	28 + 2	—	12	2	3	3	62 + 6	—	57
	1	6	19	60 + 8	2	35	2	3	3	65 + 8	—	76

-ν igitur assimilatum 338 + 46 exempla præbent, quorum 11 antiquæ dial. (horum 5 **133** /V + I/ præbet), 29 s. IV, 298 + 46 s. III, II: 1 sunt. Contra 844 + 124 exempla -ν præbent; quorum 50 antiquæ dial. (horum 31 **133** /V + I/ præbet), 41 s. IV, 753 + 124 s. III, II: 1 sunt. Post II: 1 s. 23 fere exempla -ν assimilatum præbent. Sæpius igitur et antiquæ dial. et κοινῆς temporibus assimilationem scriptura indicare omiserunt. Exempla -ν assimilati non nisi ante μ in tit. dial. conscriptis et in tit. IV s. prævalent. κοινῆς ætate -ν, præcipue -ν ἐν præpositionis vel -ν articuli, III s. haud raro assimilatum est. Præterea assimilationem sæpius ante labialem, præcipue ante μ, rarius ante gutturalem admiserunt. Inde ab altera s. II parte assimilationis exempla valde decrescere coeperunt. Cfr præterea Cauer Curt. Stud. 8 p. 295 sq. J. Schmidt K.Z. 38 p. 7 sq. Lademann p. 66 sq. Rabehl p. 25 sq. Fuochi Stud. It. 2 p. 235, Dienstbach p. 83 sq. Hauser p. 69 sq. Mayser p. 229 sq. Rüsch p. 253 sq. Salonius p. 123 sq. Björkegren p. 84 sq. Barth p. 76 sq. Viereck p. 55.

2. ν in vocibus compositis ante mutam vel μ obvium; a) ante π, β, φ, ψ -μ scriptum est: συμβόλαιον **136**[14] /a. 323/ Πάμφιλος **123**[15] /302/1/; κοινῆς tit. /III: 1—c. III p./ 53 + 7 eiusmodi exempla præbent. — Scriptura etymologica, quæ rarissime occurrit, semel in tit. dial. conscripto comparet: ἐκατόνβην **133**[19] /V + I/, quod vix I s. tribuendum est, cfr 3, præter hoc non a. II s.: Π]ανφίλου H. p. 203[1] (C. 2857) /II: 1/ συνπάσης **7** a[10] /I/ ἔνπροσθε L.B. 225[12] /æt. imp./.

b) ante κ, γ, χ, ξ -μ scriptum est: ἔγκυαρ **31** a[6] /VI: 2 — προσεγκόψαι Sb.B. 01 p. 911[21] /IV: 1/ — Παγκρατίδης **122** II[99] /315/4/; in κοινῆς tit. 37 + 2 eiusmodi exempla exstant /IV/III—c. III p./. — Scriptura etymologica inde ab initio II s. nonnumquam occurrit: συνγραψαμένων **150**[28] -αμένους[116] συνγεγραμμένα[118] συνκεῖσθαι[25] /173/2/ ἔνκαυσιν **368**[15] ἀνενκλήτους[22] /II/I/ — συνκατασκευάζων **306**[20] (epist. Eum.) ἐνχαραχθῆναι **3**[49] /56/0/ (epist. propræt.) — συνγενῶν Ab.B. 11 p. 67[17] /2/1/ Σύνκλητος Head, Ionia p. 197 /æt. Calig./ συνγενῶν C. 2885[15] /æt. imp./ συνγενίδα **176**[5] /III p./ συνχώρησιν L.B. 217[4] /æt. imp./ συνχωρήσω 220[3] /æt. imp./ ἐνκτήτορες 219 /rec. æt./ συνκλητικοῦ Ra 28 p. 110[14] p. 111[11] /æt. imp./ συνκλήτου **14** /I?/

c) ante μ; -μ quater et vicies (semel) in κοινῆς tit. /III: 1—16 p./ scriptum est. — -ν raro occurrit: συνμα[χή]σασι **148**[58] συνμαχήσασι[59] συνμεμαχήκασιν[61] /c. 196/ ἐνμεμενηκόσιν **149**[26] /176/5/.

In vocibus igitur compositis assimilationem scriptura indicare soliti sunt. Tit. dial. conscriptos duo vel maxime tria exempla contingunt, si Sb.B. 01 p. 911 /380/79/ huc ducimus. Scriptura autem etymologica, quæ, ἐκατόνβην /V + I/ excepto, a. II s. non occurrit, rarissime ante labialem, paulo sæpius ante gutturalem obvia est. In universum assimilatio in 119 + 10 exemplis admissa est, neglecta autem in 24 + 2. Cfr præter l. l. (1), Schweizer p. 121 sq. Nachmanson p. 104 sq. Audollent p. 530, I.Gr.R. 3 p. 673 sq. Hierapolis p. 199, Herzog p. 13.

3. Nonnumquam ν pro μ vel γ in aliis vocibus positum est; cfr l. l. Schmid G.G.A. 1895 p. 40, Schw. p. 213. Quæ scribendi ratio iam mature in reg. Ion. occurrit: παρ[ετ]ύνχαν' Thasi G.D.I. 5458 (metr.) /V/ exstat, cfr Hoffmann III p. 34, σπλάν[χνα Erythris n. 62[21] /380/60/ Ἀνχίθεος Athenis 5774[14] in tit. adesp.; præterea 7 eiusmodi exempla Eretriæ 5513 /IV: 2/ obvia sunt; cfr G.D.I. Ind. p. 924. — Mileti hæc invenimus: (ἐκατόνβην **133**[19]

/V + I/ huc duco; cfr 2) in κοινῆς tit. ὑπ]ολανβάν[ων R.Ph. 24 p. 246[8] /295/81/ ἀνήνεν[καν H. p. 205, 4[6] /225/4/ λανπάδος **203** a[14] /c. 130/ — πένψαι **155**[23] /II/ (Apolloniat.) — ἰσήννινκαν **368**[16] ἰσήνινκαν[18] /II—I/ Ὀλύνπου Ab.B. 11 p. 41 λανπάδα Ab.B. 08 p. 45 I[8] (iuxta λαμπ-[7], II[6]) /II p./ αὐτ]επάνγελτος R.Ph. 23 p. 318, 34[2] Ἀνχαρηνῆς[14] p. 319[5] -ήν p. 320[5] /æt. imp./ φέν[γ]ος C. 2892[10] (metr.) /rec. æt./ ἀπαν[γ]ἐλλι **340**[2] /III p./ — Τρανκουιλλείνης Milet I 5 p. 54 /III p./.

4. ν ante λ obvium; exempla κοινῆς æt. sunt; a) ν finale ante λ Mileti raro occurrit; assimilationis exempla desunt. -ν enim finale omnibus locis raro ante λ assimilatum est; cfr G.D.I. Ind. p. 930, Dienstbach p. 87, Buck p. 76.

b) in vocibus compositis ν ante λ admodum raro assimilatum est: ἐλλείψε[ι] **146** B[85] (B Mylas. est) /209/8/ — ἐλλιμένιον **149**[42] /176/5/ — ἐλλελοιπώς **306**[42] (epist. Eum.) /II: 1/ — Contra hæc -ν præbent; ἐνλιμενίου **37**[68] /223/2/ ἐνλείποντα **147**[3] /205/4/ ϙυνλυσάντων **148**[3] συνλύ[σεις[35] συ̣νλύσεις[67]; ϙ[υνλύ/σει]ϛ[38] recte, ut videtur, suppletum est /c. 196/ συνλιθηγίας H. 2 p. 89[23] -γ[ίᾳ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[50] /II: 1/, π[αλι]νλι[θηγία]ϛ S.E.G. 4, 453[30] /II: 1/ eiusmodi exempla aliis quoque locis haud rara sunt; cfr iam l. l. (1, 2) Nachmanson p. 107 (script. etymol. Magnesiæ non occurrit) I.Pr. p. 273 sq. Rüsch p. 262 sq. Crönert p. 59.

5. ν ante σ obvium; a) de -ε̄ς, -ο̄ς ex -ενς, -ονς ortis cfr § 12, 2, § 20, 2.

b) -ν finale ante σ obvium; -ν finale Mileti ante σ semel assimilatum est: ἐϛ Σάρδισι **135**[21] /a. 323/; τῶϛ συμπάντων Halic. G.D.I. 5726[41] /a. 454/ obvium est, ἐϛ Σάμωι Priēnæ I.Pr. 5[18] /IV/; cfr Fuochi Stud. It. 2 p. 235, Dienstbach p. 87; nonnumquam σ reperimus. ἐστήλει enim Eretriæ G.D.I. 5315[41] /IV: 2/ occurrit, ἐ[σ/τ]ήλῃι Erythris n. 60 B[2] /IV :1/ (στοιχ.); accedit τ[ὸ]Ζῆνα Ephesi 5598[2] /VI/V/ obvium. — Alia eiusmodi etiam Athenis comparent /V, IV, III/; Meisterhans p. 110 sq. Lademann p. 68.

c) in vocibus compositis ν ante σ, si consona sequitur, palæogræcis temporibus evanuit; cfr Br.Gr.Gr. p. 87. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: ἐστάσει **146**[42] /209/8/ ἀποσυστῆ[σ]αι Ab.B. 11 p. 28[22] /II: 1/ συστρατευσάμενοι H. p. 249[3] /72/1/ συστή[μασιν **261**[4] συστή̣μασιν[10] /II p./. Contra his in exemplis ν analogia restitutum est: ἐνστάσει **143**[32] /212/1/ συνστάντι **148**[51] /c. 196/ ἐνστάσει **150**[66] /173/2/; quam vacillationem in tit. et pap. sæpe invenimus; cfr l. l. (1, 2).

Mayser p. 235, Lademann p. 70 sq. — Smyrnæ ἐσσόριον, ἐσόριον iuxta ἐνσόριον deprehendimus; cfr Schweizer p. 128.

6. Mileti Ὀροαννεύς **79**[11] /II?/ occurrit., Ὀροανν- etiam Prienæ I.Pr. 290 /III?/ Halicarnassi B.C.H. 4 p. 401 obvium est; cfr Dienstbach p. 85, Th. Stein p. 143, Kretschmer, Einleit. p. 307 sq. Ὀ[ρ]οανδεύς Athenis I.G. II 1, 470[111] /I/ exstat. Ὀροανδ- apud Polyb., Oroand- apud Liv. et Plin. legimus. Contra Ἀλαβανδ- sola forma est; cfr Babelon p. 112 sq. Head, Caria p. 2 sq. p. 271.

§ 50. Dissimilatio et assimilatio consonarum non vicinarum.

1. Mileti Θευκυλίδου **150**[5] -κυλίδου[31] -κυλίδης[9] /173/2/ pro Θευκυδιδ- invenimus. Verisimile est, antecedens δ dissimilatione in λ mutatum esse; cfr Bechtel, Namenstudien p. 27.

2. In Σατορνεῖλος I.B.M. 925 c[17] /I/ alterum ν dissimilatione in λ mutatum est; contra exstant Σατορνίνου L.B. 223[4] /a. Chr. n.?/ Σατορνεῖνος Ab.B. 24 p. 19, 10[9] /æt. imp./; cfr Br. Grundr. 1 p. 852, Nachmanson p. 110, Rüsch p. 249, Schopf, Fernwirk. p. 98. — In Τερβινθέως **150**[79] /173/2/ μ in β dissimilatione mutatum est; Τερμινθεύς Ab.B. 08 p. 27 legitima forma est; cfr Kretschmer, Einleit. p. 402 sq. K.Z. 35 p. 603, Dieterich K.Z. 37 p. 415 sq. Boisacq, Buck p. 69 sq. Grammont, Diss. p. 70 p. 74. — Mileti nil nisi Ἀδραμυτ(τ)ην- occurrit /c. 200; II: 1; (I m.) I p.); cfr § 45, 5. Athenis etiam Ἀδραβυτην- invenimus; cfr Meisterhans p. 77 p. 79; Schw. p. 259, Kretschmer, Einleit. p. 390, Schopf, Fernwirk. p. 102. — Ἀδραμυτ- Mytilenis I.G. XII 2, 42[6] occurrit, Andri I.G. XII 5, 792 (sæpius) /p. 133/.

3. In Π[ρ]αξιφῶντος, Ἀτιμέλ[ης **36** aa[3] /223/2/ (pro Ἀρτι-) ρ dissimilatione evanuit. λ enim ad hanc mutationem faciendam valuit; cfr Nachmanson, Volkssprache p. 27 sq. In παρὰ τῶμ εὐεγετημένων **307**[9] /II: 1/ ρ dissimilatione progressiva evanuit, licet prius ρ longo intervallo absit; cfr Nachmanson, o. c. p. 4 sq. B.B. 27 p. 294 sq. Schw. p. 260, Mayser p. 186 sq. Rüsch p. 200, Hauser p. 73, Lademann p. 119. — λητουγί.ς C. 2871 b[7] (= **249**) pro errore habendum est. Rehm enim **249**[7] tacens λητουργ- scripsit. — In βουλα(ρ)χήσασαν **168**[6] **171**[5] /II—I/ ed. (ρ) falso scripsit; cfr **250**. Hæc enim vox ad βουλαχέω ducenda est; cfr § 73, 2, Wilam.

G.G.A. 1914 p. 106. — De εὐεγέτην cfr § 42, 1. — De -ς finali dissimilatione exstincto cfr § 39, 4.

4. De Κυξικηνῶν H. p. 200[8] cfr § 43, 1. — In πατρικῶγ φίλων R.Ph. 25 p. 126[9] /c. 246/, (epist. Seleuci) κ ad ν in nasalem gutturalem mutandum fortasse valuit. Tamen vulgo dubitant, num eiusmodi formæ assimilatione ortæ sint. In παρὰ τῶμ εὐεγετημένων **307**[9] -μ pro scriptura inversa habendum est; cfr Nachmanson, Volkssprache p. 32, Schopf, Fernwirk. p. 141. Br. Grundr. 1 p. 847 sq. Cfr præterea de assimilatione consonarum non vicinarum Nachmanson p. 109 sq. Volkssprache p. 30 sq. Rabehl p. 26, Meisterhans p. 85, Rüsch p. 248 sq.

§ 51. De mobilibus consonis finalibus.

1. -ς finale; a) in tit. dial. conscripto οὔτω⟨ι⟩ **133**[5] /V + I/ comparet. ι I s. tribuendum est. In κοινῆς tit. hæc reperimus: οὔτω R.Ph. 25 p. 9[14] (tit. Laodicæ) /c. 250/ — **141**[44] /c. 228/ — **306**[36, 48] (epist. Eum.) /II: 1/; οὕτως Mich. 31[65] οὕτω[ς κἀ]/τέχωσιν[67] /c. 140/ οὕτως **156**[12] (epist. Cl. imp.); Et οὔτω et οὕτως ante consonam posita sunt. Hdts οὔτω usus est, Hippocr. οὔτω ante consonam, οὕτως ante vocalem et in extrema periodo. Idem valet de philos. Ion. Anaxagora excepto, qui nil nisi οὕτως habet; cfr Bredow p. 110 sq. Kühlewein p. 117 sq. Favre. — κοινῆς ætate οὕτως prævalet; cfr Dienstbach p. 92 sq. Nachmanson p. 112 sq. Hauser p. 74, Mayser p. 242 sq. Crönert p. 142 sq. Rüsch p. 272 sq. — b) μέχρι semel ante vocalem obvium est **133**[27] /V + I/; In κοινῆς tit. μέχρι ante consonam occurrit: Ab.B. 08 p. 23[23] /III: 1/ **145**[34, 78] /200/199/ **149**[27] /176/5/ — **306**[63] (epist. Eum.) /II: 1/ I.B.M. 926[4] /æt. imp./; Hdts et Hippocr. μέχρι usi sunt; cfr l. l. (a). In tit. Ion. μέχρι et ante vocalem et ante consonam occurrit. μέχρι[ς ἄν] Ephesi in κοινῆς tit. (G.D.I. 5597[14] /287/81/) obvium pro certo vix haberi potest. μέχρις ἄν Ceæ L.S. 94[17] iuxta μέχρι δ.[26] /III/ obvium est; cfr etiam μέχρει Syria 3 A p. 20, 20.

Etiam κοινῆς ætate μέχρις et sero et raro deprehenditur; cfr præter l. l. (a) Crönert p. 144, Lademann p. 86 sq. Melcher p. 19 sq. — c) ἄχρι Ab.B. 11 p. 41 in κοινῆς tit. ante voc. obvium est. De ἄχρι idem fere atque de μέχρι valet. In pap. rec. æt. ἄχρις nonnumquam invenitur; cfr l. l. (a, b); ἄχρις ἄν Ceæ L.S. 94[37] /III/ comparet; cfr b. — d) -κισχιλι- etc. inde ab initio III

s. haud raro invenimus (**138**, H. p. 195 sq. R.Ph. 29 p. 239 sq. R.Ph. 43 p. 205 etc.) — In adv. multiplicativis -ς semper adhibitum est; etiam hæc exempla κοινῆς æt. sunt: πολλάκις **268**[5] (ante voc.) /III p./ C. 2882[10] (quid sequatur, incertum est;) /æt. Com./ πλεονάκις I.B.M. 923 a[7] /p. Chr. n./ (ante voc.)..κις **121**[4] (ante cons.) /II p./ πολλά[κις/..R.Ph. 19 p. 132[23] /I p./ incertum est. πολλάκις apud Hdtm, Athenis, Magnesiæ, in Lycia occurrit; in pap. Ptol. et in libr. Herculan. -κι iuxta -κις raro occurrit; cfr iam l. l. (a).

2. Quo modo Milesii ν paragocico usi sint, ex tabella apparet; qua enim imperf aor. perf. formas in -ε(ν) exeuntes, plur. præs. -σι(ν), ἐστί(ν), plur. dat. -σι(ν) illustravi.

ν	ante voc.		ante cons.		in pausa	
	adest	deest	adest	deest	adest	deest
a. V s.	3	1	—	3	2	—
V s.	9	—	4	11	9	1
IV s.	2	1	2	9	7	1
III s.	15 + 12	—	14 + 13	48 + 12	16 + 7	7
II s.	33	—	43	18	23	1
I s.	3	2	20	7 + 1	3 + 1	—
æt. imp.	11	—	11 + 1	19 + 2	12 + 1	2
æt. inc.	—	—	3	2	4	—
	76 + 12	4	97 + 14	117 + 15	76 + 9	12

Sb. 05 p. 981, Mich. 31 prætermisi; exempla eorum extern. tit. quos adhibere solitus sum, + signo instructa sunt. — His in exemplis incertum est, utrum littera sequens vocalis an consona sit: ἓσίν - - **132** a[6] /VI: 2/ — πεποίηκεν [δέ? **259**[24] /II p./ ἔθηκεν C. 2881[1] /æt. imp./ ἐπετέλεσεν L.B. 225[5] /æt. imp./ βασιλεῦσιν C. 2883 d[8] /æt. imp./. — Ex tabella apparet, -ν ante vocalem rarissime desse. In pausa ante vocalem -ν bis III s., semel æt. imp. deest. In extremo tit. -ν semel IV s. /c. 323/deest, II s. semel, æt. imp. semel; accedit Νικομηδεῦσι **115**[5] /85/4/; contra ante consonam formæ -ν instructæ non nisi II et I s. prævalent. — In tit. dial. conscriptis (quibus tit. IV s. ineuntis adnumero) in verborum formis -εν octies /æt. arch. IV: 1/ obvium est, -ε septies

/æt. arch. V+I; IV: 1/, -σιν undecies/ æt. arch. V, V + I/, -σι bis /V + I/ in plur. dat. -σιν duodecies /V + I/ -σι octies /æt. arch. V + I/ — Altera s. IV parte in verborum formis -εν quater exstat, -ε ter, -σιν bis, -σι ter, in dat. -σιν bis, -σι quater; — in κοινῆς tit. in verborum formis -εν septies et sexagies (+ quater) occurrit, -ε octies et tricies (+ quater) exstat, -σιν bis et sexagies (+ duodecies), -σι sexies decies (+ ter), in dat. -σιν quinquies et septagies (+ duodevicies), -σι bis et quinquagies (+ octies); ἐστίν undecies (+ semel) occurrit, ἐστί sexies; εἴκοσιν semel occurrit (ante voc.) (H. p. 199[4] /III: 1/) εἴκοσι duodevicies (ante voc., ante cons., in pausa) /inde a III s./; Hdts εἴκοσι usus est; cfr Broschmann, Beitr. p. 20 sq. εἴϙ/[ο]σιν μνέα[ϛ] Ephesi G.D.I. n. 49 B[2] /VI m./ occurrit, εἴκοσιν semel Prienæ /IV/; cfr Dienstbach p. 91. Teni G.D.I. 5492[58] εἴκοσιν (in pausa ante cons.) iuxta εἴκοσι[46] /II: 1/ occurrit; εἴκοσι-[ν/ἑ]νός Iasi G.D.I. 5515[40] /IV/ obvium incertum est; cfr G.D.I.; εἴκοσιν quater Athenis occurrit /IV, III, II/, cfr Lademann p. 82, nonnumquam in libr. Herculan. in pap. Ptol. semel /IV/ cfr Crönert p. 141; cfr etiam Maasen Leipz. Stud. 4 p. 34 sq. — De ἔνεκε(ν), ἔπειτε(ν), εἶτεν cfr § 1, 2; de -θε(ν) cfr § 64. — De ν parag. cfr Fuochi Stud. It. 2 p. 235, Smyth p. 287 sq. Lademann p. 76 sq. Dienstbach p. 89 sq. Hauser p. 73 sq. Rüsch p. 273 sq. Müllensiefen p. 65 sq. Sadée, Diss. phil. Hal. 16 p. 189 sq. — Br.Gr.Gr. p. 168 sq. — ν parag. principio Ionum et Att. proprium erat, ex quibus dial. in sermonem aliorum irrepsit. De origine et de usu Br. l. c. disputavit. Ex ἐποίεν I.B.M. 932 /VII/VI/ apparet, -ν antequam ε et ε in ε̄ coaluerant, in desinentiam verbalem -ε irrepsisse; cfr Bechtel III p. 99 sq. Contractio autem ε et ε vocalium multo ante ætatem huius tit. vix facta esse potest; cfr § 27, 2 b. Tamen Keilio R.Ph. 29 p. 336 in tit. eiusdem fere æt. ἔχε̄[εν (G.D.I. n. 34) scribenti non assentior. — Pro τοῖσ' ἐ. **133**[44] /V + I/ (sic ed. scripsit) τοῖς ἐ. scribendum est; cfr § 55, 1 b.

De syllabis.

§ 52 Haplologia.

1. ἡμεδίμνο̄ **133**[36] /V + I/ haplologia ex ἡμιμεδιμν- ortum est; cfr Schw. p. 262 sq. Br.Gr.Gr. p. 160 sq. Grundr. 1 p. 857 sq. Grammont, Diss. p. 150. Epidauri *h*ε̄μίδιμμνον /V/ occurrit, cfr

Hanisch p. 55, quod contra regulam est. Si enim vocales dissimiles sunt, vocalis syllabæ sequentis servari solet. Coi P.H. 39^{11} /IV/ ἡμέδιμνα occurrit, ἡμέδιμνος Tauromenii G.D.I. 5221 I^{34} II^{33} III^{28} 5227 II^{22} 5228 I^{15}, ἡμεδιμν- Deli /167/ cfr Favre; Athenis ἡμέδιμνα bis occurrit /IV s. inc. æt./, cfr Lademann p. 122, contra ἡμιμέδιμνοι Assi P.A.S. I 3^{3}. ἡμιμέδιμνον apud Pherec. Demosth. Dicæarch. (ap. Athen.) ἡμιμέδιμνος apud Pollucem invenimus. — Præterea ἀμφορεύς **31** a^{9} /VI: 2/ obvium est. Zeleæ G.D.I. 5533 d^{5} e^{5} /p. 334/ ἀμφορέων occurrit; ἀμφιφορεύς apud poetas legitur; cfr Schulze, Qu. ep. p. 427, Grammont, Diss. p. 149, Frænkel, Glotta 1 p. 272 sq. — De Ἡγήμανδρος **126**$^{26, 42, 49}$ /I: 2/ etc. cfr Bechtel, Pers. p. 189.

2. Si ἀπολεῖ **133**^{6} /V + I/ i. e. ἀποπωλεῖ, legendum est (cfr § 27, 3 d), hæc forma aut haplologia aut haplographia ortum est. Cogitari potest, eiusmodi formas in sermone quotidiano viguisse. — τετειμένη Milet I: 3 p. 409^{7} /7/, quod pro τετειμημένη exaratum est, fortasse sermonis popularis forma est.

3. καττά⟨ι⟩ **368**^{13} /II—I/ pro κατὰ τά exaratum est. Prius τ, ut videtur, correctura ortum est. Videtur enim lapicida vocem in κατὰ τά corrigere voluisse. Etiam κατά pro κατὰ τά quotidiani sermonis esse videtur; cfr Dieterich p. 124 sq. Nachmanson p. 113 sq. Schw. p. 264, Meisterhans p. 218.

4. Φιλοχου **74** a^{9} /c. 200/ (Samius) pro vitio habendum est, si Φιλοχ(όρ)ου ed. recte coniecit. Sed fortasse Φι(λο)λόχου legendum est; quod tamen nomen alias non occurrit. — παιδομικῶι **145**^{80} /200/199/, quod pro παιδονομικῶι scriptum est, fortasse huc ducendum est. Tamen hoc in tit. alia insunt, quæ pro meris scribendi vitiis habenda sunt. — Cfr præter l. l. Kretschmer, Vas. p. 88 p. 184, Nachmanson, Volkssprache p. 67 sq. Hauser p. 74, Mayser p. 245 sq. Rüsch p. 280 sq. Audollent. p. 529, Björkegren p. 90 sq.

§ 53 De syllabarum divisione.

1. In tit. antiquissimis βουστροφηδόν vel στοιχηδόν exaratis verborum divisionem non curavere vel curare non potuerunt. Tamen in tit. Miles. medio fere V s. exarato dirimendi leges quodam modo observare conati sunt; cfr Wilhelm, Beitr. p. 16 sq. Hermann K.Z. Erg. H. 2 p. 162. In tit. enim **187** /V m./

litteræ dirimendi regulis contrariæ non in versu sequente, sed in latere dextro incisæ sunt: in v. 2 αἵμ[ατ] exstat; [ι] in dextro latere incisum erat; in v. 5 ἔλθωσ invenimus, in dextro autem latere ιν; in v. 6 αὐτό exstat, in dextro autem latere [ς] posuerunt. Contra in κατ[α/κτείν]ει[3] κατα/[κτ]είνωσιν[8] usitatas dirimendi leges secuti sunt. In tit. IV s. dirimendi leges diligentius observare coeperunt — excepto tamen **9** /391/87/ qui στοιχηδόν exaratus est. In tit. igitur Sb.B. 01 p. 911 /IV: 1/ his in vocibus recte diremptum est: Ἀρτε/μισιῶνος[1] ἐπρυτά/νευεν[2] ἐκ/πραξάντων[18] ψήφι/σμα[20] στή/λην[21]; semel peccatum est: ἀποδ/οῦναι[16]. Sed eiusmodi peccata haud rara sunt. A regulis usitatis neque **135—7** /a. 323/ distant neque, ut videtur, Ra 28 p. 106 /IV: 2/. In **142** /c. 323/ et in **32** /III: 1/ versus verbis integris finiuntur; cfr Hermann l. c. Exempla, quæ ad divisionem syllabarum illustrandam protuli IV s. et κοινῆς æt. sunt. In Sb.B. 01 p. 911 nonnulla κοινῆς vestigia inveniuntur, in **135**, **136**, **137** haud pauca eiusmodi.

2. Si una consona inter duas vocales est, hæc ad syllabam sequentem referri solet; cui tamen regulæ hæc repugnant: ἀποδ/οῦναι Sb.B. 01 p. 911[16] /380/79/ — Κυζι/κηνῆι Ab.B. 08 p. 36[19] /c. 250/ πεντεκαιδέκα[τ/ον R.Ph. 29 p. 243[33] ἀνάβασ/[ιν p. 244[62] τοίχ/[ου[64] /217/6/ πό[λ]/εως **307**[3] πόλ/[ι]ν[12] βεβ/αιοῦσι[10] /II: 1/ προσ-[ηκ]/ούσης Ab.B. 11 p. 28[19] /II: 1/ χρυσ/ῆ H. p. 204[6] (C. 2859) /a. 233/2/ Διο[γέν]/ου p. 201[4] (C. 2854) /II: 1/ τετρακ/οσίας p. 202[12] ἄγ/ουσα[11] /II: 1/ ἑ[κ/ατόν H. p. 206, 5[8] /177/6/ ποτενεγκάμ/ενος **153**[16] /II/ ἐπιτ/[ελοῦντας **155**[23] ἀρ/[εσκο]ύσαις[22] /II/ Πτολεμ/αίου H. p. 210, 10[33] /II—I/ ἐν/[ιαυτῶι I.B.M. 921[13] /I/ [παραβεβ]/ηκέναι L.B. 222[8] /c. 16—14/ ἀρχινεοκόρ/ου Ab.B. 11 p. 65[9] /I p./ γενό[μ/ενος J.H.S. 6 p. 353, 105[10] καὶ Κ/[αι]σαρίων R.Ph. 21 p. 42, 17[8] χο[ρηγ/ί]αν[10] /I p./ [Ἰουλ]/ίου I.B.M. 922[12] /I: 2 p./ νικήσ/αντα Ab.B. 08 p. 45 I[6] /II p./ ἔδωκ/εν L.B. 217[3] — κ[αὶ τ/ά]ς R.Ph. 21 p. 42, 17[9] /I p./ — Præterea hæc adnotanda sunt: ἱερό/[ν·ἐγ R.Ph. 29 p. 243[60] /217/6/ τελῶ/ν, ὧν **149**[19] /176/5/ ἑκατοστύω/ν ἃι **153**[31] /II/ τέσσαρα/[ς ἱερούς R.Ph. 29 p. 243[43] /III: 2/ — οὗ/ς ἄν **135**[22] /a. 323/; litteræ ultimæ articuli vel pronominum -ς et -ν in tit. Att. separari non solent; cfr Lademann p. 7.

3. Consonæ duæ, a quibus vox Græca initium sumere potest, sequenti syllabæ attribui solent; si autem consonæ tres sunt, duæ posteriores, eadem lege servata, ad syllabam sequentem referun-

tur. Consonæ aliæ, velut geminatæ etc. plerumque dirimuntur. Obstant exempla hæc: ταχ]/θέντα **3**[39] /56/0/; quod contra leges linguæ Græc. est; nulla enim syllaba in aspiratam desinit; γυ[μ/νασ]ίαρχος R.Ph. 21 p. 42, 17[3] /æt. Calig.?/ αὐτοκ/ράτορι C. 2866[1] /æt. imp./ Ἱεροκ/λέους **386** b I[3]; — ἔν τε πρ/εσβείαις C. 2881[19] ἀεὶ χρ/ήσιμος[20] /æt. imp./; ἀνδ[ρ]/ῶν I.B.M. 922[14] /p. Chr. n./ Ἀλεξάν-[δρ/ειαι] H. p. 199[5, 15] Ἀλεξάνδ[ρ/ειαι[11] /III: 1/ — Ἀλεξανδ/ρείων H. p. 209, 10[14] /II—I/ Ἀλεξάνδ/[ρου **148**[25] π[έτ]/ρους[37] ῥεῖ/θρο]ν[33] Rehm et Mezger scripserunt, Hermann autem o. c. p. 162 ῥεῖθ/ρο]ν; /c. 196/ quod posterius contra regulam est; (cfr ταχθέντα); ἀνδρ/ιάντας Milet I: 3 p. 409[11] iuxta ἀν/δριάντας[16] /7/ — Ἀπ[φ]/ία I.B.M. 922[8] /I—II p./; — λιτουργ[ῶν κ]/αί R.Ph. 21 p. 43, 17[13] /I p./; de σ + cons. cfr **4**. — Etiam χμ series ad syllabam posteriorem duci solet; cfr Nachmanson p. 117; Mileti hæc exstant: δρα/[χ]μαί R.Ph. 43 p. 212[17] /II: 1/ δρα/[χμάς H. p. 204, 3[4] /231/0/ δρα]/χμάς H. 2 p. 89[11] /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c, 39[18] /II: 1/ δρα/χμάς **203** b[15] /c. 130./ H. p. 200[8] /168/7/.

4. Si σ consonam consona sequitur, σ modo ad priorem, modo ad sequentem syllabam ducitur; in eiusmodi verbis dirimendis multum discrepant et tit. et pap. cfr Rüsch p. 308 sq. Mayser p. 45. — Mileti his in exemplis σ ad syllabam priorem refertur: ἀφεσ/-ταλμένων Ditt. Or. 214[25] (= C. 2852, Chishull, Antiqu. As. p. 67); H. p. 195 ἀφ[έσσ/ταλμέ]νων scripsit; cfr § 47, 4; /288/7/ ἐλέσ]/θαι R.Ph. 24 p. 246[43] /295/81/ ἑκάσ/την **10**[22] /289/8/ ἐπ[ικ]ο[σ/μ]ηθέντες **139**[47] /262/0/ δ̣ξ̣[ξασ]/θαι **33** e[12] /228/7/ συμπολιτεύεσ/θαι **143**[23] ἑκασ/του[48] ἀφί[σ]/τανται[50] /212/1/ προθεσ/μίας **147**[33] ὡρισ/μένηι[37] ἐψηφίσ/-θαι[7] γράφεσ/θαι[30] συντελεῖσ/θαι[32] ποιήσασ/θαι[43] ἐξαιρεῖσ/[θ]αι[56] Θεμισ/-τείους[87] /205/4/ Φαίσ/τιος **140**[56] δίκασ/τήριον[61] Φαισ/τῶι[63] /III/ ἑκάσ/τῶι **145**[22] τίθεσ/θαι[30] ἐπισ/τατήσειν[38] μισ/θόν[50] ἑκάσ/τοις[58] /200/199/ ψήφισ]/μα **52** /198/7/ ἀσ/τυγείτονες **150**[10] ποιεῖσ/θαι[56] /173/2/ ἀσ/-πονδεί **153**[35] δικασ/τήριον **152**[21] δικάσ/ταν[27, 102] εὐκό[σ]/μως[34] /II: 1/ δικασ/τάς **154**[3] ἕκασ/τον[15] /II/ ἑκάσ/τοις **203** a[1] /c. 130/ ἑκασ/τέων **133**[43] /V + I/ [ἕσ]/χον **3**[55] /56/0/ καλλίσ/της I.B.M. 925 b[31] /I/ πρεσ/βευτήν **173**[3] /c. 67/ χρήσ]/της Ab.B. 11 p. 50[3] /I m./ κεκοσ/-μημένος **7** a[7] ἕκα[σ/τ]ον b[10] /I/ παρεσ/χόμην **156**[5] /æt. Cl./ ἐπεκ[όσ]/μησε I.B.M. 922[6] /I: 2 p./ κ[τισ]/τῶν R.Ph. 23 p. 314, 31 b[8] /æt. imp./ — Contra his in exemplis et σ et consona sequens ad syllabam posteriorem referuntur: ψήφι/σμα Sb.B. 01 p. 911[20] /380/79/ **135**[38] /a. 323/ — μέτε/στι **149**[14] /176/5/ Μενέ/στορος **360**[3] /I p./ ἱδρύσα/-

σθαι Ab.B. 11 p. 64[13] /II—III p./ γεν[έ]/σθω 08 p. 36[12] /III m./ σεβα/στοῦ Ra 28 p. 110[3] κτι/στῶν R.Ph. 23 p. 314, 31[13] /æt. imp./ ἀναγράφε/σθαι J.H.S. 6 p. 352, 102[14] σεβα/στόν L.B. 212[16] /II p./ χρη/στέ C. 2890[5] σεβα/στῷ, οἰκι/στῇ 2866 /II p./ ἄλλου/ς τόπους R.Ph. 25 p. 9[8] /c. 250/ — Raro consonæ ambæ priorem syllabam sequuntur: μίσ[θ/ωσιν] R.Ph. 24 p. 246[22] /295/81/ εἰς [στ]/ήλας Ab.B. 08 p. 36[7] /c. 250/ πρός [τ]/ε **307**[16] /II: 1/ — -έων, στ/εφανηφόρων C. 2881[22] Φαυστ/ινείου[6] /æt. imp./ ὑδροφόρο[ς Π]/οπιλλία I.B.M. 922[9] /I: 2 p./.

5. Si duarum consonarum prior nasalis vel liquida est, consona prior priorem syllabam sequi assolet. Pauca huic regulæ repugnant: ὑπά/ρχειν R.Ph. 24 p. 246[40] /295/81/ αἱρεθέ/ντων H. p. 204[8] (C. 2859) /a. 233/2/ ἄγο/ντες Ab.B. 11 p. 51[16] /I m./; ἱερ[ὸ]/ν δεύτ. R.Ph. 29 p. 243[59] /217/6/ observandum est. — Consonæ ambæ nonnumquam priorem syllabam sequuntur: προυπάρ-χ/οντα **307**[11] /II: 1/ προφητεύον[τ]/ος I.B.M. 922[7] /I: 2 p./ Γερμ]/ανικῷ **189**[2] /I p./ cfr 3.

6. ει, ευ, ου diphthongi nonnumquam discinduntur: Ἀρτεμι-δώρ[ο/υ R.Ph. 29 p. 243[51] παραγωνίο/[υ p. 244[82] /217/6/ σταθε/[ίσης] R.Ph. 22 p. 46, 23[8] /178/7/ ταμ[ιε/υό]ντων H. p. 206, 5[3] /177/6/ Ἀλεξανδρε/[ί]ων H. p. 210, 10[42] /II—I/ ε/[ὐ]ωνι[σ]μούς J.H.S. 6 p. 353, 105[5] το/ῦ C. 2881[16] /æt. imp./.

7. Voces cum præpositionibus compositæ, si elisionem perpessæ sunt, pro vocibus simplicibus habentur. Huic regulæ ἀν/έθηκε Milet I: 3 p. 409[10] /7/ repugnat. — Proclitica præpositionum natura hæc explanantur: κα/θ'ἅσσα **136**[6] /a. 323/ — κα/θ'ἑκάστους **307**[7] /II: 1/ με/θ'ἑαυτούς Ab.B. 11 p. 28[30] /II: 1/ ἀν/θ'ἑαυτοῦ **203** b[11] /c. 130/ κα]/θ'ὑπερβολήν R.Ph. 23 p. 149, 29[8] /æt. Calig./.

8. In vocibus cum πρός, σύν compositis in compage dividitur: πρόσ/[οδον] R.Ph. 24 p. 246[21] /295/81/ προ[σ]/αναγράφοντας **138**[29] συν/αχθῆναι[12] /c. 282/ προσ]/λαβόντι **33** g[6] /228/7/ προσ/όδους **147**[6] /205/4/ προσ/ό]δων **144** B[15] /III/ συν/έδρους **149**[53] /176/5/ προσ/-[ή]κοντα **155**[20] /II/ προσ/εδόθη R.Ph. 26 p. 133[24] /I/; contra hanc regulam προ/σενεχθεῖσα H. p. 204[7] (C. 2859) /a. 233/2/ peccat. — Voces cum ἐκ, εἰς compositæ Mileti eandem legem plerumque sequuntur: [ἐκ/τ]ετμημένον Ab.B. 08 p. 22[17] /III: 1/ ἐκ/τιθέναι **145**[28] /200/199/ ἐξ/έσται L.B. 220[2] /æt. imp./ — εἰσ/οίσουσιν **138**[23] /c. 282/ εἰσ/φορᾶς **147**[4] /205/4/ εἰσ/πράσσεσθαι **134**[31] /I p./. Contra exstat εἰ/σιόντες **203** b[20] /c. 130/. — Hæc leges vocum simplicium sequentia proclitica præpositionum natura explicantur: ἐ/[κ] τῆς

R.Ph. 25 p. 9[7] /c. 250/ εἰ]/ς αὐτούς R.Ph. 50 p. 67 c. 39[37] ἐ]/κ τῶν[45] /II: 1/. — De divisione syllabarum cfr Larfeld, Epigr. p. 140 sq. Wilhelm, Beitr. p. 16 sq. Hermann K.Z. Erg. H. 2 p. 132 sq. Lademann p. 1 sq. Nachmanson p. 115 sq. B.B. 27 p. 295 sq. Hauser p. 74 sq. Mayser p. 43 sq. Rüsch p. 285 sq. Schw. p. 235 sq.

De formis.

Dualis numerus iam VI s. obsoletus est: δύο γυλλοί **31** a[2] /VI: 2/ δύο τέλεια **133**[21] γυλλοὶ δύο[25] /V + I/ etc. cfr Bechtel III p. 134 sq.

§ 54. Stirpes in -ᾱ exeuntes.

1. Nomina feminina. a) Stirpes femininæ in -ᾱ exeuntes apud Ionas etiam post ε, ι, ρ in -η -ης -ηι -ην exierunt; cfr § 2, 1. Usque ad IV s. nil nisi forma Ion. Mileti occurrit: Ἀθηναίη Sb.B. 04 p. 85 /VII/VI/ τἀθηναίηι Jb.B. 06 Beipl. p. 12 /VI/ Ἥρηι Ἀνθέηι **31** a[6] /VI: 2/ προτέρηι **178**[2] /VII/VI/ [ἱ]ερήμ. Ab.B. 08 p. 21[6] /V: 1/ Κλεοπάτρης G.D.I. n. 37 /V/ ἐπιμηνίην **187**[11] φωιήν[12] /V/ φορή **133**[44] μοίρης[35] ἡμέρης[39] Ἰστίηι[13] /V + I/; IV s. hæc reperimus: Ἰωνίης **9** b[30] /391/87/ ζημίην Sb.B. 01 p. 911[13, 18] /380/79/ Ἑστιαίης Ab.B. 11 p. 65 /IV/ ἱερή Head, Ionia p. 189 /c. 350/ ὥρην Ra 28 p. 106[2, 6] ὥρης[5] φιλίην **135**[3] /a. 323/. Hoc autem tempore formas Att. deprehendimus (cfr § 2, 1): Ὀλβίῃ **136**[24] iuxta Att. Ὀλβίαι[15] προεδρίαγ[11] /a. 323/; **142** nil nisi Att. ᾱ præbet: φιλία **142**[11] [φιλί]αν[4] πολιτείαν[4] προθυμίας[10] /c. 323/. — Initio III s. Ion. στοιῆς **32**[1] -ήν[3] invenimus. — Præterea in κοινῆς tit. . . πατρηι **120**[4] /II—I/ (comm. Ion.?) obvium est. In nominibus propr. forma antiqua nonnumquam servata est. Mileti Μνησιθέη **46**[6] /206/5/ occurrit. Haud aliter res se in nominibus sacris habet; de Πυθείη etc. /III: 1—I p. æt. imp./ cfr § 2, 2.

b) Att. ἀτέλεια similibus Ion. ἀτελείη similia respondere scimus; cfr Br.Gr.Gr. p. 214, Fritsch p. 19 sq. Bredow p. 183 sq. Kühlewein p. 83 sq. Gomperz p. 128, Lindemann p. 24 sq.; η ex gen. et dat. irrepsit; cfr G. Meyer p. 92 sq. Kalén, Quæst. gramm. p. 48; aliter Solmsen, Wortforsch. p. 236 sq. Bechtel III p. 139 sq. Mileti ἀτελείη **133**[43] /V + I/ reperimus; sed altera

s. IV parte ἀσφάλειαν **135**[14] /a. 323/ comparet, quod linguæ comm. tribuendum est.

De Ion. ἱερῇ (Hdts ἱερείῃ habet, cfr Fritsch p. 12 sq.) cfr § 27, 6 c. Mileti hæc invenimus: ἱερῆι **31** a[7] /VI: 2/. — Sb.B. 01 p. 911[9] -ῆς[12] /380/79/. Inde ab initio s. III nil nisi forma Att. occurrit: ἱέρεια Ab.B. 08 p. 22[1] /III: 1/ etc. ἱερῇ etc. præterea Panticapæi G.D.I. 5562[1] /IV/ Prienæ I.Pr. 170, 172, 173 /IV—II/ G.D.I. 5584, Pari 5437[3] /II/ (n. 5441?) Ephesi 5604 /II p./ — cfr Plut. Magn. Moral. p. 795 d — invenimus; cfr Favre.

c) De γῆς **9** b[23] /391/87/ cfr § 27, 6 c.

Præterea κωλῆν Ra 28 p. 106[3, 4] /IV: 2/ obvium est; cfr § 27, 2 c. Apud Hdtm συκέην sim invenimus; cfr Bredow p. 219; dubium non est, quin Hdts forma contracta usus sit. χρυ]σῆν Ceæ G.D.I. 5396[2] /æt. arch./ (metr.) occurrit, cfr Bechtel III p. 52. — De adi. materialibus κοινῆς in tit. obviis cfr i.

d) Adi. ad stirpes in -υ exeuntes pertinentium hæc Mileti occurrunt: πλατεῖαν **133**[27] /V + I/ — δασέαν Ra 28 p. 106[2, 6] δασέ]αν[3] /IV: 2/; cfr § 12, 7; Hdts -έα etc. habet, poetæ autem Ion. -εῖα; apud ceteros Ionum script. et -εῖα et -έα invenimus, apud Hippocr. -είη (semel -έη); cfr Smyth p. 198, Kühlewein p. 86. Cet. voces in -*ία* cadentes addo: ϑ]ᾰ́λασσαν **132** d μέλαιναν b[5] /VI: 2/ ἐσιῶσαν **187**[11] /V/.

e) In sing. dat. fine VI s. -η pro -ηι ante vocalem (ι) semel invenimus; ante consonam eiusmodi exempla inde ab altera s. IV parte obvia sunt; cfr § 16, 1 c. — κοινῆς ætate Ion. -ηι post ε, ι, ρ obvium inde a 323 fere anno ab Att. -ᾱι submoveri coeptum est. -ᾱι κοινῆς ætate posteriorem partem amisit. Mileti huius rei exempla inde a medio III s. occurrunt; cfr § 15, 1.

f) Plur. gen. in -έων desinit, post autem vocalem in -ῶν; cfr § 27, 6 e: κριϑέων **31** a[10] /VI: 2/ πυλέων **133**[26, 28] ἑκαστέων[43]; ϑυῶν[43] (ἑκαστέων) /V + I/ — g) Plur. dat. in -ησι(ν) apud Ionas desinit; cfr Smyth p. 364 sq. Propterea νύμφαις **133**[29] /V + I/ I s. tribuendum est. Etiam proximum exemplum ἡμέραις **136**[16] /a. 323/ κοινῆς forma est. ταύταις Ceæ G.D.I. 5398[27] iam fine V s. occurrit; Pari 5433[5] /V/ τ]ῆις συνϑήκηις, τῆις n. 29[15] /IV: 1/ deprehendimus; cfr G.D.I. Ind. p. 933.

h) Att. Ἀϑηνᾶ Ion. in regione inde a IV s. invenitur, cfr Handel p. 36, Schlageter p. 16, Mileti inde a medio III s.: Ἀϑηνᾶς R.Ph. 25 p. 9[25] (tit. Laodicæ) /c. 250/ — **150**[120] -ᾷ[21]

-ᾶν[113] /173/2/ -ᾷ Sb.B. 05 p. 547[2] /æt. hellenist?/. — Ion. μνέαι non occurrit. κοινῆς in tit. formam Att. deprehendimus: μναῖ **138**[87] μνᾶς[82] /c. 282/ μνᾶς R.Ph. 50 p. 67 c 39[42] /II: 1/ I.B.M. 921 a[11] /I m./ Ab.B. 11 p. 51[18] /I m./; Att. μνᾶς Thasi G.D.I. 5461[10] /411/ comparet; cfr Favre, Meisterhans p. 124, Schweizer p. 139, Wack.Hom. p. 103.

i) Adi. materialia non nisi in κοινῆς tit. reperiuntur. Alibi κοινῆς temporibus in masc. et neutr. gen., raro in femin., forma soluta occurrit. Iam mature contractio in femin. genere facta est. Ephesi enim ἀργυραῖ G.D.I. n. 49 a[2, 5] /VI/ invenimus, Ceæ χρυ]σῆν /æt. arch./ (metr.) cfr c), Erythris 5686[14] /p. 394/ 5687[12] /357/5/ χαλκῆν, Sami 5702[40] /346/5/ χαλκῆς. Quæ cum ita sint, ἀργυρ[έαι Pari 5435[15] /IV/ obvium valde incertum videtur esse; cfr § 27, 2 c. Apud poetas Ion. formæ contractæ vel per synizesin legendæ occurrunt, apud Hdtm formæ solutæ; cfr Smyth p. 236, Bechtel III p. 52. Mileti in κοινῆς tit. hæc inveniuntur: χαλκῆ H. p. 196[61] /288/7/ (ind. Seleuci) -ῆν **10**[12] /289/8/ (comm. Ion.) χρυσῆ H. p. 206, 4[19] /225/4/ p. 204, 2[6] /a. 233/2/ p. 206, 5[7] /177/6/ ἀργυρᾶ Ab.B. 11 p. 63 II[6] /c. 223/ χ[ρυσῆ H. p. 202[25] (C. 2855) /178/7/ χρυσῆν **306**[26] /II: 1/ (epist. Eum.) -ῇ Ab.B. 11 p. 67[12, 13] -ῆι[16] -αῖς[10] /2/1/ R.Ph. 23 p. 149, 29[16] /I: 1 p./ I.B.M. 923 a[8] /I—II p./ -ῇ Inv. Rayet 1874[5]; χαλκᾶς R.Ph. 22 p. 50, 24[7]. — De χρυσέη sim. in κοινῆς tit. obviis cfr Helbing p. 35 sq. cfr præterea Schweizer p. 139, Nachmanson p. 119, Th. Stein p. 100, Schlageter p. 16 sq. Hauser p. 78, Crönert p. 178 Mayser p. 293. Præterea formam masc. solutam pro forma femin. deprehendimus. Olbiæ hæc pro femin. occurrunt: ἀργυρέῳ Lat. I 56[12] 71[10] χρύσεον 56[12] 71[9] 59[9] 61[14](?) 63[9] 70[13]; cfr Favre; cfr etiam τὴν ἀργύρεον Lanckoronski I 58[20] Τύχην χάλκεον Ramsay p. 334, 12[5].

j) In κοινῆς tit. σπεῖραν R.Ph. 50 p. 69[11] /II: 1/ occurrit; de -υῖα etc. /II: 1; I; æt. imp./ cfr § 14, 1. Cfr Mayser p. 12 sq. Bl.Debr. p. 27.

k) Dor. ᾱ κοινῆς ætate, imprimis in nominibus propr., nonnumquam occurrit: Ἀνδρομέδα Sb.B. 04 p. 104[7] /II/ (in parapegmate; sideris nomen est) — Μηνοφίλα **70**[10] /III—II/ (Pergensis) Ἀντιγόνα **84**[6] /II/ (Magnessa) — Θεοφίλαν **359** /I: 2/. Nominum hominum Dor. originis nullam rationem habui. — Μακέτα **67**[9] /III/ ad masc. Μακεδών referendum est; cfr Mayser p. 423, Salo-

nius p. 140. — De οἰνοχόα H. p. 196[45] /288/7/ (ind. Seleuci) cfr § 2, 3 a.

l) Nomina propr. Lat. ad paradigmata Græca plerumque accomodata sunt: Ἰουλία, -ίας; Δρούσιλλα; Ῥουφεῖνα; Κλαυδίας Αὐρηλίας; cfr 18, 4, § 20, 4; Φαυστίνης; cfr § 6, 2; Ῥώμης etc.; cfr § 8, 4; Τρανκουιλλείνης; cfr § 6, 2; Π]οπιλλία I.B.M. 922[9] Βάσσα[9] /p. Chr. n./ — Contra Κολλείνα, Κυρίνα invenimus; cfr § 6, 2. — Cfr Döttling p. 94 sq.

2. Nomina masculina; a) Sing. nom. etiam post ε, ι, ρ in -ης desinit: Ἀριστα γόρης **122** I[21] Ἀθηναγόρης[26] Διαγόρης[22] Τιμαγόρης[23] /VI: 2/ Μολπαγόρης[40, 83] Σημαγόρης[47] Θαρσαγόρης[58] Ἀθηναγόρης II[6] Λυσαγόρης[13] /V/ Post initium IV s. forma Ion. semel tantum occurrit: Ἀθηναγόρης **9** b[11] /391/87/ (Clazomen.) Ab hoc enim tempore Ion. η ab ᾱ Att. submoveri coeptum est. IV s. hæc reperiuntur: Κλεινίας **9** b[15] (Lebed.) iuxta -γόρης[11] /391/87/ ταμίας Sb.B. 01 p. 911[22] /380/79/ Κτησίας **122** II[26] /389/8/ Κλειταγόρας[71] /344/3/ etc. cfr § 2, 1. — Θηλυμίτρην Ra 28 p. 112[2] /æt. imp./ fortasse ad vocum in -ης exeuntium similitudinem formatum est. Sed cogitari potest, Θηλυμίτρης epith. Bacchi fuisse. Apud Lucian. (Dialog. deor. 18, 1) adi. θηλυμίτρης ad Bacchum spectat. — Sing. gen. in -εω desinit; cfr § 27, 6; Ἀπ]ολ(λων)ίδεω G.D.I. 5508 /VII/VI/ Λεάγρεω Sb.B. 05 p. 546 /VI/ Διαγόρεω G.D.I. n. 37 /V/ Μορμυθίδεω 5512 /V?/ τὠπολλωνίδεω 5513 /V/ Φίλτεω **133**[1] /V +I/ Εὐαγόρεω **122** I[5, 97] Τιμαγόρεω[14] Διαγόρεω[23] Τίμεω[25] (-έω?) Μολπαγόρεω[29, 85, 59] Μανδραγόρεω[30, 36, 40] Μανδρωνακτίδεω[48] Θαρσαγόρεω[51] Φίλτεω[53] Σαδυάττεω[55] Οἰήτεω[56] Τιμαγόρεω[61] Ἀναξαγόρεω[63] Ἀπολλωνίδεω[67] Σκύθεω[73] Πρωταγόρεω[80] Ἀθηναγόρεω[85] Μυωνίδεω[99] Ἰητραγόρεω[107] Χάρμεω II[11] Ἡγησανδρίδεω[14] /VI; V/ — Πρωταγόρεω[32] Διαγόρεω[39] Πισσταγόρεω[40] Ἡραγορίδεω[43] Τέλλεω[59] /IV: 1/ Ξεναρχίδεω[64] /351/0/ Μόλπεω[79] /336/5/ Εὐανδρίδεω[93] /322/1/ Κρεωντίδεω[96] /319/8/ Πάπεω **135**[39] /a. 323/ Δάμεω **123**[13, 17] /304—299/ Ἡρακλείδεω **9** b[19] (Ephes.) /391/87/ Forma Att. semel altera s. IV parte occurrit: Τιμαρχίδου **122** II[98] /317/6/ — Δάμεω **123**[13, 17] /304/299/ **138**[51] /c. 282/ excepto Att. -ου inde ab initio III s. Mileti sola forma est. Halicarnassi G.D.I. 5727 /V: 2/ (in nominibus externis), Iasi 5515 /a. 353/ Cyzici 5523 /IV: 1/ Att. -ου deprehendimus.

b) Nom. propria in -ένης desinentia a temporibus antiquissimis -ῆς præbent: (cfr § 27, 2) Θαλῆς I.B.M. 930[2] /VII/VI/ Χαρῆς 933 /VI/ Λυσῆς **122** I[73] /454/3/ Πυθῆς **9** b[6] /391/87/ (Eryth-

ræus) Ἀκῆς **137**[10] /a. 323/(?) (Cyzicen.); κοινῆς ætate Ἀπελλῆς **50**[7] /228/7/ (Bargyl.) obvium est. Editores, al. causam satis probabilem vix habentes Φίλτης **122**[56, 77] /V/ Ἀγγέλης **9** b[7] /391/87/ Φιλίννης Sb.B. 01 p. 911[3] /IV: 1/ Δάμης **138**[63] /c. 282/ al. huc ducere solent; cfr Kalén, Eranos 1924 p. 106 sq. His in nominibus, præterea in in aliis nominibus post ε, υ contractio in gen. facta est: Χαρέω **133**[30] /V + I/ Ἀπελλέω **122** I[37] /490/89/ Ζηνέω[41] /486/5/ Θερσέω II[94] (Θερσέους Erythris S.E.S. 1873 p. 128, 42[16] occurrit) /321/0/ Κλεινίω **9** b[7] Καλλίω[13] Ἑρμίω[18] /391/87/ (Chius; Lebed. Ephes.) Παγτύῳ **135**[39] -ύω[40] /a. 323/ (Sardian.) — Ἑρμῇ (sing. dat.) **133**[29] /V + I/ (dei nomen); cfr g.

c) De fatis dativorum in -ηι -ᾱι exeuntium cfr 1 a, § 15, 1 § 16, 1 c. — Sing. voc. non nisi in κοινῆς tit. occurrit: δέσποτα **205** a[5] /II p./ Ab.B. 11 p. 64[10] /II—III p./

d) Plur. gen. in -έων, quod ex -ήων ortum est, (cfr § 27, 6 e) desinit: [δι]καστέων **9** b[29] /391/87/. — Att. -ῶν Ion. in regione inde a IV s. occurrit; cfr Handel p. 42 sq. — Plur. dat. in -ηισι(ν) desinit: Ὀνιτάδηισι **133**[31] -σιν[37] /V + I/. Proximum exemplum κοινῆς formam præbet: Ὀλβιοπολίταις **136**[1, 23] /a. 323/.

e) Sing. gen. ad stirpium in -σ exeuntium similitudinem nonnumquam fictus est: Σαδυάττεος **122** II[52] /363/2/ (iuxta Σαδυάττεω I[55] /472/1/); in κοινῆς tit. Θεοδέκτους **123**[48] /271/0/ exstat. — Eiusmodi exempla Halicarnassi /V/ Apolloniæ /V/ Cyzici /IV: 1/ Mylasis /367/6/ Thasi /c. IV/ Iasi /a. 353/, ut recentiora omittam, occurrunt; cfr G.D.I. Ind. p. 932. — Analogia nominum in -κλῆς exeuntium hæc ficta sunt: Διείους Ra 28 p. 109 /c. III/ Λυσήους H. p. 200[1] (C. 2853 ter) /167/6/ Θεμιστείους **147**[87] /205/4/ Ἀ]πελλείους R.Ph. 50 p. 70[10] /II: 1/ . .]χείους **57**[2] /II: 2/ Μελέους R.Ph. 21 p. 39, 8[4] Μ[ελέ]ους[4] Ποσέους **389**[4]; ex quibus apparet nonnulla nomina Ion. in -ῆς exeuntia servata esse; cfr Kretschmer, Einleit. p. 423. Postquam ε ante vocalem in ι abiit, eandem formam nomina in -ίας cadentia præbent. Νικίους enim Smyrnæ C. 3362 /I p.?/ occurrit, Καλλίους Pergami in amphora Rhod. cfr Schweizer p. 138. — Contaminatione stirpium in -ᾱ et stirpium in -σ exeuntium Μιλτιάδεως L.B. 1570 ortum est.

f) Nomina decurtata in -ᾱς exeuntia in Ionia iam mature obvia sunt; cfr Smyth p. 429 sq. G. Meyer p. 448 sq. Thumb, Hell. p. 230 sq. Schwyzer N.Jb. 5 p. 260, Th. Stein p. 100 sq.

G.D.I. Ind. p. 939, ubi exempla collecta sunt. Mileti hæc occurrunt: Σωτᾶς **122** II[80] /335/4/ Δαμνᾶς Head, Ionia p. 189 Ἀρτεμᾶ[ς p. 190 /350/34/ Βουτᾶς **138**[44] /c. 282/ — Τιμᾶς **138**[71] (Cnid.) Σωτᾶς **61**[4] /p. 300/ (inc. orig.) **68**[11] /III/ (inc. orig.) Δαιτᾶς **38** m[6] /223/2/ (Cret.) — [M]ọλπᾶς **151**[25] /II: 1/ Διᾶς R.Ph. 44 p. 59, 2 /II/ Δαμᾶς C. 2869[2] /I p.?/ **4** b[13, 14] /I p./ I.B.M. 922[17] /I: 2 p./ Ἡρᾶς **310**[5] /æt. Tr./ Ἡρωνᾶς **205** a[2] /II p./ Ἀ]ρτεμᾶς **334** a /I—II p./ Ἰσᾶς L.B. 243[2] Ἀπολλᾶς **285**[3] [Δ]αμᾶς **353**[3] Σκευᾶς C. 2889[5]. — Gen. horum nominum apud Ionas in -ᾶδος desinit; cfr præter l. l. Schweizer p. 139 sq. Nachmanson p. 120, Schulze K.Z. 33 p. 229 p. 231, Kretschmer K.Z. 33 p. 469 sq. Testimonia V vel IV s. Halicarnassi, Thasi, Abderis, Colophone occurrunt, recentiora Erythris, Cyzici, Ephesi, Smyrnæ, Perinthi; -ᾶδος Mileti quoque antiquioribus temporibus sola forma est: Σωκρᾶδος **122** I[33] Νεομᾶδος[49] Ζωγᾶδος[60] /494/66/ Διᾶδος II[27] /388/7/ Ἀπολλᾶδος **9** b[5] /391/87/ (Erythr.) — κοινῆς æt. Βουτᾶδος **138**[44] /c. 282/ occurrit; eodem in tit. Τιμᾶ[71] invenimus — homo Cnid. est —; postea nil nisi gen. in -ᾶ desinens occurrit Σωτᾶ **45** II[5] /216/5/ (Magnes) **68**[13] /III/ (incert. orig.) Μολπᾶ H. p. 201[4] (C. 2854) /II: 1/ Ἀντ[ι]μᾶ R.Ph. 21 p. 39, 8[2] Χρυσᾶ I.B.M. 924 b[23] Ἀσκλᾶ c[23] Δαμᾶ[26] /I/ Δαμᾶ **134**[2] /I p./ R.Ph. 23 p. 314, 31[7], 31 b[3, 9] /æt. imp./ Θευδᾶ **26**[6] /II—III p./ Ἀπελλᾶ **27** /æt. imp./ Ἀλεξᾶ **313**[6] Ἡρᾶ **320** Λεοντᾶ **327** Ἐπαφρᾶ **356** Ἡρᾶ **384** Ἀρτεμᾶ **386** b II[4] Ἀπολλᾶ **391**[4] Τυδᾶ **392** d. — IV s. gen. Διονυτᾶ Iasi G.D.I. 5515[38] /a. 353/ occurrit, Ἐξακεστᾶ Sami 5704[4, 5] /II/; recentiora omitto. — Mileti acc. in -ᾶν desinit; tamen exempla æt. admodum recentis sunt: Ἀπολλᾶν R.Ph. 43 p. 213[51] /II: 1/ H. 2 p. 87[7] /II: 1/ — Halicarnassi G.D.I .5727 d[32] Κακρᾶν (iuxta gen. Κακρᾶδος a[43]) /V: 2/ occurrit, ... ᾶδα Prienæ I.Pr. 3[24] /334/3/; Dieterich p. 166 sq. putat. gen. -ᾶδος Asianorum esse, gen. -ᾶ Aegypt. Tamen in pap. Ptol. -ᾶτος dominatur, -ᾶ autem et -ᾶδος raro occurrunt; cfr Mayser p. 252 sq. -ᾶτος, quod in Lycia comparet, cfr Hauser p. 78 p. 90, Mileti, Prienæ, Magnesiæ, Pergami deest. -ᾶς, -ᾶ, -ᾶν etiam in Asia κοινῆς temporibus potiores formæ esse videntur. — Athenis gen. -ᾶ ætate imp. reperitur; cfr Viteau R.Ph. 19 p. 243 sq.

g) Nomina propr. in -έας -ίας desinentia (Ionice -ῆς, -ίης; cfr b, c) iam mature in regione Ion. obvia sunt, Mileti inde a medio IV s.: Δημέας **122** II[60] /355/4/ Μνασέας Head, Ionia p. 192 /300/250/ Θρασέας **179**[2] Ἡγέας[3] /IV—III/ (Tenii) Μνησέας **138**[52] Ἀνδρέας[59]

/c. 282/ Χαιρέας J.H.S. 16 p. 225[6] /III/ — Δαμέας **34** a[7] /228/7/ (Cret.) Μνασέας **180**[5] /224/3/ (Sidon.) Τ]αυρέας **67**[8] -έας[10] /III/ (Maced.) Αἰνέας **79**[3] /II?/ (Sidon.) Τιμέας **84**[7] /II/ (Magnes) — Ἀριστέας **126**[35, 38] /31/28/ **128**[9, 13] /27/30 p./ Φιλέαν R.Ph. 23 p. 314, 31[4], -έας 31 b[4] /æt. imp./ Ἀνδρέαν **121**[1] /II: 2 p./ — Ạ[ἰν]ẹ[ί]ας **38** k[8] /223/2/ (Cret.) — In gen. desinentia -έου prævalet: Κρατέου **10**[30] /289/8/ — Αἰνέου **38** i[3] /223/2/ (Cret.) **150**[13, 33] /173/2/ (Heracl.) — Φιλέου Ab.B. 11 p. 62[11] /224/3/ **386** c II[4] Φιλ]ẹ́ου Ab.B. 11 p. 63 II[1] /III: 2/ Ζ]ηνέου **36** a a[9] /223/2/ Τιμέου **124**[26] /207/6/ — **143**[5] /212/1/ (Trallian.) — Μοιρέου R.Ph. 29 p. 242 B[9] /217/6/ R.Ph. 43 p. 186[9, 11, 21] /219/8/ p. 190[5] p. 199[7, 17, 31] /III: 2/ p. 205 V B[5, 11] /200/199/ — Ἀριστέου **51**[4] /201/0/ (Bargyl.) **77**[3] /c. 200/ (Pidas.) **149**[8, 9] /176/5/ (Pidas.) — Sb.B. 05 p. 534 /II/ (metr.) H. p. 210, 10[5, 24] /II—I/ **125**[26] /71/0/ Ab.B. 24 p. 18, 2 /p. 71/0/ R.Ph. 21 p. 38, 7[1] /I/ **126**[11] /I: 2/ **127**[17] /I: 2/ I.B.M. 924 b[6, 7] /I m./ Ab.B. 11 p. 41, **127**[26, 29] /I p./ R.Ph. 21 p. 40, 11[4] /I p./ C. 2892[11] (metr.) Σωτέου **64**[7] /III—I/ **70**[5] /III—I/ — Ἀνδρέου **79**[8] /II—I?/ (Syrac.) **224** — Ταυρέου H. p. 210[23] /II—I/ **385**[10] /rec. æt./ Πρωτέου I.B.M. 925 c[15] /I m./ Πυθέου Ab.B. 11 p. 65[15] /I p./ **391**[6] Ὑβρέου **241**[8] Ἰατρέου **386** a[2] c II[7] Ἡγέου a[5] — Αἰνείου R.Ph. 26 p. 133[16] /I/; cfr § 5, 3 b. — Gen. -α raro occurrit: Τιμέα H. p. 195[3] /288/7/ Ζηναία (= -έα) **161**[2] /c. I/ — Ἀριστέα **38** u[6] /223/2/ (Cret.) — Ἑρμῆς (dei nomen) semper contractum est: (cfr b) Ἑρμοῦ **145**[25, 32, 62] Ἑρμ[ῆ]ι vel Ἑρμ[ε]ῖ[35] Ἑρμῆ[44] (acc.) /200/199/ Ἑρμεῖ **247** /c. 150/ **367**[5] /II/ **368**[10] /II: 2/ **362**[6] /æt. hellenist./ Ἑρμῆ et Ἑρμεῖ ad similitudinem stirpium in -σ- exeuntium formata sunt. Ἑρμοῦ **300** /æt. imp./ Ἑρμῆι **284** /æt. rec./ Ἑρ]μῆ **304** /æt. rec./. In Ἑρμ Ἡρακλεῖ **305**[6] /æt. rec./ η neglegentia omissum est. Ἑρμο[ῦ L.B. 212[29] /II p./ nomen hominis est. — -ίας his in nominibus occurrit: Κτησίας **122** II[26] /389/8/ Babelon p. 100 /II—III p./ Κλεινίας **9** b[15] /391/87/ (Lebed.) — Σφοδρία[ς Head, Ionia p. 191 /350/34/ incertum est; Babelon p. 99 Σφόδρις legit; Δαμασίας ib. /300/250/ Παυσανίας **61**[7] /p. 300/ (inc. orig.) — **125**[16] /78/7/ -ίαι **104**[2] /II: 1/ (Alaband.) — Τελεσίας Babelon p. 99 /IV: 2?/ **123**[28] /289/8/ Ἀμεινίας **10**[30] /289/8/ — Ἀρχίας **38** d[6] s[2] (Cret.) **45** I[3] /216/5/ (Bargyl.) Λυσανίας **38** l[6] b b[7] /223/2/ (Cret.) (I.B.M. 927[26] /I/) — Πυργίας **38** q[3] k k[3] /223/2/ (Cret.) Νικίας **38** r[3] Δεινίας h h[4] /223/2/ (Cret.) Εἰρηνίας **64**[6] /III—I/ (Heracl.) — **150**[10] /173/2/ — **80**[3] /II: 1/ (Samius) — -ίαν Ab.B. 11

p. 28[21] /II: 1/ **103**[2] /II: 2/ — Ἑρμία[ς **71** II[5] /III—I/ (inc. orig.) Ἑρ]μίας **74** a[3] /c. 200/ (Mylas.) Ἑρμίας **149**[9] /176/5/ (Pidas.) **54**[6] /c. 193/2/ (Heracl.) **84**[1] /II/ (Halicarn.) Τιμίας **75**[2] /c. 200/ (Pidas.) — Φανίας **126**[3] /52/1/ I.B.M. 925 c[11] /I m./ -ᾳ Ab.B. 24 p. 19, 9 /III—IV p./ Πραξίας **126**[34] /32/1/ Ἀγαθίας **359** /I: 2/ Πειθίας Ab. B. 11 p. 65[15] /I p./ Καυνίας **323**. — In sing. gen. desinentia -ου prævalet: Τελεσίου **10**[25, 31] /289/8/ Ν]ικίου J.H.S. 16 p. 225[7] Πεισίου[14] Λυσίου[6] /III/ — Ἑρμίου **61**[8, 8, 9] /p. 300/ (inc. orig.) **34** a[8] /228/7/ (Cret.) **62**[10] /III/ (inc. orig.) **49**[3] /188/7/ (Adramyten.) **149**[10, 10] (Pidas.) /176/5/ **126**[4] /52/1/ **128**[11] /28/9 p./ **213** a C. 2888[5] /æt. imp./ (= L.B. 224) Ἑρμίο[υ] **314**[4] — Πυρρίου **61**[7] /p. 300/ (inc. orig.) **66** II[9] /III/ (Heracl.) **65** a I[1] /III: 2/ (Magnes) Παυσανίο[υ] **96**[7] /265/4/ (inc. orig.) -ίου **143**[6] /212/1/ (Trallian.) — Π[α]υσανίου **58** /II—I/ — Πρωσίου **34** a[3] /228/7/ (Cret.) Καλλίου **41** II[4] /226/5/ (Samius) Νικίου **38** l[3] Δεξίου m[10, 11] o[10] /223/2/ (Cret.) Νικίου **231**[15] /II p./ **386** I c[2] Γοργίου **181** /216/5/ (Olynth.) **49**[4] /188/7/ (Trallian.) — Ἡγίου **124**[18] /215/4/ Τεισίου **66** II[7] /III/ (Prien.) Εἰρηνίου **150**[6, 6, 10, 32, 32] /173/2/ Mich. 31[40] /140/ H. p. 210, 10[27] /II—I/ **126**[29] /36/5/ R.Ph. 21 p. 40, 11[2, 7] /I: 1 p./ -[νί]ου Ab.B. 11 p. 28[21] /II: 1/ Προυσίου H. p. 202[15] Προ]υσίου[22] /178/7/ (rex Bithyn.) Φανίου **102**[5] /II—I/ (Myndius) H. p. 209, 10[5] /II—I/ R.Ph. 26 p. 133[20] /I/ Ab.B. 08 p. 45, 2[10] /II p./ Πραξίου **126**[34] /32/1/ Ξενίου **4** c[4] /I p./ Κτησίου Κτ[η]σίου C. 2878[23] /II p./ Ἀγαθίου Ab.B. 11 p. 66[2] **20**[16] /II p./ **386** c I[8] -ίο[υ b II[1] Δαμασίου **247**[1] /c. 150/ -α nonnumquam occurrit: Κτησία **122**[46, 82] /369/8; 333/2/ Εἰρηνία **147**[88, 88] /205/4/ Φανία I.B.M. 923 b[6] /c. I p./ — in nominibus Cret.: Δεινία **38** l[8] h h[3, 6] Εὐδεξία f f[8] Βαστία l[9] h h[8] Ἁγία m[6, 7] Ἀνδραιμία x[6] /223/2/ — Ἀγησία **119** b[5] /II—I/ (Cous).

h) Gen. in -ᾱ desinens etiam in his nominibus occurrit: Ἀριστα̣γόρα **122** II[73] /342/1/ Φιλιστίδα[97] /318/7/ — Ἀριστα̣γόρα H. p. 195[3] /288/7/ Λίχα **138**[64] /c. 282/ H. p. 198[5] /287/6/ (cfr § 59, 4) Ἀμύκλα **147**[86] /205/4/ Βότα **247**[3] /c. 150/ Μελάντα R.Ph. 23 p. 27, 27[5] /II: 2/ Πολυστίδα **151**[14] /II: 1/ Βάκκα **386** c I[5] Μενίτα **180** a[3] /224/3/ (Parius) Μοίτα Ab.B. 11 p. 65[16] /I p./ Accedunt hæc Dorum nomina: Φιλίστα **138**[70, 78] Ἀναξιππίδα[72] /c. 282/ Ὑπομηλίδα H. p. 205, 4[10, 11] /225/4/ Εὐθυμίδα **34** d[10]. Ἐξακέστα h[10] Σαρίδα i[14] /228/7/ Χαρωνίδα **38** l[10] Μησίδα p[6] Σωτάδα c[10] r[1] Νικαγόρα d d[2] /223/2/ — Φρασιαρίδα **148**[19] /c. 196/ (Arcas) — Nomina in -λας exeuntia plerumque, Mileti semper, gen. in -α

desinente utuntur: Ἀρκεσίλᾳ **138**[61] /282/ Νικόλα **124**[11] /222/1/ Ἀρχέλα Ab.B. 11 p. 62[14] /224/3/ R.Ph. 22 p. 113[15, 15] /181/0/ — Ἀπόλλᾳ **115**[5] /85/4/ (Nicomed.) Accedunt hæc Cret. nomina: Δαμασίλα **34** e[7] /228/7/ Ἀκουσίλᾳ **38** x[4] /223/2/. — cfr § 55, 3 c. — Etiam nomina Lat. in ᾱ exeuntia -α gen. habent: [M]εσσάλλα R.Ph. 19 p. 131[15] /I p./ Νέρβα **20**[3] /II p./ Νέρουα Ab.B. 11 p. 36[8] /II p./ Νέρουα L.B. 210[2] 212[14] /II p./; cfr Döttling p. 28. — Gen. igitur in -ᾱ desinens, Mileti inde a priore s. IV parte occurrit; quæ genetivi desinentia in universum pro dorismo κοινῆς non habenda est, — nisi in nominibus Dorum vel in nominibus in -λας exeuntibus occurrit, — sed analogia nata est; cfr Br.Gr.Gr. p. 263; Ἰσεμενδα et Καραμα Halicarnassi G.D.I. 5727 c[69, 70] obviis exceptis, quæ externæ orig. sunt, gen. in ᾱ desinens IV s. Ceæ, Thasi, Iasi, Mylasis /355/4/ occurrit; cfr G.D.I. Ind. p. 932, Handel p. 40 sq. Thumb p. 355. — Athenis in tit. priv. gen. Φιλέα initio s. V occurrit; cfr Meisterhans p. 120; de κοινῆς usu cfr Th. Stein p. 100, Mayser p. 250 sq. Hauser p. 77, Nachmanson p. 120. — Eiusdem fere generis gen. Πύρω **34** h[13] /228/7/ (Cret.) est. Nom. enim Πύρως Lycti G.D.I. 5095 occurrit. — Rehm in indice falso Πύρης scripsit.

i) Dor. -ᾱ in nominibus propr. pro η nonnumquam occurrit: (nomina Dorum prætermitto) Φιλιστίδας **122** II[66] /349/8/ Φιλίδας Babelon p. 99 /c. IV: 2/ — Μενίτας **36** a a[6] /223/2/ Μελάντας **124**[11] /222/1/ Ἀμύντας **147**[104] /205/4/ etc. (cfr § 2, 4 b) Φιλίδαν **150**[59] /173/2/ -δας L.B. 239[2] — Γλαυκέτας **82**[5] /III/II/ (Prienæus?) Μενοίτας J.H.S. 16 p. 225[12] /III/.

3. De quarundam vocum usu; a) -ποιός Att. usi sunt; cfr Meisterhans p. 125. Ion. -ποίης Mileti semel obvium est: τειχοπόας **135**[30] /a. 323/; contra in κοινῆς tit. Att. -ποιός invenitur: τειχοποιούς **10**[35] /289/8/ **138**[32] /c. 282/ **141**[50] /c. 228/ **143**[37] /212/1/ **145**[82] /200/199/ **146**[48] /209/8/ **147**[64] /205/4/ **139**[56] /262/0/; propterea τειχοποι[ούς **33** d[6] /228/7/ recte suppletum esse videtur. Ion. -ποίης Halicarnassi /V/ Ephesi /IV: 2; II: 2/ Amorgi /IV/ Iasi /IV/ al. occurrit; cfr Favre. νεοποίης Sami A.M. 51 p. 33 a, νεοποίης b /II p./ occurrit; tamen apud Hdtm nil nisi -ποιός legitur; cfr Aly Glotta 15 p. 91.

b) -αρχος Att. est; cfr Meisterhans p. 124 sq. Apud Hdtm hæc occurrunt: νομ- χιλι- μυρι- ἑκατοντ- δεκ- στρατ- ἄρχης, ταξιάρχης iuxta ταξίαρχος; contra hæc deprehendimus: τριήρ- στέγ- ναύ- φύλ-

ὕπ- μούν- ἵππ- συνίππ- δήμ- πολέμ- αρχος; cfr Bredow p. 232; ἱππάρχεω Cyzici G.D.I. 5524[2] /IV?/ comparet, cfr Schlageter, Wortschatz p. 66, τρικτυάρχης Deli 5388[69] /279/8/; contra δημάρχωι Chii n. 50 c[1] /c. 600/ invenimus, δήμαρχοι, δημάρχους Eretriæ 5315[24, 35] /341/0/. Paucissimis exceptis -αρχος usque ad ætatem imp. titulolorum Att. forma est; hac autem ætate -άρχης nonnumquam comparet. Aliis locis, præcipue in vocabulis novis, -άρχης κοινῆς ætate dominatur; cfr Thumb, Hell. p. 58 sq. Th. Stein p. 105, Hauser p. 82 sq. Schlageter p. 17 sq. Mayser p. 256 sq. Helbing p. 37 sq. Bl.Debr. p. 30 sq. Reinhold p. 54. Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: τετράρχης H. p. 210, 10[37] /II—I/ (inde a Strab. occurrit) — κωτάρχ[ης(?) R.Ph. 20 p. 100, 4[1] /I—II p./ κωτάρχης Ab.B. 11 p. 66[5]; R.Ph. 21 p. 42, 16[7] /I: 1 p./ R.Ph. 23 p. 314, 31 b[1] /æt. imp./ C. 2881[2] /æt. imp./ -ην R.Ph. 23 p. 314, 31[3] /æt. imp./; hæc vox alibi non occurrit. — ἀσιάρχης L.B. 244[3] -ου[6] -ο[υ **258**[4] /II p./ (inde a Strab. occurrit). — Contra hæc invenimus: φρούραρχον **149**[16] /176/5/ (vox Att. κοινῆς ætate sæpe usitata) — γυμνασιάρχους **203** a[10] γυμνασίαρχοι b[21, 25] /c. 130/ γυμνασί[α]ρχο[ι] **368**[3] /II—I/ γυμνασίαρχος R.Ph. 20 p. 100, 4[5] /I—II p./ I.B.M. 922[5] /I—II p./ R.Ph. 23 p. 314, 31 b[7] /æt. imp./ R.Ph. 21 p. 42, 17[3, 4, 5] /æt. Calig.?/ -ον **265**[8, 9, 10] (fem. gen.) /II p./ (vox Att. κοινῆς æt. sæpe usitata). — ἐφήβαρχος I.B.M. 925 b[27] /I/ (vocabulum κοινῆς) — ἔπαρχος R.Ph. 19 p. 131[10] /I p./ ἔπαρχον Ab.B. 11 p. 70 III[2] /II p./ ἔπαρ]χον? **266**[7] /III p./ (apud poetas, apud. Polyb. al., in κοινῇ legitur) — χειλία[ρ]χος R.Ph. 19 p. 131[19] /I p./ (Hdts χιλιάρχης habet, lingua comm. χιλίαρχος) — κώταρχος C. 2882[4] /æt. imp./ (cfr -άρχης; alias non legitur) — εἰρήναρχος C. 2882[5] /æt. imp./ ε[ἰ]ρήναρχον **263**[7] /III p./ (-αρχος Erythris occurrit, -άρχης autem in aliis κοινῆς tit. nec non apud Xen. Eph.) — βούλαρχον **121**[3] /II p./ -ος C. 2881[10] /æt. imp./ (Thyatiræ, Amorgi occurrit) — Verisimile est, ναυάρχων R.Ph. 23 p. 314, 31 b[8] /æt. imp./ legendum esse. ναύαρχος apud Hdtm, Thuc. Xenophont., in κοινῇ occurrit. — Nom. propr. huc pertinentia, quæ Mileti inde a 481/0 (**122** I[46] etc.) obvia sunt, -αρχος habent; cfr Bechtel, Pers. p. 80 sq. Bredow l. c.

c) Apud Att. et in κοινῇ πρεσβευτής idem ac legatus valet; cfr Schlageter, Wortschatz p. 38. — Hdts ἄγγελος usus est; Mileti IV s. ἄγγελον **135**[25] ἀγγέλωι[36] reperimus, Erythris δι'ἀγγέλων /IV/ cfr Favre. — Athenis usque ad 250 fere annum plur. forma

πρέσβεις in usu fuit, deinde πρεσβευταί, quæ κοινῆς forma est; cfr Meisterhans p. 144, Th. Stein p. 102 sq. Nachmanson p. 121, Schlageter p. 16, Hauser p. 79 (πρέσβεις in Lycia /II p./ occurrit.) Mayser p. 255 sq. Helbing p. 49. Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: πρεσβευτήν **139**[36] πρεσβε[υτ]ήν[39] [262/0/ πρ]εσβευ[τήν] **143** B[73] (B Trallian. est) /212/1/ πρεσβευτήν **173**[3] /c. 67/ πρεσβ[ε]υτοῦ Sb.B. 00 p. 107[7] /c. 100 p./ πρεσβευτοῦ **229**[6] /æt. Tr./. Att. πρέσβεις his in exemplis obvium est: πρέσβεις **142**[2] /c. 323/ (nom.) — **138**[8, 34] (nom. et acc.) iuxta πρεσβευτάς /c. 282/ πρέσβεις **139**[57] (acc.) /262/0/ **146** B (acc.)[79] (nom.)[87, 89] (B Mylas. est; pars Miles. πρεσβευτ-præbet) /209/8/; πρεσβευτ- potior forma est; πρεσβευτῶν Ab.B. 11 p. 68[8] /III: 1/ -τάς **138**[39] (iuxta πρέσβεις) /c. 282/ πρεσβε]υτάς **143**[5] πρεσβευτάς[43] /212/1/ **146**[3, 55] (pars Mylas. πρέσβεις præbet) /209/8/ πρεσβευτῶν **148**[3] πρ]εσβευταί[36] /c. 196/ πρεσβευτάς Sb.B. 05 p. 981[25] -ταί[45] /III—II/ -ταί **149**[8] -τάς[52] /176/5/ -τάς **150**[11, 108, 125] -ταί[115] /173/2/ -τῶν Mich. 31[31] -[τ]αῖς[38] /c. 140/ -τῶν **306**[2] -ταί[71] /II: 1/ (epist. Eum.) — -τάς **155**[19, 23] /II/ (Apolloniat.)

d) Mileti nil nisi forma hellenistica βασίλισσα occurrit: βασίλισσαν R.Ph. 24 p. 323 /III: 1/ βα]σίλισσα Ab.B. 11 p. 68[4] βασίλισσαν p. 69 II /III: 1/ [βασιλίσσης..H.p. 202[29] /178/7/ (Boeckh C. 2855 βασιλ[ίσ]σης scripsit) βασι]λίσσης R.Ph. 23 p. 27, 27[4] /II: 2/; quæ forma inde a fine s. IV Athenis occurrit; cfr Meisterhans p. 101, Schlageter p. 16, Mayser p. 255; Schweizer p. 140, Lademann p. 60 alias voces hunc in modum formatas attulerunt. — De Μακέτα cfr 1 k.

e) Mileti τραγακάνθη **210** /æt imp./ occurrit. ἡ τραγάκανθα, ἡ τραγάκανθος Theophr. usus est, ἡ τραγάκανθα Dioscor., acc. τραγακάνθην Theophanes.

§ 55. Stirpes in -o exeuntes.

1 a) Genetivi desinentia -ου initio signo ο notabatur; ου, quod 334/3 emergit, p. 315/4 sola titulorum Miles. scriptura est; cfr § 27, 3 e.

b) Plur. dat. apud Ionas in -οισι(ν) desinit; sed Att. -οις, quod iam mature irrepsit, Chalcide et in coloniis Chalcid. in tit. arch. deprehenditur. Paulo a. vel paulo p. 400 -οις Deli /V: 2/ Oropi /V—IV/ Ceæ /V: 2/ Pari /c. 411/ Thasi /IV: 1/ Thebis /IV: 1/ Cyzici /IV: 1/ Olbiæ /c. 400/ Chii /V—IV/ Halicarnassi /a. 454/

Ephesi /V/ obvium est. P. 400 -οισι(ν) vix occurrit; cfr G.D.I. Ind. p. 934, Handel p. 46 sq. Mileti hæc comparent: τοῖσι μηρίοισ[ι **132** b[3] /VI: 2/ μολποῖσιν **133**[4, 40] τούτοισιν[5] -σι[22] τοῖσι[14] Ἑβδομαίοισι[6] -σιν[21] Ταργηλίοισιν[20] Μεταγε[ι]τνίοισιν[20] ἱερήιοισιν[33] ἱεροῖσιν[22] μολποῖσι[41] στεφανηφόροισιν[14, 42] /V + I/; sed eodem in tit. τοῖς ἱεροῖσιν[22] τοῖς ἱερήιοισιν[33] τοῖς ἑωυτῶ[44] exstant. Nil impedit, quin putemus τοῖς I s. tribuendum esse; cfr νύμφαις[29]. Tamen fieri potest, ut iam exemplar antiquum τοῖς præbuerit. Proxima exempla, quæ alterius s. IV partis sunt, -οις præbent: Μιλησίοις **135**[5] -σ[ί]οις **136**[1] /a. 323/ Μιλησίοις[6] **142**[5, 13] Φυγέλοις[6, 17] /c. 323/; τοῖς Ἀπολλωνίοις..(?) Ra 28 p. 106[8] /IV: 2/. De τοῖς cfr Bechtel III p. 142.

c) In plur. acc. initio -ος pro -ους scribebatur. Recentissima scripturæ -ος exempla **187** /V/ præbet, vetustissima scripturæ -ους Sb.B. 01 p. 911[11] (τούς) /380/79/ **135**, **136** /a. 323/; cfr § 20, 2 a.

d) κοινῆς ætate ωι alteram partem amisit; cfr § 17, 1.

e) Νόσιε **186** /æt arch./ vocat. est. Pro vocat. in tit. sepulcrali κοινῆς æt. nom. occurrit: Ἰσίδωρος, Κλεόμαχος L.B. 236; contra vocat. his in exemplis occurrit: Θρασύβουλε, χρηστέ C. 2890, Ἀβάσκαντε, χρ]ηστέ Ra 28 p. 111 Σώσιμε χρηστέ C. 2893 Ἀμάραντε χρηστέ L.B. 217 a Ἥλιε Ab.B. 11 p. 64[10] /II—III p./.

2. Nomina contracta; a) nomina in -οος excuntia in tit. dial. conscriptis semper contracta sunt: χοῦς **31** a[7, 8] /VI: 2/ χῶν **133**[21] /V + I/ Ἱππόθους **122** I[111] /416/5/ Ὀρθόνους II[5] /412/1/ Λεοντίνους[44] /371/0/; cfr § 27, 3 e § 58, 3. In κοινῆς tit. hæc occurrunt: εὔνους **138**[2] /c. 282/ Πειθένους **139**[22] /262/0/ — [Ἀρ]ιστόνους **38** i[9] Ἀριστόφους m[1] Πολύνους o[7] /223/2/ (Cret.) — εὔνους **307**[3] /II: 1/ — νοῦν **3**[55] /Im./ (epist. propræt.) — Ἱπποθόῦ Chii G.D.I. 5657[2] /στοιχ./ occurrit. Sed Naucrati 5758 in tit. adesp. π[ρ]όχῶν /æt. arch./ obvium est; cfr præterea § 27, 3 e, Meisterhans p. 126 sq. Th. Stein p. 103, Schlageter p. 16 sq. Hauser p. 79, Mayser p. 257 sq. — Forma soluta Prienæ et in Lycia nonnumquam occurrit. — Mileti ὑδροχόωι Sb.B. 04 p. 104[3] ὑδροχόος[9] /II/ in parapegmate occurrunt; cfr § 27, 3 e. Utraque forma Athenis, in pap. Ptol. invenitur; cfr etiam Lademann p. 123, Viteau R.Ph. 19 p. 247. — Præterea ἐπηκόῳ **200** /III p./ **285**[6] /æt. imp./ obvium est; cfr ἐπηκόῳ Ramsay p. 158, 1, T.A.M. II 269 -κόοις Perrot 15[2] (in Bithynia obvium); contra exstat ἐπηκῷ P.A.S. II 79, quod unicum exemplum huius formæ inveni.

b) Nom. et adi. in -εος exeuntia. Exempla κοινῆς æt. sunt.

Nomina formas contractas semper præbent: κα]ṇοῦν H. p. 199[17] /281/79/..κανοῦν..]H. p. 202[20] (C. 2855 κανοῦν præbet) /178/7/ — ἡμιεκτῆ Ab.B. 11 p. 27[8] /II: 1/ (de plur. gen. ἡμιεκτεων cfr 3 d); contra ἡ]μιέκτō **31** a[8] /VI: 2/ iuxta ἐκτεύς[10, 10] ἔκτη[10] invenimus. ἡμίεκτον, quod Ephesi /VI/ Halicarnassi /V/ Chii /V—IV/ comparet, fortasse pro forma Ion. habenda est. Apud Att. Crates Com. Demosth. (XXXIV 37) al. nec non titulus imp. æv. ἡμίεκτον præbent; in titulis autem IV s. ἡμιέκτεων, ἡμιεκτεῖον deprehendimus; Aristoph. et Plato Com. ἡμιεκτέον habent; cfr Favre, Meisterhans p. 128. — Mileti in κοινῆς tit. nil nisi Att. ἀδελφός comparet: ἀ[δε]λφοί Ab.B. 11 p. 28[39] /II: 1/ ἀδελφῶν **145**[5] /200/199/. — Adi. in -εος exeuntia, quæ non nisi in κοινῆς tit. occurrunt, paucis exceptis formam contractam præbent: χρυσᾶ H. p. 195[14] ἀργυρᾶ[14] χρυσοῦν[50] ἀργυροῦς[54, 56] (epist. Seleuci) /288/7/ χρυσοῦς p. 205, 4[10, 11] χ[ρυσ]οῖ[20] /225/4/ χρυσοῖ Ab.B. 11 p. 62[1] /224/3/ H. p. 205, 3[10] /231/0/ p. 206, 5,[7] /177/6/ -οῦς H. p. 204[7] (C. 2859) /a. 233/2/ p. 200[6, 7] (C. 2853 b) /168/7/ p. 202[27] ἀρ]γυροῦν[27] χρυσοῦ]ς[30] χρυ]σοῦς[30] χρυσ[ῶν[33] /178/7/ χαλκοῦν **149**[20, 43] -οῦ[ν][31] /176/5/ χρυσῷ **306**[25] /II/ (epist. Eum.) ἀργυρᾶ H. p. 209, 10[7] /II—I/ χρυσῶι I.B.M. 925 b[38] /I/ χ]αλκῶν Milet I: 5 p. 54 /241/4 p./; contra exstant χρυσέων **120**[5] /II—I/ (comm. Ion.?) χάλκηον Milet I: 3 p. 410[15]/7/ (cfr § 3, 6); Iones ε et ο non contraxerunt, Attici autem contraxerunt. Lingua communis dial. Ion. haud raro secuta est; cfr § 27, 2 d, ubi libros attuli.

3. Stirpes in -εω- (< ηο) exeuntes; a) De ἱέρεως cfr 58, 6 a.

b) Verisimile est, Ionas νεώς, λεώς etc. usos esse; cfr Br.Gr.Gr. p. 68, Lindemann p. 55, Osthoff, Perf. p. 58; νηός autem ex sermone Homeri, ναός ex sermone communi in codices scriptorum Ion. irrepsit. Tamen Wack. Hom. p. 102 sq. al. putant Ionas in simplici voce formam νηός servasse. Cfr § 27, 6 d, 7 b, Bredow p. 137 sq. Smyth p. 382 sq. Hoffmann III p. 515 sq. Bechtel III p. 47 sq. Mileti νεώς non nisi in κοινῆς tit. occurrit: τὸν ν[ε]ώ 7 b[18] τοῦ ν[εώ][21] /I/ τὸν νε̣/[ώ] **202**[2]/ æt. Aug.?/; τοῦ νεώς Ab.B. 11 p. 70 III[8] /II p./; eiusmodi forma Athenis occurrit: (gen.) Ἀρχέν⟨ι⟩εως; cfr Lademann p. 123; acc. in -ω cadens analogia stirpium in -ōi̯- exeuntium natus est; τὸν νέω etiam Athenis /IV, III, II/ reperitur, cfr Meisterhans p. 128 sq., in Pisidia Lanckoronski II 75[3]; eiusdem generis τὸν ἱέρεω est; cfr § 58, 6 a. Gen. νε[ώ Amorgi G.D.I. 5370[4] /V/ exstat, dat. νειῶι Sami 5702[38] /346/5/. — Nomina com-

posita uno excepto νεω (νηω νεο etc. cfr § 3, 6) præbent: νηω-π[οιεῖον] R.Ph. 43 p. 213[57] /III: 2/ νεωκόροι Ab.B. 11 p. 50[7] νεοκόροι[8] /Im./ νεοκόρων p. 41; νεωποιοί p. 65[2] νεωπο[ιή]σαντες[3] νεωκόρου[8] ἀρχινεοκόρου[9] /I p./ νεωκό[ρου **258**[3] /II p./ νεοκόρων Head, Ionia p. 201 /III p./ Babelon p. 101 /III p./ νεωκ- ib. /III p./ — Dor. ναός, quod in regione Ion. iam IV s. deprehenditur, (ναόν Phanagoreæ G.D.I. 5646[2] /347/09/ exstat) κοινῆς ætate omnibus locis dominatur; cfr Schlageter, Wortschatz p. 21. Mileti ναός inde ab initio III s. obvium est: ναοῦ Ab.B. 11 p. 68[9] /a. 294/ — **144** B[13] /III/ (B ignotæ urbis est) — R.Ph. 22 p. 41, 22[6] /182/1/ p. 46, 23[7] /178/7?/ p. 113, 22 B[21] /181/0/ R.Ph. 23 p. 2, 24 A[10] p. 3 B[37] -ῶι [50] /180/78/ -οῦ R.Ph. 50 p. 145[7] /II—I/ Ab.B. 11 p. 7[2] /I/ -ῷ Milet I 3 p. 409[12] /7/ -όν R.Ph. 23 p. 149, 29[3] /æt. Calig./ -οῦ Ab.B. 11 p. 65[5, 8] /I p./ -[οῦ R.Ph. 23 p. 317, 33[3] /æt. imp./ — Semel τὸ πρόναον **200** /III p./ occurrit. τὸ πρόναον etiam Deli Roussel, Délos p. 415, 18[5], apud Strab. XVIII p. 805 invenitur. [τ]ὸν πρόναον Ephesi Ephesos II 27[283] /102 p./ exstat. — Pergami ναός occurrit, in vocibus autem compositis, σύνναος I. Perg. 246[9] excepto, νεω-; Magnesiæ, Prienæ, in Lycia, in N.T. ναός, sed in vocibus compositis νεω- reperimus, in LXX νεώς et ναός. Gen. νεώ bis in tit. Ptol. /III: 1/ occurrit, pap. autem Ptol. ναός, σύνναος exhibent. Athenis ναός p. 250 obvium est; cfr Schweizer p. 142 sq. Nachmanson p. 123 sq. Th. Stein p. 104, Hauser p. 80, Bl. Debr. p. 27, Helbing p. 38, Mayser p. 260, Meisterhans p. 127, Schlageter p. 17, Schmidt p. 493 sq. — c) -λεως -λεω in nominibus propr. compositis Mileti a temporibus antiquissimis usque ad I fere s. invenimus: Ἀναξίλεως I.B.M. 930[4] /VII/VI/ Ἀναξίλεω **122** I[43] Στησίλεως[78] Ἀρχέλεως[99] Ἀγέλεω II[5] /484/11/ — Διχόλεως **9** b[4] /391/87/ Ἀναξίλεω **137**[5] /a. 323/ -λεως **123**[9] /308/7/; κοινῆς æt. hæc sunt: Στησίλεω[20] /297/6/ Ἀναξίλεω **138**[64] /c. 282/ Ζευξίλεω **147**[101] /205/4/ Ἀναξίλεω **124**[40] /193/2/ **149**[5] /176/5/ — Λεωδάμας **129**[3] /VII/VI/ Λεωμέδων **122** I[85] -μέδοντος II[6, 19] -σθένεος[69] /442/345/; κοινῆς æt. hæc sunt: Λεωδάμαντο[ς] **138**[49] -σθένης Λεωκέστορος[65] /c. 282/ Λεωσθένης Λεωκέστορος **123**[41] /278/7/ Λ]εωδάμαντος **33** a[6] Λεωσθένου[8] /228/7/ — Λεωνίδας **34** i[3] /223/2/ (Cret.) — Λεωκέστορος **147**[100] /205/4/ — Λεωχάρης **65** a[4] /c. 200/ (incert. orig.) — Λεωκράτου H. p. 200[5] (C. 2853 b) /168/7/ Λεωδάμαντος **148**[25] /c. 196/ **149**[4, 4] /176/5/ **150**[3, 4, 7, 8, 29, 30, 126] /173/2/ -δάμ[αντο]ς H. p. 204, 2[4] /a. 233/2/ — Λεωνίδης **183**[3] /II: 2/ (incert. orig.) — Λεωκέστωρ L.B. 1569 —

λεών Zeleæ G.D.I. 5533 e[6] /p. 334/ obvium est; cetera tit. Ion. exempla nomina propr. sunt; cfr Smyth p. 383. — De Λευτυχίδης apud Hdtm obvio, de Ἀρχέλεος Eretriæ G.D.I. 5311 c[43] /a. 309/8/ obvio cfr § 27, 6 d. — Dor. λαός Mileti in tit. Laodicæ obvium est: λαοί R.Ph. 25 p. 9[8] -ούς[22] /c. 250/. Præterea -λαος, λαο- in his nominibus propr. deprehendimus: Ἀρχέλαος **306**[3] /II: 1/ Ἀρκεσιλάου H. p. 200[3] (C. 2853 ter) /167/6/ Ἀρχελάου I.B.M. 925 c[7] /I/ Ἐ[χ]ελάου **219** b. — Μενέλαος **38** aa[9] Ἐρυσι[λά]ο[υ] i[2] /223/2/ (Cret.) Ἰόλαος **49**[5] /188/7/ (Adramyt.) Μεν[ελ]άωι **115**[4] [Μενε]λάου[5] /85/4/ (Nicomedens.) Ἰολάου **59**[4] /57/6/ (Eurom.) — Λαομή[δ]ου **33** a[13] /228/7/ Λαοδήμου **141**[3] /c. 228/ Λαομέδων I.B.M. 924 b[14] /I/ — Λαοδικεύς Ab.B. 11 p. 65[16] /I p./ — Λαοδίκηι Ab.B. 08 p. 36[18] **194** -η R.Ph. 25 p. 9[13] -ης[15, 20] p. 10[35] (regina illa) /a. 250/ — Eiusmodi nomina propr. iam mature Athenis obvia sunt; cfr Meisterhans p. 128. — -λας his in nominibus occurrit: Ἀρχέλαι Ab.B. 11 p. 62[11] /224/3/ -ας **146**[1] /209/8/ **124**[34] /199/8/ — Π[ρ]αξ[ίλα]ς **38** v[7] Ἀκουσίλας l[5] e[4] kk[8] Φειδίλας c[9] Μισγόλας cc[3] Δαμασίλας m[7] /223/2/ (Cret.) Ἀναξίλας **79**[6] /c. II/ (Antiochens.) Ἀρχέλας **54**[5] /194/3/ (Aenius) — De gen. cfr § 54, 2 h. -λας Athenis iam V s. occurrit; cfr Meisterhans p. 74. — Ἰόλλας **76**[9] /c. 200/ (Amisen.) nomen hypocoristicum est; cfr § 42, 3. — Λαδάμας **38** c[6] /223/2/ (Cret.); Λασθενίδου **34** b[13] /228/7/ (Cret.) (alio modo explanari potest.) — Nomina cum -λεω- composita quæ Mileti p. II s. non obvia sunt, omnibus locis κοινῆς temporibus admodum rara exstant; Pergami enim et Magnesiæ non occurrunt, Prienæ semel in tit. extern., in Lycia semel. -λαο- N.T. et pap. Ptol. præbent; cfr præter l.l. (b) Crönert p. 164 sq. — Λαόδικος Eretriæ G.D.I. 5312[8] /308/4/ occurrit, [Κρι]τόλαος Chii 5657[14] /στοιχ./ Ἀγησίλας Cyzici 5523[11] /IV: 1/ hIπ(π)όλα Amorgi 5350 /æt. arch./.

d) Fortasse etiam ἡμιέκτεων (plur. gen.) H. p. 89[26] /II: 1/ scribendum est. ἡμιέκτεων apud Hdtm legitur; cfr Schulze, Qu. ep. p. 144. In tit. Att. ἡμιέκτεων /IV/ et ἡμιεκτεῖον reperimus; cfr 2 b.

e) Semel γεωργούντων **150**[73] occurrit /173/2/; cfr γεωργίας Teni G.D.I. 5492[94] /II: 1?/ obvium.

f) Ditt. Or. 214[20] /288/7/ Cyriaco nisus σώας in epist. Seleuci scripsit; H. p. 195[20] διαμενούσης ὡς ἐγώ scripsit; fortasse σῶ legendum est; cfr § 27, 7 Favre, Smyth p. 436, Hoffmann III p. 455 p. 524 sq. Meisterhans p. 149.

g) τέλεως Coi occurrit, τέληος apud Cretenses; cfr Bechtel II

p. 727, III p. 125 sq. Barth p. 96. Ion. in regione nil nisi τέλειος /inde a IV s.) invenimus; cfr Favre; Mileti hæc occurrunt: τέλειον **133**[20, 21] τέλεια[19, 21] τέληα[15] /V + I/ etc. de -ηα pro -εια cfr § 12, 7.

4. υἱός in tit. Miles. nomina in -ο exeuntia semper sequitur. Tamen exempla κοινῆς æt. sunt; cfr § 14, 1. υἱός -οῦ paucis exceptis in κοινῇ invenimus; cfr Schlageter p. 11, Mayser p. 263, Hauser p. 82, Helbing p. 49, Bl. Debr. p. 31, Crönert p. 175.

5. κοινῆς ætate -ις, -ιν pro -ιος, -ιον haud raro reperimus. Mileti duo eiusmodi exempla exstant: Ποσιδῶνις I.B.M. 925 c[10] /45/ παιδίν (voc.) C. 2890[2] /rec. æt./ Quomodo hæ formæ ortæ sint, nondum satis liquet; cfr Hauser p. 80 sq. Mayser p. 260 (eiusmodi exempla in pap. Ptol. iam III s. obvia sunt) Buresch, Lydien p. 73 sq. Wagner p. 96 sq. Meisterhans p. 74.

6. Nomina fem. in -ος exeuntia; cfr Meisterhans p. 125, Th. Stein p. 104 sq. Mayser p. 261 sq. Bl. Debr. p. 27 sq. a) ἡ θεός; Athenis ἡ θεά usque ad 282 fere annum non occurrit, nisi dei deæque simul nominantur (ὁ θεὸς καὶ ἡ θεά); ab hoc autem tempore, sicut in κοινῇ, ubique; Hdts ἡ θεός usus est, Herodas solus ἡ θεά; cfr Smyth p. 372. θεαῖς Rhegione G.D.I. 5276[2] /V/ simul cum θεοῖς occurrit, θεᾶι Ceæ 5412 /I/ in κοινῆς tit., ἡ θεός Sami 5702 /346/5/ (sæpius) τῆι θεῶι Ephesi 5589[5] /302/1/. θεά quod antea vix nisi apud poetas legitur, κοινῆς potior forma est. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: τῆι θεῶι Ra 28 p. 104[11] /III/; contra exstant θεά Head Ionia p. 198 /I p./ -ᾶς Ab.B. 11 p. 64[8, 23] /II —III p./ — b) ὁδός cum compositis inde a V s. occurrit: τὴν ὁδόν **133**[27] /V + I/; κοινῆς ætate ὁδός (πρόσοδος, ἔφοδος) etc. in tit. his deprehendimus: Ab.B. 11 p. 68[13] p. 69[20] /III: 1/ — Ab.B. 08 p. 36[20] R.Ph. 25 p. 10[41, 48] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — **143** B[61] /212/1/ (B Trallian. est) **146**[52] B[69] /209/8/ (B Mylas. est) **147**[6] /205/4/ **145**[20, 22] /200/199/ **149**[45, 51] /176/5/ **150**[20, 40] /173/2/ — **306**[54] /II: 1/ (epist. Eum.) Ab.B. 11 p. 28[29] /II: 1/ H. 2 p. 88 II[6] /II: 1/ Ab.B. 11 p. 36[12] /æt. Tr./ J.H.S. 6 p. 353[13] /æt. imp./ — Hæc vocabula non nisi in κοινῆς tit. inveniuntur: ταῖς νήσοις Ab.B. 08 p. 23[19] /III: 1/ — αἱ ἡμίονοι R.Ph. 50 p. 67 c. 39[61] τὰς ἡμιόνους[57] /II: 1/ — πλίνθον, ἧς R.Ph. 43 p. 212[22] /II: 1/ — ἡ ..σορός Ab.B. 11 p. 25 τὴν σορόν, τῇ σορῷ L.B. 235 /æt. imp./ — Αἰγύπτῳ L.B. 212[5] /195 p./ τῇ Αἰγύπτῳ **236**[5] /II p./ — παρ[θέν]οις R.Ph. 22 p. 50, 24[5] /æt. imp./ παρθ]ένοις C. 2885 c[8] /æt. imp./ παρθένοις L.B. 226[7] /æt. imp./ ταῖς παρθέ[νοι]ς R.Ph. 23 p. 317, 33[4] /æt. imp./ πρώτης παρθένου Inv.

1896, 56[6]. τῆς συγκλήτου Mich. 31[35] τῆς συ[γκλ]ήτου[51] /c. 140/ — Præterea τῷ θόλῳ R.Ph. 43 p. 213[36] /II: 1/ τὸν θόλον C. 2885 c[17] /æt. imp./ invenimus. θόλος etiam fem. generis esse potest; cfr Hatzidakis p. 357, Nachmanson p. 128.

Etiam -μηνος fem. generis est: τῇι τριμήνωι R.Ph. 25 p. 9[19] /a. 250/ (tit. Laodicæ). τήν — ἑξάμηνον Ab.B. 08 p. 42[4] /II/ ἑξά[μηνον R.Ph. 26 p. 132[4] πρώτην ἑξάμηνον p. 133 A[23] p. 134[21, 31] δευτέραν -ον p. 133 B[3] /I/ τὴν — ἑξά[μη]νον C. 2879[3] /I/ τετράμηνον R.Ph. 21 p. 44, 19[5] /I/; ἑξάμηνος, quod apud Hdtm legitur, Ion. est; cfr Schlageter, Wortschatz p. 55, Broschmann, Beitr. p. 32.

Etiam -φόρος forma fem. caret: βουληφόρωι ('Αρτέμιδι) Ra 28 p. 104[3] /III: 2/ ὑδροφόρος (Λητνίς) Hermes 55 p. 177[1] /I/ ἡ ὑδροφόρος C. 2879[5] /I/ [ὑ]δροφόρος (Μαλία) L.B. 223[1] ὑδροφόρος Ab.B. 11 p. 67[1] /2/1/ ὑδρο]φόρον **265**[15] /II p./ ὑδροφόρος (Θεογενίς) L.B. 225[1] ὑδροφόρο[ς Π]οπιλλία I.B.M. 922[9] /I p./ τὴν ὑδροφόρον C. 2885 c[2] /æt. Com./ B.C.H. 1 p. 288, 64[2] /æt. imp./ ὑδροφόρον (Λαιλίαν) R.Ph. 23 p. 320, 36[6] /æt. imp./ ὑδροφό[ρος Inv. 1896, 56[1]; λουτροφόρον B.C.H. 1 p. 288, 64[4] /æt. imp./ τὴν στεφανηφόρον **176**[2] /III p./ [στε]φανηφόρον **265**[7] /II p./.

Etiam voces hæ fem. gen. sunt: ἐπιτρόπου (Φιλίτιδος) **151**[5] /II: 1/ (γενομένην) παι[δο]νόμον **265**[11] γυμνασίαρχον[8, 9, 10] χορηγόν[12] /IIp./. — ἡ- - τροφός H. p. 288[5] /IV p./ ἀπόγονος (Χρυσώ) R.Ph. 25 p. 6[4] /II/ τὴν πρόγονον R.Ph. 23 p. 320, 36[5] /æt. imp./; contra exstant: ἐκγόνη Ab.B. 11 p. 71[10] /II p./ ἀπογόνην **176**[4] /III p./ — Ephesi hæc invenimus: ἐκγόνην Ephesos III 72[3] ἐγγόνης[10] προεκγόνην[14] ἀπογόνην[17] /II p./ ἐκγόνην 81[5]; eiusmodi exempla Hauser p. 82, Schweizer p. 145 congesserunt. —

De τραγακάνθη **210** /æt. imp./ cfr § 54, 3 e. — Feminina in -ος exeuntia, quæ posterioribus temporibus obsolescere coeperunt, aut in masc. abierunt, aut forma fem. instructa sunt. Mileti hæc huius rationis exempla obvia sunt: ἀπογόνην, ἐκγόνη, τραγακάνθη; θόλος, quod Mileti masc. generis est, iam vetustioribus temporibus modo feminini, modo masculini generis est; cfr præter l. l. Hatzidakis p. 23 sq. Dieterich p. 174.

§ 56. Stirpes in -ι exeuntes.

1. Nomina appellativa et geographica. Iones non solum stirpis desinentia -*i* usi sunt, sed etiam desinentiis -*e*(*i*) et -*ē*(*i*); de hac

stirpis varietate cfr Br.Gr.Gr. p. 214, Wack. Verm. Beitr. p. 54, Bechtel III p. 145 sq. Erman Curt. Stud. 5 p. 304 sq. πόλεως Thasi G.D.I. n. 28[2] /VI/ (metr.) Ephesi n. 49 a[2] /VI/ Chii 5653 a[13] b[11] /V/ occurrit, δυνάμει Tei 5632 b[31] /V: 1/ πόλει Halicarnassi 5727 a[33, 37] /V: 2/; s. IV exempla omitto; cfr G.D.I. Ind. p. 935. Contra πρυτάνιος Chii n. 51[1] /V—IV/ Prienæ n. 40[4] /334/ invenimus, πανηγύριος Mylasis 5753 c[5] πράξιος[10] /335/4/ χύσι Ceæ 5398[31] /V: 2/ Ναυκράτι Naucrati 5767 in tit. adesp. bonæ æt. τὰς πρήσις Chii 5653 c[8] /V/; recentiora (Teni /IV/) Thasi /IV vel III/ Halicarnassi /vix a. II/ inveniuntur. Hdts nil nisi -ις -ιος etc. habet. Apud Hippocr. dat. quidem in -ει exire videtur; cfr Kühlewein p. 88 sq. Smyth p. 387 sq.

Sing. gen. -έως ostendit: πόλεω[ς **9** a[8] /391/87/; quod pro atticismo non habendum est, — πόλεως **135**[37] /a. 323/ πόλ]εως **142**[3] /c. 323/; κοινῆς æt. hæc sunt: πόλεως **138**[4, 28, 39] /c. 282/ **150**[69, 96, 103] etc. /173/2/ **134**[35] /I p./ **204** a[6] πώλε⟨ε⟩ως[1] /I p./ προεγγυήσεως **138**[6, 9] /c. 282/ ἐπικληρώσεως **146**[40] /209/8/ etc. In lingua communi -εως solita terminatio est; cfr Schweizer p. 145 sq. Nachmanson p. 129, Th. Stein p. 106 sq. Hauser p. 83 sq.

Sing. dat. -ει præbet: Δυνάμει **133**[29] /V + I/ V s. forma est; πόλει **136**[2, 19, 24] /a. 323/; in κοινῆς tit. πόλει **138**[19] /c. 282/ αἱρέσει **139**[36] /262/60/ etc. invenimus. Postquam ει in ι abiit, -ι pro -ει nonnumquam scriptum est: φύσι Ab.B. 11 p. 67[2] /2/1/ πράσι **204** a[9] /I p./ etc. cfr § 12,6.

In plur. acc. -ῑς semel occurrit: Σάρδις **135**[13] /a. 323/. Hdts acc. Σάρδῑς semper usus est, sed πόλιας iuxta πόλις etc. cfr etiam acc. πρήσις Chii /V/ obvium. Præter hoc nil nisi -εις invenimus: πόλεις **9** b[26] /391/87/ — **137**[11] /a. 323/ πρυτάνεις **135**[16] /a. 323/ πρυτάνει[ς **142**[17] /c. 323/ κοινῆς ætate hæc invenimus: πρυτάνεις **138**[16] /c. 282/ **37**[43] /223/2/ **149**[52] /176/5/ **150**[23, 45, 54, 56] /173/2/ πόλεις **10**[12, 19] /289/8/ (comm. Ion.) κρίσεις **147**[32] λύσεις[41] /205/4/ ἐπιδείξεις **145**[53] /200/199/ etc.

πρυτάνης R.Ph. 24 p. 246[20] /III: 1/ η pro ει præbet; cfr § 4, 2. Hoffmann G.D.I. Ind. p. 935, Bechtel III p. 146 putant πρυτάνης ex πρυτάνεας contractione ortum esse; πρυτάνεας enim Erythris G.D.I. n. 60 a[29] /IV: 1/ occurrit. Cum autem tit. Miles. — et paulo antiquiores et recentiores nil nisi πρυτάνεις sim. præbeant, verisimile est, πρυτάνης idem quod πρυτάνεις esse. Accedit, quod stirpes in -ηϝ-, -εϝ- exeuntes in plur. acc. nil nisi -εις /inde a IV: 2/

ostendunt; cfr § 58, 6 b. πρυτανεύς, quod analogia ortum est, rarissime occurrit; cfr Schulze, Qu. ep. 146.

In plur. dat. -ισι semel occurrit: Σάρδισι **135**[21] /a. 323/; sed κοινῆς ætate Σάρδεσιν R.Ph. 25 p. 9[24, 29] /a. 250/ (tit. Laodicæ) emergit.

In nom. compositis gen. -πρυτάνιδος et -πόλιδος ætate imp. deprehendimus: ἀρχιπρυτανίδων R.Ph. 19 p. 131[5] /I p./ ἀρχιπρυτάνιδος **134**[1] /I p./ ἀρχιπρυτάν]ιδος (C. 2876 =) L.B. 210[5] /æt. Tr./ ἀρχιπρυτάνιδος **20**[12] /æt. Hadr./ C. 2882[7] /II p./ Ra 28 p. 110[10] /æt. imp./ **227**[5] /æt. Tr./ ἀρχι]πρυτάνιδος L.B. 212[22] /II p./ ἀρχ[ι]πρυτάνιδος **233**[13] /II p./ ἀρχιπρυτάνιδο[ς] Ra 28 p. 111[8] /æt. imp./ ἀρχι[πρ]υτάν̣[ιδος? **234**[16] /II p./ ἀ[ρχ]ιπρυτάν[ιδος? C. 2885 c[14] /æt. imp./ apogr. ΑΝΙΠΡΟΥΤΑΝ M præbet. Bis -εως reperimus: ἀρχιπρυτάνεως Babelon p. 100 /II—III p./ **213** a /æt. imp./ — κοσμοπόλιδος **231**[17] /æt. Hadr./ κοσμοπό(λιδος)? **230**[12] /æt. Hadr./ τρισκαιδεκα[πό]λιδος Inv. 1896, 56[7]; — κοσμόπολιν Lycti C. 2583[12] Cibyræ C. 4380 b occurrit, κοσμοπόλει Thasi C. 2163 c; κοσμοπόλιδος -δι, κοσμόπολιν (magistratus Locr.) apud Polyb. (XII 16) inveniuntur.

2. Nomina propria a temporibus antiquissimis gen. in -ιος desinentem præbent, sed inde ab initio III s. -ιδος occurrit; quæ desinentia Athenis V s. deprehensa in sermonem Euboicorum iam mature irrepsit. Cumis Δ̄εμοχάριδος VI s. exstat. Sed in Asia, duobus exceptis, -ιδος a. III s. non invenitur. Πόσιδος Iasi G.D.I. 5515[18] /a. 351/ occurrit, cfr Bechtel III p. 146 sq. Ὑπάνιδος Olbiæ Izv. 27 p. 69[2] /IV/; de -ιδος et -ιος in lingua communi obviis cfr l. l. Hauser p. 88 sq. Mayser p. 272 sq.

Mileti Ion. -ιος etiam κοινῆς temporibus prævalet. Hæc igitur occurrunt: Κλέ̄σιος I.B.M. 933 /VI/ Βρέμμιος **122** I[2] Πάσιος[52] Ἀναψύξιος[57] Μασσαράβιος[65] Μοίριος[89] Καλλιθέμιος[96] Ἀναξιθέμιος[103] Λεόντιος[104] Καλλιθέμιος[108] Ἀριστοθέμιος II[1] /524/414/ Πύθιος[35] Εὐπόλιος[67] Καλλιθέμιος[90] /380/24/; κοινῆς æt. hæc sunt: Πόσιος **138**[43] Ξενοθέμιος[55] Στήριος[55] /c. 282/ Ζωχάριος Ra 28 p. 109[4] (Athen.) /III: 1/ Τιμοπόλιος **141**[4] /c. 228/ Μή]τριος **36** aa[4] /223/2/ Λάμπιος **33** a[6] /228/7/ Πόσιος **147**[78] Ξενοθέμ[ι]ος[83] -μι[ος][91] Τιμοπόλιος[97] /205/4/ Πύθιος R.Ph. 43 p. 200[58] /III: 2/ p. 205 B[2] /200/199/ Στήριος H. p. 201[4] /182/1/ **151**[25] /II: 1/ Ἀρχεπόλιος **168**[4] /II—I/ Ἀρχεπ[ό]λι̣ο̣[ς **171**[3] /II/I/ Χιόνιος **392** a. Ἀμφιθέμιος **126**[44, 49] /23/18/ R.Ph. 26 p. 133 B[6] p. 134[32] /Im./ Ab.B. 24 p. 18,6[3] /I/ **127**[16] /4/3/ J.H.S. 16 p. 224, 17 a /Im./ Σωπόλιος **33** a[10] /228/7/ R.Ph. 23 p. 3, 24 b[32] /179/8/ R.Ph. 50

p. 145[5] /II—I/ **271**[10] /c. 100/ Ab.B. 11 p. 50[3, 4] /Im./ R.Ph. 26 p. 134[25] /Im./ Accedunt hæc nomina: Ἀρχιπ[ό]λιος **138**[84] /c. 282/ (Cnid.) Πάριος **64**[8] /III/II/ (Lysimach.) Εὐνόμιος **80**[1] /II: 1/ (Trallian.) Ἀλέξιος **49**[5] /188/7/ (Adramytt.) Μ̣ι̣μ̣νοπόλιος **34** e[10] [X]άρι[o]ς h[1] /228/7/ Τλησώμιος **38** c[7] Β̣έ̣[ργ]ιος e[7] Β̣έργιος p[5] Τιμοπόλιος[9] kk[1, 2] [Ἀ]νδροχάριος u[2] Δ]αμάριος[1] Λεόντιος z[9] Ἀ]κέσιος gg[7] /223/2/ (Cretenses);

-ιδος hæc præbent: Εὐπόλιδος **123**[29] /288/7/ Ἄλκιδος **138**[1] /282/ Εὐπόλιδος H. p. 198[3] /287/6/ (= C. 2853) Χιόνιδος Ra 28 p. 113[3] /c. II/ Δάμιδος H. p. 204, 2[5] /a. 233/2/ Σωπόλιδος I.B.M. 921 a[3] /Im./ Χιόνιδος **128**[6] /25/6/ (Ἀρχεπόλιδ[o]ς I.B.M. 927[4] Μηνοθέμιδος[24] /I/). Accedunt hæc: Ἀλέξιδος **89**[2] /II?/ (Chius) Μ]άκ[ρ]ι̣δ̣ος **38** p[4] /223/2/ (Cret.).

Dat. semel occurrit: Μάτρει **102**[5] /II/I/ (Mynd.)

3. Σε- Σαρᾶπις aut nomina in -ι exeuntia aut nomina in -ιδ- exeuntia sequitur: Σαράπι **283** /æt. imp./ (ι pro ει scriptum est.) Σεράπι **205** b[3] /II p./; contra Σαράπιδος **205** a[10] /II p./ (metr.) Σαράπιδι **200** /III p./ invenimus. — Et -ιος et -ιδος, -ιδος tamen rarius, in pap. Ptol. obvia sunt; eodem fere modo res se Pergami habet; Athenis, Magnesiæ, Prienæ, in Lycia nil nisi -ιδος deprehendimus; cfr Mayser p. 265, Schweizer p. 98, Meisterhans p. 14, Nachmanson p. 67, Hauser p. 22.

4. Ad κωτάρχης (§ 54, 3 b) forma fem. κώταρχιν **265**[17] referenda est; cfr λυκιάρχισσα in Lycia Benndorf-Niemann 43 a[2], 45 b[14] obvium; cfr etiam Hauser p. 125. Præter hoc ἀγωνοθέ̣τ̣[ι]ν̣ **265**[13] /II p./ occurrit; quæ voces, accusativi forma excepta, stirpes in -ιδ- exeuntes sine dubio sequuntur.

5. De οἷς cfr § 58, 5.

§ 57. Stirpes in -υ exeuntes.

De πρέσβεις cfr § 54, 3 c. — In tit. dialecto conscripto et in tit. IV s. hæc invenimus: ὀσφύος **133**[9, 34] -ες[37] θῆλυ[19] ἡμίσεων[12] /V + I/ — ὀσφύν Ra 28 p. 106[2, 6] -ύ[ν[2] /IV: 2/; cfr Smyth p. 396 sq. De sing. fem. πλατεῖαν **133**[27] /V + I/ δασέαν Ra 28 p. 106[2, 6] δασέ]αν[3] /IV: 2/ cfr § 54, 1 d. — In κοινῆς tit. hæc exstant: ἰχ]θύς Sb.B. 04 p. 103[11] /II/ αἰσυμνητύν **203** a[33] /c. 130/ — ἑκατοστύων **153**[31] /II/ (Byzant.) — De nom. vel acc. ἥμισυ, ἥμυσυ /III, II/ cfr § 26, 4; sing. gen. ἡμίσους H. 2 p. 89[21] /II: 1/ semel comparet; cfr ἡμίσους

Ephesi Ephesos II 27[495] /102 p./ obvium. Apud Hdtm et in tit. Att. /IV/ ἡμίσεος exstat. ἡμίσους pap. Ptol., LXX, N.T. præbent. — Adi. εὐθύ R.Ph. 50 p. 69[21] /II: 1/ semel occurrit. Præter hæc Κρίθυος H. p. 200[4] (= C. 2853 ter) /167/6/ Κότυος J.H.S. 16 p. 225[12] /III/ invenimus; accedunt Λίβυς **34** d[12] /228/7/ Λίβυ̣ο̣[ς **38** cc[6] /223/2/ (Cret.) — Cfr Meisterhans p. 150, Schweizer p. 146 sq. Schlageter p. 18, Hauser p. 85, Mayser p. 294 sq. Helbing p. 53, Bl. Debr. p. 30.

§ 58. Stirpes in diphthongum exeuntes.

Cfr G.D.I. Ind. p. 936 sq. Smyth p. 400 sq. Meisterhans p. 139 sq. Schweizer p. 147 sq. Nachmanson p. 129 sq. Hauser p. 85 sq. Mayser p. 268 sq.

1. Stirpes in -ōi̯ exeuntes; cfr Br.Gr.Gr. p. 214 sq. Exempla Milesia — Παρυώ excepto — κοινῆς æt. sunt. Præter [λ]ε/[χοῦ]ς **202**[6] /æt. Aug.?/ nil nisi nomina propr. obvia sunt: Παρυώ Ab.B. 11 p. 65 /IV/ — Ναννώ **147**[91] /205/4/ Χρυσώ R.Ph. 25 p. 6[2] /II/ Ταρώ **249**[1] /c. 100/ Χρυσώ⟨ι⟩ I.B.M. 921 a[14] /Im./, cfr § 17, 1, Μητρώ **303** /c. Tr./ Ἀγαθώ **175**[4]/II p.?/ — Nomina fem. externæ orig. hæc sunt: Ἀρκεσώ **61**[6] /p. 300/ Βατιώ **65**[3] Δημώ[9] /a. 200/ Κλεώ **92** /c. 200/ Ἀθηνώ **57**[7] /II: 2/ (Ephes.) Κοττώ **183**[3] Φιλαιθώ[4] /II: 2/ Ἀρ]τεμώ **90** /I/ — Χορώ **34** a[5] Μηνώ e[9] Κλεώ h[6] Δημώ[10] Βεργώ i[11] Ἀγησώ[13] /228/7/ Σωτώ **38** r[2] Δημώ s[7] ii[1] Φανώ t[9] Κ̣λεώ u[4] Εὐρυφώ v[2] Μην[ώ[10] Βα̣[τ]-τώ bb[6] Ἀ]γασώ ee[8] Μηνώ ff[8] Πο̣λ̣ώ hh[3] Πιστώ ii[4] /223/2/; **34** et **38** nomina feminarum Cret. præbent. ι in Χρυσώ⟨ι⟩ obvium pro vitio sæculi habendum est. Ἀριστώι Amorgi G.D.I. n. 11 /æt. arch./ occurrit. Hoc excepto et tit. /inde a temp. arch./ et scriptores Ion. -ω præbent; quæ forma tit. Att. sola est; cfr Bredow p. 272 sq.

Sing. gen. in -οῦς desinit: [λ]ε[χοῦ]ς **202**[6] /æt. Aug.?/ — Λ[ητοῦς H. p. 195[34] /288/7/ (ind. Seleuci) Λητοῦς Sb.B. 05 p. 981[10] /III—II/ Μενεσθοῦς R.Ph. 20 p. 100, 4[11] /p. Chr. n./ Βατιοῦς R.Ph. 21 p. 40, 11[5, 15] /I p./.

Dat. bis exstat Λητοῖ **150**[21] /173/2/ H. p. 260 N. 3 /æt. Hadr./

Acc. -οῦν in tit. metr. invenitur: Χοροῦν Ab.B. 08 p. 46[2] /III p./ (ed. χοροῦ⟨ν⟩ scripsit, Wilam. G.G.A. 1914 p. 108 recte Χοροῦν); contra exstat Ἀρτεμώ B.C.H. 1 p. 288, 64[1] /æt. imp./ apud Hdtm -ω et -οῦν invenimus; — -ω Athenis G.D.I. 5780 /æt. arch./ in tit. metr. adesp., Myconi 5417[20] /c. 200/ Magnesiæ 5750 /II: 2/ obvium

est, -οῦν Eretriæ 5311 a[48] /IV: 2/ Smyrnæ 5619 /æt. inc./; cfr Bechtel III p. 147 sq. -οῦν Prienæ /IV: 2/ in pap. Ptol., in Lycia, alibi occurrit, -ω Pergami, in Lycia; cfr Th. Stein p. 107, Körte p. 11; cfr de harum vocum fatis Dieterich p. 163 p. 168.

2. ἥρως; Mileti hæc occurrunt: ἥρωος **6** b[3] ἥρωος **7** a[5] /I/ ἥ]ρωος **256** /æt. Aug./ ἥρωι **368**[15] /II—I/ ἥρῶς (voc.) C. 2890[5]; cfr Nachmanson l. c. Hauser l. c.

3. βοῦς; Mileti hæc occurrunt: βῦν **132** b[6] /VI: 2/ Sb.B. 01 p. 910 /VI/ [β]ῦν Ab.B. 08 p. 21[10] /V/ cfr § 20, 1, — in κοινῆς tit. βοῦν **145**[70] /200/199/, plur. acc. βο[ῦς] H. p. 196[62] (C. 2852) /288/7/; hoc loco Sherard ΒΟ·ΔΩΔΕΚΑ præbet; Chishull autem Antiqu. As. p. 67, (quem Boeckh secutus βω[μούς] supplevit) ΒΩ·ΔΩΔΕΚΑ legit; cfr Ditt. Or. 214. Quibus nisus Br.Gr.Gr. p. 274 falso contendit plur. acc. βῶς Milesium esse.

Gen. βοιός (= βοός) Erythris G.D.I. n. 62[16] /380/60/ occurrit, plur. acc. βοῦς Eretriæ 5315[27] /IV: 2/ Tei 5633[5] /370/50/.

In χοῦς ου ex οϝο ortum est; cfr § 27, 3e § 55, 2a. Mileti hæc occurrunt: nom. χοῦς **31** a[7, 8] /VI: 2/ acc. χῦν **133**[21] /V + I/, quæ formæ etiam apud Hdtm et in tit. Att. leguntur. Plur. gen. χῶν Ceæ G.D.I. 5398[9] /V: 2/ occurrit. Cfr l. l., Schlageter p. 19.

4. In κοινῆς tit. τῆν ναῦν R.Ph. 50 p. 70[12] τῆς νεώς[16] /II: 1/ νηί H. p. 249[4] /I/ reperimus.

5. οἷς (< ὀϝι-); Mileti οἷς **31** a[10, 11] /VI: 2/ ο/[ἷ]μ **132** b[4] /VI: 2/ — οἷν **204** b[2, 4] /I p./ occurrunt. οἷν Ceæ /III: 1/ occurrit; cfr Schlageter l. c.; κοινῆς temporibus οἷς pæne obsoletum est. πρόβατον enim in locum huius vocis succedere incipit; cfr Moeris p. 204, Favre. Mileti ἱερεῖον vel ἱερ. τέλειον pro οἷς invenimus: ἱερεῖα H. p. 196[62] /288/7/ ἱερεῖον τέλειον **203** b[19, 22, 26] ἱερῆον τέλειον a[24, 35, 39]; cfr ἱερεῖον τέλειον βοικόν a[29] /c. 130/.

6. Stirpes in -εϝ-, -ηϝ- exeuntes; a) ἱέρεως, ἱερεύς: (de ἱέρεως ≮* ἱέρηϝος cfr § 27, 6 d) Nom. ἱέρ(ε)ως **133**[45] /V + I/ restituendus est; lap. ιερως præbet; præterea verisimile est, plur. nom. ο(ἱ) ἱέρεω(ι) in litteris οιερεω[16] latere. — ἱέρεως **135**[40] /a. 323/ Ra 28 p. 106[4] /IV: 2/; κοινῆς æt. hæc sunt: ἱέρεως **203** a[22] /c. 130/ gen. ἱέρεω **146** B[75] /209/8/ (B Mylas. est) **150**[23] /173/2/ ἱέρεω⟨ι⟩ **203** a[9] /c. 130/ acc. ἱέρεῳ **37**[42] /223/2/ (ita pro ἱερέα legendum est; cfr **203**) -ω **203** b[3] /c. 130/ **204** a[10] /I p./; cfr de hac forma § 55, 3 b. ἱέρεως etc. in coloniis Miles. invenimus: Tomis G.D.I. 5545[1, 25] /I/ Olbiæ 5546[23],

[33, 59] /III/ Iasi 5517[8]/ IV/III/ præterea Chii B.C.H. 37 p. 225 /V—IV/, Magnesiæ; Ephesi G.D.I. 5605 sing. gen. Φλέω occurrit /æt. imp./

ἱερεύς iam VI s. obvium est: gen. ἱερέως **31** a[8] /VI: 2/ — ἱερεῖ Ra 28 p. 106[7] (iuxta ἱέρεως) /IV: 2/; κοινῆς æt. hæc sunt: ἱερεύς Sb.B. 05 p. 547 ἀρχιερεύς **7** a[4] /I/ ἀρχιερέως Ab.B. 11 p. 65[4, 7] /I p./ ἱερεῖ **203** a[30, 36] (iuxta ἱέρεως etc.) /c. 130/ **204** b[4, 11] (iuxta acc. ἱέρεω) /I p./ ἱερέα **146** B[75] (iuxta gen. ἱέρεω; B Mylas. est) /209/8/ ἀ]ρχιερέα **20**[4] /æt. Hadr./ ἀρχιερέα **230**[5] /æt. Hadr./ **231**[5] /æt. Hadr./ ἱερέα Sb.B. 04 p. 87, 1[1] /II p./ (plur. gen.) ἱερείων **147**[46] /205/4/ ἀρχιερέων R.Ph. 23 p. 314, 31[8], 31 b[10] /æt. imp./ ἱερεῦσι **147**[20] /205/4/ συνιερεῦσιν **360**[7] /I p./ (epist. Pæti); plur. acc. in -εις desinit; exempla κοινῆς æt. sunt; cfr. b.

b) Stirpes reliquæ in -ηϝ-, -εϝ- exeuntes; cfr Bechtel III p. 148 sq. Sing. gen. apud Hdtm al. in. -έος desinit, apud Hippocr. in -έως; gen. ἱερέος Oropi G.D.I. 5339[13] /411/377/ occurrit; quæ terminatio in nominibus propr. Thasi /V/IV/ Chii /V, IV/ Ceæ /IV/ Amorgi /III/ Eretriæ haud raro obvia est. -έως Thasi /IV/ Erythris /a. 345/ Sami /IV: 1/ in nominibus propr. invenimus; recentiora prætermitto. Handel p. 49 gen. in -έως desinentem in regione Ion. obvium auctoritati dial. Att. falso attribuit. Verisimile est, etiam apud Ionas -έ-ος nominum propr. proprium fuisse. Apud Hom. enim nomina propr. -έος semper præbent, appellativa autem -ῆος; cfr Schulze Qu. ep. p. 457 sq. Wack. Verm. Beitr. p. 58.

Mileti genetivi desinentia inde a VI s. -έως est: (cfr de forma § 27, 6 d) βασιλέως **31** a[3] ἱερέως[8] /VI: 2/ — Μεγαρέως **122** II[21] /395/4/ Λεοντιδέως[44] /371/0/ Λεοντέως[49] /366/5/ Ἱππέως **123**[8] /309/8/. — In κοινῆς tit. -έως quinquagies fere occurrit. /III: 1—c. III p./; — Βηβιλέω/[ς J.H.S. 16 p. 222, 17[4] /I p./ scribendum est; Hauss. R.Ph. 21 p. 43[4] Βηβιλέω falso scripsit; -ς enim in v. 5, cuius primæ litteræ exstinctæ sunt, incisum erat. Gen. in -εω cadens, ἱέρεω excepto, non occurrit.

In Πεδιέως **122** II[18] /398/7/ ε analogia irrepsit. κοινῆς ætate alia eiusmodi occurrunt: Ἰουλιέως Ab.B. 11 p. 65[9] /I p./ — Ἑρμαέως **38** g[4] /223/2/ (Cret.) — Hist. Orei Εἰλυμνιέως G.D.I. 5341[2] Διέως[3] Εἰριέως[5] /c. 260/ invenimus, Θεσπιέως Teni 5492[78] /II/ Πεδιέως Thasi 5480 b[9] /IV/ cfr § 27, 6 d, Viteau R.Ph. 19 p. 249.

Ætate imp. κουρέος **209**[5] /p. Com./ Διδυμέος **191**[2] /III—IV p./ deprehendimus; quæ formæ brevium longarumque vocalium exæquationi fortasse tribuendæ sunt; cfr § 8, 3, § 22; sed etiam

cogitari potest, -ος, solitam 3. declinationis desinentiam, ad has formas efficiendas valuisse; cfr Nachmanson l. c. -έος Magnesiæ /p. Nerv./ nonnumquam occurrit, in Lycia haud raro /inde a II p./, Athenis raro /inde a I/ in pap. et tit. Ptol. raro (in nom. propr.) /114/07/; Ephesi ætate imp. hæc occurrunt: γραμματέος Ephesos II 27^{243} /II p./ 50^{12} /æt. Hadr./

In dat. -ῆι terminatio Pari G.D.I. 5427 /æt. arch./ et Sami 5706 /æt. arch./ occurrit; inde a V vel ineunte IV s. nil nisi -εῖ obvium est, quod etiam script. Ion. habent; Mileti -εῖ sola terminatio est: β]ασιλεῖ **9** a^{9} /391/87/ ἱερεῖ Ra 28 p. 106^{7} /IV: 2/; κοινῆς tit. 35 fere huius formæ exempla præbent. /III: 1—c. III p./

Apud Att. et Ion. acc. in -έα desinit. -έα in his tit. Miles. κοινῆς æt. exstat: **158** /295/81/ **139**$^{41, 46, 50, 52, 18}$ /262/0/ **33** e^{4} /228/7/ **143** B^{59} (B Trallian. est) /212/1/ **146** B^{75} /209/8/ (B Mylas. est) **147**^{10} /205/4/ **148**^{91} /c. 196/ (Magnes) Ab.B. 11 p. 28^{37} /II: 1/ Sb.B. 04 p. $107^{6, 13}$ p. 110, 456 $A^{2, 6}$ /II/ **248**^{2} /II/I/ I.B.M. 921 a^{8} /Im./ **269**^{2} **134**^{8} /I p./ **20**^{4} /æt. Hadr./ **230**^{5} **231**^{5} /æt. Hadr./ Sb.B. 04 p. 87^{1} /c. Hadr./ **263**^{6} /æt. imp./;

-ῆ nonnumquam occurrit: Διδυμῆ **143**^{8} /212/1/ βασιλῆ R.Ph. 23 p. 25, 25 /p. 159/. — In tit. Byzant. γραμματῆ **153**^{10} iuxta γραμματέα^{38} /II/ invenimus; cfr § 27, 2 a; de Διδυμε cfr § 4, 1. Acc. in -ῆ desinens, qui Dorum erat, in κοινῆς tit. nonnumquam comparet. Exempla Amorgi, Magnesiæ, Mylasis, Prienæ, Telmessi, Ephesi, Stratoniceæ, Aphrodisiade, Bargyliis, Ancyræ, in Lydia, alibi occurrunt; cfr præter l. l. Handel p. 49 sq. Crönert p. 169. Dubium non est, quin hæc desinentia in κοινῆς tit. obvia auctoritati dialectorum Dor. tribuenda sit; cfr Schweizer l. c.

Voc. semel in κοινῆς tit. occurrit: Διδυμεῦ Ab.B. 11 p. 64^{10} /II—III p./

Plur. gen. et apud script. Ion. et in tit. Ion. in -έων desinit. Ἁλικαρνασσέων Halic. G.D.I. 5726^{41} /a. 454/ occurrit; testimonia IV s. prætermitto. Quæ cum ita sint, ΒΩΡΒΩΝ **133**^{3} /V + I/ pro Βωρέων, non pro Βωρήων habendum est; cfr § 27, 6 e. Proximum exemplum Φυγελέων **142**^{3} /c. 323/ est. κοινῆς tit. /III: 1—c. III p./ ab hoc usu non discrepant; (de -ε- -ει- -η- cfr § 3, 6).

Post vocalem ε et ω semel non coaluerunt: Ἰλιείων H. p. 209, 10^{12} /II—I/; contra exstant: Πλαταιῶν R.Ph. 21 p. 38, 7^{3} /45/ Πλατεῶν p. 40, 9 b^{9} /c. 60/ Π[λα]τεῶν p. 39, 8^{5} /a. 89?/ (cfr § 11, 3); — Ἐρετριῶν Eretriæ G.D.I. 5308^{13} /c. 350/, Ἐρετριέων

5309[4, 7] /IV: 2/ 5310[7] /IV/ 5315[44] /p. 341/0/ 5318[1] invenimus. Tit. Att. V s. formæ contractæ favent; forma autem soluta inde a IV s. occurrere coepit; cfr Lademann p. 96 sq. Viteau R.Ph. 19 p. 250; Schweizer in κοινῆς tit. nil nisi formam solutam invenit. Eodem modo in pap. Ptol. res se habet; cfr etiam Babelon p. 272, p. 291, p. 347 sq. etc. K.Bl. 1 p. 448.

Plur. dat. in -εῦσι(ν) desinit; exempla IV s. et κοινῆς æt. sunt: [Φυγ]ελεῦσιν **142**[5] Φυγελεῦσι[12] /c. 323/ — κοινῆς tit. /III: 2—c. Im. p./ 9 eiusmodi exhibent exempla.

Plur. acc. apud Ionas in -έας desinit, quod post vocalem in -ᾶς contractum est; cfr § 27, 6 a. Eretriæ G.D.I. 5307[17] Ἐρετριᾶς Ἰσστιαιᾶς[18] /410/390/ invenimus, Χαλκιδέ[ας] Olynthi 5285 a[7] /389/83/ [ἐ]σαγωγέας Amorgi (n.) 5361[28] /IV: 1/ Καυκασέ[α]ς Chii 5654[4] /στοιχ./.

Mileti nil nisi -εῖς, quæ κοινῆς solita terminatio est, comparet; (cfr de hac terminatione Br.Gr.Gr. p. 274;) Φυγελεῖς **142**[14] /c. 323/ huius terminationis vetustissimum apud Ionas exemplum est; cetera κοινῆς æt. sunt: ἱερεῖ[ς] Ab.B. 08 p. 23[21] /III: 1/ Σελευκεῖς **143**[15] /212/1/ Μυλασεῖς **146**[43] /209/8/ ἱερεῖς B[76] (B Mylas. est) ἱερεῖς **145**[31] /200/199/ Πιδασεῖς **149**[10, 24, 29, 61] /176/5/ βασιλεῖς **203** b[5] /c. 130/ — Ἀλαβανδεῖς **3**[44] Μ[υλ]ασεῖς[44] /I m./ (edict. propræt.) — βασιλῖς **204** a[11] /I p./ — Athenis -εῖς a 307 fere anno occurrit. -εῖς solita κοινῆς terminatio est; cfr præter l. l. G. Meyer p. 461 sq. Schmid, Att. 4 p. 587, Reinhold, p. 51, Helbing p. 43, Schlageter p. 19, Schmidt p. 495 sq.

7. In tit. dial. conscripto Δὶ Νοσίωι **31** a[9] /VI: 2/ occurrit; Δί Eretriæ /æt. arch./ Dodonæ in tit. adesp. /V/ Amorgi(?) /æt. arch./ exstat, Διί autem apud script. Ion., Mylasis /355/4/ etc. cfr § 27, 4, Smyth p. 240, G.D.I. Ind. p. 1026. Contra κοινῆς tit. nil nisi Διί exhibent: **37**[44] /223/2/ — **143** B[67] (B Trallian. est) /212/1/ **144** B[3] (B inc. urbis est) /III/ **150**[21] /173/2/ **203** b[12] /c. 130/ **165** /I: 2/ **277** L.B. 211 /æt. Hadr./ **301**[4] /æt. Hadr./ **302**[4] /æt. Hadr./ H. p. 260 N. 3 /æt. Hadr./ — Gen. et acc. qui nil novi præbent, in κοινῆς tit. reperimus.

§ 59. Stirpes in consonam mutam exeuntes.

1. De Χαρῆς, -έω cfr § 54, 2 b. Præterea Χάρη[το]ς H. p. 205, 4[8] /225/4/ invenitur; Χάρητος Pari G.D.I. 5437[6, (7)] /II/ Erythris 5692 a[34] /II/ obvium est. Cfr etiam Χαρῆδος Rott 51, P.A.S. II

39 B[35] Καλλικλῆδος 53—55 B[14] Ἑρμῆδος Ramsay p. 336[32] p. 326[120]. — De nominibus decurtatis in -ᾶς -ᾶδος exeuntibus cfr § 54, 2 f. — Ad Κράτητος **138**[43] /c. 282/ **151**[19] /II: 1/ cfr K[ρ]άτευς G.D.I. 5515[15] iuxta Κρ[άτ]ητος[48] /a. 353/, quæ Iasi comparent. Ed. commemorat, Κράτεω in epigr. apud Diog. Laert. (VIII 1, 25) obvium esse.

2. ω in Διοκρέωντος **122** I[22] /505/4/ obvium e nominat. irrepsit; cfr Κρεωντίδεω II[96] /319/8/, Bechtel Pers. p. 262; § 8, 1.

3. De nominibus propr. in -ις, -ιος; -ις, -ιδος exeuntibus cfr § 56, 1—2.

4. Λίχας, Λίχαντ- bis gen. Λίχα habet: [Λίχαν]τος **33** a[3] /228/7/ Λίχαντος **141**[5] /c. 228/ **151**[12] /II: 1/ Λίχαντα **12** a[2] — voc. Λίχᾱ[5] (in epigr. obvium) /c. 200/; — gen. Λίχα H. p. 198[5] /287/6/ **138**[64] /c. 282/. Eadem forma Spartæ G.D.I. 4448[4] obvia est.

5. Hæc, uno excepto, non nisi in κοινῆς tit. exstant; a) Ἄρτεμις; exempla, quæ, uno excepto, κοινῆς æt. sunt, a more Ion. non distant: (cfr Smyth p. 394 p. 430) Ἀρτέμιδος Sb.B. 01 p. 911[9] /IV: 1/ — In κοινῆς tit. Ἀρτέμιδος -δι /III: 1—c. III p./ reperimus; acc. Ἄρτεμιν **148**[82] /c. 196/ semel exstat.

b) fem. in -ις, -ίς, -άς exeuntia: Σκιρίδι Ra 28 p. 104[3] /III: 2/ Ἀστιάδι R.Ph. 20 p. 96, 2 /IV?/ (epitheta Dianæ sunt); Ἀκαμαντίδος R.Ph. 21 p. 38, 6 Οἰν[ηί?]δος p. 39, 8[2] Παν[διο]ν[ί]δος[5] /a. 89?/ Πανδιονίδος p. 41, 13 Ἀσω[π]ίδος H. p. 202[20] /178/7/ Θησείδος Ab.B. 11 p. 66[3] (tribuum nomina). Ethnicon Πιδασίδες **149**[11] /176/5/ est. Nom. -ίς 14 ethnica in tit. **41—82** obvia /III, II/ præbent. Præterea hæc nom. geographica occurrunt: Πανορμίδος R.Ph. 22 p. 46[11] /178/7/?/ Πιδασίδι **149**[22] -δος[45] Εὐρωμίδι[40, 44] Ἑλληνίδος[11] (πόλεως) /176/5/ Κισαρίδος **150**[80] Ἰωνοπολίτιδος[83] /173/2/. Ad masc. πολίτης fem. πολίτιδες **149**[12] /176/5/ fictum est. Cfr Hauser p. 89 sq.

c) χάρις; subst. χάριν semel occurrit: Sb.B. 05 p. 981[18] /III—II/; semel χάριν præpositionis vice fungitur: L.B. 222[13] /I: 2/ (= J.H.S. 6 p. 352[14]); cfr Schweizer p. 151, Nachmanson p. 133, Th. Stein p. 108, Hauser p. 88, Mayser p. 271 sq. Crönert p. 170, Viereck p. 59.

d) acc. κλεῖδα H. p. 205, 4[4] /225/4/. κλειδ- Deli /III/ occurrit, præterea in N.T. (tamen κλεῖν in Act. exstat); pap. Ptol. utramque formam præbent; κλεῖν Smyrnæ S.E.S. 1876 p. 48[24] obvium est; cfr præter l. l. (c) Schlageter p. 19, Bl.Debr. p. 29, Helbing p. 40 sq. Schmid, Att. 4 p. 21, Reinhold p. 51.

e) acc. ἐσθῆτα **204** a[14] /I p./. Myconi G.D.I. 5417 /c. 200/ acc. ἐσθήν deprehendimus; cfr Nachmanson l. c. —

f) ὄρνις Sb.B. 04 p. 104[6, 18] /II/; cfr Mayser p. 272, Hauser p. 90.

6. Apud Hdtm τρίποδα (sæpius) αἰγίποδας (Μελάμποδα), sed ἀρτίπουν et (neutr. gen.) τετράπουν, (Οἰδίπουν iuxta Οἰδιπόδεω) leguntur; cfr Bredow p. 251, Smyth p. 430. Athenis acc. -ποδα usque ad 300 fere annum invenitur; sed in adi. -πουν inde a medio IV s. obvium est; cfr Meisterhans p. 130 p. 149. Mileti in κοινῆς tit. hæc adi. invenimus: τρίποδα R.Ph. 43 p. 191[6] et sæpius τετράποδα[8] et sæpius πεντάποδα[7] et sæpius ἑξάποδα[10] et sæpius δίποδ[α][11] ἑπτάποδα[12] ἐννεάποδα[13] ἑνδεκάποδα[36] /III: 2/. Deli (B.C.H. 1890) δίποδα, ἄποδα, τετράποδα, λεοντόποδα inveniuntur; cfr K.Bl. 1 p. 540 sq.

7. Favre p. 416 sg. acc. χόλικ[α] Ab.B. 08 p. 21[11] /V/ pro acc. plur. neutr. falso habet; gen. χόλικος enim apud Aristoph. (Equ. 1179) legitur; cfr etiam Vesp. 1144, ubi Schol. hæc docet: χόλιξ λέγεται τὸ τοῦ βοὸς ἔντερον μαλλωτόν, etc.

§ 60. Stirpes in -ν exeuntes.

1. De Κόνονος cfr § 8, 2 — 2. a) εἰκών, quod non nisi in κοινῆς tit. /III: 1—c. I m. p./ obvium est, stirpes in -ν exeuntes sequitur; acc. (εἰκόνα) in tit. his reperitur: Ab.B. 11 p. 69[19] /III: 1/ **10**[11] (comm. Ion.) /289/8/ **306**[26] /II: 1/ (epist. Eum.) I.B.M. 925 b[39, 41, 41] /I/. εἰκόνα Erythris, Mylasis, Panticapæi IV s. exstat; cfr Favre; εἰκόνα κοινῆς tit. etc. plerumque præbent; εἰκόνα Athenis IV—I occurrit, ætate autem imp. εἰκῶ; cfr Meisterhans p. 131, Viteau R.Ph. 19 p. 250, K.Bl. 1 p. 497.

b) Ἀπόλλων stirpem in -ν exeuntem servavit — excepto uno κοινῆς æt. exemplo: Ἀπόλλωνος I.B.M. 933 /VI/ Ἀπόλλωνος **31** a[12] /VI: 2/ Ἀπόλλωνος **135**[30] /a. 323/ — Ἀπόλωνι I.B.M. 930[4] /VII/VI/ τ[ὠ]πόλλωνι G.D.I. n. 34[3] /VII/VI/ τὠπόλλωνι 5508 /VII/VI/ Ἀπόλλωνι **133**[15, 24, 36] /V + I/. — In κοινῆς tit. Ἀπόλλωνος, -νι /III: 1—c. IV p./ reperimus; præter hæc (voc.) Ἄπολλον Ab.B. 11 p. 64[11] /II—III p./; acc. Ἀπόλλωνα **150**[113] /173/2/ Milet I: 3 p. 409[14] /7/ **134**[7] /I p./ iuxta Ἀπόλλω **143**[8] /212/1/. Hdts Ἀπόλλωνα, Ποσειδεῶνα habet. Athenis /V—II/ et Pergami /III/ Ἀπόλλω, Ποσειδῶ reperimus. Ἀπόλλω Smyrnæ /III/ occurrit; præter hæc in κοινῆς

tit. Ἀπόλλωνα etc. plerumque reperimus; cfr præter l. l. (a, c) Smyth p. 433 sq. Crönert p. 170.

c) comparativi in -**is-on-* vel -**i̯os-* exeuntes; cfr Br. Gr.Gr. p. 245. Mileti πλῆον **133**[23] /V + I/ invenimus, in κοινῆς tit. πλεῖον **139**[38] πλέον[18] (v. 13 epist. Ptol. est) /262/0/ πλέον **143** B[52] (B Tral-lian. est) /212/1/ πλε[ῖ]ον **141**[35] πλεῖον[43] /c. 228/; præter hæc stirps in -**ison-* desinens in his exemplis occurrit; πλείονα **147**[7] (plur. acc.) /205/4/ πλείονος L.B. 222[8] (de -ει- cfr § 12, 7) /I: 2/. Contra stirps in -**i̯os* desinens semel IV s. occurrit, bis κοινῆς ætate: πλέω (plur. acc.) Ra 28 p. 106[2] /IV: 2/ πλεί[ω] (plur. acc.) **139**[14] (epist. Ptol.) /262/0/ ἐλάσω (plur. acc.) **203** a[4] /c. 130/; — ᾽λάσσονες Chii G.D.I. 5653 b[24] /V/ occurrit, μέζονα Oropi 5339[16] /411/377/ [ἐλάσ]-σονας Erythris n. 60 a[23] ἐλάΤονος[16] /IV: 1/; contra μέζω Amorgi n. 13[16] /a.? IV/ comparet. Apud script. Ion. utraque forma legitur; cfr Bredow p. 255 sq. Aly Glotta 15 p. 91, Kühlewein p. 90 p. 109 sq. Athenis paucis exceptis formas breviores invenimus; de κοινῆς usu (formæ longiores prævalent) cfr Hauser p. 98, Mayser p. 298 sq. Helbing p. 55 sq. Bl.Debr. p. 29, Crönert p. 188 sq. Meisterhans p. 151, Schweizer p. 159.

3. Hæc nomina Lat. Mileti occurrunt: πάτρωνα **12** b[4] /I/ Ab.B. 11 p. 70 II[3] /I/ Σκειπίωνος H. p. 203[5] (= C. 2857) /166/62/ — Κικέ-ρ[ων]ι **3**[39] /I m./ (edict. propræt.) Πωλλίωνα H. p. 261 /I/ Πολλίων[ος I.B.M. 924 c[2] /I/ Πωλλίων[α] **17**[7] /æt. Tr./ Καπίτωνος **20**[14] /æt. Hadr./ Πείσωνα **173**[3] /c. 67/ ὁ στατίων Sb.B. 04 p. 87[4] /II p./ etc. cfr præ-terea § 8, 4, Döttling p. 38 p. 77 sq.

§ 61. Stirpes in -ρ exeuntes.

1. Stirpes heterocliticæ in *-r-*, *-n̥-* exeuntes in sing. nom. et acc. -ρ adsciscunt, in casibus autem obliquis *-n̥t-*; cfr Br.Gr.Gr. p. 225, Hirt p. 389 sq. J. Schmidt, Plur. p. 172 sq. Mileti hæc invenimus: ἀλέατα **31** a[4] ἄλειφα[11] /VI: 2/ **133**[34] /V + I/; ἄλειφα ρ carens analogia stirpium neutr. gen. in -τ- exeuntium ortum est; quæ forma etiam apud Hippocr. (Hesiod.) Aeschyl. occurrit; cfr Favre, Bechtel III p. 108 — ὕδατος **133**[32] /V + I/; adi. ἔγκυαρ **31** a[6] /VI: 2/; ἔγκυαρ alias non occurrit; subst. autem κύαρ apud Hippocr. (471, 52; 406, 42) et apud Pollucem (II 86) legitur. — κοινῆς æt. hæc sunt: ὕδωρ Mich. 31[56] -ατος[60] /c. 140/ φρέατα L.B. 225[11] — δόρατ(ι) **155**[15] /II/ (Apollon.) (lap. -τυ præbet).

2. χείρ (< *χερσ-) non occurrit. χερ- in χεροτονεῖσθαι **145**[48] /200/199/ obvium est; quod, cum eodem in tit. χειροτονοίη⟨ι⟩[37] χειροτονῆι[45] χειροτονηθεῖσιν[54] exstent, pro scribendi vitio habendum est. χερ- in vocibus compositis in pap. Ptol. alibi raro reperitur; cfr Mayser p. 282 sq. Crönert p. 115, Hauser p. 95 (in voc. comp. tit. Lyc. χειρ- præbent).

3. πατήρ, ἀνήρ etc. solitam flexionem servarunt. Exempla imp. quoque ætate exstant; cfr Dieterich p. 155, Hauser l. c.

4. Mileti nil nisi Νικάνορος etc. invenimus: Νικάνορι -ορος **119** b[4] /II—I/ (Cous) Νεικάνορος L.B. 217[3]; Νι]κάνορος **242** /II p./. — Νικήνορος Thasi G.D.I. 5465[7] 5473 b[11] /IV/ 5480 a[8] /IV: 1/ occurrit. Prienæ res eadem atque Mileti est; cfr Th. Stein p. 109. In pap. etiam -ωρος, -ωρι etc. occurrunt; cfr Mayser l. c.

§ 62. Stirpes in -ς exeuntes.

Cfr Meisterhans p. 131 sq. Schweizer p. 152 sq. Nachmanson p. 134 sq. Th. Stein p. 110 sq.

1. a) De χείρ cfr § 61, 2. — b) Ion. μείς **138**[81] /c. 282/ Sb.B. 04 p. 102 R[2] /II/ κοινῆς ætate obvium est. μείς apud script. Ion. invenitur, cfr Smyth p. 425, Mylasis G.D.I. 5754 /II: 2/ Amorgi (apud Samios) L.S. 98[47] /I/, in papyro Eudoxi, Corcyræ G.D.I. 3199[2] /IV/ Chalcedone 3052[27]. In casibus reliquis μην- obvium est /inde a III s./; cfr § 12, 2, Buck p. 86, Br.Gr.Gr. p. 244 p. 258, Mayser p. 6 p. 25, Favre.

2. Neutra et adi. a) neutr. in -ας exeuntia; cfr § 27, 1; Mileti hæc occurrunt: κρέας Ab.B. 08 p. 21[9] /V/ — γέρεα Sb.B. 01 p. 911[8,17] /IV: 1/ [γ]έρεα Ra 28 p. 106[1] γέρεα[4,7] /IV: 2/. Post vocalem contractio facta est in κρέα Ab.B. 08 p. 21[11] /V/ **133**[33] κρεῶν[34] /V + I/; κοινῆς ætate κρέα **368**[17] /II—I/ occurrit. In κοινῆς tit. plur. γέρη Ab.B. 08 p. 22[7,16] /III: 1/ γέρη⟨ι⟩ **203** b[28] γέρη a[30, 32, 36, 40] /c. 130/ deprehendimus, cfr § 27, 1, quæ forma etiam Coi invenitur; cfr Barth p. 98. γέρεα etc. apud Hdtm invenimus, (γήραος οὐδῶι ex sermone epic. manavit;) cfr § 27, 1 a, in tit. Ion. κρέα, -ῶν /V—IV; IV/; cfr G.D.I. Ind. p. 939. — γέρα Erythris n. 62[24] /380/60/ n. 64[10] /IV: 2/ obvium κοινῆς forma est. — De usu Atticorum et κοινῆς cfr Schlageter p. 19 sq. Mayser p. 276 sq., Bl.Debr. p. 29 sq., Reinhold p. 51 sq. K.Bl. 1 p. 431.

b) in -ος exeuntia; cfr Smyth p. 419 sq. G.D.I. Ind. p. 937. Sing. gen. in -εος desinit: ἄλσε̣ος **132** c /VI: 2/; accedit κήδε̣[ο]ς **202**[5] /c. Aug./ in tit. ad rem sacram pertinente obvium; ε et ο in dial. Ion. non coaluerunt; cfr § 27, 2 d. Forma Ion. Sami, Chii, Zeleæ IV s. servata est. [μέ]ρους Halic. G.D.I. 5727 d[36] /V: 2/ obvium vetustissimum formæ Att. exemplum est. — Tit. Miles. κοινῆς æt. /III: 1—IV p./ Att. -ους præbent: ἔτους Ab.B. 08 p. 22[8] /III: 1/ etc.

Sing. dat. in -ει desinit χράτε[ι] **187**[7] (sic] Wilam. et Rehm) /V/ ἔτει **133**[31] /V + I/; κοινῆς æt. hæc sunt: τε]μένε[ι **306**[60] (epist. Eum.) /II: 1/ — σθένει **150**[41, 43] /173/2/ ἔτει R.Ph. 19 p. 131[3] /I p./

Nom. et acc. plur. in dial. Ion. in -εα desinunt. Mileti ἔτεα **133**[31] /V + I/ comparet; sed eodem sæc. Att. σκ[έ]λη Ab.B. 08 p. 21[8] /V/ obvium est. Apud script. Ion. -εα invenimus, quod tamen apud poetas synizesi in syllabam unam sæpe coartatum est; cfr § 27, 2 a γ; -εα Cumis /æt. arch./ Olynthi /389/83/ Tei /370/50/; invenimus; Post vocalem ε et α coaluerunt; cfr θύη Ceæ G.D.I. 5398[17] /V: 2/ (θύος) obvium.

θύα Mileti **133**[31] /V + I/, Chii G.D.I. 5664[3] /IV/ exstat, quod verbum idem quod ἀρώματα, θυμιάματα significans, ad *θύον revocandum est; cfr Wilam. Sb.B. 04 p. 630.

Formæ contractæ (Eretriæ, Erythris) in regione Ion. inde a medio fere IV s. inveniuntur. Tit. Miles. κοινῆς æt. /III: 1—c. II p./ -η semper exhibent: γένη H. p. 195[28] (ind. Seleuci) /288/7/ ἔτη **138**[81] /c. 282/ etc.

Plur. gen. exempla, quæ κοινῆς æt. sunt, formam Att. semper præbent: ἐτῶν **33** e[7] /228/7/ **37**[65] /223/2/ etc. /III—I: 2/.

Plur. dativi exemplum τέλεσι **133**[44] /V + I/ præbet; hæc κοινῆς æt. sunt: ἔτεσιν Ab.B. 08 p. 22[11] /III: 1/ **145**[71] /200/199/ μέρεσιν **148**[34] /c. 196/ ὄρεσιν **149**[33] /176/5/ ἔτεσι C. 2881[17, 18] /æt. imp./.

κοινῆς ætate neutra in -ος exeuntia morem Att. plerumque sequuntur; cfr l. l. Hauser p. 91 sq. (γένεος semel /III p./ in Lycia occurrit); tamen plur. gen. in -έων desinens nonnumquam occurrit; cfr Viereck p. 59, Helbing p. 41 sq. Schmidt p. 498, Schmid, Att. 4 p. 581.

c) adi. Sing. neutr. ἐνορχές **133**[20] /V + I/ ad ὄρχις referendum est. Quam ob rem verisimile est, ἐνορχης Myconi G.D.I. 5416[6, 9] /III—II/ obvium, pro ἐνορχής habendum esse. Cod.

Hdteus Paris. VIII 105 ἐνορχέων præbet (cet. ἐνορχίων, -χιέων). Hude recte ἐνορχέων scripsit. Præterea apud Hdtm (VI 32) ἐνορχέας scribendum est; (cod. ἐνόρχιας, -χας habent;) cfr Bechtel III p. 113, Favre. Apud Aristoph. ἐνόρχης occurrit, apud Hom. Hippocr. Aristot. ἔνορχος; cfr etiam Fränkel K.Z. 43 p. 205. —

Etiam adi. -έος, -έα, έων, -έας terminationes in dial. Ion. integræ remanserunt. Exempla Miles. quæ κοινῆς æt. sunt, a more Att. non distant: συνεχοῦς **150**[82] /173/2/ — συγγενοῦς **306**[65] (epist. Eum.) /II: 1/ — εὐσεβ̣ρ̣[ῦς **273**[8] /II p./ εὐσεβοῦς, εὐτυχοῦς Milet I 5 p. 54 /241/44 p./ — παντελεῖ I.B.M. 926[7]; εὐσεβεῖ -βῖ Ab.B. 24 p. 19, 9 /III—IV p./ etc. — (acc.) ἀτελῆ **10**[9] (comm. Ion.) /289/8/ ἐκφανῆ⟨ι⟩ **37**[6] /223/2/ ἀτελῆ **150**[69, 72] /173/2/ εἰλικρινῆ **306**[41] (epist. Eum.) /II: 1/ ἀσεβῆ **134**[26] /I p./ ἀμ[φι]θαλῆ J.H.S. 6 p. 350, 98[7] εὐσεβῆ **233**[12] **234**[12] C. 2878[16] /II p./ — (plur.) ἀληθῆ **149**[59] /176/5/ **150**[112] /173/2/ ἀτελῆ **148**[57] /c. 196/ — συνεχῶν Sb.B. 04 p. 104[17] /II/ — συγγενέσιν I.B.M. 925 b[13] /I m./ ἐντελέσι L.B. 223[17] /p. Chr. n./ etc. — In universum lingua comm. consuetudinem Att. secuta est; cfr præter iam (b) l. l. Mayser p. 295 sq.

3. Nomina propr. a) in -ης desinentia. In sing. gen. ε et ο in dial. Ion. non coaluerunt; cfr § 27, 2 d. Mileti hæc exstant: Ἀστυκράτεος **122**[10] Ἑρμοκράτεος[32] Θεόγεος[50] Ἀριστοκράτεος[92, 93] Πολυγήθεος[109] /517/417/ Δημοπείθεος Π[42] Λεωσθένεος[69] /373/45/ Ἀριστοκράτεος **133**[2] /V + I/ . . . ανεος **9** b[4] /391/87/ Δημοσθένεος **137**[6] /a. 323/ — Δεξικράτεω **123**[10] /307/6/ ad vocum in -ᾱ exeuntium similitudinem fictum est. — Forma Att. fine IV s. deprehenditur: Λυκομήδους **123**[6] /311/0/ Ἀντιφάνους[7] /310/9/ Ἀγασικράτους[16] /301/0/ **160** /301/0/ — Att. -ους in regione Ion. iam initio IV s. occurrit; cfr Handel p. 50 sq. — Inde a III s. nil nisi -ους invenitur: Ἀριστοφάνους **179**[7] (Tenius) /IV—III/ Δεξικράτους **123**[25] /292/1/ Ξενάρους[38] /279/8/ Θεοκρίνους[45] /274/3/ Κλεομήδους H. p. 195[4] /288/7/ etc.

-ευς in nomine hominis Milesii semel occurrit: Αἰάκευς **41**[7] /226/5/. Præter hoc hæc nomina externorum -ευς præbent: Ἀκροτέλευς **138**[69] /c. 282/ (Cnid.) Ἀρχικύδευς **98**[11] /267/6/ (inc. orig.) Ἀ[ψ]ε̣ύδευ[ς] **38** a[5] /223/2/ (Cret.) Δεξιφάνευς **106**[5] /c. 100/ (Cnid.) — In nomine hominis Cret. -ιος obvium est: Πρατοφάνιος **38** o[7] /223/2/.

Δεξικράτεω, ut iam dictum est, 307/6 occurrit. Inde a 300 eiusmodi formas terminatione Attica instructas sæpissime depre-

hendimus: Ἀναξικράτου **61**[2, 3] Πολυκράτου[5] Παγκράτου[6, 6] /p. 300/ (inc. orig.) — Ἀριστοκράτου **10**[30] /289/8/ Εὐκράτου H. p. 204[1] (= C. 2859) /a. 233/2/ etc.

Necessarium non est ingentem exemplorum numerum afferre. Rem ipsam breviter exponam: III s. -ους sexies decies (quinquies) comparet, (14 + 3 ex. s. ineunti tribuenda sunt), -ου ter et septagies (sexies decies) (1 + 5 ex. s. ineunti tribuenda sunt); II s. -ους bis (quinquies) comparet, -ου /II, II—I/ undetricies (quater); I s. -ους duodetricies deprehendimus, -ου octies vel decies, æt. imp. -ους bis et vicies, -ου quinquies fere. Nomina hæc comparent: (Ἀριστοφάνους IV—III) Δεξικράτους III: 1 Κλεομήδους III: 1 Λυκομήδους III: 1, I p. Ἀνδροτέλους III: 1 Πεισικράτους III: 1 Ἰφικράτους III, c. II: 2 Δημιμένους III: 2 (Εὐστάθους III: 2 Διοπείθους c. 200 Εὐμήδους II: 1 Σωσικράτους II: 1 Ἀψεύδους II) Νικομήδους II, I Εὐμένους I Ἀριστομένους I Παμμένους I p. Σωφάνους I p. II p. Μηνογένους I p. Σωχάρους I p. Ἐπιτύχους II p. Πολυδεύκους II p. Πλουτογένους; Δημοσθένους II p. — Ξενάρους III: 1 -ου I: 2 Θεοκρίνους III: 1 -ου II Ἐπικράτους III: 1 (III: 1) I, æt. imp. -ου III: 2 (III: 2, II: 1) II—I (c. II) æt. inc. Εὐκράτους IIII: 1, I, I p. -ου III: 2, II—I, I Σωκράτους III: 2 -ου III: 2 (II?) II—I, I? (Μητροφάνους III) -ου III: 2 Μενεκράτους (II: 1) I, I p. -ου (III m.) III: 2, II: 1, æt. imp. Αὐτομένους II, I a.—I p. -ου III: 2 (Ἀναξικράτους II: 2 -ου III: 1) Ἀντιγένους I -ου II: 1 Θεογένους I -ου II: 1 Διογένους I, I p. III p. -ου III: 2, II: 1, III p. Εὐάνθους æt. imp. -ου I — (Πολυκράτου III: 1 Παγκράτου III: 1) Ἀριστοκράτου III: 1 (III: 2) — (-κάρτου III: 2) Λεωσθένου III: 2 Αὐτοκράτου III: 2 Καλλικράτου III: 2, II: 1, I Εὐπείθου III: 2 Σωσθένου III: 2, æt. imp. (Δημοκράτου III: 2 Φυλοκράτου III: 2) Ἀντικράτου (III: 2) II: 1 Ἀριστοτέλου (III: 2) II: 1 (Ξενομένου III: 2) Κλεοσθένου III: 2 (Ἰσοκράτου c. 200) Λεωκράτου II: 1, Ἀντιφάνου II: 1, æt. inc. Καλλιτέλου II: 1 (Χαιριμένου II: 1) Καλλιγένου II/I Δημοφάνου /II: 1/ (Μηνοφάνου I)? Βιάρου I Λυσικράτου Σωτήλου æt. imp. Μοιραγένου æt. imp. Εἰσιγένου. Εὐτύχου vicies fere III: 2, II: 1 exstat.

Fine IV s. Δεξικράτεω occurrit; gen. in -εω vel -ω desinens Eretriæ /IV: 2/ Thasi, Lampsaci, Tei comparet.

In κοινῆς tit. -ους s. III: 1 prævalet, sed III: 2 et II s. -ου. Rationes enim curatorum templ. Ap. Did. hanc formam sæpissime exhibent. Inde a 100 fere anno -ους regnat. -ευς semel in nom. hom. Miles. occurrit, quater in nominibus externorum. — -ου

Thasi fine V vel initio IV s. semel obvium est, semel Amorgi IV s.; IV s. Φιλοκράτου Erythris Ö. Jh. 15 Beibl. p. 72, 8[8] occurrit. Nachmanson l. c. duo eiusmodi exempla Magnesiæ obvia IV s. attribuit. Præter hæc -ου in Asia a. 300 non deprehenditur. Aliis quoque locis κοινῆς temporibus -ου II fere s. dominatur, -ους autem I s. prævalere incipit; cfr l. l. (2 b).

Sing. dat. non nisi in κοινῆς tit. reperitur: Μητροφάνει Ab.B. 08 p. 36[17] /a. 250/ (tit. Laodicæ). — Ἐπικρά[τει] **6** b /æt. Aug./ incertum est. . . .]ει enim **6** f ad stirpem in -ς exeuntem non necessario ducendum est. Dat. in -ηι desinens analogia stirpium in -ᾱ exeuntium ortus est; Mileti hæc invenimus: Δημένῃ H. p. 206, 4[14] /225/4/ — Πολεμοκράτηι **42** /221/0/ (Achæus) Χειρικράτηι **181**[9] /216/5/ (Olynth.)]ικράτηι **63** /a. 200?/ (Cassandr.) [Ἀριστο]τέλῃι **115**[4] /85/4/ (Nicomed.) Σωσικράτηι **3**[58] (epist. propræt.) /I m./; exemplar Prienæ repertum -ει præbet (I.Pr. 106) Εὐ]κράτῃ **7** c[8] /æt. Aug./ —

Sing. acc. Exempla Milesia, quæ κοινῆς æt. sunt, formam stirpium in -ᾱ exeuntium analogia ortam præbent: Καλλικράτηγ **138**[5, 35] /c. 282/ Ἐπικράτην **143**[19] Ἀντιγένηγ[5] /212/1/ Μενεκράτην Ab.B. 11 p. 28[27] /II: 1/ Μενεκράτην **105**[3] /159/5/ Μοιραγένην R.Ph. 50 p. 145[15] /II—I/ Ἐπικράτην **331**[2] /II—I/ Ζηνιφάνην **174**[2] /II—I?/ Ἐπικράτην Ab.B. 11 p. 41 /æt. hellenist./ Πολυδεύκην Ab.B. 08 p. 45 I[4] /II p./; — alibi quoque κοινῆς ætate -ην aut sola forma est aut valde prævalet; cfr præter l. l. K.Bl. 1 p. 512 sq. Schmid, Att. 4 p. 582 sq.

b) nom. propr. in -κλῆς exeuntia. Sing. nom. qui semper in -ῆς desinit, Mileti inde a VII vel VI s. reperitur; cfr § 27, 2 c; de -κλέης apud script. Ion., in tit. Euboic. al. obvio ibidem egi.

Verisimile est, sing. gen. etiam in dial. Ion. in -έους exiisse; cfr de hac re § 27, 2 d. Pro -έους temporibus antiquioribus -έος scribebant. Mileti hæc occurrunt: τὠρακλέ[ος **132** a[1] /VI: 2/ Ἑκατοκλέος **122** I[17] Θρασυκλέος[34] Φερεκλέος[38, 75] Διοκλέος II[10] /510/406/ In κοινῆς tit. -έους, -είους, -ήους deprehendimus; nomina -είους vel -ήους exhibentia iam attuli (§ 3, 6); cetera addo: Διοκλέους **179**[6] /IV/III/ (Tenius) — Πασικλέους **138**[55] Αὐτοκλέου[ς][48] /c. 282/ — Αἰνοκλέους **38** gg[4] (Cret.) Ἀριστοκλέους **79**[15] /c. II?/ (Trallian.) — Ἱεροκλέους R.Ph. 43 p. 184[3] /219/8/ Μεγακλέους p. 190[11] /III: 2/ (Ὑψικλείους) **150**[14] Ὑψικλ(έ)ους[33] /173/2/ (Heracl.; lap. -κλΣους habet) cfr § 3, 6; Πασικλέους H. p. 203[1] (C. 2856 -κλείους habet) /176/5/ Καλλικλέους **368**[3] /II—I/ Ἱεροκλέους **125**[27, 37] /70/62/

R.Ph. 21 p. 40, 9 b[8] /p. 62/1/ Ἀγαθοκλέους R.Ph. 26 p. 134[18] /I/ (Ἀγαθοκλέους I.B.M. 927[36] /I/) Περικλέους I.B.M. 924 b[7] Μενεκλέου[ς c[3] Ἀγαθοκλέους[36] /I m./ Ἀγαθοκλέους **161**[2] /c. Chr. n./ Ἱεροκλέους **4** b[12] c[11] /I p./ Ἱ]εροκλέους R.Ph. 19 p. 132[25] /I p./ Ἀριστοκλέους Ab.B. 11 p. 65[19] /I p./ Πασ[ι]κλέους R.Ph. 21 p. 44, 18[3] /14/5/ Ἱεροκλέους **386** b[3] Ἡρακλέους **372**]κλέους **316** I[4] /a. Chr. n.?/ Μενεκλέους Babelon p. 101 (bis) /II—III p.; III p./ Θεμιστοκλέους p. 100 /II: 2 p./ -εῦς non nisi in nominibus hominum externæ orig. obvium est: Ἀντικλεῦς H. p. 205, 4[8] /225/4/ (Rhod.) Σωκλεῦ[ς **38** cc[7] /223/2/.

-έου terminatio, quæ analogia nominum in -έας, -ῆς exeuntium orta est, semel vel bis occurrit: Μενεκλέου **221** c Διοκλείου **148**[20] /c. 196/ (Antigon.); lap. Διοκλείου Ἀγησιλόχου habet; τοῦ neglectum est. Rehm et Mezger Διοκλείου(ς τοῦ) Ἀ. scripserunt; -είους enim quinquies occurrit. Tamen nil obstat, quin -είου legamus.

Ion. in regione gen. in -έος desinens III vel p. III s. his locis occurrit: Carysti G.D.I. 5343, Amorgi 5368 /II/ 5375, 5380, 5382, Deli 5388 /III/ 5389, 2, 3 /III: 1/ (Ceæ 5405 /IV/III/ 5411 /IV/) Thasi 5471 a[2,11] /III/ 5477 b[10] /III/ 5482 a[8] /III/ n. 5482 b[3], Chii 5682 /æt. inc./ Halicarn. 5733 /rec. æt./ 5734; -κλεῖος Pari 5451 /II/ occurrit. -έος fortasse stirpium in -ηϝ-, -εϝ- exeuntium analogia ortum est; cfr tamen § 27, 2 d. Hæ enim stirpes gen. in -έος exeuntem his locis præbent: Oropi Thasi Amorgi Ceæ Chii; cfr § 58, 6 b; cfr etiam Μενεσθέους in Lycia obvium (Hauser p. 95).

Sing. dat. non nisi in κοινῆς tit. comparet: Ἡρακλεῖ **247** /c. 150/ **368**[10] /II—I/ **305**[6] /æt. rec./ Ἡρακλε[ῖ **373** /æt. imp./. -ῆι, quod analogia ortum est, in edict. propræt. occurrit: Τι]μοκλῆι **3**[58] /I m./; exemplar Prienæ repertum (I.Pr. 106) -εῖ præbet. Prienæ -κλεῖ, in Lycia -κλεῖ, (-κλῇ semel) invenimus.

Sing. acc. Exempla Miles., quæ κοινῆς æt. sunt, -κλῆν, quod analogia ortum est, præbent: Αὐτ(ο)κλῆν **49**[1] /188/7/ Ἀριστοκλῆν **166** /II—I/ Ε]ὐκλῆν R.Ph. 26 p. 132[1] (= C. 2879) /I: 2/; — Στρατοκλέα Amphipoli G.D.I. 5282[2] /357/6/ comparet, contra Αὐτοκλῆν Amorgi n. 15 a /»gute Zeit»/. -κλῆν κοινῆς solita forma est; cfr præter l. l. Reinhold p. 57, p. 52, p. 53, Phrynich. p. 246 (Rutherford.)

Iuxta -κλῆς -κλέους etiam -κλος -κλου invenimus; cfr Bechtel, Pers. p. 248. Mileti Μεγακλῆς Μεγάκλο̄ **122** II[20] /396/5/ Δῆικλος

9 b[14] /391/87/ (Lebed.) occurrunt. Schweizer l. c. Ἀγαθόκλου, quod Rhodi bis obvium est, ad nomina in -κλῆς exeuntia falso ducens, Ἀγαθοκλοῦ pro Ἀγαθόκλου scripsit.

§ 63. Nomina propr. barbaræ originis.

Mileti hæc exstant: 1. Ἑκατόμνως: (Caricum nomen est) nom. Ἑκατόμνως Ab.B. 24 p. 18, 6[5] /I/ **126**[8] /48/7/ **127**[39] /16/7 p./ gen. Ἑκατόμνω G.D.I. 5510[2, 2] /IV/ -τώμνω Ab.B. 24 p. 18, 6[6] /I/ Ἑκα[τ]όμνω R.Ph. 26 p. 134[22] iuxta Ἑ]κατόμνονος p. 133[8] /I/ Ἑκατόμν[ο]νος **231**[18] /æt. Hadr./; — Mylasis G.D.I. 5753 b[6] gen. Ἑκατόμνω /361/0/ c[3] /355/4/, dat. Ἑκατόμνωι a[8] /367/6/ invenimus, gen. Ἑκατόμνω Laginis B.C.H. 44 p. 74, 5[6].

2. gen. Ὀσογῶ **146**[19, B73, 76] (B Mylas. est) /209/8/ Ζεὺς Ὀσογῶ deus Carum est; cfr Schaefer, Diss. phil. Hal. 20 p. 387 sq.

3. nom. Τάχως **123**[57] /262/1/. Nomen Caric. est.

§ 64. Adverbia.

Cfr Meisterhans p. 145 sq. Nachmanson p. 138 sq. Th. Stein p. 114 sq. Favre.

1. a) αἰί **187**[11] /V/ scribendum est; cfr Ditt. 58, Bechtel III p. 226. αἶι Lesbiorum est; cfr J. Schmidt KZ. 27 p. 298 sq. Br.Gr.Gr. p. 299. (Cfr αἴδασμος, αἴσιτος (< αιι-) (§ 27, 4). Aliter, sed non recte de αἰί etc. Hoffmann G.D.I. n. 35 iudicat. — De ἀεί in κοινῆς tit. obvio cfr § 11, 1 a. ἀεί κοινῆς ætate obsolescere coepit; pro ἀεί Mileti hæc reperimus: ἑκάστοτε **7** b[15] /I/ πάντοτε **205** a[3, 6] /II p./ διὰ παντός **144** B[6] /III/ (B ignotæ urbis est) **148**[36] /c. 196/ — **306**[12, 35] /II: 1/ (epist. Eum.) I.B.M. 925 b[32] /I/; cfr πάντοτε Syria Div. III B 1066. Cfr Bl.Debr. p. 64, Melcher p. 18, Phrynich. p. 183 sq. (Rutherford).

In tit. IV s. ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί **135**[8] /a. 323/ reperimus; in κοινῆς tit. ἀ[συλεὶ καὶ ἀσπονδεί R.Ph. 24 p. 246[40] /295/81/ recte, ut videtur, suppletum est. ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί Prienæ /IV, III, II/ Erythris /IV/ Magnesiæ /III: 1/ Olbiæ Lat. I 8[15] /V vel IV/ Panticapæi, Amorgi /æt. rec./ invenimus; cfr Smyth p. 605 sq. – Præterea ἀκληρωτεί R.Ph. 23 p. 314, 31 b[6] /æt. imp./ occurrit. ἀκληρωτεί alias non legitur, ἀκληρωτί apud Lysiam (16, 16) obvium est.

Etiam Ἀθήνησι J.H.S. 16 p. 222, 17[9] /I: 1 p./ in κοινῆς tit. obvium est; cfr Crönert p. 41.

b) αὐτοῦ **135**[20] /a. 323/ adv. loci est. αὐτοῦ apud Hdtm, in tit. Ion. IV s. legitur; cfr Bechtel l. c. K.G. 1 p. 385. — Hæc in κοινῆς tit. inveniuntur: ὁμοῦ R.Ph. 29 p. 242[2] /217/6/ R.Ph. 43 p. 212[46, 60] /II: 1/ R.Ph. 23 p. 3, 24 b[49] /179/8/ R.Ph. 19 p. 131[3, 17] /I p./ πολλαχοῦ L.B. 212[5] /II p./

c) adv. in -ᾱι, -ηι terminata in κοινῆς tit. obvia sunt: ἰδίαι **10**[4] /289/8/ (comm. Ion.) **141**[17] /c. 228/ **39**[5] /c. 200/ **148**[63] /c. 196/ **150**[37] /173/2/ ἰδία Ra 28 p. 112[7] /æt. imp./; de ἰδίως cfr 2 a; Contra καθ' ἰδίαν **143** B[48] /212/1/ (B Trallian. est) κατ' ἰδίαν **7** b[10] /I/ invenimus; δημόσίαι **148**[63] /c. 196/ **150**[37] /173/2/; δημοσίηι apud Hdtm et Mylasis occurrit; κοινῆι **10**[5] /289/8/ (comm. Ion.) **37**[6] /228/7/ **141**[16] /c. 228/ **39**[5] /c. 200/ **143** B[48] /212/1/ (B Trallian. est) κοινῆ **150**[84, 120] /173/2/ **7** b[10] /I/ Ra 28 p. 112[7] /æt. imp./ κοινῆι in regione Ion. inde a IV s. occurrit.

καταί in καταιβάτης Ab.B. 08 p. 27 servatum est. Καταιβάτεω Pari G.D.I. 5442 occurrit; Καται- etiam Athenis, Meli, Theræ obvium est; cfr Ditt. 992 ad tit. Br.Gr.Gr. p. 265.

d) Hæc κοινῆς ætate occurrunt: δωρεάν I.B.M. 922[20] /I: 2 p./ J.H.S. 6 p. 353, 105[3] — de χάριν cfr § 59, 5 c — [αὐ/θήμ]ερόν **202**[11] /æt. Aug.?/; αὐθημερόν Oropi /411/377/ et apud Hippocr. obvium est, αὐτημερόν apud Hdtm; — ἐνέωρα Sb.B. 05 p. 536 (= ἐνν-); ἐννέωρα idem quod »per novem annos» valet; cfr Sandsjoe Strena phil. Ups. p. 125. — ἅμα R.Ph. 23 p. 313, 31[2], p. 314, 31 b[1] /æt. imp./.

e) Adv. in -ω terminata (cfr K.G. 1 p. 539) in κοινῆς tit. obvia sunt: ὑποκάτω **32**[3] /III: 1/ (apud Plat. Hyperid al. occurrit) — ἐπάνω Ab.B. 08 p. 36[20] R.Ph. 25 p. 10[42, 46] /a. 250/ (tit. Laodicæ) (apud Hdtm, Plat. al. occ.) — ὑπεράνω **148**[31] /c. 196/ (inde ab Aristot. occ.) ἀπ]οκάτω(?) **148**[32] /c. 196/ (apud gramm. occ.) οὐδέπω Ab.B. 11 p. 64[5] /II—III p./ de οὔτω, οὕτως cfr § 51, 1.

2. Adv. in -ως exeuntia; a) ex adi. vel numeralibus derivata.

ἰ[δ]ίως Ab.B. 08 p. 21[13] /V/ adverbium est; cfr G.D.I. n. 36, ad tit. Favre p. 204, qui ἰδίως pro plur. gen. habet, τῶν ἰ[δ]ίως [σύμ]παντα legit; sed quattuor, non tres litteræ desunt in tit. στοιχ. exarato. ἰδίως apud Plat. et Isocr. occurrit, ἰδίηι apud Hdtm.

καλῶς **135**[19] /a. 323/. — In κοινῆς tit. hæc exstant: ἀδιαλείπτως **7** b[16] /I/ (in pap. Ptol., apud script. inde a Polyb. legitur; cfr

Mayser p. 458) — ἀκολούθως Ra 28 p. 104[7] /III: 2/ **146**[11] /209/8/ **203** a[6] /c. 130/ — ἀξιοζηλώτως I.B.M. 925 b[21] /I m./ (alias non legitur; ἀξιοζήλωτος apud Plut. et Diosc. invenitur.) — ἀξιονείκως I.B.M. 928[12] (apud ecclesiast. legitur) — δυνατῶς **147**[4] /205/4/ (ap. Hdtm et Aeschin. occurrit) — ἐκτενῶς R.Ph. 22 p. 50, 24[4] **155**[18] (Apollon.) /III/ (Prienæ; inde ab Aristot. legitur); — ἐνδόξως C. 2882[5] **205** a[6, 8] /II p./ (apud Aristot., Prienæ, in Lycia occurrit; cfr Hauser p. 129) — ἐπιμελῶς **368**[21] /II—I/ (apud Plat. al. obv. Hippocr. -έως habet.) — εὐαρέστ[ως L.B. 223[20] /æt. imp./ (in Lycia occurrit); — εὐγενῶς **139**[34] /262/0/ (apud Eurip., in pap. Ptol. occurrit) — εὐθέως R.Ph. 25 p. 9[29] /a. 250/ (tit. Laodicæ) (Att.) — εὐνοικῶς I.B.M. 925 b[13] /I/ (Att.) — εὐσεβῶς **143**[13] /212/1/ Ab.B. 11 p. 50[12] /I/ I.B.M. 925 b[9] /I/ R.Ph. 26 p. 133[11, 80] B[14] /I/ R.Ph. 21 p. 43, 17[15] L.B. 226[4] (= C. 2886) εὐσε[βῶς R.Ph. 26 p. 134[36] /I/ εὐσεβ[ῶ]ς Ab.B. 11 p. 67[10]. — εὐτάκτως **145**[59] /200/199/ (apud Hippocr. Aeschyl. Aristoph., in LXX occurrit, præterea Ceæ /III/ Iasi; cfr Schlageter, Wortschatz p. 31) — καλοκἀγαθικῶς I.B.M. 925 b[8] /I/ (apud Plut. occurrit.) — καλῶς R.Ph. 25 p. 246[7] /295/81/ **143** B[64] /212/1/ (Trall.) **368**[5] /II—I/ I.B.M. 925 b[30] /I/ (εὖ R.Ph. 25 p. 126[13] /c. 246/ (epist. Seleuci) **148**[88] /c. 196/ **150**[114] /173/2/ **259**[8] /II p./) —

πρώτως Ab.B. 11 p. 65[3] /I p./ (inde ab Aristot. legitur; cfr Glaser p. 35, Phrynich. p. 366 (Rutherford.) —

σωφρόνως I.B.M. 925 b[21] /I/ (apud Attic. al. legitur) — φιλα[γάθως R.Ph. 26 p. 133 B[14] φιλαγάθως p. 134[27] /I/ — **155**[18] /II/ (Apolloniat.); quæ vox Teni, Mylasis, Prienæ, in Lycia, Sesti S.E.S. 1878 p. 21[68] occurrit. — φιλοδόξω(ς) **307**[5] /II: 1/ — ως I.B.M. 925 b[13] /I/ φιλο[δ]όξως R.Ph. 26 p. 133[12] /I/ φιλοδόξ[ως J.H.S. 6 p. 353, 105[4] (Prienæ, Mylasis, in Lycia occurrit). φιλοστόργως I.B.M. 925 b[10] /I/ (inde ab Aristot. legitur.) — φιλοτίμως R.Ph. 22 p. 50, 24[3] (cfr § 6, 1); φι/λ]οτείμως R.Ph. 23 p. 320, 36[2] /æt. imp./ (Att.)

b) ex participiis derivata κ[εχαρισ]μένω[ς Ra 28 p. 104[1] /III: 2/ (apud Plat. Aristoph. etc. occurrit) — πρεπόντως **368**[5] /II—I/ (apud Aeschyl. Plat. Pind. al. legitur) προσηκόντως **143**[12] /212/1/ (Att.; Bargyliis invenitur (I.Pr. 47[9]) cfr Crönert p. 240 sq.) καθηκόντως **368**[20] καθη[κόντως[22] /II—I/ (apud Polyb. Aristeam, al., Halicarnassi, in tit. Ptol. Prienæ (κ[α]θη[κόντως) occurrit; cfr præter l. l. Kälker, Leipz. Stud. 3 p. 298. — συμφερόντως **147**[4] /205/4/ **150**[18, 105]

/173/2/ συμφερό[ν]τως Ra 28 p. 104[1] συ[μφε]ρόντως p. 105[11] /III: 2/ (apud Plat. Isocr. etc. legitur.)

3. Hæc in κοινῆς tit. obvia sunt: a) ἐξῆς R.Ph. 43 p. 199[30] p. 201[23] p. 202[30] /III: 2/ Ab.B. 11 p. 28[16] /II: 1/ **369** a[4] /I: 2/ L.B. 224[9] (apogr. Boeckhii (C. 2888) ἑσης præbet; cfr § 43, 3) — ἐφεξῆς **141**[32] /c. 228/ **147**[74] /205/4/. Ion. ἐπεξῆς Ephesi G.D.I. 5599 /133/30/ occurrit.

b) παραχρῆμα **146**[39] /209/8/ **150**[50] /173/2/ **143**[29] /212/1/ **147**[12] /205/4/.

4. a) De εἶτεν /V + I/, de ἔπειτεν, ἔπειτα, de ἕνεκε(ν) -κα, cfr § 1, 2 b. De ἄχρι et μέχρι cfr § 51, 1 b, c. De πολλάκις, πλεονάκις, -κισχίλιοι etc. cfr 51, 1 d.

b) adv. in -θε(ν) terminata; in tit. dial. conscripto πρόσθεν præpositionis vice fungitur: πρόσθεν πυλέων **133**[25, 28] /V + I/. In tit. æol. πρόσθε τᾶς ὑμολογίας /IV/ πρόσθε τᾶς ἐκλησ[ίας invenimus; Cetera verba huc pertinentia, quæ omnia adverbii vice funguntur, in κοινῆς tit. obvia sunt: πατρόθεν **138**[28] /c. 282/ **143**[26] /212/1/ **146**[35] /209/8/ — ὄθεν **3**[41] /I/ (edict. propræt.) ὅ]θεν **274**[25] /217/8/ (epist. Macr. imp.) — ἔωθεν Sb.B. 04 p. 110, 456 a[9] /II/ — ἔνπροσθε L.B. 225[12] /æt. imp./

c) adv. in -τός terminata; in tit. dialecto conscripto ἐκτός idem quod πλήν significat: ἐκτὸς ὧν **133**[37] /V + I/; eiusmodi exempla etiam in lingua comm. reperiuntur; cfr Bl.Debr. p. 110 p. 129 sq. K.G. 1 p. 402 sq. qui usus e dial. Ion. fluxisse videtur; Hdts ἐκτὸς πέντε ἡμερέων, ἐκτός τῶν ἐωθότων νοημάτων habet; — κοινῆς ætate ἐκτός (adv.) in rationibus curatorum templi Ap.Did. obvium est: R.Ph. 43 p. 191[20, 26] /III: 2/ etc.; idem de ἐντός valet: R.Ph. 43 p. 191[22] I B[20, 22] /III: 2/ etc. —

κοινῆς æt. sunt αὖθις **344**[7] /242/4 p./ ἐν]θάδε **7** i /I/.

5. νυνί in his κοινῆς tit. exstat: **139**[7] /262/0/ (epist. Ptol.) — **141**[30] /c. 228/ (νῦν decies fere /inde a III s./ occurrit.) Forma -ι instructa raro in tit. comparet; cfr Schweizer p. 158.

§ 65. Adiectiva.

1. Adi. Ion. in -αιος desinentia; cfr Br.Gr.Gr. p. 212. ἰσῆα **133**[10] /V + I/ pro ἰσαῖα scriptum est; cfr Wilam. Sb.B. 04 p. 623 sq. Frænkel I.F. 40 p. 81 sq. Favre. (Danielsson Eranos 1914 p. 9 (ἠμ)ίσεα maluit.) ἐπ' ἰσαίῃι apud Callim. legitur. Huc

glossema Hesychii ἰσάα·μερίς, οἱ δὲ, ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα spectat. — De Ἑβδομαίοισι **133**[6] -σιν[21] /V + I/ cfr § 67, 5. — Ion. νόμαιος Chii /V/ occurrit, κοινῆς ætate Sami, Deli /III/ Magnesiæ /III, II/; cfr Vischer Rh.M. 22 p. 315, Favre, Schlageter, Wortschatz p. 57. — κοινῆς ætate Att. νόμιμον **138**[24] /c. 282/ Mileti reperimus.

2. ἐντεμένιος, quod non nisi Mileti et Prienæ occurrit, pro voce Ion. habendum est; cfr Th. Stein p. 117. Mileti θεῶν [ἐν]τεμενίων Ra 28 p. 106[4] /IV/ θεοῖς ἐντεμενίοις **159** /c. 300/ — ἐντεμενίων — θεῶν **204** a[7] /I p./ invenimus, Prienæ ἐντεμενίοις I.Pr. 123 /I/. — Etiam ἑῶιος pro voce Ion. habendum est. ἑῶιος, quod Mileti in κοινῆς tit. occurrit, (Sb.B. 04 p. 102 sq. /II/) cfr § 17, 1 a, apud Pherecyd. legitur (Jacoby, Fragm. 38 a) cfr Bechtel III p. 9; Hom. et Hdts ἠοῖος habent, quod Wack.Hom. p. 106 sq. pro forma Ion. habet.

ἐνθεμ[ε]λίων (θεῶν) **298**[5] /II p./; alibi non occurrit.

3. πᾶς et post vocalem et post consonam admittitur. Post vocalem hæc reperimus: πάντα Ab.B. 08 p. 20[3] /V/ πάντ' **133**[31] πάντα[38] /V + I/ — πάντων Ra 28 p. 106[3] /IV: 2/. In κοινῆς tit. /III: 1 — æt. Iulian. Ap./ πᾶς etc. (παντός, -τί, πάσης, πᾶσαν; πάντες, -ας, -α, -ων, πᾶσι(ν), πάσας) quinquies et vicies fere deprehendimus; (9 ex. tit. extern. tribuenda sunt.). — Post cons. πά[σα]ς Ab.B. 08 p. 21[7] πά[ν]τα[14] /V/ πάντες **133**[8] πᾶσαι[37] /V + I/ comparent. In κοινῆς tit. πᾶς etc. (πάσης, πᾶσαν, παντί; πάντες, -ας, -α, -ων, πασῶν, πᾶσι(ν), πάσας) quater et quadragies fere post cons. reperimus; /III: 1 — æt. Iul. Ap./ (6 ex. tit. extern. tribuenda sunt.)

ἅπας non nisi post cons. admittitur: ἅπαντα **137**[12] /a. 323/. κοινῆς æt. hæc sunt: ἁπάσης Ab.B. 11 p. 69[20] /III: 1/ ἅπασι **138**[3] ἁπάντωμ[21] /c. 282/ ἅπαντας **139**[44] -α[51] /262/0/ ἁπάντων **143**[24] B[57] (B Trallian. est) /212/1/ ἅπασι **146**[16] ἁπάντων[32, 39] B[68] ἅπασι[70] (B Mylas. est) /209/8/ ἅπαν **147**[61] /205/4/ ἅπασιν **145**[76] /200/199/ — ἅπαντα **144** B[11] (B ignotæ urbis est) /III/ — **148**[27] /c. 196/ **150**[34] /173/2/ -ας **307**[4] /II: 1/ **259**[6] /II p./ ἅπασαν **306**[10] /II: 1/ (epist. Eum.)

σύμπας in κοινῆς tit. obvium est: σύμπαντος I.B.M. 925 b[30] /I/ (voc. antecedit) συνπάσης **7** a[10] /I/ (cons. antecedit) τάς συνπ[b[4](?) σύμπας Magnesiæ semel, Prienæ semel, in Lycia quinquies vel sexies reperitur; cfr Nachmanson p. 142, Hauser, p. 98, Th. Stein p. 118, Lademann p. 107 sq. Hæc addo: σύνπαντος Ramsay p. 334, 12[3] σύνπαντι Lanckoronski II 188[1], 196[3] -τος 62, quæ in Phrygia et

in Pisidia obvia sunt. — Diels G.G.A. 1894 p. 297 sq. statuit, in libro, qui 'Αθηναίων πολιτεία inscribitur, ἅπας post consonam, πᾶς post vocalem adhibitum esse. Quæ regula titulorum testimoniis non comprobatur. Mileti, ut alibi, πᾶς et post consonam et post vocalem invenitur, Athenis, Prienæ, alibi, ἅπας etiam post vocalem occurrit; quod tamen rarius fit hiatus evitandi causa.

4. Adi. forma fem. carentia; exempla Milesia κοινῆς æt. sunt; a) adi. quæ modo genus triplex habent, modo duplex: τὴν ἑκούσιον **176**[1] /III p./ cfr K.Bl. 1 p. 537; πατρίους ἀρχάς Hermes 55 p. 177[7] /I/ πατρίου θεᾶς Ab.B. 11 p. 64[7, 22] /II—III p./ eadem forma Athenis occurrit; cfr Meisterhans p. 148; βορείου (παραστάδος) R.Ph. 43 p. 213[46] /II: 1/ (fem. -ειος Prienæ, ap. Soph. et Aristot. occurrit); νοτίωι (παραστάδι) R.Ph. 50 p. 67 c. 39[11] /II: 1/ (fem. -ος apud Aeschyl. legitur); μυχίου (παραστάδος) R.Ph. 29 p. 240[40, 62] /217/6/ R.Ph. 43 p. 188[85] /219/8/ p. 199[12, 30, 34] p. 200[54, 57] p. 202[32] /III: 2/ Hæc forma alibi, ut videtur, non occurrit. — ἰδίας **10**[19] /289/8/ (comm. Ion.) ἰδίαν **148**[56] /c. 196/ ἰδίαις **149**[41] /176/5/ -ας I.B.M. 925 b[22] -αι[25, 25] ἰδίαν **7** b[9] /I/, ἰδίαι, κατ' ἰδίαν (cfr § 64, 1 c.); ἰδίη apud Hdtm etc., in tit. Att. etc. invenimus, ἡ ἴδιος apud Plat. (Prot. 349 b), apud Aristot. (H.A.) — De σώας(?) σῶ(?) cfr § 55, 3 f.

b) adi. simplicia forma fem. carentia: 'Αντιόχεον στοάν **145**[29] /200/199/ ἐ]θίμοις ἡμέραις R.Ph. 23 p. 318, 34[10] ἐθί[μοις ἡμέραις p. 319, 35[2] /æt. imp./; ἔθιμος ante Diod. non occurrit. γενεσίῳ (ἡμέρᾳ) R.Ph. 23 p. 317[9] /æt. imp./

c) adi. composita: ἀκεραίους δόσεις **147**[45] /205/4/ — ἄκυρος ὠνή **33** e[8] δίκη c[12] /228/7/ ἄκυρον δόσιν **148**[45] /c. 196/ — ἀ]νεπίγραφος φιάλη H. p. 200[13] (C. 2853 b) /168/7/ ἀνεπίγραφος φιάλη p. 200[7] (C. 2853 ter) /167/6/ — ἀποτόμους μονομαχίας R.Ph. 23 p. 314, 31 b[12] /æt. imp./ — ἀπρυτανεύτους δίκας **147**[31] /205/4/ (alibi non occurrit) — αὐτόνομος πόλις **123**[3] /313/2/ **126**[24] /39/8/ — δικρότωι νηί H. p. 249[5] /I: 1/ — δικώλου μηχανῆς R.Ph. 22 p. 46, 23[9] /178/7?/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[35] /II: 1/ — ἐπιχρύσωι εἰκόνι Ab.B. 11 p. 50[10] /I/ — ἐπώνυμον ἡμέραν **306**[52] /II: 1/ (epist. Eum.) ἐπωνύμους ἀρχάς I.B.M. 921 b[3] /I: 2 p./ — εὐχαρίστου τιμῆς L.B. 223[22] — εὐφήμου προσαγορεύσεως Ab.B. p. 64[26] /II—III p./ — καρποφόρου Δήμητρος Ab.B. 11 p. 64[12, 25] /II—III p./ — τὴν πρόκριτον **176**[1] /III p./ — σύμψηφον γνώμην **37**[34] /223/2/ — τετρακώλου μηχανῆς

R.Ph. 22 p. 46, 23[8] /188/7?/ — φιλοσέβαστος βουλή **17**[4] /æt. Tr./ **229**[4] /æt. Tr./ **344**[2] /æt. imp./ etc.

Contra καταξίας **306**[24] /II: 1/ in epist. Eum. reperimus; eadem forma Magnesiæ, Pergami, in Lycia /II/ exstat. — Temporibus posterioribus etiam hæc adi. propriam femininam formam adsciscunt; cfr præterea Schweizer p. 158 sq. Th. Stein p. 117, Hauser p. 96 sq. Mayser p. 289 sq. Dieterich p. 178 sq. Hatzidakis p. 27, Schlageter p. 20 sq.

5. Comparatio adiectivorum; de κοινῆς usu cfr l. l. (4) Bl.Debr. p. 35, Reinhold p. 60 sq. Crönert p. 188 sq.

a) Comparativorum in **-ison-* (vel **-ios-*) desinentium hæc exstant exempla: ἄ]μεινον **178**[4] /VII/VI/ πλῆον **133**[23] /V + I/ — πλέω Ra 28 p. 106[2] /IV: 2/; cfr § 60, 2 c; hæc κοινῆς æt. sunt: πλεῖον, πλείονα, πλέον, πλείω etc. (cfr § 60, 2 c) [λ]ῷ̣ι̣[ον] **33** f[6] iuxta λῷ̣ον[12], quod in oraculo exstat /228/7/ ἄμεινον **37**[87] /223/2/ **145**[40, 46] /200/199/ **150**[17] /173/2/ ἄ]μεινον **33** f[6] /228/7/ μᾶλλον **306**[49] /II: 1/ (epist. Eum.) **141**[45] /228/ ἔλασσον **147**[23] **145**[66] /200/199/ ἐλάσω **203** a[4] /c. 130/ ἧσσον **147**[27] /205/4/ **134**[29] /I p./.

b) Superlativum. De ἀξιοτάτου /II p./ cfr § 8, 3. ἔσχατον **147**[13] /205/4/ adverbium est.

Superlativorum in -ιστο- desinentium, quæ non nisi in κοινῆς tit. occurrunt, hæc exstant exempla: ἀρίστην **145**[3] ἄριστα[38] /200/199/ -ον **369** a[8] /I: 2/ — κάλλιστα **145**[7] -ον[70] /200/199/ καλλίστωγ I.B.M. 925 b[15] κάλλιστα[24] καλλίστης[31] /I/ — καλλίστας **306**[6] /II: 1/ (epist. Eum.) — κράτιστον Ra 28 p. 110[1] p. 111[1] /æt. imp./ κρατίστη Ab.B. 11 p. 70 III[4] /II p./ — μάλιστα **139**[11] /262/60/ (epist. Ptol.) — μεγίστοις R.Ph. 25 p. 126[15] /c. 246/ (epist. Seleuci) — μεγίστας Sb.B. 05 p. 981[41] /III—II/ -αις R.Ph. 23 p. 149, 29[17] /I: 1 p./ μέγιστον **20**[4] /II p./ — πλείστων **149**[41] /176/5/ — τάχιστα **33** f[3] /228/7/ — ὑψίστου Sb.B. 04 p. 87,2[4] /II p./.

§ 66. Pronomina.

1. Pron. personalia. a) ἐγώ. Formæ encliticæ et in tit. dial. conscriptis et in κοινῆς tit. inveniuntur: μ' Jb.B. 06 Beibl. p. 12 Εὔδημός με I.B.M. 932 /VII/VI/ Τίμανδρός με Ab.B. 11 p. 40 /VII/VI/ — ὅπως με **145**[45] /200/199/ καί μοι **149**[60] /176/5/ **150**[114] /173/2/ συνέμειξέ μοι **306**[3] /II: 1/ (epist. Eum.) μήμης μου Ab.B. 11 p. 67[12] πατρός μου[14] μάμμης μου[14] /2/1/.

ἡμέων, -έας Iones usi sunt; cfr Smyth p. 440 sq. Mileti hæc occurrunt: ἡμέας G.D.I. 5508 /VII/VI/ — ἡμέων **135**[35] -έας[25] /a. 323/. Inde ab initio III s. formæ Att. occurrunt: ἡμῶμ **138**[5] -ᾶς[7, 8] /c. 282/ etc. ἡμῶν Chii G.D.I. 5655[10] /333/ obvium est.

b) σύ. In κοινῆς tit. δῖται σου Ab.B. 11 p. 64[10] προφήτης σου[18] /II—III p./ reperimus. Pro ὑμῖν ὑμεῖν **274**[28] /epist. Macr. imp./ **360**[14] (ep. Pæti) /I p./ scriptum est.

2. Pron. reflexiva; cfr Smyth p. 449 sq. Bredow p. 199 sq. ἑωυτῦ Mileti **133**[44] /V + I/ exstat, ἑουτῶν Prienæ G.D.I. 5588[4] /IV/ ἑωυ- his exceptis non nisi apud scriptores occurrit. De Ion. ἐᾰυτ- cfr § 21, 1, Favre, Bechtel III p. 165 sq. Utrum ἑαοτῶν **135**[23] /a. 323/ Att. an Ion. forma sit, diiudicari non potest; cfr § 21, 1.

In κοινῆς tit. ἑαυτ- comparet, quod sine dubio pro ἑᾱυτ- Att. habendum est; ἑαυτ- etc. in tit. his deprehendimus: **146**[19] /209/8/ **150**[122, 58, 61, 83] /173/2/ Ab.B. 11 p. 28[31] /II: 1/ **307**[13] /II: 1/ **368**[8] /II—I/ **203** b[12, 26] /c. 130/ **168**[3] /II—I/ **367**[4] /II—I/ **167**[5] **169**[4] /II—I/ **249**[2, 4] /c. 100/ **173**[7] /c. 67/ I.B.M. 925 b[18, 35] /I m./ Ab.B. 11 p. 67[16] /2/1/ Sb.B. 04 p. 87, 1[7] /II p./ Ab.B. 11 p. 70 III[5] /II: 2 p./ **261**[6, 13] /II p./ **176**[16] /III p./ R.Ph. 23 p. 320[4] /æt. imp./ Ra 28 p. 110[7] p. 111[5] /æt. imp./ L.B. 220[1] /æt. imp./ B.C.H. 1 p. 288, 64[8] /æt. imp./

Att. αὑτ- Chii B.C.H. 37 p. 195[2] /IV: 1/, Smyrnæ /p. 300/ deprehenditur; cfr G.D.I. Ind. p. 941. Mileti αὑτ- inde ab initio III s. occurrit: αὑτο[ῦ R.Ph. 24 p. 246[6] -οῦ[13] -ήν[22] /295/81/ -ῆι **10**[23] /289/8/ (comm. Ion.) -όγ **138**[3] /c. 282/ -όμ **139**[35, 39, 43] /262/60/ -οῦ **37**[6] -ο̣[ῦ[7] /223/2/ -άς **143**[2] -ῶι[14] -ούς[34] -ῶν B[52] (B Trallian. est) /212/1/ -όν **12**[4] /a. 200/ -ῶν **147**[9] /205/4/ -οῦ **145**[2, 5, 40] -ούς[16] -ῶν[57] /200/199/ -ῶν **148**[34, 43] /c. 196/ **150**[46] -ούς **150**[12] /173/2/ -ῆς **247** /c. 150/ -οῦ **151**[2] /II/ R.Ph. 44 p. 57[2] /II: 1/ -όν **166**[4] /II—I/ **168**[6] iuxta ἑαυτοῦ[3] /II—I/ αὑτούς **368**[22] /II—I/ -όν **331**[4] /II—I/ α̣ὑ̣τ̣[όν] **332**[4] /II—I/ αὑτόν Ab.B. 11 p. 70 II[5] /I/ -οῖς **3**[52] (edict. propræt.) /56/0/ -οῦ H. p. 261 /I/ R.Ph. 21 p. 41, 11[9, 13] /p. 10/1/ -ούς R.Ph. 23, p. 149, 29[21] -οῖ[ς[8] /I: 1 p./; accedit ἄτοῦ **7** b[7] /I/ cfr § 21, 2. In universum ἑαυτ- in lingua comm. prævalet; αὑτ- a II vel I s. obsolescere incipit; cfr Th. Stein p. 119, Schlageter p. 21, Hauser p. 100 sq. Mayser p. 303 sq. Bl.Debr. p. 38 sq. Mileti αὑτ- III s. prævalet, fine autem s. II ἑαυτ- prævalere incipit; post I p. Chr. n. s. αὑτ- non occurrit.

ἐμαυτόν **306**[8] /II: 1/ in epist. Eum. obvium est. In tit. Miles.

ἑαυτο- vice ἐμαυτο-, σεαυτο- pronominum non fungitur; cfr Schweizer p. 161, Nachmanson p. 144, Kälker, Leipz. Stud. 3 p. 277, Hatzidakis p. 189 sq. Dieterich p. 193.

De ἴδιος /II p. III p./ cfr 9.

3. ἀλληλο- κοινῆς temporibus a pron. reflex. submoveri coeptum est; cfr Th. Stein p. 120. Mileti ἀλληλο- non nisi IV s. obvium est: ἀλλήλοις **142**[15] /c. 323/.

4. Pronom. demonstrativa; a) ὅδε: οἵδε ᾐσύμνησαν **122**[1] /VI+IV/ τάδε ἀνέθεσαν I.B.M. 930[1] /VII/VI/, ἐτέθη **133**[5] /V+I/ τάδε πάτρια **136**[1] /a. 323/ τάδε ὡμολόγησαν **137**[2] /a. 323/ οἵδε ᾑρέθησαν **135**[37] /a. 323/ οἵδε - - ᾐσύμνησαν **123**[1] /313/2/. κοινῆς æt. hæc sunt: οἵδε ἐπηγγείλαντο **138**[42] οἵδε ἐδάνεισαγ[68] [οἵ]δε ἐδάνεισαν[83] /c. 282/ [κ]ατ[ά] τάδε διηρέ̣[θ]η **35** /228/7/ τοῖσδε ἐδόθη **180**[2] /224/3/ τάδε ἀ[νετέθη Ab.B. 11 p. 62[15] /III: 2/ ἐπὶ τοῖσδε συνελύθησαν **148**[2] /c. 196/ οἵδε ἐγένοντο **50**[2] /228/7/ **41**[2] /226/5/ **45**[1] /216/5/ **46**[2] /208 /5/ **51**[2] /201/0/ **52**[1] /198/7/ **54**[1] /194/3/ **49**[2] /188/7/ **57**[3] /II: 2/ **48**[5] c. 130?/ **47**[1] /II—I/ ο[ἵδε] ἐγ. **55**[2] /171/0/ οἵδε ᾑ-(ᾐ-)σύμνησαν **125**[1] /89/8/ **126**[1] /53/2/ **127**[1] /17/6/ οἵδε ᾐφήβευσαν I.B.M. 924 b[9] R.Ph. 20 p. 97, 3[3] /I/ (ἐφ-) I.B.M. 925 c[4] /I/ Præter hæc τάδε (ἀνέθηκαν, ἀνετέθη) undecies fere in tab. donor. Ap.Did. /288—I: 1/ deprehendimus (H. p. 195 sq.) — Figuram ὅδε ὁ + subst. in his tit. κοινῆς æt. invenimus: τόδε τὸ ψ. Ab.B. 11 p. 69[21, 26] /III: 1/ **146**[41] /209/8/ τῶιδε τῶι ψ. **147**[24] τόδε τὸ ψ.[76] /205/4/ τῶιδε τῶι τ. Sb.B. 05 p. 981[9] (III—II) τῆιδε τῆι σ. **149**[64] /176/5/ τοῦδε τοῦ ψ. **134**[23] /I p./ Accedit τήνδε (τὴν) συνθήκην **150**[65] /173/2/; τήν neglegentia prætermissum est. — In κοινῆς tit. συνθήκην τῆνδε **150**[25] /173/2/ νόμον — τόνδε **204** a[9] /I p./ reperimus. — His in exemplis κοινῆς æt. articulus et substantivum ὅδε antecedunt: τὸ] — τόδε Ab.B. 08 p. 44[2] /III: 1/ τό — τόδε **139**[52] /262/60/ **141**[47] /c. 228/ **33** c[6] /228/7/ **147**[60] /205/4/ ὁ — ὅδε **145**[43–4] /200/199/ τὸν — τόνδε **149**[54] /176/5/ ὅδε igitur ætate imp. bis tantum /I p./ occurrit. — In formulis talibus, quales sunt τόδε τό + subst., τάδε λέγει, sim. ὅδε, quod κοινῆς ætate valde obsolescere coepit, in lingua comm. nonnumquam reperitur; cfr l. l. (2, 3).

b) Pronominis οὗτος formæ hæ exstant: τούτων **133**[10, 11, 19] (etiam in tit. κοινῆς æt. legitur) ταῦτα[27] (sæpe in tit. κοινῆς æt. legitur) τούτοισιν[5] -σι[22] (cfr § 55, 1) /V + 2/ Formæ hæ non nisi in κοινῆς tit. obviæ sunt: οὗτοι **138**[81] /c. 282/ etc. τούτου **61**[4, 7] /p. 300/ etc. τούτωι R.Ph. 29 p. 241[100] /217/6/ ταύτης **34** a[12] /228/7/ τοῦτο **146**[44]

/209/8/ etc. τούτοις R.Ph. 43 p. 190[17] /III: 2/ etc. — c) ἐκεῖνος non occurrit.

d) τό τοιοῦτον (a. cons.) Ab.B. 11 p. 64[9] /II—III p./ in κοινῆς tit. reperitur; cfr l. l. (2) Meisterhans p. 155, Crönert p. 195, Kälker Leipz. Stud. 3 p. 240.

e) τὸ αὐτόν (a. cons.) **3**[52] in edict. propræt. legitur; quæ forma in tit. Att. iam 409 deprehenditur; cfr l. l. (2, 3, 4 d.)

5. Pron. relativa. Apud script. Ion. τό, τῶν, τά, τάς etc. pro pronomine rel. sæpe occurrunt; cfr Bechtel III p. 259 sq. Thumb p. 357, Smyth p. 452 sq. In tit. Ion. vetustissimis nil nisi ὅς, ἥ, ὅ etc. reperimus.

Mileti nil nisi ὅς, ἥ, ὅ invenimus: ὅς **187**[3] ἐπ'ὧν[5, 8] /V/ ἣν **133**[9, 35] ὧν[37] (fem.) /V + I/ — ὅς Sb.B. 01 p. 911[14] /380/79/ ὅν Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/ ἣν **135**[3] οὕς[22, 26, 34] /a. 323/; a quo usu κοινῆς tit. non discrepant.

6. ὅστις etc. Mileti formæ hæ reperiuntur: ὅτι **133**[41] /V + I/ — αἵτινε[ς] **9** b[26] /391/87/ καθ'ὅθι Sb.B. 01 p. 911[6] /380/79/ **136**[10, 24] /a. 323/ καθ'ὅτ[ι] **137**[16] /a. 323/ καθ'ἅσσα **136**[6, 13] /a. 323/ (cfr § 40, 1); κοινῆς æt. hæc sunt: οἵτινες **138**[21] καθ'ὅτι[30] /c. 282/ καθ'ὅτι **139**[23] /262/60/ **141**[35, 46] /c. 228/ **147**[20, 71] /205/4/ οἵτινες **146** B[80] (B Mylas. est) /209/8/ **150**[85] /173/2/ αἵτινες **10**[13] /289/8/ ὅστις **145**[37] καθ'ὅτι[18, 23] /200/199/ **148**[34] /c. 196/ **149**[18, 25] /176/5/ **307**[7] /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[56, 59] /II: 1/ **7** b[13] ἥτις Sb.B. 04 p. 96[3] /II/ ἅτινα **7** b[22] /I/

καθ'ἅσσα Ephesi G.D.I. 5597[3] /287/81/ occurrit, ἅσσα apud script. Ion.; ἅττα Atticorum est; cfr Smyth p. 455 sq. Favre, Br.Gr.Gr. p. 164. ἅτινα, quod neque apud Ionas neque in tit. Att. obvium est, Mileti, Magnesiæ, /II p.; inc. æt./ in libr. Herculan. occurrit; cfr Meisterhans p. 156, Nachmanson p. 145 sq. Crönert p. 196.

In κοινῆς tit. hæc inveniuntur: ὁτωι[ο]ῦν **33** e[8] /228/7/ ὁτωιοῦν **148**[61] /c. 196/ (ὁτωι)οῦν? Ab.B. 11 p. 29[46] /II: 1/ — ἡιτινιοῦ[ν **148**[60] /c. 196/ ᾧτινιοῦν **134**[24] /I p./ — ὁτεωιῶν Amphipoli G.D.I. 5282[21] /357/6/ comparet, ὅτεο Erythris n. 60 B[25] /IV: 1/ ἀπ'ὅτ[εο] Halicarnassi 5726[18] /V m./ cfr Bechtel III p. 171, Favre, Schweizer p. 162, Mayser p. 310 sq. Tria formæ ὥιτινι exempla attulerunt Th. Stein p. 120 sq. Moulton Class. Rev. 18 p. 155. Dat. et gen. huius pronominis raro in tit. occurrunt.

Pron. indef. τισποτεοῦν **148**[47] /c. 196/ in κοινῆς tit. obvium est.

7. ὅσπερ. Mileti hæc reperiuntur: ἅπερ **133**[17, 18] κατ'ὅπερ[11, 17] /V + I/. — ἅπερ Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/. καθάπερ Ab.B. 08 p. 36[16]

/a. 250/ (tit. Laodicæ). — Halicarnassi G.D.I. 5726[43] κατ'ὅπερ, κατ' ἅπερ[19] /V m./ invenimus, ὅπερ Erythris /V/ ἅπερ Tei /III/ κατ'ἅπερ Prienæ /IV/, apud Hdtm; καθάπερ in regione Ion. inde a IV s. deprehendimus; cfr Favre.

8. Præterea mentione digna sunt ἕτερος, ἀμφότερος, ἑκάτερος; Mileti hæc exstant: ἕτερος **133**[26] /V + I/, in κοινῆς tit. ἑτέρωι **145**[45] -αν[85] /200/199/ ἕτερον **147**[72] /205/4/ ἑτέρων **148**[43, 47] ἑτέραμ[48] /c. 196/ ἑτέρῳ **134**[19] -αν[39] /I p./

ἀμφοτέρ[ο]ις **9** b[21] /391/87/, in κοινῆς tit. ἀμφοτέραις **143**[43] B[68] (B Trallian. est) /212/1/ -ων **146**[10] -αις[55] B[78, 86, 64] -ων[89] (B Mylas. est) /209/8/ -αι[ς] **148**[39] /c. 196/ -αις **150**[105] /173/2/ -ας R.Ph. 19 p. 131[9] /I p./

ἑκάτερος non nisi in κοινῆς tit. comparet: ἑκατέρων **146**[13] /209/8/ ἑκατέρους **148**[33] [ἑκ]ατέ[ρ]αις[55] ἑκα[τέ]ραι[57] /c. 196/ ἑκατέροις **150**[36, 64] -αι[89] -ας[96] ἑκάτερον[86, 118] /173/2/ -[οι **203** b[27] -τέραι a[35] /c. 130/. — Prienæ et in pap. Ptol. hæc tria invenimus, in Lycia ἀμφότερος, in N.T. ἕτερος, ἀμφότερος; cfr Hauser p. 102, Bl.Debr. p. 38 sq.

9. τὸν ἴδιον εὐε(ρ)γέτην **268**[7] /242—4/ τὸν ἴδιον εὐεργέτην Sb.B. 04 p. 87, 2[6], 1[6] /II p./ τὸν ἴδιον κύριον C. 2887[8] /æt. imp./ cfr Dieterich p. 195 sq. Mayser p. 310.

10. ἄλλο a III: 1 s. (**32**[2]) comparet; (etiam ante voc.)

§ 67. Numeralia.

Cfr Meisterhans p. 157 sq. Schweizer p. 163 sq. Nachmanson p. 146 sq. Th. Stein p. 121 sq. Hauser p. 102 sq. Mayser p. 312 sq.

1. δύο et nom. et acc. est: δύ[ο **31** a[1] δύο[2] /VI: 2/ Ab.B. 08 p. 21[11] /V/ **133**[21, 25] /V + I/, in κοινῆς tit. **148**[53] /c. 196/ etc. **134**[37] /I p./ etc. In κοινῆς tit. gen. (ἐκ) δύο R.Ph. 21 p. 39, 9[6] dat. δυσί[9]; δυσίν C. 2881[17, 18] /æt. imp./ invenimus. Dat. δύο Chii G.D.I. n. 52[14] /IV/ Erythris n. 61[8] /IV?/ occurrit, gen. δυῶν Chii 5653 d[9, 14] /V/; ἡ κοινή gen. δύο, dat. δύο vel δυσί(ν) plerumque utitur; cfr Bl.Debr. p. 38.

τρία **133**[19, 38] /V + I/ in tit. dial. conscripto comparet, μίαν Ra 28 p. 106[3] IV s.; hæc κοινῆς æt. sunt: τρεῖς R.Ph. 24 p. 246[44] /295/81/ **138**[82] /c. 282/ τρεῖς **33** d[5] /228/7/ τρεῖς Ab.B. 11 p. 62[6] /224/3/ R.Ph. 43 p. 191[9] /III: 2/ τρία **138**[81] /c. 282/ τριῶν **203** a[4]

/c. 130/ Mél. Weil p. 148[4] /I p./ C. 2880[6] /æt. imp./ etc. — τρισίν R.Ph. 25 p. 9[17] /a. 250/ (tit. Laod.) etc.

De τέσσερες -αρες cfr § 1, 2; notanda est forma dat. τεσσεράσιν **150**[98] /173/2/, quæ alias, ut videtur, non legitur.

De ἕχξ cfr § 43, 3.

2. In compositis πεντα-, ἑξα- inesse videmus; quæ forma ad similitudinem τετρα- sim. ficta est; cfr Br.Gr.Gr. p. 250. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: πεντάποδα R.Ph. 43 p. 191 sq.[7, 10, 19, 21, 22, 23, 23, 36, 37] -ας[29, 35] -α(ς)[31] ἑξάποδα[10, 17, 20, 24, 33, 35, 36] -ας[29, 35] -α⟨ς⟩[30] /III: 2/; de ἑξάμηνος /II, I, I p./ cfr § 55, 6 b. πεντα- ἑξα- orig. Ionicæ sunt. Ante vocalem α demptum est: πενθετηρικῶι **145**[70] /200/199/ πενθημιποδίων R.Ph. 29 p. 241[106] p. 244[87] /217/6/ R.Ph. 43 p. 202[28] [πεν]θημιποδίων[51] πε]νθημιποδίων p. 186[22] πενθημι[ποδίων p. 191[7] /III: 2/.

Ion. πενταετ- Pergami, Magnesiæ in tit. extern., in Lycia, Thymbris al. obvium est, Att. πεντετ. tit. Prien. præbent; cfr Schlageter p. 22, Phryn. p. 489 p. 490 (Rutherford); πενταετ- Laginis B.C.H. 44 p. 87, 19[1] /æt. imp./ p. 91, 21[2], 22[2] p. 98, 40[2, 8] p. 99, 43, 45, 47 p. 100, 54, in Pamphylia Lanckoronski I 35[7] in Pisidia Lanck. II 247[6] in Lycia HeberdeyKalinka II 62[7], 65[10], in Bithynia Perrot 2[3] occurrit.

τετ[ρ]άετα Sb.B. 04 p. 83[6] /II p./ κοινῆς ætate comparet. Athenis τετραετίας occurrit.

De ἐνέωρα cfr § 64, 1 d.

ἐνακισχίλιαι H. p. 196[57] in indice Seleuci obvium est; Plato ἐνακισ- habet, Hdts εἰνακισ-; ἐννεακισ- apud Diod. et Ael. legitur.

3. 11 etc. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt. Mileti, ut in lingua comm. plerumque, in lingua neogr. semper, numerus maior numerum minorem καί non interposito sequitur; cfr Hatzidakis p. 160 sq. Thumb, Hell. p. 81 sq. Bl.Debr. p. 38. δέκων δυῶν Chii G.D.I. 5653 d[13] /V/ occurrit; Iasi 5515 δεκαδύο[32] δεκαέξ[45] /c. 353/ deprehendimus.

Mileti δώδεκα H. p. 196[62] /288/7/ C. 2869[7] /I p./ -[α R.Ph. 43 p. 202[60] /III: 2/ ἕνδεκα R.Ph. 29 p. 241[74, 103] /217/6/ comparent; præter hæc nil nisi δεκαδύο etc. reperimus: δεκαδύο **138**[87] /c. 282/ **150**[98] /173/2/ C. 2880[13] /æt. imp./ δεκαδύω **204** b[12] /I p./ (de ω pro o posito cfr § 8, 3) δεκα[τρεῖς R.Ph. 23 p. 3[20] /180/79/ ἑκατὸν δεκατρεῖς H. p. 196[37] /288/7/ (index Seleuci) δεκατέσσερες (cfr § 1, 2) δεκαπέντε R.Ph. 23 p. 3, 24[29] /180/79/ διακόσ[ια]ι δεκαπέντε

H. p. 199[9] /281/79/ δεκαέξ Mich. 31[70] /c. 140/ Milet I: 3 p. 409[2] /7/ τρι[ακόσι]αι δεκαοκτώ H. p. 196[40] (ind. Seleuci) /288/7/ etc. — εἴκοσι τριῶν C. 2880[6] /æt. imp./ εἰκοσιοκτώ R.Ph. 43 p. 192[33] /III: 2/ ἑξήκοντα δύο H. p. 206, 5[13] /177/6/ ἑβδομήκοντα πέντε **138**[26] /c. 282/ etc. — διακ[όσιαι] τεσσεράκοντα ἑπ[τά H. p. 195[32] χίλιαι ὀγδοήκοντα ὀκτώ[51] τρισχίλιαι διακόσιαι τεσσεράκοντα ὀκτώ[52] (ind. Seleuci) /288/7/ χιλίας τετρακοσίας ἐνενήκοντα p. 202[12] /178/7/ etc. — μίλια δύο (= milia passuum) R.Ph. 26 p. 133[27] /I/.

4. Ordinalia. ἕκτη (οἶνο) **31** a[10] /VI: 2/ sextam partem metretæ(?) significat. — De ὀγδῶι **133**[6] /V + I/ cfr § 27, 3 d. — Præter hæc δωδεκάτηι **31** a[3] δω]δεκάτ[η]ι b /VI/ invenimus; δώδεκα Thasi /V/, δυωδεκατ- Myconi /III/ obvium est; cfr Smyth p. 458 sq. Utraque igitur forma dial. Ionicæ propria est.

In κοινῆς tit. hæc exstant: ἑνδέκατον R.Ph. 29 p. 240[43] p. 239[28] /217/6/ἑνδεκάτηι **203** b[19] /c. 130/ δωδέκατον R.Ph. 29 p. 239[28] p. 240[51] /217/6/ δωδεκάτωι R.Ph. 43 p. 190[19] /III: 2/ -τῃ **203** a[32] /c. 130/ τρεισκαιδέκατον R.Ph. 29 p. 240[37] /217/6/; τεσσαρεσκαιδέκατος (cfr § 1, 2); πεντεκαιδέκατον R.Ph. 29 p. 240[38] p. 239[29] ἑκκαιδέκα[τον p. 240[38] etc. ἑ]πτακαιδέκατον[45] ὀκτωκαιδέκατον[30] /217/6/ ὀκτωκαιδεκάτῃ **203** a[38] /c. 130/ ἐν]νεακαιδέκατον R.Ph. 29 p. 240[53] /217/6/ etc. — Athenis τρίτος καὶ δέκατος etc. usque ad 31 fere annum sola forma est. τρίτος καὶ δέκατος etc. Deli /III/ iuxta τρεισκαιδέκατος etc. deprehendimus. Contra Pergami, Magnesiæ, Prienæ, in pap. Ptol. — pap. litterar. exceptis — al. nil nisi τρεισκαιδέκατος etc. invenimus. Apud Hdtm τεσσερεσκαιδεκάτη, ἑκκαιδέκατον comparent. Itaque recte statuit Schweizer τρεισκαιδέκατος etc. orig. Ionicæ esse. ἑπ[τακαι]δεκάτηι Chii G.D.I. 5661[24] /IV/ exstat, τεσσερεσκαιδεκάτης Sinopæ 5534[11] /III/ recentiora prætermitto; cfr Schlageter l. c. Bredow p. 279.

Etiam hæc adnotanda sunt: ἕνα καὶ εἰκοστόν R.Ph. 29 p. 240[31] ἕνα κα[ὶ εἰκοστόν[46] /217/6/ ἕνα κ]αὶ εἰκοστόν R.Ph. 43 p. 187[51] /219/8/ ἕνα καὶ εἰκοστόν p. 199[28] p. 200[40] /III: 2/ — ἕν]α ἐπὶ τοῖς εἴκοσ[ι R.Ph. 29 p. 242[14] ἕνα ἐπὶ τοῖς [τεσσαράκοντα p. 243[19, 55] ἕνα ἐπὶ τοῖς τριάκοντα[53] /217/6/ ἕνα ἐπὶ τοῖς εἴκοσι R.Ph. 43 p. 187[36] /219/8/ p. 200[49] ἕνα] ἐπὶ τοῖς τεσσαράκοντα p. 201[5] /III: 2/ ἕνα ἐ]πὶ τοῖς εἴκοσι p. 205 B[6] /200/199/ (iuxta δεύτερον καὶ εἰκοστόν p. 199[29] etc.) Cfr Smyth p. 459, K.Bl. 1 p. 627 p. 630, Dieterich p. 188.

5. Nomina; a) substantiva; τετράς quartum diem significat: τετράδι ἐπὶ δέκα **31** a[9] τετρά[δι b /VI: 2/; κοινῆς ætate τετράδι ἱστα-

μένου Ab.B. 08 p. 22[11] /III: 1/ τετράδι ἀγ[ομ]ένου **139**[18] /262/60/ invenimus. τετράς Eretriæ /341/0/ Magnesiæ /III: 2/ Prienæ, Athenis al. occurrit; cfr Favre. — κοινῆς ætate εἰκάδος **146**[34] /209/8/ obvium est; εἰκάς, quod vicesimum mensis diem significat, Amorgi /IV/ Prienæ, Athenis, al. occurrit.

τριακάσιγ **136**[13] /a. 323/ (Ionice τριη-) ad sacra tricesimo die post funus facta spectare videtur; cfr Rehm ad tit.; quæ vis nomini τριηκόστ[ια Ceæ 5398[20] /V/ obvio subiecta est. Contra τρια-[κά]δ[ος R.Ph. 43 p. 212[1] /II: 1/ tricesimum mensis diem significat.

πεμπάς **133**[39] -άδος[9, 35] /V + I/ pars victimæ videtur esse.

b) adi. Ἑβδομαίοισι **133**[6] -σιν[21] /V + I/ ad sacra quædam spectare videtur; septimus enim mensis dies Apolloni sacer erat; cfr Favre, Bilabel p. 73 sq. Ἑβδομαίων (plur. gen.) Chii G.D.I. n. 50 b[4] /c. 600/ exstat.

διφάσιᾳ **31** a[2] /VI: 2/ hoc excepto non nisi apud Hdtm occurrit; vox igitur Ionica est; cfr Bechtel III p. 160. — In κοινῆς tit. hæc occurrunt: διπλάσιον **147**[39] /209/8/ -α **145**[19] /200/199/ δισσήν R.Ph. 45 p. 46[11] /I/; apud Hdtm διπλήσιος legitur cfr Favre, Br.Gr.Gr. p. 255; Attici διττός (et διπλάσιος) habent.

§ 68. Terminationes verborum.

Cfr Meisterhans p. 165—9, 188—91, Th. Stein p. 123 sq. Mayser p. 320 sq. Hauser p. 104.

1. Activum; a) indicativus; 3 pers. sing. præs. διδοῖ **133**[19, 20] /V + I/ Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/ analogia verborum in -ω exeuntium orta est. ἀποδιδοῖ Sami /IV/ invenimus, ἀποδιδῶι Ephesi Ephesos II 2[3] (= -δοῖ) /III: 1/; alia eiusmodi apud script. Ionicos, Eretriæ /IV/ Oropi /V—IV; IV/ Olynthi /IV/ Sami /IV/ reperiuntur, cfr Smyth p. 574 sq. Bechtel III p. 178 sq. G.D.I. Ind. p. 947; cfr etiam § 27, 3 e.

In κοινῆς tit. ὀμνύω **145**[44] /200/199/ **148**[82] /c. 196/ -ειν **139**[47] /262/60/ exstant; cfr § 70, 2.

De -ōσι(ν), -ουσι(ν) cfr § 20, 2.

De -ᾱι, -ᾳ in 3 pers. sing. verborum in -άω exeuntium obviis cfr § 15, 1.

Imperfectum; 3 pers. plur. etiam κοινῆς ætate in -ον desinit: ἔνεμον **143**[20] διετέλουν B[47] (B Trallian. est) /212/1/ ἔνεμον **146**[27]

/209/8/ ἠξίουν **150**[15] /173/2/ ἐπροφή]τευον R.Ph. 45 p. 46[5] /60/; ἤμελλο[ν **3**[10] /I m./ (epist. propræt.) fortasse recte suppletum est.

Aoristus in -κα desinens; 3 pers. plur. in tit. dial. conscriptis in -σαν desinit: ἀνέθεσαν **129**[5] /VII/VI/ G.D.I. n. 34[3] /VII/VI/ I.B.M. 930[1] /VII/VI/ ἀνέ]θεσαν 931 /VII/VI/ — ἔδοσαν **9** b[26] /391/87/ — Accedit ἀνέθεσαν **7** b[24] /I/ in κοινῆς tit. obvium. — ἀνέθεσαν Ceæ G.D.I. 5397 /æt. arch./ comparet.

ἀνέθηκαν sim. Mileti in κοινῆς tit. /inde ab anno 288/7/ deprehendimus, cfr § 73, 4, ἀνέθεκαν Eretriæ G.D.I. 5303 /æt. arch./, ἀνέθηκαν Thasi 5484[2] /IV—III/, Naucrati 5757 /IV/ in tit. adesp.

ἀνέθεν G.D.I. 5510[1] /IV/ in tit. Miles. Delphis exarato obvium est. Dubium non est, quin hæc forma ex sermone Delphorum manaverit. Et in tit. et apud script. Ion. (Sim. Ceum prætermitto) nil nisi -σαν (-καν) reperimus. Propterea Bechtel III p. 209 p. 220 de hac forma falso iudicat.

Aor. thematicus; 3 pers. plur. κοινῆς ætate in -ον plerumque desinit; cfr § 73, 2. -σαν semel tantum occurrit: ἐτέμοσαν R.Ph. 43 p. 213[52] /II: 1/ -σαν, quod in tit. Att., Prienæ, in Lycia deest, Pergami, Magnesiæ, in pap. Ptol. in LXX, in N.T. al. occurrit; cfr Schweizer p. 166 sq. Nachmanson p. 148 sq. Bl.Debr. p. 49, Helbing p. 65 sq.

-αν terminatio in εἶπαν /III: 2; II/ ἰσήνικαν etc. /II/I/ obvia est. ἀνήνεν[καν H. p. 205, 4[6] /225/4/ dubia fide est; cfr § 73, 2.

Perfectum; in κοινῆς tit. 3 pers. plur. in -ασι(ν) plerumque desinit: μεθελῃλύθασιν R.Ph. 25 p. 9[8] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — τετιμήκασι **143**[4] /212/1/ ἀπεστάλκασι **146**[3] /209/8/ ἐστρατηγήκασιν **148**[60] συνμεμαχήκασιν[61] συνηργήκασιν[60] πεπράχασιν[62] /c. 196/ ὁμωμόκασιν **149**[65] /176/5/ γεγόνασιν **150**[39] ὠικήκασιν[57, 61] /173/2/;

-αν ter occurrit: ἀνενήνοχαν R. Ph. 43 p. 213[57] τέθεικαν[36] /II: 1/ τέθεικαν R.Ph. 50 p. 67 c. 39[59] /II: 1/. Hæc terminatio Athenis, Pergami, Prienæ, Magnesiæ, in Lycia deest; cfr præter iam l. l. Buresch Rh.M. 46 p. 193 sq. K.Bl. 2 p. 49.

b) Coniunctivus. Præsens: De -ῃι diphthongi fatis cfr § 16, 1 c; de forma τυγχάνει in tit. Laodicæ /a. 250/ obvia cfr § 16, 1 b.

Aoristus; coni. aor. in -σα desinentis ab origine brevi vocali thematica insignis erat; cfr Br.Gr.Gr. p. 383 sq. Hæc coniunctivi forma Chii /V/ Ephesi /V/ Tei /V: 1/ (Cumis /æt. arch./?) obvia est; accedit ἀλοῖ (< *ἀλόει) Chii /c. 600/ obvium. κατείπει Chii /V—IV/ obvium, ἐγβάλει Olbiæ /IV/ obvium ει analogia receperunt.

Cfr G.D.I. Ind. p. 945, Bechtel III p. 217, Schulze, Hermes 20 p. 491 sq. Mileti hæc occurrunt: κατ̣[ακτείν]ε̣ι **187**[3] κατα[κτ]ε̣ίν̄σ̄ιν[8] (iuxta ἔλθω̣ι̣ν[5] γένηται[7] λαφθέωσιν[8]) /V/ ἐξομόσει Sb.B. 01 p. 911[15] /380/79/ (iuxta ἐκγραφῆι). Contra παιωνίσωσιν **133**[8] /V + I/ invenimus. σπείσ̄σ̄ι **133**[6], quod Hoffmann G.D.I. l. c. pro coniunctivo habet, participium est; cfr § 27, 3 d.—Altera s. IV parte nil nisi forma vulgaris occurrit: ἀποδέξωσι **135**[23, 84] /a. 323/.

c) Optativus; exempla κοινῆς æt. sunt: προσνέμοι **145**[39] /200/199/. Præs. sing. verborum contractorum more Attico ad verborum in -μι exeuntium similitudinem formatum est: ἐφιο̣[ρκ]ο̣ί̣[η]ν **33** f[4] /228/7/ ἐφιορκοίην **149**[60] /176/5/ **150**[114] /173/2/ χειροτονοίη⟨ι⟩ **145**[37] /200/199/; cfr K.Bl. 2 p. 71 sq. — 3 pers. plur. semel occurrit: ὀρθοῖεν Sb.B. 05 p. 536; -οίησαν rara forma est; cfr K.Bl. l. c. Scriptores Ion. -έοιμι, -οῖμι, -ῶιμι etc. paucis exceptis usi sunt. ποιοῖ Tei G.D.I. 5632 a[2] iuxta ἀνωθεοίη[10] /c. 475/ invenitur; cfr Smyth p. 542 sq. Bechtel III p. 218, Wack. Hom. p. 14 sq.

d) Imperativus. 3 pers. plur. IV s. in -ντων desinit: ἐκπράξάντων Sb.B. 01 p. 911[18] /380/79/. In κοινῆς tit. nil nisi -τωσαν, quæ κοινῆς solita terminatio est, deprehendimus: ἐ]πιγραφέτωσαν R.Ph. 24 p. 246[25] /295/81/ ἔστωσαν **37**[66] ἐπικληρωσάτωσαν[63] /223/2/ ἐπικληρούτωσαν **143**[28] /212/1/ **146**[37] προσαγαγέτωσαν B[87] (B Mylas. est) /209/8/ ἔστωσαν **147**[35] γραφέτωσαν[45] /205/4/ εἰσαγγελάτωταν Ra 28 p. 104[5] /III: 2/ πεμπέτωσαν **145**[69] πομπευέτωσαν[72] διανειμάτωσαν[75] ὀμνύτωσαν[48] ὁρκισάτωσαν[43] /200/199/ ὀμνύτωσαν **148**[81] /c. 196/ ὁρκισάτωσαν **150**[107, 115] ἀποτεισάτωσαν[123] ἔστωσαν[123] /173/2/ θυέτωσαν **203** b[20, 25] a[34] διδότωσαν b[27] a[36, 40] θυ[έτ]ωσαν a[38] /c. 130/ διδέτωσαν **204** b[4] θυέτωσαν[7] -σα(ν)[2] /I p./. In regione Ion. -τωσαν inde a s. IV occurrit; cfr Handel p. 55 sq. Schlageter p. 23 sq.

2 pers. sing. in tit. Laodicæ occurrit: γράψον Ab.B. 08 p. 36[13] σύνταξον R.Ph. 25 p. 9[20] /a. 250/.

e) Infinitivus. De -ϵν, -ειν cfr § 12, 2. De ὀμνύειν /262/0/ cfr a, § 70, 2 h.

f) Participium. ι in -υῖα inhærens κοινῆς ætate servatum est; cfr § 14, 1. De ἀναδεδειχοίας **306**[64] (iuxta πεπραχυίας[67]) (epist. Eum.) /II: 1/ cfr § 14, 1. — ἑστεώς Ionum est, ἑστώς Atticorum; cfr Smyth p. 584; exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: ἐνεστῶτος **139**[19] /262/0/ -ῶ̣τι **147**[3] /205/4/ -ῶτ[ι Ab.B. 11 p. 28[23] /II: 1/ ἑστώς κοινῆς usitatior forma est; cfr § 72, 1—2, Handel p. 59. Contra ἐνεστηκότας **135**[17] /a. 323/ invenimus, quæ forma in regione Ion. iam mature

obvia est. ἐ]νεστηκότος enim Halicarnassi G.D.I. 5726[28] /a. 454/ occurrit.

2. Medium et passivum; a) præs. ind. 3 pers. plur. κιρνέαται **133**[11] /V + I/ forma Ion. est. Dial. enim Ionica -αται terminationi etiam post vocalem favet; ε ex talibus perfecti formis, quales sunt μεμνέαται sim. irrepsit. Hoc exemplo Miles. προτιθέαται, ἐπιστέαται, δυνέαται sim. apud Hdtm obvia corroborantur. Cfr præterea § 27, 1 a, Bechtel III p. 220 sq.

b) Aor. pass. De λαφθέωσιν **187**[8] /V/ σπεσθέωσι **133**[8] /V + I/ cfr § 27, 6 e.

c) Imperativus. 3 pers. plur. quæ non nisi in κοινῆς tit. occurrit, κοινῆς solitam formam (cfr 1 d) præbet: ποιείσθωσαν **143**[25] /212/1/ **146**[33] ποιησάσθωσαν B[88] (B Mylas. est) /209/8/ ἀπογραφέσθωσαν **150**[55] /173/2/.

§ 69. Augmentum et reduplicatio.

Cfr Meisterhans p. 169 sq. Schweizer p. 169 sq. Nachmanson p. 150 sq. Th. Stein p. 124 sq. Hauser p. 105 sq. Schlageter p. 24 sq. Mayser p. 329 sq. Bl.Debr. p. 40 sq.

1. Augm. syllabicum et redupl. syllabica (cfr Br.Gr.Gr. p. 306 sq.) in tit. Miles. dial. conscriptis suo loco semper occurrunt; cfr § 72—4. Ante Ϝ augm. syll. obvium est in ἔαδε **133**[40, 41] /V + I/; qua forma Hdts usus est; cfr Smyth p. 469 sq. De εἶπον, ἔπεν /æt. arch./ cfr § 73, 2.

Semel ἔμελλον **9** b[23] /391/87/ occurrit; ε etiam Hdts habet. In κοινῆς tit. ἐδυνήθην I.B.M. 921 b[4] /p. Chr. n./ — sed ἤμελλο[ν **3**[10] /I m./ (edict. propræt.) invenimus; cfr Bredow p. 289 sq. Smyth p. 465. κοινῆς ætate et ἐ- et ἠ- reperimus; cfr Helbing p. 71, Reinhold p. 63 sq. Crönert p. 202.

Aor. et imperf. verbi ἐργάζομαι ante κοινῆς ætatem non occurrunt. Augmentum η est: ἀπηργάσθη R.Ph. 22 p. 41, 22[8] /182/1/ p. 46, 23[13] /178/7?/ ἠργασάμεθα R.Ph. 43 p. 212[16, 18, 19] ἠργάσαντο[24, 27] p. 213[51] R.Ph. 50 p. 67 c. 39[52] /II: 1/. Reduplicatio III s. ει est, II autem s. η: εἰργ[ασμέν- R.Ph. 29 p. 239[21] /217/6/ εἰργασμέ[νοι R.Ph. 49 p. 6[25] /III: 2/ — συνηργήκασιν **148**[60] /c. 196/ ἠργασμένοι R.Ph. 43 p. 213[46, 60] /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[37] /II: 1/ ἠργασμένο[ι H. 2 p. 88[4] /II: 1/. — Tenendum est, η his temporibus clausum sonuisse, ει autem in ι abisse. Athe-

nis usque ad I fere s. (excepto uno IV s. ex.) augmentum η est, reduplicatio autem ει; cfr Lademann p. 124 sq. aor. ἐργ- in Lycia T.A.M. I 6[1] /IV: 2/ deprehendimus. Nil impedit, quin putemus ε idem quod ε̄ esse. Prienæ εἰργάζετο /I/ invenimus, Pergami εἰργασμ-, Deli εἰργασμ- /IV—II/; cfr præter l. l. Helbing p. 76. In Lycia augmentum η est; in tit. rec. æt. κατεργασμένον occurrit, quam formam Hauser auctoritati dial. Ionicæ falso tribuit. Satis enim constat, augm. temporale κοινῆς temporibus paulatim evanuisse; cfr Dieterich p. 209 sq. Necesse est, ἐργ- huc ducere. —

In tit. Miles. κοινῆς æt. ει in his verbis augmentum vel reduplicatio est: (quo modo ει in singulis verbis ortum sit, prætermitto.) παρείχετο Ab.B. 11 p. 68[6] /III: 1/ κατεῖχ[ον Mich. 31[53] /c. 140/ εἴληφα (cfr § 72, 2) εἰλημμένα **148**[65] /c. 196/; de εἰρημ- cfr § 72, 3 f; de εἶσθαι cfr § 72, 3 g; de εἰδοποιηθ- cfr § 74, 1 i; de ἐξείλοντο cfr § 73, 2; de εἶδεν cfr § 73, 2.

In tit. Miles. Olympiæ reperto κατεισχῆσθαι Mich. 31[63, 69] κατει[σχῆσθαι][66] /c. 140/ reperimus. Contra exstant ἐσχηκώς I.B.M. 925 b[20] /I/ παρέσχοντο **368**[22] /II—I/ ἀνέσχησθε **3**[42] /I m./ (edict. propræt.) παρεσχόμην **156**[5] (epist. Claud. imp.) ὑπέσχετο C. 2869[2] /p. Chr. n./ cfr § 73, 2. εἰσχ- ad εἴληφα sim. similitudinem fictum est; cfr Br.Gr.Gr. p. 306.

ἀφέσταλκα non nisi in epist. Seleuci H. p. 195 sq. /288/7/ occurrit; exempla iam allata sunt; cfr § 40, 2, § 47, 4. Præter hæc nil nisi ἔσταλκα occurrit: ἀπέσταλκεμ **138**[8] /c. 282/ ἐπεστά[λ]καμεν Ab.B. 08 p. 36[13] /c. 250/ (tit. Laodicæ) ἀπεστάλκασι **146**[3] /209/8/ ἀπέσταλκεν **307**[16] /II: 1/ ἀπεσταλμένων **148**[67] ἀπεσ]ταλμένοι[79] /c. 196/.

ἔρρωσ(σ)θε in tit. his invenimus H. p. 195[29] /288/7/ (epist. Seleuci) **139**[15] /262/0/ (epist. Ptol.) **306**[72] /II: 1/ (epist. Eum.) **3**[60] /I m./ (edict. propræt.) **360**[16] /I p./ (epist. Pæti).

Reduplicatio Attica. Exempla κοινῆς æt. sunt: προσενηνεγμένη R.Ph. 25 p. 9[13] καταρηρομένη p. 10[45] μετεληλύθασιν p. 9[8] /a. 250/ (tit. Laodicæ) ἀκηκοότες **306**[71] /II: 1/ (epist. Eum.) — ὁμωμόκασιν **149**[65] /176/5/ ἐξενηνεγμένοις Sb.B. 05 p. 981[19] /III—II/ ἀνενήνοχαν R.Ph. 43 p. 213[57] /II: 1/; προσήγαγεν H. p. 196[61] /288/7/]νηγάγομεν R.Ph. 50 p. 70[5] /II: 1/ κατήγ[α]γεν R.Ph. 25 p. 6[5] /II/ etc. cfr § 73, 2. Reduplicatio Attica posteriore ætate evanescere coepit; cfr Schmid, Att. 4 p. 602, Phrynich. p. 95 sq. (Rutherford).

Mileti non nisi in ἔκτημαι augmentum pro reduplicatione

positum invenimus: ἐνεκτημένων **149**[44] -οις[40] /176/5/ ἐκτημένων **150**[73] /173/2/ Contra κεκτημένων **150**[80] /173/2/ formam Att. exhibet. Quo iure Rehm κ]ε[κτημ]ένους **33** e[12] /228/7/ scripserit, non video. — κεκτημένος Zeleæ G.D.I. 5532[20] iuxta κατέκτηται[6] /c. 334/ occurrit, ἐκτῆσθαι Mylasis 5753 b[11] /361/0/. Ex exemplis Zeleæ inventis dilucide apparet, dissimilationem consonarum ad ἐκτη- procreandum nonnihil valuisse. ἐκτη- Pergami, Prienæ, in Lycia occurrit, συνεκτικότων, -ος Aphrodisiade, ἐφιλοτειμημένον Ariassi.

προπεφ[ητευκό]τος Ab.B. 11 p. 67[4] /2/1/ ad verborum cum προ- compositorum normam fictum est; Clem. Al. προπεφητεῦσθαι habet.

De verborum a Ϝ incipientium formis novatis cfr 2.

2. Augm. temporale. In tit. V et IV s. hæc invenimus: ἦσαν **133**[1] /V + I/ — **136**[7] /a. 323/ ἠισύμνησαν **122**[1] /VI: 2? + 335/3/ **123**[1] /313/2/ ἠιρέθησαν **135**[37] /a. 323/ ὠμολόγησαν **137**[3] /a. 323/ ἐπηινῆσθαι **142**[10] /c. 323/. Sed ex testimoniis IV s. vix licet de dial. Ion. iudicare; tamen monendum est, ηι ter apud Herodam obvium esse; cfr Bechtel p. 172 sq.

Cetera exempla κοινῆς æt. sunt; Augm. verborum ab α incipientium η est: ἀπηντ(η)κυῖαι **307**[9] /II: 1/ ἠκρατίκωσεν R.Ph. 20 p. 100, 4[8] /p. Chr. n./ ἠρχι[ερα]τευκυίας Inv. 1896, 56[6] etc. In verbis a Ϝα incipientibus forma novata occurrit: ὑπερανηλῶσθαι R.Ph. 50 p. 67 c. 39[60] ἀνηλωμέναι[51] /II: 1/ ἀνήλωται R.Ph. 43 p. 213[47, 57] /II: 1/. Eadem forma Athenis occurrit. —— Augm. verb. ab ε incip. η est: ἠδράσθη R.Ph. 22 p. 46, 23[10, 14] /178/7?/ π[α]ρήδρευ[εν R.Ph. 26 p. 132[3] παρήδρευεν p. 134[20] παρήδρευ[ε]ν[30] /I/ etc. — Augm. verb. ab *o* incip. ω est: ὠμολόγησαν **137**[3] /a. 323/ — ὠμολόγησαν **149**[2] /176/5/ ὤμοσαν **150**[123] /173/2/ etc. Accedit forma novata ὡρισμέναις **360**[10] /I p./ (epist. Pæti).

Augm. verb. ab αι inc. ηι est. De ηι, ει, η cfr § 16, 1 c. Exempla inde ab exeunte IV s. occurrunt. Quo modo αἱρέθη[σαν] Sb.B. 05 p. 982[45] /III—II/ explicandum sit, diiudicari non potest. Tit. enim Coi exaratus est. Quam ob rem hæc forma aut sermoni Coorum, quod verisimilius videtur esse, attribui potest, aut sermoni communi; κοινῆς enim temporibus augm. temporale evanescere coepit; cfr 1 (ἐργασμ-) — In verbis a Ϝοι incipientibus augm. analogia novatum est: κατωικηκόσιν **149**[26] /176/5/ ὠικήκασιν **150**[57, 61] /173/2/ — κατώκισα **155**[15] /II/ (Apolloniat.) ὠκισμένη **260**[1] /æt. Marc. Aur./ etc. —

Pro ηυ ex αυ orto ευ invenimus: εὐξῆσθαι **7** b[17] /I/; ευ Athenis I s. occurrit, Prienæ altera s. II parte; cfr § 21, 3.

[ε]ὐεργέτηκεν **142**[8] /c. 323/ sine dubio recte suppletum est. In κοινῆς tit. hæc occurrunt: εὐε(ρ)γετημένων **307**[9] /II: 1/ εὐδόκησαν Mich. 31[59] /c. 140/ — εὐχαρίστησε **3**[39] /I m./ (edict. propræt.) Verba ab ευ incipientia, εὔδω excepto, apud script. Ion. augmento non augentur; cfr Smyth p. 467, p. 469, Bechtel l. c. Weber p. 17. In lingua comm. verba ab ευ incipientia plerumque augmento aucta non sunt; Schlageter pauca III s. exempla ηυ præbentia attulit, nec non εὑρέθη Deli /364/ obvium.

ἠφήβευσαν R.Ph. 20 p. 93, 3[4] /I/ I.B.M. 924 b[9] /I/ iuxta ἐφήβευσαν 925 c[4] /I/ reperimus. ἐφηβευ- ad verborum cum ἐπί præp. compositorum similitudinem fictum est; formarum ἐφηβευ- et ἠφηβευ- exempla collegerunt Th. Stein l. c. Mayser l. c.

3. In κοινῆς tit. augmentum semel omissum est; ψηφίσθαι **134**[13] /I p./ (iuxta προεψήφισται[18] al.) pro errore non necessario habendum est. Eiusmodi enim exempla inde a II s. occurrunt; cfr Dieterich p. 209 sq. qui (p. 215) ψηφισμένον P.A.S. II 252[32] /æt. imp./ al. attulit. Cfr etiam Hatzidakis p. 67 sq.

4. Semel augmentum fines suos transiit: ὑπερανηλώματ[ος R.Ph. 50 p. 67 c 39[62] /II: 1/. Præter hoc nil nisi ἀνάλωμα etc. reperimus; (Ab.B. 08 p. 36[10] (tit. Laodicæ) /a. 250/ **141**[51] /c. 228/ **146** B[78] (B Mylas. est) /209/8/ **147**[59, 65] /205/4/ **145**[22] /200/199/ C. 2881[5, 9] /æt. imp./) cfr Crönert p. 286 sq. (ἀνήλωμα in pap. Ptol. /III, II, I/ Athenis /II/, in Lycia occurrit.)

§ 70. Præsens.

Cfr Schweizer p. 174 sq. Nachmanson p. 153 sq. Mayser p. 346 sq. Hauser p. 107 sq. Th. Stein p. 128 sq. Meisterhans p. 174 sq. Schlageter p. 26 sq.

1. Verba in -ω desinentia; a) Verba in -άω -ήω -ώω desinentia. In tit. dial. conscriptis et in tit. IV s. hæc occurrunt: αἰσυμνῶντος **133**[1] ἀμιλλῶνται[15] /V + I/ — ἐπαρᾶσθαι **136**[12] ἐπαρῶνται[14] φοιτᾶν[4] /a. 323/ ἰερᾶται Ra 28 p. 106[4] προιερᾶσθαι[6] /IV: 2/ quæ omnia cum exemplis Chii /600; V/ Tei /V: 1/ Erythris /V—IV/ inventis conspirant; cfr § 27, 1 c, d, G.D.I. Ind. p. 913 sq. Cod. scriptorum Ion. φοιτέοντες, φοιτῆν etc. iuxta προτιμῶν etc. præbent; cfr § 27, 1 c, d, Weber p. 17, Bechtel III p. 52. De ἀμφιτιμ⟨τ⟩ῆται Clazomenis /III/ obvio cfr § 27, 1 d. Tit. κοινῆς æt. ab usu titu-

lorum dial. conscript. non discrepant. Satis est infinitivi exempla adferre: ὁρᾶν **139**[4] /262/0/ (epist. Ptol.) τιμᾶν **143**[8] /212/1/ συναντᾶν Sb.B. 05 p. 982[43] /III—II/.

χρῆσθαι **133**[5] /V + I/ in tit. dial. conscripto occurrit, quæ forma etiam Ceæ /V/ deprehenditur; cfr § 27, 6 b. In κοινῆς tit. hæc invenimus: χρώμενος **10**[5] /289/8/ (comm. Ion.) -οι **143**[3] /212/1/ ἐπιχρῶν **7** b[9] κα]ταχρώμενος[13] /I/ — χρᾶσθαι H. p. 195[19] /288/7/ (epist. Seleuci); cfr Crönert p. 223, Schmidt p. 472 sq. Helbing p. 110, Viereck p. 59, Reinhold p. 84, quorum exemplis χράσθωσαν in Caria Benndorf-Niemann 131[5] obvium addo.

ζήω, ζώω non nisi in κοινῆς tit. reperimus: ζῆι **147**[18] ζώντων[73] /205/4/ ζῆν **145**[73] /200/199/.

b) Verba in -έω exeuntia. In tit. dial. conscriptis et in tit. s. IV hæc occurrunt: ἐποίεν I.B.M. 932 /VII/VI/ ἔχε (ἔχεν?) G.D.I. n. 34[4] /VII/VI/ ἀπ]ομυθέομ[αι **178**[1] /VII/VI/ ποιεν I.G.A. 489 /VI/ **187**[11] /V/ προσαιρεται **133**[7] ἀπολεῖ[6](?) (= ἀποπωλεῖ cfr § 27, 3 d) ἐπιδιαιρεν[33] ποιῶσιν[40] /V + I/ — ἐπεστάτει Sb.B. 01 p. 911[4] /380/79/ ἱεροποιῆι Ra 28 p. 106[6] /IV: 2/ ex quibus elucet ε + ε, ει, ηι apud Ionas coaluisse, ε + ο, ω autem non nisi p. voc. coaluisse; cfr § 27, 2 b—f.

Verba bisyllaba in -έω exeuntia ab usu Att. et Ion. non distant; duo exempla IV s. sunt, cetera autem κοινῆς æt.: ἐσπλέ͞οσι **135**[9] ἐκπλέ͞οσι[9] /a. 323/ — διαπλέοντας **150**[103] /173/2/ δεῖν R.Ph. 24 p. 246[11] /295/81/ **141**[33] /c. 228/ δεομένοις **37**[7] /223/2/ δεῖ **147**[22] /205/4/ Ab.B. 11 p. 28[43] /II: 1/ δεῖται **205** a[5] /II p./ δῖται Ab.B. 11 p. 64[10, 26] /II—III p./ πνεῖ Sb.B. 04 p. 107[5] ἐπιπνεῖ p. 110[7] /II/.

Verisimile est ἐπιμέλεσθαι **135**[15, 22, 35] /a. 323/ legendum esse. (Ed. -ε͞σθαι scripsit. ε͞ per (ε? et) ει scriptum est.) In κοινῆς tit. hæc exstant: [συν/επιμ]έλεσθ[αι R.Ph. 24 p. 246[21] /295/81/ (cfr Wilhelm Sb.W. 183 p. 55) — ἐπιμελόμενος **139**[3] /262/60/ (epist. Ptol.); — Thasi G.D.I. 5483 ἐπιμέλωνται[8] -εσθαι[7] invenimus /IV: 1/, ἐπιμέλεσθαι Iasi 5517[9] /IV/ Erythris 5689[19] /IV: 1/, ἐπιμελέσθων Myconi 5416[19] /c. 200/; ἐπιμέλομαι, quod apud Hdtm et Hippocr. legitur, forma Ion. est; cfr Smyth p. 534, Bechtel, III p. 183, Broschmann, Beitr. p. 38, Gomperz p. 134.

Contra hæc reperimus: ἐπιμελεῖσθ[αι] **141**[38] /c. 228/ ἐπιμελεῖσθαι **149**[17] /176/5/ συνεπιμελεῖσθαι **203** a[9, 16] /c. 130/.

c) Verba in -όω exeuntia. ἀνανεούμενοι **142**[3] /c. 323/ IV s. occurrit. Cetera κοινῆς æt. sunt: ἀξιοῦσιν **141**[12] ἀξιούμενα[30] ἐπικλη-

s. IV parte ἀσφάλειαν **135**[14] /a. 323/ comparet, quod linguæ comm. tribuendum est.

De Ion. ἱερῇ (Hdts ἱερείῃ habet, cfr Fritsch p. 12 sq.) cfr § 27, 6 c. Mileti hæc invenimus: ἱερῆι **31** a[7] /VI: 2/. — Sb.B. 01 p. 911[9] -ῆς[12] /380/79/. Inde ab initio s. III nil nisi forma Att. occurrit: ἱέρεια Ab.B. 08 p. 22[1] /III: 1/ etc. ἱερῇ etc. præterea Panticapæi G.D.I. 5562[1] /IV/ Prienæ I.Pr. 170, 172, 173 /IV—II/ G.D.I. 5584, Pari 5437[3] /II/ (n. 5441?) Ephesi 5604 /II p./ — cfr Plut. Magn. Moral. p. 795 d — invenimus; cfr Favre.

c) De γῆς **9** b[23] /391/87/ cfr § 27, 6 c.

Præterea κωλῆν Ra 28 p. 106[3, 4] /IV: 2/ obvium est; cfr § 27, 2 c. Apud Hdtm συκέην sim invenimus; cfr Bredow p. 219; dubium non est, quin Hdts forma contracta usus sit. χρυ]σῆν Ceæ G.D.I. 5396[2] /æt. arch./ (metr.) occurrit, cfr Bechtel III p. 52. — De adi. materialibus κοινῆς in tit. obviis cfr i.

d) Adi. ad stirpes in -υ exeuntes pertinentium hæc Mileti occurrunt: πλατεῖαν **133**[27] /V + I/ — δασέαν Ra 28 p. 106[2, 6] δασέ]αν[3] /IV: 2/; cfr § 12, 7; Hdts -έα etc. habet, poetæ autem Ion. -εῖα; apud ceteros Ionum script. et -εῖα et -έα invenimus, apud Hippocr. -είη (semel -έη); cfr Smyth p. 198, Kühlewein p. 86. Cet. voces in -*ία* cadentes addo: θ]ά̣λα̣σ̣σ̣αν **132** d μέλαιναν b[5] /VI: 2/ ἐσιῶσαν **187**[11] /V/.

e) In sing. dat. fine VI s. -η pro -ηι ante vocalem (ῑ) semel invenimus; ante consonam eiusmodi exempla inde ab altera s. IV parte obvia sunt; cfr § 16, 1 c. — κοινῆς ætate Ion. -ηι post ε, ι, ρ obvium inde a 323 fere anno ab Att. -ᾱι submoveri coeptum est. -ᾱι κοινῆς ætate posteriorem partem amisit. Mileti huius rei exempla inde a medio III s. occurrunt; cfr § 15, 1.

f) Plur. gen. in -έων desinit, post autem vocalem in -ῶν; cfr § 27, 6 e: κριθέων **31** a[10] /VI: 2/ πυλέων **133**[26, 28] ἑκαστέων[43]; θυῶν[43] (ἑκαστέων) /V + I/ — g) Plur. dat. in -ηισι(ν) apud Ionas desinit; cfr Smyth p. 364 sq. Propterea νύμφαις **133**[29] /V + I/ I s. tribuendum est. Etiam proximum exemplum ἡμέραις **136**[16] /a. 323/ κοινῆς forma est. ταύταις Ceæ G.D.I. 5398[27] iam fine V s. occurrit; Pari 5433[5] /V/ τ]ῆις συνθήκηις, τῆις n. 29[15] /IV: 1/ deprehendimus; cfr G.D.I. Ind. p. 933.

h) Att. Ἀθηνᾶ Ion. in regione inde a IV s. invenitur, cfr Handel p. 36, Schlageter p. 16, Mileti inde a medio III s.: Ἀθηνᾶς R.Ph. 25 p. 9[25] (tit. Laodicæ) /c. 250/ — **150**[120] -ᾷ[21]

-ᾶν[113] /173/2/ -ᾷ Sb.B. 05 p. 547[2] /æt. hellenist?/. — Ion. μνέαι non occurrit. κοινῆς in tit. formam Att. deprehendimus: μναῖ **138**[87] μνᾶς[82] /c. 282/ μνᾶς R.Ph. 50 p. 67 c 39[42] /II: 1/ I.B.M. 921 a[11] /I m./ Ab.B. 11 p. 51[18] /I m./; Att. μνᾶς Thasi G.D.I. 5461[10] /411/ comparet; cfr Favre, Meisterhans p. 124, Schweizer p. 139, Wack.Hom. p. 103.

i) Adi. materialia non nisi in κοινῆς tit. reperiuntur. Alibi κοινῆς temporibus in masc. et neutr. gen., raro in femin., forma soluta occurrit. Iam mature contractio in femin. genere facta est. Ephesi enim ἀργυραῖ G.D.I. n. 49 a[2, 5] /VI/ invenimus, Ceæ χρυ]σῆν /æt. arch./ (metr.) cfr c), Erythris 5686[14] /p. 394/ 5687[12] /357/5/ χαλκῆν, Sami 5702[40] /346/5/ χαλκῆς. Quæ cum ita sint, ἀργυρ[έαι Pari 5435[15] /IV/ obvium valde incertum videtur esse; cfr § 27, 2 c. Apud poetas Ion. formæ contractæ vel per synizesin legendæ occurrunt, apud Hdtm formæ solutæ; cfr Smyth p. 236, Bechtel III p. 52. Mileti in κοινῆς tit. hæc inveniuntur: χαλκῆ H. p. 196[61] /288/7/ (ind. Seleuci) -ῆν **10**[12] /289/8/ (comm. Ion.) χρυσῆ H. p. 206, 4[19] /225/4/ p. 204, 2[6] /a. 233/2/ p. 206, 5[7] /177/6/ ἀργυρᾶ Ab.B. 11 p. 63 II[6] /c. 223/ χ[ρυσῆ H. p. 202[25] (C. 2855) /178/7/ χρυσῆν **306**[26] /II: 1/ (epist. Eum.) -ῇ Ab.B. 11 p. 67[12, 13] -ῆι[16] -αῖς[10] /2/1/ R.Ph. 23 p. 149, 29[16] /I: 1 p./ I.B.M. 923 a[8] /I—II p./ -ῇ Inv. Rayet 1874[5]; χαλκᾶς R.Ph. 22 p. 50, 24[7]. — De χρυσέη sim. in κοινῆς tit. obviis cfr Helbing p. 35 sq. cfr præterea Schweizer p. 139, Nachmanson p. 119, Th. Stein p. 100, Schlageter p. 16 sq. Hauser p. 78, Crönert p. 178 Mayser p. 293. Præterea formam masc. solutam pro forma femin. deprehendimus. Olbiæ hæc pro femin. occurrunt: ἀργυρέῳ Lat. I 56[12] 71[10] χρύσεον 56[12] 71[9] 59[9] 61[14](?) 63[9] 70[13]; cfr Favre; cfr etiam τὴν ἀργύρεον Lanckoronski I 58[20] Τύχην χάλκεον Ramsay p. 334, 12[5].

j) In κοινῆς tit. σπεῖραν R.Ph. 50 p. 69[11] /II: 1/ occurrit; de -υῖα etc. /II: 1; I; æt. imp./ cfr § 14, 1. Cfr Mayser p. 12 sq. Bl.Debr. p. 27.

k) Dor. ᾱ κοινῆς ætate, imprimis in nominibus propr., nonnumquam occurrit: Ἀνδρομέδα Sb.B. 04 p. 104[7] /II/ (in parapegmate; sideris nomen est) — Μηνοφίλα **70**[10] /III—II/ (Pergensis) Ἀντιγόνα **84**[6] /II/ (Magnessa) — Θεοφίλαν **359** /I: 2/. Nominum hominum Dor. originis nullam rationem habui. — Μακέτα **67**[9] /III/ ad masc. Μακεδών referendum est; cfr Mayser p. 423, Salo-

nius p. 140. — De οἰνοχόα H. p. 196[45] /288/7/ (ind. Seleuci) cfr § 2, 3 a.

l) Nomina propr. Lat. ad paradigmata Græca plerumque accomodata sunt: Ἰουλία, -ίας; Δρούσιλλα; Ῥουφεῖνα; Κλαυδίας Αὐρηλίας; cfr 18, 4, § 20, 4; Φαυστίνης; cfr § 6, 2; Ῥώμης etc.; cfr § 8, 4; Τρανκουιλλείνης; cfr § 6, 2; Π]οπιλλία I.B.M. 922[9] Βάσσα[9] /p. Chr. n./ — Contra Κολλείνα, Κυρίνα invenimus; cfr § 6, 2. — Cfr Döttling p. 94 sq.

2. Nomina masculina; a) Sing. nom. etiam post ε, ι, ρ in -ης desinit: Ἀρισταγόρης **122** I[21] Ἀθηναγόρης[26] Διαγόρης[22] Τιμαγόρης[23] /VI: 2/ Μολπαγόρης[40, 83] Σημαγόρης[47] Θαρσαγόρης[58] Ἀθηναγόρης II[6] Λυσαγόρης[13] /V/ Post initium IV s. forma Ion. semel tantum occurrit: Ἀθηναγόρης **9** b[11] /391/87/ (Clazomen.) Ab hoc enim tempore Ion. η ab ᾱ Att. submoveri coeptum est. IV s. hæc reperiuntur: Κλεινίας **9** b[15] (Lebed.) iuxta -γόρης[11] /391/87/ ταμίας Sb.B. 01 p. 911[22] /380/79/ Κτησίας **122** II[26] /389/8/ Κλειταγόρας[71] /344/3/ etc. cfr § 2, 1. — Θηλυμίτρην Ra 28 p. 112[2] /æt. imp./ fortasse ad vocum in -ης exeuntium similitudinem formatum est. Sed cogitari potest, Θηλυμίτρης epith. Bacchi fuisse. Apud Lucian. (Dialog. deor. 18, 1) adi. θηλυμίτρης ad Bacchum spectat. — Sing. gen. in -εω desinit; cfr § 27, 6; Ἀπ]ολ(λων)ίδεω G.D.I. 5508 /VII/VI/ Λεάγρεω Sb.B. 05 p. 546 /VI/ Διαγόρεω G.D.I. n. 37 /V/ Μορμυθίδεω 5512 /V?/ τὠπολλωνίδεω 5513 /V/ Φίλτεω **133**[1] /V +I/ Εὐαγόρεω **122** I[5, 97] Τιμαγόρεω[14] Διαγόρεω[23] Τίμεω[25] (-έω?) Μολπαγόρεω[29, 85, 59] Μανδραγόρεω[30, 36, 40] Μανδρωνακτίδεω[48] Θαρσαγόρεω[51] Φίλτεω[53] Σαδυάττεω[55] Οἰήτεω[56] Τιμαγόρεω[61] Ἀναξαγόρεω[63] Ἀπολλωνίδεω[67] Σκύθεω[73] Πρωταγόρεω[80] Ἀθηναγόρεω[85] Μυωνίδεω[99] Ἰητραγόρεω[107] Χάρμεω II[11] Ἡγησανδρίδεω[14] /VI; V/ — Πρωταγόρεω[32] Διαγόρεω[39] Πισσταγόρεω[40] Ἡραγορίδεω[43] Τέλλεω[59] /IV: 1/ Ξεναρχίδεω[64] /351/0/ Μόλπεω[79] /336/5/ Εὐανδρίδεω[93] /322/1/ Κρεωντίδεω[96] /319/8/ Πάπεω **135**[39] /a. 323/ Δάμεω **123**[13, 17] /304—299/ Ἡρακλείδεω **9** b[19] (Ephes.) /391/87/ Forma Att. semel altera s. IV parte occurrit: Τιμαρχίδου **122** II[98] /317/6/ — Δάμεω **123**[13, 17] /304/299/ **138**[51] /c. 282/ excepto Att. -ου inde ab initio III s. Mileti sola forma est. Halicarnassi G.D.I. 5727 /V: 2/ (in nominibus externis), Iasi 5515 /a. 353/ Cyzici 5523 /IV: 1/ Att. -ου deprehendimus.

b) Nom. propria in -ές desinentia a temporibus antiquissimis -ῆς præbent: (cfr § 27, 2) Θαλῆς I.B.M. 930[2] /VII/VI/ Χαρῆς 933 /VI/ Λυσῆς **122** I[73] /454/3/ Πυθῆς **9** b[6] /391/87/ (Eryth-

ræus) Ἀκῆς **137**[10] /a. 323/(?) (Cyzicen.); κοινῆς ætate Ἀπελλῆς **50**[7] /228/7/ (Bargyl.) obvium est. Editores, al. causam satis probabilem vix habentes Φίλτης **122**[56, 77] /V/ Ἀγγέλης **9** b[7] /391/87/ Φιλίννης Sb.B. 01 p. 911[3] /IV: 1/ Δάμης **138**[63] /c. 282/ al. huc ducere solent; cfr Kalén, Eranos 1924 p. 106 sq. His in nominibus, præterea in in aliis nominibus post ε, υ contractio in gen. facta est: Χαρέω **133**[30] /V + I/ Ἀπελλέω **122** I[37] /490/89/ Ζηνέω[41] /486/5/ Θερσέω II[94] (Θερσέους Erythris S.E.S. 1873 p. 128, 42[16] occurrit) /321/0/ Κλεινίω **9** b[7] Καλλίω[13] Ἑρμίω[18] /391/87/ (Chius; Lebed. Ephes.) Παγτύῳ **135**[39] -ύω[40] /a. 323/ (Sardian.) — Ἑρμῇ (sing. dat.) **133**[29] /V + I/ (dei nomen); cfr g.

c) De fatis dativorum in -ηι -ᾱι exeuntium cfr 1 a, § 15, 1 § 16, 1 c. — Sing. voc. non nisi in κοινῆς tit. occurrit: δέσποτα **205** a[5] /II p./ Ab.B. 11 p. 64[10] /II—III p./

d) Plur. gen. in -έων, quod ex -ήων ortum est, (cfr § 27, 6 e) desinit: [δι]καστέων **9** b[29] /391/87/. — Att. -ῶν Ion. in regione inde a IV s. occurrit; cfr Handel p. 42 sq. — Plur. dat. in -ηισι(ν) desinit: Ὀνιτάδηισι **133**[31] -σιν[37] /V + I/. Proximum exemplum κοινῆς formam præbet: Ὀλβιοπολίταις **136**[1, 23] /a. 323/.

e) Sing. gen. ad stirpium in -σ exeuntium similitudinem nonnumquam fictus est: Σαδυάττεος **122** II[52] /363/2/ (iuxta Σαδυάττεω I[55] /472/1/); in κοινῆς tit. Θεοδέκτους **123**[48] /271/0/ exstat. — Eiusmodi exempla Halicarnassi /V/ Apolloniæ /V/ Cyzici /IV: 1/ Mylasis /367/6/ Thasi /c. IV/ Iasi /a. 353/, ut recentiora omittam, occurrunt; cfr G.D.I. Ind. p. 932. — Analogia nominum in -κλῆς exeuntium hæc ficta sunt: Διείους Ra 28 p. 109 /c. III/ Λυσήους H. p. 200[1] (C. 2853 ter) /167/6/ Θεμιστείους **147**[87] /205/4/ Ἀ]πελλείους R.Ph. 50 p. 70[10] /II: 1/ . .]χείους **57**[2] /II: 2/ Μελέους R.Ph. 21 p. 39, 8[4] Μ[ελέ]ους[4] Ποσέους **389**[4]; ex quibus apparet nonnulla nomina Ion. in -ῆς exeuntia servata esse; cfr Kretschmer, Einleit. p. 423. Postquam ε ante vocalem in ι abiit, eandem formam nomina in -ίας cadentia præbent. Νικίους enim Smyrnæ C. 3362 /I p.?/ occurrit, Καλλίους Pergami in amphora Rhod. cfr Schweizer p. 138. — Contaminatione stirpium in -ᾱ et stirpium in -σ exeuntium Μιλτιάδεως L.B. 1570 ortum est.

f) Nomina decurtata in -ᾱς exeuntia in Ionia iam mature obvia sunt; cfr Smyth p. 429 sq. G. Meyer p. 448 sq. Thumb, Hell. p. 230 sq. Schwyzer N.Jb. 5 p. 260, Th. Stein p. 100 sq.

G.D.I. Ind. p. 939, ubi exempla collecta sunt. Mileti hæc occurrunt: Σωτᾶς **122** II[80] /335/4/ Δαμνᾶς Head, Ionia p. 189 Ἀρτεμᾶ[ς p. 190 /350/34/ Βουτᾶς **138**[44] /c. 282/ — Τιμᾶς **138**[71] (Cnid.) Σωτᾶς **61**[4] /p. 300/ (inc. orig.) **68**[11] /III/ (inc. orig.) Δαιτᾶς **38** m[6] /223/2/ (Cret.) — [M]ολπᾶς **151**[25] /II: 1/ Διᾶς R.Ph. 44 p. 59, 2 /II/ Δαμᾶς C. 2869[2] /I p.?/ **4** b[13, 14] /I p./ I.B.M. 922[17] /I: 2 p./ Ἡρᾶς **310**[5] /æt. Tr./ Ἡρωνᾶς **205** a[2] /II p./ Ἀ]ρτεμᾶς **334** a /I—II p./ Ἰσᾶς L.B. 243[2] Ἀπολλᾶς **285**[3] [Δ]αμᾶς **353**[3] Σκευᾶς C. 2889[5]. — Gen. horum nominum apud Ionas in -ᾶδος desinit; cfr præter l. l. Schweizer p. 139 sq. Nachmanson p. 120, Schulze K.Z. 33 p. 229 p. 231, Kretschmer K.Z. 33 p. 469 sq. Testimonia V vel IV s. Halicarnassi, Thasi, Abderis, Colophone occurrunt, recentiora Erythris, Cyzici, Ephesi, Smyrnæ, Perinthi; -ᾶδος Mileti quoque antiquioribus temporibus sola forma est: Σωκρᾶδος **122** I[33] Νεομᾶδος[49] Ζωγᾶδος[60] /494/66/ Διᾶδος II[27] /388/7/ Ἀπολλᾶδος **9** b[5] /391/87/ (Erythr.) — κοινῆς æt. Βουτᾶδος **138**[44] /c. 282/ occurrit; eodem in tit. Τιμᾶ[71] invenimus — homo Cnid. est —; postea nil nisi gen. in -ᾶ desinens occurrit Σωτᾶ **45** II[5] /216/5/ (Magnes) **68**[13] /III/ (incert. orig.) Μολπᾶ H. p. 201[4] (C. 2854) /II: 1/ Ἀντ[ι]μᾶ R.Ph. 21 p. 39, 8[2] Χρυσᾶ I.B.M. 924 b[23] Ἀσκλᾶ c[23] Δαμᾶ[26] /I/ Δαμᾶ **134**[2] /I p./ R.Ph. 23 p. 314, 31[7], 31 b[3, 9] /æt. imp./ Θευδᾶ **26**[6] /II—III p./ Ἀπελλᾶ **27** /æt. imp./ Ἀλεξᾶ **313**[6] Ἡρᾶ **320** Λεοντᾶ **327** Ἐπαφρᾶ **356** Ἡρᾶ **384** Ἀρτεμᾶ **386** b II[4] Ἀπολλᾶ **391**[4] Τυδᾶ **392** d. — IV s. gen. Διονυτᾶ Iasi G.D.I. 5515[38] /a. 353/ occurrit, Ἐξακεστᾶ Sami 5704[4, 5] /II/; recentiora omitto. — Mileti acc. in -ᾶν desinit; tamen exempla æt. admodum recentis sunt: Ἀπολλᾶν R.Ph. 43 p. 213[51] /II: 1/ H. 2 p. 87[7] /II: 1/ — Halicarnassi G.D.I .5727 d[32] Κακρᾶν (iuxta gen. Κακρᾶδος a[43]) /V: 2/ occurrit, ... ᾶδα Prienæ I.Pr. 3[24] /334/3/; Dieterich p. 166 sq. putat. gen. -ᾶδος Asianorum esse, gen. -ᾶ Aegypt. Tamen in pap. Ptol. -ᾶτος dominatur, -ᾶ autem et -ᾶδος raro occurrunt; cfr Mayser p. 252 sq. -ᾶτος, quod in Lycia comparet, cfr Hauser p. 78 p. 90, Mileti, Prienæ, Magnesiæ, Pergami deest. -ᾶς, -ᾶ, -ᾶν etiam in Asia κοινῆς temporibus potiores formæ esse videntur. — Athenis gen. -ᾶ ætate imp. reperitur; cfr Viteau R.Ph. 19 p. 243 sq.

g) Nomina propr. in -έας -ίας desinentia (Ionice -ῆς, -ίης; cfr b, c) iam mature in regione Ion. obvia sunt, Mileti inde a medio IV s.: Δημέας **122** II[60] /355/4/ Μνασέας Head, Ionia p. 192 /300/250/ Θρασέας **179**[2] Ἡγέας[3] /IV—III/ (Tenii) Μνησέας **138**[52] Ἀνδρέας[59]

/c. 282/ Χαιρέας J.H.S. 16 p. 225[6] /III/ — Δαμέας **34** a[7] /228/7/ (Cret.) Μνασέας **180**[5] /224/3/ (Sidon.) T]αυρέας **67**[8] -έας[10] /III/ (Maced.) Αἰνέας **79**[3] /II?/ (Sidon.) Τιμέας **84**[7] /II/ (Magnes) — Ἀριστέας **126**[35, 38] /31/28/ **128**[9, 13] /27/30 p./ Φιλέαν R.Ph. 23 p. 314, 31[4], -έας 31 b[4] /æt. imp./ Ἀνδρέαν **121**[1] /II: 2 p./ — Α[ἰν]ε[ί]ας **38** k[8] /223/2/ (Cret.) — In gen. desinentia -έου prævalet: Κρατέου **10**[30] /289/8/ — Αἰνέου **38** i[3] /223/2/ (Cret.) **150**[13, 33] /173/2/ (Heracl.) — Φιλέου Ab.B. 11 p. 62[11] /224/3/ **386** c II[4] Φιλ]έου Ab.B. 11 p. 63 II[1] /III: 2/ Z]ηνέου **36** a a[9] /223/2/ Τιμέου **124**[26] /207/6/ — **143**[5] /212/1/ (Trallian.) — Μοιρέου R.Ph. 29 p. 242 B[9] /217/6/ R.Ph. 43 p. 186[9, 11, 21] /219/8/ p. 190[5] p. 199[7, 17, 31] /III: 2/ p. 205 V B[5, 11] /200/199/ — Ἀριστέου **51**[4] /201/0/ (Bargyl.) **77**[3] /c. 200/ (Pidas.) **149**[8, 9] /176/5/ (Pidas.) — Sb.B. 05 p. 534 /II/ (metr.) H. p. 210, 10[5, 24] /II—I/ **125**[26] /71/0/ Ab.B. 24 p. 18, 2 /p. 71/0/ R.Ph. 21 p. 38, 7[1] /I/ **126**[11] /I: 2/ **127**[17] /I: 2/ I.B.M. 924 b[6, 7] /I m./ Ab.B. 11 p. 41, **127**[26, 29] /I p./ R.Ph. 21 p. 40, 11[4] /I p./ C. 2892[11] (metr.) Σωτέου **64**[7] /III—I/ **70**[5] /III—I/ — Ἀνδρέου **79**[8] /II—I?/ (Syrac.) **224** — Ταυρέου H. p. 210[23] /II—I/ **385**[10] /rec. æt./ Πρωτέου I.B.M. 925 c[15] /I m./ Πυθέου Ab.B. 11 p. 65[15] /I p./ **391**[6] Ὑβρέου **241**[8] Ἰατρέου **386** a[2] c II[7] Ἡγέου a[5] — Αἰνείου R.Ph. 26 p. 133[16] /I/; cfr § 5, 3 b. — Gen. -α raro occurrit: Τιμέα H. p. 195[3] /288/7/ Ζηναία (= -έα) **161**[2] /c. I/ — Ἀριστέα **38** u[6] /223/2/ (Cret.) — Ἑρμῆς (dei nomen) semper contractum est: (cfr b) Ἑρμοῦ **145**[25, 32, 62] Ἑρμ[ῆ]ι vel Ἑρμ[ε]ῖ[35] Ἑρμῆ[44] (acc.) /200/199/ Ἑρμεῖ **247** /c. 150/ **367**[5] /II/ **368**[10] /II: 2/ **362**[6] /æt. hellenist./ Ἑρμῆ et Ἑρμεῖ ad similitudinem stirpium in -σ- exeuntium formata sunt. Ἑρμοῦ **300** /æt. imp./ Ἑρμῆι **284** /æt. rec./ Ἑρ]μῆ **304** /æt. rec./. In Ἑρμ Ἡρακλεῖ **305**[6] /æt. rec./ η neglegentia omissum est. Ἑρμο[ῦ L.B. 212[29] /II p./ nomen hominis est. — -ίας his in nominibus occurrit: Κτησίας **122** II[26] /389/8/ Babelon p. 100 /II—III p./ Κλεινίας **9** b[15] /391/87/ (Lebed.) — Σφοδρία[ς Head, Ionia p. 191 /350/34/ incertum est; Babelon p. 99 Σφόδρις legit; Δαμασίας ib. /300/250/ Παυσανίας **61**[7] /p. 300/ (inc. orig.) — **125**[16] /78/7/ -ίαι **104**[2] /II: 1/ (Alaband.) — Τελεσίας Babelon p. 99 /IV: 2?/ **123**[28] /289/8/ Ἀμεινίας **10**[30] /289/8/ — Ἀρχίας **38** d[6] s[2] (Cret.) **45** I[3] /216/5/ (Bargyl.) Λυσανίας **38** l[6] b b[7] /223/2/ (Cret.) (I.B.M. 927[26] /I/) — Πυργίας **38** q[3] k k[3] /223/2/ (Cret.) Νικίας **38** r[3] Δεινίας h h[4] /223/2/ (Cret.) Εἰρηνίας **64**[6] /III—I/ (Heracl.) — **150**[10] /173/2/ — **80**[3] /II: 1/ (Samius) — -ίαν Ab.B. 11

p. 28[21] /II: 1/ **103**[2] /II: 2/ — Ἑρμία[ς **71** II[5] /III—I/ (inc. orig.) Ἑρ]μίας **74** a[3] /c. 200/ (Mylas.) Ἑρμίας **149**[9] /176/5/ (Pidas.) **54**[6] /c. 193/2/ (Heracl.) **84**[1] /II/ (Halicarn.) Τιμίας **75**[2] /c. 200/ (Pidas.) — Φανίας **126**[3] /52/1/ I.B.M. 925 c[11] /I m./ -ᾳ Ab.B. 24 p. 19, 9 /III—IV p./ Πραξίας **126**[34] /32/1/ Ἀγαθίας **359** /I: 2/ Πειθίας Ab. B. 11 p. 65[15] /I p./ Καυνίας **323**. — In sing. gen. desinentia -ου prævalet: Τελεσίου **10**[25, 31] /289/8/ Ν]ικίου J.H.S. 16 p. 225[7] Πεισίου[14] Λυσίου[6] /III/ — Ἑρμίου **61**[8, 8, 9] /p. 300/ (inc. orig.) **34** a[8] /228/7/ (Cret.) **62**[10] /III/ (inc. orig.) **49**[3] /188/7/ (Adramyten.) **149**[10, 10] (Pidas.) /176/5/ **126**[4] /52/1/ **128**[11] /28/9 p./ **213** a C. 2888[5] /æt. imp./ (= L.B. 224) Ἑρμίο[υ] **314**[4] — Πυρρίου **61**[7] /p. 300/ (inc. orig.) **66** II[9] /III/ (Heracl.) **65** a I[1] /III: 2/ (Magnes) Παυσανίο[υ] **96**[7] /265/4/ (inc. orig.) -ίου **143**[6] /212/1/ (Trallian.) — Π[α]υσανίου **58** /II—I/ — Πρωσίου **34** a[3] /228/7/ (Cret.) Καλλίου **41** II[4] /226/5/ (Samius) Νικίου **38** l[3] Δεξίου m[10, 11] o[10] /223/2/ (Cret.) Νικίου **231**[15] /II p./ **386** I c[2] Γοργίου **181** /216/5/ (Olynth.) **49**[4] /188/7/ (Trallian.) — Ἡγίου **124**[18] /215/4/ Τεισίου **66** II[7] /III/ (Prien.) Εἰρηνίου **150**[6, 6, 10, 32, 32] /173/2/ Mich. 31[40] /140/ H. p. 210, 10[27] /II—I/ **126**[29] /36/5/ R.Ph. 21 p. 40, 11[2, 7] /I: 1 p./ -[νί]ου Ab.B. 11 p. 28[21] /II: 1/ Προυσίου H. p. 202[15] Προ]υσίου[22] /178/7/ (rex Bithyn.) Φανίου **102**[5] /II—I/ (Myndius) H. p. 209, 10[5] /II—I/ R.Ph. 26 p. 133[20] /I/ Ab.B. 08 p. 45, 2[10] /II p./ Πραξίου **126**[34] /32/1/ Ξενίου **4** c[4] /I p./ Κτησίου Κτ[η]σίου C. 2878[23] /II p./ Ἀγαθίου Ab.B. 11 p. 66[2] **20**[16] /II p./ **386** c I[8] -ίο[υ b II[1] Δαμασίου **247**[1] /c. 150/ -α nonnumquam occurrit: Κτησία **122**[46, 82] /369/8; 333/2/ Εἰρηνία **147**[88, 88] /205/4/ Φανία I.B.M. 923 b[6] /c. I p./ — in nominibus Cret.: Δεινία **38** l[8] h h[3, 6] Εὐδεξία f f[8] Βαστία l[9] h h[8] Ἁγία m[6, 7] Ἀνδραιμία x[6] /223/2/ — Ἀγησία **119** b[5] /II—I/ (Cous).

h) Gen. in -ᾱ desinens etiam in his nominibus occurrit: Ἀρισταγόρα **122** II[73] /342/1/ Φιλιστίδα[97] /318/7/ — Ἀρισταγόρα H. p. 195[3] /288/7/ Λίχα **138**[64] /c. 282/ H. p. 198[5] /287/6/ (cfr § 59, 4) Ἀμύκλα **147**[86] /205/4/ Βότα **247**[3] /c. 150/ Μελάντα R.Ph. 23 p. 27, 27[5] /II: 2/ Πολυστίδα **151**[14] /II: 1/ Βάκκα **386** c I[5] Μενίτα **180** a[3] /224/3/ (Parius) Μοίτα Ab.B. 11 p. 65[16] /I p./ Accedunt hæc Dorum nomina: Φιλίστα **138**[70, 78] Ἀναξιππίδα[72] /c. 282/ Ὑπομηλίδα H. p. 205, 4[10, 11] /225/4/ Εὐθυμίδα **34** d[10]. Ἐξακέστα h[10] Σαρίδα i[14] /228/7/ Χαρωνίδα **38** l[10] Μησίδα p[6] Σωτάδα c[10] r[1] Νικαγόρα d d[2] /223/2/ — Φρασιαρίδα **148**[19] /c. 196/ (Arcas) — Nomina in -λας exeuntia plerumque, Mileti semper, gen. in -α

desinente utuntur: Ἀρκεσίλᾳ **138**[61] /282/ Νικόλα **124**[11] /222/1/ Ἀρχέλα Ab.B. 11 p. 62[14] /224/3/ R.Ph. 22 p. 113[15, 15] /181/0/ — Ἀπόλλᾳ **115**[5] /85/4/ (Nicomed.) Accedunt hæc Cret. nomina: Δαμασίλα **34** e[7] /228/7/ Ἀκουσίλᾳ **38** x[4] /223/2/. — cfr § 55, 3 c. — Etiam nomina Lat. in ᾱ exeuntia -α gen. habent: [M]εσσάλλα R.Ph. 19 p. 131[15] /I p./ Νέρβα **20**[3] /II p./ Νέρουα Ab.B. 11 p. 36[8] /II p./ Νέρουα L.B. 210[2] 212[14] /II p./; cfr Döttling p. 28. — Gen. igitur in -ᾱ desinens, Mileti inde a priore s. IV parte occurrit; quæ genetivi desinentia in universum pro dorismo κοινῆς non habenda est, — nisi in nominibus Dorum vel in nominibus in -λας exeuntibus occurrit, — sed analogia nata est; cfr Br.Gr.Gr. p. 263; Ἰσεμενδα et Καραμα Halicarnassi G.D.I. 5727 c[69, 70] obviis exceptis, quæ externæ orig. sunt, gen. in ᾱ desinens IV s. Ceæ, Thasi, Iasi, Mylasis /355/4/ occurrit; cfr G.D.I. Ind. p. 932, Handel p. 40 sq. Thumb p. 355. — Athenis in tit. priv. gen. Φιλέα initio s. V occurrit; cfr Meisterhans p. 120; de κοινῆς usu cfr Th. Stein p. 100, Mayser p. 250 sq. Hauser p. 77, Nachmanson p. 120. — Eiusdem fere generis gen. Πύρω **34** h[13] /228/7/ (Cret.) est. Nom. enim Πύρως Lycti G.D.I. 5095 occurrit. — Rehm in indice falso Πύρης scripsit.

i) Dor. -ᾱ in nominibus propr. pro η nonnumquam occurrit: (nomina Dorum prætermitto) Φιλιστίδας **122** II[66] /349/8/ Φιλίδας Babelon p. 99 /c. IV: 2/ — Μενίτας **36** a a[6] /223/2/ Μελάντας **124**[11] /222/1/ Ἀμύντας **147**[104] /205/4/ etc. (cfr § 2, 4 b) Φιλίδαν **150**[59] /173/2/ -δας L.B. 239[2] — Γλαυκέτας **82**[5] /III/II/ (Prienæus?) Μενοίτας J.H.S. 16 p. 225[12] /III/.

3. De quarundam vocum usu; a) -ποιός Att. usi sunt; cfr Meisterhans p. 125. Ion. -ποίης Mileti semel obvium est: τειχοπόας **135**[30] /a. 323/; contra in κοινῆς tit. Att. -ποιός invenitur: τειχοποιούς **10**[35] /289/8/ **138**[32] /c. 282/ **141**[50] /c. 228/ **143**[37] /212/1/ **145**[82] /200/199/ **146**[48] /209/8/ **147**[64] /205/4/ **139**[56] /262/0/; propterea τειχοποι[ούς **33** d[6] /228/7/ recte suppletum esse videtur. Ion. -ποίης Halicarnassi /V/ Ephesi /IV: 2; II: 2/ Amorgi /IV/ Iasi /IV/ al. occurrit; cfr Favre. νεοποίης Sami A.M. 51 p. 33 a, νεοποίης b /II p./ occurrit; tamen apud Hdtm nil nisi -ποιός legitur; cfr Aly Glotta 15 p. 91.

b) -αρχος Att. est; cfr Meisterhans p. 124 sq. Apud Hdtm hæc occurrunt: νομ- χιλι- μυρι- ἑκατοντ- δεκ- στρατ- ἄρχης, ταξιάρχης iuxta ταξίαρχος; contra hæc deprehendimus: τριήρ- στέγ- ναύ- φύλ-

ὕπ- μούν- ἵππ- συνίππ- δήμ- πολέμ- αρχος; cfr Bredow p. 232; ἱππάρχεω Cyzici G.D.I. 5524[2] /IV?/ comparet, cfr Schlageter, Wortschatz p. 66, τρικτυάρχης Deli 5388[69] /279/8/; contra δημάρχωι Chii n. 50 c[1] /c. 600/ invenimus, δήμαρχοι, δημάρχους Eretriæ 5315[24, 35] /341/0/. Paucissimis exceptis -αρχος usque ad ætatem imp. titulolorum Att. forma est; hac autem ætate -άρχης nonnumquam comparet. Aliis locis, præcipue in vocabulis novis, -άρχης κοινῆς ætate dominatur; cfr Thumb, Hell. p. 58 sq. Th. Stein p. 105, Hauser p. 82 sq. Schlageter p. 17 sq. Mayser p. 256 sq. Helbing p. 37 sq. Bl.Debr. p. 30 sq. Reinhold p. 54. Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: τετράρχης H. p. 210, 10[37] /II—I/ (inde a Strab. occurrit) — κωτάρχ[ης(?) R.Ph. 20 p. 100, 4[1] /I—II p./ κωτάρχης Ab.B. 11 p. 66[5]; R.Ph. 21 p. 42, 16[7] /I: 1 p./ R.Ph. 23 p. 314, 31 b[1] /æt. imp./ C. 2881[2] /æt. imp./ -ην R.Ph. 23 p. 314, 31[3] /æt. imp./; hæc vox alibi non occurrit. — ἀσιάρχης L.B. 244[3] -ου[6] -ο[υ **258**[4] /II p./ (inde a Strab. occurrit). — Contra hæc invenimus: φρούραρχον **149**[16] /176/5/ (vox Att. κοινῆς ætate sæpe usitata) — γυμνασιάρχους **203** a[10] γυμνασίαρχοι b[21, 25] /c. 130/ γυμνασί[α]ρχο[ι] **368**[3] /II—I/ γυμνασίαρχος R.Ph. 20 p. 100, 4[5] /I—II p./ I.B.M. 922[5] /I—II p./ R.Ph. 23 p. 314, 31 b[7] /æt. imp./ R.Ph. 21 p. 42, 17[3, 4, 5] /æt. Calig.?/ -ον **265**[8, 9, 10] (fem. gen.) /II p./ (vox Att. κοινῆς æt. sæpe usitata). — ἐφήβαρχος I.B.M. 925 b[27] /I/ (vocabulum κοινῆς) — ἔπαρχος R.Ph. 19 p. 131[10] /I p./ ἔπαρχον Ab.B. 11 p. 70 III[2] /II p./ ἔπαρ]χον? **266**[7] /III p./ (apud poetas, apud. Polyb. al., in κοινῇ legitur) — χειλία[ρ]χος R.Ph. 19 p. 131[19] /I p./ (Hdts χιλιάρχης habet, lingua comm. χιλίαρχος) — κώταρχος C. 2882[4] /æt. imp./ (cfr -άρχης; alias non legitur) — εἰρήναρχος C. 2882[5] /æt. imp./ ε[ἰ]ρήναρχον **263**[7] /III p./ (-αρχος Erythris occurrit, -άρχης autem in aliis κοινῆς tit. nec non apud Xen. Eph.) — βούλαρχον **121**[3] /II p./ -ος C. 2881[10] /æt. imp./ (Thyatiræ, Amorgi occurrit) — Verisimile est, ναυάρχων R.Ph. 23 p. 314, 31 b[8] /æt. imp./ legendum esse. ναύαρχος apud Hdtm, Thuc. Xenophont., in κοινῇ occurrit. — Nom. propr. huc pertinentia, quæ Mileti inde a 481/0 (**122** I[46] etc.) obvia sunt, -αρχος habent; cfr Bechtel, Pers. p. 80 sq. Bredow l. c.

c) Apud Att. et in κοινῇ πρεσβευτής idem ac legatus valet; cfr Schlageter, Wortschatz p. 38. — Hdts ἄγγελος usus est; Mileti IV s. ἄγγελον **135**[25] ἀγγέλωι[36] reperimus, Erythris δι'ἀγγέλων /IV/ cfr Favre. — Athenis usque ad 250 fere annum plur. forma

πρέσβεις in usu fuit, deinde πρεσβευταί, quæ κοινῆς forma est; cfr Meisterhans p. 144, Th. Stein p. 102 sq. Nachmanson p. 121, Schlageter p. 16, Hauser p. 79 (πρέσβεις in Lycia /II p./ occurrit.) Mayser p. 255 sq. Helbing p. 49. Exempla Milesia κοινῆς æt. sunt: πρεσβευτήν **139**[36] πρεσβε[υτ]ήν[39] [262/0/ πρ]ε̣σβε̣υ̣[τήν] **143** B[73] (B Trallian. est) /212/1/ πρεσβευτήν **173**[3] /c. 67/ πρεσβ[ε]υτοῦ Sb.B. 00 p. 107[7] /c. 100 p./ πρεσβευτοῦ **229**[6] /æt. Tr./. Att. πρέσβεις his in exemplis obvium est: πρέσβεις **142**[2] /c. 323/ (nom.) — **138**[8, 34] (nom. et acc.) iuxta πρεσβευτάς /c. 282/ πρέσβεις **139**[57] (acc.) /262/0/ **146** B (acc.)[79] (nom.)[87, 89] (B Mylas. est; pars Miles. πρεσβευτ-præbet) /209/8/; πρεσβευτ- potior forma est; πρεσβευτῶν Ab.B. 11 p. 68[8] /III: 1/ -τάς **138**[39] (iuxta πρέσβεις) /c. 282/ πρεσβε]υ̣τάς **143**[5] πρεσβευτάς[43] /212/1/ **146**[3, 55] (pars Mylas. πρέσβεις præbet) /209/8/ πρεσβευτῶν **148**[3] πρ]εσβευταί[36] /c. 196/ πρεσβευτάς Sb.B. 05 p. 981[25] -ταί[45] /III—II/ -ταί **149**[8] -τάς[52] /176/5/ -τάς **150**[11, 108, 125] -ταί[115] /173/2/ -τῶν Mich. 31[31] -[τ]αῖς[38] /c. 140/ -τῶν **306**[2] -ταί[71] /II: 1/ (epist. Eum.) — -τάς **155**[19, 23] /II/ (Apolloniat.)

d) Mileti nil nisi forma hellenistica βασίλισσα occurrit: βασίλισσαν R.Ph. 24 p. 323 /III: 1/ βα]σίλισσα Ab.B. 11 p. 68[4] βασίλισσαν p. 69 II /III: 1/ [βασιλίσσης..H.p. 202[29] /178/7/ (Boeckh C. 2855 βασιλ[ίσ]σης scripsit) βασι]λίσσης R.Ph. 23 p. 27, 27[4] /II: 2/; quæ forma inde a fine s. IV Athenis occurrit; cfr Meisterhans p. 101, Schlageter p. 16, Mayser p. 255; Schweizer p. 140, Lademann p. 60 alias voces hunc in modum formatas attulerunt. — De Μακέτα cfr 1 k.

e) Mileti τραγακάνθη **210** /æt imp./ occurrit. ἡ τραγάκανθα, ἡ τραγάκανθος Theophr. usus est, ἡ τραγάκανθα Dioscor., acc. τραγακάνθην Theophanes.

§ 55. Stirpes in -ο exeuntes.

1 a) Genetivi desinentia -ου initio signo ο notabatur; ου, quod 334/3 emergit, p. 315/4 sola titulorum Miles. scriptura est; cfr § 27, 3 e.

b) Plur. dat. apud Ionas in -οισι(ν) desinit; sed Att. -οις, quod iam mature irrepsit, Chalcide et in coloniis Chalcid. in tit. arch. deprehenditur. Paulo a. vel paulo p. 400 -οις Deli /V: 2/ Oropi /V—IV/ Ceæ /V: 2/ Pari /c. 411/ Thasi /IV: 1/ Thebis /IV: 1/ Cyzici /IV: 1/ Olbiæ /c. 400/ Chii /V—IV/ Halicarnassi /a. 454/

Ephesi /V/ obvium est. P. 400 -οισι(ν) vix occurrit; cfr G.D.I. Ind. p. 934, Handel p. 46 sq. Mileti hæc comparent: τοῖσι μηρίοισ[ι **132** b[3] /VI: 2/ μολποῖσιν **133**[4, 40] τούτοισιν[5] -σι[22] τοῖσι[14] Ἑβδομαίοισι[6] -σιν[21] Ταργηλίοισιν[20] Μεταγε[ι]τνίοισιν[20] ἱερήιοισιν[33] ἱεροῖσιν[22] μολποῖσι[41] στεφανηφόροισιν[14, 42] /V + I/; sed eodem in tit. τοῖς ἱεροῖσιν[22] τοῖς ἱερήιοισιν[33] τοῖς ἑωυτῶ[44] exstant. Nil impedit, quin putemus τοῖς I s. tribuendum esse; cfr νύμφαις[29]. Tamen fieri potest, ut iam exemplar antiquum τοῖς præbuerit. Proxima exempla, quæ alterius s. IV partis sunt, -οις præbent: Μιλησίοις **135**[5] -σ[ί]οις **136**[1] /a. 323/ Μιλησίοις[6] **142**[5, 13] Φυγέλοις[6, 17] /c. 323/; τοῖς Ἀπολλωνίοις..(?) Ra 28 p. 106[8] /IV: 2/. De τοῖς cfr Bechtel III p. 142.

c) In plur. acc. initio -ος pro -ους scribebatur. Recentissima scripturæ -ος exempla **187** /V/ præbet, vetustissima scripturæ -ους Sb.B. 01 p. 911[11] (τούς) /380/79/ **135**, **136** /a. 323/; cfr § 20, 2 a.

d) κοινῆς ætate ωι alteram partem amisit; cfr § 17, 1.

e) Νόσιε **186** /æt arch./ vocat. est. Pro vocat. in tit. sepulcrali κοινῆς æt. nom. occurrit: Ἰσίδωρος, Κλεόμαχος L.B. 236; contra vocat. his in exemplis occurrit: Θρασύβουλε, χρηστέ C. 2890, Ἀβάσκαντε, χρ]ηστέ Ra 28 p. 111 Σώσιμε χρηστέ C. 2893 Ἀμάραντε χρηστέ L.B. 217 a Ἥλιε Ab.B. 11 p. 64[10] /II—III p./.

2. Nomina contracta; a) nomina in -οος excuntia in tit. dial. conscriptis semper contracta sunt: χοῦς **31** a[7, 8] /VI: 2/ χῶν **133**[21] /V + I/ Ἱππόθους **122** I[111] /416/5/ Ὀρθόνους II[5] /412/1/ Λεοντίνους[44] /371/0/; cfr § 27, 3 e § 58, 3. In κοινῆς tit. hæc occurrunt: εὔνους **138**[2] /c. 282/ Πειθένους **139**[22] /262/0/ — [Ἀρ]ιστόνους **38** i[9] Ἀριστόφους m[1] Πολ̣ύνους o[7] /223/2/ (Cret.) — εὔνους **307**[3] /II: 1/ — νοῦν **3**[55] /Im./ (epist. propræt.) — Ἱπποθόῦ Chii G.D.I. 5657[2] /στοιχ./ occurrit. Sed Naucrati 5758 in tit. adesp. π[ρ]όχῶν /æt. arch./ obvium est; cfr præterea § 27, 3 e, Meisterhans p. 126 sq. Th. Stein p. 103, Schlageter p. 16 sq. Hauser p. 79, Mayser p. 257 sq. — Forma soluta Prienæ et in Lycia nonnumquam occurrit. — Mileti ὑδροχόωι Sb.B. 04 p. 104[3] ὑδροχόος[9] /II/ in parapegmate occurrunt; cfr § 27, 3 e. Utraque forma Athenis, in pap. Ptol. invenitur; cfr etiam Lademann p. 123, Viteau R.Ph. 19 p. 247. — Præterea ἐπηκόῳ **200** /III p./ **285**[6] /æt. imp./ obvium est; cfr ἐπηκόῳ Ramsay p. 158, 1, T.A.M. II 269 -κόοις Perrot 15[2] (in Bithynia obvium); contra exstat ἐπηκῷ P.A.S. II 79, quod unicum exemplum huius formæ inveni.

b) Nom. et adi. in -εος exeuntia. Exempla κοινῆς æt. sunt.

Nomina formas contractas semper præbent: κα]γοῦν H. p. 199[17] /281/79/..κανοῦν..]H. p. 202[20] (C. 2855 κανοῦν præbet) /178/7/ — ἡμιεκτῆ Ab.B. 11 p. 27[8] /II: 1/ (de plur. gen. ἡμιεκτεων cfr 3 d); contra ἡ]μιέκτῑ **31** a[8] /VI: 2/ iuxta ἐκτεύς[10, 10] ἔκτη[10] invenimus. ἡμίεκτον, quod Ephesi /VI/ Halicarnassi /V/ Chii /V—IV/ comparet, fortasse pro forma Ion. habenda est. Apud Att. Crates Com. Demosth. (XXXIV 37) al. nec non titulus imp. æv. ἡμίεκτον præbent; in titulis autem IV s. ἡμιέκτεων, ἡμιεκτεῖον deprehendimus; Aristoph. et Plato Com. ἡμιεκτέον habent; cfr Favre, Meisterhans p. 128. — Mileti in κοινῆς tit. nil nisi Att. ἀδελφός comparet: ἀ[δε]λφοί Ab.B. 11 p. 28[39] /II: 1/ ἀδελφῶν **145**[5] /200/199/. — Adi. in -εος exeuntia, quæ non nisi in κοινῆς tit. occurrunt, paucis exceptis formam contractam præbent: χρυσᾶ H. p. 195[14] ἀργυρᾶ[14] χρυσοῦν[50] ἀργυροῦς[54, 56] (epist. Seleuci) /288/7/ χρυσοῦς p. 205, 4[10, 11] χ[ρυσ]οῖ[20] /225/4/ χρυσοῖ Ab.B. 11 p. 62[1] /224/3/ H. p. 205, 3[10] /231/0/ p. 206, 5,[7] /177/6/ -οῦς H. p. 204[7] (C. 2859) /a. 233/2/ p. 200[6, 7] (C. 2853 b) /168/7/ p. 202[27] ἀρ]γυροῦν[27] χρυσοῦ]ς[30] χρυ]σοῦς[30] χρυσ[ῶν[33] /178/7/ χαλκοῦν **149**[20, 43] -οῦ[ν][31] /176/5/ χρυσῷ **306**[25] /II/ (epist. Eum.) ἀργυρᾶ H. p. 209, 10[7] /II—I/ χρυσῶι I.B.M. 925 b[38] /I/ χ]αλκῶν Milet I: 5 p. 54 /241/4 p./; contra exstant χρυσέων **120**[5] /II—I/ (comm. Ion.?) χάλκηον Milet I: 3 p. 410[15]/7/ (cfr § 3, 6); Iones ε et ο non contraxerunt, Attici autem contraxerunt. Lingua communis dial. Ion. haud raro secuta est; cfr § 27, 2 d, ubi libros attuli.

3. Stirpes in -εω- (<ηο) exeuntes; a) De ἱέρεως cfr 58, 6 a.

b) Verisimile est, Ionas νεώς, λεώς etc. usos esse; cfr Br.Gr.Gr. p. 68, Lindemann p. 55, Osthoff, Perf. p. 58; νηός autem ex sermone Homeri, ναός ex sermone communi in codices scriptorum Ion. irrepsit. Tamen Wack. Hom. p. 102 sq. al. putant Ionas in simplici voce formam νηός servasse. Cfr § 27, 6 d, 7 b, Bredow p. 137 sq. Smyth p. 382 sq. Hoffmann III p. 515 sq. Bechtel III p. 47 sq. Mileti νεώς non nisi in κοινῆς tit. occurrit: τὸν ν[ε]ώ 7 b[18] τοῦ ν[εώ][21] /I/ τὸν νε̣/[ώ] **202**[2]/ æt. Aug.?/; τοῦ νεώς Ab.B. 11 p. 70 III[8] /II p./; eiusmodi forma Athenis occurrit: (gen.) Ἀρχέν⟨ι⟩εως; cfr Lademann p. 123; acc. in -ω cadens analogia stirpium in -ōi̯- exeuntium natus est; τὸν νέω etiam Athenis /IV, III, II/ reperitur, cfr Meisterhans p. 128 sq., in Pisidia Lanckoronski II 75[3]; eiusdem generis τὸν ἱέρεω est; cfr § 58, 6 a. Gen. νε[ώ Amorgi G.D.I. 5370[4] /V/ exstat, dat. νειῶι Sami 5702[38] /346/5/. — Nomina com-

posita uno excepto νεω (νηω νεο etc. cfr § 3, 6) præbent: νηω-π[οιεῖον] R.Ph. 43 p. 213[57] /III: 2/ νεωκόροι Ab.B. 11 p. 50[7] νεοκόροι[8] /Im./ νεοκόρων p. 41; νεωποιοί p. 65[2] νεωπο[ιή]σαντες[3] νεωκόρου[8] ἀρχινεοκόρου[9] /I p./ νεωκό[ρου **258**[3] /II p./ νεοκόρων Head, Ionia p. 201 /III p./ Babelon p. 101 /III p./ νεωκ- ib. /III p./ — Dor. ναός, quod in regione Ion. iam IV s. deprehenditur, (ναόν Phanagoreæ G.D.I. 5646[2] /347/09/ exstat) κοινῆς ætate omnibus locis dominatur; cfr Schlageter, Wortschatz p. 21. Mileti ναός inde ab initio III s. obvium est: ναοῦ Ab.B. 11 p. 68[9] /a. 294/ — **144** B[13] /III/ (B ignotæ urbis est) — R.Ph. 22 p. 41, 22[6] /182/1/ p. 46, 23[7] /178/7?/ p. 113, 22 B[21] /181/0/ R.Ph. 23 p. 2, 24 A[10] p. 3 B[37] -ῶι [50] /180/78/ -οῦ R.Ph. 50 p. 145[7] /II—I/ Ab.B. 11 p. 7[2] /I/ -ῷ Milet I 3 p. 409[12] /7/ -όν R.Ph. 23 p. 149, 29[3] /æt. Calig./ -οῦ Ab.B. 11 p. 65[5, 8] /I p./ -[οῦ R.Ph. 23 p. 317, 33[3] /æt. imp./ — Semel τὸ πρόναον **200** /III p./ occurrit. τὸ πρόναον etiam Deli Roussel, Délos p. 415, 18[5], apud Strab. XVIII p. 805 invenitur. [τ]ὸν πρόναον Ephesi Ephesos II 27[283] /102 p./ exstat. — Pergami ναός occurrit, in vocibus autem compositis, σύνναος I. Perg. 246[9] excepto, νεω-; Magnesiæ, Prienæ, in Lycia, in N.T. ναός, sed in vocibus compositis νεω- reperimus, in LXX νεώς et ναός. Gen. νεώ bis in tit. Ptol. /III: 1/ occurrit, pap. autem Ptol. ναός, σύνναος exhibent. Athenis ναός p. 250 obvium est; cfr Schweizer p. 142 sq. Nachmanson p. 123 sq. Th. Stein p. 104, Hauser p. 80, Bl. Debr. p. 27, Helbing p. 38, Mayser p. 260, Meisterhans p. 127, Schlageter p. 17, Schmidt p. 493 sq. — c) -λεως -λεω in nominibus propr. compositis Mileti a temporibus antiquissimis usque ad I fere s. invenimus: Ἀναξίλεως I.B.M. 930[4] /VII/VI/ Ἀναξίλεω **122** I[43] Στησίλεως[78] Ἀρχέλεως[99] Ἀγέλεω II[5] /484/11/ — Διχόλεως **9** b[4] /391/87/ Ἀναξίλεω **137**[5] /a. 323/ -λεως **123**[9] /308/7/; κοινῆς æt. hæc sunt: Στησίλεω[20] /297/6/ Ἀναξίλεω **138**[64] /c. 282/ Ζευξίλεω **147**[101] /205/4/ Ἀναξίλεω **124**[40] /193/2/ **149**[5] /176/5/ — Λεωδάμας **129**[3] /VII/VI/ Λεωμέδων **122** I[85] -μέδοντος II[6, 19] -σθένεος[69] /442/345/; κοινῆς æt. hæc sunt: Λεωδάμαντο[ς] **138**[49] -σθένης Λεωκέστορος[65] /c. 282/ Λεωσθένης Λεωκέστορος **123**[41] /278/7/ Λ]εωδάμαντος **33** a[6] Λεωσθένου[8] /228/7/ — Λεωνίδας **34** i[3] /223/2/ (Cret.) — Λεωκέστορος **147**[100] /205/4/ — Λεωχάρης **65** a[4] /c. 200/ (incert. orig.) — Λεωκράτου H. p. 200[5] (C. 2853 b) /168/7/ Λεωδάμαντος **148**[25] /c. 196/ **149**[4, 4] /176/5/ **150**[3, 4, 7, 8, 29, 30, 126] /173/2/ -δάμ[αντο]ς H. p. 204, 2[4] /a. 233/2/ — Λεωνίδης **183**[3] /II: 2/ (incert. orig.) — Λεωκέστωρ L.B. 1569 —

λεών Zeleæ G.D.I. 5533 e[6] /p. 334/ obvium est; cetera tit. Ion. exempla nomina propr. sunt; cfr Smyth p. 383. — De Λευτυχίδης apud Hdtm obvio, de 'Αρχέλεος Eretriæ G.D.I. 5311 c[43] /a. 309/8/ obvio cfr § 27, 6 d. — Dor. λαός Mileti in tit. Laodicæ obvium est: λαοί R.Ph. 25 p. 9[8] -ούς[22] /c. 250/. Præterea -λαος, λαο- in his nominibus propr. deprehendimus: 'Αρχέλαος **306**[3] /II: 1/ 'Αρκεσιλάου H. p. 200[3] (C. 2853 ter) /167/6/ 'Αρχελάου I.B.M. 925 c[7] /I/ 'Ε[χ]ελάου **219** b. — Μενέλαος **38** aa[9] 'Ερυσι[λά]ο[υ] i[2] /223/2/ (Cret.) 'Ιόλαος **49**[5] /188/7/ (Adramyt.) Μεν[ελ]άωι **115**[4] [Μενε]λάου[5] /85/4/ (Nicomedens.) 'Ιολάου **59**[4] /57/6/ (Eurom.) — Λαομή[δ]ου **33** a[13] /228/7/ Λαοδήμου **141**[3] /c. 228/ Λαομέδων I.B.M. 924 b[14] /I/ — Λαοδικεύς Ab.B. 11 p. 65[16] /I p./ — Λαοδίκηι Ab.B. 08 p. 36[18] **194** -η R.Ph. 25 p. 9[13] -ης[15, 20] p. 10[35] (regina illa) /a. 250/ — Eiusmodi nomina propr. iam mature Athenis obvia sunt; cfr Meisterhans p. 128. — -λας his in nominibus occurrit: 'Αρχέλαι Ab.B. 11 p. 62[11] /224/3/ -ας **146**[1] /209/8/ **124**[34] /199/8/ — Π[ρ]αξ[ίλα]ς **38** v[7] 'Ακουσίλας l[5] e[4] kk[8] Φειδίλας c[9] Μισγόλας cc[3] Δαμασίλας m[7] /223/2/ (Cret.) 'Αναξίλας **79**[6] /c. II/ (Antiochens.) 'Αρχέλας **54**[5] /194/3/ (Aenius) — De gen. cfr § 54, 2 h. -λας Athenis iam V s. occurrit; cfr Meisterhans p. 74. — 'Ιόλλας **76**[9] /c. 200/ (Amisen.) nomen hypocoristicum est; cfr § 42, 3. — Λαδάμας **38** c[6] /223/2/ (Cret.); Λασθενίδου **34** b[13] /228/7/ (Cret.) (alio modo explanari potest.) — Nomina cum -λεω- composita quæ Mileti p. II s. non obvia sunt, omnibus locis κοινῆς temporibus admodum rara exstant; Pergami enim et Magnesiæ non occurrunt, Prienæ semel in tit. extern., in Lycia semel. -λαο- N.T. et pap. Ptol. præbent; cfr præter l.l. (b) Crönert p. 164 sq. — Λαόδικος Eretriæ G.D.I. 5312[8] /308/4/ occurrit, [Κρι]τόλαος Chii 5657[14] /στοιχ./ 'Αγησίλας Cyzici 5523[11] /IV: 1/ hIπ(π)όλα Amorgi 5350 /æt. arch./.

d) Fortasse etiam ἡμιέκτεων (plur. gen.) H. p. 89[26] /II: 1/ scribendum est. ἡμιέκτεων apud Hdtm legitur; cfr Schulze, Qu. ep. p. 144. In tit. Att. ἡμιέκτεων /IV/ et ἡμιεκτεῖον reperimus; cfr 2 b.

e) Semel γεωργούντων **150**[73] occurrit /173/2/; cfr γεωργίας Teni G.D.I. 5492[94] /II: 1?/ obvium.

f) Ditt. Or. 214[20] /288/7/ Cyriaco nisus σώας in epist. Seleuci scripsit; H. p. 195[20] διαμενούσης ὡς ἐγώ scripsit; fortasse σῶ legendum est; cfr § 27, 7 Favre, Smyth p. 436, Hoffmann III p. 455 p. 524 sq. Meisterhans p. 149.

g) τέλεως Coi occurrit, τέληος apud Cretenses; cfr Bechtel II

p. 727, III p. 125 sq. Barth p. 96. Ion. in regione nil nisi τέλειος /inde a IV s.) invenimus; cfr Favre; Mileti hæc occurrunt: τέλειον **133**^{20,21} τέλεια^{19,21} τέληα^{15} /V + I/ etc. de -ηα pro -εια cfr § 12, 7.

4. υἱός in tit. Miles. nomina in -ο exeuntia semper sequitur. Tamen exempla κοινῆς æt. sunt; cfr § 14, 1. υἱός -οῦ paucis exceptis in κοινῇ invenimus; cfr Schlageter p. 11, Mayser p. 263, Hauser p. 82, Helbing p. 49, Bl. Debr. p. 31, Crönert p. 175.

5. κοινῆς ætate -ις, -ιν pro -ιος, -ιον haud raro reperimus. Mileti duo eiusmodi exempla exstant: Ποσιδῶνις I.B.M. 925 c^{10} /45/ παιδίν (voc.) C. 2890^{2} /rec. æt./ Quomodo hæ formæ ortæ sint, nondum satis liquet; cfr Hauser p. 80 sq. Mayser p. 260 (eiusmodi exempla in pap. Ptol. iam III s. obvia sunt) Buresch, Lydien p. 73 sq. Wagner p. 96 sq. Meisterhans p. 74.

6. Nomina fem. in -ος exeuntia; cfr Meisterhans p. 125, Th. Stein p. 104 sq. Mayser p. 261 sq. Bl. Debr. p. 27 sq. a) ἡ θεός; Athenis ἡ θεά usque ad 282 fere annum non occurrit, nisi dei deæque simul nominantur (ὁ θεὸς καὶ ἡ θεά); ab hoc autem tempore, sicut in κοινῇ, ubique; Hdts ἡ θεός usus est, Herodas solus ἡ θεά; cfr Smyth p. 372. θεαῖς Rhegione G.D.I. 5276^{2} /V/ simul cum θεοῖς occurrit, θεᾶι Ceæ 5412 /I/ in κοινῆς tit., ἡ θεός Sami 5702 /346/5/ (sæpius) τῆι θεῶι Ephesi 5589^{5} /302/1/. θεά quod antea vix nisi apud poetas legitur, κοινῆς potior forma est. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: τῆι θεῶι Ra 28 p. 104^{11} /III/; contra exstant θεά Head Ionia p. 198 /I p./ -ᾶς Ab.B. 11 p. 64^{8,23} /II —III p./ — b) ὁδός cum compositis inde a V s. occurrit: τὴν ὁδόν **133**^{27} /V + I/; κοινῆς ætate ὁδός (πρόσοδος, ἔφοδος) etc. in tit. his deprehendimus: Ab.B. 11 p. 68^{13} p. 69^{20} /III: 1/ — Ab.B. 08 p. 36^{20} R.Ph. 25 p. 10^{41,48} /a. 250/ (tit. Laodicæ) — **143** B^{61} /212/1/ (B Trallian. est) **146**^{52} B^{69} /209/8/ (B Mylas. est) **147**^{6} /205/4/ **145**^{20,22} /200/199/ **149**^{45,51} /176/5/ **150**^{20,40} /173/2/ — **306**^{54} /II: 1/ (epist. Eum.) Ab.B. 11 p. 28^{29} /II: 1/ H. 2 p. 88 II^{6} /II: 1/ Ab.B. 11 p. 36^{12} /æt. Tr./ J.H.S. 6 p. 353^{13} /æt. imp./ — Hæc vocabula non nisi in κοινῆς tit. inveniuntur: ταῖς νήσοις Ab.B. 08 p. 23^{19} /III: 1/ — αἱ ἡμίονοι R.Ph. 50 p. 67 c. 39^{61} τὰς ἡμιόνους^{57} /II: 1/ — πλίνθον, ἧς R.Ph. 43 p. 212^{22} /II: 1/ — ἡ ..σορός Ab.B. 11 p. 25 τὴν σορόν, τῇ σορῷ L.B. 235 /æt. imp./ — Αἰγύπτῳ L.B. 212^{5} /195 p./ τῇ Αἰγύπτῳ **236**^{5} /II p./ — παρ[θέν]οις R.Ph. 22 p. 50, 24^{5} /æt. imp./ παρθ]ένοις C. 2885 c^{8} /æt. imp./ παρθένοις L.B. 226^{7} /æt. imp./ ταῖς παρθέ[νοι]ς R.Ph. 23 p. 317, 33^{4} /æt. imp./ πρώτης παρθένου Inv.

1896, 56[6]. τῆς συγκλήτου Mich. 31[35] τῆς συ[γκλ]ήτου[51] /c. 140/ — Præterea τῷ θόλῳ R.Ph. 43 p. 213[36] /II: 1/ τὸν θόλον C. 2885 c[17] /æt. imp./ invenimus. θόλος etiam fem. generis esse potest; cfr Hatzidakis p. 357, Nachmanson p. 128.

Etiam -μηνος fem. generis est: τῆι τριμήνωι R.Ph. 25 p. 9[19] /a. 250/ (tit. Laodicæ). τήν — ἑξάμηνον Ab.B. 08 p. 42[4] /II/ ἑξά[μηνον R.Ph. 26 p. 132[4] πρώτην ἑξάμηνον p. 133 A[23] p. 134[21, 31] δευτέραν -ον p. 133 B[3] /I/ τὴν — ἑξά[μη]νον C. 2879[3] /I/ τετράμηνον R.Ph. 21 p. 44, 19[5] /I/; ἑξάμηνος, quod apud Hdtm legitur, Ion. est; cfr Schlageter, Wortschatz p. 55, Broschmann, Beitr. p. 32.

Etiam -φόρος forma fem. caret: βουληφόρωι (Ἀρτέμιδι) Ra 28 p. 104[3] /III: 2/ ὑδροφόρος (Ληνίς) Hermes 55 p. 177[1] /I/ ἡ ὑδροφόρος C. 2879[5] /I/ [ὑ]δροφόρος (Μαλία) L.B. 223[1] ὑδροφόρος Ab.B. 11 p. 67[1] /2/1/ ὑδρο]φόρον **265**[15] /II p./ ὑδροφόρος (Θεογενίς) L.B. 225[1] ὑδροφόρο[ς Π]οπιλλία I.B.M. 922[9] /I p./ τὴν ὑδροφόρον C. 2885 c[2] /æt. Com./ B.C.H. 1 p. 288, 64[2] /æt. imp./ ὑδροφόρον (Λαιλίαν) R.Ph. 23 p. 320, 36[6] /æt. imp./ ὑδροφό[ρος Inv. 1896, 56[1]; λουτροφόρον B.C.H. 1 p. 288, 64[4] /æt. imp./ τὴν στεφανηφόρον **176**[2] /III p./ [στε]φανηφόρον **265**[7] /II p./.

Etiam voces hæ fem. gen. sunt: ἐπιτρόπου (Φιλίτιδος) **151**[5] /II: 1/ (γενομένην) παι[δο]νόμον **265**[11] γυμνασίαρχον[8, 9, 10] χορηγόν[12] /IIp./. — ἡ- - τροφός H. p. 288[5] /IV p./ ἀπόγονος (Χρυσώ) R.Ph. 25 p. 6[4] /II/ τὴν πρόγονον R.Ph. 23 p. 320, 36[5] /æt. imp./; contra exstant: ἐκγόνη Ab.B. 11 p. 71[10] /II p./ ἀπογόνην **176**[4] /III p./ — Ephesi hæc invenimus: ἐκγόνην Ephesos III 72[3] ἐγγόνης[10] προεκγόνην[14] ἀπογόνην[17] /II p./ ἐκγόνην 81[5]; eiusmodi exempla Hauser p. 82, Schweizer p. 145 congesserunt. —

De τραγακάνθη **210** /æt. imp./ cfr § 54, 3 e. — Feminina in -ος exeuntia, quæ posterioribus temporibus obsolescere coeperunt, aut in masc. abierunt, aut forma fem. instructa sunt. Mileti hæc huius rationis exempla obvia sunt: ἀπογόνην, ἐκγόνη, τραγακάνθη; θόλος, quod Mileti masc. generis est, iam vetustioribus temporibus modo feminini, modo masculini generis est; cfr præter l. l. Hatzidakis p. 23 sq. Dieterich p. 174.

§ 56. Stirpes in -ι exeuntes.

1. Nomina appellativa et geographica. Iones non solum stirpis desinentia *-i* usi sunt, sed etiam desinentiis *-e(i)* et *-ē(i)*; de hac

stirpis varietate cfr Br.Gr.Gr. p. 214, Wack. Verm. Beitr. p. 54, Bechtel III p. 145 sq. Erman Curt. Stud. 5 p. 304 sq. πόλεως Thasi G.D.I. n. 28[2] /VI/ (metr.) Ephesi n. 49 a[2] /VI/ Chii 5653 a[13] b[11] /V/ occurrit, δυνάμει Tei 5632 b[31] /V: 1/ πόλει Halicarnassi 5727 a[33, 37] /V: 2/; s. IV exempla omitto; cfr G.D.I. Ind. p. 935. Contra πρυτάνιος Chii n. 51[1] /V—IV/ Prienæ n. 40[4] /334/ invenimus, πανηγύριος Mylasis 5753 c[5] πράξιος[10] /335/4/ χύσι Ceæ 5398[31] /V: 2/ Ναυκράτι Naucrati 5767 in tit. adesp. bonæ æt. τὰς πρήσις Chii 5653 c[8] /V/; recentiora (Teni /IV/) Thasi /IV vel III/ Halicarnassi /vix a. II/ inveniuntur. Hdts nil nisi -ις -ιος etc. habet. Apud Hippocr. dat. quidem in -ει exire videtur; cfr Kühlewein p. 88 sq. Smyth p. 387 sq.

Sing. gen. -έως ostendit: πόλεω[ς **9** a[8] /391/87/; quod pro atticismo non habendum est, — πόλεως **135**[37] /a. 323/ πόλ]εως **142**[3] /c. 323/; κοινῆς æt. hæc sunt: πόλεως **138**[4, 28, 39] /c. 282/ **150**[69, 96, 103] etc. /173/2/ **134**[35] /I p./ **204** a[6] πώλε⟨ε⟩ως[1] /I p./ προεγγυήσεως **138**[6, 9] /c. 282/ ἐπικληρώσεως **146**[40] /209/8/ etc. In lingua communi -εως solita terminatio est; cfr Schweizer p. 145 sq. Nachmanson p. 129, Th. Stein p. 106 sq. Hauser p. 83 sq.

Sing. dat. -ει præbet: Δυνάμει **133**[29] /V + I/ V s. forma est; πόλει **136**[2, 19, 24] /a. 323/; in κοινῆς tit. πόλει **138**[19] /c. 282/ αἱρέσει **139**[36] /262/60/ etc. invenimus. Postquam ει in ι abiit, -ι pro -ει nonnumquam scriptum est: φύσι Ab.B. 11 p. 67[2] /2/1/ πράσι **204** a[9] /I p./ etc. cfr § 12,6.

In plur. acc. -ῑς semel occurrit: Σάρδις **135**[13] /a. 323/. Hdts acc. Σάρδῑς semper usus est, sed πόλιας iuxta πόλις etc. cfr etiam acc. πρήσις Chii /V/ obvium. Præter hoc nil nisi -εις invenimus: πόλεις **9** b[26] /391/87/ — **137**[11] /a. 323/ πρυτάνεις **135**[16] /a. 323/ πρυτάνε̣ι̣[ς **142**[17] /c. 323/ κοινῆς ætate hæc invenimus: πρυτάνεις **138**[16] /c. 282/ **37**[43] /223/2/ **149**[52] /176/5/ **150**[23, 45, 54, 56] /173/2/ πόλεις **10**[12, 19] /289/8/ (comm. Ion.) κρίσεις **147**[32] λύσεις[41] /205/4/ ἐπιδείξεις **145**[53] /200/199/ etc.

πρυτάνης R.Ph. 24 p. 246[20] /III: 1/ η pro ει præbet; cfr § 4, 2. Hoffmann G.D.I. Ind. p. 935, Bechtel III p. 146 putant πρυτάνης ex πρυτάνεας contractione ortum esse; πρυτάνεας enim Erythris G.D.I. n. 60 a[29] /IV: 1/ occurrit. Cum autem tit. Miles. — et paulo antiquiores et recentiores nil nisi πρυτάνεις sim. præbeant, verisimile est, πρυτάνης idem quod πρυτάνεις esse. Accedit, quod stirpes in -ηϝ-, -εϝ- exeuntes in plur. acc. nil nisi -εις /inde a IV: 2/

ostendunt; cfr § 58, 6 b. πρυτανεύς, quod analogia ortum est, rarissime occurrit; cfr Schulze, Qu. ep. 146.

In plur. dat. -ισι semel occurrit: Σάρδισι **135**[21] /a. 323/; sed κοινῆς ætate Σάρδεσιν R.Ph. 25 p. 9[24, 29] /a. 250/ (tit. Laodicæ) emergit.

In nom. compositis gen. -πρυτάνιδος et -πόλιδος ætate imp. deprehendimus: ἀρχιπρυτανίδων R.Ph. 19 p. 131[5] /I p./ ἀρχιπρυτάνιδος **134**[1] /I p./ ἀρχιπρυτάν]ιδος (C. 2876 =) L.B. 210[5] /æt. Tr./ ἀρχιπρυτάνιδος **20**[12] /æt. Hadr./ C. 2882[7] /II p./ Ra 28 p. 110[10] /æt. imp./ **227**[5] /æt. Tr./ ἀρχι]πρυτάνιδος L.B. 212[22] /II p./ ἀρχ[ι]πρυτάνιδος **233**[13] /II p./ ἀρχιπρυτάνιδο[ς] Ra 28 p. 111[8] /æt. imp./ ἀρχι[πρ]υτάγ[ιδος? **234**[16] /II p./ ἀ[ρχ]ιπρυτάν[ιδος? C. 2885 c[14] /æt. imp./ apogr. ΑΝΙΠΡΟΥΤΑΝ M præbet. Bis -εως reperimus: ἀρχιπρυτάνεως Babelon p. 100 /II—III p./ **213** a /æt. imp./ — κοσμοπόλιδος **231**[17] /æt. Hadr./ κοσμοπό(λιδος)? **230**[12] /æt. Hadr./ τρισκαιδεκα[πό]λιδος Inv. 1896, 56[7]; — κοσμόπολιν Lycti C. 2583[12] Cibyræ C. 4380 b occurrit, κοσμοπόλει Thasi C. 2163 c; κοσμοπόλιδος -δι, κοσμόπολιν (magistratus Locr.) apud Polyb. (XII 16) inveniuntur.

2. Nomina propria a temporibus antiquissimis gen. in -ιος desinentem præbent, sed inde ab initio III s. -ιδος occurrit; quæ desinentia Athenis V s. deprehensa in sermonem Euboicorum iam mature irrepsit. Cumis Δ̄εμοχάριδος VI s. exstat. Sed in Asia, duobus exceptis, -ιδος a. III s. non invenitur. Πόσιδος Iasi G.D.I. 5515[18] /a. 351/ occurrit, cfr Bechtel III p. 146 sq. Ὑπάνιδος Olbiæ Izv. 27 p. 69[2] /IV/; de -ιδος et -ιος in lingua communi obviis cfr l. l. Hauser p. 88 sq. Mayser p. 272 sq.

Mileti Ion. -ιος etiam κοινῆς temporibus prævalet. Hæc igitur occurrunt: Κλέσιος I.B.M. 933 /VI/ Βρέμμιος **122** I[2] Πάσιος[52] Ἀναψύξιος[57] Μασσαράβιος[65] Μοίριος[89] Καλλιθέμιος[96] Ἀναξιθέμιος[103] Λεόντιος[104] Καλλιθέμιος[108] Ἀριστοθέμιος II[1] /524/414/ Πύθιος[35] Εὐπόλιος[67] Καλλιθέμιος[90] /380/24/; κοινῆς æt. hæc sunt: Πόσιος **138**[43] Ξενοθέμιος[55] Στήριος[55] /c. 282/ Ζωχάριος Ra 28 p. 109[4] (Athen.) /III: 1/ Τιμοπόλιος **141**[4] /c. 228/ Μή]τριος **36** aa[4] /223/2/ Λάμπιος **33** a[6] /228/7/ Πόσιος **147**[78] Ξενοθέμ[ι]ος[83] -μι[ος][91] Τιμοπόλιος[97] /205/4/ Πύθιος R.Ph. 43 p. 200[58] /III: 2/ p. 205 B[2] /200/199/ Στήριος H. p. 201[4] /182/1/ **151**[25] /II: 1/ Ἀρχεπόλιος **168**[4] /II—I/ Ἀρχεπ[ό]λι̣ο[ς **171**[3] /II/I/ Χιόνιος **392** a. Ἀμφιθέμιος **126**[44, 49] /23/18/ R.Ph. 26 p. 133 B[6] p. 134[32] /Im./ Ab.B. 24 p. 18,6[3] /I/ **127**[16] /4/3/ J.H.S. 16 p. 224, 17 a /Im./ Σωπόλιος **33** a[10] /228/7/ R.Ph. 23 p. 3, 24 b[32] /179/8/ R.Ph. 50

p. 145[5] /II—I/ **271**[10] /c. 100/ Ab.B. 11 p. 50[3, 4] /Im./ R.Ph. 26 p. 134[25] /Im./ Accedunt hæc nomina: Ἀρχιπ[ό]λιος **138**[84] /c. 282/ (Cnid.) Πάριος **64**[8] /III/II/ (Lysimach.) Εὐνόμιος **80**[1] /II: 1/ (Trallian.) Ἀλέξιος **49**[5] /188/7/ (Adramytt.) Μιμνοπόλιος **34** e[10] [X]άρι[ο]ς h[1] /228/7/ Τλησώμιος **38** c[7] Βέ[ργ]ιος e[7] Βέργιος p[5] Τιμοπόλιος[9] kk[1, 2] [Ἀ]νδροχάριος u[2] Δ]αμάριος[1] Λεόντιος z[9] Ἀ]κέσιος gg[7] /223/2/ (Cretenses);

-ιδος hæc præbent: Εὐπόλιδος **123**[29] /288/7/ Ἄλκιδος **138**[1] /282/ Εὐπόλιδος H. p. 198[3] /287/6/ (= C. 2853) Χιόνιδος Ra 28 p. 113[3] /c. II/ Δάμιδος H. p. 204, 2[5] /a. 233/2/ Σωπόλιδος I.B.M. 921 a[3] /Im./ Χιόνιδος **128**[6] /25/6/ (Ἀρχεπόλιδ[ο]ς I.B.M. 927[4] Μηνοθέμιδος[24] /I/). Accedunt hæc: Ἀλέξιδος **89**[2] /II?/ (Chius) Μ]άκ[ρ]ι̣δος **38** p[4] /223/2/ (Cret.).

Dat. semel occurrit: Μάτρει **102**[5] /II/I/ (Mynd.)

3. Σε- Σαρᾶπις aut nomina in -ι exeuntia aut nomina in -ιδ- exeuntia sequitur: Σαράπι **283** /æt. imp./ (ι pro ει scriptum est.) Σεράπι **205** b[3] /II p./; contra Σαράπιδος **205** a[10] /II p./ (metr.) Σαράπιδι **200** /III p./ invenimus. — Et -ιος et -ιδος, -ιδος tamen rarius, in pap. Ptol. obvia sunt; eodem fere modo res se Pergami habet; Athenis, Magnesiæ, Prienæ, in Lycia nil nisi -ιδος deprehendimus; cfr Mayser p. 265, Schweizer p. 98, Meisterhans p. 14, Nachmanson p. 67, Hauser p. 22.

4. Ad κωτάρχης (§ 54, 3 b) forma fem. κώταρχιν **265**[17] referenda est; cfr λυκιάρχισσα in Lycia Benndorf-Niemann 43 a[2], 45 b[14] obvium; cfr etiam Hauser p. 125. Præter hoc ἀγωνοθέτ̣[ι]ν̣ **265**[13] /II p./ occurrit; quæ voces, accusativi forma excepta, stirpes in -ιδ- exeuntes sine dubio sequuntur.

5. De οἷς cfr § 58, 5.

§ 57. Stirpes in -υ exeuntes.

De πρέσβεις cfr § 54, 3 c. — In tit. dialecto conscripto et in tit. IV s. hæc invenimus: ὀσφύος **133**[9, 34] -ες[37] θῆλυ[19] ἡμίσεων[12] /V + I/ — ὀσφύν Ra 28 p. 106[2, 6] -ύ[ν[2] /IV: 2/; cfr Smyth p. 396 sq. De sing. fem. πλατεῖαν **133**[27] /V + I/ δασέαν Ra 28 p. 106[2, 6] δασέ]αν[3] /IV: 2/ cfr § 54, 1 d. — In κοινῆς tit. hæc exstant: ἰχ]θύς Sb.B. 04 p. 103[11] /II/ αἰσυμνητύν **203** a[33] /c. 130/ — ἑκατοστύων **153**[31] /II/ (Byzant.) — De nom. vel acc. ἥμισυ, ἥμυσυ /III, II/ cfr § 26, 4; sing. gen. ἡμίσους H. 2 p. 89[21] /II: 1/ semel comparet; cfr ἡμίσους

Ephesi Ephesos II 27^{495} /102 p./ obvium. Apud Hdtm et in tit. Att. /IV/ ἡμίσεος exstat. ἡμίσους pap. Ptol., LXX, N.T. præbent. — Adi. εὐθύ R.Ph. 50 p. 69^{21} /II: 1/ semel occurrit. Præter hæc Κρίθυος H. p. 200^{4} (= C. 2853 ter) /167/6/ Κότυος J.H.S. 16 p. 225^{12} /III/ invenimus; accedunt Λίβυς **34** d^{12} /228/7/ Λίβυο̣[ς **38** cc^{6} /223/2/ (Cret.) — Cfr Meisterhans p. 150, Schweizer p. 146 sq. Schlageter p. 18, Hauser p. 85, Mayser p. 294 sq. Helbing p. 53, Bl. Debr. p. 30.

§ 58. Stirpes in diphthongum exeuntes.

Cfr G.D.I. Ind. p. 936 sq. Smyth p. 400 sq. Meisterhans p. 139 sq. Schweizer p. 147 sq. Nachmanson p. 129 sq. Hauser p. 85 sq. Mayser p. 268 sq.

1. Stirpes in -ōi̯ exeuntes; cfr Br.Gr.Gr. p. 214 sq. Exempla Milesia — Παρυώ excepto — κοινῆς æt. sunt. Præter [λ]ε/[χοῦ]ς **202**^{6} /æt. Aug.?/ nil nisi nomina propr. obvia sunt: Παρυώ Ab.B. 11 p. 65 /IV/ — Ναννώ **147**^{91} /205/4/ Χρυσώ R.Ph. 25 p. 6^{2} /II/ Ταρώ **249**^{1} /c. 100/ Χρυσώ⟨ι⟩ I.B.M. 921 a^{14} /Im./, cfr § 17, 1, Μητρώ **303** /c. Tr./ Ἀγαθώ **175**^{4}/II p.?/ — Nomina fem. externæ orig. hæc sunt: Ἀρκεσώ **61**^{6} /p. 300/ Βατιώ **65**^{3} Δημώ^{9} /a. 200/ Κλεώ **92** /c. 200/ Ἀθηνώ **57**^{7} /II: 2/ (Ephes.) Κοττώ **183**^{3} Φιλαιθώ^{4} /II: 2/ Ἀρ]τεμώ **90** /I/ — Χορώ **34** a^{5} Μηνώ e^{9} Κλεώ h^{6} Δημώ^{10} Βεργώ i^{11} Ἀγησώ^{13} /228/7/ Σωτώ **38** r^{2} Δημώ s^{7} ii^{1} Φανώ t^{9} Κ̣λεώ u^{4} Εὐρυφώ v^{2} Μην[ώ^{10} Βᾳ[τ]-τώ bb^{6} Ἀ]γασώ ee^{8} Μηνώ ff^{8} Πο̣λ̣ώ hh^{3} Πιστώ ii^{4} /223/2/; **34** et **38** nomina feminarum Cret. præbent. ι in Χρυσώ⟨ι⟩ obvium pro vitio sæculi habendum est. Ἀριστώι Amorgi G.D.I. n. 11 /æt. arch./ occurrit. Hoc excepto et tit. /inde a temp. arch./ et scriptores Ion. -ω præbent; quæ forma tit. Att. sola est; cfr Bredow p. 272 sq.

Sing. gen. in -οῦς desinit: [λ]ε[χοῦ]ς **202**^{6} /æt. Aug.?/ — Λ[ητοῦς H. p. 195^{34} /288/7/ (ind. Seleuci) Λητοῦς Sb.B. 05 p. 981^{10} /III—II/ Μενεσθοῦς R.Ph. 20 p. 100, 4^{11} /p. Chr. n./ Βατιοῦς R.Ph. 21 p. 40, $11^{5,15}$ /I p./.

Dat. bis exstat Λητοῖ **150**^{21} /173/2/ H. p. 260 N. 3 /æt. Hadr./

Acc. -οῦν in tit. metr. invenitur: Χορο̣ῦν Ab.B. 08 p. 46^{2} /III p./ (ed. χορο̣ῦ⟨ν⟩ scripsit, Wilam. G.G.A. 1914 p. 108 recte Χορο̣ῦν); contra exstat Ἀρτεμώ B.C.H. 1 p. 288, 64^{1} /æt. imp./ apud Hdtm -ω et -οῦν invenimus; — -ω Athenis G.D.I. 5780 /æt. arch./ in tit. metr. adesp., Myconi 5417^{20} /c. 200/ Magnesiæ 5750 /II: 2/ obvium

est, -οῦν Eretriæ 5311 a[48] /IV: 2/ Smyrnæ 5619 /æt. inc./; cfr Bechtel III p. 147 sq. -οῦν Prienæ /IV: 2/ in pap. Ptol., in Lycia, alibi occurrit, -ω Pergami, in Lycia; cfr Th. Stein p. 107, Körte p. 11; cfr de harum vocum fatis Dieterich p. 163 p. 168.

2. ἥρως; Mileti hæc occurrunt: ἥρωος **6** b[3] ἥρωος **7** a[5] /I/ ἥ]ρωος **256** /æt. Aug./ ἥρωι **368**[15] /II—I/ ἥρῶς (voc.) C. 2890[5]; cfr Nachmanson l. c. Hauser l. c.

3. βοῦς; Mileti hæc occurrunt: βῦν **132** b[6] /VI: 2/ Sb.B. 01 p. 910 /VI/ [β]ῦν Ab.B. 08 p. 21[10] /V/ cfr § 20, 1, — in κοινῆς tit. βοῦν **145**[70] /200/199/, plur. acc. βο[ῦς] H. p. 196[62] (C. 2852) /288/7/; hoc loco Sherard BO·ΔΩΔΕΚΑ præbet; Chishull autem Antiqu. As. p. 67, (quem Boeckh secutus βω[μούς] supplevit) BΩ·ΔΩΔΕΚΑ legit; cfr Ditt. Or. 214. Quibus nisus Br.Gr.Gr. p. 274 falso contendit plur. acc. βῶς Milesium esse.

Gen. βοιός (= βοός) Erythris G.D.I. n. 62[16] /380/60/ occurrit, plur. acc. βοῦς Eretriæ 5315[27] /IV: 2/ Tei 5633[5] /370/50/.

In χοῦς ου ex οϝο ortum est; cfr § 27, 3e § 55, 2a. Mileti hæc occurrunt: nom. χοῦς **31** a[7, 8] /VI: 2/ acc. χῦν **133**[21] /V + I/, quæ formæ etiam apud Hdtm et in tit. Att. leguntur. Plur. gen. χῶν Ceæ G.D.I. 5398[9] /V: 2/ occurrit. Cfr l. l., Schlageter p. 19.

4. In κοινῆς tit. τῆν ναῦν R.Ph. 50 p. 70[12] τῆς νεώς[16] /II: 1/ νηί H. p. 249[4] /I/ reperimus.

5. οἷς (< ὀϝι-); Mileti οἷς **31** a[10, 11] /VI: 2/ ο/[ἶ]μ **132** b[4] /VI: 2/ — οἶν **204** b[2, 4] /I p./ occurrunt. οἶν Ceæ /III: 1/ occurrit; cfr Schlageter l. c.; κοινῆς temporibus οἷς pæne obsoletum est. πρόβατον enim in locum huius vocis succedere incipit; cfr Moeris p. 204, Favre. Mileti ἱερεῖον vel ἱερ. τέλειον pro οἷς invenimus: ἱερεῖα H. p. 196[62] /288/7/ ἱερεῖον τέλειον **203** b[19, 22, 26] ἱερῆον τέλειον a[24, 35, 39]; cfr ἱερεῖον τέλειον βοικόν a[29] /c. 130/.

6. Stirpes in -εϝ-, -ηϝ- exeuntes; a) ἱέρεως, ἱερεύς: (de ἱέρεως ≤* ἱέρηϝος cfr § 27, 6 d) Nom. ἱέρ(ε)ως **133**[45] /V + I/ restituendus est; lap. ιερως præbet; præterea verisimile est, plur. nom. ο(ἱ) ἱέρεω(ι) in litteris οιερεω[16] latere. — ἱέρεως **135**[40] /a. 323/ Ra 28 p. 106[4] /IV: 2/; κοινῆς æt. hæc sunt: ἱέρεως **203** a[22] /c. 130/ gen. ἱέρεω **146** B[75] /209/8/ (B Mylas. est) **150**[23] /173/2/ ἱέρεω⟨ι⟩ **203** a[9] /c. 130/ acc. ἱέρεῳ **37**[42] /223/2/ (ita pro ἱερέᾳ legendum est; cfr **203**) -ω **203** b[3] /c. 130/ **204** a[10] /I p./; cfr de hac forma § 55, 3 b. ἱέρεως etc. in coloniis Miles. invenimus: Tomis G.D.I. 5545[1, 25] /I/ Olbiæ 5546[23],

[33, 59] /III/ Iasi 5517[8]/ IV/III/ præterea Chii B.C.H. 37 p. 225 /V—IV/, Magnesiæ; Ephesi G.D.I. 5605 sing. gen. Φλέω occurrit /æt. imp./

ἱερεύς iam VI s. obvium est: gen. ἱερέως **31** a[8] /VI: 2/ — ἱερεῖ Ra 28 p. 106[7] (iuxta ἱέρεως) /IV: 2/; κοινῆς æt. hæc sunt: ἱερεύς Sb.B. 05 p. 547 ἀρχιερεύς **7** a[4] /I/ ἀρχιερέως Ab.B. 11 p. 65[4, 7] /I p./ ἱερεῖ **203** a[30, 36] (iuxta ἱέρεως etc.) /c. 130/ **204** b[4, 11] (iuxta acc. ἱέρεω) /I p./ ἱερέα **146** B[75] (iuxta gen. ἱέρεω; B Mylas. est) /209/8/ ἀ]ρχιερέα **20**[4] /æt. Hadr./ ἀρχιερέα **230**[5] /æt. Hadr./ **231**[5] /æt. Hadr./ ἱερέα Sb.B. 04 p. 87, 1[1] /II p./ (plur. gen.) ἱερείων **147**[46] /205/4/ ἀρχιερέων R.Ph. 23 p. 314, 31[8], 31 b[10] /æt. imp./ ἱερεῦσι **147**[20] /205/4/ συνιερεῦσιν **360**[7] /I p./ (epist. Pæti); plur. acc. in -εις desinit; exempla κοινῆς æt. sunt; cfr. b.

b) Stirpes reliquæ in -ηϝ-, -εϝ- exeuntes; cfr Bechtel III p. 148 sq. Sing. gen. apud Hdtm al. in. -έος desinit, apud Hippocr. in -έως; gen. ἱερέος Oropi G.D.I. 5339[13] /411/377/ occurrit; quæ terminatio in nominibus propr. Thasi /V/IV/ Chii /V, IV/ Ceæ /IV/ Amorgi /III/ Eretriæ haud raro obvia est. -έως Thasi /IV/ Erythris /a. 345/ Sami /IV: 1/ in nominibus propr. invenimus; recentiora prætermitto. Handel p. 49 gen. in -έως desinentem in regione Ion. obvium auctoritati dial. Att. falso attribuit. Verisimile est, etiam apud Ionas -é-ος nominum propr. proprium fuisse. Apud Hom. enim nomina propr. -έος semper præbent, appellativa autem -ῆος; cfr Schulze Qu. ep. p. 457 sq. Wack. Verm. Beitr. p. 58.

Mileti genetivi desinentia inde a VI s. -έως est: (cfr de forma § 27, 6 d) βασιλέως **31** a[3] ἱερέως[8] /VI: 2/ — Μεγαρέως **122** II[21] /395/4/ Λεοντιδέως[44] /371/0/ Λεοντέως[49] /366/5/ Ἱππέως **123**[8] /309/8/. — In κοινῆς tit. -έως quinquagies fere occurrit. /III: 1—c. III p./; — Βηβιλέω/[ς J.H.S. 16 p. 222, 17[4] /I p./ scribendum est; Hauss. R.Ph. 21 p. 43[4] Βηβιλέω falso scripsit; -ς enim in v. 5, cuius primæ litteræ exstinctæ sunt, incisum erat. Gen. in -εω cadens, ἱέρεω excepto, non occurrit.

In Πεδιέως **122** II[18] /398/7/ ε analogia irrepsit. κοινῆς ætate alia eiusmodi occurrunt: Ἰουλιέως Ab.B. 11 p. 65[9] /I p./ — Ἑρμαέως **38** g[4] /223/2/ (Cret.) — Hist. Orei Εἰλυμνιέως G.D.I. 5341[2] Διέως[3] Εἰριέως[5] /c. 260/ invenimus, Θεσπιέως Teni 5492[78] /II/ Πεδιέως Thasi 5480 b[9] /IV/ cfr § 27, 6 d, Viteau R.Ph. 19 p. 249.

Ætate imp. κουρέος **209**[5] /p. Com./ Διδυμέος **191**[2] /III—IV p./ deprehendimus; quæ formæ brevium longarumque vocalium exæquationi fortasse tribuendæ sunt; cfr § 8, 3, § 22; sed etiam

cogitari potest, -ος, solitam 3. declinationis desinentiam, ad has formas efficiendas valuisse; cfr Nachmanson l. c. -έος Magnesiæ /p. Nerv./ nonnumquam occurrit, in Lycia haud raro /inde a II p./, Athenis raro /inde a I/ in pap. et tit. Ptol. raro (in nom. propr.) /114/07/; Ephesi ætate imp. hæc occurrunt: γραμματέος Ephesos II 27^{243} /II p./ 50^{12} /æt. Hadr./

In dat. -ῆι terminatio Pari G.D.I. 5427 /æt. arch./ et Sami 5706 /æt. arch./ occurrit; inde a V vel ineunte IV s. nil nisi -ει̃ obvium est, quod etiam script. Ion. habent; Mileti -ει̃ sola terminatio est: β]ασιλει̃ **9** a^{9} /391/87/ ἱερει̃ Ra 28 p. 106^{7} /IV: 2/; κοινῆς tit. 35 fere huius formæ exempla præbent. /III: 1—c. III p./

Apud Att. et Ion. acc. in -έα desinit. -έα in his tit. Miles. κοινῆς æt. exstat: **158** /295/81/ $\mathbf{139}^{41, 46, 50, 52, 18}$ /262/0/ **33** e^{4} /228/7/ **143** B^{59} (B Trallian. est) /212/1/ **146** B^{75} /209/8/ (B Mylas. est) $\mathbf{147}^{10}$ /205/4/ $\mathbf{148}^{91}$ /c. 196/ (Magnes) Ab.B. 11 p. 28^{37} /II: 1/ Sb.B. 04 p. $107^{6, 13}$ p. 110, 456 $A^{2, 6}$ /II/ $\mathbf{248}^{2}$ /II/I/ I.B.M. 921 a^{8} /Im./ $\mathbf{269}^{2}$ $\mathbf{134}^{8}$ /I p./ $\mathbf{20}^{4}$ /æt. Hadr./ $\mathbf{230}^{5}$ $\mathbf{231}^{5}$ /æt. Hadr./ Sb.B. 04 p. 87^{1} /c. Hadr./ $\mathbf{263}^{6}$ /æt. imp./;

-ῆ nonnumquam occurrit: Διδυμῆ $\mathbf{143}^{8}$ /212/1/ βασιλῆ R.Ph. 23 p. 25, 25 /p. 159/. — In tit. Byzant. γραμματῆ $\mathbf{153}^{10}$ iuxta γραμματέα^{38} /II/ invenimus; cfr § 27, 2 a; de Διδυμε cfr § 4, 1. Acc. in -ῆ desinens, qui Dorum erat, in κοινῆς tit. nonnumquam comparet. Exempla Amorgi, Magnesiæ, Mylasis, Prienæ, Telmessi, Ephesi, Stratoniceæ, Aphrodisiade, Bargyliis, Ancyræ, in Lydia, alibi occurrunt; cfr præter l. l. Handel p. 49 sq. Crönert p. 169. Dubium non est, quin hæc desinentia in κοινῆς tit. obvia auctoritati dialectorum Dor. tribuenda sit; cfr Schweizer l. c.

Voc. semel in κοινῆς tit. occurrit: Διδυμεῦ Ab.B. 11 p. 64^{10} /II—III p./

Plur. gen. et apud script. Ion. et in tit. Ion. in -έων desinit. Ἁλικαρνασσέων Halic. G.D.I. 5726^{41} /a. 454/ occurrit; testimonia IV s. prætermitto. Quæ cum ita sint, ΒΩΡΒΩΝ $\mathbf{133}^{3}$ /V + I/ pro Βωρέων, non pro Βωρήων habendum est; cfr § 27, 6 e. Proximum exemplum Φυγελέων $\mathbf{142}^{3}$ /c. 323/ est. κοινῆς tit. /III: 1—c. III p./ ab hoc usu non discrepant; (de -ε- -ει- -η- cfr § 3, 6).

Post vocalem ε et ω semel non coaluerunt: Ἰλιείων H. p. 209, 10^{12} /II—I/; contra exstant: Πλαταιῶν R.Ph. 21 p. 38, 7^{3} /45/ Πλατεῶν p. 40, 9 b^{9} /c. 60/ Π[λα]τεῶν p. 39, 8^{5} /a. 89?/ (cfr § 11, 3); — Ἐρετριῶν Eretriæ G.D.I. 5308^{13} /c. 350/, Ἐρετριέων

5309[4, 7] /IV: 2/ 5310[7] /IV/ 5315[44] /p. 341/0/ 5318[1] invenimus. Tit. Att. V s. formæ contractæ favent; forma autem soluta inde a IV s. occurrere coepit; cfr Lademann p. 96 sq. Viteau R.Ph. 19 p. 250; Schweizer in κοινῆς tit. nil nisi formam solutam invenit. Eodem modo in pap. Ptol. res se habet; cfr etiam Babelon p. 272, p. 291, p. 347 sq. etc. K.Bl. 1 p. 448.

Plur. dat. in -εῦσι(ν) desinit; exempla IV s. et κοινῆς æt. sunt: [Φυγ]ελεῦσιν **142**[5] Φυγελεῦσι[12] /c. 323/ — κοινῆς tit. /III: 2—c. Im. p./ 9 eiusmodi exhibent exempla.

Plur. acc. apud Ionas in -έας desinit, quod post vocalem in -ᾶς contractum est; cfr § 27, 6 a. Eretriæ G.D.I. 5307[17] Ἐρετριᾶς Ἰσστιαιᾶς[18] /410/390/ invenimus, Χαλκιδέ[ας] Olynthi 5285 a[7] /389/83/ [ἐ]σαγωγέας Amorgi (n.) 5361[28] /IV: 1/ Καυκασέ[α]ς Chii 5654[4] /στοιχ./.

Mileti nil nisi -εῖς, quæ κοινῆς solita terminatio est, comparet; (cfr de hac terminatione Br.Gr.Gr. p. 274;) Φυγελεῖς **142**[14] /c. 323/ huius terminationis vetustissimum apud Ionas exemplum est; cetera κοινῆς æt. sunt: ἱερεῖ[ς] Ab.B. 08 p. 23[21] /III: 1/ Σελευκεῖς **143**[15] /212/1/ Μυλασεῖς **146**[43] /209/8/ ἱερεῖς B[76] (B Mylas. est) ἱερεῖς **145**[31] /200/199/ Πιδασεῖς **149**[10, 24, 29, 61] /176/5/ βασιλεῖς **203** b[5] /c. 130/ — Ἀλαβανδεῖς **3**[44] Μ[υλ]ασεῖς[44] /I m./ (edict. propræt.) — βασιλῖς **204** a[11] /I p./ — Athenis -εῖς a 307 fere anno occurrit. -εῖς solita κοινῆς terminatio est; cfr præter l. l. G. Meyer p. 461 sq. Schmid, Att. 4 p. 587, Reinhold, p. 51, Helbing p. 43, Schlageter p. 19, Schmidt p. 495 sq.

7. In tit. dial. conscripto Δὶ Νοσίωι **31** a[9] /VI: 2/ occurrit; Δί Eretriæ /æt. arch./ Dodonæ in tit. adesp. /V/ Amorgi(?) /æt. arch./ exstat, Διί autem apud script. Ion., Mylasis /355/4/ etc. cfr § 27, 4, Smyth p. 240, G.D.I. Ind. p. 1026. Contra κοινῆς tit. nil nisi Διί exhibent: **37**[44] /223/2/ — **143** B[67] (B Trallian. est) /212/1/ **144** B[3] (B inc. urbis est) /III/ **150**[21] /173/2/ **203** b[12] /c. 130/ **165** /I: 2/ **277** L.B. 211 /æt. Hadr./ **301**[4] /æt. Hadr./ **302**[4] /æt. Hadr./ H. p. 260 N. 3 /æt. Hadr./ — Gen. et acc. qui nil novi præbent, in κοινῆς tit. reperimus.

§ 59. Stirpes in consonam mutam exeuntes.

1. De Χαρῆς, -έω cfr § 54, 2 b. Præterea Χάρη[το]ς H. p. 205, 4[8] /225/4/ invenitur; Χάρητος Pari G.D.I. 5437[6, (7)] /II/ Erythris 5692 a[34] /II/ obvium est. Cfr etiam Χαρῆδος Rott 51, P.A.S. II

39 B[35] Καλλικλῆδος 53—55 B[14] Ἑρμῆδος Ramsay p. 336[32] p. 326[120]. — De nominibus decurtatis in -ᾶς -ᾶδος exeuntibus cfr § 54, 2 f. — Ad Κράτητος **138**[43] /c. 282/ **151**[19] /II: 1/ cfr K[ρ]άτευς G.D.I. 5515[15] iuxta Κρ[άτ]ητος[48] /a. 353/, quæ Iasi comparent. Ed. commemorat, Κράτεω in epigr. apud Diog. Laert. (VIII 1, 25) obvium esse.

2. ω in Διοκρέωντος **122** I[22] /505/4/ obvium e nominat. irrepsit; cfr Κρεωντίδεω II[96] /319/8/, Bechtel Pers. p. 262; § 8, 1.

3. De nominibus propr. in -ις, -ιος; -ις, -ιδος exeuntibus cfr § 56, 1—2.

4. Λίχας, Λίχαντ- bis gen. Λίχα habet: [Λίχαν]τος **33** a[3] /228/7/ Λίχαντος **141**[5] /c. 228/ **151**[12] /II: 1/ Λίχαντα **12** a[2] — voc. Λίχᾱ[5] (in epigr. obvium) /c. 200/; — gen. Λίχα H. p. 198[5] /287/6/ **138**[64] /c. 282/. Eadem forma Spartæ G.D.I. 4448[4] obvia est.

5. Hæc, uno excepto, non nisi in κοινῆς tit. exstant; a) Ἄρτεμις; exempla, quæ, uno excepto, κοινῆς æt. sunt, a more Ion. non distant: (cfr Smyth p. 394 p. 430) Ἀρτέμιδος Sb.B. 01 p. 911[9] /IV: 1/ — In κοινῆς tit. Ἀρτέμιδος -δι /III: 1—c. III p./ reperimus; acc. Ἄρτεμιν **148**[82] /c. 196/ semel exstat.

b) fem. in -ις, -ίς, -άς exeuntia: Σκιρίδι Ra 28 p. 104[3] /III: 2/ Ἀστιάδι R.Ph. 20 p. 96, 2 /IV?/ (epitheta Dianæ sunt); Ἀκαμαντίδος R.Ph. 21 p. 38, 6 Οἰν[ηί?]δος p. 39, 8[2] Παν[διο]ν[ί]δος[5] /a. 89?/ Πανδιονίδος p. 41, 13 Ἀσω[π]ίδος H. p. 202[20] /178/7/ Θησείδος Ab.B. 11 p. 66[3] (tribuum nomina). Ethnicon Πιδασίδες **149**[11] /176/5/ est. Nom. -ίς 14 ethnica in tit. **41—82** obvia /III, II/ præbent. Præterea hæc nom. geographica occurrunt: Πανορμίδος R.Ph. 22 p. 46[11] /178/7/?/ Πιδασίδι **149**[22] -δος[45] Εὐρωμίδι[40, 44] Ἑλληνίδος[11] (πόλεως) /176/5/ Κισαρίδος **150**[80] Ἰωνοπολίτιδος[83] /173/2/. Ad masc. πολίτης fem. πολίτιδες **149**[12] /176/5/ fictum est. Cfr Hauser p. 89 sq.

c) χάρις; subst. χάριν semel occurrit: Sb.B. 05 p. 981[18] /III—II/; semel χάριν præpositionis vice fungitur: L.B. 222[13] /I: 2/ (= J.H.S. 6 p. 352[14]); cfr Schweizer p. 151, Nachmanson p. 133, Th. Stein p. 108, Hauser p. 88, Mayser p. 271 sq. Crönert p. 170, Viereck p. 59.

d) acc. κλεῖδα H. p. 205, 4[4] /225/4/. κλειδ- Deli /III/ occurrit, præterea in N.T. (tamen κλεῖν in Act. exstat); pap. Ptol. utramque formam præbent; κλεῖν Smyrnæ S.E.S. 1876 p. 48[24] obvium est; cfr præter l. l. (c) Schlageter p. 19, Bl.Debr. p. 29, Helbing p. 40 sq. Schmid, Att. 4 p. 21, Reinhold p. 51.

e) acc. ἐσθῆτα **204** a[14] /I p./. Myconi G.D.I. 5417 /c. 200/ acc. ἐσθήν deprehendimus; cfr Nachmanson l. c. —

f) ὄρνις Sb.B. 04 p. 104[6, 18] /II/; cfr Mayser p. 272, Hauser p. 90.

6. Apud Hdtm τρίποδα (sæpius) αἰγίποδας (Μελάμποδα), sed ἀρτίπους et (neutr. gen.) τετράπους, (Οἰδίπους iuxta Οἰδιπόδεω) leguntur; cfr Bredow p. 251, Smyth p. 430. Athenis acc. -ποδα usque ad 300 fere annum invenitur; sed in adi. -πους inde a medio IV s. obvium est; cfr Meisterhans p. 130 p. 149. Mileti in κοινῆς tit. hæc adi. invenimus: τρίποδα R.Ph. 43 p. 191[6] et sæpius τετράποδα[8] et sæpius πεντάποδα[7] et sæpius ἑξάποδα[10] et sæpius δίποδ[α][11] ἑπτάποδα[12] ἐννεάποδα[13] ἑνδεκάποδα[36] /III: 2/. Deli (B.C.H. 1890) δίποδα, ἄποδα, τετράποδα, λεοντόποδα inveniuntur; cfr K.Bl. 1 p. 540 sq.

7. Favre p. 416 sg. acc. χόλικ[α] Ab.B. 08 p. 21[11] /V/ pro acc. plur. neutr. falso habet; gen. χόλικος enim apud Aristoph. (Equ. 1179) legitur; cfr etiam Vesp. 1144, ubi Schol. hæc docet: χόλιξ λέγεται τὸ τοῦ βοὸς ἔντερον μαλλωτόν, etc.

§ 60. Stirpes in -ν exeuntes.

1. De Κόνονος cfr § 8, 2 — 2. a) εἰκών, quod non nisi in κοινῆς tit. /III: 1—c. I m. p./ obvium est, stirpes in -ν exeuntes sequitur; acc. (εἰκόνα) in tit. his reperitur: Ab.B. 11 p. 69[19] /III: 1/ **10**[11] (comm. Ion.) /289/8/ **306**[26] /II: 1/ (epist. Eum.) I.B.M. 925 b[39, 41, 41] /I/. εἰκόνα Erythris, Mylasis, Panticapæi IV s. exstat; cfr Favre; εἰκόνα κοινῆς tit. etc. plerumque præbent; εἰκόνα Athenis IV—I occurrit, ætate autem imp. εἰκῶ; cfr Meisterhans p. 131, Viteau R.Ph. 19 p. 250, K.Bl. 1 p. 497.

b) Ἀπόλλων stirpem in -ν exeuntem servavit — excepto uno κοινῆς æt. exemplo: Ἀπόλλωνος I.B.M. 933 /VI/ Ἀπόλλωνος **31** a[12] /VI: 2/ Ἀπόλλωνος **135**[30] /a. 323/ — Ἀπόλωνι I.B.M. 930[4] /VII/VI/ τ[ὠ]πόλλωνι G.D.I. n. 34[3] /VII/VI/ τὠπόλλωνι 5508 /VII/VI/ Ἀπόλλωνι **133**[15, 24, 36] /V + I/. — In κοινῆς tit. Ἀπόλλωνος, -νι /III: 1—c. IV p./ reperimus; præter hæc (voc.) Ἄπολλον Ab.B. 11 p. 64[11] /II—III p./; acc. Ἀπόλλωνα **150**[113] /173/2/ Milet I: 3 p. 409[14] /7/ **134**[7] /I p./ iuxta Ἀπόλλω **143**[8] /212/1/. Hdts Ἀπόλλωνα, Ποσειδεῶνα habet. Athenis /V—II/ et Pergami /III/ Ἀπόλλω, Ποσειδῶ reperimus. Ἀπόλλω Smyrnæ /III/ occurrit; præter hæc in κοινῆς

tit. Ἀπόλλωνα etc. plerumque reperimus; cfr præter l. l. (a, c) Smyth p. 433 sq. Crönert p. 170.

c) comparativi in -**is-on-* vel -**i̯os-* exeuntes; cfr Br. Gr.Gr. p. 245. Mileti πλῆον **133**[23] /V + I/ invenimus, in κοινῆς tit. πλεῖον **139**[38] πλέον[13] (v. 13 epist. Ptol. est) /262/0/ πλέον **143** B[52] (B Trallian. est) /212/1/ πλε[ῖ]ον **141**[35] πλεῖον[43] /c. 228/; præter hæc stirps in -**ison-* desinens in his exemplis occurrit; πλείονα **147**[7] (plur. acc.) /205/4/ πλείονος L.B. 222[8] (de -ει- cfr § 12, 7) /I: 2/. Contra stirps in -**i̯os* desinens semel IV s. occurrit, bis κοινῆς ætate: πλέω (plur. acc.) Ra 28 p. 106[2] /IV: 2/ πλεί[ω] (plur. acc.) **139**[14] (epist. Ptol.) /262/0/ ἐλάσω (plur. acc.) **203** a[4] /c. 130/; — ᾽λάσσονες Chii G.D.I. 5653 b[24] /V/ occurrit, μέζονα Oropi 5339[16] /411/377/ [ἐλάσ]σονας Erythris n. 60 a[23] ἐλάΤονος[16] /IV: 1/; contra μέζω Amorgi n. 13[16] /a.? IV/ comparet. Apud script. Ion. utraque forma legitur; cfr Bredow p. 255 sq. Aly Glotta 15 p. 91, Kühlewein p. 90 p. 109 sq. Athenis paucis exceptis formas breviores invenimus; de κοινῆς usu (formæ longiores prævalent) cfr Hauser p. 98, Mayser p. 298 sq. Helbing p. 55 sq. Bl.Debr. p. 29, Crönert p. 188 sq. Meisterhans p. 151, Schweizer p. 159.

3. Hæc nomina Lat. Mileti occurrunt: πάτρωνα **12** b[4] /I/ Ab.B. 11 p. 70 II[3] /I/ Σκειπίωνος H. p. 203[5] (= C. 2857) /166/62/ — Κικέρ[ων]ι **3**[39] /I m./ (edict. propræt.) Πωλλίωνα H. p. 261 /I/ Πολλίων[ος I.B.M. 924 c[2] /I/ Πωλλίων[α] **17**[7] /æt. Tr./ Καπίτωνος **20**[14] /æt. Hadr./ Πείσωνα **173**[3] /c. 67/ ὁ στατίων Sb.B. 04 p. 87[4] /II p./ etc. cfr præterea § 8, 4, Döttling p. 38 p. 77 sq.

§ 61. Stirpes in -ρ exeuntes.

1. Stirpes heterocliticæ in -*r-*, -*n̥-* exeuntes in sing. nom. et acc. -ρ adsciscunt, in casibus autem obliquis -*n̥t-*; cfr Br.Gr.Gr. p. 225, Hirt p. 389 sq. J. Schmidt, Plur. p. 172 sq. Mileti hæc invenimus: ἀλέατα **31** a[4] ἄλειφα[11] /VI: 2/ **133**[34] /V + I/; ἄλειφα ρ carens analogia stirpium neutr. gen. in -τ- exeuntium ortum est; quæ forma etiam apud Hippocr. (Hesiod.) Aeschyl. occurrit; cfr Favre, Bechtel III p. 108 — ὕδατος **133**[32] /V + I/; adi. ἔγκυαρ **31** a[6] /VI: 2/; ἔγκυαρ alias non occurrit; subst. autem κύαρ apud Hippocr. (471, 52; 406, 42) et apud Pollucem (II 86) legitur. — κοινῆς æt. hæc sunt: ὕδωρ Mich. 31[56] -ατος[60] /c. 140/ φρέατα L.B. 225[11] — δόρατ(ι) **155**[15] /II/ (Apollon.) (lap. -τυ præbet).

2. χείρ (< *χερσ-) non occurrit. χερ- in χεροτονεῖσθαι **145**[48] /200/199/ obvium est; quod, cum eodem in tit. χειροτονοίη⟨ι⟩[37] χειροτονῆι[45] χειροτονηθεῖσιν[54] exstent, pro scribendi vitio habendum est. χερ- in vocibus compositis in pap. Ptol. alibi raro reperitur; cfr Mayser p. 282 sq. Crönert p. 115, Hauser p. 95 (in voc. comp. tit. Lyc. χειρ- præbent).

3. πατήρ, ἀνήρ etc. solitam flexionem servarunt. Exempla imp. quoque ætate exstant; cfr Dieterich p. 155, Hauser l. c.

4. Mileti nil nisi Νικάνορος etc. invenimus: Νικάνορι -ορος **119** b[4] /II—I/ (Cous) Νεικάνορος L.B. 217[3]; Νι]κάνορος **242** /II p./. — Νικήνορος Thasi G.D.I. 5465[7] 5473 b[11] /IV/ 5480 a[8] /IV: 1/ occurrit. Prienæ res eadem atque Mileti est; cfr Th. Stein p. 109. In pap. etiam -ωρος, -ωρι etc. occurrunt; cfr Mayser l. c.

§ 62. Stirpes in -ς exeuntes.

Cfr Meisterhans p. 131 sq. Schweizer p. 152 sq. Nachmanson p. 134 sq. Th. Stein p. 110 sq.

1. a) De χείρ cfr § 61, 2. — b) Ion. μείς **138**[81] /c. 282/ Sb.B. 04 p. 102 R[2] /II/ κοινῆς ætate obvium est. μείς apud script. Ion. invenitur, cfr Smyth p. 425, Mylasis G.D.I. 5754 /II: 2/ Amorgi (apud Samios) L.S. 98[47] /I/, in papyro Eudoxi, Corcyræ G.D.I. 3199[2] /IV/ Chalcedone 3052[27]. In casibus reliquis μην- obvium est /inde a III s./; cfr § 12, 2, Buck p. 86, Br.Gr.Gr. p. 244 p. 258, Mayser p. 6 p. 25, Favre.

2. Neutra et adi. a) neutr. in -ας exeuntia; cfr § 27, 1; Mileti hæc occurrunt: κρέας Ab.B. 08 p. 21[9] /V/ — γέρεα Sb.B. 01 p. 911[8, 17] /IV: 1/ [γ]έρεα Ra 28 p. 106[1] γέρεα[4, 7] /IV: 2/. Post vocalem contractio facta est in κρέα Ab.B. 08 p. 21[11] /V/ **133**[33] κρεῶν[34] /V + I/; κοινῆς ætate κρέα **368**[17] /II—I/ occurrit. In κοινῆς tit. plur. γέρη Ab.B. 08 p. 22[7, 16] /III: 1/ γέρη⟨ι⟩ **203** b[28] γέρη a[30, 32, 36, 40] /c. 130/ deprehendimus, cfr § 27, 1, quæ forma etiam Coi invenitur; cfr Barth p. 98. γέρεα etc. apud Hdtm invenimus, (γήραος οὐδῶι ex sermone epic. manavit;) cfr § 27, 1 a, in tit. Ion. κρέα, -ῶν /V—IV; IV/; cfr G.D.I. Ind. p. 939. — γέρα Erythris n. 62[24] /380/60/ n. 64[10] /IV: 2/ obvium κοινῆς forma est. — De usu Atticorum et κοινῆς cfr Schlageter p. 19 sq. Mayser p. 276 sq., Bl.Debr. p. 29 sq., Reinhold p. 51 sq. K.Bl. 1 p. 431.

b) in -ος exeuntia; cfr Smyth p. 419 sq. G.D.I. Ind. p. 937. Sing. gen. in -εος desinit: ἄ̣λσε̣̣ος **132** c /VI: 2/; accedit κήδε̣[ο]ς **202**[5] /c. Aug./ in tit. ad rem sacram pertinente obvium; ε et ο in dial. Ion. non coaluerunt; cfr § 27, 2 d. Forma Ion. Sami, Chii, Zeleæ IV s. servata est. [μέ]ρους Halic. G.D.I. 5727 d[36] /V: 2/ obvium vetustissimum formæ Att. exemplum est. — Tit. Miles. κοινῆς æt. /III: 1—IV p./ Att. -ους præbent: ἔτους Ab.B. 08 p. 22[8] /III: 1/ etc.

Sing. dat. in -ει desinit χράτε[ι] **187**[7] (sic] Wilam. et Rehm) /V/ ἔτει **133**[31] /V + I/; κοινῆς æt. hæc sunt: τε]μένε[ι **306**[60] (epist. Eum.) /II: 1/ — σθένει **150**[41, 43] /173/2/ ἔτει R.Ph. 19 p. 131[3] /I p./

Nom. et acc. plur. in dial. Ion. in -εα desinunt. Mileti ἔτεα **133**[31] /V + I/ comparet; sed eodem sæc. Att. σκ[έ]λη Ab.B. 08 p. 21[8] /V/ obvium est. Apud script. Ion. -εα invenimus, quod tamen apud poetas synizesi in syllabam unam sæpe coartatum est; cfr § 27, 2 a γ; -εα Cumis /æt. arch./ Olynthi /389/83/ Tei /370/50/; invenimus; Post vocalem ε et α coaluerunt; cfr θύη Ceæ G.D.I. 5398[17] /V: 2/ (θύος) obvium.

θύα Mileti **133**[31] /V + I/, Chii G.D.I. 5664[3] /IV/ exstat, quod verbum idem quod ἀρώματα, θυμιάματα significans, ad *θύον revocandum est; cfr Wilam. Sb.B. 04 p. 630.

Formæ contractæ (Eretriæ, Erythris) in regione Ion. inde a medio fere IV s. inveniuntur. Tit. Miles. κοινῆς æt. /III: 1—c. II p./ -η semper exhibent: γένη H. p. 195[28] (ind. Seleuci) /288/7/ ἔτη **138**[81] /c. 282/ etc.

Plur. gen. exempla, quæ κοινῆς æt. sunt, formam Att. semper præbent: ἐτῶν **33** e[7] /228/7/ **37**[65] /223/2/ etc. /III—I: 2/.

Plur. dativi exemplum τέλεσι **133**[44] /V + I/ præbet; hæc κοινῆς æt. sunt: ἔτεσιν Ab.B. 08 p. 22[11] /III: 1/ **145**[71] /200/199/ μέρεσιν **148**[34] /c. 196/ ὄρεσιν **149**[33] /176/5/ ἔτεσι C. 2881[17, 18] /æt. imp./.

κοινῆς ætate neutra in -ος exeuntia morem Att. plerumque sequuntur; cfr l. l. Hauser p. 91 sq. (γένεος semel /III p./ in Lycia occurrit); tamen plur. gen. in -έων desinens nonnumquam occurrit; cfr Viereck p. 59, Helbing p. 41 sq. Schmidt p. 498, Schmid, Att. 4 p. 581.

c) adi. Sing. neutr. ἐνορχές **133**[20] /V + I/ ad ὄρχις referendum est. Quam ob rem verisimile est, ἐνορχης Myconi G.D.I. 5416[6, 9] /III—II/ obvium, pro ἐνορχής habendum esse. Cod.

Hdteus Paris. VIII 105 ἐνορχέων præbet (cet. ἐνορχίων, -χιέων). Hude recte ἐνορχέων scripsit. Præterea apud Hdtm (VI 32) ἐνορχέας scribendum est; (cod. ἐνόρχιας, -χας habent;) cfr Bechtel III p. 113, Favre. Apud Aristoph. ἐνόρχης occurrit, apud Hom. Hippocr. Aristot. ἔνορχος; cfr etiam Fränkel K.Z. 43 p. 205. —

Etiam adi. -έος, -έα, έων, -έας terminationes in dial. Ion. integræ remanserunt. Exempla Miles. quæ κοινῆς æt. sunt, a more Att. non distant: συνεχοῦς **150**[82] /173/2/ — συγγενοῦς **306**[65] (epist. Eum.) /II: 1/ — εὐσεβ̣ρ̣[ῦς **273**[8] /II p./ εὐσεβοῦς, εὐτυχοῦς Milet I 5 p. 54 /241/44 p./ — παντελεῖ I.B.M. 926[7]; εὐσεβεῖ -βῖ Ab.B. 24 p. 19, 9 /III—IV p./ etc. — (acc.) ἀτελῆ **10**[9] (comm. Ion.) /289/8/ ἐκφανῆ⟨ι⟩ **37**[6] /223/2/ ἀτελῆ **150**[69, 72] /173/2/ εἰλικρινῆ **306**[41] (epist. Eum.) /II: 1/ ἀσεβῆ **134**[26] /I p./ ἀμ[φι]θαλῆ J.H.S. 6 p. 350, 98[7] εὐσεβῆ **233**[12] **234**[12] C. 2878[16] /II p./ — (plur.) ἀληθῆ **149**[59] /176/5/ **150**[112] /173/2/ ἀτελῆ **148**[57] /c. 196/ — συνεχῶν Sb.B. 04 p. 104[17] /II/ — συγγενέσιν I.B.M. 925 b[13] /I m./ ἐντελέσι L.B. 223[17] /p. Chr. n./ etc. — In universum lingua comm. consuetudinem Att. secuta est; cfr præter iam (b) l. l. Mayser p. 295 sq.

3. Nomina propr. a) in -ης desinentia. In sing. gen. ε et ο in dial. Ion. non coaluerunt; cfr § 27, 2 d. Mileti hæc exstant: Ἀστυκράτεος **122**[10] Ἑρμοκράτεος[32] Θεόγεος[50] Ἀριστοκράτεος[92, 93] Πολυγήθεος[109] /517/417/ Δημοπείθεος Π[42] Λεωσθένεος[69] /373/45/ Ἀριστοκράτεος **133**[2] /V + I/ . . . ᾰνεος **9** b[4] /391/87/ Δημοσθένεος **137**[6] /a. 323/ — Δεξικράτεω **123**[10] /307/6/ ad vocum in -ᾱ exeuntium similitudinem fictum est. — Forma Att. fine IV s. deprehenditur: Λυκομήδους **123**[6] /311/0/ Ἀντιφάνους[7] /310/9/ Ἀγασικράτους[16] /301/0/ **160** /301/0/ — Att. -ους in regione Ion. iam initio IV s. occurrit; cfr Handel p. 50 sq. — Inde a III s. nil nisi -ους invenitur: Ἀριστοφάνους **179**[7] (Tenius) /IV—III/ Δεξικράτους **123**[25] /292/1/ Ξενάρους[38] /279/8/ Θεοκρίνους[45] /274/3/ Κλεομήδους H. p. 195[4] /288/7/ etc.

-ευς in nomine hominis Milesii semel occurrit: Αἰάκευς **41**[7] /226/5/. Præter hoc hæc nomina externorum -ευς præbent: Ἀκροτέλευς **138**[69] /c. 282/ (Cnid.) Ἀρχικύδευς **98**[11] /267/6/ (inc. orig.) Ἀ[ψ]ε̣ύδευ[ς] **38** a[5] /223/2/ (Cret.) Δεξιφάνευς **106**[5] /c. 100/ (Cnid.) — In nomine hominis Cret. -ιος obvium est: Πρατοφάνιος **38** ο[7] /223/2/.

Δεξικράτεω, ut iam dictum est, 307/6 occurrit. Inde a 300 eiusmodi formas terminatione Attica instructas sæpissime depre-

hendimus: Ἀναξικράτου **61**[2, 3] Πολυκράτου[5] Παγκράτου[6, 6] /p. 300/ (inc. orig.) — Ἀριστοκράτου **10**[30] /289/8/ Εὐκράτου H. p. 204[1] (= C. 2859) /a. 233/2/ etc.

Necessarium non est ingentem exemplorum numerum afferre. Rem ipsam breviter exponam: III s. -ους sexies decies (quinquies) comparet, (14 + 3 ex. s. ineunti tribuenda sunt), -ου ter et septagies (sexies decies) (1 + 5 ex. s. ineunti tribuenda sunt); II s. -ους bis (quinquies) comparet, -ου /II, II—I/ undetricies (quater); I s. -ους duodetricies deprehendimus, -ου octies vel decies, æt. imp. -ους bis et vicies, -ου quinquies fere. Nomina hæc comparent: (Ἀριστοφάνους IV—III) Δεξικράτους III: 1 Κλεομήδους III: 1 Λυκομήδους III: 1, I p. Ἀνδροτέλους III: 1 Πεισικράτους III: 1 Ἰφικράτους III, c. II: 2 Δημιμένους III: 2 (Εὐστάθους III: 2 Διοπείθους c. 200 Εὐμήδους II: 1 Σωσικράτους II: 1 Ἀψεύδους II) Νικομήδους II, I Εὐμένους I Ἀριστομένους I Παμμένους I p. Σωφάνους I p. II p. Μηνογένους I p. Σωχάρους I p. Ἐπιτύχους II p. Πολυδεύκους II p. Πλουτογένους; Δημοσθένους II p. — Ξενάρους III: 1 -ου I: 2 Θεοκρίνους III: 1 -ου II Ἐπικράτους III: 1 (III: 1) I, æt. imp. -ου III: 2 (III: 2, II: 1) II—I (c. II) æt. inc. Εὐκράτους IIII: 1, I, I p. -ου III: 2, II—I, I Σωκράτους III: 2 -ου III: 2 (II?) II—I, I? (Μητροφάνους III) -ου III: 2 Μενεκράτους (II: 1) I, I p. -ου (III m.) III: 2, II: 1, æt. imp. Αὐτομένους II, I a.—I p. -ου III: 2 (Ἀναξικράτους II: 2 -ου III: 1) Ἀντιγένους I -ου II: 1 Θεογένους I -ου II: 1 Διογένους I, I p. III p. -ου III: 2, II: 1, III p. Εὐάνθους æt. imp. -ου I — (Πολυκράτου III: 1 Παγκράτου III: 1) Ἀριστοκράτου III: 1 (III: 2) — (-κάρτου III: 2) Λεωσθένου III: 2 Αὐτοκράτου III: 2 Καλλικράτου III: 2, II: 1, I Εὐπείθου III: 2 Σωσθένου III: 2, æt. imp. (Δημοκράτου III: 2 Φυλοκράτου III: 2) Ἀντικράτου (III: 2) II: 1 Ἀριστοτέλου (III: 2) II: 1 (Ξενομένου III: 2) Κλεοσθένου III: 2 (Ἰσοκράτου c. 200) Λεωκράτου II: 1, Ἀντιφάνου II: 1, æt. inc. Καλλιτέλου II: 1 (Χαιριμένου II: 1) Καλλιγένου II/I Δημοφάνου /II: 1/ (Μηνοφάνου I)? Βιάρου I Λυσικράτου Σωτήλου æt. imp. Μοιραγένου æt. imp. Εἰσιγένου. Εὐτύχου vicies fere III: 2, II: 1 exstat.

Fine IV s. Δεξικράτεω occurrit; gen. in -εω vel -ω desinens Eretriæ /IV: 2/ Thasi, Lampsaci, Tei comparet.

In κοινῆς tit. -ους s. III: 1 prævalet, sed III: 2 et II s. -ου. Rationes enim curatorum templ. Ap. Did. hanc formam sæpissime exhibent. Inde a 100 fere anno -ους regnat. -ευς semel in nom. hom. Miles. occurrit, quater in nominibus externorum. — -ου

Thasi fine V vel initio IV s. semel obvium est, semel Amorgi IV s.; IV s. Φιλοκράτου Erythris Ö. Jh. 15 Beibl. p. 72, 8[8] occurrit. Nachmanson l. c. duo eiusmodi exempla Magnesiæ obvia IV s. attribuit. Præter hæc -ου in Asia a. 300 non deprehenditur. Aliis quoque locis κοινῆς temporibus -ου II fere s. dominatur, -ους autem I s. prævalere incipit; cfr l. l. (2 b).

Sing. dat. non nisi in κοινῆς tit. reperitur: Μητροφάνει Ab.B. 08 p. 36[17] /a. 250/ (tit. Laodicæ). — Ἐπικρά[τει] **6** b /æt. Aug./ incertum est. . . .]ει enim **6** f ad stirpem in -ς exeuntem non necessario ducendum est. Dat. in -ηι desinens analogia stirpium in -ᾱ exeuntium ortus est; Mileti hæc invenimus: Δημένῃ H. p. 206, 4[14] /225/4/ — Πολεμοκράτηι **42** /221/0/ (Achæus) Χειρικράτηι **181**[9] /216/5/ (Olynth.)]ικράτηι **63** /a. 200?/ (Cassandr.) [Ἀριστο]τέληι **115**[4] /85/4/ (Nicomed.) Σωσικράτηι **3**[58] (epist. propræt.) /I m./; exemplar Prienæ repertum -ει præbet (I.Pr. 106) Εὐ]κράτῃ **7** c[8] /æt. Aug./ —

Sing. acc. Exempla Milesia, quæ κοινῆς æt. sunt, formam stirpium in -ᾱ exeuntium analogia ortam præbent: Καλλικράτηγ **138**[5, 35] /c. 282/ Ἐπικράτην **143**[19] Ἀντιγένη[5] /212/1/ Μενεκράτην Ab.B. 11 p. 28[27] /II: 1/ Μενεκράτην **105**[3] /159/5/ Μοιραγένην R.Ph. 50 p. 145[15] /II—I/ Ἐπικράτην **331**[2] /II—I/ Ζηνιφάνην **174**[2] /II—I?/ Ἐπικράτην Ab.B. 11 p. 41 /æt. hellenist./ Πολυδεύκην Ab.B. 08 p. 45 I[4] /II p./; — alibi quoque κοινῆς ætate -ην aut sola forma est aut valde prævalet; cfr præter l. l. K.Bl. 1 p. 512 sq. Schmid, Att. 4 p. 582 sq.

b) nom. propr. in -κλῆς exeuntia. Sing. nom. qui semper in -ῆς desinit, Mileti inde a VII vel VI s. reperitur; cfr § 27, 2 c; de -κλέης apud script. Ion., in tit. Euboic. al. obvio ibidem egi.

Verisimile est, sing. gen. etiam in dial. Ion. in -έους exiisse; cfr de hac re § 27, 2 d. Pro -έους temporibus antiquioribus -έος scribebant. Mileti hæc occurrunt: τὠρακλέ[ος **132** a[1] /VI: 2/ Ἑκατοκλέος **122** I[17] Θρασυκλέος[34] Φερεκλέος[38, 75] Διοκλέος II[10] /510/406/ In κοινῆς tit. -έους, -είους, -ήους deprehendimus; nomina -είους vel -ήους exhibentia iam attuli (§ 3, 6); cetera addo: Διοκλέους **179**[6] /IV/III/ (Tenius) — Πασικλέους **138**[55] Αὐτοκλέου[ς][48] /c. 282/ — Αἰνοκλέους **38** gg[4] (Cret.) Ἀριστοκλέους **79**[15] /c. II?/ (Trallian.) — Ἱεροκλέους R.Ph. 43 p. 184[3] /219/8/ Μεγακλέους p. 190[11] /III: 2/ (Ὑψικλείους) **150**[14] Ὑψικλ(έ)ους[33] /173/2/ (Heracl.; lap. -κλΣους habet) cfr § 3, 6; Πασικλέους H. p. 203[1] (C. 2856 -κλείους habet) /176/5/ Καλλικλέους **368**[3] /II—I/ Ἱεροκλέους **125**[27, 37] /70/62/

R.Ph. 21 p. 40, 9 b[8] /p. 62/1/ Ἀγαθοκλέους R.Ph. 26 p. 134[18] /I/ (Ἀγαθοκλέους I.B.M. 927[36] /I/) Περικλέους I.B.M. 924 b[7] Μενεκλέου[ς c[3] Ἀγαθοκλέους[36] /I m./ Ἀγαθοκλέους **161**[2] /c. Chr. n./ Ἱεροκλέους **4** b[12] c[11] /I p./ Ἱ]εροκλέους R.Ph. 19 p. 132[25] /I p./ Ἀριστοκλέους Ab.B. 11 p. 65[19] /I p./ Πασ[ι]κλέους R.Ph. 21 p. 44, 18[3] /14/5/ Ἱεροκλέους **386** b[3] Ἡρακλέους **372**]κλέους **316** I[4] /a. Chr. n.?/ Μενεκλέους Babelon p. 101 (bis) /II—III p.; III p./ Θεμιστοκλέους p. 100 /II: 2 p./ -εῦς non nisi in nominibus hominum externæ orig. obvium est: Ἀντικλεῦς H. p. 205, 4[8] /225/4/ (Rhod.) Σωκλεῦ[ς **38** cc[7] /223/2/.

-έου terminatio, quæ analogia nominum in -έας, -ῆς exeuntium orta est, semel vel bis occurrit: Μενεκλέου **221** c Διοκλείου **148**[20] /c. 196/ (Antigon.); lap. Διοκλείου Ἀγησιλόχου habet; τοῦ neglectum est. Rehm et Mezger Διοκλείου(ς τοῦ) Ἀ. scripserunt; -είους enim quinquies occurrit. Tamen nil obstat, quin -είου legamus.

Ion. in regione gen. in -έος desinens III vel p. III s. his locis occurrit: Carysti G.D.I. 5343, Amorgi 5368 /II/ 5375, 5380, 5382, Deli 5388 /III/ 5389, 2, 3 /III: 1/ (Ceæ 5405 /IV/III/ 5411 /IV/) Thasi 5471 a[2,11] /III/ 5477 b[10] /III/ 5482 a[8] /III/ n. 5482 b[3], Chii 5682 /æt. inc./ Halicarn. 5733 /rec. æt./ 5734; -κλεῖος Pari 5451 /II/ occurrit. -έος fortasse stirpium in -ηϝ-, -εϝ- exeuntium analogia ortum est; cfr tamen § 27, 2 d. Hæ enim stirpes gen. in -έος exeuntem his locis præbent: Oropi Thasi Amorgi Ceæ Chii; cfr § 58, 6 b; cfr etiam Μενεσθέους in Lycia obvium (Hauser p. 95).

Sing. dat. non nisi in κοινῆς tit. comparet: Ἡρακλεῖ **247** /c. 150/ **368**[10] /II—I/ **305**[6] /æt. rec./ Ἡρακλε[ῖ **373** /æt. imp./. -ῆι, quod analogia ortum est, in edict. propræt. occurrit: Τι]μοκλῆι **3**[58] /I m./; exemplar Prienæ repertum (I.Pr. 106) -εῖ præbet. Prienæ -κλεῖ, in Lycia -κλεῖ, (-κλῆ semel) invenimus.

Sing. acc. Exempla Miles., quæ κοινῆς æt. sunt, -κλῆν, quod analogia ortum est, præbent: Αὐτ(ο)κλῆν **49**[1] /188/7/ Ἀριστοκλῆν **166** /II—I/ Ε]ὐκλῆν R.Ph. 26 p. 132[1] (= C. 2879) /I: 2/; — Στρατοκλέα Amphipoli G.D.I. 5282[2] /357/6/ comparet, contra Αὐτοκλῆν Amorgi n. 15 a /»gute Zeit»/. -κλῆν κοινῆς solita forma est; cfr præter l. l. Reinhold p. 57, p. 52, p. 53, Phrynich. p. 246 (Rutherford.)

Iuxta -κλῆς -κλέους etiam -κλος -κλου invenimus; cfr Bechtel, Pers. p. 248. Mileti Μεγακλῆς Μεγάκλῑ **122** II[20] /396/5/ Δῆικλος

9 b[14] /391/87/ (Lebed.) occurrunt. Schweizer l. c. Ἀγαθόκλου, quod Rhodi bis obvium est, ad nomina in -κλῆς exeuntia falso ducens, Ἀγαθοκλοῦ pro Ἀγαθόκλου scripsit.

§ 63. Nomina propr. barbaræ originis.

Mileti hæc exstant: 1. Ἑκατόμνως: (Caricum nomen est) nom. Ἑκατόμνως Ab.B. 24 p. 18, 6[5] /I/ **126**[8] /48/7/ **127**[39] /16/7 p./ gen. Ἑκατόμνω G.D.I. 5510[2, 2] /IV/ -τώμνω Ab.B. 24 p. 18, 6[6] /I/ Ἑκα[τ]όμνω R.Ph. 26 p. 134[22] iuxta Ἑ]κατόμνονος p. 133[8] /I/ Ἑκατόμν[ο]νος **231**[18] /æt. Hadr./; — Mylasis G.D.I. 5753 b[6] gen. Ἑκατόμνω /361/0/ c[3] /355/4/, dat. Ἑκατόμνωι a[8] /367/6/ invenimus, gen. Ἑκατόμνω Laginis B.C.H. 44 p. 74, 5[6].

2. gen. Ὀσογῶ **146**[19, B73, 76] (B Mylas. est) /209/8/ Ζεὺς Ὀσογῶ deus Carum est; cfr Schaefer, Diss. phil. Hal. 20 p. 387 sq.

3. nom. Τάχως **123**[57] /262/1/. Nomen Caric. est.

§ 64. Adverbia.

Cfr Meisterhans p. 145 sq. Nachmanson p. 138 sq. Th. Stein p. 114 sq. Favre.

1. a) αἰί **187**[11] /V/ scribendum est; cfr Ditt. 58, Bechtel III p. 226. αἶι Lesbiorum est; cfr J. Schmidt KZ. 27 p. 298 sq. Br.Gr.Gr. p. 299. (Cfr αἴδασμος, αἴσιτος (< αιι-) (§ 27, 4). Aliter, sed non recte de αἰί etc. Hoffmann G.D.I. n. 35 iudicat. — De ἀεί in κοινῆς tit. obvio cfr § 11, 1 a. ἀεί κοινῆς ætate obsolescere coepit; pro ἀεί Mileti hæc reperimus: ἑκάστοτε **7** b[15] /I/ πάντοτε **205** a[3, 6] /II p./ διὰ παντός **144** B[6] /III/ (B ignotæ urbis est) **148**[36] /c. 196/ — **306**[12, 35] /II: 1/ (epist. Eum.) I.B.M. 925 b[32] /I/; cfr πάντοτε Syria Div. III B 1066. Cfr Bl.Debr. p. 64, Melcher p. 18, Phrynich. p. 183 sq. (Rutherford).

In tit. IV s. ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί **135**[8] /a. 323/ reperimus; in κοινῆς tit. ἀ[συλεὶ καὶ ἀσπονδεί R.Ph. 24 p. 246[40] /295/81/ recte, ut videtur, suppletum est. ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί Prienæ /IV, III, II/ Erythris /IV/ Magnesiæ /III: 1/ Olbiæ Lat. I 8[15] /V vel IV/ Panticapæi, Amorgi /æt. rec./ invenimus; cfr Smyth p. 605 sq. – Præterea ἀκληρωτεί R.Ph. 23 p. 314, 31 b[6] /æt. imp./ occurrit. ἀκληρωτεί alias non legitur, ἀκληρωτί apud Lysiam (16, 16) obvium est.

Etiam Ἀθήνησι J.H.S. 16 p. 222, 17[9] /I: 1 p./ in κοινῆς tit. obvium est; cfr Crönert p. 41.

b) αὐτοῦ **135**[20] /a. 323/ adv. loci est. αὐτοῦ apud Hdtm, in tit. Ion. IV s. legitur; cfr Bechtel l. c. K.G. 1 p. 385. — Hæc in κοινῆς tit. inveniuntur: ὁμοῦ R.Ph. 29 p. 242[2] /217/6/ R.Ph. 43 p. 212[46, 60] /II: 1/ R.Ph. 23 p. 3, 24 b[49] /179/8/ R.Ph. 19 p. 131[3, 17] /I p./ πολλαχοῦ L.B. 212[5] /II p./

c) adv. in -ᾱι, -ηι terminata in κοινῆς tit. obvia sunt: ἰδίαι **10**[4] /289/8/ (comm. Ion.) **141**[17] /c. 228/ **39**[5] /c. 200/ **148**[63] /c. 196/ **150**[37] /173/2/ ἰδία Ra 28 p. 112[7] /æt. imp./; de ἰδίως cfr 2 a; Contra καθ' ἰδίαν **143** B[48] /212/1/ (B Trallian. est) κατ' ἰδίαν **7** b[10] /I/ invenimus; δημόσίαι **148**[63] /c. 196/ **150**[37] /173/2/; δημοσίηι apud Hdtm et Mylasis occurrit; κοινῆι **10**[5] /289/8/ (comm. Ion.) **37**[6] /228/7/ **141**[16] /c. 228/ **39**[5] /c. 200/ **143** B[48] /212/1/ (B Trallian. est) κοινῆ **150**[84, 120] /173/2/ **7** b[10] /I/ Ra 28 p. 112[7] /æt. imp./ κοινῆι in regione Ion. inde a IV s. occurrit.

καταί in καταιβάτης Ab.B. 08 p. 27 servatum est. Καταιβάτεω Pari G.D.I. 5442 occurrit; Καται- etiam Athenis, Meli, Theræ obvium est; cfr Ditt. 992 ad tit. Br.Gr.Gr. p. 265.

d) Hæc κοινῆς ætate occurrunt: δωρεάν I.B.M. 922[20] /I: 2 p./ J.H.S. 6 p. 353, 105[3] — de χάριν cfr § 59, 5 c — [αὐ/θήμ]ερόν **202**[11] /æt. Aug.?/; αὐθημερόν Oropi /411/377/ et apud Hippocr. obvium est, αὐτημερόν apud Hdtm; — ἐνέωρα Sb.B. 05 p. 536 (= ἐνν-); ἐννέωρα idem quod »per novem annos» valet; cfr Sandsjoe Strena phil. Ups. p. 125. — ἅμα R.Ph. 23 p. 313, 31[2], p. 314, 31 b[1] /æt. imp./.

e) Adv. in -ω terminata (cfr K.G. 1 p. 539) in κοινῆς tit. obvia sunt: ὑποκάτω **32**[3] /III: 1/ (apud Plat. Hyperid al. occurrit) — ἐπάνω Ab.B. 08 p. 36[20] R.Ph. 25 p. 10[42, 46] /a. 250/ (tit. Laodicæ) (apud Hdtm, Plat. al. occ.) — ὑπεράνω **148**[31] /c. 196/ (inde ab Aristot. occ.) ἀπ]οκάτω(?) **148**[32] /c. 196/ (apud gramm. occ.) οὐδέπω Ab.B. 11 p. 64[5] /II—III p./ de οὕτω, οὕτως cfr § 51, 1.

2. Adv. in -ως exeuntia; a) ex adi. vel numeralibus derivata. ἰ[δ]ίως Ab.B. 08 p. 21[13] /V/ adverbium est; cfr G.D.I. n. 36, ad tit. Favre p. 204, qui ἰδίως pro plur. gen. habet, τῶν ἰ[δ]ίως [σύμ]παντα legit; sed quattuor, non tres litteræ desunt in tit. στοιχ. exarato. ἰδίως apud Plat. et Isocr. occurrit, ἰδίηι apud Hdtm. καλῶς **135**[19] /a. 323/. — In κοινῆς tit. hæc exstant: ἀδιαλείπτως **7** b[16] /I/ (in pap. Ptol., apud script. inde a Polyb. legitur; cfr

Mayser p. 458) — ἀκολούθως Ra 28 p. 104[7] /III: 2/ **146**[11] /209/8/ **203** a[6] /c. 130/ — ἀξιοζηλώτως I.B.M. 925 b[21] /I m./ (alias non legitur; ἀξιοζήλωτος apud Plut. et Diosc. invenitur.) — ἀξιονείκως I.B.M. 928[12] (apud ecclesiast. legitur) — δυνατῶς **147**[4] /205/4/ (ap. Hdtm et Aeschin. occurrit) — ἐκτενῶς R.Ph. 22 p. 50, 24[4] **155**[18] (Apollon.) /III/ (Prienæ; inde ab Aristot. legitur); — ἐνδόξως C. 2882[5] **205** a[6, 8] /II p./ (apud Aristot., Prienæ, in Lycia occurrit; cfr Hauser p. 129) — ἐπιμελῶς **368**[21] /II—I/ (apud Plat. al. obv. Hippocr. -έως habet.) — εὐαρέστ[ως L.B. 223[20] /æt. imp./ (in Lycia occurrit); — εὐγενῶς **139**[34] /262/0/ (apud Eurip., in pap. Ptol. occurrit) — εὐθέως R.Ph. 25 p. 9[29] /a. 250/ (tit. Laodicæ) (Att.) — εὐνοικῶς I.B.M. 925 b[13] /I/ (Att.) — εὐσεβῶς **143**[13] /212/1/ Ab.B. 11 p. 50[12] /I/ I.B.M. 925 b[9] /I/ R.Ph. 26 p. 133[11, 80] B[14] /I/ R.Ph. 21 p. 43, 17[15] L.B. 226[4] (= C. 2886) εὐσε[βῶς R.Ph. 26 p. 134[36] /I/ εὐσεβ[ῶ]ς Ab.B. 11 p. 67[10]. — εὐτάκτως **145**[59] /200/199/ (apud Hippocr. Aeschyl. Aristoph., in LXX occurrit, præterea Ceæ /III/ Iasi; cfr Schlageter, Wortschatz p. 31) — καλοκἀγαθικῶς I.B.M. 925 b[8] /I/ (apud Plut. occurrit.) — καλῶς R.Ph. 25 p. 246[7] /295/81/ **143** B[64] /212/1/ (Trall.) **368**[5] /II—I/ I.B.M. 925 b[30] /I/ (εὖ R.Ph. 25 p. 126[13] /c. 246/ (epist. Seleuci) **148**[88] /c. 196/ **150**[114] /173/2/ **259**[8] /II p./) —

πρώτως Ab.B. 11 p. 65[3] /I p./ (inde ab Aristot. legitur; cfr Glaser p. 35, Phrynich. p. 366 (Rutherford.) —

σωφρόνως I.B.M. 925 b[21] /I/ (apud Attic. al. legitur) — φιλα[γάθως R.Ph. 26 p. 133 B[14] φιλαγάθως p. 134[27] /I/ — **155**[18] /II/ (Apolloniat.); quæ vox Teni, Mylasis, Prienæ, in Lycia, Sesti S.E.S. 1878 p. 21[68] occurrit. — φιλοδόξω(ς) **307**[5] /II: 1/ — ως I.B.M. 925 b[13] /I/ φιλο[δ]όξως R.Ph. 26 p. 133[12] /I/ φιλοδόξ[ως J.H.S. 6 p. 353, 105[4] (Prienæ, Mylasis, in Lycia occurrit). φιλοστόργως I.B.M. 925 b[10] /I/ (inde ab Aristot. legitur.) — φιλοτίμως R.Ph. 22 p. 50, 24[3] (cfr § 6, 1); φι/λ]οτείμως R.Ph. 23 p. 320, 36[2] /æt. imp./ (Att.)

b) ex participiis derivata κ[εχαρισ]μένω[ς Ra 28 p. 104[1] /III: 2/ (apud Plat. Aristoph. etc. occurrit) — πρεπόντως **368**[5] /II—I/ (apud Aeschyl. Plat. Pind. al. legitur) προσηκόντως **143**[12] /212/1/ (Att.; Bargyliis invenitur (I.Pr. 47[9]) cfr Crönert p. 240 sq.) καθηκόντως **368**[20] καθη[κόντως[22] /II—I/ (apud Polyb. Aristeam, al., Halicarnassi, in tit. Ptol. Prienæ (κ[α]θη[κόντως) occurrit; cfr præter l. l. Kälker, Leipz. Stud. 3 p. 298. — συμφερόντως **147**[4] /205/4/ **150**[18, 105]

/173/2/ συμφερό[ν]τως Ra 28 p. 104[1] συ[μφε]ρόντως p. 105[11] /III: 2/ (apud Plat. Isocr. etc. legitur.)

3. Hæc in κοινῆς tit. obvia sunt: a) ἐξῆς R.Ph. 43 p. 199[30] p. 201[23] p. 202[30] /III: 2/ Ab.B. 11 p. 28[16] /II: 1/ **369** a[4] /I: 2/ L.B. 224[9] (apogr. Boeckhii (C. 2888) ἐσης præbet; cfr § 43, 3) — ἐφεξῆς **141**[32] /c. 228/ **147**[74] /205/4/. Ion. ἐπεξῆς Ephesi G.D.I. 5599 /133/30/ occurrit.

b) παραχρῆμα **146**[39] /209/8/ **150**[50] /173/2/ **143**[29] /212/1/ **147**[12] /205/4/.

4. a) De εἶτεν /V + I/, de ἔπειτεν, ἔπειτα, de ἕνεκε(ν) -κα, cfr § 1, 2 b. De ἄχρι et μέχρι cfr § 51, 1 b, c. De πολλάκις, πλεονάκις, -κισχίλιοι etc. cfr 51, 1 d.

b) adv. in -θε(ν) terminata; in tit. dial. conscripto πρόσθεν præpositionis vice fungitur: πρόσθεν πυλέων **133**[25, 28] /V + I/. In tit. æol. πρόσθε τᾶς ὑμολογίας /IV/ πρόσθε τᾶς ἐκλησ[ίας invenimus; Cetera verba huc pertinentia, quæ omnia adverbii vice funguntur, in κοινῆς tit. obvia sunt: πατρόθεν **138**[28] /c. 282/ **143**[26] /212/1/ **146**[35] /209/8/ — ὅθεν **3**[41] /I/ (edict. propræt.) ὅ]θεν **274**[25] /217/8/ (epist. Macr. imp.) — ἔωθεν Sb.B. 04 p. 110, 456 a[9] /II/ — ἔνπροσθε L.B. 225[12] /æt. imp./

c) adv. in -τός terminata; in tit. dialecto conscripto ἐκτός idem quod πλήν significat: ἐκτὸς ὧν **133**[37] /V + I/; eiusmodi exempla etiam in lingua comm. reperiuntur; cfr Bl.Debr. p. 110 p. 129 sq. K.G. 1 p. 402 sq. qui usus e dial. Ion. fluxisse videtur; Hdts ἐκτὸς πέντε ἡμερέων, ἐκτός τῶν ἐωθότων νοημάτων habet; — κοινῆς ætate ἐκτός (adv.) in rationibus curatorum templi Ap.Did. obvium est: R.Ph. 43 p. 191[20, 26] /III: 2/ etc.; idem de ἐντός valet: R.Ph. 43 p. 191[22] I B[20, 22] /III: 2/ etc. —

κοινῆς æt. sunt αὖθις **344**[7] /242/4 p./ ἐν]θάδε **7** i /I/.

5. νυνί in his κοινῆς tit. exstat: **139**[7] /262/0/ (epist. Ptol.) — **141**[30] /c. 228/ (νῦν decies fere /inde a III s./ occurrit.) Forma -ι instructa raro in tit. comparet; cfr Schweizer p. 158.

§ 65. Adiectiva.

1. Adi. Ion. in -αιος desinentia; cfr Br.Gr.Gr. p. 212. ἰσῆα **133**[10] /V + I/ pro ἰσαῖα scriptum est; cfr Wilam. Sb.B. 04 p. 623 sq. Frænkel I.F. 40 p. 81 sq. Favre. (Danielsson Eranos 1914 p. 9 (ἠμ)ίσεα maluit.) ἐπ' ἰσαίῃι apud Callim. legitur. Huc

glossema Hesychii ἰσάα·μερίς, οἱ δὲ, ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα spectat. — De Ἑβδομαίοισι **133**[6] -σιν[21] /V + I/ cfr § 67, 5. — Ion. νόμαιος Chii /V/ occurrit, κοινῆς ætate Sami, Deli /III/ Magnesiæ /III, II/; cfr Vischer Rh.M. 22 p. 315, Favre, Schlageter, Wortschatz p. 57. — κοινῆς ætate Att. νόμιμον **138**[24] /c. 282/ Mileti reperimus.

2. ἐντεμένιος, quod non nisi Mileti et Prienæ occurrit, pro voce Ion. habendum est; cfr Th. Stein p. 117. Mileti θεῶν [ἐν]τεμενίων Ra 28 p. 106[4] /IV/ θεοῖς ἐντεμενίοις **159** /c. 300/ — ἐντεμενίων — θεῶν **204** a[7] /I p./ invenimus, Prienæ ἐντεμενίοις I.Pr. 123 /I/. — Etiam ἑῶιος pro voce Ion. habendum est. ἑῶιος, quod Mileti in κοινῆς tit. occurrit, (Sb.B. 04 p. 102 sq. /II/) cfr § 17, 1 a, apud Pherecyd. legitur (Jacoby, Fragm. 38 a) cfr Bechtel III p. 9; Hom. et Hdts ἠοῖος habent, quod Wack.Hom. p. 106 sq. pro forma Ion. habet.

ἐνθεμ[ε]λίων (θεῶν) **298**[5] /II p./; alibi non occurrit.

3. πᾶς et post vocalem et post consonam admittitur. Post vocalem hæc reperimus: πάντα Ab.B. 08 p. 20[3] /V/ πάντ' **133**[31] πάντα[38] /V + I/ — πάντων Ra 28 p. 106[3] /IV: 2/. In κοινῆς tit. /III: 1 — æt. Iulian. Ap./ πᾶς etc. (παντός, -τί, πάσης, πᾶσαν; πάντες, -ας, -α, -ων, πᾶσι(ν), πάσας) quinquies et vicies fere deprehendimus; (9 ex. tit. extern. tribuenda sunt.). — Post cons. πά[σα]ς Ab.B. 08 p. 21[7] πά[ν]τα[14] /V/ πάντες **133**[8] πᾶσαι[37] /V + I/ comparent. In κοινῆς tit. πᾶς etc. (πάσης, πᾶσαν, παντί; πάντες, -ας, -α, -ων, πασῶν, πᾶσι(ν), πάσας) quater et quadragies fere post cons. reperimus; /III: 1 — æt. Iul. Ap./ (6 ex. tit. extern. tribuenda sunt.)

ἅπας non nisi post cons. admittitur: ἅπαντα **137**[12] /a. 323/. κοινῆς æt. hæc sunt: ἁπάσης Ab.B. 11 p. 69[20] /III: 1/ ἅπασι **138**[3] ἁπάντωμ[21] /c. 282/ ἅπαντας **139**[44] -α[51] /262/0/ ἁπάντων **143**[24] B[57] (B Trallian. est) /212/1/ ἅπασι **146**[16] ἁπάντων[32, 39] B[68] ἅπασι[70] (B Mylas. est) /209/8/ ἅπαν **147**[61] /205/4/ ἅπασιν **145**[76] /200/199/ — ἅπαντα **144** B[11] (B ignotæ urbis est) /III/ — **148**[27] /c. 196/ **150**[34] /173/2/ -ας **307**[4] /II: 1/ **259**[6] /II p./ ἅπασαν **306**[10] /II: 1/ (epist. Eum.)

σύμπας in κοινῆς tit. obvium est: σύμπαντος I.B.M. 925 b[30] /I/ (voc. antecedit) συνπάσης **7** a[10] /I/ (cons. antecedit) τάς συνπ[b[4](?) σύμπας Magnesiæ semel, Prienæ semel, in Lycia quinquies vel sexies reperitur; cfr Nachmanson p. 142, Hauser, p. 98, Th. Stein p. 118, Lademann p. 107 sq. Hæc addo: σύνπαντος Ramsay p. 334, 12[3] σύνπαντι Lanckoronski II 188[1], 196[3] -τος 62, quæ in Phrygia et

in Pisidia obvia sunt. — Diels G.G.A. 1894 p. 297 sq. statuit, in libro, qui Ἀθηναίων πολιτεία inscribitur, ἅπας post consonam, πᾶς post vocalem adhibitum esse. Quæ regula titulorum testimoniis non comprobatur. Mileti, ut alibi, πᾶς et post consonam et post vocalem invenitur, Athenis, Prienæ, alibi, ἅπας etiam post vocalem occurrit; quod tamen rarius fit hiatus evitandi causa.

4. Adi. forma fem. carentia; exempla Milesia κοινῆς æt. sunt; a) adi. quæ modo genus triplex habent, modo duplex: τὴν ἑκούσιον **176**[1] /III p./ cfr K.Bl. 1 p. 537; πατρίους ἀρχάς Hermes 55 p. 177[7] /I/ πατρίου θεᾶς Ab.B. 11 p. 64[7, 22] /II—III p./ eadem forma Athenis occurrit; cfr Meisterhans p. 148; βορείου (παραστάδος) R.Ph. 43 p. 213[46] /II: 1/ (fem. -ειος Prienæ, ap. Soph. et Aristot. occurrit); νοτίωι (παραστάδι) R.Ph. 50 p. 67 c. 39[11] /II: 1/ (fem. -ος apud Aeschyl. legitur); μυχίου (παραστάδος) R.Ph. 29 p. 240[40, 62] /217/6/ R.Ph. 43 p. 188[85] /219/8/ p. 199[12, 30, 34] p. 200[54, 57] p. 202[32] /III: 2/ Hæc forma alibi, ut videtur, non occurrit. — ἰδίας **10**[19] /289/8/ (comm. Ion.) ἰδίαν **148**[56] /c. 196/ ἰδίαις **149**[41] /176/5/ -ας I.B.M. 925 b[22] -αι[25, 25] ἰδίαν **7** b[9] /I/, ἰδίαι, κατ' ἰδίαν (cfr § 64, 1 c.); ἰδίη apud Hdtm etc., in tit. Att. etc. invenimus, ἡ ἴδιος apud Plat. (Prot. 349 b), apud Aristot. (H.A.) — De σώας(?) σῶ(?) cfr § 55, 3 f.

b) adi. simplicia forma fem. carentia: Ἀντιόχεον στοάν **145**[29] /200/199/ ἐ]θίμοις ἡμέραις R.Ph. 23 p. 318, 34[10] ἐθί[μοις ἡμέραις p. 319, 35[2] /æt. imp./; ἔθιμος ante Diod. non occurrit. γενεσίῳ (ἡμέρᾳ) R.Ph. 23 p. 317[9] /æt. imp./

c) adi. composita: ἀκεραίους δόσεις **147**[45] /205/4/ — ἄκυρος ὠνή **33** e[8] δίκη c[12] /228/7/ ἄκυρον δόσιν **148**[45] /c. 196/ — ἀ]νεπίγραφος φιάλη H. p. 200[13] (C. 2853 b) /168/7/ ἀνεπίγραφος φιάλη p. 200[7] (C. 2853 ter) /167/6/ — ἀποτόμους μονομαχίας R.Ph. 23 p. 314, 31 b[12] /æt. imp./ — ἀπρυτανεύτους δίκας **147**[31] /205/4/ (alibi non occurrit) — αὐτόνομος πόλις **123**[3] /313/2/ **126**[24] /39/8/ — δικρότωι νηί H. p. 249[5] /I: 1/ — δικώλου μηχανῆς R.Ph. 22 p. 46, 23[9] /178/7?/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[35] /II: 1/ — ἐπιχρύσωι εἰκόνι Ab.B. 11 p. 50[10] /I/ — ἐπώνυμον ἡμέραν **306**[52] /II: 1/ (epist. Eum.) ἐπωνύμους ἀρχάς I.B.M. 921 b[3] /I: 2 p./ — εὐχαρίστου τιμῆς L.B. 223[22] — εὐφήμου προσαγορεύσεως Ab.B. p. 64[26] /II—III p./ — καρποφόρου Δήμητρος Ab.B. 11 p. 64[12, 25] /II—III p./ — τὴν πρόκριτον **176**[1] /III p./ — σύμψηφον γνώμην **37**[34] /223/2/ — τετρακώλου μηχανῆς

R.Ph. 22 p. 46, 23[8] /188/7?/ — φιλοσέβαστος βουλή **17**[4] /æt. Tr./ **229**[4] /æt. Tr./ **344**[2] /æt. imp./ etc.

Contra καταξίας **306**[24] /II: 1/ in epist. Eum. reperimus; eadem forma Magnesiæ, Pergami, in Lycia /II/ exstat. — Temporibus posterioribus etiam hæc adi. propriam femininam formam adsciscunt; cfr præterea Schweizer p. 158 sq. Th. Stein p. 117, Hauser p. 96 sq. Mayser p. 289 sq. Dieterich p. 178 sq. Hatzidakis p. 27, Schlageter p. 20 sq.

5. Comparatio adiectivorum; de κοινῆς usu cfr l. l. (4) Bl.Debr. p. 35, Reinhold p. 60 sq. Crönert p. 188 sq.

a) Comparativorum in **-ison-* (vel **-ios-*) desinentium hæc exstant exempla: ἄ]μεινον **178**[4] /VII/VI/ πλῆον **133**[23] /V + I/ — πλέω Ra 28 p. 106[2] /IV: 2/; cfr § 60, 2 c; hæc κοινῆς æt. sunt: πλεῖον, πλείονα, πλέον, πλείω etc. (cfr § 60, 2 c) [λ]ῷ̣ι̣[ον] **33** f[6] iuxta λῷ̣ον[12], quod in oraculo exstat /228/7/ ἄμεινον **37**[87] /223/2/ **145**[40, 46] /200/199/ **150**[17] /173/2/ ἄ]μεινον **33** f[6] /228/7/ μᾶλλον **306**[49] /II: 1/ (epist. Eum.) **141**[45] /228/ ἔλασσον **147**[23] **145**[66] /200/199/ ἐλάσω **203** a[4] /c. 130/ ἧσσον **147**[27] /205/4/ **134**[29] /I p./.

b) Superlativum. De ἀξιοτάτου /II p./ cfr § 8, 3. ἔσχατον **147**[13] /205/4/ adverbium est.

Superlativorum in -ιστο- desinentium, quæ non nisi in κοινῆς tit. occurrunt, hæc exstant exempla: ἀρίστην **145**[3] ἄριστα[38] /200/199/ -ον **369** a[8] /I: 2/ — κάλλιστα **145**[7] -ον[70] /200/199/ καλλίστωγ I.B.M. 925 b[15] κάλλιστα[24] καλλίστης[31] /I/ — καλλίστας **306**[6] /II: 1/ (epist. Eum.) — κράτιστον Ra 28 p. 110[1] p. 111[1] /æt. imp./ κρατίστη Ab.B. 11 p. 70 III[4] /II p./ — μάλιστα **139**[11] /262/60/ (epist. Ptol.) — μεγίστοις R.Ph. 25 p. 126[15] /c. 246/ (epist. Seleuci) — μεγίστας Sb.B. 05 p. 981[41] /III—II/ -αις R.Ph. 23 p. 149, 29[17] /I: 1 p./ μέγιστον **20**[4] /II p./ — πλείστων **149**[41] /176/5/ — τάχιστα **33** f[3] /228/7/ — ὑψίστου Sb.B. 04 p. 87,2[4] /II p./.

§ 66. Pronomina.

1. Pron. personalia. a) ἐγώ. Formæ encliticæ et in tit. dial. conscriptis et in κοινῆς tit. inveniuntur: μ' Jb.B. 06 Beibl. p. 12 Εὔδημός με I.B.M. 932 /VII/VI/ Τίμανδρός με Ab.B. 11 p. 40 /VII/VI/ — ὅπως με **145**[45] /200/199/ καί μοι **149**[60] /176/5/ **150**[114] /173/2/ συνέμειξέ μοι **306**[3] /II: 1/ (epist. Eum.) μήμης μου Ab.B. 11 p. 67[12] πατρός μου[14] μάμμης μου[14] /2/1/.

ἡμέων, -έας Iones usi sunt; cfr Smyth p. 440 sq. Mileti hæc occurrunt: ἡμέας G.D.I. 5508 /VII/VI/ — ἡμέων **135**[35] -έας[25] /a. 323/. Inde ab initio III s. formæ Att. occurrunt: ἡμῶμ **138**[5] -ᾶς[7, 8] /c. 282/ etc. ἡμῶν Chii G.D.I. 5655[10] /333/ obvium est.

b) σύ. In κοινῆς tit. δῖται σου Ab.B. 11 p. 64[10] προφήτης σου[18] /II—III p./ reperimus. Pro ὑμῖν ὑμεῖν **274**[28] /epist. Macr. imp./ **360**[14] (ep. Pæti) /I p./ scriptum est.

2. Pron. reflexiva; cfr Smyth p. 449 sq. Bredow p. 199 sq. ἑωυτῦ Mileti **133**[44] /V + I/ exstat, ἑουτῶν Prienæ G.D.I. 5588[4] /IV/ ἑωυ- his exceptis non nisi apud scriptores occurrit. De Ion. ἐᾰυτ- cfr § 21, 1, Favre, Bechtel III p. 165 sq. Utrum ἑαοτῶν **135**[23] /a. 323/ Att. an Ion. forma sit, diiudicari non potest; cfr § 21, 1.

In κοινῆς tit. ἑαυτ- comparet, quod sine dubio pro ἑᾱυτ- Att. habendum est; ἑαυτ- etc. in tit. his deprehendimus: **146**[19] /209/8/ **150**[122, 58, 61, 83] /173/2/ Ab.B. 11 p. 28[31] /II: 1/ **307**[13] /II: 1/ **368**[8] /II—I/ **203** b[12, 26] /c. 130/ **168**[3] /II—I/ **367**[4] /II—I/ **167**[5] **169**[4] /II—I/ **249**[2, 4] /c. 100/ **173**[7] /c. 67/ I.B.M. 925 b[18, 35] /I m./ Ab.B. 11 p. 67[16] /2/1/ Sb.B. 04 p. 87, 1[7] /II p./ Ab.B. 11 p. 70 III[5] /II: 2 p./ **261**[6, 13] /II p./ **176**[16] /III p./ R.Ph. 23 p. 320[4] /æt. imp./ Ra 28 p. 110[7] p. 111[5] /æt. imp./ L.B. 220[1] /æt. imp./ B.C.H. 1 p. 288, 64[8] /æt. imp./

Att. αὑτ- Chii B.C.H. 37 p. 195[2] /IV: 1/, Smyrnæ /p. 300/ deprehenditur; cfr G.D.I. Ind. p. 941. Mileti αὑτ- inde ab initio III s. occurrit: αὑτο[ῦ R.Ph. 24 p. 246[6] -οῦ[13] -ήν[22] /295/81/ -ῆι **10**[23] /289/8/ (comm. Ion.) -όγ **138**[3] /c. 282/ -όμ **139**[35, 39, 43] /262/60/ -οῦ **37**[6] -ο̣[ῦ[7] /223/2/ -άς **143**[2] -ῶι[14] -ούς[34] -ῶν B[52] (B Trallian. est) /212/1/ -όν **12**[4] /a. 200/ -ῶν **147**[9] /205/4/ -οῦ **145**[2, 5, 40] -ούς[16] -ῶν[57] /200/199/ -ῶν **148**[34, 43] /c. 196/ **150**[46] -ούς **150**[12] /173/2/ -ῆς **247** /c. 150/ -οῦ **151**[2] /II/ R.Ph. 44 p. 57[2] /II: 1/ -όν **166**[4] /II—I/ **168**[6] iuxta ἑαυτοῦ[3] /II—I/ αὑτούς **368**[22] /II—I/ -όν **331**[4] /II—I/ α̣ὑ̣τ̣[όν] **332**[4] /II—I/ αὑτόν Ab.B. 11 p. 70 II[5] /I/ -οῖς **3**[52] (edict. propræt.) /56/0/ -οῦ H. p. 261 /I/ R.Ph. 21 p. 41, 11[9, 13] /p. 10/1/ -ούς R.Ph. 23, p. 149, 29[21] -οῖ[ς[8] /I: 1 p./; accedit ἄτοῦ **7** b[7] /I/ cfr § 21, 2. In universum ἑαυτ- in lingua comm. prævalet; αὑτ- a II vel I s. obsolescere incipit; cfr Th. Stein p. 119, Schlageter p. 21, Hauser p. 100 sq. Mayser p. 303 sq. Bl.Debr. p. 38 sq. Mileti αὑτ- III s. prævalet, fine autem s. II ἑαυτ- prævalere incipit; post I p. Chr. n. s. αὑτ- non occurrit.

ἐμαυτόν **306**[8] /II: 1/ in epist. Eum. obvium est. In tit. Miles.

ἑαυτο- vice ἐμαυτο-, σεαυτο- pronominum non fungitur; cfr Schweizer p. 161, Nachmanson p. 144, Kälker, Leipz. Stud. 3 p. 277, Hatzidakis p. 189 sq. Dieterich p. 193.

De ἴδιος /II p. III p./ cfr 9.

3. ἀλληλο- κοινῆς temporibus a pron. reflex. submoveri coeptum est; cfr Th. Stein p. 120. Mileti ἀλληλο- non nisi IV s. obvium est: ἀλλήλοις **142**[15] /c. 323/.

4. Pronom. demonstrativa; a) ὅδε: οἵδε ηἰσύμνησαν **122**[1] /VI+IV/ τάδε ἀνέθεσαν I.B.M. 930[1] /VII/VI/, ἐτέθη **133**[5] /V+I/ τάδε πάτρια **136**[1] /a. 323/ τάδε ὡμολόγησαν **137**[2] /a. 323/ οἵδε ἡιρέθησαν **135**[37] /a. 323/ οἵδε - - ἠισύμνησαν **123**[1] /313/2/. κοινῆς æt. hæc sunt: οἵδε ἐπηγγείλαντο **138**[42] οἵδε ἐδάνεισαγ[68] [οἵ]δε ἐδάνεισαν[83] /c. 282/ [κ]ατ[ά] τάδε διηρέ̣[θ]η **35** /228/7/ τοῖσδε ἐδόθη **180**[2] /224/3/ τάδε ἀ[νετέθη Ab.B. 11 p. 62[15] /III: 2/ ἐπὶ τοῖσδε συνελύθησαν **148**[2] /c. 196/ οἵδε ἐγένοντο **50**[2] /228/7/ **41**[2] /226/5/ **45**[1] /216/5/ **46**[2] /208 /5/ **51**[2] /201/0/ **52**[1] /198/7/ **54**[1] /194/3/ **49**[2] /188/7/ **57**[3] /II: 2/ **48**[5] c. 130?/ **47**[1] /II—I/ ο[ἵδε] ἐγ. **55**[2] /171/0/ οἵδε ἠι-(ἠ-)σύμνησαν **125**[1] /89/8/ **126**[1] /53/2/ **127**[1] /17/6/ οἵδε ἠφήβευσαν I.B.M. 924 b[9] R.Ph. 20 p. 97, 3[3] /I/ (ἐφ-) I.B.M. 925 c[4] /I/ Præter hæc τάδε (ἀνέθηκαν, ἀνετέθη) undecies fere in tab. donor. Ap.Did. /288—I: 1/ deprehendimus (H. p. 195 sq.) — Figuram ὅδε ὁ + subst. in his tit. κοινῆς æt. invenimus: τόδε τὸ ψ. Ab.B. 11 p. 69[21, 26] /III: 1/ **146**[41] /209/8/ τῶιδε τῶι ψ. **147**[24] τόδε τὸ ψ.[76] /205/4/ τῶιδε τῶι τ. Sb.B. 05 p. 981[9] (III—II) τῆιδε τῆι σ. **149**[64] /176/5/ τοῦδε τοῦ ψ. **134**[23] /I p./ Accedit τήνδε (τὴν) συνθήκην **150**[65] /173/2/; τήν neglegentia prætermissum est. — In κοινῆς tit. συνθήκην τῆνδε **150**[25] /173/2/ νόμον — τόνδε **204** a[9] /I p./ reperimus. — His in exemplis κοινῆς æt. articulus et substantivum ὅδε antecedunt: τὸ] — τόδε Ab.B. 08 p. 44[2] /III: 1/ τό — τόδε **139**[52] /262/60/ **141**[47] /c. 228/ **33** c[6] /228/7/ **147**[60] /205/4/ ὁ — ὅδε **145**[43—4] /200/199/ τὸν — τόνδε **149**[54] /176/5/ ὅδε igitur ætate imp. bis tantum /I p./ occurrit. — In formulis talibus, quales sunt τόδε τό + subst., τάδε λέγει, sim. ὅδε, quod κοινῆς ætate valde obsolescere coepit, in lingua comm. nonnumquam reperitur; cfr l. l. (2, 3).

b) Pronominis οὗτος formæ hæ exstant: τούτων **133**[10, 11, 19] (etiam in tit. κοινῆς æt. legitur) ταῦτα[27] (sæpe in tit. κοινῆς æt. legitur) τούτοισιν[5] -σι[22] (cfr § 55, 1) /V + 2/ Formæ hæ non nisi in κοινῆς tit. obviæ sunt: οὗτοι **138**[81] /c. 282/ etc. τούτου **61**[4, 7] /p. 300/ etc. τούτωι R.Ph. 29 p. 241[100] /217/6/ ταύτης **34** a[12] /228/7/ τοῦτο **146**[44]

/209/8/ etc. τούτοις R.Ph. 43 p. 190[17] /III: 2/ etc. — c) ἐκεῖνος non occurrit.

d) τό τοιοῦτον (a. cons.) Ab.B. 11 p. 64[9] /II—III p./ in κοινῆς tit. reperitur; cfr l. l. (2) Meisterhans p. 155, Crönert p. 195, Kälker Leipz. Stud. 3 p. 240.

e) τὸ αὐτόν (a. cons.) **3**[52] in edict. propræt. legitur; quæ forma in tit. Att. iam 409 deprehenditur; cfr l. l. (2, 3, 4 d.)

5. Pron. relativa. Apud script. Ion. τό, τῶν, τά, τάς etc. pro pronomine rel. sæpe occurrunt; cfr Bechtel III p. 259 sq. Thumb p. 357, Smyth p. 452 sq. In tit. Ion. vetustissimis nil nisi ὅς, ἥ, ὅ etc. reperimus.

Mileti nil nisi ὅς, ἥ, ὅ invenimus: ὅς **187**[3] ἐπ'ὧν[5, 8] /V/ ἣν **133**[9, 35] ὧν[37] (fem.) /V + I/ — ὅς Sb.B. 01 p. 911[14] /380/79/ ὅν Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/ ἣν **135**[3] οὕς[22, 26, 34] /a. 323/; a quo usu κοινῆς tit. non discrepant.

6. ὅστις etc. Mileti formæ hæ reperiuntur: ὅτι **133**[41] /V + I/ — αἵτινε[ς] **9** b[26] /391/87/ καθ'ὅθι Sb.B. 01 p. 911[6] /380/79/ **136**[10, 24] /a. 323/ καθ'ὅτ[ι] **137**[16] /a. 323/ καθ'ἄσσα **136**[6, 13] /a. 323/ (cfr § 40, 1); κοινῆς æt. hæc sunt: οἵτινες **138**[21] καθ'ὅτι[30] /c. 282/ καθ'ὅτι **139**[23] /262/60/ **141**[35, 46] /c. 228/ **147**[20, 71] /205/4/ οἵτινες **146** B[80] (B Mylas. est) /209/8/ **150**[85] /173/2/ αἵτινες **10**[13] /289/8/ ὅστις **145**[37] καθ'ὅτι[18, 23] /200/199/ **148**[34] /c. 196/ **149**[18, 25] /176/5/ **307**[7] /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[56, 59] /II: 1/ **7** b[13] ἥτις Sb.B. 04 p. 96[3] /II/ ἄτινα **7** b[22] /I/

καθ'ἄσσα Ephesi G.D.I. 5597[3] /287/81/ occurrit, ἄσσα apud script. Ion.; ἄττα Atticorum est; cfr Smyth p. 455 sq. Favre, Br.Gr.Gr. p. 164. ἄτινα, quod neque apud Ionas neque in tit. Att. obvium est, Mileti, Magnesiæ, /II p.; inc. æt./ in libr. Herculan. occurrit; cfr Meisterhans p. 156, Nachmanson p. 145 sq. Crönert p. 196.

In κοινῆς tit. hæc inveniuntur: ὁτωι[ο]ῦν **33** e[8] /228/7/ ὁτωιοῦν **148**[61] /c. 196/ (ὁτωι)οῦν? Ab.B. 11 p. 29[46] /II: 1/ — ἡιτινιοῦ[ν **148**[60] /c. 196/ ᾧτινιοῦν **134**[24] /I p./ — ὁτεωιῶν Amphipoli G.D.I. 5282[21] /357/6/ comparet, ὅτεο Erythris n. 60 B[25] /IV: 1/ ἀπ'ὅτ[εο] Halicarnassi 5726[18] /V m./ cfr Bechtel III p. 171, Favre, Schweizer p. 162, Mayser p. 310 sq. Tria formæ ὥιτινι exempla attulerunt Th. Stein p. 120 sq. Moulton Class. Rev. 18 p. 155. Dat. et gen. huius pronominis raro in tit. occurrunt.

Pron. indef. τισποτεοῦν **148**[47] /c. 196/ in κοινῆς tit. obvium est.

7. ὅσπερ. Mileti hæc reperiuntur: ἅπερ **133**[17, 18] κατ'ὅπερ[11, 17] /V + I/. — ἅπερ Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/. καθάπερ Ab.B. 08 p. 36[16]

/a. 250/ (tit. Laodicæ). — Halicarnassi G.D.I. 5726[43] κατ'ὅπερ, κατ' ἄπερ[19] /V m./ invenimus, ὅπερ Erythris /V/ ἄπερ Tei /III/ κατ'ἄπερ Prienæ /IV/, apud Hdtm; καθάπερ in regione Ion. inde a IV s. deprehendimus; cfr Favre.

8. Præterea mentione digna sunt ἕτερος, ἀμφότερος, ἑκάτερος; Mileti hæc exstant: ἕτερος **133**[26] /V + I/, in κοινῆς tit. ἑτέρωι **145**[45] -αν[85] /200/199/ ἕτερον **147**[72] /205/4/ ἑτέρων **148**[43, 47] ἑτέραμ[48] /c. 196/ ἑτέρῳ **134**[19] -αν[39] /I p./

ἀμφοτέρ[ο]ις **9** b[21] /391/87/, in κοινῆς tit. ἀμφοτέραις **143**[43] B[68] (B Trallian. est) /212/1/ -ων **146**[10] -αις[55] B[78, 86, 64] -ων[89] (B Mylas. est) /209/8/ -αι[ς] **148**[39] /c. 196/ -αις **150**[105] /173/2/ -ας R.Ph. 19 p. 131[9] /I p./

ἑκάτερος non nisi in κοινῆς tit. comparet: ἑκατέρων **146**[13] /209/8/ ἑκατέρους **148**[33] [ἑκ]ατέ[ρ]α[55] ἑκα[τέ]ραι[57] /c. 196/ ἑκατέροις **150**[36, 64] -αι[89] -ας[96] ἑκάτερον[86, 118] /173/2/ -[οι **203** b[27] -τέρα a[35] /c. 130/. — Prienæ et in pap. Ptol. hæc tria invenimus, in Lycia ἀμφότερος, in N.T. ἕτερος, ἀμφότερος; cfr Hauser p. 102, Bl.Debr. p. 38 sq.

9. τὸν ἴδιον εὐε(ρ)γέτην **268**[7] /242—4/ τὸν ἴδιον εὐεργέτην Sb.B. 04 p. 87, 2[6], 1[6] /II p./ τὸν ἴδιον κύριον C. 2887[8] /æt. imp./ cfr Dieterich p. 195 sq. Mayser p. 310.

10. ἄλλο a III: 1 s. (**32**[2]) comparet; (etiam ante voc.)

§ 67. Numeralia.

Cfr Meisterhans p. 157 sq. Schweizer p. 163 sq. Nachmanson p. 146 sq. Th. Stein p. 121 sq. Hauser p. 102 sq. Mayser p. 312 sq.

1. δύο et nom. et acc. est: δύ[ο **31** a[1] δύο[2] /VI: 2/ Ab.B. 08 p. 21[11] /V/ **133**[21, 25] /V + I/, in κοινῆς tit. **148**[53] /c. 196/ etc. **134**[37] /I p./ etc. In κοινῆς tit. gen. (ἐκ) δύο R.Ph. 21 p. 39, 9[6] dat. δυσί[9]; δυσίν C. 2881[17, 18] /æt. imp./ invenimus. Dat. δύο Chii G.D.I. n. 52[14] /IV/ Erythris n. 61[8] /IV?/ occurrit, gen. δυῶν Chii 5653 d[9, 14] /V/; ἡ κοινή gen. δύο, dat. δύο vel δυσί(ν) plerumque utitur; cfr Bl.Debr. p. 38.

τρία **133**[19, 38] /V + I/ in tit. dial. conscripto comparet, μίαν Ra 28 p. 106[3] IV s.; hæc κοινῆς æt. sunt: τρεῖς R.Ph. 24 p. 246[44] /295/81/ **138**[82] /c. 282/ τρεῖς **33** d[5] /228/7/ τρεῖς Ab.B. 11 p. 62[6] /224/3/ R.Ph. 43 p. 191[9] /III: 2/ τρία **138**[81] /c. 282/ τριῶν **203** a[4]

/c. 130/ Mél. Weil p. 148[4] /I p./ C. 2880[6] /æt. imp./ etc. — τρισίν R.Ph. 25 p. 9[17] /a. 250/ (tit. Laod.) etc.

De τέσσερες -αρες cfr § 1, 2; notanda est forma dat. τεσσεράσιν **150**[98] /173/2/, quæ alias, ut videtur, non legitur.

De ἕχξ cfr § 43, 3.

2. In compositis πεντα-, ἑξα- inesse videmus; quæ forma ad similitudinem τετρα- sim. ficta est; cfr Br.Gr.Gr. p. 250. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: πεντάποδα R.Ph. 43 p. 191 sq.[7, 10, 19, 21, 22, 28, 28, 36, 37] -ας[29, 35] -α(ς)[31] ἑξάποδα[10, 17, 20, 24, 33, 35, 36] -ας[29, 35] -α⟨ς⟩[30] /III: 2/; de ἑξάμηνος /II, I, I p./ cfr § 55, 6 b. πεντα- ἑξα- orig. Ionicæ sunt. Ante vocalem α demptum est: πενθετηρικῶι **145**[70] /200/199/ πενθημιποδίων R.Ph. 29 p. 241[106] p. 244[87] /217/6/ R.Ph. 43 p. 202[28] [πεν]θημιποδίων[51] πε]νθημιποδίων p. 186[22] πενθημι[ποδίων p. 191[7] /III: 2/.

Ion. πενταετ- Pergami, Magnesiæ in tit. extern., in Lycia, Thymbris al. obvium est, Att. πεντετ. tit. Prien. præbent; cfr Schlageter p. 22, Phryn. p. 489 p. 490 (Rutherford); πενταετ- Laginis B.C.H. 44 p. 87, 19[1] /æt. imp./ p. 91, 21[2], 22[2] p. 98, 40[2, 8] p. 99, 43, 45, 47 p. 100, 54, in Pamphylia Lanckoronski I 35[7] in Pisidia Lanck. II 247[6] in Lycia HeberdeyKalinka II 62[7], 65[10], in Bithynia Perrot 2[3] occurrit.

τετ[ρ]άετα Sb.B. 04 p. 83[6] /II p./ κοινῆς ætate comparet. Athenis τετραετίας occurrit.

De ἐνέωρα cfr § 64, 1 d.

ἐνακισχίλιαι H. p. 196[57] in indice Seleuci obvium est; Plato ἐνακισ- habet, Hdts εἰνακισ-; ἐννεακισ- apud Diod. et Ael. legitur.

3. 11 etc. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt. Mileti, ut in lingua comm. plerumque, in lingua neogr. semper, numerus maior numerum minorem καί non interposito sequitur; cfr Hatzidakis p. 160 sq. Thumb, Hell. p. 81 sq. Bl.Debr. p. 38. δέκων δυῶν Chii G.D.I. 5653 d[13] /V/ occurrit; Iasi 5515 δεκαδύο[32] δεκαέξ[45] /c. 353/ deprehendimus.

Mileti δώδεκα H. p. 196[62] /288/7/ C. 2869[7] /I p./ -[α R.Ph. 43 p. 202[60] /III: 2/ ἔνδεκα R.Ph. 29 p. 241[74, 108] /217/6/ comparent; præter hæc nil nisi δεκαδύο etc. reperimus: δεκαδύο **138**[87] /c. 282/ **150**[98] /173/2/ C. 2880[13] /æt. imp./ δεκαδύω **204** b[12] /I p./ (de ω pro ο posito cfr § 8, 3) δεκα[τρεῖς R.Ph. 23 p. 3[20] /180/79/ ἑκατὸν δεκατρεῖς H. p. 196[37] /288/7/ (index Seleuci) δεκατέσσερες (cfr § 1, 2) δεκαπέντε R.Ph. 23 p. 3, 24[29] /180/79/ διακόσ[ια]ι δεκαπέντε

H. p. 199[9] /281/79/ δεκαέξ Mich. 31[70] /c. 140/ Milet I: 3 p. 409[2] /7/ τρι[ακόσι]αι δεκαοκτώ H. p. 196[40] (ind. Seleuci) /288/7/ etc. — εἴκοσι τριῶν C. 2880[6] /æt. imp./ εἰκοσιοκτώ R.Ph. 43 p. 192[33] /III: 2/ ἑξήκοντα δύο H. p. 206, 5[13] /177/6/ ἑβδομήκοντα πέντε **138**[26] /c. 282/ etc. — διακ[όσιαι] τεσσεράκοντα ἐπ[τά H. p. 195[32] χίλιαι ὀγδοήκοντα ὀκτώ[51] τρισχίλιαι διακόσιαι τεσσεράκοντα ὀκτώ[52] (ind. Seleuci) /288/7/ χιλίας τετρακοσίας ἐνενήκοντα p. 202[12] /178/7/ etc. — μίλια δύο (= milia passuum) R.Ph. 26 p. 133[27] /I/.

4. Ordinalia. ἕκτη (οἶνο) **31** a[10] /VI: 2/ sextam partem metretæ(?) significat. — De ὀγδῶι **133**[6] /V + I/ cfr § 27, 3 d. — Præter hæc δωδεκάτηι **31** a[3] δω]δεκάτ[η]ι b /VI/ invenimus; δύωδεκα Thasi /V/, δυωδεκατ- Myconi /III/ obvium est; cfr Smyth p. 458 sq. Utraque igitur forma dial. Ionicæ propria est.

In κοινῆς tit. hæc exstant: ἑνδέκατον R.Ph. 29 p. 240[43] p. 239[28] /217/6/ἑνδεκάτηι **203** b[19] /c. 130/ δωδέκατον R.Ph. 29 p. 239[28] p. 240[51] /217/6/ δωδεκάτωι R.Ph. 43 p. 190[19] /III: 2/ -τῃ **203** a[32] /c. 130/ τρεισκαιδέκατον R.Ph. 29 p. 240[37] /217/6/; τεσσαρεσκαιδέκατος (cfr § 1, 2); πεντεκαιδέκατον R.Ph. 29 p. 240[38] p. 239[29] ἑκκαιδέκα[τον p. 240[38] etc. ἑ]πτακαιδέκατον[45] ὀκτωκαιδέκατον[30] /217/6/ ὀκτωκαιδεκάτῃ **203** a[38] /c. 130/ ἐν]νεακαιδέκατον R.Ph. 29 p. 240[53] /217/6/ etc. — Athenis τρίτος καὶ δέκατος etc. usque ad 31 fere annum sola forma est. τρίτος καὶ δέκατος etc. Deli /III/ iuxta τρεισκαιδέκατος etc. deprehendimus. Contra Pergami, Magnesiæ, Prienæ, in pap. Ptol. — pap. litterar. exceptis — al. nil nisi τρεισκαιδέκατος etc. invenimus. Apud Hdtm τεσσερεσκαιδεκάτη, ἑκκαιδέκατον comparent. Itaque recte statuit Schweizer τρεισκαιδέκατος etc. orig. Ionicæ esse. ἐπ[τακαι]δεκάτηι Chii G.D.I. 5661[24] /IV/ exstat, τεσσερεσκαιδεκάτης Sinopæ 5534[11] /III/ recentiora prætermitto; cfr Schlageter l. c. Bredow p. 279.

Etiam hæc adnotanda sunt: ἕνα καὶ εἰκοστόν R.Ph. 29 p. 240[31] ἕνα κα[ὶ εἰκοστόν[46] /217/6/ ἕνα κ]αὶ εἰκοστόν R.Ph. 43 p. 187[51] /219/8/ ἕνα καὶ εἰκοστόν p. 199[28] p. 200[40] /III: 2/ — ἕν]α ἐπὶ τοῖς εἴκοσ[ι R.Ph. 29 p. 242[14] ἕνα ἐπὶ τοῖς [τεσσαράκοντα p. 243[19, 55] ἕνα ἐπὶ τοῖς τριάκοντα[53] /217/6/ ἕνα ἐπὶ τοῖς εἴκοσι R.Ph. 43 p. 187[36] /219/8/ p. 200[49] ἕνα] ἐπὶ τοῖς τεσσαράκοντα p. 201[5] /III: 2/ ἕνα ἐ]πὶ τοῖς εἴκοσι p. 205 B[6] /200/199/ (iuxta δεύτερον καὶ εἰκοστόν p. 199[29] etc.) Cfr Smyth p. 459, K.Bl. 1 p. 627 p. 630, Dieterich p. 188.

5. Nomina; a) substantiva; τετράς quartum diem significat: τετράδι ἐπὶ δέκα **31** a[9] τ̣ε̣τρά[δι b /VI: 2/; κοινῆς ætate τετράδι ἱστα-

μένου Ab.B. 08 p. 22[11] /III: 1/ τετράδι ἀγ[ομ]ένου **139**[18] /262/60/ invenimus. τετράς Eretriæ /341/0/ Magnesiæ /III: 2/ Prienæ, Athenis al. occurrit; cfr Favre. — κοινῆς ætate εἰκάδος **146**[34] /209/8/ obvium est; εἰκάς, quod vicesimum mensis diem significat, Amorgi /IV/ Prienæ, Athenis, al. occurrit.

τριακάσιγ **136**[13] /a. 323/ (Ionice τριη-) ad sacra tricesimo die post funus facta spectare videtur; cfr Rehm ad tit.; quæ vis nomini τριηκόστ[ια Ceæ 5398[20] /V/ obvio subiecta est. Contra τρια-[κά]δ[ος R.Ph. 43 p. 212[1] /II: 1/ tricesimum mensis diem significat.

πεμπάς **133**[39] -άδος[9, 35] /V + I/ pars victimæ videtur esse.

b) adi. Ἑβδομαίοισι **133**[6] -σιν[21] /V + I/ ad sacra quædam spectare videtur; septimus enim mensis dies Apolloni sacer erat; cfr Favre, Bilabel p. 73 sq. Ἑβδομαίων (plur. gen.) Chii G.D.I. n. 50 b[4] /c. 600/ exstat.

διφάσιᾳ **31** a[2] /VI: 2/ hoc excepto non nisi apud Hdtm occurrit; vox igitur Ionica est; cfr Bechtel III p. 160. — In κοινῆς tit. hæc occurrunt: διπλάσιον **147**[39] /209/8/ -α **145**[19] /200/199/ δισσήν R.Ph. 45 p. 46[11] /I/; apud Hdtm διπλήσιος legitur cfr Favre, Br.Gr.Gr. p. 255; Attici διττός (et διπλάσιος) habent.

§ 68. Terminationes verborum.

Cfr Meisterhans p. 165—9, 188—91, Th. Stein p. 123 sq. Mayser p. 320 sq. Hauser p. 104.

1. Activum; a) indicativus; 3 pers. sing. præs. διδοῖ **133**[19, 20] /V + I/ Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/ analogia verborum in -ω exeuntium orta est. ἀποδιδοῖ Sami /IV/ invenimus, ἀποδιδῶι Ephesi Ephesos II 2[3] (= -δοῖ) /III: 1/; alia eiusmodi apud script. Ionicos, Eretriæ /IV/ Oropi /V—IV; IV/ Olynthi /IV/ Sami /IV/ reperiuntur, cfr Smyth p. 574 sq. Bechtel III p. 178 sq. G.D.I. Ind. p. 947; cfr etiam § 27, 3 e.

In κοινῆς tit. ὀμνύω **145**[44] /200/199/ **148**[82] /c. 196/ -ειν **139**[47] /262/60/ exstant; cfr § 70, 2.

De -ōσι(ν), -ουσι(ν) cfr § 20, 2.

De -ᾱι, -ᾱͅ in 3 pers. sing. verborum in -άω exeuntium obviis cfr § 15, 1.

Imperfectum; 3 pers. plur. etiam κοινῆς ætate in -ον desinit: ἔνεμον **143**[20] διετέλουν B[47] (B Trallian. est) /212/1/ ἔνεμον **146**[27]

/209/8/ ἠξίουν **150**[15] /173/2/ ἐπροφή]τευον R.Ph. 45 p. 46[5] /60/; ἤμελλο[ν **3**[10] /I m./ (epist. propræt.) fortasse recte suppletum est.

Aoristus in -κα desinens; 3 pers. plur. in tit. dial. conscriptis in -σαν desinit: ἀνέθεσαν **129**[5] /VII/VI/ G.D.I. n. 34[3] /VII/VI/ I.B.M. 930[1] /VII/VI/ ἀνέ]θεσαν 931 /VII/VI/ — ἔδοσαν **9** b[26] /391/87/ — Accedit ἀνέθεσαν **7** b[24] /I/ in κοινῆς tit. obvium. — ἀνέθεσαν Ceæ G.D.I. 5397 /æt. arch./ comparet.

ἀνέθηκαν sim. Mileti in κοινῆς tit. /inde ab anno 288/7/ deprehendimus, cfr § 73, 4, ἀνέθεκαν Eretriæ G.D.I. 5303 /æt. arch./, ἀνέθηκαν Thasi 5484[2] /IV—III/, Naucrati 5757 /IV/ in tit. adesp.

ἀνέθεν G.D.I. 5510[1] /IV/ in tit. Miles. Delphis exarato obvium est. Dubium non est, quin hæc forma ex sermone Delphorum manaverit. Et in tit. et apud script. Ion. (Sim. Ceum prætermitto) nil nisi -σαν (-καν) reperimus. Propterea Bechtel III p. 209 p. 220 de hac forma falso iudicat.

Aor. thematicus; 3 pers. plur. κοινῆς ætate in -ον plerumque desinit; cfr § 73, 2. -σαν semel tantum occurrit: ἐτέμοσαν R.Ph. 43 p. 213[52] /II: 1/ -σαν, quod in tit. Att., Prienæ, in Lycia deest, Pergami, Magnesiæ, in pap. Ptol. in LXX, in N.T. al. occurrit; cfr Schweizer p. 166 sq. Nachmanson p. 148 sq. Bl.Debr. p. 49, Helbing p. 65 sq.

-αν terminatio in εἶπαν /III: 2; II/ ἰσήνινκαν etc. /II/I/ obvia est. ἀνήνεν[καν H. p. 205, 4[6] /225/4/ dubia fide est; cfr § 73, 2.

Perfectum; in κοινῆς tit. 3 pers. plur. in -ασι(ν) plerumque desinit: μεθεληλύθασιν R.Ph. 25 p. 9[8] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — τετιμήκασι **143**[4] /212/1/ ἀπεστάλκασι **146**[3] /209/8/ ἐστρατηγήκασιν **148**[60] συνμεμαχήκασιν[61] συνηργήκασιν[60] πεπράχασιν[62] /c. 196/ ὁμωμόκασιν **149**[65] /176/5/ γεγόνασιν **150**[39] ὠικήκασιν[57, 61] /173/2/;

-αν ter occurrit: ἀνενήνοχαν R. Ph. 43 p. 213[57] τέθεικαν[36] /II: 1/ τέθεικαν R.Ph. 50 p. 67 c. 39[59] /II: 1/. Hæc terminatio Athenis, Pergami, Prienæ, Magnesiæ, in Lycia deest; cfr præter iam l. l. Buresch Rh.M. 46 p. 193 sq. K.Bl. 2 p. 49.

b) Coniunctivus. Præsens: De -ηι diphthongi fatis cfr § 16, 1 c; de forma τυγχάνει in tit. Laodicæ /a. 250/ obvia cfr § 16, 1 b.

Aoristus; coni. aor. in -σα desinentis ab origine brevi vocali thematica insignis erat; cfr Br.Gr.Gr. p. 383 sq. Hæc coniunctivi forma Chii /V/ Ephesi /V/ Tei /V: 1/ (Cumis /æt. arch./?) obvia est; accedit ἀλοῖ (< *ἀλόει) Chii /c. 600/ obvium. κατείπει Chii /V—IV/ obvium, ἐγβάλει Olbiæ /IV/ obvium ει analogia receperunt.

Cfr G.D.I. Ind. p. 945, Bechtel III p. 217, Schulze, Hermes 20 p. 491 sq. Mileti hæc occurrunt: κατ̣[ακτείν]ε̣ι **187**[3] κατα[κτ]ε̣ίνω̄σιν[8] (iuxta ἔλθωσ̣ιν[5] γένηται[7] λαφθέωσιν[8]) /V/ ἐξομόσει Sb.B. 01 p. 911[15] /380/79/ (iuxta ἐκγραφῆι). Contra παιωνίσωσιν **133**[8] /V + I/ invenimus. σπείσω̄σι **133**[6], quod Hoffmann G.D.I. l. c. pro coniunctivo habet, participium est; cfr § 27, 3 d.—Altera s. IV parte nil nisi forma vulgaris occurrit: ἀποδέξωσι **135**[23, 84] /a. 323/.

c) Optativus; exempla κοινῆς æt. sunt: προσνέμοι **145**[39] /200/199/. Præs. sing. verborum contractorum more Attico ad verborum in -μι exeuntium similitudinem formatum est: ἐφιο̣[ρκ]ο̣ί̣[η]ν . **33** f[4] /228/7/ ἐφιορκοίην **149**[60] /176/5/ **150**[114] /173/2/ χειροτονοίη⟨ι⟩ **145**[37] /200/199/; cfr K.Bl. 2 p. 71 sq. — 3 pers. plur. semel occurrit: ὀρθοῖεν Sb.B. 05 p. 536; -οίησαν rara forma est; cfr K.Bl. l. c. Scriptores Ion. -έοιμι, -οῖμι, -ῶιμι etc. paucis exceptis usi sunt. ποιοῖ Tei G.D.I. 5632 a[2] iuxta ἀνωθεοίη[10] /c. 475/ invenitur; cfr Smyth p. 542 sq. Bechtel III p. 218, Wack. Hom. p. 14 sq.

d) Imperativus. 3 pers. plur. IV s. in -ντων desinit: ἐκπράξάντων Sb.B. 01 p. 911[18] /380/79/. In κοινῆς tit. nil nisi -τωσαν, quæ κοινῆς solita terminatio est, deprehendimus: ἐ]πιγραφέτωσαν R.Ph. 24 p. 246[25] /295/81/ ἔστωσαν **37**[66] ἐπικληρωσάτωσαν[63] /223/2/ ἐπικληρούτωσαν **143**[28] /212/1/ **146**[37] προσαγαγέτωσαν B[87] (B Mylas. est) /209/8/ ἔστωσαν **147**[35] γραφέτωσαν[45] /205/4/ εἰσαγγελάτωταν Ra 28 p. 104[5] /III: 2/ πεμπέτωσαν **145**[69] πομπευέτωσαν[72] διανειμάτωσαν[75] ὀμνύτωσαν[48] ὁρκισάτωσαν[43] /200/199/ ὀμνύτωσαν **148**[81] /c. 196/ ὁρκισάτωσαν **150**[107, 115] ἀποτεισάτωσαν[123] ἔστωσαν[123] /173/2/ θυέτωσαν **203** b[20, 25] a[34] διδότωσαν b[27] a[36, 40] θυ[έτ]ωσαν a[38] /c. 130/ διδέτωσαν **204** b[4] θυέτωσαν[7] -σα(ν)[2] /I p./. In regione Ion. -τωσαν inde a s. IV occurrit; cfr Handel p. 55 sq. Schlageter p. 23 sq.

2 pers. sing. in tit. Laodicæ occurrit: γράψον Ab.B. 08 p. 36[13] σύνταξον R.Ph. 25 p. 9[20] /a. 250/.

e) Infinitivus. De -ε̄ν, -ειν cfr § 12, 2. De ὀμνύειν /262/0/ cfr a, § 70, 2 h.

f) Participium. ι in -υῖα inhærens κοινῆς ætate servatum est; cfr § 14, 1. De ἀναδεδειχοίας **306**[64] (iuxta πεπραχυίας[67]) (epist. Eum.) /II: 1/ cfr § 14, 1. — ἑστεώς Ionum est, ἑστώς Atticorum; cfr Smyth p. 584; exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: ἐνεστῶτος **139**[19] /262/0/ -ὼ̣τι **147**[3] /205/4/ -ῶτ[ι Ab.B. 11 p. 28[23] /II: 1/ ἑστώς κοινῆς usitatior forma est; cfr § 72, 1—2, Handel p. 59. Contra ἐνεστηκότας **135**[17] /a. 323/ invenimus, quæ forma in regione Ion. iam mature

obvia est. ἐ]νεστηκότος enim Halicarnassi G.D.I. 5726[28] /a. 454/ occurrit.

2. Medium et passivum; a) præs. ind. 3 pers. plur. κιρνέαται **133**[11] /V + I/ forma Ion. est. Dial. enim Ionica -αται terminationi etiam post vocalem favet; ε ex talibus perfecti formis, quales sunt μεμνέαται sim. irrepsit. Hoc exemplo Miles. προτιθέαται, ἐπιστέαται, δυνέαται sim. apud Hdtm obvia corroborantur. Cfr præterea § 27, 1 a, Bechtel III p. 220 sq.

b) Aor. pass. De λαφθέωσιν **187**[8] /V/ σπεσθέωσι **133**[8] /V + I/ cfr § 27, 6 e.

c) Imperativus. 3 pers. plur. quæ non nisi in κοινῆς tit. occurrit, κοινῆς solitam formam (cfr 1 d) præbet: ποιείσθωσαν **143**[25] /212/1/ **146**[33] ποιησάσθωσαν B[88] (B Mylas. est) /209/8/ ἀπογραφέσθωσαν **150**[55] /173/2/.

§ 69. Augmentum et reduplicatio.

Cfr Meisterhans p. 169 sq. Schweizer p. 169 sq. Nachmanson p. 150 sq. Th. Stein p. 124 sq. Hauser p. 105 sq. Schlageter p. 24 sq. Mayser p. 329 sq. Bl.Debr. p. 40 sq.

1. Augm. syllabicum et redupl. syllabica (cfr Br.Gr.Gr. p. 306 sq.) in tit. Miles. dial. conscriptis suo loco semper occurrunt; cfr § 72—4. Ante ϝ augm. syll. obvium est in ἔαδε **133**[40, 41] /V + I/; qua forma Hdts usus est; cfr Smyth p. 469 sq. De εἶπον, ἔπεν /æt. arch./ cfr § 73, 2.

Semel ἔμελλον **9** b[23] /391/87/ occurrit; ε etiam Hdts habet. In κοινῆς tit. ἐδυνήθην I.B.M. 921 b[4] /p. Chr. n./ — sed ἤμελλο[ν **3**[10] /I m./ (edict. propræt.) invenimus; cfr Bredow p. 289 sq. Smyth p. 465. κοινῆς ætate et ἐ- et ἠ- reperimus; cfr Helbing p. 71, Reinhold p. 63 sq. Crönert p. 202.

Aor. et imperf. verbi ἐργάζομαι ante κοινῆς ætatem non occurrunt. Augmentum η est: ἀπηργάσθη R.Ph. 22 p. 41, 22[8] /182/1/ p. 46, 23[13] /178/7?/ ἠργασάμεθα R.Ph. 43 p. 212[16, 18, 19] ἠργάσαντο[24, 27] p. 213[51] R.Ph. 50 p. 67 c. 39[52] /II: 1/. Reduplicatio III s. ει est, II autem s. η: εἰργ[ασμέν- R.Ph. 29 p. 239[21] /217/6/ εἰργασμέ[νοι R.Ph. 49 p. 6[25] /III: 2/ — συνηργήκασιν **148**[60] /c. 196/ ἠργασμένοι R.Ph. 43 p. 213[46, 60] /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[37] /II: 1/ ἠργασμένο[ι H. 2 p. 88[4] /II: 1/. — Tenendum est, η his temporibus clausum sonuisse, ει autem in ι abisse. Athe-

nis usque ad I fere s. (excepto uno IV s. ex.) augmentum η est, reduplicatio autem ει; cfr Lademann p. 124 sq. aor. ἐργ- in Lycia T.A.M. I 6[1] /IV: 2/ deprehendimus. Nil impedit, quin putemus ε idem quod ᾱ esse. Prienæ εἰργάζετο /I/ invenimus, Pergami εἰργασμ-, Deli εἰργασμ- /IV—II/; cfr præter l. l. Helbing p. 76. In Lycia augmentum η est; in tit. rec. æt. κατεργασμένον occurrit, quam formam Hauser auctoritati dial. Ionicæ falso tribuit. Satis enim constat, augm. temporale κοινῆς temporibus paulatim evanuisse; cfr Dieterich p. 209 sq. Necesse est, ἐργ- huc ducere. —

In tit. Miles. κοινῆς æt. ει in his verbis augmentum vel reduplicatio est: (quo modo ει in singulis verbis ortum sit, prætermitto.) παρείχετο Ab.B. 11 p. 68[6] /III: 1/ κατεῖχ[ον Mich. 31[53] /c. 140/ εἴληφα (cfr § 72, 2) εἰλημμένα **148**[65] /c. 196/; de εἰρημ- cfr § 72, 3 f; de εἶσθαι cfr § 72, 3 g; de εἰδοποιηθ- cfr § 74, 1 i; de ἐξείλοντο cfr § 73, 2; de εἶδεν cfr § 73, 2.

In tit. Miles. Olympiæ reperto κατεισχῆσθαι Mich. 31[63, 69] κατει[σχῆσθαι][66] /c. 140/ reperimus. Contra exstant ἐσχηκώς I.B.M. 925 b[20] /I/ παρέσχοντο **368**[22] /II—I/ ἀνέσχησθε **3**[42] /I m./ (edict. propræt.) παρεσχόμην **156**[5] (epist. Claud. imp.) ὑπέσχετο C. 2869[2] /p. Chr. n./ cfr § 73, 2. εἰσχ- ad εἴληφα sim. similitudinem fictum est; cfr Br.Gr.Gr. p. 306.

ἀφέσταλκα non nisi in epist. Seleuci H. p. 195 sq. /288/7/ occurrit; exempla iam allata sunt; cfr § 40, 2, § 47, 4. Præter hæc nil nisi ἔσταλκα occurrit: ἀπέσταλκεμ **138**[8] /c. 282/ ἐπεστά[λ]καμεν Ab.B. 08 p. 36[13] /c. 250/ (tit. Laodicæ) ἀπεστάλκασι **146**[3] /209/8/ ἀπέσταλκεν **307**[16] /II: 1/ ἀπεσταλμένων **148**[67] ἀπεσ]ταλμένοι[79] /c. 196/.

ἔρρωσ(σ)θε in tit. his invenimus H. p. 195[29] /288/7/ (epist. Seleuci) **139**[15] /262/0/ (epist. Ptol.) **306**[72] /II: 1/ (epist. Eum.) **3**[60] /I m./ (edict. propræt.) **360**[16] /I p./ (epist. Pæti).

Reduplicatio Attica. Exempla κοινῆς æt. sunt: προσενηνεγμένη R.Ph. 25 p. 9[13] καταρηρομένη p. 10[45] μετεληλύθασιν p. 9[8] /a. 250/ (tit. Laodicæ) ἀκηκοότες **306**[71] /II: 1/ (epist. Eum.) — ὁμωμόκασιν **149**[65] /176/5/ ἐξενηνεγμένοις Sb.B. 05 p. 981[19] /III—II/ ἀνενήνοχαν R.Ph. 43 p. 213[57] /II: 1/; προσήγαγεν H. p. 196[61] /288/7/]νηγάγομεν R.Ph. 50 p. 70[5] /II: 1/ κατήγ[α]γεν R.Ph. 25 p. 6[5] /II/ etc. cfr § 73, 2. Reduplicatio Attica posteriore ætate evanescere coepit; cfr Schmid, Att. 4 p. 602, Phrynich. p. 95 sq. (Rutherford).

Mileti non nisi in ἔκτημαι augmentum pro reduplicatione

positum invenimus: ἐνεκτημένων **149**[44] -οις[40] /176/5/ ἐκτημένων **150**[73] /173/2/ Contra κεκτημένων **150**[80] /173/2/ formam Att. exhibet. Quo iure Rehm κ]ε[κτημ]ένους **33** e[12] /228/7/ scripserit, non video. — κεκτημένος Zeleæ G.D.I. 5532[20] iuxta κατέκτηται[6] /c. 334/ occurrit, ἐκτῆσθαι Mylasis 5753 b[11] /361/0/. Ex exemplis Zeleæ inventis dilucide apparet, dissimilationem consonarum ad ἐκτη- procreandum nonnihil valuisse. ἐκτη- Pergami, Prienæ, in Lycia occurrit, συνεκτικότων, -ος Aphrodisiade, ἐφιλοτειμημένον Ariassi.

προπεφ[ητευκό]τος Ab.B. 11 p. 67[4] /2/1/ ad verborum cum προ- compositorum normam fictum est; Clem. Al. προπεφητεῦσθαι habet.

De verborum a ϝ incipientium formis novatis cfr 2.

2. Augm. temporale. In tit. V et IV s. hæc invenimus: ἦσαν **133**[1] /V + I/ — **136**[7] /a. 323/ ἠισύμνησαν **122**[1] /VI: 2? + 335/3/ **123**[1] /313/2/ ἠιρέθησαν **135**[37] /a. 323/ ὡμολόγησαν **137**[3] /a. 323/ ἐπηινῆσθαι **142**[10] /c. 323/. Sed ex testimoniis IV s. vix licet de dial. Ion. iudicare; tamen monendum est, ηι ter apud Herodam obvium esse; cfr Bechtel p. 172 sq.

Cetera exempla κοινῆς æt. sunt; Augm. verborum ab α incipientium η est: ἀπηντ(η)κυῖαι **307**[9] /II: 1/ ἠκρατίκωσεν R.Ph. 20 p. 100, 4[8] /p. Chr. n./ ἠρχι[ερα]τευκυίας Inv. 1896, 56[6] etc. In verbis a ϝα incipientibus forma novata occurrit: ὑπερανηλῶσθαι R.Ph. 50 p. 67 c. 39[60] ἀνηλωμέναι[51] /II: 1/ ἀνήλωται R.Ph. 43 p. 213[47, 57] /II: 1/. Eadem forma Athenis occurrit. —— Augm. verb. ab ε incip. η est: ἠδράσθη R.Ph. 22 p. 46, 23[10, 14] /178/7?/ π[α]ρήδρευ[εν R.Ph. 26 p. 132[3] παρήδρευεν p. 134[20] παρήδρευ[ε]ν[30] /I/ etc. — Augm. verb. ab ο incip. ω est: ὡμολόγησαν **137**[3] /a. 323/ — ὡμολόγησαν **149**[2] /176/5/ ὤμοσαν **150**[123] /173/2/ etc. Accedit forma novata ὡρισμέναις **360**[10] /I p./ (epist. Pæti).

Augm. verb. ab αι inc. ηι est. De ηι, ει, η cfr § 16, 1 c. Exempla inde ab exeunte IV s. occurrunt. Quo modo αἱρέθη[σαν] Sb.B. 05 p. 982[45] /III—II/ explicandum sit, diiudicari non potest. Tit. enim Coi exaratus est. Quam ob rem hæc forma aut sermoni Coorum, quod verisimilius videtur esse, attribui potest, aut sermoni communi; κοινῆς enim temporibus augm. temporale evanescere coepit; cfr 1 (ἐργασμ-) — In verbis a ϝοι incipientibus augm. analogia novatum est: κατωικηκόσιν **149**[26] /176/5/ ὠικήκασιν **150**[57, 61] /173/2/ — κατώκισα **155**[15] /II/ (Apolloniat.) ὠκισμένη **260**[1] /æt. Marc. Aur./ etc. —

Pro ηυ ex αυ orto ευ invenimus: εὐξῆσθαι **7** b[17] /I/; ευ Athenis I s. occurrit, Prienæ altera s. II parte; cfr § 21, 3.

[ε]ὐεργέτηκεν **142**[8] /c. 323/ sine dubio recte suppletum est. In κοινῆς tit. hæc occurrunt: εὐε(ρ)γετημένων **307**[9] /II: 1/ εὐδόκησαν Mich. 31[59] /c. 140/ — εὐχαρίστησε **3**[39] /I m./ (edict. propræt.) Verba ab ευ incipientia, εὔδω excepto, apud script. Ion. augmento non augentur; cfr Smyth p. 467, p. 469, Bechtel l. c. Weber p. 17. In lingua comm. verba ab ευ incipientia plerumque augmento aucta non sunt; Schlageter pauca III s. exempla ηυ præbentia attulit, nec non εὑρέθη Deli /364/ obvium.

ἠφήβευσαν R.Ph. 20 p. 93, 3[4] /I/ I.B.M. 924 b[9] /I/ iuxta ἐφήβευσαν 925 c[4] /I/ reperimus. ἐφηβευ- ad verborum cum ἐπί præp. compositorum similitudinem fictum est; formarum ἐφηβευ- et ἠφηβευ- exempla collegerunt Th. Stein l. c. Mayser l. c.

3. In κοινῆς tit. augmentum semel omissum est; ψηφίσθαι **134**[13] /I p./ (iuxta προεψήφισται[18] al.) pro errore non necessario habendum est. Eiusmodi enim exempla inde a II s. occurrunt; cfr Dieterich p. 209 sq. qui (p. 215) ψηφισμένον P.A.S. II 252[32] /æt. imp./ al. attulit. Cfr etiam Hatzidakis p. 67 sq.

4. Semel augmentum fines suos transiit: ὑπερανηλώματ[ος R.Ph. 50 p. 67 c 39[62] /II: 1/. Præter hoc nil nisi ἀνάλωμα etc. reperimus; (Ab.B. 08 p. 36[10] (tit. Laodicæ) /a. 250/ **141**[51] /c. 228/ **146** B[78] (B Mylas. est) /209/8/ **147**[59, 65] /205/4/ **145**[22] /200/199/ C. 2881[5, 9] /æt. imp./) cfr Crönert p. 286 sq. (ἀνήλωμα in pap. Ptol. /III, II, I/ Athenis /II/, in Lycia occurrit.)

§ 70. Præsens.

Cfr Schweizer p. 174 sq. Nachmanson p. 153 sq. Mayser p. 346 sq. Hauser p. 107 sq. Th. Stein p. 128 sq. Meisterhans p. 174 sq. Schlageter p. 26 sq.

1. Verba in -ω desinentia; a) Verba in -άω -ήω -ώω desinentia. In tit. dial. conscriptis et in tit. IV s. hæc occurrunt: αἰσυμνῶντος **133**[1] ἀμιλλῶνται[15] /V + I/ — ἐπαρᾶσθαι **136**[12] ἐπαρῶνται[14] φοιτᾶν[4] /a. 323/ ἱερᾶται Ra 28 p. 106[4] προιερᾶσθαι[6] /IV: 2/ quæ omnia cum exemplis Chii /600; V/ Tei /V: 1/ Erythris /V—IV/ inventis conspirant; cfr § 27, 1 c, d, G.D.I. Ind. p. 913 sq. Cod. scriptorum Ion. φοιτέοντες, φοιτῆν etc. iuxta προτιμῶν etc. præbent; cfr § 27, 1 c, d, Weber p. 17, Bechtel III p. 52. De ἀμφιτιμ⟨τ⟩ῆται Clazomenis /III/ obvio cfr § 27, 1 d. Tit. κοινῆς æt. ab usu titu-

lorum dial. conscript. non discrepant. Satis est infinitivi exempla adferre: ὁρᾶν **139**[4] /262/0/ (epist. Ptol.) τιμᾶν **143**[8] /212/1/ συναντᾶν Sb.B. 05 p. 982[43] /III—II/.

χρῆσθαι **133**[5] /V + I/ in tit. dial. conscripto occurrit, quæ forma etiam Ceæ /V/ deprehenditur; cfr § 27, 6 b. In κοινῆς tit. hæc invenimus: χρώμενος **10**[5] /289/8/ (comm. Ion.) -οι **143**[3] /212/1/ ἐπιχρῶν **7** b[9] κα]ταχρώμενος[13] /I/ — χρᾶσθαι H. p. 195[19] /288/7/ (epist. Seleuci); cfr Crönert p. 223, Schmidt p. 472 sq. Helbing p. 110, Viereck p. 59, Reinhold p. 84, quorum exemplis χράσθωσαν in Caria Benndorf-Niemann 131[5] obvium addo.

ζήω, ζώω non nisi in κοινῆς tit. reperimus: ζῆι **147**[18] ζώντων[73] /205/4/ ζῆν **145**[73] /200/199/.

b) Verba in -έω exeuntia. In tit. dial. conscriptis et in tit. s. IV hæc occurrunt: ἐποίεν I.B.M. 932 /VII/VI/ ἔχε (ἔχεν?) G.D.I. n. 34[4] /VII/VI/ ἀπ]ομυθέομ[αι **178**[1] /VII/VI/ ποιεῖν I.G.A. 489 /VI/ **187**[11] /V/ προσαιρεῖται **133**[7] ἀπολεῖ[6](?) (= ἀποπωλεῖ cfr § 27, 3 d) ἐπιδιαιρεῖν[33] ποιῶσιν[40] /V + I/ — ἐπεστάτει Sb.B. 01 p. 911[4] /380/79/ ἱεροποιῆι Ra 28 p. 106[6] /IV: 2/ ex quibus elucet ε + ε, ει, ηι apud Ionas coaluisse, ε + ο, ω autem non nisi p. voc. coaluisse; cfr § 27, 2 b—f.

Verba bisyllaba in -έω exeuntia ab usu Att. et Ion. non distant; duo exempla IV s. sunt, cetera autem κοινῆς æt.: ἐσπλέοσι **135**[9] ἐκπλέοσι[9] /a. 323/ — διαπλέοντας **150**[103] /173/2/ δεῖν R.Ph. 24 p. 246[11] /295/81/ **141**[33] /c. 228/ δεομένοις **37**[7] /223/2/ δεῖ **147**[22] /205/4/ Ab.B. 11 p. 28[43] /II: 1/ δεῖται **205** a[5] /II p./ δῖται Ab.B. 11 p. 64[10, 26] /II—III p./ πνεῖ Sb.B. 04 p. 107[5] ἐπιπνεῖ p. 110[7] /II/.

Verisimile est ἐπιμέλεσθαι **135**[15, 22, 35] /a. 323/ legendum esse. (Ed. -ἔσθαι scripsit. ε per (ε? et) ει scriptum est.) In κοινῆς tit. hæc exstant: [συν/επιμ]έλεσθ[αι R.Ph. 24 p. 246[21] /295/81/ (cfr Wilhelm Sb.W. 183 p. 55) — ἐπιμελόμενος **139**[3] /262/60/ (epist. Ptol.); — Thasi G.D.I. 5483 ἐπιμέλωνται[8] -εσθαι[7] invenimus /IV: 1/, ἐπιμέλεσθαι Iasi 5517[9] /IV/ Erythris 5689[19] /IV: 1/, ἐπιμελέσθων Myconi 5416[19] /c. 200/; ἐπιμέλομαι, quod apud Hdtm et Hippocr. legitur, forma Ion. est; cfr Smyth p. 534, Bechtel, III p. 183, Broschmann, Beitr. p. 38, Gomperz p. 134.

Contra hæc reperimus: ἐπιμελεῖσθ[αι] **141**[38] /c. 228/ ἐπιμελεῖσθαι **149**[17] /176/5/ συνεπιμελεῖσθαι **203** a[9, 16] /c. 130/.

c) Verba in -όω exeuntia. ἀνανεούμενοι **142**[3] /c. 323/ IV s. occurrit. Cetera κοινῆς æt. sunt: ἀξιοῦσιν **141**[12] ἀξιούμενα[30] ἐπικλη-

ροῦν[39] /c. 228/ ἀξιουμένοις **37**[8] /223/2/ ἐπικληρούτωσαν **146**[37] /209/8/ **143**[28] συγκληροῦσθαι[30] /212/1/ δηλοῦντας **146** B[85] /209/8/ (B Mylas. est) ἐχλυτροῦσθαι **148**[70] /c. 196/ ἀξιοῦν Sb.B. 05 p. 981[33] /III—II/ ἐπικληρουμένων **150**[49] δηλοῦν[94] ἠξίουν[15] διορθοῦσθαι[120] /173/2/ βεβαιοῦσι **307**[10] /II: 1/ μεσοῦσι Sb.B. 04 p. 103[14] μεσοῖ p. 104[9] /II/ ὀρθοῖεν Sb.B. 05 p. 536 δηλοῦται Inv. 1896, 56[9]. Cfr præter l. l. Crönert p. 220, Jannaris p. 207 sq.

d) Verba in -άνω exeuntia. In tit. dial. conscripto et in tit. IV s. προλαγχάνει **133**[10] λαγχάνει[18, 22] /V + I/ — λαμβάνειν Ra 28 p. 106[1] -ηι[5] /IV: 2/ comparent. Cetera κοινῆς æt. sunt: λαγχ]ανέτ[ω]σαν **37**[65] /223/2/ — λαμβάνω, ὑπολ. etc. in tit. his reperimus: R.Ph. 24 p. 246[8] /295/81/ Ab.B. 08 p. 22[6] /III: 1/ **147**[17, 23] /205/4/ **145**[69] /200/199/ **148**[49] /c. 196/ **150**[105] /173/2/ **7** b[11] /I/ — **360**[13] /I p./ (epist. Pæti) — πυν[θά]νωμαι **149**[57] /176/5/ πυνθάνωμαι **150**[111] /173/2/ — τυγχάνωσι **143** B[64] /212/1/ (B Trallian. est).

Pro αὐξάνω αὔξω invenimus: αὔξειν **141**[43] /c. 228/ — αὔξηται **143** B[52] /212/1/ (B Trallian. est) αὔξεσθαι **146**[12] ἐπαύξοντες B[64] /209/8/ (B Mylas. est) — συναύξειν **155**[21] /II/ (Apolloniat.) — ἐπαύξιν **368**[13] /II—I/ αὔξειν **134**[10] /I p./ — αὔξιν **156**[8] (epist. Claud. imp.); αὐξάνω et αὔξω Hdts habet; cfr Schweighauser; Athenis /IV—I/ Prienæ, Pergami, Magnesiæ, in Lycia, in pap. Ptol. (uno exemplo excepto), al. nil nisi αὔξω comparet; cfr præter l. l. (c, b) Mayser p. 465. αὖχσ' Pari G.D.I. 5430[7] /æt. arch./ in tit. metr. obvium est, ἐπαύξουσιν Smyrnæ S.E.S. 1875 p. 102, 104[12] in κοινῆς tit.

Tit. Miles. nil nisi λείπω exhibent: λειπόμενος **146**[23] παραλείποντες B[62] /209/8/ (B Mylas. est); καταλιμπάνεσθαι in Lydia K.v.Pr. III 55[4] /III p./ exstat; cfr Mayser p. 402, Bl.Debr. p. 59, Reinhold p. 72.

De ἱστάνω cfr 2.

e) Pro δύομαι δύνω deprehendimus; exempla κοινῆς æt. sunt: δύνει Sb.B. 04 p. 103[2, 3, 4, 7] -ειν[12] -ων p. 104[4, 6] -ει[5, 12, 13, 16, 18] -ειν[15] δύνει p. 107[3, 7] δύνουσιν p. 110[3] δύνει[3, 5]; contra δυόμε[νοι p. 103[14] δύεται p. 110 R.[9] exstant. /II/.

f) κοινῆς ætate διδάσκειν **145**[26] /200/199/ occurrit.

g) Verba in -ίζω exeuntia. In tit. dial. conscripto παιωνιζέτω **133**[13] παιωνίζεται[28] χρήιιζωσιν[41] /V + I/ exstant. κοινῆς ætate κομίζοντας **141**[9] obvium est /c. 228/; cfr Favre, Bechtel III p. 184 sq. cfr etiam § 71, 5 § 73, 1.

h) κοινῆς ætate οἴεται H. p. 35[11] (= R.Ph. 24 p. 245 sq.) /295/81/ οἴεται **141**[33] /c. 228/ invenimus; οἴομαι, οἶμαι κοινῆς ætate raro reperimus.

i) (ἐ)θέλω. Verisimile est δὲ θέλῃι **136**[7] /a. 323/ legendum esse; cfr etiam § 29. Præter hoc θέλῃι Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/ occurrit; — θέλω **3**[21] /I m./ in edict. propræt. obvium est. — Script. Ion. utramque habent formam; cfr Smyth p. 482 sq. Kühlewein p. 115, Gomperz p. 93, Bredow p. 116 sq. θέλω Pari /æt. arch.; V/ Halicarnassi /a. 454/ Iasi /IV/ Erythris /IV/ occurrit; recentiora prætermitto; cfr Favre. Att. ἐθέλων Thasi G.D.I. n. 5464[16] /IV —III?/ occurrit; cfr præter l. l. Helbing p. 83, Bl.Debr. p. 57 sq. Crönert p. 131 sq. Melcher p. 14.

j) In tit. dial. conscripto καίωνται **132** b[2] /VI: 2/ legitur.

k) ἴσχω Mileti sicut Erythris et apud Hdtm V 41 et Thuc. III 58 idem quod obtineo significat: ἴσχῡσιν **133**[9, 35, 38] /V + I/ — ἰσχέτω **136**[15] /a. 323/; ἴσ[χ]εν Erythris G.D.I. n. 60 B[29] /V—IV/ exstat; cfr Wilam. Sb.B. 04 p. 624, Favre p. 215 sq.

Præter hæc nil nisi ἔχω obvium est: ὑπεχέτω **136**[16] μετέχειν[8] μετεχέτω[9] μετέχουσιγ[20] /a. 323/ etc.

l) Ion. ἔρδω, quod apud Hom. Hesiod. Hdtm. Democr. legitur, etiam Mileti exstat: ἔ̣ρδε̄ν **132** b[4] /VI: 2/ ἔρδ[η]ι Ab.B. 08 p. 20[4] ἔρ[δη]ι[10] /V/ ἔρδεται **133**[15, 30] /V + I/; cfr Favre, Bechtel III p. 298.

2. Verba in -μι exeuntia; a) ἵστημι. In tit. dial. conscriptis ἱσταμένῡ **31** a[12] /VI: 2/ παρίσταται **133**[22] /V + I/ exstant. κοινῆς ætate hæc occurrunt: καθιστάς **37**[6] /223/2/ ἀποκαθιστάναι **147**[16] /205/4/ κ]αθισταμένους R.Ph. 24 p. 246[20] /295/81/ ἱσταμένου Ab.B. 08 p. 22[10, 11] /III: 1/ συνισταμέ[νου **33** f[1] /228/7/ ἀφίστασθαι **141**[21] /c. 228/ ἀφί[σ]τανται **143** B[50] /212/1/ (B Trallian. est) ἱσταμένου **147**[11, 13] καθισταμένους[54] /205/4/ καθισταμένους **145**[26] ἱσταμένου[78] /200/199/ ἱσταμένω[ν] **149**[21] /176/5/ ἀφίστασθαι **306**[46] /II: 1/ (epist. Eum.) καθίστασθαι **7** b[15] /I/ προίσταται I.B.M. 925 b[27] /I/ παρίστανται **205** a[4] /II p./.

In κοινῆς tit. μεθιστάνωσιν **148**[54] ἀποκαθιστάνωσιν[56] /c. 196/ μεθιστάνειν **150**[68, 71] /173/2/ (κ)αθιστάνη J.H.S. 6 p. 352, 102[5] (= L.B. 222) /1: 2/ reperimus. — Magnesiæ παριστανέτωσαν /II: 1/ obvium est, quod Nachmanson pro vetustissimo titulorum huius formæ testimonio habet; exempla Miles. vix recentiora sunt; cfr Bl.Debr. p. 51 sq. Helbing p. 104.

b) τίθημι. In tit. dial. conscriptis πα]ρατιθέναι **132** b[4] /VI: 2/

τίθεται **133**[25] /V + I/ occurrunt. κοινῆς æt. hæc sunt: ἀνατιθέναι **32**[3] ἀνατιθέτω[3] /III: 1/ ἐκτιθέναι **145**[28] /200/199/ τιθέασιν **149**[20] /176/5/ τιθείς **203** a[2] τιθέτω[13] /c. 130/ — ἀνατιθέντες **274**[29] /217/8/ (epist. Macrini) — τιθ[εμένου R.Ph. 29 p. 239[9] τιθεμένου[12] /217/6/ τιθεμ[έ]νου R.Ph. 49 p. 6[20] /III: 2/ τι]θεμένων Ab.B. 11 p. 55[8] /III—II/ τιθεμ]ένου R.Ph. 43 p. 212[5] τιθεμένου[8] /II: 1/ τίθεσθαι **145**[30] /200/199/ τι]θεμένου R.Ph. 50 p. 69[2] τιθεμέ[νου[22] τιθεμ[ένου p. 70[26] — τιθεμένοις **306**[29] /II: 1/ (epist. Eum.) -μένων **203** a[19] /c. 130/ τ]ιθέμενα **369** a[6] τιθέμενα[12] /I: 2/ τίθενται **204** a[9] /I p./

c) δίδωμι. In tit. dial. conscriptis et in tit. IV s. hæc occurrunt: δίδοται **31** a[1, 3, 7, 8] /VI: 2/ **133**[14] /V + I/ διδοῖ **133**[19, 20] /V + I/ Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/ cfr § 68, 1; διδόναι Ra 28 p. 106[7] /IV: 2/. κοινῆς æt. hæc sunt: διδούς **139**[3] (epist. Ptol.) ἐπιδιδούς[30] /262/0/ διδόναι Ab.B. 08 p. 22[12] -ότω[16, 20] /III: 1/ μεταδιδούς **143**[14] /212/1/ διδῶσιν **147**[37] /205/4/ διδόασιν **150**[104] /173/2/ ἀποδιδόναι **145**[12] παραδιδόναι[16] διδόναι[59] /200/199/ διδότωσαν **203** b[27] a[36, 40] διδότω⟨ι⟩[30, 32] /c. 130/ ἐπιδιδούς I.B.M. 925 b[17] /I m./ δίδοσθαι **147**[50, 73] /205/4/ διδόμενον **145**[15] /200/199/ — ἐδίδοτο **360**[10] /I p./ (epist. Pæti) —

Semel διδέτωσαν **204** b[4] /I p./ deprehendimus. (Ed. διδ(ό)τωσαν male scripsit.) δίδω in LXX (-εδίδετο etc.) et in N.T. legitur; cfr Helbing p. 104 sq. Bl.Debr. p. 52. Alia exempla Dieterich p. 220 sq. Jannaris p. 243, Buresch, Lydien p. 79 sq. congesserunt. διδειν K.v.Pr. I 140[6] /I/, quod in Lydia in tit. metr. obvium est, duplici modo explanari potest. Idem valet de δηδο Körte 63 a[2] /æt. Christ./ et de μεταδιδει Rott p. 272. κοινῆς enim ætate iuxta solitas formas etiam formæ ad verborum contractorum similitudinem fictæ occurrunt; cfr Schmidt p. 477 sq. Br.Gr.Gr. p. 331.

d) De κιρνέαται **133**[11] /V + I/ cfr § 68, 2, § 27, 1 § 5, 1. κιρνe dial. Ion. in sermonem scriptorum κοινῆς æt. irrepsit; cfr Wack. Hom. p. 206 sq.

e) Hæc non nisi in κοινῆς tit. occurrunt: δύνησθε **3**[57] /I m./ (epist. propræt.) — διακείμενον **139**[4] /262/0/ (epist. Ptol.) — συγκείμενα **141**[34] /c. 228/ κεῖνται Ab.B. 11 p. 55[1] /III—II/ προσκείμενον R.Ph. 29 p. 241[98] ἀντικείμενον[100] /217/6/ ἐκκειμένου **145**[66] /200/199/ -κείμενον **147**[48] /205/4/ συνκεῖσθαι **150**[25] /173/2/ κεῖνται R.Ph. 23 p. 3, 24[51] /179/8/ διακείμενος **307**[5] /II: 1/ — **306**[19] /II: 1/ (epist. Eum.) — διάκειται I.B.M. 925 b[10] /I m./ — διακιμένων **156**[9] διακίμενον[12] (epist. Claud. imp.) ἀποκειμε[- - **345**[2] /c. 100 p./ ἀπό-

κειται L.B. 220[5] /æt. imp./ — φασίν **150**[79] /173/2/ ἔφασαν **120**[3] /II—I/.

f) εἰμί. In tit. dial. conscriptis et in tit. IV s. formæ hæ occurrunt: ἐμί Sb.B. 04 p. 85 /VII—VI/ ἐσίν **132** a[6] /VI: 2/ εἰμί I.B.M. 933 /VI/ ἦσαν **133**[1] /V + I/ εἰμ[ί] G.D.I. 5513 /V/ εἶναι **9** b[27] ἐών[30] /391/87/ — εἰσίν **136**[11] ἔστω[9] ἦσαν[7] /a. 323/. Ion. ἐών, quod analogia ortum est, etiam in κοινῆς tit. occurrit: ἐούσης H. 2 p. 89[7] (iuxta ὄντες p. 88[5] /II: 1/ παρ̣ε̣ό̣[ντ]ε̣ς **120**[1] /II—I/ ἐοῦσα Ab.B. 11 p. 67[17, 21] /2/1/. Att. ὤν, quod Mileti III: 1 obvium est, Halicarnassi fine V s. (ὄντας G.D.I. 5727 a[6]) deprehenditur; cfr Handel p. 60. ἐών, quod in tit. IV quoque s. haud raro occurrit, hoc tamen sæc. ab ὤνAtt. submoveri coeptum est. De εἶναι in tit. IV s. obvio cfr § 12, 2. κοινῆς tit. has exhibent formas: ἐστί(ν), μέτεστι(ν), (septies decies (semel) /III: 1 — c. II: 2 p./ εἰσίν, περίεισιν, sexies /III: 2—II: 1/); ἦι **141**[13] /c. 228/ ὦσι(ν) **143**[27] /212/1/ **146**[35] /209/8/ **148**[38, 71, 72] /c. 196/ **149**[11] /176/5/; εἴην **149**[60] -η[60] /176/5/ εἴην **150**[114] -η[114] /173/2/; ἔστω **33** e[8] /228/7/ ἐξ]έστω **37** c[47] ἔστωσαν[66] /223/2/ **147**[35] /205/4/ ἔστω **145**[43] /200/199/ **150**[109] ἔστωσαν[123] /173/2/ ἐξέστω L.B. 220[4] /æt. imp./ εἶναι, μετ-, ἐξεῖναι, (duodevicies) /III: 1—c. III p./); ὤν **10**[2] /289/8/ (comm. Ion.) ὄντες **139**[9] /262/0/ (epist. Ptol.) προσοῦσαν R.Ph. 25 p. 9[21] Ab.B. 08 p. 36[18] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — ὄντες **141**[7] -ι[19] /c. 228/ -ας **148**[69] /c. 196/ -ες R.Ph. 43 p. 213[51] /II: 1/ — παρόντος **306**[64] /II: 1/ (epist. Eum.) — ὄντας **149**[61] /176/5/ -ες H. 2 p. 88[5] /II: 1/ οὔσης I.B.M. 923 a[2] /I—II p./; ἦμ Ab.B. 08 p. 36[20] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — ἦν R.Ph. 25 p. 6[8] /II/ — **360**[8] /I p./ (epist. Pæti) — παρῆσαν **120**[6] /II—I/. — ἔνι = ἔνεστι **139**[11] (ep. Ptol.) /262/0/ addo.

g) εἶμι. In tit. dial. conscriptis et in tit. IV s. hæc occurrunt: ἐξιών **133**[12, 17] ἴωσιν[18] /V + I/ ἐσιῶσαν **187**[11] /V/ ἐπίτω **136**[8] /a. 323/ κοινῆς æt. hæc sunt: προσιόντας **146**[38] /209/8/ ἐπιόντα **145**[27] /200/199/ ἴῃ **150**[39, 41] /173/2/ ἐξιόντας Ab.B. 11 p. 28[30] /II: 1/ ἐπιόντα Sb.B. 04 p. 102[1] /II/ εἰσιόντες **203** b[20] ἐξιόντες[24] /c. 130/. εἶμι κοινῆς ætate ab ἔρχομαι submoveri coeptum est; cfr Bl.Debr. p. 55, Helbing p. 108, Reinhold p. 87 sq.

h) Verba in -νυμι exeuntia non nisi in κοινῆς tit. comparent: ὀμνύτωσαν **145**[48] /200/199/ **148**[81] /c. 196/ προσομνύντας **149**[62] /176/5/ — ὀμνύειν **139**[47] /262/0/ (ind.) ὀμνύω **145**[44] /200/199/ **148**[82] /c. 196/ cfr § 68, 1. — ὀμνύντα Ephesi G.D.I. 5598[2] /VI/ invenimus, in adespot. Chalchid. 5291[11] /V/ ὀμνύτω, ὀμνύναι Erythris 5689[30] /IV/,

ὀμνύῃι Thasi 5461[15] /c. 411/; cfr Favre; cfr § 68, 1. Copia formarum ad verborum in -ω similitudinem fictarum κοινῆς temporibus in dies aucta est; cfr Kälker Leipz. Stud. 3 p. 236 sq. Schmid, Att. 4 p. 597, Bl.Debr. p. 51, Crönert p. 238 sq. —

Cetera verba nil nisi formam legitimam præbent: ἀποδεικνυμένωι **141**[21] /c. 228/ ἀποδεικνύμενοι **143** B[51] (B Trallian. est) /212/1/ ἀποδείκνυσθαι **145**[49] /200/199/ παρα[π]ῃγ[ν]ύναι Sb.B. 04 p. 102[1] (cfr p. 755) /II/. ζωννύμεναι **204** b[10] /I p./

§ 71. Futurum.

1. Ion. λάψομαι s. IV obvium est: λά[ψε/ται Ra 28 p. 106[1] λάψεται[2, 4, 5] /IV: 2/ cfr § 1, 1. Forma Att. initio s. II deprehenditur: λήψονται **150**[84, 104] /173/2/ — λήψεσθε **306**[49] /II/ (epist. Eum.) λήψεται **203** b[13] /c. 130/ Alibi, sæpissime in Lycia, κοινῆς temporibus, λημψ- invenimus; cfr § 74, 1 e, Schweizer p. 179 sq. Nachmanson p. 158, Hauser p. 109.

2. κοινῆς ætate εἰσοίσουσιν **138**[23] /c. 282/ συνοίσειν **139**[21] /262/0/ — προσοίσονται R.Ph. 25 p. 9[12] /a. 250/ (tit. Laodicæ) deprehendimus.

3. ἕξω in tit. s. IV et in κοινῆς tit. occurrit: ἕξει **135**[19] /a. 323/ — ἔξουσιν R.Ph. 25 p. 9[11] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — ἕ]ξει Ra 28 p. 104[1] ἕξει p. 105[11] /III: 2/ παρέξεται **203** b[11] /c. 130/ ἕξουσα **259**[24] /II p./ — Hdts et Hippocr. et ἕξω et σχήσω habent; etiam libri Herc. utramque exhibent formam; cfr l. l. (1) Smyth p. 486, Meisterhans p. 180, Th. Stein p. 132, Schlageter p. 27, Mayser p. 396 sq. Bl.Debr. p. 57, Crönert p. 256.

4. Fut. verborum in -άζω exeuntium in dial. Ion. in -ῶ, -ᾶις etc. desinit; cfr Br.Gr.Gr. p. 371. Apud Hdtm ἀποδοκιμᾷ (I 199) δικᾶν (I 97) iuxta δικασόμενοι (I 96) comparent; δικᾶν Erythris /IV/ occurrit, κατασκευᾶν Olbiæ /III: 2/; cfr Bechtel III p. 206, Schweizer l. c.

Mileti δικᾷν **9** b[23] /391/87/, in κοινῆς autem tit. ἀγοράσοντας Ab.B. 11 p. 28[17] /II: 1/ invenimus. — ἐργᾶται Lebadeæ /II: 1/ reperimus, in pap. Ptol. ἐργᾶται, ἐργώμεθα, Halic. Ditt. 1015[28] κατασκευᾶται. Athenis -άσω exstat, p. autem 300 σκευῶ iuxta σκευάσω; -άσω Pergami (semel) Cyzici (semel) in pap. Ptol. (semel) Amorgi (semel) in N.T. in libr. Herc. occurrit. In LXX utraque forma obvia est; cfr l. l. (3) Mayser p. 357, Bl.Debr. p. 44, Crönert p. 226, Helbing p. 86.

5. Fut. verborum in -ίζω desinentium in dial. Ion. et Att. in -ιῶ desinit; cfr Smyth p. 485, Meisterhans p. 179. κρητηρ]ιεῦσι Erythris G.D.I. n. 64[7] /IV: 1/ occurrit; recentiora prætermitto.

Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: ἐμφανιοῦσιν **146** B[82] /209/8/ (B Mylas. est). (ἐμφανίζω Att. vox est; cfr Schlageter, Wortschatz p. 29).

ὁρκιοῦντες **150**[124] /173/2/. ἐξορκίζε[σ]θαι Halic. G.D.I. 5727 a[6] /V: 2/ exstat, ὁρκίζοντες Erythris n. 63[9] /c. 350/. Hdts ἐξορκόω habet; ὁρκόω Halicarnassi /a. 454/ Eretriæ /IV: 1/ Erythris /c. 354/, Thasi, (ἐξ-) Pari /V/ occurrit; cfr Bechtel III p. 185, Favre. Cfr de ὁρκίζω Bechtel II p. 130, Frænkel, Denom. p. 86 p. 147, Schlageter, Wortschatz p. 21.

6. Fut. verborum in liquidam vel nasalem exeuntium non nisi in κοινῆς tit. exstat: ἀ[μυ]νεῖσθαι **139**[37] /262/0/ ἐμ]μενεῖν **148**[87] /c. 196/ ἐμμενῶ **149**[54] /176/5/ **150**[109] /173/2/; etiam hoc fut. a fut. sigmat. posteriore ætate submovebatur; cfr Schweizer p. 179.

7. Fut. verbi καλέω et verborum in -*εσιω exeuntium, quod non nisi in κοινῆς tit. occurrit, uno excepto tit. externi exemplo, -έσω præbet: συντελέσοντας **143**[10] [σ]υντελέσοντας B[65] /212/1/ (B Tralian. est) παρακαλέσουσιν **146** B[83] /209/8/ (B Mylas. est). Contra exstat ἀποτελεῖ R.Ph. 25 p. 9[9] /c. 250/ (tit. Laod.) — Athenis -έσω a. s. II non occurrit; -έσω Pergami (semel) Magnesiæ in tit. extern. in LXX, in N.T. in libr. Herc. (semel) deprehendimus. Utraque forma Prienæ, in pap. Ptol. (-έσω valde prævalet) obvia est; cfr l. l. (4) Th. Stein p. 131, Schmid, Att. 4 p. 595 sq. (-έσω apud Atticistas sæpe occurrit). Exemplis congestis τελέσει Smyrnæ S.E.S. 1875 p. 82, 53[4] obvium addo.

8. Præterea hæc notanda sunt: πειρασόμεθα **139**[11] /262/0/ (epist. Ptol.) — πειράσε[ται] Sb.B. 05 p. 981[42] /III—II/ — πιράσομαι **156**[8] (epist. Claud.) cfr K.Bl. 2 p. 512.

9. ἀδικήσονται **135**[19] /a. 323/ sensu passivo est. Eodem modo res se apud Thuc. Plat. Eur. habet; Apollod. al. -ηθήσομαι habent. De fut. med. sensu passivo apud script. Ion. et Chii obviis cfr Bechtel III p. 249, Wack.Hom. p. 214 sq.

10. ἔσται **178**[4] /VII/VI/ — Ra 28 p. 105[12] /III/ ἐσόμενον Ab.B. 08 p. 36[11] (tit. Laod.) etc.

§ 72. Perfectum.

Cfr Schweizer p. 184 sq. Nachmanson p. 159 sq. Th. Stein p. 132 sq. Hauser p. 115 sq. Mayser p. 370 sq.

1. Perf. in -κα desinens. Exempla uno excepto κοινῆς æt. sunt.

a) De ἐνεστηκότας **135**[17] /a. 323/ cfr § 68, 1; de ἑστώς in κοινῆς tit. obvio cfr 2; § 68, 1.

b) H. p. 35[26] (= R.Ph. 24 p. 246) /295/81/ (cfr κατατεθειμένων R.Ph. 25 p. 126[3] /c. 246/) ἀ[νατεθει]κότα supplevit; cfr etiam Schlageter p. 27. Num recte suppleverit, diiudicari nequit. Præter hoc τέθεικαν R.Ph. 43 p. 213[36] /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39[59] τέθει[καν[56] /II: 1/ invenimus.

τέθεικα Athenis /I/ Pergami /II: 2/ Magnesiæ /II: 1/ in Lycia /æt. Rom./ in pap. Ptol. /inde a III s./ in LXX, in N.T., in libr. Herc., al. comparet; cfr Meisterhans p. 189, Helbing p. 102, Bl.Debr. p. 54, Crönert p. 278; τέθηκα, quod raro in κοινῆς tit. reperitur, Deli semel /III/ Pergami semel /III—II/ Oenoandis, in libr. Herc. obvium est; cfr l. l.

c) ἐσχηκώς I.B.M. 925 b[20] /I/ semel occurrit; cfr 3 (εἰσχῆσθαι).

d) ἐζηκότα Ra 28 p. 114[8] /II—I/ in tit. metr. obvium est. ἐζηκυῖαν in Lycia reperimus, ἐζηκώς in Lydia K. v. Pr. II 53[19] /I vel II p./, ἐζηκότα Assi P.A.S. I 14, 1 -κυῖαν 14, 2; ἔζηκα inde ab Aristot. legitur; cfr præterea Crönert p. 257, Schmid, Att. 2 p. 30.

e) Perf. verbi τελέω raro occurrit: τετελεκώς Ab.B. 11 p. 67[7] /inc. æt./ R.P. 21 p. 42, 17[9, 14] /I p.?/ τετελεκυῖα R.Ph. 23 p. 315, 32[5] /æt. imp./; τετεληκότος C. 2885[7] incertum est. L.B. enim (223), cuius apographon -ε- præbet, τετελεκ- scripsit. τετέληκα analogia ortum est. τετέλεκα Pergami et in pap. Ptol. occurrit. In Lycia τετελεκ- sæpius, τετεληκ- semel reperimus; cfr § 4, 1.

2. Perf. primigenium; perf. in aspiratam desinens; οἶδα. Ion. εἰδέωμεν **135**[27] /a. 323/ IV s. servatum est; cfr Bechtel III p. 216 sq. κοινῆς ætate hæc reperiuntur: εἰδῶσιν **10**[15] /289/8/ (comm. Ion.) εἰ]δῆτε H. p. 195[28] /288/7/ (epist. Seleuci) — εἰδότα[ς] Sb.B. 05 p. 981[41] /III—II/ — εἰδέναι **3**[21] /I/ (epist. propræt.); de εἰδήσῃ cfr § 73, 1 g. — In κοινῆς tit. hæc reperiuntur: προγεγονότων **33** c[7] /228/7/ -νό̣τ̣ων **148**[63] /c. 196/ γεγονότων Sb.B. 05 p. 981[29] /III—II/ γεγόνασιν **150**[39] /173/2/. γεγένημαι sæpius occurrit; cfr 3. — γέγονα Hdti est; cfr Broschmann, Suppl. lex. p. 18 sq. Athenis γέγονα

/inde a s. V/ γεγένημαι /inde a IV: 1/ invenimus. κοινῆς ætate utraque forma occurrit; cfr Meisterhans p. 192 sq. Crönert p. 248.

μετεληλύθασιν R.Ph. 25 p. 9[8] /a. 250/ (tit. Laodicæ). — ἐνεστῶτος **139**[19] /262/0/ -ῶτι **147**[3] /205/4/ -ῶτ[ι Ab.B. 11 p. 28[23] /II: 1/; s. autem IV ἐνεστηκότας **135**[17] /a. 323/ occurrit; cfr § 68, 1 f. Utraque forma Pergami, Magnesiæ, Prienæ, in Lycia, in pap. Ptol. in LXX, in N.T. obvia est. Formæ κ carentis exempla infinitivi et participia plerumque sunt; cfr Bl.Debr. p. 53, Schlageter p. 27 sq. Schmid, Att. 4 p. 596.

ἀκηκοότες **306**[71] /II: 1/ (epist. Eum.) — ἀπολελοιπόσι **368**[19] /II—I/ [τε]το[κυ]ίας **202**[8] /æt. Aug.?/ — ὑπογέγραφα H. p. 195[27] /288/7/ (epist. Seleuci) γέγραφεν **139**[8] /262/0/ (epist. Ptol.) γέγραφ[εν] Ab.B. 08 p. 36[16] /a. 250/ (tit. Laodicæ) γέγραφα **3**[43] /I m./ (edict. propræt.) — εἰληφόσιν **37**[5] [μ]ετειληφόσι[47] /223/2/ — ἀνειλ[ηφε **3**[38] /I m./ (edict. propræt.); — ἀνενήνοχαν R.Ph. 43 p. 213[57] /II: 1/; cfr § 68, 1 § 69, 1. —

πεπράχασιν **148**[62] /c. 196/ — πεπραχυίας **306**[67] /II: 1/ (epist. Eum.); πέπραγα forma Att. est; cfr K.Bl. 2 p. 526 sq. πέπραγα in tit. Att. deest, πέπραχα autem a. tempora Rom. non comparet; cfr Meisterhans p. 185; πέπραχα Pergami, Carthææ, in pap. Ptol. in libr. Herc. occurrit; cfr Schlageter p. 28, Crönert p. 275. — συντε]τάχαμε[ν H. p. 195[24] /288/7/ (epist. Seleuci) συντετάχαμεν **139**[14] /262/0/ (epist. Ptol.) R.Ph. 25 p. 9[15] /c. 259/ (tit. Laodicæ) — προστεταχέναι **145**[45] /200/199/.

τετευχότες Sb.B. 05 p. 981[13] /III—II/ forma Ion. est; cfr Phryn. p. 483 (Rutherford). Att. τετύχηκα usi sunt. τέτευχα apud Hdtm et Hippocr. legitur, κοινῆς ætate Mylasis, Prienæ, in Lycia, in pap. Ptol. in libr. Herc. al. cfr K.Bl. 2 p. 556, Crönert p. 279 sq. Usus Atticistarum et Iosephi inter has duas formas vacillat; cfr Schmid, Att. 4 p. 40 p. 600, 1 p. 86, Schmidt p. 468 sq. Melcher p. 16.

Posteriore ætate perf. primigenia a perf. in -κα desinente submoveri coepta sunt; cfr K.Bl. 2 p. 392 (γράφω), Schweizer. Præterea in κοινῆς tit. perfecta ad præsentis similitudinem formata nonnumquam deprehenduntur; cfr l. l. In Lydia hæc inveni: γ[ε]γόνουσαν K.v.Pr. II 204[8] /143/4/ συνβεβιώκουσι 153[4] /156/7/ πεποιηκούσης III 111[2].

3. Perf. medii et passivi. a) Perf. quorundam verborum in cons. mutam vel liquidam exeuntium. In tit. dial. conscriptis et

in tit. IV s. hæc exstant: ἑστεφμένοι **31** a[2] /VI: 2/ (cfr § 48, 1) ἑστεμμένος **133**[26] ἐπιτετράφθαι[42] /V + I/ ἀποδεδεγμένους **135**[27] /a. 323/ (δέκνυμι; cfr § 3, 4) γέγραπται Sb.B. 01 p. 911[7] γεγραμμέν-[10, 14] /380/79/ κοινῆς æt. hæc sunt: γέγραπται **147**[47] /205/4/ **145**[18, 76] /200/199/; γεγραμμέν- (cum compositis) quater decies /III: 1—c. I: 2 p./ occurrit. — Hæc non nisi in κοινῆς tit. obvia sunt: ἀνηγμένων **150**[91] /173/2/ — ἀποδεδεγμένων **155**[17] /II/ (δέχομαι) (Apolloniat.) — δεδόχθαι decies (bis) comparet /262/0—c. I: 2 p./; δεδογμέν- quinquies /III: 1—c. 196/ occurrit. — ἐντεθαμμένης Ab.B. 11 p. 67[18] /2/1/ — τετλῖφθαι **141**[25] /c. 228/ — εἰλημμένα **148**[65] /c. 196/ — πεπραγμένων Sb.B. 05 p. 981[31] /III—II/ — ἀνέστραπται I.B.M. 925 b[16] /I m./ — συντέτακται **145**[80] /200/199/ **147**[21] /205/4/ διατέτακται R.Ph. 50 p. 70[9] /II: 1/ τετάχθαι **145**[50] /200/199/ τεταγμέν- (cum comp.) novies /III: 1—c. II 1/ comparet. — προσενηνεγμένη R.Ph. 25 p. 9[13] /a. 250/ (tit. Laodicæ) ἐξενηνεγμένοις Sb.B. 05 p. 981[19] /III—II/ — ἐπήγγελται **145**[3] /200/199/.

b) Perf. verborum in -άζω et -ίζω exeuntium, ἐψήφισμαι excepto, non nisi in κοινῆς tit. occurrit: ἀπ[εσ]χευασμένων **148**[50] /c. 196/ παρεσκε[υασμένος **7** a[12] /I/ — De εἴρ- ἤργασμαι cfr § 69, 1. — ἐψήφισται **138**[10] /c. 282/ (**33** d[14] /228/7/) **147**[72] /205/4/ προεψήφισται **134**[18] /I p./ ἐψηφίσθαι decies fere occurrit /IV: 2—c. II p./ ἐψηφισμέν- quinquies decies fere occurrit /IV: 2—I/ — ἐσφραγισμένον **148**[92] /c. 196/ -[νην] Mich. 31[39] /c. 140/ — κεχαρισμέ[νον **345**[7] /c. 100 p./ — κατακεχωρισμέν- **147**[24] /205/4/ **149**[48, 64] /176/5/ **150**[122] /173/2/ Ab.B. 11 p. 29[45] /II: 1/ — **306**[38] /II: 1/ (epist. Eum.) — ὡρισμένα **37**[4] /223/2/ -ηι **147**[37] /205/4/ περιωρισμένοις **149**[33] /176/5/ — ὡ]κισμένης L.B. 212[2] /II p./ ὡκισμένη **260**[1] -[μένης **262**[2] /II p./ — ἠσφαλισμένοι[ς] **134**[23] /I p./ (Verb. Ion.)

c) In tit. dial. conscripto ἀναβεβαμένη **31** a[6] /VI: 2/ occurrit; quæ forma apud Thuc. Xenophont. (Pseudo-Dem.?) reperitur, cfr K.Bl. 2 p. 381.

Hæc, μέμνηνται excepto, non nisi in κοινῆς tit. obvia sunt; d) σ(υν)τετελεσμέναι⟨ς⟩ **307**[8] /II: 1/ — ἐγνωσμένα **10**[18, 20] /289/8/ (comm. Ion.) — De ἔρρωσθε cfr § 69, 1. — e) γεγένηνται **143**[20] /212/1/ **146**[27] /208/9/ — γεγενῆσθαι R.Ph. 25 p. 9[3] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — γεγενημέν- (cum compos.) **147**[7] /205/4/ **145**[81] /200/199/ Sb.B. 05 p. 981[24] /III—II/ **148**[3] /c. 196/ **150**[36] /173/2/ Mich. 31[34] /c. 140/ R.Ph. 50 p. 145[11] /II—I/ C. 2881[21] /æt. imp./ γεγεν]ημένων R.Ph. 50 p. 140[3] /III—II/; de γέγονα cfr 2 b. — f) εἰρημένων

Ab.B. 11 p. 69^{25} /III: 1/ -ωι **147**^{56} /205/4/ προειρημέν- **145**^{10} /200/199/ **146**^{21} /209/8/ **149**$^{24, 32}$ /176/5/ **150**$^{61, 70}$ /173/2/ Ab.B. 11 p. 28^{19} /II: 1/ R.Ph. 50 p. 67 c. 39^{32} /II: 1/ Mich. $31^{46, 50}$ /c. 140/ — g) ἀποκαθεσταμένης **149**^{38} /176/5/ μεθεσταμένω[ν] **148**^{50} /c. 196/ — ἑσταμένον **3**^{51} /I m./ (edict. propræt.) — ἀφεῖσθαι **33** c^{10} /228/7/ **145**^{77} /200/199/ — κατατεθειμένων R.Ph. 25 p. 126^{3} /c. 246/ (epist. Seleuci) — δεδόσθαι R.Ph. 24 p. 246^{16} -[αι^{38} /295/81/ — ἐγδεδομένους R.Ph. 25 p. 126^{4} /c. 246/ (epist. Seleuci) — δεδόσθαι **33** e^{11} δεδομένην^{7} δ̣ε̣δ̣[ο]τ̣αι c^{14} /228/7/ δεδόσθαι **143**^{17} B^{56} /212/1/ (B Trallian. est) **146**^{24} B^{67} /209/8/ (B Mylas. est) προδεδομένον **147**^{57} /205/4/ δεδόσ[θαι **39**^{10} /c. 200/ — δεδομένα **156**^{7} (epist. Claud.) — h) κατεισχῆσθαι Mich. $31^{63, 69}$ -σ[χῆσθαι]^{66} /c. 140/ (cfr § 69, 1) ἀνέσχησθε **3**^{42} /I m./ (edict. propræt.) — i) Ab.B. 08 p. 36^{21} (tit. Laodicæ) /a. 250/ ηροτρια præbet; Wiegand σ[υ/ν]ηροτρια[σμένη supplevit, Ditt. Or. 225 -ηροτρια[μένη maluit. καταρηρομένη R.Ph. 25 p. 10^{45} eodem in tit. exstat. De ἀροτριάω cfr Schlageter, Wortschatz p. 64. — j) παρακεκλῆσθαι **139**^{44} /262/0/ — τ]ετμημένον Ab.B. 08 p. 23^{18} /III: 1/ τετμημένον **204** b^{6} /I p./ — μέμνηνται **142**^{7} /c. 323/ — μεμνημένους R.Ph. 25 p. 126^{13} /c. 246/ (epist. Seleuci) **156**^{5} (epist. Claud.) — ἤγηνται **148**^{60} /c. 196/ — προπέπρα-ται **204** a^{8} /I p./ — Hæc quoque in κοινῆς tit. comparent: δε-δήλωμαι (part.) /223—II p./ δεδώρημαι (part.) /II: 1/ ἐπήινημαι (cfr § 69, 1 c) ἀπ- ἀφέσταλμαι (cfr § 69, 1) εὔξημαι (αὐξάνω; cfr § 69, 2) εὐεργέτημαι (cfr § 69, 2) ἤιρημαι (cfr § 16, 1 c) ἀνήλωμαι (cfr § 69, 2) κεκόσμημαι /I/ ἔκτημαι, κέκτημαι (cfr § 69, 1) ἀπολέλυμαι /205/4/ προνενομοθέτημαι /I p./ πεπαίδευμαι (part.) /I/ πεποίημαι /262—I; æt. imp./ — πεπολίτευμαι (epist. Seleuci) /c. 246/ — πεπολιτογράφημαι (part.) /173/2/ τετίμημαι (part.) /I: 2; æt. imp./ κεχειροτόνημαι (part.) /II: 1/ ὡμολόγημαι /III; II: 1/.

4. Plusquamperfectum et fut. præteriti non nisi in epist. extern. obvia sunt: ὑ]πεγέγραπτο R.Ph. 25 p. 10^{38} /a. 250/ ἐστεφανώκει p. 126^{12} /c. 246/ κεκτήσονται p. 9^{14} /a. 250/. Fut. præt. raro in tit. comparet; cfr Schweizer, Schlageter p. 29.

§ 73. Aoristus act. et med.

Cfr Schweizer p. 180—4, Nachmanson p. 162 sq. Mayser p. 358—70, Th. Stein p. 134 sq. Hauser p. 111 sq. Reinhold p. 70 sq. Meisterhans p. 181—4, 193.

1. Aor. sigmaticus. a) Aor. vocali brevi insignis; cfr Wack. K.Z. 33 p. 35 sq. Exempla Miles. κοινῆς æt. sunt: συντελέσατε H. p. 195[23] /288/7/ (epist. Seleuci) — συντελέσαντες **139**[48] /262/0/ τελέσῳ[σι **33** g[4] /228/7/ συντελέ̣σ[αι **37**[41] /223/2/ συνετέλεσα̣ν **146**[10] συνετέλεσαν[20] τελέσαι B[78] /209/8/ (B Mylas. est.) ἐπιτελέσαντα **249**[8] /II—I/ ἐπετέλεσαν **368**[8] συνετέλεσαν[14] /II—I/ τελέσασα R.Ph. 22 p. 50, 24[4]; ἐπιτελέσαντα **134**[29] /I p./ ἐτέλ[ε]σεν Sb.B. 00 p. 107[2] /100 p./ συνε]τέλεσ[εν C. 2869[8] /I p./ ἐπετέλεσεν L.B. 225[5] /æt. imp./ — κατεξέσαμεν R.Ph. 43 p. 212[11] /II: 1/ περιέξεσαν R.Ph. 49 p. 6[13] /III: 2/ κα]τεξέσαμεν R.Ph. 50 p. 70[25] /II: 1/ — καλέσαι **141**[53] /c. 228/ **143**[43] /212/1/ **146**[55] /209/8/ παρακαλέσαι **145**[45] /200/199/ — ἐπαινέσαι **10**[7] /289/8/ (comm. Ion.) — R.Ph. 24 p. 246[14] /295/81/ συναινέσαι **150**[83] /173/2/ — ἐπῆνεσα **156**[11] (epist. Claud.) — ὁμόσαντες **38** o[8] /223/2/ ὀμόσαι **149**[61] ὀμόσασιν[13] /176/5/ ὤμοσαν **150**[123] /173/2/. Posteriore ætate aor. vocali brevi insignis fines suos sæpius transiit; cfr etiam Schlageter p. 29, Schmid, Att. 4 p. 602.

b) Aor. verborum in liquidam vel nasalem exeuntium. In tit. dial. conscripto et in tit. IV s. hæc exstant: κατ]α̣κτείναντε̣[ς] **187**[6] κατ̣[α/κτείν]ε̣ι[3] καταχ̣τῆναι[7] κατα[κτ]ε̣ίνῡσιν[8] /V/ cfr § 68, 1 b. σημῆναι **135**[25] /a. 323/; cfr Ehrlich K.Z. 39 p. 564 sq. ἐσήμηνα, quæ et Att. et Ion. forma est, Pergami, in pap. Ptol. occurrit; ἐσήμανα autem, quod analogia ortum est, in pap. Ptol. apud Aristeam, in N.T., plerumque in LXX et apud patres legitur; cfr Smyth p. 487, Bl.Debr. p. 43, Helbing p. 94.

Hæc non nisi in κοινῆς tit. occurrunt: ἀποστειλάντων **138**[5] /c. 282/ ἀποστείλας **139**[35] /262/0/ ἀπέστειλαν **141**[8] /c. 228/ ἀποστεῖλαι **143**[44] /212/1/ **146**[55] /200/199/ ἀποστείλαντες **150**[11] /173/2/ — διαποστείλησθε **3**[47] /I m./ (edict. propræt.) — νείμασι **143**[21] /212/1/ νείμασι **146**[29] /209/8/ διανειμάτωσαν **145**[75] /200/199/ ἀπονείμαντες Sb.B. 05 p. 981[17] /III—II/ — ἀπονεῖμαι **155**[20] /II/ (Apolloniat.) — διένιμαν **368**[11] -μ[αν[17] /II—I/ — ἐμμίνωσιν **149**[63] ἐμμείνασιν[66] -αντας[65] /176/5/ ἐμμείναντες **150**[123] -ασιν[124] /173/2/ ὑπέμε[ι]νεν R.Ph. 19 p. 131[7] /I p./ — ἀπεφήνατο **37**[33] /223/2/.

ἀποκρίνασθαι **141**[23] /c. 228/ (respondeo). ἀπεκρίθησαν **155**[10] /II/ in tit. Apolloniat. obvium idem significat. — ἀποκρίνασθαι Att. est; cfr Meisterhans p. 194. Magnesiæ utraque forma occurrit, Prienæ medium, in extern. autem tit. pass. In N.T. pass. plerumque obvium est; Lucas solus med. habet. In LXX pass. sæpius, med. rarius deprehendimus; apud patres utraque forma occurrit. Ios.

et Atticistæ medio plerumque usi sunt; cfr Th. Stein p. 137, Bl.Debr. p. 47, Helbing p. 98, Crönert p. 236.

ἐκκαθᾶραι R.Ph. 50 p. 69[7] /II: 1/; ἐκκαθάρῃ apud Plut. occurrit; ἀνακαθαράμενος Athenis /347/ exstat, præter hoc ἐκάθηρα (inf., part.) /IV; æt. imp./ reperimus. ἀνακαθάρασι Deli comparet /279/, cfr Meisterhans p. 182, -ᾶραι in pap. Ptol. /III/. Ios. ἐκάθηρα etc. iuxta καθᾶραι, καθάρας etc. habet; cfr Schmidt p. 459 sq.

κατακλίναντες **368**[20] /II—I/.

c) In κοινῆς tit. ἀποτεισάτω **37**[61] /223/2/ ἐκτείσῃι **147**[27] /205/4/ ἀποτεῖσαι **149**[65] /176/5/ ἀποτεισάτωσαν **150**[123] /177/2/ exstant.

d) In κοινῆς tit. ἀγοράσαντος **33** e[9] /228/7/ καταγοράσαντε[ς] **368**[10] /II—I/ κατασκευάσαι **149**[44] /176/5/ καταβιβάσαντες R.Ph. 50 p. 70[6] /II: 1/ exstant.

e) Aor. verborum in -ίζω exeuntium et in tit. dial. conscriptis et in κοινῆς tit. comparet: κρητηρίσας **133**[24] /V + I/ παιωνίσωσιν **133**[8] /V + I/. — In κοινῆς tit. hæc deprehendimus: ἀγωνισάμενον I.B.M. 928[5, 9] — ἀπολογισάμενοι **141**[10] /c. 228/ cfr Mayser p. 83 sq. — προκαταρτίσαντες R.Ph. 50 p. 70[13] /II: 1/ — ἐγέμισαν R.Ph. 50 p. 70[11] /II: 1/.

θεσπίσῃ Ra 28 p. 104[5] /III: 2/ θεσπίσαι Ab.B. 11 p. 64[11] /II —III p./ θεσπίζω Ionicum est; cfr Schlageter, Wortschatz p. 56, Bechtel III p. 187. ἐθέσπισεν Magnesiæ in tit. Teio exstat. —

ἐκόμισεν **139**[17] /262/0/ διακομίσωσιν Mich. 31[39] /c. 140/ — κτισάντων C. 2881[25] /æt. imp./ — περιορίσαι R.Ph. 25 p. 10[30] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — ὁρκισάτωσαν **145**[43] /200/199/ ὁρκισάτω **149**[51] /176/5/ -άτωσαν **150**[107, 115] /173/2/ cfr § 71, 5. — κατασφραγισάμενοι **37**[36] /223/2/ — ἐνεφάνισεν **139**[40] /262/0/ ἐμφανίσαντες **141**[15] /c. 228/ cfr § 71, 5. — φροντίσητε **3**[49] /I/ (edict. propræt.) — ἐχαρίσατο Inv. 1896, 56[13] /æt. imp./ — καταχωρίσαι **33** e[5] /228/7/ — ἐπιψηφίσῃ **147**[25] /205/4/ **145**[66] /200/199/ -σαι Ab.B. 11 p. 28[43] /II: 1/.

ἀκρατίζομαι, cui verbo notio intransitiva subest, non occurrit, sed ἠκρατίκωσεν R.Ph. 20 p. 100, 4[8], notione transitiva semel comparet; quod verbum alias non legitur. Prienæ I.Pr. 113[41] ἀκρατιεῖν (fut.) transitive usurpatum est.

Aor. verborum in -άζω, -ίζω exeuntium κοινῆς temporibus -ξα desinentiam nonnumquam adscivit; quæ autem forma in tit. raro obvia est; cfr Bl.Debr. p. 43, Dieterich p. 233.

f) De forma Ion. ἀποδέξωσι **135**[23, 34] /a. 323/ cfr § 3, 4.

g) εἰδήσῃ **138**[34] /c. 282/ semel comparet; quæ aoristi forma apud Hippocr., præterea post Aristot. occurrit. Fut. εἰδήσω Hom. Hdts, Herodas, Aristot. rec. usi sunt; cfr K.Bl. 2 p. 409. Aor. εἰδησ- Bargyliis, Prienæ in tit. extern. /III, II/ Iasi /III/, in pap. Ptol. /241/ Herculanei occurrit; cfr Crönert p. 270 sq. Wack. Verm. Beitr. p. 44 sq.

2. Aor. thematicus. Mileti hæc exempla comparent: ἔαδε **133**[40, 41] /V + I/ cfr § 69, 1 — γένηται **187**[7] γενέσθαι[4] /V/ — γενέσθαι **9** a[6] /391/87/; in κοινῆς tit. formæ hæ occurrunt: γενέσθαι **37**[45] /223/2/ **141**[24] /c. 228/ Ab.B. 11 p. 64[29] /II—III p./ ἐγένοντο (sæpissime) (**41—99**) /inde a III: 2/ -ετο (ter) /c. 140/ — παραγένηται H. p. 195[16] /288/7/ (epist. Seleuci) — γένηται **36**[64] /223/2/ γένηται L.B. 222[3] /I: 2/ -οιτο **306**[47] /II: 1/ (epist. Eum.) γενομεν-, παραγενομέν- (quater decies) /III: 1—c. III p./ γεν[έ]σθω Ab.B. 08 p. 36[12] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — γενηθῆναι non occurrit.

γενέσθαι, qua forma Hdts usus est, in tit. Ion. /c. 600; IV/ occurrit; tamen γ]ενηθείσης Thasi G.D.I. 5461[10] /c. 411/ deprehenditur; cfr Broschmann, Suppl. lex. p. 18 sq. Favre. κοινῆς temporibus ἐγενήθην, ἐγενάμην iuxta ἐγενόμην deprehendimus; cfr Meisterhans p. 193, Helbing p. 97, Bl.Debr. p. 46 sq. Crönert p. 236 sq. Kälker, Leipz. Stud. 3 p. 300, Wagner p. 117 sq.

ἔπεν I.G.A. 489[2] /VI/ **132** a[2] /VI: 2/ εἶπον **178**[3] /VII/VI/ — εἶπεν Sb.B. 01 p. 911[5] /IV: 1/ **135**[2] /a. 323/ **137**[2] /a. 323/ εἶπ]ε̣ν **142**[2] /c. 323/; in κοινῆς tit. hæc exstant: εἶπε **32**[1] /III: 1/ -εν R.Ph. 24 p. 245[2] /295/81/ **10**[32] /289/8/ **138**[1] /c. 282/ **146**[2] /209/8/ Sb.B. 05 p. 981[4] /III/II/ εἰπεῖν Ab.B. 11 p. 28[42] /II: 1/; ἐξ]ε̣ῖπον R.Ph. 43 p. 191[3] /III: 2/ — εἶπαν **141**[6] /c. 228/ **147**[3, 71] /205/4/ **150**[10] /173/2/ — **155**[5] /II/ (Apollon.) — ε]ἶπαν **307**[2] /II: 1/ — Iam antiqui statuere part. εἶπας formam Ion. esse; cfr Favre. Apud Hom. εἶπας, εἴπατε deprehendimus, apud Herodam εἶπας, εἴπατε, εἶπα, apud Hdtm εἶπα, εἶπαν, εἶπαι (iuxta εἰπεῖν) εἴπας; cfr Bechtel III p. 202 sq. Schweighauser. εἰπόντας Olynthi G.D.I. 5285 b[5] /389/3/ reperimus, εἰπεῖν Thasi 5464[12] /III/ ἀνειπεῖν Lemni /IV/ προείπαντες Amorgi /IV/ εἶπαν Chii /IV: 1/ Eretriæ /IV/ Sami /IV: 2/; cfr Schlageter p. 30. Athenis εἰπάτω iuxta εἰπέτω /c. 350—250/, εἴπας /c. 300/ εἰπεῖν /424—c. 32/ deprehendimus; Pergami εἰπεῖν, εἶπαν comparent, Magnesiæ εἴπας, in tit. extern εἰπάντων, εἶπαν, Prienæ εἰπεῖν etc.; in pap. Ptol. εἶπα etc. prævalere videmus; cfr præter l. l. (γενέσθαι) Crönert p. 233, Helbing p. 62.

ἔλθωσιν **187**[5] /V/ — συ]νελθό[ντες **9** a[11] /391/87/; κοινῆς æt. ἐλθεῖν (δι-, ἐπ-) etc. in tit. his reperimus: **139**[25] /262/0/ **143**[30] /212/1/ **149**[24, 32, 34] /176/5/ **145**[49] /200/199/ **146**[5, 40] B[80] /209/8/ (B Mylas. est) **150**[14, 51] /173/2/ Sb.B. 04 p. 102[2] /II/ **7** b[26] /I/ **259**[20] /II p./ Inv. 1896, 56[11] — ἔλιπον **9** b[24, 28] /391/87/. In κοινῆς tit. λιπόντι R.Ph. 43 p. 186[25] /217/6/ καταλιποῦσιν **145**[57] /200/199/ ὑπολιπέσθαι **307**[16] /II: 1/ occurrunt. — ἔλωνται **135**[26] /a. 323/ — In his κοινῆς tit. ἑλεῖν, (ἐξ-), ἑλέσθαι ((ἐξ-, προ-)) etc. reperimus: R.Ph. 24 p. 246[34] /295/81/ **10**[12] /289/8/ (comm. Ion.) **138**[20, 26] /c. 282/ **146** B[79] /209/8/ (B Mylas. est) Ab.B. 11 p. 27[4] /II: 1/ Sb.B. 05 p. 981[25] /III—II/ **36**[36] /223/2/ **145**[23] /200/199/ **139**[23] /262/0/ **150**[106] /173/2/; **306**[7, 15] /II: 1/ (epist. Eum.) — R.Ph. 50 p. 70[10] /II: 1/ — Hæc non nisi in κοινῆς tit. reperiuntur: προσήγαγεν H. p. 196[61] /288/7/ ἐπαγαγεῖν **139**[19] /262/0/ — ἀγαγεῖν R.Ph. 25 p. 126[16] /c. 246/ (epist. Seleuci) προσαγαγεῖν **146** B[77] -γέτωσαν[87] /209/8/ (B Mylas. est) — συν]αγαγεῖν Ab.B. 08 p. 22[4] /III: 1/ — προσαγαγ[εῖν **144** B[1] /III/ (ignot. urbis) —]νηγάγομεν R.Ph. 50 p. 70[5] /II: 1/ κατήγ[α]γεν R.Ph. 25 p. 6[5] /II/ καταγαγών I.B.M. 921 a[9] /I/ μεταγαγεῖν **134**[19] /I p./ — ἐμβαλεῖν Ab.B. 08 p. 22[2] ἐμβάλη[3] /III: 1/ — ἀπενεγκεῖν **10**[17] /289/8/ (comm. Ion.) ἐ]πενεγκεῖν **139**[18] /262/0/ — ἀνενεγκεῖν R.Ph. 25 p. 9[16] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — συνενεγκεῖν **143**[42] B[68] /212/1/ (B Trallian. est) **146**[54] B[77] /209/8/ (B Mylas. est) μετενεγκεῖν **145**[65] μετενέγκη[66] /200/199/ ἀνένεν[καν? H. p. 205, 4[6] /225/4/ cfr § 68, 1. — ἠνε]γκάμην **3**[18] /I m./ (epist. propræt.) — Fortasse ἐνεγκουσ[ῶν] Sb.B. 04 p. 83[7] /II p./ legendum est. Tit. fabros oraculum his verbis consulentes præbet: τὰ εἰλήμα[τα κ]αὶ τὰ τετ[ρ]άετα κατὰ τῶν κειόνων περιειλῶσιν καὶ ἐνεγκουσ .. ἄλλην ἐργοδοσίαν σκέπτωνται. Wiegand, cuius interpretationem prætermitto, ἐνέγκουσ[ιν ἢ]- - male supplevit. Buckler, Anat. Stud. p. 34 sq. qui .. ἐνεγκούσ[ης ἢ]- supplevit, sic interpretatus est: - -»execute the arching and the vaulting over the columns? And should they consider employment given by their native city or employment of some other kind?» Sed τῆς articulus deest, quo ἐνεγκούσης subst. carere nequit. Melius videtur esse ἐνεγκουσ[ῶν] (sc. τῶν κιόνων) supplere. Ita enim, ut suspicor, interpretandum est: - - arcus fornicesque columnis imponant, et sustinentibus (onus columnis) aliud opus faciendum quærant? — De ἤνεικα, ἤνεικον Ion. cfr § 12, 3. Mileti

ἀπενείκαντα **147**[32] /205/4/ iuxta συνενεικεῖν **150**[24] /173/2/ invenimus. ἐξήνεικεν **150**[16] /173/2/ et ad ἤνεικα et ad ἤνεικον duci potest. ἤνεικα etc. Chii /V/ et apud Hdtm reperimus, ἤνεικον apud Anacr.; Hippocr. ἀπενείκηι semel usus est. κοινῆς ætate εἰσε]νείκαντες Erythris /c. 274/, προσήνεικεν Histiææ /III/ διενεικάντων in Lycia /II p./ comparet, cfr Schlageter p. 30, Hauser. προσένικα Syria Div. III B 917 adicio. De ἤνικα apud Lesbios, Delphos, Calymn. al. obvio cfr § 12, 3; de ἠνίχθην Ceæ /V/ obvio, de ἠνείχτθησαν Ephesi /VI/ obvio ibidem disserui.

ἤνειγκα, quod contaminatione ortum est, etiam Mileti occurrit: ἰσήννινκαν **368**[16] ἰσήνινκαν[18] /II—I/. De ἤνειγκα in κοινῆς tit. obvio cfr G. Meyer p. 604, Schlageter l. c. De origine huius formæ Schlageter p. 7 falsa docuit. — ἤνεγκον Att. est. Tamen Athenis ἤνεγκαν /inde a 362/ ἐνέγκας /inde a 350/ ἐνείγκηι, ἤνειγκαν /370/22/ deprehendimus; Magnesiæ, in Lycia, in pap. Ptol. ἤνεγκα forma potior est, Prienæ autem nil nisi ἤνεγκον comparet.

εὕρατο **339** c[4] /III p./ (metr.); cfr 5. — ἰδόντες **274**[27] /217/8/ (epist. Macr. imp.) — ἀφικόμενοι **146** B[80] /209/8/ (B Mylas. est.) -μένους Sb.B. 05 p. 981[28] /III—II/ — λαβόντες H. p. 195[17] /288/7/ (epist. Seleuci); καταλαβόντων **139**[32] /262/0/ — λαβόντες R.Ph. 25 p. 9[11] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — παραλαβόντας **33** e[5] προσ]λαβόντι g[6] /228/7/ προσέλαβε **37**[34] μετ[αλάβ]ηι[60] /223/2/ παρελάβομεν Ab.B. 11 p. 62[9] /224/3/ H. p. 205, 4[12] /II—I/ λαβών **203** a[25] /c. 130/ I.B.M. 922[19] /I: 2 p./ R.Ph. 19 p. 131[17] ἀναλαβεῖν[7] /I p./ λαβε[ῖν **259**[23] /II p./ — λαχόντα **149**[15] /176/5/. Præter hæc βουλαχήσασαν **168**[6] βουλαχ[ήσασαν **171**[5] /II—I/ (Rehm βουλα(ρ)χ- falso scripsit) [βουλαχή]σασαν **250**[5] /II—I/ reperimus; βουλαχήσασαν ad *βουλαχέω referendum est; cfr Wilam. G.G.A. 1914 p. 106. — πάθητε R.Ph. 25 p. 126[14] /c. 246/ (epist. Seleuci) — πυθόμενος **139**[34] /262/0/ — κατασχούσας **141**[26] /c. 228/ μετασχόντας **33** c[5] /228/7/ παρέσχοντο **368**[22] /II—I/ παρεσχόμην **156**[5] (epist. Claud.) ὑπέσχετο C. 2869[2] /I p./ — ἀποτεμέσθαι Ab.B. 08 p. 36[21] /a. 250/ (tit. Laod.) — ἔτεμογ R.Ph. 43 p. 191[14] /III: 2/ R.Ph. 49 p. 6[17] /III: 2/ -ο[γ R.Ph. 43 p. 202[59] /III: 2/ ἐτέμοσαν p. 213[52] /II: 1/ cfr § 68, 1. — τυχοῦσαν Ab.B. 11 p. 68[10] /III: 1/ τύχηι p. 28[19] /II: 1/ — συντυχών **3**[39] /I m./ (edict. propræt.) ἐ[νέτ]υχεν **360**[3] /I p./ (epist. Pæti).

3. Aor. athematicus. In tit. Miles formæ hæ exstant: a) ἀποδῶναι **187**[6] /V/ — ἔδοσαν **9** b[26] /391/87/, ἀποδῶι Sb.B. 01 p. 911[8] -δοῦναι[16] /IV: 1/, in κοινῆς tit. ἀπόδοτε H. p. 195[18] /288/7/

(epist. Seleuci) δοῦναι Ab.B. 08 p. 36[11] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — ἀποδοῦναι **138**[7, 35] /c. 282/ δοῦναι **139**[56] /262/0/ ἀποδῶται **33** e[8] ἀποδομένου[9] ἀποδόσθαι[7] παραδοῦναι[3] δοῦναι[4] /228/7/ δοῦναι **141**[51] /c. 228/ δῶσι **147**[55] -ιν[61] δοῦνα[ι][8] δόντων[18, 39, 48, 61] /205/4/ παραδῶσιν **145**[18] παραδότωσαν[41] δῶι[61] /200/199/ ἀποδοῦναι **148**[66] /c. 196/ παραδοῦναι **149**[12] δοῦναι[25] /176/5/ ἀποδοῦσιν **150**[97] /173/2/ δοῦναι Mich. 31[33, 37] /c. 140/ παρε]δόμεθα R.Ph. 50 p. 70[11] /II: 1/ δῷ **204** b[11] /I p./ δοῦσα R.Ph. 22 p. 50, 24[4], L.B. 226[5] /æt. imp./ δούς R.Ph. 23 p. 317, 33[8] p. 318, 34[5] /æt. imp./ — b) ἀνέθεσαν **129**[5] /VII/VI/ G.D.I. n. 34[3] /VII/VI/ I.B.M. 930[1] /VI/ ἀνέ]θεσαν 931 a /VII/VI/ προθῆι **187**[10] /V/ θεῖναι **133**[4] /V + I/ — ἀνέθεν G.D.I. 5510[1] /IV/; cfr 4, § 68, 1; in κοινῆς tit. θεῖναι R.Ph. 25 p. 9[25] Ab.B. 08 p. 36[8] /a. 250/ (tit. Laodicæ) παραθέντων R.Ph. 25 p. 126[9] /c. 246/ (epist. Seleuci); ἀναθεῖναι **32**[2] /III: 1/ **141**[48] /c. 228/ **143**[35] /212/1/ **146**[45] /209/8/ **147**[61] /205/4/ **150**[119] /173/2/ ἀναθῆι **32**[4] /III: 1/ προθῆ **147**[25] /205/4/ -ῆι **145**[66] /200/199/ συνέθεντο **149**[2] /176/5/ **150**[27] ἐξέθεντο[15] συνθέσθαι[12] συνθεμένοις[17] /173/2/ ἐχθέμενος **307**[18] /II: 1/ προθεῖναι Ab.B. 11 p. 28[42] /II: 1/; ἀποθῶνται **3**[53] /I m./ (edict. propræt.) ἀνέθεσαν **7** b[24] /I/ ἀναθεῖσα R.Ph. 22 p. 50, 24[6] /p. Chr. n./ θείς R.Ph. 23 p. 318, 34[10], p. 319, 35[2] /æt. imp./ c) ἐπρία[ντο] Ab.B. 08 p. 20[1] /V/ — in κοινῆς tit. πριάμενοι **150**[101] /173/2/ — R.Ph. 25 p. 9[11] /a. 250/ (tit. Laodicæ) -ος **204** a[10] /I p./ **203** b[1] πρίηται a[33] /c. 130/ — c) Hæc verba non nisi in κοινῆς tit. comparent: συνέβη **139**[25] /262/0/ — ἀναγνῶναι **139**[19] /262/0/ Ab.B. 11 p. 28[42] ἐπ[ι]γνῶσι[38] /II: 1/ ἀναγνῶι **147**[25] /205/4/ ἐπέγνωσαν **148**[34] /c. 196/ διέγνω **134**[12] /I p./ — ἀποδράντα **150**[88] /173/2/ — συνστάντι **148**[51] /c. 196/ ὑπέστην **306**[9] /II: 1/ (epist. Eum.) ὑποστάς R.Ph. 19 p. 131[6] /I p./.

4. Aor. in -κα desinens. ἔθηκα in tit. dial. conscriptis et in tit. κοινῆς obvium est: ἀνέθηκεν G.D.I. 5508 /VII/VI/ -ε Ab.B. 11 p. 40 /VII/VI/ ἀνέθ]ηκε G.D.I. 5509 /VI/. — ἀνέθηκε Milet I: 3 p. 409[10] /7/ -εν **328**[3] /I p./ H. p. 208, 7[1] /II/ -[κεν p. 205, 4[4] /225/4/ -κεν **165** /I/ R.Ph. 20 p. 95 /IV?/ ἔθηκεν C. 2881[1] /æt. imp./ -κε L.B. 226[7] /æt. imp./ -κεν **330**[2] /æt. imp./ **305**[7] -κε **304**. ἐθ]ήκαμεν R.Ph. 43 p. 212[22] /II: 1/; ἔθηκαν plus quam vicies in rationibus curatorum templi Ap.Did. /III: 2—II: 1/ occurrit, ἀντέθηκαν vicies fere iisdem in tit. ἀνέθηκαν quater obvium est: H. p. 195[7] /288/7/ Ab.B. 11 p. 62[4] /224/3/ p. 65[11] /I p./ L.B. 219. De ἔθεσαν in tit. dial. conscriptis et in titulo I s. obvio

cfr 3. — θήκατο **342**[4] /æt. imp./ in tit. metr. obvium est. ἐθηκάμην etc. in tit. metr. Pergami et in Lycia deprehendimus, præterea apud poetas, apud Hdtm; cfr K.Bl. 2 p. 196. — ἔδωκα non nisi in κοινῆς tit. obvium est: ἔδωκεν **148**[68] /c. 196/ L.B. 217[3]. παρε[δώκα]μεν Ab.B. 11 p. 62[9] /224/3/ ἐδώκαμεν Mich. 31[38] /c. 140/ π]αρεδώκαμεν H. p. 205, 4[13] /225/4/ ἀπέδωκαν **306**[4] /II: 1/ (epist. Eum.) R.Ph. 50 p. 69[8] /II: 1/ ἀνέδωκαν **368**[12] /II—I/. De ἔδοσαν initio s. IV obvio cfr 3.

Eretriæ ἀνέθεκαν ætate arch. obvium est; alia eiusmodi Ion. in regione IV s., apud Hdtm, apud Sem. Amorg. reperiuntur; Athenis -καν, quod VI s. bis obvium est, inde a 300 usque ad 30 solita terminatio est; ætate imp. -σαν iuxta -καν nonnumquam occurrit; cfr § 68, 1. In lingua comm. formæ -καν instructæ valde prævalent; cfr l. l. Schlageter p. 31, Crönert p. 240, Helbing p. 94 sq. Bl.Debr. p. 53, Reinhold p. 89. De ἔδομεν sim. in κοινῆς tit. obviis cfr Schweizer, Schlageter.

5. κοινῆς temporibus aor. asigmaticus decrescere coepit. Huius rei rara exempla Mileti exstant. ἤνεικα enim iam antiquitus Ionum erat. Fortasse idem de εἶπαν valet; cfr 2. De εὕρατο /æt. imp./ et de θήκατο /III p./ in tit. metr. obviis cfr 2 et 4. Cfr Dieterich p. 237 sq. Wagner p. 117 sq. Kälker Leipz. Stud. 3 p. 231 sq. p. 300, Schmidt p. 453 sq. Ramsay p. 132 (A. Petrie).

§ 74. Aor. et fut. pass.

Cfr Schweizer p. 188 sq. Nachmanson p. 167 sq. Mayser p. 377 sq. Th. Stein p. 136 sq. Hauser p. 118 sq.

1. Aor. in -θην desinens. a) Aor. vocali brevi insignis: in tit. IV s. ἠιρέθησαν **135**[37] /a. 323/ invenimus, in his κοινῆς tit. ἠιρέθην etc. **10**[24, 27] /289/8/ (v. 24 comm. Ion. est) **138**[35] /c. 282/ **139**[58] /262/0/ H. p. 204[8] /a. 233/2/ **33** a[2] /228/7/ **35** /228/7/ **141**[1] /c. 228/ **38** a[4] /223/2/ **146** B[89] /209/8/ (B Mylas. est.) **144** B[16] /III/ (B ignot. urbis est) **145**[68, 16] /200/199/ Ab.B. 11 p. 27[5] p. 28[25] /II: 1/ Ra 28 p. 104[8] /III: 2/ — Sb.B. 05 p. 982[45] p. 981[27] /III —II/ **149**[13] /176/5/ **150**[7, 124] /173/2/; η in]ηιρήθη Mich. 31[56] /c. 140/ obvium analogia irrepsit; cfr § 4, 1. — Præterea ῥηθέντων Mich. 31[62] /c. 140/ -τος **312**[1] reperimus. De ἐρρέθην cfr K.Bl. 2 p. 414 sq.; Nachmanson p. 167 contendit -ε- non nisi in indicativo comparere.

Tamen ῥεθέντων in papyro aliqua deprehenditur; cfr Helbing p. 111; (ἐρρέθην in LXX occurrit.) cfr etiam Reinhold p. 70.

b) Aor. stirpium in -σ- exeuntium vel aor. verborum ad harum stirpium similitudinem formatorum non nisi in κοινῆς tit. comparet: γνωσθέντων **10**^{37} /289/8/ cfr Br.Gr.Gr. p. 376. — ἐμνήσθησαν **141**^{18,35} /c. 228/ ἐ]μνήσθη C. 2872; cfr Br. l. l. — κατεξέσθη R.Ph. 22 p. 46, 23^{16} /178/7?/ — τελεσθῆναι, (συν-) etc. R.Ph. 24 p. 246^{24} /295/81/ — Ab.B. 08 p. 36^{13} /a. 250/ (tit. Laodicæ) — **141**^{29} /c. 228/ R.Ph. 29 p. 239^{7} /217/6/ R.Ph. 49 p. 6^{7} /III: 2/ — Ab.B. 11 p. 28^{10} /II: 1/ **150**^{18} /173/2/ (R.Ph. 22 p. 41, 22^{3} /182/1/) R.Ph. 22 p. 114, 22 b^{23} /181/0/ R.Ph. 23 p. 2, 24 a^{13} /180/79/ p. 3, 24 b^{38} /179/8/ **203** b^{12} a^{21} /c. 130/ **204** a^{13} /I p./ — χρησθέντος R.Ph. 50 p. 67 c. 39^{48} /II: 1/.

c) Aor. verborum in -άζω, -ίζω exeuntium non nisi in κοινῆς tit. comparet: ἡδράσθη R.Ph. 22 p. 46, 23^{10,14} /178/7/. Hoc verbum a. Aristot. non occurrit. — ἐνεχυρασθεῖσιν **147**^{42} /205/4/ — ἀπηργάσθη R.Ph. 22 p. 41, 22^{8} /182/1/ p. 46, 23^{13} /178/7?/ — κατασκευασθείσης R.Ph. 22 p. 46, 23^{7} /178/7/ — κομισθήσεται **138**^{38} /c. 282/ — περιορισθῆναι R.Ph. 25 p. 10^{39} /a. 250/ (tit. Laodicæ) — πορισθῆι **147**^{4} /205/4/ — ψηφισθέν **10**^{29} -θεῖσαι^{33} /289/8/ -θέντων **37**^{4} /223/2/.

d) ἀποδεχθέντων **9** b^{22} /391/87/ forma Ion. est; cfr § 3, 4. κοινῆς tit. formam Att. semper exhibent: ἀποδειχθέντων **147**^{2,70} /205/4/ -τες **149**^{3} /176/5/ -των **150**^{3,29} -τες^{107} /173/2/ ἀποδειχθείς I.B.M. 925 b^{26} /I/ R.Ph. 21 p. 39,9^{8} παραδειχθέντα R.Ph. 25 p. 10^{50} συ[νδ]ειχθεῖσα^{42} /a. 250/ (tit. Laodicæ) ἀποδει[χ]θείς J.H.S. 6 p. 353, 105^{9} /æt. imp./.

e) De forma Ion. λαφθέωσιν **187**^{8} /V/ cfr § 68, 2. — κατελάφθη Zeleæ obvium est /IV: 2/; de ἐλάμφθην in cod. Hdteis obvio cfr § 1, 1. Chii G.D.I. 5655^{14} /333/2/ ἐγκαταλειφθῶσιν exstat, quod Zolotas Ἀθηνᾶ 5 p. 7 in ἐγκαταλ(η)φθῶσιν emendare vult. Ditt. 283, qui -λειφθῶσιν servat, censet alterum verbum rerum condicioni accommodatius esse. Cum autem tradita verba inter se non inepte conveniant, coniectura non opus est. κοινῆς temporibus ἐλήμφθην iuxta Att. ἐλήφθην exstare videmus; cfr Mayser p. 194 sq. (λημψ- etc. in pap. Ptol. inde a III s. deprehenditur), Helbing p. 22 Bl.Dbr. p. 59, Crönert p. 65 sq. Schulze, Orthogr. p. 14 sq.

f) in κοινῆς tit. προσενεχθεῖσα H. p. 204, 2^{7} /a. 233/2/ ἀνενεχθεῖσιν **149**^{14} /176/5/ reperimus.

g) Aor. verborum in -μι exeuntium. In tit. dial. conscripto et in tit. IV s. ἐτέθη **133**[5] /V + I/ τ[ε]θείσης **9** b[19] /397/81/ invenimus. In his κοινῆς tit. ἐτέθην (ἀν(α)-, παρα-, μετα-, ἐν-(?) etc. deprehendimus: H. p. 206, 4[19] /225/4/ R.Ph. 29 p. 239[13] /217/6/ **145**[86] /200/199/ R.Ph. 43 p. 205[7] /200/199/ H. p. 200[5, 6] (= C. 2853 b) /168/7/ p. 204, 2[6] /a. 233/2/ p. 202[9] (= C. 2855) /178/7/ p. 203[4] (= C. 2856) /176/5/ **148**[37] /c. 196/ Ab.B. 11 p. 28[43] /II: 1/ R.Ph. 22 p. 46[15, 20] /II: 1/ (p. 114, 22 b[24] /181/0/) H. p. 206, 5[6] /177/6/ R.Ph. 23 p. 2, 24 a[14] p. 3[23] b[39] /180/88/ H. p. 209, 9[6] /II?/ p. 204, 3[3] /231/0/ p. 208, 8[5] /183/2/ p. 209, 10[7] /II—I/ L.B. 235[5, 11] /æt. imp./ **259**[14] /II p./ — καταστα̃θείς **10**[4] σταθῆι[14] /289/8/ (comm. Ion.) ἐστάθη R.Ph. 22 p. 41, 22[12] /182/1/ σταθε[ίσης] p. 46, 23[8] σταθείσης[9] /178/7/ καταστα̃θέντες **368**[3] /II/I/ ἀποκατεστάθη Milet I 3 p. 394 (Inv. 45) /63/2/ ἀναστα̃θῆναι **134**[37] /I p./ -θέντος L.B. 224[14] /æt. imp./ — ἀφεθῆναι **141**[13] /c. 228/ — ἐδόθη **40**[2] /273/2/ **180**[2] /224/3/ **181**[8] /216/5/ **44**[2] /212/1?/ [ἐ]δόθη **42**[2] /221/0/ ἐδό[θ]η **184**[2] /II: 2/ ἐδό[θη **185**[5] /II: 2/ δοθῆι **143**[21] /212/1/ -ῆ **146**[28] /209/8/ δοθέντος **147**[16, 49] /205/4/ -των H. p. 210, 10[26] δοθείσης[30] /II/I/ ἐπιδοθέντων **145**[14] /200/199/ προσεδόθη R.Ph. 26 p. 133[24] /I: 2/.

h) Aor. verb. deponentium non nisi in κοινῆς tit. comparet: ἐδυνήθην I.B.M. 921 b[4] /p. Chr. n./; ἐδυνήθην Prienæ, Mylasis, in libr. Herc. occurrit, in pap. Ptol. in LXX, in N.T. ἐδυνάσθην iuxta ἐδυνήθην; cfr Crönert p. 252, Helbing p. 98, Bl.Debr. p. 57. — ἐπιμεληθῆναι, (συν-) etc. in tit. his deprehendimus: R.Ph. 24 p. 246[44] /295/81/ H. p. 195[24] /288/7/ (epist. Sel.) **138**[32, 37] /c. 282/ **141**[50] /c. 228/ **143**[37, 44] B[71] (B Trallian. est) /212/1/ **146**[47] /209/8/ **147**[64] /205/4/ **145**[82] /200/199/ **188**[9] /I/ Sb.B. 00 p. 107[5] /100 p./ **227**[4] /æt. Tr./ **20**[12] /æt. Hadr./ **344**[10] /242/4/ **230**[9] /æt. Hadr./ **231**[9] /æt. Hadr./ **233**[13] /II p./ L.B. 212[21] /II p./ **234**[16] /II p./ — Contra ἐπιμεληθσαμένου Ab.B. 11 p. 70 III[6] /II p./ invenimus.

Forma pass. apud Hdtm, in tit. Ion. /inde a s. IV/ Athenis, Pergami, Magnesiæ, Clazomenis, Tei, alibi, in pap. Ptol. (semel) /191/ invenimus. Forma med. apud script. rec. æt. et in tit. rec. æt. obvia est; cfr Favre, Meisterhans p. 193, Schlageter p. 32, Crönert p. 237. Testimoniis ab aliis congestis nonnulla adicio; ἐπεμεληθ- etc. his locis deprehendimus: Cibyræ Petersen-Luschan 243 b, 245 b, 250[6], 249[4], 252[8], in Galatia Perrot 125[12], in Lydia Körte 27[8] /æt. Tr./ 60[8], 62[15], K.v.Pr. I 3[6], 18[3], 19[9], 42[9] II 37[7], 69[11] /III p./, Ephesi Ephesos II 52[4] III 36[19] /II p./

80^{21} /II—III p./ in Phrygia Ramsay, Phrygia p. 190, 73, p. 466, 301 p. 461, 295 p. 462, 296 p. 467, 303 p. 6 11, 515 p. 612, 516 p. 457, 281, Erythris S.E.S. 1875 p. 97, 95^{1} Philadelphiæ p. 119, 18^{7} p. 130, 48^{6}, Sesti 1878 p. 22^{76} Ephesi 1880 p. 177^{10} p. 180^{15}, Cyzici Heberdey-Wilhelm 187^{92}; contra formam mediam his locis deprehendimus: in Pisidia Lanckoronski II 5^{2}, 195^{16} 139^{13} 212^{21} (duo posteriora iam Nachm. enotavit) in Lydia K.v.Pr. I 43^{19} /40 p./ 49^{1} /II p./ 50^{4} /II—III p./ II 250^{7} /II—III p./ III 73^{10} /211/2/ 162^{7} /II—III p./ cfr etiam I 50 ad. tit., Buresch, Lydien 1^{5} Körte 17^{14}; Ephesi Ephesos III 55^{14} /II—III p./, in Phrygia Ramsay, Phrygia p. 156, 64 p. 612, 517 p. 602, 474 p. 608, 498 p. 611, 514, Philadelphiæ S. E. S. 1875, p. 119, 19^{4}, etc. προνοησαμένου Ra 28 p. 110^{9} p. 111^{6} /æt. imp./, προνοῆσαι Ab.B. 11 p. 27^{5} /II: 1/ προνοήσας **172**^{2} /a. 78/7/ H. p. 252 A^{2} /I/.

Forma pass. in tit. Att., apud script. Att., Prienæ in tit. externis, Magnesiæ in tit. Sam., in pap. Ptol. invenitur, forma autem med. apud Aristoph. (semel) apud Antiphont. (semel), apud Euripid. (semel) legitur; cfr Meisterhans l. c. προνοησαμένου Ephesi Ephesos III 58^{11} /III p./ 70^{17} /III p./ Hypæpis S.E.S. 1875 p. 114, 10^{15} reperimus; cfr etiam προνοησαμένων S.E.S. 1885 p. 53^{8}. προνοήσαντα Laginis B.C.H. 44 p. 72, 3^{5} deprehendimus — cfr Ditt. 4 p. 534 — προνοησάντων in Phrygia Ramsay, Phrygia p. 118, 26, προνοησάτω Trallibus S.E.S. 1876 p. 53^{1} προνοήσαντος in Lydia K.v.Pr. I 4^{3}; cfr etiam προνοήσαντος Heberdey-Kalinka I 8 B^{9}. προενοήθη Sesti S.E.S. 1878 p. 22^{77} obvium est.

i) Hæc, σπεσθέωσι excepto, non nisi in κοινῆς tit. reperiuntur: σπεσθέωσι **133**^{8} /V + I/ cfr § 68, 2 § 12, 2. — [ἐπ]αναγορευθέντα **369** a^{8} ἐπα]ναγορευθέντα b^{4} /I: 2/ — ἀξιωθῆναι **139**^{26} /262/0/ L.B. 223^{23} /æt. imp./ — ἀπειδοπο[ι]ήθη R.Ph. 22 p. 46, 23^{17} /178/7?/ — καθιερωθείσης Sb.B. 05 p. 981^{9} /III/II/ — δια[κ]ε[λευ]θέντος Mél. Weil p. 151^{1} /I: 2/ — κληθεῖσαν **259**^{27} /II p./ — ἐπικληρωθῶσιν **150**^{52} /173/2/ κληρωθείς R.Ph. 21 p. 39, 9^{9} J.H.S. 16 p. 223^{6} /I p./ ἐπ[ε]κληρώθη Mich. 31^{47} /c. 140/ — ἐπ[ικ]ρ[σμ]ηθέντες **139**^{47} /262/0/ — κυρωθέν **10**^{26} /289/8/ -θῆι **33** c^{6} /228/7/ -θεῖσιν **139**^{49} /262/0/ -θῆναι **150**^{106} /173/2/ — συ[νε]λύθησαν **148**^{2} /c. 196/ — μεσειδιωθήτω **150**^{87} /173/2/; Phryn. p. 202 (Rutherf.) hæc docet: μεσιδιωθῆναι· τέτριπται καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις, ἀλλὰ σὺ μεσεγγυηθῆναι λέγε. — ἐπελεκήθησαν R.Ph. 22 p. 46, 23^{18} /178/7/ -σ[αν R.Ph. 49 p. 6^{21} /III: 2/ — ἀναπληρ[ω]θέντων Sb.B. 00 p. 107^{1}

/100 p./ (C. 2870: ἀναπ̣ληροθέντων) — πολιτογραφηθῶσιν **150**[63] /173/2/; Hoc verb. apud Polyb. semel, apud Diod. bis, in tit. rarissime comparet. — στηλωθῆι Ab.B. 08 p. 36[12] ἐστηλώθη R.Ph. 25 p. 10[49] /a. 250/ (tit. Laod.) — τιμηθῆναι **138**[22] /c. 282/ τειμηθείς I.B.M. 923 a[6] /p. Chr. n./ -θεῖσα R.Ph. 22 p. 51, 24[10] -θέντα R.Ph. 23 p. 149, 29[13] /I p./ τιμηθήσεται **138**[19] /c. 282/ τιμη]θέντα **369** b[10] /I: 2/ — ἐτμήθησαν R.Ph. 22 p. 46, 23[18] /178/7/ R.Ph. 23 p. 3, 24 a[25] b[53] /180/78/ -[θησα]ν R.Ph. 49 p. 6[21] /III: 2/ — χειροτονηθεῖσιν **145**[54] /200/199/.

ἤρθη R.Ph. 22 p. 46, 23[9, 13] ἀρθείς[15] /178/7?/ — συναχθῆναι **138**[12] /c. 282/ συναχθῆι **145**[30] /200/199/ εἰσήχ[θη R.Ph. 22 p. 41, 22[4] ἀνήχθη[6] /182/1/ εἰσήχθη p. 46, 23[5] ἀνήχθη[11] /178/7?/. συνήχθη Mich. 31[45] εἰσήχθη[49] /c. 140/ ἀναχθῆι **150**[88, 92] /163/2/ — ἐκρίθη Mich. 31[63] /c. 140/ — λειφθήσονται **141**[46] /c. 228/ — πεμφθέν **145**[75] /200/199/ πεμφθέντες **150**[13] /173/2/ — πραχθῆ **150**[105] /173/2/ πραχθήσεται Ra 28 p. 104[7] /III: 2/.

ταχ]θέντα **3**[39] /I m./ (edict. propræt.); ἐτάχθην forma Att. est; cfr Meisterhans p. 187; κοινῆς ætate ἐτάγην emergit; cfr Helbing p. 95, Reinhold p. 77, Bl.Debr. p. 45 sq. Melcher p. 10 p. 16, K.Bl. 2 p. 546 sq.

ἐνχαραχθῆναι **3**[49] /I m./ (edict. propræt.) χαραχθῆναι **134**[36] /I p./.

2. Aor. in -ην desinens. γραφθέντα **133**[5] /V + I/ vetusta forma est; cfr Frænkel I.F. 40 p. 82 sq. qui γραφθῆμεν Dodonæ G.D.I. 1578[7] obvium attulit.

Eiusmodi vicissitudines etiam apud Hdtm et Hippocr. reperiuntur; cfr Smyth p. 524 sq. Bredow p. 349 sq.

Tamen exemplo Miles. excepto nil nisi γραφῆναι apud Ionas exstat. Mileti præter hoc hæc invenimus: ἐκγραφῆι Sb.B. 01 p. 911[15] /380/79/ ἀπογραφείς **136**[9] /a. 323/; in his κοινῆς tit. γραφῆναι (ἀπο-, προσ- ἀνα-) etc. reperimus; **147**[75, 26] /205/4/ — R.Ph. 25 p. 10[39] /a. 250/ (tit. Laodicæ) — **149**[48, 35, 89] /176/5/ **150**[59, 62, 64, 99] /173/2/ R.Ph. 50 p. 145[8] /II/ R.Ph 19 p. 131[14] /I p./ **134**[1] /I p./ **204** a[11] /I p./ R.Ph. 23 p. 320, 36[8] /æt. imp./ L.B. 224[13] /æt. imp./ C. 2876[3] /æt. Tr./

γραφέντα Chii G.D.I. 5655[7] /333/2/ comparet, ἀπεγράφησαν Amorgi n. 5361[28] /IV: 1/; aliis quoque locis nil nisi γραφῆναι reperimus, cfr Meisterhans p. 187, Schlageter p. 32.

Hæc exempla non nisi in κοινῆς tit. inveniuntur: ἀπεγλύφη R.Ph. 22 p. 46, 23[14] /178/7?/ γλυφθέν in Anth. Pal. 6, 229 oc-

currit, γλυφέν autem in Anth. Pal. (Cougny) 3, 79, apud Aelian. apud Pseud. Callisth. ἐνεγλύφην semel in LXX legitur; cfr Helbing p. 96. Si K.Bl. 2 p. 392 fidem facimus, γλυφῆναι forma recentior est. Aor. pass. verbi γλύφω raro comparet; adicio ἐκγλυφέν Izv. 14 p. 126[6] in tit. metr. obvium. —

ἐπεκόπη R.Ph. 22 p. 41, 22[10] /182/1/ κοπῆναι, quod Att. est etiam apud Hdtm legitur; cfr Broschmann, Beitr. p. 8.

ἀποσταλέντων **148**[22] /c. 196/ -λείσης H. p. 202[14] /178/7/ -λ[έντων R.Ph. 23 p. 27, 27[2] /II/ ἀπεστάλη Ab.B. 11 p. 50[13] /I/.

ἐπιλεγέντες **145**[72] /200/199/ (-λέγω, eligo); apud Hdtm συλλεχθῆναι (sæpius) iuxta συλλεγῆναι legitur; Athenis ἐγλεχθῆναι, ἐγλεγήσεσθαι, κατελέγην deprehendimus, cfr Smyth p. 525, Meisterhans l. c. καταλεγείσης Scyri, ἐπιλεγείσας Tei, (Schweizer). In LXX ἐξελέγην (semel), συλλεγέντων (semel) invenimus, apud Aristidem συλλεγῆναι; cfr Helbing p. 96, Schmid, l. c.

διελέγησαν **141**[14] /c. 228/ **146**[8] /209/8/ — διαλεχθῆναι **139**[15] /262/0/ (epist. Ptol.) διελέχθησαν **306**[39] /II: 1/ (epist. Eum.) —

διαλεχθέντες Iasi G.D.I. 5516[6] /c. 323/, διελέχθησαν Ephesi 5589[1] /302/1/ invenimus; διαλεχθῆναι Att. Hdts al. usi sunt; cfr Favre, Meisterhans l. c. κοινῆς temporibus διαλεγῆναι Prienæ in tit. Prien. /II/ et in epist. Lysimachi /306/282/ deprehendimus, Pergami, /III: 1/ in pap. Ptol., (semel) Magnesiæ (tit. extern. utramque exhibent formam), alibi. Schlageter p. 32 διαλεχθῆναι semel, διαλεγῆναι ter invenit. διαλεχθῆναι in LXX forma usitatior est. In N.T. διαλεχθῆναι, διαλέξασθαι reperimus. Cfr Helbing p. 95, Bl.Debr. p. 47.

Ex aliorum quoque verborum formis elucet linguam communem aor. in -ην exeunti favisse. Cfr præter l. l. Solmsen Glotta 2 p. 305 sq. Reinhold p. 77, Schmidt p. 464 sq. Melcher p. 10, Schmid, Att. 4 p. 594 sq.

Summarium.

1. Tit. anno 400 vetustiores integram præbent Ion. dialectum, excepto quod Att. σκέλη iam fine V s. emergit.

ει et ου diphth. iam VI s. in ē et ō abierunt. (§ 12, 1, § 20, 1.) αι et οι diphth. integræ remanserunt (§ 11, 1, 2, § 13, 2.) **122**, qui tit. c. 335/3 ex tit. antiquiore transscriptus est, αο pro αυ

inde a 476 præbet, εο pro ευ inde a 522. εο pro ευ (iuxta ευ) etiam **129** /VII/VI/ habet. Cet. autem tit. 400 vetustiores αυ, ευ ostendunt (§ 18, § 19, 1.) τῆ ἱερῆι s. VI: 2 deprehendimus; certa autem huius mutationis exempla a. s. IV: 2 non occurrunt; (ex. quæ **133** /V + I/ præbet, prætermitto.) Media in voce -ηι- vel -ηιι- reperimus (§ 16, 1.)

Crasin scriptura haud raro indicaverunt. Præpositiones semper elisionem subierunt, δέ haud raro, voces aliæ nonnumquam. (§ 28, § 29.)

Exempla ν finalis assimilati non nisi ante μ prævalent. ἐς Σάρδισι semel s. IV: 2 reperimus. ν parag. semel a. voc. deest (Ab.B. 11 p. 40 /VII/VI/) semel in pausa a. cons. (**133**[6] /V + I./) Contra a. cons. raro admissum est. (§ 49, § 51.)

Dual. numerus iam VI s. obsoletus est.

Cetera, quæ ad dial. Ionicam, præcipue Milesiorum, describendam maioris momenti sunt, exemplis breviter comprehendam; quorum nonnulla ex tit. IV s. petita sunt.

λαφθέωσιν /V/ λάψεται /IV/ λάξις, θυαλήματα /V + I/ ἄρσην /VI: 2/ Θερσ- /V: 2, IV: 2/ iuxta Θαρσ- /IV: 1 etc./ εἶτεν /V + I/ (cfr ἕνεκεν /IV: 2 etc./ ἔπειτε /III: 2/) τεσσερ- /V + I/ γλάσσας /V: 2/ (§ 1) — ἱερ- /inde a VI: 2/ ἀποδεχθέντων etc. /IV/ ἑορτή /VI: 2/ iuxta ὁρτή /V + I/ Νοσσ- /a 374/ ἱερεωσύνη /V/ γυλλοί /VI: 2, V + I/ (§ 3) — Ἴστι- /VI, c. 319/ (§ 5) — αἰί /V/ Ἀθηναίη /VII/VI/ καίωνται /VI: 2/ Ἐρυθραί[ων /IV: 1/ Κεραιίτης /V + I/ (§ 11) — μειλίγματα /VI: 2/ Πρόξεινος /436/5/ ἐς etc. (§ 12) — ποι- (§ 13) — οὔρων /IV: 1/ (§ 20) — ἐωυτῦ /V + I/ (§ 21) — πὰρ τόμ /VI: 2/ (§ 24) — σπλάγχανα /V/ iuxta σπλάγχνα /V + I/ (§ 25) — γέρεα /IV/ κρέα /V/ ἄριστον /V + I/ αἰσυμνῶντος /V + I/ ἦν /V, IV, III: 1/; ἠμέας /VII/VI, IV/ ἕτεα /V + I/ Κλέσιος etc. Θαλῆς, Ἰσικλῆς etc. ἀπομυθέομαι, ἄλσεος, Ἀστυκράτεος etc. Θεο- Κλεο- Νεο- etc. (Θευ- a. s. IV: 1 non comparet.) ἠμέων /IV: 2/ iuxta ποιῶσιν /V + I/; Ἐρμῶναξ, πρῶτον etc. Τειχιόσης /VI/ πλακόντινα /V + I/ ὀγδῶι /V + I/ χοῦς /VI: 2/; Δί /VI: 2/; Λεάναξ /V: 1/ χρῆσθαι /V + I/ ἱερῆ /VI: 2, IV: 1/ Διαγόρεω iuxta Κτησίω, Ἀπελλέω /V etc./ πόλεως /IV: 1/ βασιλέως /VI: 2 etc./; λαφθέωσιν etc. iuxta παιωνίσωσιν /V + I/ πυλέων iuxta θυῶν /V + I/ (§ 27.)

Ταργηλ- /V + I/ (§ 37) — ὅς, ἐπ' αἵματι etc. (§ 40) — Θαρσ-, Θερσ- etc. (§ 44) — τέλεσι, ὅσ'; τεσσερ- κηρυσσ- Νοσσ- etc. (§ 45) — Ἐγδ- /V: 2/ etc. γίνομαι /V etc./ (§ 48).

ἀτελείη /V + I/; ἱερῆ; θάλασσαν, πλατεῖαν etc. Διαγόρης, -εω etc. Ὀνιτάδησι(ν) /V + I/ Σωκρᾶδος /V etc./ (§ 54) — μηρίοισι etc. /VI; V + I/ Ἀναξίλεως, -εω /VII/VI etc. (§ 55) — πόλεως /IV: 1/ Δυνάμει /V + I/ plur. acc. πόλεις /IV: 1/ iuxta plur. dat. Σάρδισι, acc. Σάρδις /IV: 2/, Κλέσιος etc. /inde a VI/ (§ 56) — ἱέρεως etc. /V + I etc./ iuxta ἱερέως /VI: 2/; βασιλέως etc. /inde a VI: 2/ Πεδιέως /IV: 1/ (§ 58) — ἄλειφα /VI: 2, V + I/ ἔγκυαρ /VI: 2/ (§ 61) — ἰσεα (-αῖα)

/V + I/ Ἑβδομαίοισι /V + I/ (§ 65) — ὅς, ἥ, ὅ /inde a V/ plur. gen. fem. ὧν **133**[37] /V + I/ (§ 66) — δωδέκατος, διφάσιος /VI: 2/ (§ 67).

Coni. κατακτείνει, -ōσιν /V, IV: 1/; κιρνέαται /V + I/ λαφθέωσιν /V/ (§ 68) — ἔαδε /V + I/ ἔμελλον /IV: 1/ (§ 69) — ἀμιλλῶνται /V + I/ ἐπαρᾶσθαι /IV: 2/ etc. χρῆσθαι /V + I/; ἀπομυθέομαι /VII/VI/ ποιῆν /VI, V/ προσαιρῆται, ποιῶσιν /V + I/; ἐπιμέλεσθαι /IV: 2/; θέλω /IV: 2/ ἴσχω /V + I, IV: 2/ ἔρδω /V/; διδοῖ /V + I, IV: 2/ (§ 70) — δικᾶν /IV: 1/ (§ 71) — εἰδέωμεν /IV: 2/ ἀποδεδεγμένους (δεικ-) /IV: 2/ (§ 72) — ἀποδέξωσι (δεικ-) IV: 2/; ἐγενόμην etc. /inde a V/ ἔπεν /VI/ εἶπον /VII/VI/; ἀνέθεσαν /VII/VI/ ἔδοσαν /IV: 1/ (§ 73) — ἀποδεχθέντων /IV: 1/; γραφθέντα /V + I/ (§ 74).

2 a. Iam initio IV s. Att. ἀμφισβητή[σεις emergit. In κοινῆς tit. ἕνεκεν dominatur, ἕνεκα autem rarissime occurrit; (cfr ἔπειτε /III: 2/.) Ion. τεσσερ- usque ad med. I s. iuxta solitum τεσσαρ- comparet. (§ 1.) Ion. η post ε, ι, ρ positum, quod inde a s. IV: 1 ab ᾱ Att. submoveri coeptum est, initio III s. in στοιῆς, -ήν servatum est, præter hæc κοινῆς ætate non nisi in epithetis, in nom. propr. et geogr. in vocibus ad res sacr. vel publ. pertinentibus. Dor. ᾱ in nom. propr. /a s. IV: 1/ et geogr., in κυναγοῦ reperitur. (§ 2.) Ion. ἄγερσις s. III: 2 deprehenditur; contra Ion. δεκ- eodem tempore a δεικ- Att. submotum est. (§ 3.) Iam IV s. Att. Ἐστι-, quæ inde a III s. sola forma est, iuxta Ἰστι- reperitur. (§ 5.) Att. ἀεί inde a s. IV: 2, Ἀθηνᾶ inde a s. III deprehendimus, præter hæc ἀετός (in parapegm. /II/) Ἀριάος /rec. æt./ His exceptis κοινῆς quoque tit. nil nisi -αι- præbent. (§ 11.) εἰς, quod s. IV: 2 emergit, p. 300 sola forma est. Cogitari potest, ἐς iuxta εἰς eodem in s. IV tit. occurrens pro ἐς habendum esse. (§ 12.) πο- Att. /IV: 2—c. I: 2 p./ iuxta solitum ποι- rarissime comparet. Contra præter στοῆς, -ήν /III: 1/ nil nisi στοά /inde a III: 1/ reperimus. (§ 13.) υ raro /II: 1; æt. imp./ pro υι deprehenditur. (§ 14.) κου[ροτρόφων s. II p. emergit (§ 20.) Ion. ἤν in titulo s. III: 1 servatum est, sed ἐάν Att. quod iam s. IV: 1 emergit, exceptis ἄν /II: 1/ ἐπάν /II: 2/ Att. p. s. III: 1 sola forma est. κοινῆς quoque ætate Θεο- Κλεο- solitæ formæ sunt. Θευ- raro /IV: 1—c. III p./ comparet, Κλευ- non nisi in nom. propr. extern. /III: 1./ Iuxta Νεο- Νευ- in nom. propr. ext. semel comparet /c. 250/, Νου- semel /c. 200./ Contra Att. νουμηνία sola forma est /II./ -κλεῦς bis in nom. propr. ext. /III: 2/ exstat. (§ 27.)

μηθείς etc. quæ s. III prævalent, s. II: 1 sola adhibita sunt. Inde a s. I: 2 nil nisi μηδείς etc. deprehendimus. (§ 34.) Ion. Κιθώνης Aug. fere æt. obvium est, Κύθρου rec. æt. (§ 37.) Att.(?)

δέχομαι s. IV: 2. (§ 38.) συν(-) /IV: 2 etc./ sola forma est. (§ 39.) Exceptis ἀπ' ἑκάστου /IV: 2/ κατ' ἑκάστην /III: 1/ tenuis, quæ spir. asperum sequentis verbi antecedit, in aspiratam mutata est. (§ 40.) Iuxta ρσ ρρ Att. semel tantum reperitur /æt. imp./ (§ 44) iuxta σσ ττ Att. semel vel bis (τεττάρων /III/II/ πράτ]των(?) /II p./ (§ 45.) γίνομαι sola forma est. (§ 48.)

In plur. dat. (masc. et fem. gen.) stirp. in ᾱ exeunt. a s. IV: 2 -αις invenitur. In sing. gen. masc. -εω bis s. III: 1 comparet, -ου autem Att. quod 317/6 emergit a 282 solum admissum est. Nom. propr. decurtata in -ᾶς cadentia semel gen. -ᾶδος s. III: 1 ostendunt. Præter τειχοπόας /IV: 2/ nil nisi Att. -ποιός /inde a III: 1/ reperitur. Att. -αρχος iuxta -άρχης occurrit, Att. πρέσβεις raro iuxta πρεσβευταί vulg. linguæ. (§ 54.) Plur. dat. stirp. in ο exeunt. inde a s. IV: 2 -οις ostendit. νεώς raro iuxta ναός exstat. Contra nom. comp. uno excepto νεω (νεο) præbent. In Λεω, -λεω- forma Ion. et Att. prævalet. λαός in tit. Laodicæ /c. 250/ exstat. χρυσέων /II/I/ χάλκηον /7/ exceptis adi. contr. morem Att. sequuntur. ἡ θεός semel tantum occurrit, /III: 2/ υἱός stirpes in ο exeunt. sequitur. (§ 55.) Nom. propr. masc. in -ις, -ιος exeuntia inde a s. III: 1 gen. -ιδος nonnumquam adsciscunt. (§ 56.) Ion. ἱέρεως, quod iuxta ἱερεύς in usu est, I quoque p. Chr. n. s. comparet. Stirpes in -εϝ-, -ηϝ-, cadentes gen. -έως utuntur. (de -έος cfr 3.) P. voc. ter -έως reperimus /IV: 1, III: 2, I p./ semel -είων /II—I/ Sing. acc. bis Dor. -ῆ præbet /III: 2; II: 1./ (§ 58.) Ἀπόλλωνα ter comparet /II: 2—I: 2 p./ Ἀπόλλω semel /III: 2./ Iuxta πλείονα /III: 2/ -νος /I: 2/ s. IV: 2 πλέω (s. III: 1 -είω) s. II: 2 ἐλάσω deprehendimus. (§ 60.) Ion. μείς s. III: 1 et s. II reperitur, κήδεος in tit. ad rem sacram pertinente /æt. Aug.?) In nom. propr. in -ης, -ους exeuntibus genitivi desinentia -ου s. III: 2 et s. II, prævalet, p. autem 100 -ους. Ion. -εος p. 323 non comparet. (§ 62.) αὐτ- Att. quod III s. regnat, p. I p. Chr. n. s. non occurrit. (§ 66.) Ion. πεντα-, ἑξα- haud raro reperimus. τρεισκαιδέκατος etc. /a III: 2/ sola forma est. (§ 67.)

ἤμελλον edict. propræt. /c. 50/ præbet. S. II: 1 Ion. ἔκτημαι iuxta κέκτημαι reperitur. (§ 69.) ἐπιμέλεσθαι /IV: 2, III: 1/ s. III Attico ἐπιμελεῖσθαι locum concedere coepit. Ion. ἐών raro in κοινῆς tit. /II: 1, II—I, I: 2/ iuxta ὤν emergit. δύνω, quod in parapegmatibus /II/ iuxta Att. δύομαι sæpissime reperitur, Ion. est. (§ 70.) Etiam τετευχότες /III: 2/, ἠσφαλισμένοις Ion. sunt. /I p./ (§ 72.)

S. III: 2 et II: 1 Ion. ἤνεικα, -ον iuxta Att. ἤνεγκον comparet. (ἤνινκα II—I emergit.) S. I: 2 ἔθεσαν semel obvium est. (§ 73.) Ion. ἐδέχθην /IV: 1/ s. III: 2 ab ἐδείχθην Att. submotum est. (§ 74.)

2 b. η, quod iam s. III: 1 clausum sonuit, c. Chr. n. in ι abiit. (§ 4.) Idem υ æt. imp. passum est. (§ 9.) Exempla Miles. ει in ι mutatum præbentia s. II: 1 antiquiora non sunt. Inde a s. IV: 1 ε et ει a. voc. idem sonuere, inde a 200 fere anno ε, ει, η. Pro ει a. voc. posito ι s. II semel scriptum est. (§ 12, § 3.) αι initio I s. in ᾱ abiit. (§ 11.) Pro υι (a. voc.) semel οι in epist. Eum. reg. /II: 1/ comparet. (§ 14.) ᾱι et ωι diphth. s. III ι amiserunt. (§ 15, § 17.) De ηι cfr 1. Σευῆρ- semel (in numnio) æt. Sept. Sev. reperitur, (§ 19) ᾱτοῦ semel s. I: 2. (§ 21.) Vocalium quantitates inde a s. III: 1 exæquari coeptæ sunt. (§ 22) ἤμυσυ s. III: 2 emergit. (§ 26.) Craseos exempla non desunt. (§ 28.)

β medio fere I s. in spirantem sonoram abiit. (§ 33.) Quo tempore δ et γ in spirantes abierint, ex tit. Miles. non apparet. (§ 34, § 35.) Etiam ζ iam 176/5 spirans sonora erat. σ in fine verborum positum nonnumquam deest, nonnumquam falso additur. (§ 39.) Idem de ν valet. In media voce a. mutam ν bis disparuit /II: 1; æt. hellenist./ (§ 41.) Geminæ inter duas vocales positæ fortasse iam s. IV: 2, certe quidem a s. III: 1 simplicibus cons. locum concedere coeperunt. A. cons. idem s. III: 1 fieri coeptum est. (§ 46.) Raro autem simplices inter vocales duas geminantur, raro σ a. cons. geminatur /IV: 1, III: 1, I m./ (§ 47.)

Ante cons. sonoram (γ tamen excepta) ἐγ, ἐγ- sæpissime deprehendimus, ἐκ, ἐκ- raro; a. θ χ semel obvium est. (§ 48.) Assimilatio ν finalis haud raro III s. scriptura indicata est (rarius a. gutturales, sæpius a. labiales, præcipue a. μ.) Inde a s. II: 1 huius rationis exempla valde decrescere coeperunt. Contra in vocibus compos. scriptio etymologica, quæ a. II s. non occurrit, admodum raro admissa est, excepto tamen ν ante λ posito. Aliis in vocibus ν pro μ vel γ nonnumquam occurrit. Ter σ ante ν + consona in vocibus compos. restitutum est /III: 2, II: 1/ (§ 49.) ν parag. a. voc. et in pausa rarissime deest; contra a. cons. formæ ν instructæ non nisi s. II et I prævalent. (§ 51.) Verborum divisionem, quam Mileti iam V s. observare conati sunt, inde a s. IV: 1 diligentius observare coeperunt. (§ 53.)

Nom. propr. masc. 1 declinationis inde ab initio IV s. gen. -ᾱ nonnumquam adsciscunt. Nom. decurtata in -ᾱς cadentia a III s. gen. -ᾱ, acc. ᾱν præbent. Nom. propr. masc. in -ης cadentia s. IV: 2 semel gen. -εος habent, semel s. III: 1 -ους; Nom. propr. in -ῆς cadentia nominum in -κλῆς exeuntium more gen. -έους etc. habent /a III fere s./ πρεσβευταί usitatior forma est, βασίλισσα autem /a III: 1/ sola. (§ 54.) Ποσιδῶνις c. 54 emergit, παιδίν (voc.) rec. æt. est. ἐκγόνη, ἀπογόνης, τραγακάνθη exceptis, quæ ætate imp. obvia sunt, fem. in -ος cadentia nil novi præbent. (§ 55.) Inde a I p. ἀρχιπρυτάνιδος, κοσμοπόλιδος etc. comparent. (§ 56.) Aet. imp. acc. Χωροῦν (metr.) iuxta Ἀρτεμώ deprehendimus. ἥρως has formas præbet: ἥρωος, ἥρωι /I/ ἥρως (voc.) /æt. rec./ Pro οἷς, quod semel s. I p. comparet, iam s. III: 1 ἱερεῖον usurpatum est, s. II: 2 ἱερεῖον τέλειον. Aet. imp. -έος pro -έως in gen. stirpium in -εϝ-, -ηϝ- cadentium bis obvium est; plur. dat. qui p. I p. Chr. n. s. non occurrit, in -εῦσι(ν) desinit; contra in acc. -εῖς iam 323 fere anno reperitur. (§ 58.) Dat. nom. propr. in -ης cadentium in -ηι /III: 2 etc./ desinit, acc. in -ην /III: 1 etc./ Nom. propr. in -κλῆς cadentia in dat. -κλεῖ /II, II—I, æt. imp./ -κλῆι (ed. propræt.) /I/ habent, in acc. -ῆν /II: 1 etc./ (§ 62.) Adi. in -ος, -ον exeuntia servata sunt. (§ 65.) ἀλληλο- p. s. IV: 2 non comparet, ὅδε p. Chr. n. bis tantum; ἐκεῖνος deest. (§ 66.) δύο gen. δύο, dat. δυσί(ν) habet. Præter δώδεκα (ter /III: 1, III: 2, I p./) ἔνδεκα (bis /III: 2/) nil nisi δεκαδύο etc. /a III: 1/ deprehendimus. εἷς καὶ εἰκοστός sim. s. III: 2, II: 1 comparent. (§ 67.)

3 pers. plur. imperf. in -ον desinit, eadem autem pers. aor. them. semel in -σαν; /II: 1/; -αν in εἶπαν /III: 2, II/, ἰσήν(ν)ινκαν obvium est. 3 pers. plur. perf. in -ασι(ν) plerumque desinit, in -αν ter /II: 1/ 3 pers. plur. imperat. in -τωσαν /III: 1 etc./ -σθωσαν /III: 2 etc./ (-ντων s. IV: 1 exstat.) (§ 68.) ψηφίσθαι /I p./ excepto augmentum syllabicum et redupl. syllabica servata sunt neque desunt reduplicationis Att. exempla. Notandum est προπεφητευκότος /I: 2/ Pro ηυ ex αυ in augm. orto ευ s. I: 2 semel occurrit. Præter verba ab ευ incipientia, quæ augmento non augentur, et præter ἐφήβευσαν /I/, quod iuxta ἡφηβ- /I/ comparet, verba a voc. vel diphth. incipientia augmentum passa sunt. εἰσχ- non nisi in tit. Olympiæ inv. /c. 140/ exstat. (§ 69.) χρᾶσθαι, quod in epist. Seleuci exstat, /III: 1/ excepto, verba contracta nil novi præbent. λαγχάνω, λαμβάνω, πυνθάνομαι, τυγχάνω servata sunt;

contra tit. nil nisi αὔξω /III: 2—c. I: 2 p./ λείπω /III: 2/ suppeditant. οἴεται bis /III/ reperitur. Præter ἱστάνω etc. /II: 1, I: 2/ διδέτωσαν /I p./ ὀμνύειν /III: 1/ ὀμνύω (ind.) /II: 1/ verba in -μι, -νυμι exeuntia nil novi præbent. εἶμι p. II s. non comparet (§ 70.) λαμβάνω fut. λήψομαι habet /II/, ἔχω fut. ἕξω. Fut. verborum in -ίζω exeuntium Ion. et Att. flexionem servarunt. Idem de fut. verborum in nasalem exeuntium valet. Contra deprehendimus ἀγοράσοντας /II: 1/ τελέσω, καλέσω /III: 2/; ἀποτελεῖ in tit. Laodicæ /a. 250/ exstat. (§ 71.) Quod ad perf. attinet, hæc notanda sunt: τέθεικαν /II: 1/ ἐζηκότα (metr.) /II/I/ ἑστηκώς /IV: 2/ ἑστώς /III, II: 1/ (§ 72.) Notanda est forma εἰδήσῃ (aor. coni.) /III: 1/; Aor. them. haud raro reperimus; iuxta exstant εἶπαν /III: 2, II: 1/ ἤνιν(ν)καν, /II/I/ εὕρατο (metr.) /III p./ (ἤνεικα, -κον, cfr 2 a.) Etiam aor. athem. et aor. in -κα desinens sæpius occurrunt. Plur., ἀνέθεσαν /I: 2/ excepto, -θήκαμεν, -καν etc. præbet /III: 2 etc./ θήκατο in tit. metr. obvium est. ἀποκρίνασθαι tit. Miles. /III: 2/ præbet, ἀπεκρίθησαν tit. Apolloniat. /II/ (§ 73.) Iuxta ἐπιμεληθῆναι, quod sæpius exstat, ἐπιμελησαμένου /II p./ semel deprehendimus. Semel προνοησαμένου /æt. imp./ occurrit, præter hoc προνοῆσαι, -ήσας /II: 1, I./ διελέγησαν /III: 2/ tit. Miles. habent, διελέχθην etc. epist. regum /III: 1, II: 1./ Præter hæc ἐπιλεγέντες /200/199/ notandum est. (§ 74.)

Quæ pro propriis sermonis Miles. habebantur, apud alios quoque Ionas reperiuntur. C. 400 dial. Ion. Mileti ut alibi a sermone Att. opprimi coepta est. Origo igitur κοινῆς ad primum illud maritimum foedus Att. referenda est. Foedus sequens, imperium Alexandri etc. κοινῇ augenti maxime favere. IV enim sæc. proprietates manifestæ dial. Ion. deterebantur, præcipue η Ion. (< ᾱ) formæ Ionice contractæ etc. Multa utriusque dial. communia erant, haud paucæ κοινῆς formæ aut in Attica aut in Ionia novatæ sunt; (ἔθηκαν etc. ἑστηκώς al.; δεκαδύω etc. et Att. et Ion. iam V s. novisse videntur, Iones quidem δύο indecl., τρεισκαιδέκατος etc.) Ad Ion. εἶπα, ἤνεικα similitudinem aoristi them. fingi coepti sunt. P. autem 300 auctoritas Att. Mileti decrevisse videtur. ττ enim et ρρ vix in iis vocibus, quæ aliis locis κοινῆς ætate consuetudinem Att. sæpe secutæ sunt, deprehendimus; υ pro υι, πο- pro ποι- raro reperiuntur. Contra relicta Ion. haud

pauca exstant. Iam enumeratis (2 a) hæc addo: ἐντεμένιος, ἐνθεμέλιος(?), ἐθέσπισεν; alia quoque κοινῆς verba, quæ originis incertæ sunt, fortasse huc duci possunt. Nominibus propr., λαός etc. ναός etc. exceptis, auctoritas Dor. minimi momenti fuit. Studio antiquitatis, quem Atticismum vocamus, formæ Att. (vel Ion. Att.) I s. et æt. imp. nonnumquam redintegratæ sunt (ἀνέθεσαν /I/ νεώς /I,II p./ πράτ]των(?) /II p./ ἕνεκα /I p./); quæ omnia in tit. honor. emergunt. Etiam id, quod gen. -ους I s. prævalere incipit, eidem studio tribuendum est.

Index verborum.

A.

ἀγαγεῖν 180, 197
Ἀγγέλης 133
ἄγγελος 138
ἄγερσις 12, 106
Αγίας 25, 136
Ἀγλώμανδρος 74
Ἀγνεών 46
ἀγοράσαι 195 -σω 188
ἀγορευθῆναι 203
-αγόρης -εω 132
Ἀγυίας 53
ἀγωνίσασθαι 195
ἀγωνοθέτιν 148
Ἀδεῖα 46
Ἀδιαβηνικός 95
ἀδιαλείπτως 164
ἀδικήσομαι 189
Ἀδραμυτ(τ)ηνός 96, 110, 121
ἀεί 34 sq. 163
ἀετός 35
Ἀηνόβαρβος 22
Ἀθηνᾶ 73, 130 sq.
Ἀθηναίη 35 sq. 73, 129
Ἀθήναιος 37
Ἀθήνησι 164
Αἰάκευς 159
Αἴγυπτος 144
αἰεί 34 sq.
αἰί 34, 84, 163
Αἰλιανός, Αἴλιος 38
Αἰμίλιος 38
Αἰνέας -είας 25, 135
αἰνέσαι 194
αἱρεθῆναι 200
αἱρεῖν 183
αἱρηθῆναι 19, 200
αἰσυμνητύς 148
αἰσυμνῶ 73, 182
Ἀκαμαντίς 154
ἀκέραιος 168
Ἄκεσις 148
ἀκήκοα 180, 191
Ἀκῆς 24, 76, 133
ἀκληρωτεί 163
ἀκολούθως 165
Ἀκουίλλιος 29, 67, 112
ἀκρώ- ἀκρόνυχος 30 sq. 69
ἄκυρος 168
ἀλέατα 156
ἄλειφα 156
Ἀλεξάνδρεια -ηα 47
Ἀλεξάνδρειος -εος 45
Ἀλεξᾶς 134
Ἄλεξις 148
Ἁλικαρνασσ- 6 sq. 109
Ἄλκις 148
Ἄλκμέων 87
Ἀλκμεωνίδης 87
ἀλλά 90
ἀλλήλοις 171
Ἀλ(λ)ινδ- 112
ἄλλο 173
ἅμα 164
ἀμβασμός 70, 100
Ἄμβατος? 70
Ἀμβίβιος 94
ἀμείνων 169
ἀμιλλῶμαι 74, 182
Ἀμύκλας 136
Ἀμύντας 10, 137
ἀμυνῶ 189
ἀμφισβήτησις 1
ἀμφορεύς 125
ἀμφότερος 173
ἄν 74
ἀνά 89 sq.
ἀναδεδειχοίας 50, 178
ἀνάθεμα 21
ἀνακάθαρσις 106
ἀνανεοῦμαι 65, 84, 183
Ἀναξίλεως 87
Ἀναξιππίδας 136
Ἀνάψυξις 147
Ἀνδρομέδα 131
ἀνέλαιος 35
ἀνενήνοχαν 177
ἀνεπίγραφος 168
ἀνήλωμα 182
ἀνήλωμαι 181, 193
ἀνήρ 157
Ἀνθέηι 39, 76, 129
-άνθης 160 sq.
ἀντί 89 sq.
Ἀντιγόνα 10, 131
ἀντίθεμα 21
ἀντικαταλλάσσω -ομαι 108, 110
Ἀντιμᾶς 134
Ἀντιόχεος 46, 168
Ἀντωνεῖνος 28, 31
Ἀντώνιος 31
Ἀνχαρηνή 120
ἀξιοζηλώτως 165
ἀξιονείκως 165
Ἄξιος 29
ἀξιῶ 183 sq.
ἀξιωθῆναι 203

ἀπαλλάσσομαι 108
ἅπας 167 sq.
Ἀπατουρ- 66, 66 add.
ἀπειδοποιηθῆναι 203
Ἀπελλᾶς 72, 134
Ἀπελλῆς 24, 72, 76, 85, 133
ἀπενεῖκαι 43
ἀπ- ἀφέσ(σ)ταλμαι 112, 180
ἀπό etc. 89 sq. 101
ἀπογόνη 145
ἀπόγονος 145
ἀποδέδεγμαι (δεικ-) 13
ἀποδέξαι (δεικ-) 13
ἀποδεχθῆναι (δεικ-) 13
ἀποκάτω 164
ἀποκριθῆναι ~ -κρίνασθαι 194 sq.
Ἀπολλᾶς 72, 134, 137
Ἀπόλλων 72, 80, 155
Ἀπολλωνίδης 85, 132
ἀπολογίσασθαι 195
ἀπομυθέομαι 77, 183
ἀπο(πω)λεῖ 75, 82 sq. 125, 183
ἀποσυστῆσαι 120
ἀπότομος 168
Ἄππιος 97
ἀπρυτάνευτος 168
Ἀπφείων 49, 97
ἀργυροῦς 75, 80, 131, 141
Ἀρηίφιλος 56
ἀρήρομαι 180, 193
-άρης 159 sq.
ἀρθῆναι 204
Ἀριάος 37
Ἄρίστα 10
Ἀριστείδης -ίδης 56 sq.
ἄριστον 73
Ἀριστόνους 140
ἄριστος 169
Ἀριστόφους 84, 140
ἄρρην 2, 106
Ἀρριδαῖος 107
ἄρσην 2, 106
ἄρσις 106
Ἀρτεμᾶς 134
Ἄρτεμις 154
ἀρτίσαι 195
Ἀρφοκράτης 102
Ἀρχε- Ἀρχι- 23 sq.
Ἀρχέαναξ 23, 75
Ἀρχέπολις 23, 147 sq.
Ἄρχηγος 88
Ἄρχίας 24, 25, 135
ἀρχιερατεύω 8, 24
ἀρχιερεύς 24, 151
Ἀρχικύδης 24, 77, 159
ἀρχινεω- -οκόρος 24, 31
Ἀρχίπολις 24, 148
ἀρχιπρύτανις 24, 147
ἀρχιτέκτων 24
ἀσιάρχης 138
Ἀσκλᾶς 134
ἄσσα 108
Ἄσσιος 109
Ἀστιάς 154
ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί 163
ἀσφάλεια 130
Ἀσωπίς 154
ἀτελείη 129 sq.
ἀτελής 75
Ἀτιγόνου 103
Ἀτιμέλης 104, 121
ἀτοῦ 68
Ἄτ(τ)αλος 110, 111
Ἀττίκιλλα 109
Ἀττῖνος 109
Ἄττις 109
αυ ~ αο 61 sq.
Αὔγουστος 62, 67
αὐθημερόν 164
αὖθις 166
Αὖλος 62
αὔξω 184
Αὐρηλία 22, 132
Αὐρήλιος 62
αὐτ- 170
αὐτενιαυτός 81
αὐτεπάγγελτος 120
αὐτοέτης 81
αὐτόν, τό 172
αὐτόνομος 168
αὐτοῦ 164
Αὐτοφῶν 74
ἀφικέσθαι 198
Ἀχαιός 37
ἀχθῆναι 204
ἄχρι 122
Ἀψεύδης 77, 159 sq.

B.

Βαδρόμιος 83
Βάκκας 94, 136
Βάκχ- 99
Βάλακρος 95
Βαλβεῖνος 29
βαλεῖν 197
Βαργυλιήτης 9
Βᾶρις 10
Βασιλείδης -ίδης 56 sq.
βασιλεύς 75, 86, 151 sq.
βασιλῆ 152
βασίληον 47
βασίλισσα 109, 139
βασμός -ιαῖος 100
Βάσσα -ος 95, 109, 132
Βαστίας 25, 95, 136
Βάτταρος 93, 109
Βάττος 93, 109
Βαττώ 93, 149
βεβαιῶ 184
βέβαμαι 192
Βέργις 95, 148
Βεργώ 95, 149
Βερενίκη 69, 95
Βερενικιανός 69
Βηβιλεύς 151
βῆναι 199
βιβάσαι 195
βοη- βοιη- 51
Βοινι- 95
βόρειος -εος 46, 168
Βότας 65, 136
βούλαρχος 138

βουλαχήσασαν 121, 198
βῶλή 64
βουληφόρος 145
βούλομαι 64
βοῦς, βῶν 63, 65, 83, 150
Βουτᾶς 134
Βῶτης 65, 83
Βρέμμις 147
Βυβλιανός 72
βυβλιοφύλαξ 72
Βωρ(έ)ων 87, 152

Γ.

Γάιος 55, 96
γεγένημαι 192
γέγονα 190 sq.
γέγραμμαι 192
γέγραφα 191
γεμίσαι 195
γενέσθαι 196
γενέσιος 168
-γένης 160 sq.
γέρεα, -η 73, 157
Γερμανικός 10, 96
γεωργέω 143
γῆ 85, 130
γίνομαι 114 sq.
γλάσσα, γλῶσσα 5, 108
Γλαυκέτας 10, 137
γλυφῆναι 204 sq.
Γναῖος 38
γνῶναι 199
γνωσθῆναι 201
Γρανιανός 96
γραφῆναι -θῆναι 204
Γρύττος 93
γυλλός 17 sq.
γυμνασίαρχος 138, 145

Δ.

δαίς 54
Δαιτᾶς 134
Δακικός 10, 93
Δάμαρις 148
Δαμᾶς 134
Δαμάτριος 10
Δάμης 132, 133
Δάμις 148
Δαμνᾶς 134
Δαναίη 36, 73
Δᾶος 11
δαρτόν 2
δασέαν 45, 130, 148
δέ etc. 89 sq.
δέδεγμαι (δεχ-) 192
» (δεικ-) 192
δεδήλωμαι 193
δέδογμαι 192
δέδομαι 193
δεδώρημαι 193
δείκνυμι 188
δεκαδύο (-ω) etc. 174 sq.
Δέκμος 70
δέξαι (δεικ-) 195
Δεξικράτεω -ους 159, 160
δέομαι 77, 183
δέρμα 12
δέσποτα 133
-δεύκης 160 sq.
δέχεσθαι 99
δεχ- δειχθῆναι 201
Δῆικλος 56, 162 sq.
Δήιλοχος 56
Δημένης 56
Δηιόταρος 56
δηλῶ 184
Δημήτριος 10
δημοσίαι 164
Δημοῦχος 65, 83
Δημοφῶν 74
Δί Διί Διός Δία 84, 153
διαθήκνη (= -κην) 103
διαλεγῆναι -χθῆναι 205
διὰ παντός 163
Διᾶς 134
διασώζω 60
διαφράσσω 108
διαφυλάσσω 108
διδάσκω 184
διδοῖ 82, 176
Διδυμαῖος 38
Διδύμεια -ηα -ια 47
Διδυμεύς 75, -έος -ῆ 151 sq.
Διδυμων = -μείων 15
δίδωμι 81, 186
Διῆς 24, 133
δικᾶν 73, 188
δίκροτος 168
δίκωλος 168
Διοκρέωντος 30, 154
Διόνυσος 65
Διοσκουρ- 66
διπλάσιος 176
δισσός 108, 176
διφάσιος 176
δοθῆναι 202
Δομέτιος -ίτιος 18, 30, 92
Δόμνος 30, 70
δόρυ 156
δουκηνάριος 22
δοῦναι, δῶναι 65, 81, 198 sq.
δρᾶναι 199
Δρούσιλλα 67, 132
δύναμαι 186
δυνατῶς 165
δυνηθῆναι 179, 202
δύνω, δύομαι 184
δύο 129, 173
δώδεκα 174 -δέκατος 175
δωρεά 46 -άν 164

Ε.

ἔαδε 75, 179
ἐάν 74
-έας -ίας 24 sq. 134 sq. 135—6 add.
ἑαυτ- 170
ἑαοτῶν 68
Ἑβδομαῖα 176
ἐγεγράμμην 193

ἔγκυαρ 156
Ἐγνάτιος 18, 92
ἔγνωσμαι 192
ἐδρασθῆναι 201
ἔδωκα 177, 200
ἔζηκα 190
ἔθεσαν 177
ἔθηκα -καν 177, 199 sq.
ἐθῆναι 202
ἔθιμος 168
εἰδέω -ῶ 80, 190
εἰδήσῃ 196
εἰκάς 176
εἴκοσι(ν) 124
εἰκοσικτώ etc. 175
εἰκών 155
εἴλημμαι 192
εἴληφα 191
εἶμαι 193
εἱματισμός 41, 45
εἰμί 40, 187
εἶμι 187
εἶναι 40
ἕνατος 43
εἰπεῖν εἶπαι 196
εἰργασμ- 179
εἰρημ- 58, 58 add.
εἴρημαι 192 sq.
εἰρήναρχος 138
εἰς 41 sq.
εἷς ἐπὶ τ. εἴκοσι 175
εἷς καὶ εἰκοστός 175
εἰσκηρύσσω 108
εἰσπράσσω 108
εἰστήλην 111
εἰσχῆσθαι 180
εἶτεν 3 sq.
ἐκ(-) etc. 113 sq.
ἑκαστέων 87, 130
ἑκάστοτε 163
Ἑκαταῖος 37
ἑκάτερος 173
Ἑκατόμνως 163
ἑκατόνβην 119
ἑκατοστύς 148
ἐκγόνη 145
ἑκ(κ)αιδέκατος 111, 175
ἐκλησία 111
ἐκλυτρῶ 184
ἑκούσιος 168
ἐκπλέω 77
ἐκπραξάντων 178
ἐκτενῶς 165
ἕκτη, ἑκτεύς, 141, 175
ἕκτη- κέκτημαι 180 sq.
ἑκτός 166
ἐκφανής 75
ἐλαιοθεσία 35
ἔλαιον 35
ἐλάσ(σ)ων 108, 156, 169
ἐλεῖν 197
Ἐλευθενν--θερναῖος 115
Ἐλευσίνια 47
ἐλήλυθα 180, 191
ἐλθεῖν 197
Ἑλληνίς 154
ἐμαυτόν 170
ἐν- ἐμ- ἐγ- ἐλ- 119 sq.
(ἐν) ἐς 120
ἐνακισχίλιοι 40, 174
ἔνδεκα 174
ἑνδέκατος etc. 175
ἐνδόξως 165
ἐνέγκασθαι 197
ἐνεγκεῖν 197 sq.
ἐνεῖκαι 43, 197 sq.
ἐνεικεῖν 43, 197 sq.
ἕνεκε(ν) -κα 2 sq. 43
ἐνεχθῆναι 201
ἐνήνεγμαι 180, 192
ἐνήνοχα 180, 191
ἐνθάδε 166
ἐνθεμέλιος 167
ἔνι 187
ἐνῖνκαι 198
ἐν(ν)έωρα 111, 164
ἐνορχής 158 sq.
ἔνπροσθε 166
ἔν- ἔστασις 120
ἐντεμένιος 167
ἐντός 166
ἑξα- 174 -μηνος 145
ἐξαιτράπης 38, 71, 92, 98
Ἑξακέστας 136
ἐξῆς 166
ἔξω 188
ἑορτή 16
ἐπαγγεῖλαι 40, 194 add.
ἐπάν 74
ἐπάνω 164
ἔπαρχος 138
ἐπαρῶμαι 73, 74, 182
ἔπειτα -ε 3
ἔπειτ' ἄν 90
ἐπη(ι)νῆσθαι 57 sq. 58 add. 181 193
ἐπήκοος 84, 140
ἐπί etc. 89 sq. 101
ἐπιδιαιρέω 75, 183
Ἐπίκουρος 66
ἐπιλεγῆναι 205
ἐπιμεληθῆναι 202 sq.
ἐπιμελήσασθαι 202 sq.
ἐπιμέλομαι -οῦμαι 183
ἐπιμελῶς 165
ἐπιπέσσω 108
ἐπιστατέω 75, 183
ἐπίτροπος 145
ἐπιχορηγέω 8
ἐπίχρυσος 168
ἐποίεν 124
ἐπώνυμος 168
Ἔρασστος 112
ἐργασθῆναι 201
ἔρδω 185
Ἑρμαεύς 37, 151
Ἑρμῆς 76, 133, 135
Ἑρμίης 24, 85, 133, -ίας 25, 136
Ἑρμῶναξ 80
ἔρρωσ(σ)θε 107, 112, 180
Ἐρυθραῖος 37
ἐς 41 sq.
ἔσειμι 41
ἐσθής 155
-έσθωσαν 179

ἐσιῶσαν 130
ἐσκεύασμαι 192
ἐσπλέω 42, 77
ἐσσεδάριος 109
ἔσται 189
ἔσταλμαι 193
ἔσταμαι 193
ἔστεμμαι 192
ἐστεφανώκειν 193
ἐστεφμένοι 113
Ἑστιαίη 22, 35 sq. 73
Ἑστιαῖος 23, 37
ἐστί(ν) 124
ἔστραμμαι 192
ἑστώς -ηκώς 178 sq. 190, 191
ἐσφράγισμαι 192
ἔσχατον 169
ἔσχηκα 190 -μαι 193
ἔσω? 41
ἔτεα -η 75, 158
ἕτερος 173
ευ ~ εο 62 sq.
εὖ 165
Εὐανδρίδης 132
εὐαρέστως 165
εὐγενῶς 165
εὐδόκησα 182
εὐεγετ- 104, 121
εὐεργέτηκα -μαι 182, 193
εὐθέως 165
Εὐθρασ- 34
εὐθύ 149
Εὐθυμίδας 136
εὐνοικῶς 165
Εὔνομις 148
εὔνους 140
εὐξῆσθαι (αὐξ-) 68, 182, 193
εὐποία 52
Εὐπόλεμος 91
Εὔπολις 91, 147, 148
Εὐπτόλεμος 92
εὔρασθαι 198
Εὐρωμίς 154
εὐσεβής 159 sq. -ῶς 165
εὐσείβειαν 72
εὐτάκτως 165
Εὐτύχου 160
εὔφημος 168
εὐχαρίστησα 182
εὐχάριστος 168
ἐφεξῆς 166
ἐφ' ἕτη, ἴσηι 102
ἐφήβαρχος 138
ἐφ- ἠφήβευσα 182
ἐφιορκέω 102, 178
ἔφοδος 144
Ἐχέβουλος 64
ἕχξ 106, 112
ἔχω, ἐσχ- εἰσχ- 180
ἐψήφισμαι 192
ἔωθεν 166
ἑῶιος 60, 167
ἐών 187
ἑωυτῶ 68, 80, 170

Z.

ζῆι, ζῆν 85
Ζηνῆς 85, 133
ζμηνῶν 99
Ζμυρναῖος 99
ζῶ 183
Ζωγᾶς 88, 134
ζωιή 60
Ζώιλος 61
ζωιωτός 59
ζώννυμι 188
Ζώχαρις 147

H.

η⟨ι⟩ 58
ἤγγελμαι 192
Ἡγέας 25, 134, 135
Ἡγέμων -ήμων 69
ἤγημαι 193
Ἡγήμανδρος 125
Ἡγησανδρίδης 132
Ἡγησιπόλη 75
Ἡγίας 25, 136
ἦγμαι 192
Ἡδεῖα- έα -ᾶα 9, 46, 47
ἠιρ- ἠρ- εἰρ- 57 sq. 58 add. 181
ἤιρημαι 193
ἠισύμνησα 57, 181
ἥκοτας 103
ἠκρατίκωσεν 195
ἡμέας-έων etc. 75, 80, 170
ἡμεδίμνω̄ 124
ἡμιεκτεων 143
ἡμιεκτῆ 75, 141
ἡμίεκτον 141
ἡμίονος 144
ἥμισυς 72, 148
ἡμιωβέλιον 72
ἥμυσυ 72
ἦν 74
Ἡραγορίδης 132
Ἡραίσκος 37
Ἡράκλεια -εα 45
Ἡρακλείδης 30, 132
Ἡράκλειτος 41
Ἡρακλεωτ- 45
Ἡρακλῆς 79, 161 sq.
Ἡρᾶς 134
ἠργασ- 179
Ἥρη 129
Ἡροκλείδης 30
ἥρωι 61
Ἡρώ(ι)δης 59 sq.
ἡρωίνη 61
ἡρωίς 61
Ἡρωνᾶς 134
ἡρῶον 60
ἥρως 150
ἧσσων 108, 169
ἠσφάλισμαι 192

Θ.

θάλασσα 108, 130
Θαλῆς 76, 132

Θαργηλ- 97
Θαρσαγόρης 2, 106, 132
θεά 144
θεῖναι 199
θέλω 185
-θεμις -ιος -ιδος 147 sq.
Θεμισθόμανδρος 97
Θεμισταγόρης 97
Θεμιστῆς 24, 133
Θεο- -θεο- 78
Θεόγνις 77, 159
Θεοδέκτης 133
θεορία 31, 32
θεός, ἡ, 144
Θεοφίλα 10, 131
Θερσῆς 2, 24, 85, 106, 133
Θέρσιππος 2, 106
θεσπίσαι 195
Θεσσαλάκων 108
Θεσ(σ)αλός 108, 110
Θευ- 78
Θευδᾶς 78, 134
Θευκυλίδης 78, 121
θεωρία 32
θεωρός 86
θήκατο 200
θῆλυ 148
Θηλυμίτρης 8, 132
Θήραιος 37
Θησείς 56, 154
θόλος 145
Θρᾶιξ 54
Θρασ- 34
Θρασυ- 33 sq.
Θρασυβουλίδης 33, 64
θυάλημα 1
θύη 87
Θυίων 53
*θύον 158
θυορία 31, 32
Θύρσος 106
θωιιή 59, 129

I.

-ίας -έας 24 sq. 134 sq. 135—6 add.
Ἰασ- 9
Ἰατρο- 9
Ἰγυαμένης 33
ἰδεῖν 198
ἰδίαι 164
ἴδιος 168, 173
ἰδίως 164
ἱερ- 11 sq.
ἱεραῖται 73
ἱέρεια 85
ἱερεῖον -ῆον 47, 150
ἱερεῖον τέλειον 150
ἱερεῖον τέλειον βοικόν 150
ἱέρεως 86, 141, 150 sq.
-εύς 151 sq.
ἱερεωσύνη 17, 86
ἱερῆ 85, 130
ἱερῆιον -ῆιιον 55
ἱερήσομαι 8
ἱεροποιέω 51, 76, 183
ἱερουργία 81
ἱερωθῆναι 203
ἱερῶμαι 182
ἱερω- ἱεροσύνη 17
-ιη- -ιᾱ- 7 sq. 129
Ἰησονίδης 9
Ἰλιείων 152
ἱματισμός 41, 45
Ἰόλλας 105, 143
Ἰουλ- 67 -ία 132
Ἰουν- 67
Ἱπποθέων -ῶν 80
Ἱππόθους 65, 83, 140
ἰσᾶα (= αἶα) 38, 69, 166 sq.
Ἰσᾶς 134
ἰσήν(ν)ικαν 111, 120, 177, 198
Ἴσθμια 47
ἱστάνω 185
ἵστημι 185
Ἰστιαῖος 22, 37
Ἰστίη 22
Ἰστιῆια 22, 55
Ἰστίκων 22
ἴσχω, ἔχω 185
Ἰωνοπολῖτις 154

K.

Κάβει- -βιροι 44
Κάδρηξ 9
καθάπερ 90, 172
καθᾶραι 195
καθ' ἄσσα 89, 102, 172
καθηκόντως 165
καθότι 89 sq. 102
καθῶς 90
Καικῖνα 29, 38, 93
Καίλιος 38
Καῖσαρ 38
Καισάρηα -ια 47
καίω 35, 185
καλέσαι 194
καλέσω 189
Καλιπόρνιος 30, 71, 92, 93
Καλλίης 24, 85, 133
κάλλιστος 169
καλοκἀγαθία 89
καλοκἀγαθικῶς 89, 165
Κάλτιος 92
Καλχαδόνιος 10, 99
καλῶς 164, 165
Καμασαρύη 6
κανοῦν 141
Καπετωλεῖνος 18, 28
Καπετωλιονείκης 18
Καπίτων 31, 156
καρποφόρος 168
Κασσανδρεύς 108
κατά etc. 89 sq. 101
καταιβάτης 164
κατακτεῖναι 40, 178
κατάξιος 169
κατατάσσω 108
κατ', καθ' ἰδίαν 102, 164

κατ' ὅπερ 89, 101
καττά⟨ι⟩ 70, 125
κατω(ι)κ- 60
κεῖμαι 186 sq.
κέκλημαι 193
κεκόσμημαι 193
κέκτη- ἔκτημαι 180 sq. 193
κεκτήσομαι 193
κελευθῆναι 203
Κεραιίτης 37
Κέρβιος 18, 93, 94
κεχάρισμαι 192
κεχαρισμένως 165
κεχειροτόνημαι 193
κεχώρισμαι 192
κήδεος 77, 158
κῆνσος 22, 93, 104
Κηνσωρῖνος 29, 93, 104
κηρύσσω 108
Κιθώνη 98
Κικέρων 156
Κίλλου, -άνη 105
κιρνέαται 22, 73, 179, 186
Κισαρίς 154
Κίσσος 108
-κισχιλι- 122 sq.
Κιττεύς 110
Κλαυδ- 62 -ία 132
-κλε(ι)α 46
Κλέαντ- 75
Κλει- 41
Κλεινίης 24, 41, 85, 133
κλεῖς 57, 154
Κλεῖσις 41, 147
Κλεο- Κλευ- 78
κληζόμενος 57
κληθῆναι 203
κληρῶ 184
κληρωθῆναι 203
-κλῆς etc. 13 sq. 64, 76, 79 sq. 161 sq.
κλῖναι 195
Κλώδιος 31
κοινῆ(ι) 164
Κοιντιανός? 30
Κοίντος 30, 33, 92
Κολλείνα 28, 132
κομίζω 184
κομίσαι 195
κομισθήσεσθαι 201
Κομ(μ)όδεια, -ια 30, 47, 111
Κόμ(μ)οδος 30, 111
Κόνων 30, 69
κοπῆναι 205
Κορνήλιος 22
κοσμηθῆναι 203
κοσμόπολις 147
Κοσσούτιος 67
Κότολλος 105
Κοττώ 93, 149
Κότυς 149
κουρεύς 66 -έος 151
Κουροτρόφος 66
κράτει 34 add. 158
-κράτεια 46
-κράτης etc. 34, 77, 159 sq.
Κράτης 154
κράτιστος 169
κρέας 73, 74, 75, 157
Κρέσσων? 13, 108
Κρεωντίδης 132, 154
Κρηταιεύς 37
κρητηρίσαι 195
κριθῆναι 204
Κριθόβουλος 64
Κρίθυς 149
-κρίνης 159 sq.
κτεῖναι 194
Κτησίης 24, 85
κτίσαι 195
-κύδης 160 sq.
Κύθρος 98
-κυῖα, -κοῖα 53, 178
Κυιντιανός 30, 33, 92
κυναγός -ηγός 9
Κυξικηνῶν 105
Κυρίνα -είνα 28, 29, 33, 132
κυρωθῆναι 203
Κυσσήλει 109
Κῶ(ι)ος 60
κωλῆ 76, 130
Κωνστάντιος 92, 104
κωτάρχης, -αρχος 83, 138 -ιν 148

Λ.

Λάαγος 10, 84
λαβεῖν 198
Λάβραυνδος -δεύς 62
Λαβρένδιος 62
λαγχάνω 184
Λαδάμας 143
Λαίλιος 38
Λαῖτος 38
λαμβάνω 184
Λάμπις 147
λάξις 1
Λαοδικεύς 143
λαός, Λαο-, -λαος 84, 87, 143
-λας -λα 137, 143
Λασθενίδης 143
λαφθέωσιν 1, 87, 201
λαχεῖν 198
λάψ- λήψομαι 1, 188
Λεάγρης 84, 85, 132
Λέαγρος -άναξ 84
Λείβιος 28, 94
λείπω 184
λειτουργ- 57, 81
λειφθήσεσθαι 204
λέλοιπα 191
λέλυμαι 193
Λεοντᾶς 134
Λεοντεύς 86, 151
Λεοντιδεύς 86, 151
Λεοντίνους 65, 83, 140
Λέοντις 147, 148
Λεύκ-, Λούκιος -ία 63
λευκουργός 81
λεχοῦς 149
Λεω-, -λεως 87, 142 sq.

λητουργ- 20, 57
Λητώ 149
Λίατος 29
Λίβυς 149
Λικίννιος 93, 111
λιπεῖν 197
λιτουργ- 57
Λίχας 136, 154
Λογγῖνος 29
Λολλιανός 30
λουτροφόρος 145
Λόχηγος 9
λοχῖον 47
λυθῆναι 203
Λυκῶργος 65, 83
Λύκτ- Λύττιος 113
Λυσῆς 24, 76, 132,133
λῶιον 59, 169

M.

Μάγνησσα 109
Μακέτα 131
Μακρῖνος 29
Μάκρις 148
μάλιστα 169
μᾶλλον 169
Μανδρωνακτίδης 80, 132
Μάρκελλα -ος 93
Μαρκιανός 93
Μᾶρκος, Μάαρκος 10
Μασσάραβις 109, 147
Μᾶτρις 148
μέ 89 μέ μοί μοῦ 169
Μέγακλος 162
Μεγαρεύς 86, 151
μέγιστος 169
μέλιχμα 41, 99
μεῖναι 194
μείς 40, 157
μέλαιναν 130
Μελάντας 10, 136, 137
Μελῆς 24, 133
Μελισσίων 108
μέλλω 179
μέμνημαι 193
-μένης 160 sq.
Μενίτας 10, 136, 137
Μενιττώ 93
Μενοίτας 9 sq. 137
Μένυλλος 105
μενῶ 189
μεσειδιωθῆναι 203
Μεσημβριανός 2
Μεσσάλα 137
Μεσσήνιος 109
μεσῶ 184
μετά etc. 90
μέχρι 122
μηδέ 90
μηδείς -θείς 95 sq.
-μήδης 159 sq.
Μηνο- 11
Μησίδας 136
μήτε 90
Μῆτρις 147
μίαν 173
Μιθραδάτης 5 sq. 26, 98
Μίκα, -η 94
Μικίων 94
Μίκκος 93 sq.
Μικυλίων 94
Μιλάτιος 10
Μιλητ- etc. 10
μίλια 175
μίλιχος 41
Μιλτιάδεως 133
Μιννίς, -ίων 104
μνᾶ 131
μνησθῆναι 201
Μνησιθέη 9, 129
Μνησιπτόλεμος 92
Μοῖρις 147
Μοίτας 136
Μολοσσός 108
Μολπᾶς 134
Μόλπης 132
Μόμμιος 30
Μορμυθίδης 132
Μοσχίων 30
μουρμίλλων 67
Μυήσιος -ούσιος 21 sq.
μυθέομαι 183
μύχιος 168
Μυώνδης -νίδης 70, 132

N.

Ναννᾶ 104
ναός 84, 87, 141 sq.
ναύαρχος 138
ναῦς 87, 150
Νειλεῖδαι 43
Νειλεύς 43
Νειλόστρατος 43
νεῖμαι 194
Νέμεια 47
Νεμονῆς 79
νενομοθέτημαι 193
Νεομᾶς 78, 134
Νεομόνειος 78, 79
Νεόπολις 78
Νεοπτόλεμος 78, 92
Νέρβα, -ουα 18, 67, 94, 137
νεω-(νεο-) 31, 142
νεωποιεῖον 49
νεώς 87, 141 sq.
Νηλεῖδαι 43
νῆσος 144
Νικάνωρ 10, 157
Νικάτωρ 10
Νικοφῶν 74
νόμιμος 167
Νόσσις, -ος 16, 108
νότιος 168
νουμηνία 78 sq.
Νουμήνιος 78
νοῦς 83 sq. 140
νύμφαις 130
νῦν, νυνί 166
Νώνιος 31

Ξ.

Ξανδικός 96
Ξεν- 42

Ξεναρχίδης 42, 132
ξέσαι 194
ξεσθῆναι 201

O.

ὁ etc. 101, 140
Ὀάξιος 29, 95
ὀβολός 72
ὀγδόη 83
ὀγδοήκοντα 83
ὀγδῶι 82 sq.
ὅδε 171
ὁδοποία 52
ὁδός 144
ὅθεν 166
οἶδα 190
οἴεται 185
Οἰήτης, Οἰήτης 51
οἰκειότης 55
οἰκέσεις 19, 69
Οἰνηίς? 56, 154
οἰνοχόα 9, 81, 84
οἷς 150
-οισι(ν) 140
οἴσω 188
Ὀλβίη, -ία 7, 129
Ὀλύμπια 47
ὄμνυμι 187
ὀμνύω 176, 187
ὁμοίαι 9
ὁμόσαι 194
ὁμοῦ 164
ὀμώμοκα 180
Ὀνιτάδησι(ν) 57, 133
Ὀπλήθων 98
ὅπως 91
Ὀρθαν·· 95
ὀρθοῖεν 178
Ὀρθοκλῆς 95
Ὀρθόνους 65, 83, 140
ὀρθῶ 184
ὁρίσαι 195
ὁρισθῆναι 201
ὁρκίσαι 195
ὁρκιῶ 189
ὄρνις 155
Ὀροαννεύς 121
ὀρτή 16
ὅς etc. 172
Ὀσογῶ 96, 163
ὅσος 89 sq. 108
ὅσπερ 172 sq.
ὅστις, ὁστισοῦν 172
ὀσφύς 148
ου, ō 63 sq.
Οὐαλέριος 18, 67
οὐδέ 90
οὐδείς, -θείς 95 sq.
οὐδέποτε 90
οὐδέπω 164
Οὐεργίλιος 67
Οὐήδιος 22, 67
Οὐῆρος 22
Οὐίκτωρ 31, 67
Οὐλιάδης 66 sq.
Οὐλιάτης 67
Οὐλπιανός 67
Οὔλπιος 67
οὖρος 66
οὗτος 140, 171 sq.
οὕτω(ς) 122
ὀφείλω 40
Ὀφέλλιος 18, 97

Π.

Παγκρατίδης 34, 119
Παγτύης 85, 93, 133
παθεῖν 198
παιδομικῶι 125
παιδονόμος 145
Παῖτος 38
παιών 87
παιωνίζω 87, 184 -σαι 195
Πανδιονίς 154
Πανορμίς 154
πάντοτε 163
Πάπης 132
παρ 70 παρά etc. 89 sq.
παραχρῆμα 166
Παράων 74
Παρθενοπαῖος 37
παρθένος 144
Πάρις 148
πᾶς etc. 89 sq. 167 sq.
Πάσις 147
Πασσέριος 109
πατήρ 157
·· πατρηι 129
πάτριος 168
πατρόθεν 166
πάτρων 31
Πεδανασσεύς 18, 109
Πεδιέως 85, 87, 151
Πειθένους 83, 140
-πείθης 77, 159 sq.
πειράσομαι 189
Πείσων 28, 31, 92, 156
πελεκηθῆναι 203
πεμπάς 176
πεμφθῆναι 204
πένθ' 89, 102
πενθετηρικός 102, 174
πενθημιποδ- 174
πεντα- 174
πεπαίδευμαι 193
πεποίημαι 193
πεπολίτευμαι 193
πεπολιτογράφημαι 193
πέπραγμαι 192
πέπραμαι 193
πέπραχα 191
Περαίς 37
Περσεύς 106
πηγνύναι 188
Πιδανασεύς 18, 109
Πίδασα 18 sq.
Πιδασεύς, -ίς 18 sq. 153, 154
Πισσταγόρης 112, 132
Πίτθις 98
Πιτθύλος 98
πλακοῦντινος 65, 81
Πλαταιαί 37
Πλαταιεύς 37, 38, 87, 152
πλατεῖα 45, 130, 148
Πλάτθις, -ίς 98

πλεῖστος 169
πλείων, -εῖον, -έον, -ῆον etc. 46, 80, 156, 169
πλεονάκις 46, 123
πλέω 183
πληρωθῆναι 203 sq.
πλῖνθος 144
πνέω 183
-ποδ- 29, 155
πο(ι)ῶ 51, 75, 183
Πολ- Πτολ- 91 sq. 91 add.
Πόλειος 56
πόλις 86, 146
-πολις, -ιος, -ιδος 147 sq.
πολιτεία 55, 129
πολῖτις 154
πολιτογραφηθῆναι 204
πολλάκις 123
πολλαχοῦ 164
Πόλλις 105
Πολλίων 30, 31
Πολυγήθης 77, 159
Πολύνους 140
Πολυρρήνιος, -ρήνιος 107
Πολυστίδας 136
Πομπῆιος 59
Ποπίλλιος 30 -ία 132
Πόπλιος 30, 92
πορισθῆναι 201
Ποσείδιππος 44
Ποσει- -σιδῶν 44
Ποσειδώνιος 44
Ποσῆς 24, 133
Ποσίδεια 44
Ποσιδεών 44, 46
Ποσιδώνιος 44
Ποσιδῶνις 44, 144
Πόσις 147
Ποτῖτος 29
Πούδης 67, 104
Πούπιος 67, 92
-πους, -ποδα 155
πράσ(σ)ω 108, 110
πράτ]των 108
πραχθῆναι 204
πρειβάτης 28, 94
Πρεῖσκος 28
πρεπόντως 165
πρέσβεις 139
πρεσβευτής, -αί 99, 139
πρεσβουτοῦ? 72
Πριάνσιος, -άσσιος 104
πρίασθαι 199
Πριηνεύς 8
Πρῖμος 29
πρό 82
πρόγονος 145
προε- 82
προήνεμος 83
προθεσμία 100
προθῆι 85
προιερᾶσθαι 73
Πρόκλος 70
πρόκριτος 168
πρόναον 142
προνοῆσαι, -ήσασθαι 203
Πρόξενος 42
προπεφητευκότος 181
προσέταιρος 38
προσηκόντως 165
πρόσθεν 166
πρόσοδος 144
πρυτανεῖον 55
πρύτανις 20, 146
πρωβοκάτωρ 31, 93, 94
πρῶτος 80
πρώτως 165
Πτολεμαιεῖον 37, 92
Πτολεμαῖος 91 sq.
Πυανεψ- -οψιών 29, 91
Πυθείη 8 -είη, -ίη 47, 48
πυθέσθαι 198
Πυθῆς 24, 76, 132
Πύθια 47
Πύθις 147
πυνθάνομαι 184
Πύρρανδρος 107
Πυρρίας 25, 107, 136
Πύρρος, -α 107
Πωλλίων 31, 156

P.

-ρη- ~ -ρᾱ- 7 sq. 129
Ῥηγεῖνος 28
ῥηθῆναι 200 sq.
Ῥουφεῖνα 28, 67, 132
Ῥοῦφος 67, 97
Ῥωμαῖος 31
Ῥώμη 31, 132
Ῥωμύλος 31, 33

Σ.

Σαβεῖνος 28
Σαδυάττης 77, 110, 132, 133
Σαμοθράικη 54
Σαμπακτύης 93
Σα- Σεράπις 6, 10, 148
Σαραπίων 6
Σαρδιηνός 7
Σάρδις, -ισι, -εσιν 146, 147
Σαρίδας 136
Σατορνεῖλος 28, 30, 121
Σατορνεῖνος, -ῖνος 29, 30, 121
Σελεύκεια 46
Σεουῆρος 18, 22, 63, 67
Σεπτίμιος 92
Σευῆρος 63
Σῆιος 59
σημῆναι 194
-σθένης 77, 159 sq.
Σιβύρτιος 32 sq.
Σιτθύα 98
Σκ(ε)ιπίων 28, 29, 93, 156
σκέλη 75, 158
Σκευᾶς 134
σκευάσαι 195
σκευασθῆναι 201
σκόροδον 69
Σκύθης 132
Σμυρναῖος 99
Σόλιδος 30

σορός 144
σοῦ 170
Σπάρτακος 6
σπεῖρα 131
σπεσθῆναι 40, 87, 203
σπλάγχανα, σπλάγχνα 70
σταθῆναι 202
-στάθης 160
σταλῆναι 205
Στάσιππος 10
στατίων 92, 156
στεῖλαι 194
στερεός 17
στεφανηφόρος 21, 145
στηλωθῆναι 204
στῆναι 199
Στῆρις 147
στοιή 8, 50, 129
στοά 50
Στράτ(τ)ις 93
Στρατῶναξ 80
Στρούσης 101
στωικός 61
σύγκλητος 145
σύμπας 167
συμφερόντως 165 sq.
σύμψηφος 168
συν(-) 100, συν- etc. 119, 120
συνενεικεῖν 43
συνιερεύς 151
συνστάντι 120
συντελεσθῆναι 85
συντελοῦμαι 77
Συρακόσιος 65
σύστημα 120
συστρατευ- 120
σφόνδυλος 96 sq.
σφραγίσαι 195
σχεῖν 198
σῶ? σώας? 88, 143
σώζω 60
Σώπολις 91, 147 sq.
Σωσίπωλις 69
Σωτάδας 136
Σωτᾶς 134
Σωτήλης 19
Σωτηρχος 70
σωφρόνως 165

T.

ταμιεῖον 49
Ταργήλια 97
Τατιάς, -ιανός 92
ταῦθ' 90
Ταυρεών 46
ταχθῆναι 204
τάχιστα 169
Τάχως 163
τέ 90
τέθαμμαι 192
τέθεικα 177, 190
τέθειμαι 193
τεθῆναι 40, 202
τέθλιμμαι 192
τεῖσαι 195
Τ(ε)ιχιεσσεύς 18, 81, 109
Τειχιδσ(σ)α 18, 65, 81, 107, 109
τειχοπόας 50 -πόης -ποιός 137
τειχοποι(ι)κος 52
τέλειος (-ηο-) 47, 143
τελέσαι 194
τελεσθῆναι 201
τέλεσι 107
Τελεσιουργός 81
-τέλης 77, 159 sq.
Τέλλης 105, 132
τελῶ, -έσω 189
τεμεῖν 198
Τερβιν- Τερμινθεύς 121
Τερήσιος 92, 104
τεσσερ-, -αρ- etc. 4 sq. 108, 110
τεσσεράσιν 174
τέταγμαι 192
τέταχα 191
τετειμένη 125
τετέλεκα, -ηκα? 19, 190
τετέλεσμαι 192
τέτευχα 191
τετίμημαι 193
τέτμημαι 193
τέτοκα 191
τετράετα 73, 174
τετράκωλος 168
τετράμηνος 145
τέτραμμαι 192
τετράς 175 sq.
τεττάρτωι 109, 112
τεττάρων 108
Τῆιος 56
Τιβέριος 95
τίθημι 185 sq.
Τιμᾶς 134
Τιμέας 24, 135
τιμηθῆναι 204
Τιμῆς? 24
Τιμίας 24, 136
Τιμοκράτης 34
Τιμόπολις 91, 148
τιμουχία 65, 83
Τιμῶρος 74
τισποτεοῦν 172
Τλήσωμις 148
τμηθῆναι 204
τοιοῦτος 172
τραγακάνθη 139, 145
τραγωιδία 59
Τραιανός 38
Τρανκουιλλείνη 29, 67, 120, 132
τρεῖς etc. 173 sq.
τρεισήμυσ- 72
τριακάς 176
τρίμηνος 145
τρισκαιδεκάπολις 147
Τρίφων 32
τριώβολον 72
τροφός 145
Τρώιλος 61
τυγχάνω 184
Τυδᾶς 134
τυχεῖν 198
-τύχης 160

Υ.

Ὑακινθοτρόφια 33, 47
Ὑγεῖα 49
ὑγία 47, 49
Ὑγιαμένης 33
ὑδροφόρος 145
ὑδροχόος 84, 140
ὕδωρ 156
υεῖος 49, 53, 69
υἱδοῦς 53
υἱκός 53
υἱο- υἱοθεσία 53
υἱός, υός 52 sq. 144
υἱω- υἱωνός 53
ὑμεῖν 170
ὑπεράνω 164
ὑπό etc. 89 sq.
ὑποκάτω 164
Ὑπομηλίδας 136
Ὑσσάλδωμος 6, 109
ὑφ' αὐτῶν 102
ὕψιστος 169

Φ.

-φάνης etc. 77, 159 sq.
φανίσαι 195 -ιῶ 189
Φαυστινεῖον 29
Φαυστίνη 29, 62, 97, 132
φημί 187
φῆναι 194
φιάλη 5
φιλαγάθως 165
Φιλίδας 9, 10, 137
Φιλίννης 104, 133
Φιλίστας 136
Φιλιστίδας 9, 136, 137
φιλοδόξως 165
φιλοσέβαστος 169
φιλοστόργως 165
φιλοτίμως 165
Φιλοχου 125
Φίλτης 132, 133
Φλαβ- 94
Φλαου- 10, 67, 97
φοιτᾶν 73, 182
Φορβῆιος 59, 97
Φούλβιος 67, 94
Φρασιαρίδας 136
φρέαρ 75, 156
φρήτρα 8
φροντίσαι 195
Φρόντων 97
Φρούγι 97
φρούραρχος 138
Φυγελ- 97 -εύς 6, 87, 153
Φύρσων 106

Χ.

χαλκοῦς (-ηος) 14, 76 sq. 80, 131, 141
χαραχθῆναι 204
-χάρης 160
Χαρῆς 24, 76, 85, 132, 133
Χάρης 153
Χάρις 148
χάρις 154 -ιν 164
χαρίσαι 195
Χάρμης 132
Χαρωνίδας 136
χειλίαρχος 138
χερ-? χειροτονεῖν 157
χειροτονηθῆναι 204
χειροτονοίη⟨ι⟩ 80, 178
χέω 41, 75, 183
χίλιοι 40
Χίονις 148
χόλιξ 155
χορηγ- 8 -ος, ἡ 145
χοῦς 65, 83, 140, 150
χρήιζω 56, 184
χρῆσθαι, -ᾶσθαι 85, 183
χρησθῆναι 201
Χρυσᾶς 134
Χρυσάορι 74
χρυσοῦς (-εος) 131, 141
Χρυσώ⟨ι⟩ 60, 149
χυρασθῆναι 201
χύτρος 98
χωρίσαι 195

Ψ.

-ψεύδης 160 sq.
ψηφίσαι 195
ψηφίσθαι 182
ψηφισθῆναι 201

Ω.

ω⟨ι⟩ 60
ωἰδῶι 73
ὠικηκ- 60
ὤκισμαι 60, 192
ωἰσυμνήτης 80
ὠμολόγημαι 193
ὥρη 129
ὥρισμαι 192
ὥστ' 90